OFFICIA SANCTORUM

PRO CLERIS

REGALIUM PALATINARUM ECCLESIARUM

DIOECESIS NULLIUS

ALTAMURAE ET AQUAEVIVAE

AEQUE PRINCIPALITER INTER SE UNITARUM

IN UNUM COLLECTA ET DIGESTA

CURANTE

ILLMO AC RMO DOMINO

JOANNE DOMINICO FALCONI

UTRIUSQUE JURIS AC SACRAE THEOLOGIAE DOCTORE

EPISCOPO EUMENIENSI

ATQUE EARUNDEM ECCLESIARUM

ANTISTITE

NEAPOLI

EX TYPIS FRATR. DE ANGELIS

MDCCCLVIII

MENS. JAN.

PRIMA DIE LIBERA POST QUARTAM JANUARII.

IN FESTO S. TITI EPISCOPI CONFESSORIS

DUPLEX

Omnia de Communi Confessorum Pontificum praeter sequentia.

Ad Hymn. Meruit supremos.

Oratio.

Deus, qui beatum Titum Confessorem tuum atque Pontificem apostolicis virtutibus decorasti; ejus meritis et intercessione concede, ut juste et pie viventes in hoc saeculo, ad coelestem patriam pervenire mereamur. Per Dominum nostrum Jesum *etc.*

Lectiones primi Nocturni de scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Titum Cretensium Episcopum vix Pauli Apostoli verbo christianae fidei sacramentis, mysteriisque excultum, ea sanctitatis luce Ecclesiae tunc vagienti effulsisse compertum est, ut inter ejusdem Doctoris gentium discipulos me-

ruerit cooptari. Adscitus in partem oneris praedicationis, adeo evangelizandi ardore, et fidelitate Paulo extitit carus, ut ipse cum venisset Troadem propter Evangelium Christi testatus sit, non habuisse requiem spiritui suo, eo quod Titum fratrem suum ibi non invenerit. Et paulo post Macedoniam petens, rursus suam in eum charitatem ita exprimit: sed qui consolatur humiles, cosolatus est nos Deus in adventu Titi. — Tu autem, *etc.*

℣. Inveni David servum *etc.*

Lectio v.

Quamobrem Corinthum ab Apostolo missus, ea sapientia, et lenitate legationis hujus munere functus est, quae praesertim de Fidelium pietate eleemosynas colligendas ad sublevandam Ecclesiae Hebraeorum inopiam spectabat, ut Corinthios non solum in Christi fide continuerit, sed etiam desiderium, fletum, aemulationem inter eos pro Paulo, qui illos primus instituit, excitaverit. Ad effundendum interim inter gentes linguis, locisque distinctas divini verbi semen pluribus terra, marique itineribus relectis, magnaque animi firmitate pro Crucis trophaeo curis laboribusque exantlantis, una cum duce Paulo Cretae insulam appulit. Cum porro huic Ecclesiae Episcopus ab ipso Apostolo delectus esset, dubitandum non est, quin in eo munere ita versatus sit, ut juxta ipsius Pauli praeceptoris monita, se ipsum praebuerit exemplum bonorum operum in doctrina, in integritate, in gravitate. — Tu autem, *etc.*

℟. Posui adjutorium super *etc.*

Lectio VI.

Itaque tamquam lucerna inter eos, qui in idololatriae, et mendaciorum tenebris, veluti in umbra mortis, sedebant religionis jubar diffudit. Traditur eum inter Dàlmatas, ut Crucis vexillum explicaret, strenue consudasse. Tandem meritorum, et dierum plenus quarto supra nonagesimum anno pridie nonas Januarii pretiosa justorum morte obdormivit in Domino, et sepultus est in Ecclesia, ubi ab Apostolo Minister fuerat constitutus. Hujus nomen a Sancto Joanne Chrysostomo, et a Sancto Hieronymo praecipue commendatum, Martyrologio Romano eadem die inscriptum legitur; verum pro ejus die festo cum Officio et Missa in catholico Orbe recolendo ab utroque Clero primam insequentem diem liberam Summus Pontifex Pius Nonus assignavit. — Tu autem, *etc.*

℟. Iste est, qui *etc.*

IN III NOCTURNO.

Lectiones de Homilia Sancti Gregorii Papae in Evangel. Designavit Dominus *de Communi Evangelistarum, cum* ℟℟. *de Communi Confessorum Pontificum.*

Missa Statuit. *Oratio prop. Evangelium* Designavit Dominus *de Communi Evangelistarum.*

DIE XIV. JANUARII

IN FESTO S. HILARII EPISCOPI CONFESSORIS

ET ECCLESIAE DOCT. DUPLEX

Omnia ut in Breviario praeter sequen.

IN II. NOCTURNO

LECTIO IV.

Hilarius in Aquitania nobili genere natus, doctrina et eloquentia excelluit. Qui primum in matrimonio quasi monachi vitam egit: deinde propter singulares virtutes Pictavorum Episcopus creatur: quod munus episcopale sic gessit, ut a fidelibus summam laudem consequeretur. Quo tempore, cum terroribus, bonorum spoliatione, exilio, et omni crudelitate Constantius Imperator Catholicos vexaret, nisi ad Arianas partes transirent: Hilarius tamquam firmissimum murum se Arianis opponens, illorum furorem in se concitavit. Itaque multis petitus insidiis, tandem dolo Saturnini Arelatensis Episcopi, de Synodo Biterrensi in Phrygiam relegatus est: ubi et mortuum suscitavit, et libros duodecim scripsit de Trinitate contra Arianos — Tu autem, etc.

℟. Inveni David servum.

LECTIO V.

Quadriennio post coacto Concilio ad Seleuciam Jsauriae urbem, Hilarius adesse compulsus est, ac deinde Con-

stantinopolim profectus, ubi extremum Fidei periculum animadvertit, tribus libellis publice datis, audientiam Imperatoris poposcit, ut de fide cum adversariis coram disputaret. Verum cum Ursacius et Valens Ariani Episcopi, quos Hilarius scriptis confutarat, praesentis eruditionem pertimescerent, Constantio persuaserunt, ut specie honoris eum in suum Episcopatum restitueret. Tunc Hilarium e praelio haereticorum revertentem, ut inquit sanctus Hieronymus, Galliarum Ecclesia complexa est: quem ad Episcopatum secutus est Martinus, qui postea Turonensi praefuit Ecclesiae: tantumque illo doctore profecit, quantum ejus postea sanctitas declaravit. — Tu autem etc.

℟. Posui adjutorium super.

LECTIO VI.

Magna deinceps tranquillitate Pictavorum ecclesiam administravit: Galliamque universam adduxit ut arianorum impietatem condemnaret. Multos libros scripsit mira eruditione, quos omnes sanctus Hieronymus ad Laetam sine ulla erroris suspicione legi posse testatur illis verbis: Hilarii libros inoffenso decurrat pede. Migravit in coelum idibus ianuarii, Valentiano, et Valente imperatoribus, anno post Christum natum trigesimo sexagesimo nono. Eum a multis Patribus, et concilis insignem Ecclesiae Doctorem nuncupatum, atque uti talem in aliquot Dioecesibus cultum, tandem instante Synodo Burdigalensi, Pius IX. Pontifex Maximus, ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto universae Ecclesiae Doctorem declaravit et confirmavit, ac

ipsius festo die Missam et Officium de Doctoribus, ab omnibus recitari jussit. — Tu autem, *etc.*

℟. Iste est, qui ante Deum.

DIE XIV. JANUARII

IN FESTO S. POTITI MARTYRIS

DUPLEX MIN.

Omn. de Com. praet. seq.

In I. Vesp.

Antiph. Potitum etc. *cum reliq. de Laud.*

HYMNUS.

Invicta virtus Martyrum,
Et alme custos Virginum
Jesu, Potiti laudibus
Adsis Olympi e vertice.
Infirma mundi deligens,
Ut conterantur fortia,
Illum virili pectore
Adhuc replesti parvulum.
Hinc ipse victor nobilis
Domum, Parentes, omnia
Vultu sereno despicit,
Tibique adhaeret arctius.

Honor, decusque debitum
Sit Trinitati jugiter,
Quae per Potitum Coelica
Nobis rependat munera. Amen.

Ad Magnificat

Antiph. Respexit Dominus humilem servum suum Potitum, et posuit diadema regni in capite ejus, atque ex hoc beatum illum dicent omnes generationes.

Oratio

Deus, qui nos B. Martyris tui Potiti annua celebritate laetificas: concede propitius, ut de cujus triumphali agone laetamur in terris, ad ejus gloriae consortium pervenire feliciter mereamur in Coelis. Per Dominum, *etc.*

Ad Matut. Hymnus

Jam de Paterno carcere
Saevi ad Tribunal Judicis
Puero Potito protinus
Certamen instat acrius.
Blandis Tyrannus vocibus
Frustra lacessit, postmodum
Minis perurget, offerat
Thus, aut daturus sanguinem,
Princeps suorum militum
Se Christus offert lauream,
Interque coetus Martyrum
Sedem merenti destinat.

Honor decusque debitum
Sit Trinitati jugiter,
Quae per Potitum Coelica
Nobis rependat munera. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. Beatus Potitus non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, sed in lege Dei fuit voluntas ejus die ac nocte.

Antiph. Insurrexerunt impii adversus Dominum, et adversus Sanctum suum; qui habitat in coelis irrisit eos.

Antiph. Factus est Dominus servo suo turris fortitudinis a facie inimici.

De Libro Ecclesiastici.

LECTIO I. *Cap. 51.*

Confitebor tibi Domine Rex, et collaudabo te Deum Salvatorem meum. Confitebor nomini tuo, quoniam adjutor, et protector factus es mihi, et liberasti corpus meum a perditione, a laqueo linguae iniquae, et a labiis operantium mendacium, et in conspectu astantium factus es mihi adjutor, et liberasti me secundum multitudinem misericordiae nominis tui a rugientibus praeparatis ad escam: de manibus quaerentium animam meam, et de portis tribulationum, quae circumdederunt me, a pressura flammae, quae circumdedit me, et in medio ignis non sum aestuatus: de altitudine ventris inferi, et

a lingua coinquinata, et a verbo mendacii, a rege iniquo, et a lingua injusta. — Tu autem, etc.

℟. Verbera carnificum non timuit Sanctus Puer tuus moriens pro Christi nomine: * Ut heres fieret in domo Domini.

℣. Tradidit corpus suum propter Deum ad supplicia Ut heres, etc.

Lectio II.

Laudabit usque ad mortem anima mea Dominum, et vita mea appropinquans erat in inferno deorsum. Circumdederunt me undique, et non erat qui adjuvaret. Respiciens eram ad adjutorium hominum, et non erat. Memoratus sum misericordiae tuae, Domine, et operationis tuae, quae a saeculo sunt: quoniam eruis sustinentes te, Domine, et liberas eos de manibus Gentium. — Tu autem. etc.

℟. Invictus Dei athleta agonem suum Domino precibus commendabat: * Et mori pro Christo semper optavit, et votis omnibus expetivit.

℣. Certus sum, quia neque mors, neque vita, neque creatura alia poterit me separare a charitate Dei. Et mori, etc.

Lectio III.

Exaltasti super terram habitationem meam, et pro morte defluente deprecatus sum. Invocavi Dominum Patrem Domini mei, ut non derelinquat me in die tribulationis meae, et in tempore superborum sine adjutorio. Lau-

dabo nomen tuum assidue; et collaudabo illud in confessione, et exaudita est oratio mea. Et liberasti me de perditione, et eripuisti me de tempore iniquo. Propterea confitebor, et laudem dicam tibi, et benedicam nomini Domini. — Tu autem etc.

℟. Puer meus noli timere, quia ego tecum sum, dicit Dominus: * Liberabo te de manu pessimorum, et eruam te de manu fortium.

℣. Beatus Potitus orabat dicens: Domine Jesu Christe miserere mihi servo tuo. Liberabo te, etc. Gloria Patri. Liberabo te, etc.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. Invocavit Dominum in medio tormentorum, et in tribulatione dilatavit cor eius Deus, et mirificavit eum.

Antiph. Exaudisti Domine servum tuum, et anima illius introivit sine macula in domum tuam.

Antiph. Ex ore Pueri tui perfecisti laudem tibi, Domine, et destruxisti inimicum, et ultorem.

Lectio iv.

Potitus Calari antiquissima Sardiniae Urbe natus, ab unguiculis, inscio Patre, Christiana Fide imbutus, ab eo postmodum, ut eam desereret tentatur, proptereaque in custodiam traditur. Sed tantum abfuit, ut minis blanditiisque quidquam pater profecerit, ut filii sanctissimi

monitis atque exemplis et ipse Christianam Fidem amplexus sit. Vinculis ergo solutus, divino consilio Patriam deseruit, et in Montem Epyrum secessit. Ibi Divini Verbi praedicatione, vitae sanctimonia, ac sanctissimis monitis praeluxit; et Daemonum insidias, quibus crudelissime divexatus est, superavit. In Valeriana Urbe Agathònis Senatoris coniugem elephantiasi laborantem curavit; quapropter Senator ipse cum tota familia, multisque civibus Christo adhaeserunt. Romae quoque Agnetem Antonini Imperatoris filiam, crudelissimo a Doemone diris cruciatibus exagitatam liberasse traditur. Sed duri cordis, et pervicax Imperator Diis volens filiae salutem referre, ac Potitum eorum sectatorem fieri, cum totis viribus in hanc sententiam pertrahere conatus est. Quare ad Idola perducto Potito, ejus precibus, atque virtute ficta Numina corruerunt. Iratus inde Imperator, atque aegre id ferens, eum exquisitis jubet tormentis torqueri. — Tu autem, etc.

℟. In tormentis te Deum non negavit: * Et ad mortem perductus te Dominum Jesum Christum confessus est.

℣. Probasti Domine cor ejus, et visitasti nocte. Et ad mortem, etc.

LECTIO V.

In custodiam ergo arctissimam primum traditur, dire postmodum equuleo cruciatur, facesque ardentes ejus lateribus admoventur. Hanc Principis immanitatem cum Sanctus Martyr exprobraret, unguibus manuum pedumque

ei crudeliter detractis, feris objectus est; sed ab his nativae feritatis oblitis nil laesus in ferventis olei ollam injicitur: liquato plumbo perfunditur, ac clavo ignito transfigitur, quo cum divinitus Sanctus Martyr liberaretur extracto, illico Princeps maximo capitis dolore affectus est, et Potitum rogavit, ut sibi opem ferret. Agnetis tamen enixis precibus Principem Sanctus Martyr curavit, quam ille rem magicis artibus referens, cum impietatis a Potito argueretur, ut lingua ei amputaretur praecepit: qua etiam abscissa uberius concinens, Imperatorem ut lacesseret, fieri ullis tormentis non posse, ut Romae vitam amitteret, praenuntiat. — Tu autem etc.

℟. In Domini Jesu confessione fundatus inter tormentorum supplicia stetit imperterritus: * Ac demum triumphali morte Coelos petivit sanguine laureatus.

℣. Felici commercio pro terrenis coelestia, pro perituris aeterna commutavit. Ac demum. etc.

Lectio vi.

Quare Antoninus permotus, et populi conversionem subveritus, Satellitibus, ut illum necarent, quo vellent, commisit. Itaque Roma eductus apud Asculum Apuliae Idibus Januarii, secundo Christi saeculo capite plectitur. Eius corpus a Christianis sepultum tractu temporis Tricarici, ineunte saecolo decimo sexto in AEde Sanctissimae Trinitatis repertum est. Neapoli ad ejus nomen Templum dedicatum extat, in quo a Sanctimonialibus Ordinis Sancti Benedicti memoria tanti Martyris die decima

quarta Januarii jamdudum recolebatur: inde piis earumdem Sanctimonialium precibus permotus Clemens Papa duodecimus praesens Officium eadem die, qua celebrare consueverant, illis benigne indulsit. Demum idem Clemens duodecimus Pontifex Maximus ab universo Clero Saeculari, et Regulari Neapolitanae Civitatis eadem die celebrari mandavit. — Tu autem, etc.

℟. Qui vicerit vestietur vestimentis albis, et non delebo nomen ejus de libro vitae: * Et confitebor nomen ejus coram Patre meo, et coram Angelis ejus.

℣. Beatus Potitus, dum torqueretur in tormentis, confessus est nomen Domini Jesu Christi. Et confitebor. Gloria Patri. Et confitebor.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. Dum torqueretur in tormentis, oculi Domini super servum suum.

Antiph. Potitus Christi Martyr locutus est veritatem in corde suo, et non egit dolum in lingua sua.

Antiph. Praevenisti eum Domine in benedictionibus dulcedinis: et posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

LECTIO VII. *C. 10. v. 34.*

In illo tempore: dixit Jesus discipulis suis: Nolite arbitrari, quia venerim pacem mittere in terram, non veni pacem mittere, sed gladium. Et reliqua.

Quae ista divisio est? inter prima enim legis praecepta accepimus. Honora Patrem tuum, et Matrem tuam: et ipse Dominus ait: Pacem meam do vobis, pacem meam relinquo vobis. Quid sibi vult missus potius gladius in terram, et separatus a patre filius, et filia a matre, et nurus adversus socrum, et hominis domestici ejus inimici? Igitur exinde publica auctoritas impietati proferetur. Ubique odia, ubique bella et gladius Domini inter patrem et filium, et inter filiam matremque desaeviens. Gladius telorum omnium telum acutissimum est, in quo sit jus potestatis, et judicii severitas, et animadversio peccatorum. Et huius quidem tali nomine novi Evangelii praedicationem appellatam frequens in Prophetis auctoritas est. — Tu autem etc.

℟. Corona aurea super caput ejus: * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, et opus fortitudinis.

℣. Esto fidelis usque ad mortem, et dabitur tibi corona vitae. Expressa.

Lectio VIII.

Dei igitur verbum nuncupatum meminerimus in gladio, qui gladius missus in terram est, idest praedicatio ejus hominum cordibus infusa. Fitque gravis in domo una dissentio, et domestica novo homini erunt inimica; quia ille per verbum Dei divisus ab illis manere, et interior, et exterior, idest et corpus et anima in spiritus novitate gaudebit. — Tu autem etc.

℟. Christi Martyr succensus igne divini amoris sustinuit supplicia passionis: * Et per immanitatem tormentorum pervenit ad societatem Angelorum.

℣. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit. Et per immanitatem. etc. Gloria Patri. Et per immanitatem.

Lectio ix.

De S. Felice Presb. et M. Si vero contigerit transferri, dicitur sequens.

Pergit deinde eodem praeceptorum, et intelligentiae decursu. Nam posteaquam relinquenda omnia, quae in saeculo charissima sunt, imperaverat, adjecit: Qui non accipit Crucem suam, et sequitur me, non est me dignus; quia qui Christi sunt, crucifixerunt corpus cum vitiis, et concupiscentiis. Et indignus est Christo, qui non Crucem suam. in qua compatimur, commorimur, consepelimur, conresurgimus, accipiens, Dominum sit secutus, in hoc Sacramento Fidei spiritus novitate victurus. — Tu autem, etc. Te Deum.

AD LAUDES

Et per Horas

Antiph. Potitum Servum tuum, Domine, firmaverunt manus tuae, et regnabit in aeternum.

Antiph. Tu scis Domine agonem meum, recordare mei, et visita me, et tuere me ab his qui persequuntur me.

Antiph. Recordatus sum tui, dicit Dominus, miserans adolescentiam tuam, et certamen forte dedi tibi, ut vinceres.

Antiph. Deus Dominus fortitudo mea, et deducet me victor in Psalmis canentem.

Antiph. Consummatus in brevi explevit tempora multa: placita enim fuit Deo anima illius.

HYMNUS.

Ignescit ira Praesidis,
Pudetque vinci a parvulo:
Olim Gigantem Goliath
David puer sic fregerat.
Probata tandem concidit
Rotata ab ense victima,
Columba qualis innocens
Petivit astra spiritus.
Gaudens, Potite, gloriae
Victor bravium suscipe:
Hinc nos, Patrone, Virgines
Malis tuere ab omnibus.
Honor decusque debitum
Sit Trinitati jugiter,
Quae per Potitum coelica
Nobis rependat munera. Amen.

℣. Justus ut palma florebit.

℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Antiph. ad Benedictus. In sanctitate serviamus Domi-

no, qui Puerum et Martyrem suum Potitum elegit ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

In Secundis vesperis omn. ut in primis. et loco ultimi. Psal. Crediti, etc.

ad Magnificat.

Antiph. Omnes gentes magnificate Dominum: fecit enim Martyri Potito magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Justus ut palma.

DIE XX JANUARII

IN FESTO S. SEBASTIANI MARTYRIS

PATRONI MIN. PRINCIP. DUP. MAJ.

Omnia de Com. un. Mart. praet. Sequen.

ORATIO.

Deus, qui Beatum Sebastianum Martyrem tuum virtute constantiae in passione roborasti: ex ejus nobis imitatione tribue pro amore tuo prospera mundi despicere, et nulla ejus adversa formidare. Per Dominum.

Lectiones I. Noct. de com. plurim. mart. De Epistola Beati Pauli Apostoli ad Romanos. Fratres: Debitores sumus etc. ℟. ℟. *vero de Com. unius Mart.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sebastianus ex patre Narbonensi, matre Mediolanensi natus, ob generis nobilitatem, et virtutem Diocletiano charus fuit, Dux primae cohortis; Christianos, quorum fidem clam colebat, opera, et facultatibus adjuvabat, et qui ex eis tormentorum vim reformidare videbantur, cohortatione sic confirmabat, ut pro Jesu Christo multi se ultro tortoribus offerrent. In illis fuere Marcus et Marcellianus fratres, qui Romae in custodia erant apud Nicostratum; cujus uxor Zoë vocem, quam amiserat, Sebastiani oratione recuperavit. Quibus Diocletiano delatis, Sebastianum accersit, et vehementius objurgatum omnibus artificiis a Christi fide conatur avertere. Sed quum nihil nec pollicendo, nec terrendo proficeret, ad palum alligatum sagittis confici jubet. — Tu autem, etc.

℟. Honestum fecit illum Dominus, *etc. ut in eod. Com.*

Lectio v.

Quem omnium opinione mortuum, noctu Sancta mulier Irene sepeliendi gratia jussit auferri: sed vivum repertum, domi suae curavit. Itaque paulo post confirmata valetudine, Diocletiano obviam factus, ejus impietatem liberius accusavit. Cujus aspectu quum ille primum obstupuisset, quod mortuum crederet; rei novitate, et acri Sebastiani reprehensione excandescens, eum tamdiu virgis caedi imperavit, donec animam Deo redderet. Ejus cor-

pus in cloacam dejectum, Lucina a Sebastiano in somnis admonita, ubi esset, et quo loco humari vellet, ad catacumbas sepelivit , ubi Sancti Sebastiani nomine celebris Ecclesia est aedificata. — Tu autem, etc..

℟. Desiderium animae ejus etc.

Lectio vi.

Sermo Sancti Augustini Episcopi.

Serm. 44. de Sanctis.

Triumphalis Beati Martyris Sebastiani dies hodie nobis anniversaria celebritate recurrit: cujus glorificationi sicut congaudet Ecclesia , sic ejus proponit sequenda vestigia. Si enim compatimur, et conglorificabimur. In cujus glorioso agone duo nobis praecipue consideranda sunt : indurata videlicet tortoris saevitia, et Martyris invicta patientia. Saevitia tortoris , ut eam detestemur : patientia Martyris , ut eam imitemur. Audi Psalmistam adversus malitiam increpantem : Noli aemulari in malignantibus, quoniam tanquam foenum velociter arescent. Quod autem adversus malignantes patientia exhibenda sit, audi Apostolum suadentem: Patientia vobis necessaria est, ut reportetis promissiones. — Tu autem, etc.

℟. Stola jucunditatis induit eum Dominus etc.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Cap. 10.

LECTIO VII.

In illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Nolite arbitrari, quia venerim pacem mittere in terram, non veni pacem mittere, sed gladium. Et reliqua.

Homilia S. Hilarii Episcopi.

Cap. 10.

Quae ista divisio est? inter prima enim legis praecepta accepimus: Honora patrem tuum, et matrem tuam; et ipse Dominus ait: Pacem meam do vobis, pacem meam relinquo vobis. Quid sibi vult missus potius gladius in terram, et separatus a patre filius, et filia a matre, et nurus adversus socrum, et hominis domestici ejus inimici? Igitur exinde publica authoritas impietati proferetur. Ubique odia, ubique bella, et gladius Domini inter patrem et filium, et inter filiam, matremque desaeviens. — Tu autem, etc.

℟. Corona aurea super etc.

LECTIO VIII.

Gladius telorum omnium telum acutissimum est, in quo sit jus potestatis, et judicis severitas, et animadversio peccatorum; et hujus quidem teli nomine novi Evangelii praedicationem appellatam frequens in Prophetis authoritas est.

Dei igitur Verbum nuncupatum meminerimus in gladio, qui gladius missus in terram est, idest praedicationem ejus hominum cordibus infusam; fitque gravis in domo una dissensio, et domestica novo homini erunt inimica; quia ille per Verbum Dei divisus ab illis manere, et interior, et exterior, idest et corpus, et anima in spiritus novitate gaudebit. — Tu autem, etc.

℟. Hic est vere martyr, qui etc.

Lectio ix.

Pergit deinde eòdem praeceptorum, et intelligentiae decursu, nam posteaquam relinguenda omnia, quae in saeculo charissima sunt, imperaverat, adjecit: Qui non accipit crucem suam, et sequitur me, non est me dignus; quia qui Christi sunt crucifixerunt corpus cum vitiis, et concupiscentia. Et indignus est Christo, qui non crucem suam, in qua compatimur, commorimur, consepelìmur, conresurgimus, accipiens, Dominum sit sequutus in hoc Sacramento fidei, spiritus novitate victurus. — Tu autem, etc.

Te Deum laudamus.

Missa: In virtute tua *de com. un. mqrt. Orat.* Deus, qui Beatum Sebastianum, *ut sup. in prim. vesp. sed secret. et postcom. dicuntur, quae habentur in Missal. in suprad. Miss., et dicitur:* Credo.

In secund. Vesp. comm. S. Agnetis Virg. et Mart. (1).

---

(1) *Si fest. S. Sebastiani inciderit in die Dom. sec. post*

DIE XXII JANUARII

IN FESTO S. DOMINICI ABATIS DE CUCULLO

DUPLEX

In primis Vesperis Antiph. Psalm.. et Capit. de Com. Confes. non Pontificis praeter ea quae sequuntur.

Hymnus. Iste Confessor Domini, colentes.

℣. Super aspidem, et basiliscum ambulabis.

℟. Et conculcabis Leonem, et Draconem.

Antiph. Ad Magnificat.

Ecce dedi vobis potestatem calcandi supra serpentes, et scorpiones, et super omnem virtutem inimici, et nihil vobis nocebit.

Oratio.

Deus, qui antiquum serpentem per Fili Tui mortem conterere dignatus es, fac nos, quaesumus, meritis B. Domi-

---

Epiphan., in qua fit Offic. SS. Nom. Iesu, offic. S. Sebast. transfertur ad prim. diem non impedit. et dict. die Dom., praeter Miss. Convent. SS. Nom. Jesu, cantatur alia Missa de S. Sebast. ratione solemnitatis et Sacrar. Reliq. Insig., et fit. process. juxta consuet. Eccles. Aquaevivae. post. Nonam.

Prim. die non imped. 9. lect., quae est die 6. Februarii fit de S. Fabiano Pp. et Mart. semid.

Quando in hac Collegiata recitatur Offic. un. Mart. non Pontif. ext. temp. Pasc., et proprium non habet Evangel. dicit. Evang. Nolite arbitrari, *et Miss.* In virtute tua, *ut sup. ut in fest. S. Canuti Mart. 19 Januarii, S. Georgii Mart. 23 Aprilis, S. Venantii Mart. 18 Maii, S. Wenceslai Mart. 28 Septembris.*

nici Abbatis diabolica vitare contagia; et a cunctis malis imminentibus liberari. Per eumdem etc.

Lectio I. Noct. de scri. occ.

LECTIO IV.

Dominicus Fulginii in Umbria illustri genere natus, a puerilibus abstinens, ac praeclarae Sanctitatis specimen praeferens, a Parentibus Monachis S. Benedicti in eadem Patria excolendus traditur, sub quorum disciplina, pietate et scientia tamdiu profecit, ut in Sacris initiari meruerit. A Deo ad majora vocatus, tamquam Abraham a Patria egressus, in Sabinam se contulit ad Dyonisium Abbatem mira sanctitate conspicuum, a quo Regulari indutus habitu, et S. Benedicti Regulam professus, monasticae perfectionis exemplar, ita se exhibuit, ut communem hominum expectationem superaverit. Ibi aliquando commoratus, solitudinis, et sanctioris vitae desiderio flagrans, asperi Sabinae montis apicem conscendit, ubi jejuniis, vigiliis, aliisque corporis afflictationibus se exercens, assidua Coelestium meditatione uni prorsus Deo, ab hominibus sejunctus, vacabat. — Tu autem, etc.

℟. Honestum fecit illum, etc.

LECTIO V.

Verum ejus fama sanctitatis ubique diffusa ab Huberto potentissimo Marchione, aliisque nobilibus viris enixe rogatus, ut in eorum terris Monachorum coenobia construc-

ret, eorum votis aequiescens, pluribus in locis varia Monasteria excitavit, ex quibus apprime memorabile est illud, quod imperio Dominici Petrus Ramerii Sorae Dominus pro suorum criminum satisfactione in honorem SS. Genitricis juxta Soram construxit, eorumque omnium, quae Coenobio necessaria fuissent, monifica largitione ditavit. At admirabilis vitae exemplo non tantum Vir Dei clarus extitit, verum etiam prodigiorum gloria mire refulsit, uti usque ad hodiernum diem miracula crebra testantur. Adversus nempe grandinem et tempestates praecipue illius, implorare patrocinium solent, raro populorum pietatem frustrato successu. Invocant ejus quoque, et praesentem experiunt, opem, qui febribus conflictantur aut rapidorum morsu canum, ac serpentum laesi; praesertim loco, qui Cuculla dicitur, ubi S. Viri dens religiose servatur, ac in eodem territorio noxii serpentes, ita prorsus veneno carere noscuntur, ut juxta illud Prophetae, pueri cum eis, tamquam cum Agnis ludere conspiciuntur. — Tu autem, etc.

℟. Amavit eum etc.

Lectio VI.

Tandem Vir Sanctus cum Verbi Dei praedicatione plures e vitiorum coeno ad salutis tramitem reduxisset, et per aliquos annos Sorano Monasterio sanctissime praefuisset meritis plenus, et Ecclesiae Sacramentis rite munitus undecimo Kalendas Februarii obdormivit in Domino, Anno salutis millesimo trigesimo primo. Post multa vero sae-

cula, scilicet decimi septimi saeculi initio Clemens XI. Pontifex Maximus Casamarii, ac Sorani Monasterii Abbas olim Commendatarius, Sacrum ejus Corpus ex antiquo tumulo in alium pretiosis lapidibus sua profusissima munificentia extructum, per Episcoporum manus transferri jussit. Denique exeunte saeculo, ne veneranda haec B. Dominici Lipsana periclitarentur, ex templo, in quo asservabantur, amota, ad insignem Collegiatam S. Restitutae translata sunt. Sed periculi metu cessante, illuc universo comitante Clero, et Populo, ingentique finitimarum gentium multitudine revecta, sub Altari, quo antea quieverant, die vigesima septima Aprilis, anno millesimo octingentesimo, Dominica secunda post Pascha insigni pompa fuere recondita. — Tu autem, etc.

℟. Iste homo etc.

IN TERTIO NOCTURNO.

Lectio vii.

Lectio s. Evangelii secundum Lucam

Cap. 10, v. 17, et seq.

In illo tempore: Reversi sunt septuaginta duo cum gaudio dicentes. Domine etiam daemonia subjiciuntur nobis in Nomine Tuo; et reliqua:

Homilia s. Joannis Chrysostomi. *17, 3. Gen.*

Dixit Dominus Deus serpenti: quia fecisti hoc? Quia tali, inquit, militiae ministrasti, ut impostura illa opere com-

pleretur, malum consilium afferendo, et lethale poculum temperando: Quia sic ministrasti, et a mea benevolentia excidere voluisti creaturas meas ministerio maligni Daemonis sententiae exhibito, qui ob invidiam, et ingentem superbiam suam e Coelis in terram dejectus est: propterea, quia te in his, ut instrumento est usus, perpetuam tibi poenam impono, ut per ea, quae tibi inferuntur, et ille scire possit quodnam ipsum maneat supplicium, et futuri homines erudiantur, ne seducantur diaboli consilis, neque illius fraudes admittant, ut ne in easdem incidant poenas. — Tu autem, etc.

℟. Iste est etc.

Lectio viii.

Propterea maledictus es tu inter omnes bestias, quia calliditate male, et non, ut oportebat, es usus; sed privilegium, quod super omnia animantia possidebas, hoc tibi in omnium malorum cessit occasionem; inquit enim: serpens erat prudentissimus omnium bestiarum, quae erant super terram. Propterea maledictus, ut inter omnia jumenta, et omnes bestias terrae futurus es. Et quia maledictio non erat sensibilis, neque oculis videri poterat, propter hoc, et sensibilem illi poenam infert, ut continuo ante oculos videre possimus supplicii eius monimenta. Super pectus et super ventrem gradieris, et terram comedes omnibus diebus vitae tuae: quia forma tua abusus es, et in familiaritatem rationalis animalis a me conditi venire non formidasti. Sicut igitur Diabolus, qui per te operatus, et te, ut instrumento, usus est, e Coelis

deorsum depulsus est, quia plus quam dignitatis suae erat, sapere volebat: ita similiter impero, ut, et tu aliam formationis figuram habeas, et super terram repas; eaque alaris, atque adeo ne liceat tibi post hoc suspicere, sed semper in hoc maneas statu, et solus ex animalibus terra pascaris, et neque hoc solum, nam, et inimicitias pono inter te, et inter mulierem, inter semen tuum, et semen ejus. — Tu autem, etc.

℟. Sint lumbi verstri etc.

Lectio ix.

Neque hoc contentus ero, quod super terram reptes, sed et inimicam, foederisque nesciam faciam tibi mulierem: neque eam solam, sed et semen ejus semini tuo hostem perpetuum faciam. Ipsa tuum observabit caput, et tu ejus observabis calcaneum. Tantum enim illi robur concedam, ut continuo immineat capiti tuo, te autem faciam sub pedibus eius jacere. Vide hic, dilecte, per poenam huic bestiae deputatam, quanta Deo sit humani generis cura nobis demonstretur. Et hoc quidem de visibili serpente haec dicta sunt, multo magis accipienda esse de spirituali serpente. Etenim, et illum pedibus nostris subiecit humiliatum, et id praestitit, ut nos eius capiti incubamus. An non hoc significat dicens: calcate super serpentes, et scorpiones? deinde ne putemus de sensibilibus feris esse dictum; subdit: et super omnem virtutem inimici. — Tu autem, etc.

Te Deum etc.

Cap. et Hym. ut in Com. Conf. non Pont.

℣. Laetabitur deserta, et invia, et exultabit solitudo.
℟. Et florebit quasi lilium

Antiph. ad Benedictus.

Delectabitur infans ab ubere super foramine aspidis, et in caverna Reguli, qui ablactatus fuerit, manum suam mittet, et non nocebunt, et non occident in universo monte Sancto meo.

Oratio ut supra.

In II. Vesp.

Cap. et Hymn. ut in Com. Conf. non Pont.

℣. Fluent ad eum omnes gentes.
℟. Et ibunt ad eum populi multi.

Antiph. ad Magnificat.

In cubilibus, in quibus prius dracones habitabant, orietur viror calami, et junci. Et erit ibi semita, et via, et via sancta vocabitur.

Oratio ut supra.

DIE XXXI JANUARII

IN FESTO S. CYRI MARTYRIS

DUPLEX MIN.

Offic. de com. unius mart. preaet. seq.

Oremus

Deus, qui es omnium Sanctorum tuorum splendor mirabilis, quique hunc diem Beati Cyri martyrio consecrasti: da Ecclesiae tuae de natalitio tantae festivitatis laetari; ut apud misericordiam tuam et suffragiis ejus, et meritis adjuvemur. — Per. Dominum, etc.

In I. Noct. Lect. De scri. occ.

IN II. NOCTURNO

Lectio iv.

Cyrus Civis Alexandrinus medicam artem, in qua peritissimus fuit, non terrenae, sed supernae mercedis intuitu, mirandum in modum exsercebat. Cum medicae rei peritia modestiae, et innocentis vitae exemplum conjunxit. Ad aegros accedens, ut erat sacras litteras Sanctorumque Patrum institutiones egregie doctus, inter ipsa naturae et artis remedia, illud in primis tamquam omnium praesentissimus insinuare curabat, ut agnita vitiosa morborum omnium origine, ad medicinalem Salvatoris

Dei gratiam confugerent. Iis etiam, si egeni, et inopes essent, necessaria charitatis subsidia libenter suppeditabat. Eaque divina magis, quam humana medendi ratione tum corporum, tum etiam animarum salutem operabatur. Sed et Christianae Religionis studio vehementer incensus multos ab infidelitatis, ac daemoniacae superstitionis erroribus liberatos, ad unius veri Dei cultum, veramque Christi fidem convertit. Quae cum ad se delata rescivisset Syrianus sub Diocletiani imperio urbis Alexandrinae Praefectus, eum illico comprehendi mandavit. — Tu autem etc.

℟. Honestum fecit illum etc.

Lectio v.

At Cyrus partim evitandae persecutionis causa, partim ut inter austeritates deserti robur consilii, et fortitudinis ad expectatum agonem pro Christo subeundum assiduae orationis ope a Spiritu Sancto imploraret, in Arabiam AEgypto conterminam secessit, ibique monasticae disciplinae certamen ingressus, ad perfectae demum, sublimiorisque vitae gradum pervenit. In hac solitudine quam charus Coelo terraque fuerit, Deus ipse ostendit, qui eum multiplici charismatum genere illustrare voluit. Ut enim Cyri precibus sine medicamentorum usu curandorum corporum gratiam, ita et illius doctrinae verbis virtutem contulit prorsus admirabilem, qua Christi asseclas firmos in fide continebat, et caecis Gentilium, atque Infidelium mentibus salutarem Evangelii lucem mi-

rifice effundebat. Hac tanta rerum admirandarum fama commotus Joannes Edessenus, dimissa statim militari dignitate, cunctisque contemptis saeculi honoribus, atque divitiis, avide convolavit ad Cyrum, ejusque mox factus contubernii, et instituti particeps, non tamquam simplex sancti viri admiratur, neque jam uti discipulus, sed uti illius virtutum aemulator ardentissimus, se ei omnino similem reddere conabatur. — Tu autem etc.

℟. Desiderium etc.

LECTIO VI.

Interea temporis ingravescente Diocletiani persecutione, ut audivit Cyrus Theactistem, Theodotam, et Eudoxiam Virgines una cum matre Athanasia in odium Christiani nominis comprehensas, et jam in Canopum Alexandriae proximum ductas, veritus ne vel aetatis, vel sexus imbecillitate, aut suppliciorum terrore, aut etiam blanditiis victae deficerent, ad eas confirmandas illuc et ipse, comite Joanne, mire sollicitus ex Eremo perrexit. Tunc Athleta Christi propter Virgines ad Fidei constantiam instructas, cujus professionis esset detectus, et quod libere Deorum cultum contemneret, accusatus, impii Syriani jussu in vincula conjicitur; et mox Virginibus ipsis cum matre ad spectandum productis, sub earum oculis flagris caesus, fustibus contusus, facibusque adustus, vulnerata membra aceto primum, et sale sibi perfundi, asperrimoque deinde cilicio perfricari, ac pedes tandem ebulliente pice inungi, magno invictoque animo pertulit.

Rursus tamen varie tentatus, cum immobilis in fide permaneret, pridie Kalendas Februarias securi percussus illustre martyrium fecit, in quo ipsum quoque Joannem consortem habuit. Celebris fuit ob miraculorum gloriam Sancti Martyris Cyri memoria, non modo in AEgipto, et in tota Orientis Ecclesia, sed etiam Romae, unde in Campaniam usque feliciter propagata, tanto devotionis affectu Clerum, Populumque Regiae Villae Portici inflammavit, ut eum tamquam Patronum Principem votis omnibus expetitum, et a Pio Sexto Pontifice Maximo divinitus sibi datum, ingenti cum laetitia se colere, ac venerari gestiant. — Tu autem etc.

℟. Stola jucunditatis etc.

IN III. NOCTURNO

Homil. S. Hilarii Episc., ut in festo S. Polycarpi Episc. et Mart. die XXVI. Januarii.

Missa, Laetabitur *de Comm. unius Mart. Pont. Evang.* Nihil est opertum; *ut in eod. fest. S. Polycarpi.*

DIE III. FEBRUARII

IN FESTO S. BLASII EPISC. ET MARTY.

PAT. MIN. PRINC. ALTAMURAE

DUPLEX MAJUS

Omnia de Com. unius Martyris praeter sequent.

Oratio

Deus, qui Beatum Blasium martyrem tuum, atque Pon-

tificem in suis perferendis supplicis, et in aliorum depellendis infirmitatibus admirabilem effecisti: concede propitius; ut illius et in fide constantiam imitemur, et in periculis patrocinia sentiamus. Per Dominum etc.

In I. Noct. Lect. A Mileto.

IN II. NOCTURNO

LECTIO IV.

Blasius Cappadox, nobili genere ortus, Sebaste in Cappadocia ex medico Episcopus creatus est, ut corporum curationi animarum cura succederet. Huic muneri cum sedulam, ac piam operam navaret, dira tempestas adversus Christianos a Licinio Tyranno excitata fuit. Blasius divino instinctu, Christi consilio et exemplo in montem Argaeum se recepit, ac sese in speluncam abdidit, in qua rerum divinarum contemplationi vacans, ab ipsis feris, nativae feritatis oblitis, quotidianum victum accepit, et multis obsequiis cultus est. — Tu autem, etc.

℟. Honestum fecit.

LECTIO V.

Ibi tamdiu latuit, dum ab Agricolai Praesidis militibus casu deprehensus, inde abstractus, et ad Praesidem ductus, illius jussu in vincula conjectus est. Sed vinctus ipse, multos quos ejus sanctimoniae fama acciverat, a diversorum morborum vinculis liberavit. In his puer fuit qui desperata a medicis salute, transversa spina faucibus

inhaerente, animam agebat. Illustris sane tum corporum tum animorum medicus, non humana, sed divina arte, non paratis a natura remediis, sed Christi gratia comparatis, aegros pristinae saluti restituit. Omni fere miraculorum genere conspicuus; nam Christi super aquas ambulantis, et Eliae Sareptanae viduae annonam multiplicantis miracula renovavit. — Tu autem, etc.

℟. Desiderium.

Lectio vi.

Atrocissimis tormentis, crudelissimi Praesidis jussu, cruciatus fuit. Duris verberibus caesus, tortus in equuleo, pectinibus ferreis dilaniatus, cadenti lorica indutus, aliisque exquisitissimis suppliciis affectus est. Sed ejus fides probari quidem potuit, non tamen vinci. Dilacerato corpore, infractus animus restitit. Tandem victo Tyranno, capite plexus, illustre fidei testimonium Ecclesiae reliquit tertio nonas Februarii, anno Christi trecentesimo decimo xesto. — Tu autem, etc.

℟. Stola jucunditatis.

IN III. NOCTURNO

Hom. in Evang.

Si quis vult post me venire, *de comm. unius Mart. 2. loco. Missa* Sacerdotes *de eod. comm. Orat. vero ut supra.*

DIE V. FEBRUARII

IN FESTO SS. MARTYR. JAPONUM

E SOCIETATE JESU, PAULI, JOANNIS, ET JACOBI DUPL.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum primo loco, praeter ea, quae sequuntur.

ORATIO

Deus, qui primitias fidei apud Japoniae Gentes, beatorum Martyrum tuorum Pauli, Joannis, et Jacobi sanguine confirmasti: concede propitius, ut ad tui nominis confessionem, quorum excitamur exemplis, eorum precibus adjuvemur. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de script. occur.

IN II. NOCTURNO

LECTIO IV.

Taicosama Japoniae Imperatore in Christianos saeviente, tres è Societate Jesu Japones, Paulus mihi, Joannes de Goto, et Jacobus kusai fidem, quam ibi Sanctus Franciscus Xaverius magnis sudoribus plantaverat, ipsi suo etiam sanguine irrigarunt. Paulus claro genere ortus, ac tum profanis, tum sacris litteris excultus, annum agebat tertium ac trigesimum, jamque Sacerdotio initiandus, qua voce, qua scriptis libris plurimos e popularibus suis, partem ab errore ad veritatem, partem

a vitiis ad virtutem traduxerat. Joannes annos tantum undeviginti natus litterarum studio operam dabat, ac divinae legis elementa populo explicans, obeundis olim Evangelicis ministeriis proludebat. Jacobus quarto supra sexagesimum anno jam expleto, quamquam et ipse Catechista, rem tamen etiam domesticam curabat humilitate, ac patientia singulari: quas ad virtutes, quotidiana Christi patientis meditatione mirum in modum excitabatur. — Tu autem, etc.

℟. Sancti tui.

Lectio v.

Ergo comprehensi, atque extrema sinistrae auris parte in Meacensi foro publice mulctati, revinctis post tergum manibus, vili in plaustro per vicos primum hujus, tum aliarum Japoniae Urbium, sexcentorum milliarum itinere terrestri, quo ignominia, et terror latius spargeretur, summa hieme circumducuntur; praeeunte lictore, ac sententiam crucis in eos scriptam proferente, quod vetitam a Tyranno Christi legem praedicassent. Sed, cum illi aerumnas inter, et ludibria laeti semper, atque alacres, quod verbis adstruibant, exemplo quoque confirmarent; Paulus vero etiam in Meacensi carcere duos è custodibus sexque alios in Ozacensi, atque alicubi Gubernatorem ipsum Christo adjunxisset, triumphus ille Fidei, non probrum fuit, iratis palam Taicosamae Bonziis, quod homines istos per Japoniam circumveheret, ad Christi

sectam disseminandam scilicet, non extirpandam. — Tu autem, etc.

℟. Verbera carnificum non timuerunt.

LECTIO VI.

Tandem Nangasachium perducti, paratis in colle Crucibus, quas ipsi antea venerabundi salutaverant, affiguntur. Aderat Joannis pius ac fortis Genitor, nec satis patuit, uter supplicium laetius, illene tulerit, an iste spectarit. Nec minor in Jacobo, devexa licet aetate, animi vigor eminebat. At Paulus, e triumphali illo crucis pulpito, nativam hominis eloquentiam stimulante Dei caritate, ad circumfusam multitudinem pro Christiana Religione peroravit illud palam sibi gratulatus, quod in Cruce, ut Christus Dominus, eademque atque ille, aetate moreretur. Donec singulis ab imis lateribus ad humeros binis lanceis transfixi victrices animas caelo inferendas emisere nonis Februarii, anno millesimo quingentesimo nonagesimo septimo. Pendentes corporum exuvias Episcopus Japoniae ad collem mox veniens, positis humi genibus publice est veneratus, atque ex illo coepit locus esse omnibus venerationi. Id vero sibi gratum extitisse variis Deus ostendit signis, inter quae illud praecipuum quod sanguis Martyrum semen fuit Christianorum. Quibus rite probatis, Urbanus Octavus Pontifex Maximus eos Beatorum Martyrum fastis adscripsit.—Tu autem, etc.

℟. Tamquam aurum.

IN III. NOCTURNO

Homilia in Evangel. Cum audieritis praelia, *ut in eodem Comm.*

DIE VI. FEBRUARII

IN FESTO S. DOROTHEAE VIRG. ET MART.

DUPLEX

Off. de Comm. Virg. et Mar. praeter sequent.

Oratio

Omnipotens sempiterne Deus, in cujus nomine gloriosa Virgo, et Martyr Dorothea multorum genera tormentorum superavit: te suppliciter exoramus; ut ejus interventu cuncta pericula vincamus, ipsamque in nostris necessitatibus celerem adjutricem sentiamus. Per Dominum etc.

Lect. I. Noct. de scr. occurr. Si vero vener. in Quadrag. dic. Confitebor, *de eod. comm. 2. loco.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Dorothea Caesareae Cappadociae pro Christo captiva, captivos in triumphum Cupidinem, et Sapricium tirannum

duxit. Haec enim expugnanda binis sororibus Christae, et Callistae tradita, quae datam Deo fidem metu suppliciorum prodiderant, tam fortiter decertavit, ut ambas ab impiis castris ad antiquam fidei stationem redire impulerit; ita ut ambae sanguine pro Christo fuso, prius proditionis crimen eluerint. Dorothea vero victorias victoriis nectebat, cruentas quidem, gloriae tamen plenas; utpote quae probe noverat, non tam placere Virginem Christo Sponso quae aliena, quam quae sua purpura ruberet. — Tu autem, etc.

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem.

Lectio v.

Itaque cum faces lateri admoverentur, has illa nuptiales taedas credere: cum ad gladium citaretur, inter lictores, non secus ac paranymphos ad thalamum ire, et ad supplicii tandem locum, velut ad Coeli hortos ridere visa est. Haec inter Theophilus quispiam risit tam innocentem Virginis risum, et sibi et Sponsi viridariis rosam vernam, vel quodpiam autumni munus pomum, Virginem poposcit: promisit Dorothea utrumque, et gladio percussa, fidem extemplo liberavit. — Tu autem, etc.

℟. Dilexisti justitiam.

Lectio vi.

Adest namque lectissimus e Coelo Ephebus, ac promissum Theophilo, eodem in calatho, ver, et autumnum of-

fert. Miratur ille purpureas in hyeme rosas, miratur poma recentia, miratur et certantem cum munere suo muneris bajulum; et jam non contentus horti vidisse munera, ad ipsos per omnia tormenta penetrare hortos contendit Christianus: quae ille, ut spinas, generose calcavit, nihil poenarum metuens, dummodo quas rosas quaereret, inveniret. — Tu autem, etc.

℟. Afferentur Regi Virgines.

IN III. NOCTURNO.

Homil. in Evang. Simile erit regnum Coelorum decem Virginibus, *ut in eod. comm. 1. loco.*

DIE IX. FEBRUARII.

IN FESTO S. SABINI EPISC. ET CONFESSORIS

DUPLEX PRIM. CLASS.

In prim. Vesp. quum sint integrae, non fit ulla Comm. Omn. de comm. Confess. Pont. prim. loc. Orat. Da quaesumus, *ut in com. In I. noct. lect.* Fidelis sermo *de eod. com.*

IN II. NOCTURNO

LECTIO IV.

Ex libro Dialogorum S. Gregorii Papae.

Lib. 2. cap. 15. et lib. 3. cap. 5.

Sabinus Canusinae Antistes Ecclesiae ad famulum Dei Benedictum venire consueverat, quem Vir Dei pro vitae

suae merito valde diligebat. Is itaque dum cum illo de ingressu Regis Totilae, et Romanae Urbis perditione colloquium haberet, dixit, per hunc Regem Civitas ista destruetur, ut jam amplius non habitetur; cui Vir Domini respondit : Roma a gentibus non exterminabitur, sed tempestatibus coruscis, et turbinibus ac terraemoto fatigata in seipsa marcescet. Idem Sabinus longo jam senio oculorum lumen amiserat, ut omnimodo nil videret; quem Rex Gothorum Totila prophetiae habere spiritum audiens, minime credidit, sed probare studuit, quod audivit. — Tu autem, etc.

℟. Inveni David servum meum.

Lectio v.

Qui quum in eisdem partibus devenisset, hunc Vir Domini ad prandium rogavit. Quumque jam ventum esset ad mensam, Rex discumbere noluit, sed ad Sabini venerabilis Viri dexteram sedit. Quum vero eidem Patri puer ex more poculum vini praeberet, Rex silenter manum tetendit, calicem abstulit, eumque per se Episcopo vice pueri praebuit, ut videret an spiritu praevidente discerneret, quis ei poculum praeberet. Tunc Vir Dei accipiens calicem, sed tamen ministrum non videns, dixit: Vivat ipsa manus; de quo verbo Rex laetatus, erubuit; quia quamvis ipse deprehensus fuisset, in Viro tamen Dei quod quaerebat, invenit. — Tu autem, etc.

℟. Posui adjutorium super potentem.

Lectio VI.

Hujus tamen venerabilis Viri, quum ad exemplum vitae sequentium, in longum senium vita traheretur, ejus Archidiaconus, ambitione adipiscendi Episcopatum accensus, eum extinguere veneno molitus est. Refectionis hora quum jam Vir Dei ad edendum discumberet, ei, praemiis corruptus puer, hoc quod ab Archidiacono ejus acceperat, veneni poculum obtulit; cui statim venerabilis Episcopus dixit: Bibe tu hoc, quod mihi bibendum praebes. Tremefactus puer, deprehensum se esse sentiens, maluit moriturus bibere, quam poenas pro illa tanti homicidii culpa tolerare: Quumque sibi ad os calicem duceret, Vir Domini compescuit dicens: Non bibas, da mihi, Ego bibo: sed vade, dic ei, qui tibi illud dedit: Ego quidem venenum bibo, sed tu Episcopus non eris: facto igitur signo crucis, venenum Episcopus bibit securus: eademque hora in loco alio, quo inerat Archidiaconus ejus, defunctus est. Mira sunt haec, sed talis ejusdem Viri vita perhibetur, ut qui conversationem ejus agnoverit, virtutem non debeat mirari.—Tu autem, etc.

℟. Iste est, qui ante Deum.

IN III. NOCTURNO.

Homil. in Evangel. Homo peregre: *de eod. Com. Miss.* Statuit. *In II. Vesp. Com. seq.*

DIE XI. FEBRUARII

IN FESTO BB. SEPTEM FUNDATORUM

Ordinis Servorum B. M. V.

Pro dominio Veneto, et alibi.

Ad Vesper. Antiph. Sapientia *cum reliqu. in Laudibus. Psalm.* Dixit Dominus, *cum reliqu. de Dominica, et loco ult. psalm.* Laudate Dominum omnes gentes.

Capitulum. *Hebr. 13.*

Fatres, mementóte Praepositorum vestrorum, qui vobis locuti sunt verbum Dei: quorum intuentes exitum conversationis, imitamini Fidem.

Hymnus

Jam nimis terris facinus per omne,
Noxa regnabat sine lege aberrans:
Inque peccantes superi tonabant
Vindice dextra.
Quando lugendis miserata fatis
Virgo septenos Proceres coruscos
Sanguine, et claros pietate multa
Caelitus accit.
Accit afflictis populis piandis
A tot aerumnis, maculis, ruinis,
Accit et semper sibi servituros
Strenuo amore.

Veste lugubri induit, ut dolores
Defleant ejus, mage dum ferali
In labe infanda periit cruente
Diva propago.
Filios rursus vocitavit omnes,
Ut velut matrem studiose amantem
Crederent ipsam, paria et referrent
Pignora amoris.
Tunc quis excussit caritatis ignis
Pectus ipsorum! Date, quaeso, Patres,
Filios vestros paribus beatis
Ignibus uri.
Tu Pater praesta, tribue et Redemptor;
Tuque da nobis Paraclete summe
Virginem Matrem colere, ac amare,
Flere, et in aevum. Amen.

℣. Orate pro nobis septem beati Patres.
℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Magnificat

Antiph. Isti sunt viri misericordiae, quorum pietates non defuerunt. Semen eorum, et gloria eorum non derelinquetur.

ORATIO

Domine Jesu Christe, qui in jugem memoriam Dolorum Sanctissimae tuae Genitricis, per septem Beatos Patres nova Servorum ejus familia Ecclesiam tuam faecundasti:

concede nobis famulis tuis in hac lacrymarum valle degentibus, ita ejusdem maestissimae Matris socios cum ipsis esse passionum in terris, ut perpetuae consolationis consortes fieri mereamur in Coelis. Qui vivis et regnas.

Ad Matutinum. Invit.

Mirabilem Dominum in servis Deiparae. * Venite adoremus.

Psalm. Venite.

HYMNUS

Praeclara septem lumina
Tusci micantis AEtheris,
Vos Virgo Mater excitat,
Ut luce Mundus splendeat.
Vos labra lacte perlita
Servos Mariae nominant;
Tum Virgo vos Senarios
Adire colles imperat.
Vos ipsa Mater inclyta
Funebri pallio induit,
Ut defleatis vulnera
Quae pertulit saevissima.
Hoc ipsa Coeli e culmine
Petro revelat Martyri,
Jubetque Coetum perpetem
Hinc posteris constitui,

Qui famulentur jugiter,
Ipsamque semper diligant,
Colant, propagent, praedicent
Ejus dolores flebiles.
Quaeso, Duces fortissimi,
Ah vos sequamur mascule,
Ardor, dolorque fervidus
In Virginem nos occupent,
Et tu, superna Trinitas,
Perfunde sancto robore ,
Vitamque fac non imparem
Nostris beatis ducere. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. In vertice Montium plantavit Regina Martyrum vineam iustorum, qui dolores eius meditabantur die ac nocte.

Psalm. Beatus vir, qui non abiit. *Ut in Comm. Conf. non Pont.*

Ant. Domina dixit ad eos: filii mei estis vos, exultate quia ego vos genui.

Antiph. Voce sua ad Dominam clamaverunt, et exaudivit eos de monte sancto suo.

℣. Laetamini in Domino, et exultate iusti.

℟. Et gloriamini omnes recti corde.

Lect. I. Noct. Laudemus viros gloriosos, *ut in Communi Conf. Pont. secundo loco.*

℟. I. Leatabitur deserta, et invia, et exultabit solitudo: * Et florebit quasi lilium.

℣. Germinans germinabit, exultabit laetabunda, et laudans. Et florebit.

℟. II. Saliet sicut Cervus claudus, et aperta erit lingua mutorum: * Quia scissae sunt in deserto aquae, et torrentes in solitudine.

℣. In cubilibus, in quibus prius dracones habitabant, orietur viror calami, et iunci. Quia.

℟. III. Haec est vera fraternitas, quae regnum Mundi et omnem ornatum saeculi contempsit: * Propter amorem Domini Jesu Christi.

℣. Ecce quam bonum, et quam jucundum habitare fratres in unum. Propter.

Gloria Patri. Propter.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. Non diligentes vanitatem, nec requirentes mendacium, omnia saeculi bona abdicaverunt et a Domino mirificati sunt.

Antiph. In multitudine misericordiae Dominae suae sperantes, introierunt in Domum eius, et adoraverunt ad templum sanctum eius.

Antph. Ex ore infantium, et lactentium Servos tuos illos dicentium perfecisti, Domina, laudem eorum. Quam admirabile est nomen tuum.

℣. Exultent justi in conspectu Dei.

℟. Et delectentur in laetitia

Lectio iv.

Decimo tertio Christiani nominis saeculo inter alios Florentinos Patricios septem erant avorum sanguine, opibusque illustres, at virtutibus spectatis suis longe illustriores, nuncupati, ut Religioni nomen dedere, Bonfilius Monaldius, Bonajuncta Manetti, Manettus Antellensis, Amideus de Amideis, Uguccio Uguccionius, Sosteneus de Sosteneis, demum Alexius de Falconeriis. Cum hi trigesimo tertio supra millesimum ac bis, centesimum annum auspicatissimo assumptae Virginis Festo, in sodalitio quodam, cui titulus laudentium erat, augustissimae Dei Genitrici, prout par erat, laudes exolverent, ab eadem dulcissime iis aprente, inopiue moneri se sentiunt ad sublimioris vitae genus, posthabito Mundo amplectendum; absolutisque idcirco, quibus dabant operam, laudibus, confestim perciti in unum, collatisque mutuo consiliis, supernis Dei vocantis, vocantisque Deiparae oraculis parere mox decreverunt. Quod et sedulo factum est ab iisdem; nam consulto statim mature Urbis Episcopo, post fortunae abdicatis bonis, erogatisque ample in egenos, ciliciis carni obstrictis, vilioribus detritisque vestibus cinerei coloris induti, in ruralem parvam aediculam secesserunt natalitio die amantissimae ipsorum parentis, ut vitae sanctioris primordia optime inirent, qua die mortalibus orta sacratissimam vitam ipsa inchoaverat. — Tu autem, etc.

℟. Omnes isti congregati sunt, venerunt, Domina, tibi: * Et omnibus his velut ornamento vestieris.

℣. Et circumdabis tibi eos quasi sponsa. Et omnibus.

LECTIO V.

Sic septem beati viri charitatis foedere devincti eàdem in domo semet unierant, cum ecce per urbem visos, statim Domino sic disponente, moventeque infantiles voces Deipara, ex infantium ore ac lactentium, inter quos tum puer erat Sanctus Philippus Benitius vix quintum mensem ingressus, se Mariae clamari servos insperato est auditum. Quanta tunc et exinde amoris flamma in Dominam suam, cujus (ignaris ipsis) declarati servi erant, excitatis studiis exarserint, non facile est explicatu. Illud solum scitur quod sic ei se dedidèrunt, ut veluti Matrem suam venerari, maximoque honore habere, morem ei gerere in omnibus, et obtemperare propter eam cunctis summopere studuerint. Hinc etiam adeo jucundi, gratique ei fuere, ut, cum vitaturi populi plausum in Senarium Montem ab ipsa iis praeostensum habitaturis tetenderint, ibique crucifixum Jesum, maestissimamque Matrem dolentes assidue recolerent, apparuit illa eis, habituque lugubri assignato in memoriam dolorum suorum, ut compaterentur istis, eos consecravit. — Tu autem, etc.

℟. Vocabo servos meos, et induam illos tunica mea, et cingulo meo confortabo eos: * Et potestatem meam dabo in manibus eorum.

℣. Et erunt quasi Patres habitantibus Jerusalem. Et

Lectio vi.

Ita cinericiis vestibus, indulgente etiam Episcopo, in nigras mutatis, post nonnullos annos, fortunatis quidem auspiciis, clarissimum illud Praedicatorum Ordinis decus Sanctus Petrus Martyr Florentiam accessit, et audita inspectaque simul non fucata Sanctimonia ipsorum ita Dei amici se caeperunt mutuo diligere, ut familiarissime versarentur invicem secum, seseque alterne foverent. Inter caetera porro illud accidit, quod sperante inclyto Martyre honorem Deo non modicum, magnum terris commodum proditum iri si propitia Virgine longe lateque propagarentur, una cum ipsis impense eam exorante, ut argumento aliquo voluntatem suam patefaceret, invocata Virgo amans in visione ei revelavit, se Viros illos Septem et qui venturi erant post eos inter Mundi homines omnes ad singulare servitium suum selegisse, et commiserandis poenis jam latis suis amarissimis, construendum ordinem esse ad sui honorem, et gloriam. Hoc prodigioso Virgineo decreto animati humillimi Patres, non quia suae mentis fuisset successores posteros gignere, sed ut jussa reserata facerent supremae eorum Reginae, quae nomine suo duraturam sibi familiam fundari voluerat, instituere deinceps Sacrum Servorom Ordinem decrevèrunt, non tam ut primi ejus fundatores quam ut caelestis suae fundatricis ministri obsequentes, quos proinde Dominus ut Servos bonos, et fideles suos ac Matris, in vita multis vir-

tutibus, in morte multis prodigiis, post transitum multis miraculis adornavit; novissime vero Benedictus decimus tertius, ejus instituti professor, cujus Sanctus Petrus erat, ejus quoque in eos heres amoris, Pontifex renuntiatus, eorum miram institutionem, ut inclaresceret Orbi, lectionibus his recenseri peramanter consuluit, ac mandavit.— Tu autem, etc.

℟. Vidi conjunctos viros habentes lugubres vestes, et Angelus Domini locotus est ad me dicens: Isti sunt viri Sancti facti amici Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem volantem per medium Coelum voce magna clamantem, et dicentem. Isti.

Gloria Patri. Isti.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. Ingredientes sine macula, et operantes justitiam habitaverunt in tabernaculo tuo et requieverunt in monte sancto tuo.

Ant. Gloriam et magnum decorem imposuisti super eos, Regina Martyrum, cum in memoriam dolorum tuorum lugubrem vestem eos induisti.

Ant. Haec fuit generatio quaerentium Dominam, quaerentium Stellam ex Jacob. Te laudamus Rex gloriae.

℣. Justi autem in perpetuum vivent.

℟. Et apud Dominum est merces eorum.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. *Cap. 10.*

In illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis Regnum. Et reliqua.

Homilia. Venerabilis Bedae presbyteri.

Pusillum gregem, *ut in Communi Confess. non Pontif. secundo loco.*

℟. VII. Dabitur lugentibus Sion corona pro cinere, oleum gaudii pro luctu, pallium laudis pro spiritu moeroris: * Et vocabuntur fortes justitiae, plantatio Domini ad glorificandum.

℣. Sacerdotes Domini vocabuntur Ministri Dei nostri. Et, etc.

Benedictio. Quorum festum.

℟. VIII. Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris: * Et flores mei fructus honoris, et honestatis.

℣. Ego Mater pulchrae dilectionis, et timoris, et agnitionis, et sanctae spei. Et flores.

Gloria Patri. Et flores.

AD LAUDES, ET PER HORAS

Antiphona. Sapientia aedificavit sibi domum, excidit columnas septem.

Psalmus. Dominus regnavit. *Cum reliquis de Laudib. Dominicae.*

Antiph. Isti sunt viri septem boni testimonii, pleni Spiritu Sancto, et Sapientia.

Antiph. Apparuit eis Domina Angelorum, et dilexit eos in visione, et in agnitione magnalium suorum.

Antiph. Beati Viri tui, Regina omnium; beati Servi tui, qui stant coram te semper.

Antiph. Laudem dicite Deo nostro , omnes servi ejus, et qui timetis eum pusilli et magni.

Capitulum. Fratres, mementote. *Ut supra.*

Hymnus.

Inclyti Patres, Dominaeque Mundi;
Impigri servi, famulatus iste,
Dicite, o quali rutila corona
Vos redimivit !
Noscis ad caelos subito evocatus,
Omnium Princeps, celebris Monalde,
Quem sibi ut charum Genitrix suprema
Duxit ad AEthram.
Tuque dic nobis Bonajuncta felix,
Qui Dei funus memorans ad aram,
Dum recensebas obiisse Jesum,
Laetus obisti.
Indica et tu Sostenee ac Ugucci,
Ambo qui e terris simul emigrastis
Angelos inter, revehente secum
Virgine utrumque.

Te modo cuncti resonent, Manette,
Qui velut cycnus cineri propinquus,
Occinens hymnos alacer Mariae
Fata subisti.
Sic, Amidee, et tibi gratulamur,
Cujus ardorem morientis, ignis
Visus effervens apice in Senarii
Belle aperivit.
Nunc tibi festis modulis, Alexi,
Plaudimus gnari, prope vitae agonem
Virginis Natum tibi blandientem
Sarta dedisse.
Sit decus Patri, parilique Proli,
Flamini et Sancto, tribuatque nobis
AEmulos horum fieri in colenda
Virgine Diva. Amen.

℣. Exultabunt Sancti in gloria.

℟. Laetabuntur in cubilibus suis.

Ad Benedictus *Antiphona.*

Fecit misericordiam Dominus cum patribus nostris: erexit nobis cornu salutis in domo suae Genitricis: Serviamus illi.

Oratio. Domine Jesu Christe, *ut supra.*

Ad Tertiam, Antiphona

Isti sunt Viri septem.

Capitulum. Fratres, mementote, *ut supra.*

℟. Laetamini in Domino: * Et exultate justi. Laetamini.

℣. Et gloriamini omnes recti corde. Et exultate. Gloria Patri. Laetamini.

℣. Exultent justi in conspectu Dei.

℟. Et delectentur in laetitia.

Ad sextam.

Antiphona. Apparuit eis Domina.

Capitulum *Eccl. 44.*

Omnes isti in generationibus gentis suae gloriam adepti sunt, et in diebus suis habentur in laudibus.

℟. Exultent justi, * in conspectu Dei. Exultent.

℣. Et delectentur in laetitia. In conspectu Dei. Gloria Patri. Exultent justi.

℣. Justi autem in perpetuum vivent.

℟. Et apud Dominum est merces eorum.

Ad Nonam.

Antiphona. Laudem dicite Deo.

Capitulum. *Eccl. 44.*

Filii eorum propter illos usque in aeternum manent. Semen eorum, et gloria eorum non derelinquetur.

℟. Justi autem, * in perpetuum vivent. Justi.

℣ Et apud Dominum est merces eorum. In perpetuum. Gloria Patri. Justi.

℣. Exultabunt Sancti in gloria.

℟. Laetabuntur in cubilibus suis.

In 2. Vesp. Omn. ut in 1.

Antiphona ad Magnificat.

O magnum charitatis opus! Regina generis humani primis nostris Patribus mire apparens, e Mundo eos evocare, singulariter sibi seligere, lugubrem vestem induere, unaque cum posteris in peculiares Servos ac Filios consecrare dignata est. Te, Mater dulcissima, et Domina, laudamus, benedicimus, glorificamus.

Oratio. Domine Jesu Christe, *ut supra.*

DIE XXIII. FEBRUARII

IN FESTO SANCTI PETRI DAMIANI

CARD. EPISC. OSTIENSIS, ET ECCL. DOCT. DUP. MIN.

In utrisq. vesp. Ant. ad Magnif. O Doctor Optime.

Oratio

Concede nos, quaesumus, omnipotens Deus, Beati Petri Confessoris tui, atque Pontificis, monita, et exempla sectari, ut per terrestrium rerum contemptum aeterna gaudia consequamur. Per Dominum nostrum.

IN I. NOCTURNO

Lect. de scr. occ. Si vero celebretur in Quadragesima, leguntur Lectiones: Fidelis sermo etc. *ut in Communi Pontificum.*

IN II. NOCTURNO

Lectio IV.

Petrus Ravennae honestis Parentibus natus adhuc lactens a Matre numerosae prolis pertaesa abjicitur ; sed domesticae mulieris opera semivivus exceptus, ac recreatus Genitrici ad humanitatis sensum revocatae redditur. Utroque orbatus Parente , tanquam vile mancipium , sub aspera fratris tutela duram servitutem exercuit. Religionis in Deum, ac pietatis erga patrem egregium tunc specimen dedit ; inventum siquidem forte nummum non propriae inediae sublevandae, sed Sacerdoti, qui divinum Sacrificium ad illius expiationem offerret, erogavit. A Damiano fratre , a quo , uti fertur , cognomentum accepit , ejus cura litteris eruditur, in quibus brevi tantum profecit , ut magistris admirationi esset. Cum autem liberalibus scientiis floreret, et nomine, eas cum laude docuit. Interim , ut corpus rationi subderet , sub mollibus vestibus cilicium adhibuit , jejuniis , vigiliis , et orationibus solerter insistens. Calente juventa , dum carnis stimulis acriter urgeretur, insultantium libidinum faces rigentibus fluvii mersus aquis noctu extinguebat ; tum venerabilia quaeque loca obire , totumque Psalterium recitare consueverat. Ope assidua pauperes levabat , quibus frequenter pastis convivio , propriis ipse manibus ministrabat.

Tu autem Domine etc.

℟. Inveni David servum meum etc.

Lectio v.

Perficiendae magis vitae causa in Avellanensi Eugubinae Dioecesis Coenobio Ordini Monachorum Sanctae Crucis Fontis Avellanae a Beato Ludulpho Sancti Romualdi discipulo fundato nomen dedit. Non ita multo post in Monasterium Pomposianum, mox in Coenobium Sancti Vincentii Petrae Pertusae ab Abbate suo missus, utrumque Asceterium verbo sacro, praeclaris institutionibus, et moribus excoluit. Ad suos revocatus post Praesidis obitum Avellanitarum familiae preficitur; quam novis variis in locis exstructis domiciliis, et sanctissimis institutis ita auxit, ut alter ejus Ordinis Parens, ac praecipuum ornamentum jure sit habitus. Salutarem Petri sollicitudinem alia quoque diversi instituti Coenobia, Canonicorum conventus, et populi sunt experti. Urbinati Dioecesi non uno nomine profuit: Theuzoni Episcopo in caussa gravissima assedit, ipsumque in recte administrando Episcopatu consilio, et opera juvit. Divinorum contemplatione, corporis maceratiouibus, caeterisque spectatae sanctimoniae exemplis excelluit. His motus Stephanus Nonus Pontifex Maximus eum, licet invitum, et reluctantem, Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem creavit, et Ostiensem Episcopum. Quas Petrus Dignitates splendidissimis virtutibus, et consentaneis Episcopali ministerio operibus gessit. — Tu autem Domine etc.

℟. Posuit adjutorium.

Lectio vi.

Difficillimo tempore Romanae Ecclesiae, Summisque Pontificibus doctrina, Legationibus, aliisque susceptis laboribus mirifice adfuit. Adversus Nicolaitarum, et Simoniacam Haereses ad mortem usque strenue decertavit. Hujusmodi depulsis malis, Mediolanensem Ecclesiae Romanae conciliavit. Benedicto et Cadolao falsis Pontificibus fortiter restitit. Henricum quartum Germaniae Regem ab iniquo uxoris divortio deterruit. Ravennates ad debita Romano Pontifici obsequia revocatos sacris restituit. Canonicos Veliternos ad Sanctioris vitae leges composuit. In Provincia praesertim Urbinate vix ulla fuit Episcopalis Ecclesia, de qua Petrus non sit benemeritus; Eugubinam, quam aliquando creditam habuit, multis levavit incommodis: alias alibi, quando oportuit, perinde curavit, ac si suae esseut tutelae commissae. Cardinalatu, et Episcopali Dignitate depositis, nihil de pristina juvandi proximos sedulitate remisit. Jejunium sextae Feriae in honorem Sanctae Crucis Jesu Christi, horarias Beatae Dei Genitricis preces, ejusque die Sabbato cultum propagavit. Inferendae quoque sibi verberationis morem ad patratorum scelerum expiationem provexit. Demum sanctitate, doctrina, miraculis, et praeclare actis illustris, dum e Ravennate Legatione rediret, Faventiae octavo Kalendas Martii migravit ad Christum. Ejus Corpus ibidem apud Cistercienses multis miraculis clarum frequenti

populorum veneratione colitur. Ipsum Faventini non semel in praesenti discrimine propitium experti Patronum apud Deum delegerunt. Leo vero Duodecimus Pontifex Maximus Officium, Missamque in ejus honorem, tamquam Confessoris Pontificis, quae aliquibus in Dioecesibus, atque in Ordine Camaldulensium jam celebrabantur, ex Sacrorum Rituum Congregationis Consulto, addita Doctoris qualitate ad universam extendit Ecclesiam.

Tu autem Domine etc.

℟. Iste etc.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangel. Vos estis sal terrae: *de Communi Doctorum.*

Missa In medio Ecclesiae.

DIE XXIII. FEBRUARII

IN FESTO S. MARGARITAE DE CORTONA

Semid.

Omnia de commu. nec Virg. nec Mart. praeter ea quae hic habent. propr.

Antiph. ad Magnificat.

In I. *Vesp.* Simile est Regnum Coelorum, etc. *ut in comuni.*

ORATIO.

Deus qui famulam tuam Margaritam de perditionis via ad salutis tramitem misericorditer reduxisti, eadem no-

bis miseratione concede, ut quam prius errantem sectari non erubuimus, mox poenitentem impigre sequi gloriemur. Per Dominum.

Lect. I. Noct. de script. occur. sed si venerit in Quadrag. dicuntur lect. Mulierem fortem, *de commu.*

IN II. NOCTURNO

Lectio iv.

Margarita, a loco dormitionis, Cortonensis appellata, Laviani in Tuscia ortum habuit. Primis adolescentiae suae annis mundi voluptatibus capta in Montis Politiani Civitate vanam, et lubricam vitam duxit; sed cum amasium ab hostibus faede transfossum indicio canis in fovea sub strue lignorum tumulatum fortuito reperisset, illico facta est manus Domini super eam, quae magno culparum suarum moerore tacta, exiit foras, et flevit amare. Itaque Lavianum reversa, crine detonso, neglecto capite, pullaque veste contecta, erroribus suis, mundique illecebris nuntium misit; inque aedibus Deo sacris, fune ad collum alligato, humi procumbens, ab omnibus, quos antea moribus suis palam offenderat, veniam exoravit. Mox Cortonam profecta, in cinere et cilicio ab se laesam Dei majestatem placare studuit; donec post triennale virtutum experimentum a Fratribus Minoribus spiritualis vitae ducibus, Tertii Ordinis habitum impetravit. Uberes exinde lacrymae ei familiares fuerunt, atque ima suspiria tanta animi contritioni ducta, ut diu elinguis

consisteret. Lectulus nuda humus, cervical lapis, aut lignum porrexit, atque ita noctes insomnes in coelestium meditatione trahere consuevit, nullum amplius pravum desiderium perpessa, dum bonus spiritus promptior infirmam carnem ad subeundos labores erigebat. — Tu autem etc.

℟. Propter veritatem.

LECTIO V.

A daemone insidiis, funestisque conatibus lacessita mulier fortis hostem ex verbis detectum semel, atque iterum invicta repulit. Ad eludendum vanae gloriae lenocinium quo a malo spiritu petebatur, praeteritos mores suos per vicos, et plateas alta voce accusare non destitit, omni supplicio se ream inclamans nec nisi a Confessario deterrita in speciosam faciem olim impuri amoris causam saevire abstinuit, aegre ferens suam formam longa carnis maceratione non aboleri. Quibus, aliisque magnae poenitentiae argumentis suorum criminum labe expiata, atque ita de se triumfatrix, ut sensus plane omnes a mundi illecebris custodiret, digna facta est, quae saepe Domini consuetudine frueretur. Ejusdem quoque Christi, et Virginis Matris dolorum, quod ipsa ardenter expetierat, particeps facta cunctis sensibus destituta, et vere mortua interdum visa est. Ad eam proinde veluti ad perfectionis magistram ex dissitis etiam regionibus plurimi conveniebant: ipsa vero coelesti, quo erat perfusa, lumine, cordium secreta, conscientias hominum, imo et peccata in remotis licet partibus Deum offendentium cum dolore,

et lacrymis detegens, summaque in Deum et proximum charitate fervens, ingentem animarum fructum operata est. AEgris ad se venientibus salutem, obsessis a daemone liberationem impetravit. Puerum defunctum, lugente matre, ad vitam reduxit. Imminentes bellorum tumultus assiduis orationibus sedavit. Denique summae pietatis operibus vivos, et mortuos sibi demeruit. — Tu autem etc.

Lectio vi.

Tot sanctis operibus occupata, de rigore, quo assidue corpus suum exercebat, nihil remisit, neque a studio coelestia meditandi se avelli passa est; in utroque vitae genere plane admiranda, utramque sororem Magdalenam, et Martham referens. Tandem pro se Dominum orans ut ex hac valle lacrymarum sursum in coelestem patriam evocaretur, exaudita est oratio ejus, die atque hora dormitionis ei patefactis. Meritis itaque, et laboribus plena ac coelestibus donis cumulata, coepit corporis viribus destitui, perque dies decem et septem nullo cibo, sed divinis tantum colloquiis refecta est: tum sanctissimis Ecclesiae Sacramentis rite susceptis, vultu hilari, atque oculis in Coelum conversis, octavo Kalendas Martias anno aetatis quinquagesimo, suae conversionis vigesimo tertio, humanae vero salutis millesimo ducentesimo nonagesimo septimo, felix migravit ad Sponsum. Corpus in hanc usque diem vegetum incorruptum, illaesum, et suaviter olens summa religione colitur in Ecclesia Fratrum

Minorum, quae jam ab eadem Margarita appellatur. Miraculis continuo floruit quibus permoti Romani Pontifices ad augendum ejus cultum plurima liberaliter indulserunt: Benedictus vero decimus tertius in festo Pentecostes die sextadecima Maji anni millesimi septingentesimi vigesimi octavi solemnem ejus Canonizationem religiosissime celebravit. — Tu autem.

IN III. NOCTURNO

Homil. in Evang. Simile est regnum coelorum thesauro, *de commu.*

Ad Benedictus.

Antiph. Ut cognovit, resipuit Seraphici Ordinis Magdalena: dimissa sunt ei peccata multa, quia dilexit multum.

Ad Magnif. in 2. Vesp.

Antiph. Ego dilecto meo, et ad me conversio ejus inveni quem diligit anima mea, tenui eum, nec dimittam.

PRIMA FERIA TERTIA MARTII.

IN FESTO S. MARIAE CONSTANTINOPOLITANAE

PATR. PRINCIPALIS CIVIT. AQUAEVIVAE

DUPL. PRIM. CLAS. CUM OCTAVA etiam in quadrag.

Ad Vesp. Antiph. Dum esset Rex, *cum reliq. ant. et psalm. ut in Offic. parv. B. Mariae V.*

Capitulum *Eccl. 24 B.*

Ab initio, et ante saecula creata sum, et usque ad futurum saeculum non desinam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi.

HYMNUS.

Ave Maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix Coeli porta.
Sumens illud Ave,
Gabrielis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevae nomen,
Solva vincla reis,
Profer lumen coecis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse Matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.
Virgo singularis
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos
Mites fac, et castos.
Vitam praesta puram,
Iter para tutum,
Ut videntes Jesum,
Semper collaetemur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,

Spiritui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Dignare me laudare te, Virgo Sacrata.
℟. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Ad Magnificat.

Antiph. Sancta Maria succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro Clero intercede pro devoto femineo sexu; sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam solemnitatem.

Oratio

Concede nos famulos tuos, quaesumus Domine Deus, perpetua mentis, et corporis sanitate gaudere, et gloriosa Beatae Mariae semper virginis intercessione a presenti liberari tristitia, et aeterna perfrui laetitia. Per Dominum.

In Quadragesima fit com. feriae.

Ad matutinum Invitatorium

Sancta Maria Dei Genitrix Virgo:* Intercede pro nobis.
Psalm. Venite exultemus.

HYMNUS.

Quem terra, pontus, sidera,
Colunt, adorant, praedicant,
Trinam regentem machinam,
Claustrum Mariae bajulat.

Cui luna, sol et omnia
  Deserviunt per tempora,
  Perfusa Coeli gratia,
  Gestant puellae viscera.
Beata Mater munere,
  Cujus supernus Artifex,
  Mundum pugillo continens,
  Ventris sub arca clausus est.
Beata Coeli nuntio,
  Foecunda Sancto Spiritu,
  Desideratus gentibus,
  Cujus per alvum fusus est.
Jesu, tibi sit gloria,
  Qui natus es de Virgine,
  Cum Patre et almo Spiritu
  In sempiterna saecula. Amen.

Antiphona, et Psalmi nocturnorum, ut in Officio parvo Beatae Mariae Virginis.

IN I. NOCTURNO.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua.
℟. Intende prospere, procede, et regna.

De Parabolis Salomonis

Lectio I. *Cap. 8. &. 9.*

Ego sapientia habito in consilio, et eruditis intersum cogitationibus. Timor Domini odit malum: arrogantiam,

et superbiam, et viam pravam, et os bilingue detestor. Meum est consilium, et aequitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me Reges regnant, et legum conditores justa decernunt. Per me Principes imperant, et potentes decernunt justitiam. Ego diligentes me diligo; et qui mane vigilant ad me, invenient me.—Tu autem. etc.

℟. Sancta, et immaculata virginitas, quibus te laudibus efferam, nescio: * Quia quem Coeli capere non poterant, tuo gremio contulisti.

℣ Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia.

LECTIO II.

Mecum sunt divitiae, et gloria, opes superbae et justitia. Melior est enim fructus meus auro et lapide pretioso, et genimina mea argento electo. In viis justitiae ambulo, in medio semitarum judicii, ut ditem diligentes me, et thesauros eorum repleam. Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab aeterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fierit. Non dum erant abyssi, et ego jam cencepta eram: necdum fontes aquarum eruperant: necdum montes gravi mole constiterant: ante colles ego parturiebar.—Tu autem etc.

℟. Congratulamini mihi omnes qui diligitis Dominum, quia cum essem parvula, placui Altissimo: * Et de meis visceribus genui Deum et hominem.

℣. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Et de meis.

LECTIO III.

Beatus homo, qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino: qui autem in me peccaverit, laedet animam suam. Omnes, qui me oderunt, diligunt mortem. Sapientia aedificavit sibi domum, excidit columnas septem. Immolavit victimas suas, miscuit vinum et proposuit mensam suam. Misit ancillas suas, ut vocarent ad arcem, et ad moenia Civitatis. Si quis est parvulus, veniat ad me. Et insipientibus locuta est: Venite, comedite panem meum, et bibite vinum, quod miscui vobis. — Tu autem etc.

℟. Beata es Virgo Maria, quae Dominum portasti Creatorem mundi:* Genuisti qui te fecit, et in aeternum permanes Virgo.

℣. Ave Maria gratia plena, Dominus tecum. Genuisti. Gloria. Genuisti.

IN II. NOCTURNO.

℣. Adjuvabit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in medio ejus non commovebitur.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Serm. in Cap. 12. Apocalip.

LECTIO IV.

Novum fecit Dominus super terram, ut mulier circumdaret virum, nec alium, quam Christum, de quo dici-

tur : Ecce Vir , oriens nomen ejus. Novum quoque fecit in Coelo , ut mulier sole appareret amicta. Denique et coronavit eum , et vicissim ab eo meruit coronari. Egredimini, filiae Sion, et videte Regem Salomonem in diademate, quo coronavit eam Filius suus. In capite, inquit , ejus corona stellarum duodecim. — Tu autem.

℟. Sicut cedrus exaltata sum in Libano , et sicut cypressus in monte Sion: quasi myrra electa : * Dedi suavitatem odoris.

℣. Et sicut cinnamomum , et balsamum aromatizans. Dedi suavitatem.

Lectio v.

Dignum plane stellis coronari caput, quod et ipsis longe clarius micans , ornet eas potius , quam ornetur ab eis. Quidni coronent sidera, quam sol vestit? Sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum , et lilia convallium. Nimirum laeva sponsi sub capite ejus , et jam dextera illius amplexatur eam. Quis illas aestimet gemmas? quis stellas nominet , quibus Mariae regium diadema compactum est ? — Tu autem.

℟. Quae est ista , quae processit sicut sol, et formosa tanquam Jerusalem ? * Viderunt eam filiae Sion, et beatam dixerunt , et Reginae laudaverunt eam.

℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum , et lilia convallium. Viderunt.

LECTIO VI.

Quid ergo sidereum micat in generatione Mariae? Plane quod ex Regibus orta, quod ex semine Abrahae, quod generosa ex stirpe David. Si id parum videtur, adde, quod generationi illi ob singulare privilegium sanctitatis divinitus noscitur esse concessa: quod longe ante eisdem patribus coelitus repromissa, quod mysticis praefigurata miraculis, quod oraculis praenuntiata propheticis. Hanc enim Sacerdotalis virga, dum sine radice floruit: hanc Gedeonis vellus, dum in medio siccae areae maduit: hanc in Ezechielis visione orientalis porta, quae nulli unquam patuit, praesignabat. — Tu autem.

℟. Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit: * Et videntes eam filiae Sion, beatissimam praedicaverunt, dicentes: Unguentum effusum nomen tuum.

℣. Astitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et videntes. Gloria. Unguentum.

IN III. NOCTURNO.

℣. Elegit eam Deus, et praeelegit eam.

℟. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 11. D.*

In illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quaedam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter, qui te portavit. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedae Presbyteri.

Lib. 4. c. 49. in Luc. 11.

Magnae devotionis, et fidei haec mulier ostenditur, quae Scribis, et Phariseis Dominum tentantibus simul, et blasphemantibus, tanta ejus incarnationem prae omnibus sinceritate cognoscit, tanta fiducia confitetur, ut et praesentium procerum calumniam, et futurorum confundat haereticorum perfidiam. Nam sicut tunc Judaei, Sancti Spiritus opera blasphemando, verum, consubstantialemque Patri Dei Filium negabant: sic haeretici postea negando, Mariam semper Virginem Sancti Spiritus operante virtute, nascituro cum humanis membris Unigenito Dei, carnis suae materiam ministrasse, verum consubstantialemque matri filium hominis fateri non debere dixerunt. — Tu autem.

℟. Felix namque es, Sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiae Christus Deus noster.

℣. Ora pro populo, interveni pro Clero, intercede pro devoto foemineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen quicumque celebrant tuam sanctam solemnitatem. Quia.

Lectio viii.

Sed si caro Verbi Dei secundum carnem nascentis a carne Virginis Matris pronuntiatur extranea, sine causa venter, qui eam portasset, ubera quae lactassent beatificantur. Dixit autem Apostolus: Quia misit Deus Filium suum

factum ex muliere, factum sub lege. Neque audiendi sunt, qui legendum putant: Natum ex muliere, factum sub lege: sed, Factum ex muliere, quia conceptus ex utero Virginali, carnem non de nihilo, non aliunde, sed maternam traxit ex carne: alioquin nec vere Filius hominis diceretur qui originem non haberet ex homine. Et nos igitur ex his contra Eutychen dictis, extollamus vocem cum Ecclesia Catholica, cujus haec mulier typum gessit? extollamus et mentem de medio turbarum, dicamusque Salvatori: Beatus venter, qui te portavit, et ubera quae suxisti. Vere enim beata parens, quae sicut quidam ait: Enixa est puerpera Regem, qui coelum, terramque tenet per saecula—Tu autem etc.

℟. Beatam me dicent omnes generationes. * Quia fecit mihi Dominus magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Quia fecit. Gloria. Quia.

Lectio IX.

Quinimmo beati, qui audiunt verbum Dei, et custodiunt. Pulchre Salvator attestationi mulieris, annuit, non eam tantummodo, quae verbum Dei corporaliter generare meruerat, sed et omnes qui idem Verbum spiritaliter auditu fidei concipere, et boni operis custodia; vel in suo, vel in proximorum corde parere, et quasi alere studuerint, asseverans esse beatos: quia et eadem Dei

genitrix, et inde quidem beata, quia Verbi incarnandi ministra facta est temporalis: sed inde multo beatior; quia ejusdem semper amandi custos manebat aeterna. Te Deum.

Si venerit in Quadragesima IX. *Lectio homiliae feriae.*

AD LAUDES, ET PER HORAS.

Ant. Dum esset Rex in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suavitatis. *Psalm.* Dominus regnavit, *cum reliquis ut in Officio parvo.*

Antiph. Laeva ejus sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me.

Antiph. Nigra sum, sed formosa, filiae Jerusalem, ideo dilexit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum.

Antiph. Jam hyems transiit, imber abiit, et recessit: Surge amica mea, et veni.

Antiph. Speciosa facta es, et suavis in deliciis tuis, Sancta Dei genitrix.

Capitulum.

Ab initio, et ante saecula creata sum, et usque ad futurum saeculum non desinam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi.

HYMNUS.

O Gloriosa Virginum,
Sublimis inter sidera,
Qui te creavit parvulum
Lactente nutris ubere.

Quod Heva tristis abstulit,
Tu reddis almo germine:
Intrent ut astra flebiles,
Coeli recludis cardines.

Tu regis alti janua,
Et aula lucis fulgida:
Vitam datam per Virginem,
Gentes redemptae plaudite.

Jesu tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna saecula. Amen.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis.

℟. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Ad benedictus.

Antiph. Beata es Maria, quae credidisti: perficientur in te, quae dicta sunt tibi a Domino.

In Quadrag. fit com. feriae.

Ad prim. Antiph. Dum esset Rex etc.

℣. *Brev.* Qui natus es de Maria Virgine. *Ad absolut. cap. Nonae.* In plateis.

Ad Tertiam.

Antiph. Laeva ejus. *Cap.* Ab initio etc.

℟. *Breve.* Specie tua, * et pulchritudine tua. Specie tua etc.

℣. Intende, prospere procede, et regna. Et pulchritudine tua.

Gloria Patri etc. Specie tua, etc.

℣. Adjuvabit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in medio ejus non commovebitur.

Ad Sextam.

Antiph. Nigra sum etc.

Capitulum. *Eccl. 24. b.*

Et sic in sion firmata sum, et in Civitate Sanctificata similiter requievi, et in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato: Et in parte Dei mei hereditas illius, et in plenitudine Sanctorum detentio mea.

℟. *Brev.* Adjuvabit eam, * Deus vultu suo. Adjuvabit etc.

℣. Deus in medio ejus non commovebitur. Deus vultu etc. Gloria Patri etc. Adjuvabit etc.

℣. Elegit eam Deus, et praeelegit eam.

℟. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Ad Nonam.

Antiph. Speciosa facta es.

Capitulum *Eccl. 24. b.*

In plateis, sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris.

℟. *brev.* Elegit eam Deus, * et praeelegit eam. Elegit etc.

℣. In tabernaculo suo habitare facit eam. Et praeelegit eam. Gloria Patri etc. Elegit etc.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis.

℟. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

In secundis Vesper. Antiph. Psalmi. Capit. Hymn. etc. ut in primis vesper.

Antiph. Ad Magnificat. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus (1).

DIE II. VEL III. INFRA OCTAVAM.

Lect. 1. noct. de script. occur. cum ℟℟. ut in die festi.

IN III. NOCTURNO.

Sermo S. Augustini Episcopi.
Sermo. 18. de S. in med.

Lectio iv.

Exultat Maria, et matrem se laeta miratur, et de Spiritu Sancto se peperisse gaudet: nec quia peperit innupta, terretur: sed quia genuerit, cum exultatione miratur. O foemina super foeminas benedicta, quae virum omnino non novit, et virum suo utero circumdedit! Circumdat virum Maria Angelo fidem dando, quia Heva perdidit virum serpenti consentiendo. O felix obedientia, o insignis gratia! quae dum fidem humiliter dedit, coeli in se opificem corporavit. Hinc promeruit gloriam, quam

(1) *Si venerit in Quadrag. fit comm. feriae. Missa votiva de B. M. V. a Purificat. usque ad Pascha, in qua* Gloria, Tractus, et Credo. Prefatio *de B. V.* Et te in festivitate etc. *In Quadrag. fit com. feriae, ejusque Evang. in fine.*

ipsa postmodum auxit. Ecce, ait, ex hoc beatam me dicent omnes generationes.—Tu autem etc.

℟. Sicut cedrus. etc.

Lectio v.

O Beata Maria, quis tibi digne valeat jura gratiarum ac laudum praeconia rependere, quae singulari tuo assensu mundo succurristi perdito? Quas tibi laudes fragilitas humani generis persolvat, quae solo tuo commercio recuperandi aditum invenit? Accipe itaque quascumque exiles, quascumque meritis tuis impares gratiarum actiones: et cum susceperis vota, culpas nostras orando excusa. Admitte nostras preces intra sacrarium exauditionis, et reporta nobis antidotum reconciliationis. —Tu autem etc.

℟. Quae est ista etc.

Lectio vi.

Sit per te excusabile, quod per te ingerimus: fiat impetrabile, quod fida mente poscimus. Accipe quod offerimus, redona quod rogamus, excusa quod timemus: quia tu es spes unica peccatorum. Per te speramus veniam delictorum, et in te beatissima nostrorum est expectatio praemiorum. Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto foemineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam Sanctam festivitatem.—Tu autem Domine etc.

℟. Ornatam monilibus etc.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii Secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 11. d.*

In illo tempore: Loquente Jesu ad turbas: extollens vocem quaedam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter, qui te portavit. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.
In cap. 12. Matth. Homil. 45. post. init.

Una sola, et vera, et communis nobilitas atque necessitudo cum Christo est, ut voluntatem Dei facias. Hic propinquitatis modus multo melior est, atque uberior: idcirco cum mulier quaedam dixisset, Beatus venter, qui te portavit, et ubera, quae suxisti non respondit: Nullus me portavit venter, nec ulla ipse ubera suxi: sed Beati, qui faciunt voluntatem Patris mei. Vides quemadmodum nullibi conjunctionem hanc naturae hominum negat, sed addit semper illam, quae a virtutibus est.—Tu autem etc.

℟. Felix namque etc.

LECTIO VIII.

Non dixit, se non habere Matrem, sed inde matrem quoque suam beatitudinem consecuturam asseruit, si Patris ejus faceret voluntatem. O admirabilem honorem! o virtutis incredibiles honores! Quo ducitis bene viventes homines! quot mulieres Sanctissimam illam Virginem

beatificarunt? quot uterum illum admirantur? quot optarunt tales fuisse matres, et caetera contemnere omnia? Quid igitur prohibet? — Tu autem etc.

℟. Beatam me dicent.

LECTIO IX.

Ecce namque rectam, atque facilem viam nobis proposuit, ut non foeminis solum, verum etiam viris ad hunc ordinem pervenire liceat; imo vero etiam ad majorem: multo enim propinquiores Deo sunt, qui voluntatem ejus faciunt, quam qui summa carnis necessitudine conjunguntur. Non ergo simpliciter propinquitatem illam desidera, verum etiam viam capesse, magnoque studio confice, quae ad hoc desiderium te perducent. — Tu autem etc. — Te Deum.

DIE IV. VEL V. INFRA OCTAVAM

IN III. NOCTURNO

Ex libro S. Epiphanii Episcopi adversus haereses,
Lib. 3. haeresi 78. postmedium.

LECTIO IV.

Beata mater Dei Maria per Hevam significatur, quae per aenigma accepit, ut mater viventium vocetur. Illa etenim mater viventium vocata est, etiam postquam audivit: Terra es, et in terram reverteris, post transgressionem. Et mirum est, quod post transgressionem hoc magnum cognomen habuit. Et quod quidem pertinet ad

rem sensibilem, ab illa Heva omnis hominum generatio deducta est in terra: hic autem vere a Maria haec vita mundo genita est, ut viventem gigneret, et fieret Maria mater viventium. Per aenigma igitur Maria mater viventium appellata est. — Tu autem etc.

℟. Sicut cedrus etc.

Lectio v.

Hevae datum est operire corpus sensibile propter nuditatem sensibilem: Mariae vero datum est a Deo, ut pareret nobis agnum, et ovem, et ex gloria ipsius agni, et ovis fieret nobis velut a vellere in sapientia per virtutem ipsius indumentum incorruptibilitatis. Heva etiam mortis causa facta est hominibus: per ipsam enim mors ingressa est in mundum: Maria vero causa vitae, per quam genita est nobis vita, et per hanc Filius Dei advenit in mundum: et ubi abundavit peccatum; ibi superabundavit et gratia: et unde illata est mors, illinc processit et vita, ut vita pro morte fieret: et qui per mulierem nobis vita factus est, mortem ex muliere inductam excluderet. Et quoniam illic Heva, cum adhuc esset virgo, per inobedientiam transgressa est: e contrario per Virginem obedientia gratiae facta est, annuntiato adventu in carne de coelo, et vita aeterna. — Tu autem.

℟. Quae est ista etc.

Lectio vi.

De Maria accipitur (liceat mihi hoc dicere) quod scriptum est de Ecclesia: Relinquet homo patrem suum, et

matrem suam, et adhaerebit uxori suae: et erunt duo in carne una. Sanctus autem Apostolus dicit: Mysterium hoc magnum est, ego autem dico in Christo, et Ecclesia, et vide scripturarum accuratam dicendi proprietatem, quod de Adam quidem dixit, formavit: de Heva vero non formatam esse, sed aedificatam. Accepit enim, inquit, unam de costis ejus, et aedificavit ipsi in uxsorem. Quo ostendat, Dominum quidem de Maria efformasse sibi ipsi corpus, ab ipsa vero costa aedificatam esse Ecclesiam, in quod punctum, et apertum est ipsius latus, et mysteria sanguinis, et aquae pretia redemptionis facta sunt. — Tu autem etc.

℟. Ornatam monilibus etc.

IN III. NOCTURNO

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 11. d.*

In illo tempore: loquente Jesu ad turbas: extollens vocem quaedam mulier de turba dixit illi: Beatus venter, qui te portavit. Et reliqua.

Homilia S. Irenaei Episcopi, et Martyris.
lib. 3. adv. haeres. cap. 32.

Erant, qui dicunt, Christum nihil ex Virgine accepisse, ut abjiciant carnis hereditatem, abjiciant autem et similitudinem. Hoc autem dicere est, et putative apparuisse eum, et tamquam hominem, cum non esset homo: et

factum eum hominem nihil assumentem de homine. — Tu autem etc.

℣. Felix namque etc.

Lectio viii.

Si enim non accepit ab homine substantiam carnis, neque homo factus est, neque filius hominis; et Apostolus Paulus in Epistola quae est ad Galatas manifeste ait; Misit Deus Filium suum factum de muliere. Et rursus in ea, quae est ad Romanos. De Filio autem, inquit, ejus, qui factus est ex semine David secundum carnem, qui praedestinatus est Filius Dei in virtute, secundum Spiritum Sanctificationis, ex resurrectione mortuorum Jesu Christi Domini nostri. — Tu autem etc.

℟. Beatam me dicent etc.

Lectio ix.

Ceterum supervacua est in Mariam descensio ejus. Quid enim in eam descendebat, si nihil incipiebat sumere ab ea? Aut si nihil sumpsisset ex Maria, nunquam eas percepisset escas, per quas nutritur corpus: nec quadraginta diebus esurisset corpus ejus, suam quaerens escam. — Tu autem etc. Te Deum etc.

DIE VI. VEL VII. INFRA OCTAVAM

IN II. NOCTURNO

Sermo Sancti Cyrilli Episcopi Alexandrini.
Homil. contra Nestorium.

LECTIO IV.

Hilarem video coetum Sanctorum omnium, qui convenerunt promptis animis a Sancta et Dei Matre Maria Semper Virgine convocati. Laus, et gloria sit tibi Sancta Trinitas, quae omnes nos ad hanc celebritatem convocasti. Sit etiam tibi Sancta Dei Mater laus. Tu enim es pretiosa margarita orbis terrarum : tu lampas inextinguibilis, corona virginitatis, sceptrum orthodoxae fidei, templum indissolubile, continens eum, qui nusquam contineri potest ; mater, et virgo; per quam benedictus, qui venit in nomine Domini in Sanctis Evangeliis nominatur. — Tu autem etc.

℟. Sicut cedrus etc.

LECTIO V.

Per te Trinitas sanctificatur , per te Crux pretiosa celebratur, et adoratur in toto orbe terrarum. Per te exultat coelum, laetantur Angeli, et Arcangeli, fugantur Daemones , et homo ipse ad coelum revocatur. Per te omnis creatura idolorum errore detenta , conversa est ad agnitionem veritatis, et fideles homines ad sanctum Bap-

tisma pervenerunt, atque in toto orbe terrarum constructae sunt Ecclesiae. — Tu autem etc.

℟. Quae est ista etc.

LECTIO VI.

Te adjutrice gentes veniunt ad poenitentiam. Quid plura? Per te unigenitus Dei Filius, vera illa lux effulsit sedentibus in tenebris, et umbra mortis. Per te Prophetae praenuntiarunt; per te Apostoli salutem Gentibus praedicarunt. Quisnam poterit tuarum laudum praeconiam explicare, Maria mater et virgo? Hanc, fratres dilectissimi, celebremus, ejus Filium Ecclesiae Sponsum immaculatum adorantes: cui honor, et gloria in saecula saeculorum. Amen. — Tu autem etc.

℟. Ornatam monilibus etc.

IN III. NOCTURNO

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam

cap. 11. d.

LECTIO VII.

In illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quaedam mulier de turba dixit illi: Beatus venter qui te portavit. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

De sancta Virginitate cap. 3.

Quid aliud nos docet Dominus, nisi carnali cognationi genus nostrum spiritale praeponere: nec inde beatos esse

homines, si justis, et sanctis carnis propinquitate junguntur, sed si eorum doctrinae ac moribus obediendo, atque imitando cohaerescunt? Beatior ergo Maria percipiendo fidem Christi, quam concipiendo carnem Christi. Nam et dicenti quidam: Beatus venter, qui te portavit; ipse respondit: Imo beati qui audiunt verbum Dei, et custodiunt illud. — Tu autem etc.

℟. Felix namque etc.

Lectio viii.

Denique fratribus ejus, idest, secundum carnem cognatis, qui non in eum crediderunt, quid profuit illis cognatio? Sic et materna propinquitas nihil Mariae profuisset, nisi felicius Christum corde quam carne gestasset. Ipsa quoque virginitas ejus ideo gratior, et acceptior, quia non eam conceptus Christus viro violaturo, quam conservaret, ipse praeripuit; sed priusquam conciperetur, jam Deo dicatam,de qua nasceretur,elegit.—Tu autem etc.

℟. Beatam me dicent etc.

Lectio ix.

Hoc indicant verba, quae sibi foetum annuncianti Angelo Maria reddidit. Quomodo, inquit, fiet istud, quoniam virum non cognosco? Quod profecto non diceret, nisi Deo virginem se ante vovisset. Sed quia hoc Israelitarum mores adhuc recusabant, desponsata est viro justo, non violenter ablaturo, sed potius contra violentos custodituro, quod illa jam voveret. Quamquam etiam si

hoc solum dixisset, quomodo fiet istud: nec addidisset, quoniam virum non cognosco: non quaesisset utique, promissum sibi filium quomodo foemina paritura esset, si concubitura nupsisset. — Tu autem etc.

Te Deum.

IN DIE OCTAVA

SANCTAE MARIAE CONSTANTINOPOLITANAE.

DUPLEX

IN II. NOCTURNO.

De expositione S. Gregorii Papae in libros Regum.

In 1. Regum 1.

LECTIO IV.

Fuit vir unus de Ramathaim Sophim, de monte Ephraim. Potest hujus montis nomine beatissima semper virgo Maria, Dei genitrix, designari. Mons quippe fuit, quae omnem electae creaturae altitudinem, electionis suae dignitate transcendit. An non mons sublimis Maria, quae ut ad conceptionem aeterni Verbi pertingeret, meritorum verticem supra omnes Angelorum choros, usque ad solium Deitatis erexit? Hujus enim montis praecellentissimam dignitatem Isaias vaticinans, ait: Erit in novissimis diebus praeparatus mons domus Domini in vertice montium. Mons quippe in vertice montium fuit, quia altitudo Mariae supra omnes sanctos refulsit. — Tu autem etc.

℟. Sicut cedrus etc.

Ex Epistola S. Leonis Papae ad Pulcheriam Augustam.

Epist. 13. ant. med.

LECTIO V.

Sacramentum reconciliationis nostrae ante tempora aeterna dispositum, nullae implebant figurae: quia nondum supervenerat Spiritus Sanctus in Virginem, nec virtus Altissimi obumbraverat ei, ut et intra intemerata viscera, aedificante sibi sapentia domum, Verbum caro fieret, et forma Dei ac forma Servi in unam conveniente personam, Creator temporum nasceretur in tempore, et per quem facta sunt omnia, ipse inter omnia gigneretur. Nisi enim novus homo, factus in similitudinem carnis peccati, nostram susciperet vetustatem, et consubstantialis Patri, consubstantialis esse dignaretur et Matri, naturamque sibi nostram solus a peccato liber uniret; sub jugo diaboli generaliter teneretur humana captivitas.-Tu autem etc.

℟. Quae est ista etc.

De expositione S. Basilii Episcopi in Isaiam Prophetam.

In cap. 8. post initium.

LECTIO VI.

Accessi, inquit, ad Prophetissam, et in utero accepit, et peperit Filium. Quod Maria Prophetissa fuerit, ad quam proxime accessit Isaias per praenotionem spiritus, nemo contradixerit, qui fit memor verborum Mariae,

quae prophetico afflata spiritu elocuta est. Quid enim ait? Magnificat anima mea Dominum : et exultavit spiritus meus in Deo salutari meo ; quia respexit humilitatem ancillae suae: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quod si animum accomodaveris universis ejus verbis, non utique contentiose negaveris eam fuisse Prophetissam , quod Domini spiritus in eam supervenerit, et virtus Altissim obumbraverit ei.—Tu autem etc.

℟. Ornatam monilibus etc.

IN III. NOCTURNO

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.
cap. 11. d.

Lectio vii.

In illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quaedam mulier de turba dixit illi: Beatus venter, qui te portavit. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.
In Joann. cap. 2. Hom. 20. circa finem.

Cum audieris mulierem illam dicentem : Beatus venter qui te portavit ; et ubera , quae tu suxisti: deinde Dominum respondentem : Quinimo beati , qui audiunt verbum Dei , et custodiunt illud : ea sententia dictum existima , non quod matrem negligeret , sed nihil ei utilitatis matris nomen allaturum ostenderet , nisi bonitate

et fide praestaret. Quod si Mariae nihil sine virtute materna charitas erat profutura, longe minus nobis patris, fratris, matris, filii bonitas, nisi aliquid nostrum afferamus. — Tu autem etc.

℟. Felix namque etc.

Lectio viii.

In nullo namque alio, nisi in solis sui ipsius virtutibus post divinam gratiam de salute cuipiam sperandum est. Nam si id profuturum erat per se Mariae, profuisset etiam Judaeis, quorum consanguineus erat Christus secundum carnem: profuisset civitati, in qua natus est; profuisset fratribus. At qui dum fratres rerum suarum curam habuerunt, nihil eis propinquitatis nomen profuit, sed cum reliquo mundo damnati erant. — Tu autem.

℟. Beatam me dicent etc.

Lectio ix.

Tunc autem admirationi esse coeperunt, quando propria claruerunt virtute; patria vero nihil inde consecuta cecidit, et incendio absumpta est: concives misere interempti periere: consanguinei secundum carnem nil ad salutem lucrati sunt, deficiente virtutis patrocinio. Verum Apostoli ante omnes clarissimi evaserunt, cum se ad veram, et expetendam ejus familiaritatem consuetudinemque per obedientiam contulerunt. Hinc intelligimus, fide semper nobis opus esse, et vita, quae virtutibus luceat: haec dumtaxat salvos nos facere poterit.—Tu autem etc.

Te Deum etc.

DIE V. MARTII.

IN FESTO S. JOANNIS JOSEPHI A CRUCE

CONFESSORIS

DUPLEX

Omn. de Com. Conf. non Pontif. praeter. seq.

Oratio

Deus, qui Beatum Joannem Josephum Confessorem tuum per arduas paupertatis , humilitatis , et patientiae vias coelesti gloria sublimasti: da nobis, quaesumus, ut carne mortificati ejus imitemur exempla, et gaudiis perfruamur aeternis. Per Dominum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scr. occur. In Quadrag. vero, Beatus vir, *de eod. comm. 2. loco.*

IN II. NOCTURNO

Lectio iv.

Isclae Regni Neapolis in Urbe apud AEnariam Insulam Parentibus nobilitate sanguinis, morumque probitate praestantibus ortus est Beatus Joannes Josephus de Cruce, Cristianae pietatis semina quae in ejus animam supernis benedictionibus praeventam, cum lacte instillaverant, fructus mox uberrimos attulerunt. Tenerrima adhuc aetate, nedum a nugis puerilibus abhorruit , sed virtutes excolere coepit illustriores , silentii potissimum , mortificationis,

mundi, suique ipsius abnegationis, quas assiduo orationis studio confovebat. Deiparae cultum, quem ad obitum usque in dies auxit, interea temporis arripuit; Dominicaeque Passionis, et Eucharistiae Mysteria affectu peculiari prosequebatur. Sancti Petri de Alcantara Institutum, quod Joannes de Sancto Bernardo ex Hispanis Excalceatis, Clemente IX. approbante, nuperrime in Italiam invexerat, divino afflante Numine, anno vitae suae sextodecimo amplexus est Italorum primus. Seraphico Patriarcha, fidissimoque ejus alumno Petro de Alcantara, in ipso tyrocinio sibi ad imitandum propositis, mirum quam perfecte poenitentiam hujus, et contemplationem, humilitatem illius ac paupertatem jam tum fuerit assecutus. — Tu autem.

℟. Honestum fecit.

Lectio v.

Tertio vix decurso a solemni professione sua anno, Pedemontani Aliphae Coenobii fundationi destinatur; quod ejus opera exiguum adeo evasit, ut alterius, quod olim in Petroso Extremadurae Sanctus Petrus de Alcantara, Clericus ipse quoque, excitaverat, imaginem simillimam referret. Sacerdotio ex obedientia inauguratus, disciplinis moralibus, quas numquam perdidicerat, improviso excultus visus est. Superiorum venia, non longe ab eo Coenobio, Sacram Eremum extruere aggressus subter excelsi Montis dejectu ut absolveretur quam citissime ligna, lapides, calcem humeris suis mordaci lorica contectis exportabat, ita ut per calcanea cruor ubertim in terram deflueret.

Fratrum rogatu leges quasdam pro sacro illo recessu peculiares condidit dignas, quae a Sede Apostolica confirmarentur. Novitiorum regimini praepositus, eorum ad vitam regularem componere mores eo profectu enixus est, ut illorum aliqui sanctitatis, et miraculorum fama inclaruerint. Verum cum Clemens Papa Undecimus, saeculi hujus decimoctavi initio Fratres Italos Excalceatos ab Hispanis in Regno Neapolis sejunxisset, illique nulla regiminis forma potirentur, ab eodom Pontifice, obsistente licet humani generis hoste, Provinciae Neapolitanae Sancti Petri de Alcantara nuncupatae erectionem obtinuit. — Tu autem.

℟. Amavit eum.

Lectio VI.

Primus novae istiusmodi Provinciae Minister renuntiatus, regimen, quod abdicaverat, Sacrae Congregationis Episcoporum, et Regularium jussu assumere coactus, difficile relatu est, quot, qualesque calumnias Dei famulo devorare opus fuerit, ut Italicam Excalceatorum Fratrum Familiam constabiliret. Rebus compositis, eo sese totum convertit, ut duplex ille Petri de Alcantara contemplationis, et poenitentiae spiritus altas inter suos radices ageret, quos praeclarissimis virtutum exemplis anteibat, humilitate in primis, rigidaque Claustralis disciplinae custodia, Paupertate, et abstinentia enituit admirabili. Unicum ad nudam carnem sexaginta quatuor annis habitum adhibuit; perque viginti quatuor annos, priscorum Here-

micolarum ritu, Pane tantum, ac Fructibus victitavit; quod edulii genus ex obedientia in nauseosum commutavit ferculum. Flagellis asperrimis, Ciliciis, et Cruce ferrea acutis instructa claviculis, corpus suum dilaniavit. Illud etiam de eo fertur, quod crebrerrimas inter orandum extasses passus est, quodque raptibus, prophetia, miraculis aliisque hujusmodi supernaturalibus donis vivens claruerit. Denique zelo Animarum absumptus, octuagenarius, apopletico morbo correptus, tertio nonas Martias, in osculo Domini obdormivit in Coenobio S. Luciae Montis Urbis Neapolis, anno septingentesimo trigesimo quarto supra millesimum. Eumdem novis miraculis coruscantem, anno ab illius decessu quinquagesimo sexto Pius Sextus Pontifex Maximus Beatorum albo recensuit: et Gregorius Papa Decimusextus Anno millesimo octingentesimo trigesimo nono solemni ritu Dominica Sanctissimae Trinitatis in Canonem Sanctorum retulit. — Tu autem.

℟. Iste homo.

In 3. Noct. Homilia in Evangel. Nolite timere *de eod. Comm. Conf. non Pont. 2. loco.*

DIE XIII. MARTII

S. PULCHERIAE IMPERATRICIS VIRGINIS

Hac die assegnata ab ordinario.

DUPLEX

Omnia de comm. Virg. praeter sequent.

ORATIO

Deus, qui B. Pulcheriam Virginem tuam singulari Castitatis praerogativa decorasti, quique illi ad defendendam Ecclesiam tuam summum Fidei amorem tribuere voluisti : concede , ut ejus intercessione tibi puris mentibus inhaerentes , ab omnium hostium insidiis misericorditer liberemur. Per Dominum nostrum.

Lectio. I. Noct. De Virginibus , *ut in eod. comm. 1. loco.*

IN II. NOCTURNO

LECTIO IV.

Ælia Pulcheria Augusta , Patre , Avo , Fratre , atque Viro Romanorum Imperatoribus maxime nobilis , profligatis sua praesertim opera haereticorum erroribus , et catholico dogmate circa Incarnationis Mysterium, et Divinam Maternitatem constituto multo nobilior , ab ipsa pueritia tanta sapientia divinitus praedita fuit, ut ii, quibus post Arcadii patris obitum Imperii procuratio, dum Theodosius adolesceret , commissa fuerat , ejus arbitratu

omnia facerent, essetque constans opinio, unius puellulae virtute ac sapientia, quae instare atque ingruere videbantur pericula discussa, et felicitatem Imperio constitutam. Domi assidua disciplinae exactrix, eam vivendi formam induxit, ut illa jam non Aula Imperatorum, sed Asceterium vulgo diceretur. Theodosium fratrem, Eudoxiam, quam illi matrimonio conjungendam curavit, Flaccillam, Arcadiam, Marinam sorores ita imbuebat bonis moribus, exercebatque ad virtutem, ut quibus aetate non multum praestabat, earum moderatrix, ac propemodum mater esse videretur. Qua institutione Sorores quantum profecerint, vel ex hoc uno intelligi potest, quod Pulcheriam imitatae, se, suamque Virginitatem Deo devoverunt; utque Augusta Virgo ea quae decreverat, amplius confirmaret, omnesque voluntatis suae testes haberet, ex auro et pretiosis lapidibus sacram mensam in Ecclesia Constantinopolitana pro Virginitate sua, et Fratris imperio dedicavit, et in fronte ipsius mensae haec eadem inscripsit. — Tu autem.

℟. Propter veritatem.

Lectio v.

Potior autem ejus in Theodosio instituendo eluxit cura; cumque, ubi opus esset, mira quadam dexteritate corrigebat: qui quidem talis est effectus, ut absolutissimum optimi, vereque Christiani Principis exemplar fuerit, dum Pulcheriae consiliis est obsequutus. Post diuturnam cum Fratre concordiam, turbis malevolorum fraude, atque

obtrectatione in aula excitatis, tempus nacta, quo sibi jam uni, Deoque vacare posset, secessit in Hebdomum, locum Byzantio suburbanum, ibique vitam agens pene monasticam aliquandiu se continuit. Cum vero felicitas Imperii una cum ea exularet, a Fratre accersita, ubi deesse vidit, qui praelia Domini pugnaret, Deboram imitata, fide, ac religione armata processit, et missis in omnem partem epistolis, hortando, monendo, minitando, non pecuniae, non laboribus parcens, digna effecta est, quam Patres Concilii Chalcedonensis una omnium voce, atque praeconio Custodem Fidei, pacis Conciliatricem, Expultricem hereticorum, Piam, Orthodoxam, novam Helenam (sicut Marcianum tunc Imperatorem, novum Constantinum) consalutarent; cuique Sanctus Leo totius Romanae Ecclesiae nomine plurimum gratularetur, ejusque causa exultare se diceret, ac digna Deo vota persolvere, quod de Nestoriana primum impietate, mox de nefario Eutychetis errore perempto duplicem illi et palmam contulerat, et coronam. — Tu autem.

℟. Dilexisti justitiam.

Lectio vi.

Atque hac tantae curarum moles, quas praesertim in Ephesino, ac Chalcedonensi Conciliis Romanorum Pontificum auctoritate convocatis necessario susceperat nihilo illam ad caetera Christianae pietatis officia obeunda fecere segniorem. Assidue coelestium rerum contemplatione, sacrorum Librorum lectione, corporis afflictationi-

bus sponte susceptis se exercebat. Psalmos de nocte surgens una cum Regiae familiae Principibus decantabat; Dei ac Sanctorum (quorum et colloquio non semel dignata est) cultrix eximia; quae etiam summopere semper contendit, ut erga eorum Reliquias cultus augeretur. Deiparam in primis coluit, cui hanc ipsam Deiparae appellationem contra Nestorianorum blasphemias asseruit: voluit namque summa Sapientiae suae dispositione Divina Providentia, ut per Virginem summa Virginis dignitas inoffensa penitus servaretur, quam etiam est imitata servando perpetuam in ipso conjugio virginitatem, cujus denique cultui amplificando complura templa regali plane magnificentia excitavit, donariis auxit, redditibus locupletavit. In placanda Divina Justitia mira pietate enituit. Fuit erga pauperes misericordia plane singulari, quos, et materna quadam charitate complexa est quoad vixit, et moriens eorum, quae assidua effusissimaque liberalitas reliqua fecerat, scripsit haeredes. Quod cautum ab ipsa testamento fuit, diligenter curavit Marcianus, quam pari religionis studio, rebusque omnibus Imperio dignissimum ipsa evexerat ad Imperium, sibique hanc ipsam ob causam, salva quam Deo voverat virginitate, conjugem delegerat. Obiit anno quadringentesimo quinquagesimo tertio, magno omnium luctu, maximisque Sanctorum Patrum, caeterorumque ejus aevi Scriptorum laudibus celebrata. — Tu autem.

℟. Afferentur Regi.

IN III. NOCTURNO

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. *Cap. 17. 3.*

In illo tempore dixit Jesus: Haec est autem vita aeterna, ut cognoscant te solum Deum verum, et quem misisti Jesum Christum. Et reliqua.

Homilia S. Cyrilli Episcopi Alexandrini.

De Fide ad Pulcheriam et Sorores Reginas.

Sane vos sacras, castissimasque Christi omnium nostrum Salvatoris sponsas, religiosissimae ac Deo dilectissimae Imperatrices, orbis terrarum ornamentum, sanctissimarumque Ecclesiarum decus optimo jure quisque appellaverit, in quibus nimirum omne virtutum genus, omnisque ornatus Divinae Majestatis oculis gratus, acceptusque mirifice splendet. Neque his opibus contentae, omnem quoque curam, omneque studium adhibetis, quo fide recta, nullamque in partem vacillante, excellatis. Neque Christi Regnum capessere, et ea, quae illi grata sunt, facere, et sentire omittitis, partim quidem praeclaris actionibus, partim rursum cum vestras, tum Principum quoque vestrorum aulas Virginitatis gloria condecorantes, partim denique sumptuosissima templa Christo Domino excitantes; nam et hoc quoque pietatis studium inter caetera ille sanctis vestris animis impertitus est. — Tu autem.

℟. Haec est Virgo sapiens.

Lectio VIII.

Igitur ex sacris litteris vobis vere sanctis Christi Sponsis (quamquam ad quodvis opus bonum abunde instructae videamini) aliquid depromam. Hinc etenim, et Emmanuelem verum ac naturalem Deum, et Virginem Matrem, quae eum peperit, veram per ipsum Deiparam esse, planum fiet. Ait Christus: Haec est vita aeterna, ut cognoscant te solum Deum verum, et, quem misisti, Jesum Christum. Si cum solius verique Dei cognitione Jesu Christi cognitionem necessariam, consociatamque esse oportet, et hoc ipsum aeternam vitam conciliat; cui obscurum esse potest, Christum verum esse Deum? Verbum sane caro factum est, sed mansit interim Verbum. — Tu autem.

℟. Media nocte.

Lectio IX.

Et ego claritatem, quam dedisti mihi, dedi eis; ut sint unum, sicut et nos unum sumus. Qualem itaque gloriam Filius a Patre accepisse se narrat, quam nobis deinde communem fecerit? Sane ipse ab hac quaestione nos liberat, dum ait: ut unum sint, sicut et nos unum sumus. Nam etsi Dei Patris Verbum, secundum propriam hypostasim, alius a Patre esse dignoscatur, naturali tamen identitate unum plane et idem est cum illo. At quo pacto Verbum illud unum quoque nobiscum factum est? Ad eumdem omnino modum, puta secundum essentialem, et naturalem identitatem. At cum Divina natura tanto a creatura distet intervallo, ut secundum essentiam cum

ea coire nequaquam valeat; eoque, inquis, modo secundum naturam unum ille factus est nobiscum, qui omnem omnino creaturam excellit? Verbum factus est homo: ut quemadmodum in Deitate unum et idem est cum Patre: ita secundum naturae humanae habitudinem sit unum quoque nobiscum. — Tu autem.

Te Deum laudamus.

FERIA III. POST DOMINICAM SEPTUAGESIMAE

FESTUM ORATIONIS DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI IN MONTE OLIVETI

DUPLEX MAJUS.

Ad Vesperas.

Antiph. Venit Jesus, *cum reliquis de Laudibus.*

Psal. Dixit Dominus, *cum reliquis de Dominica, et loco ultimi Psal.* Laudate Dominum omnes gentes etc.

Capitulum *Matth.* 26

Venit Jesus ad discipulos suos, et invenit eos dormientes, et dicit Petro: Sic non potuistis una hora vigilare mecum? Vigilate, et orate, ut non intretis in tentationem.

HYMNUS.

Aspice ut verbum Patris a supernis
Sedibus clemens, et amore flagrans
Perditis culpa genitis mederi
Pergit Adami.

Flebilem mundi miserans ruinam,
Et volens nostros reparare casus
Orat, et prona veniam precatur
Fronte Magister.

Fluctuat secum tot acerba volens:
Hunc, ait supplex, calicem doloris,
Mi Pater transfer: tua sed voluntas
Non mea fiat.

Cum premat tristis pavor ima cordis,
Deficit languens Dominus; per artus
Sanguinis sudor fluit, atque guttis
Terra madescit.

At celer summo veniens Olympo
Angelus Jesum recreat jacentem,
Corpori vires redeunt, novoque
Robore surgit.

Laus, honor Patri, genitaeque Proli
Cui datum Nomen super omne Nomen,
Et Paracleto decus, atque virtus
Omne per aevum. Amen.

℣. Tristis est Anima mea.

℟. Usque ad mortem.

Ad Magnificat.

Ant. Positis genibus orabat dicens: Pater, si vis, transfer calicem istum a me; verumtamen non mea voluntas, sed tua fiat.

Oratio

Domine Jesu Christe. qui in horto verbo, et exemplo nos orare docuisti ad tentationum pericula superanda; concede propitius, ut nos orationi semper intenti, ejus copiosum fructum consequi mereamur. Qui vivis, et regnas.

Ad Matutinum

Invitator. Christum Jesum in Monte Oliveti orantem, * Venite adoremus.

Psalm. Venite exultemus.

Hymnus *ut supra in vesperis.* Aspice ut verbum Patris.

IN I. NOCTURNO.

Ant. Ante orationem praepara animam tuam, et noli esse quasi homo, qui tentat Deum.

Psalmus 16.

Exaudi, Domine, justitiam meam: * intende deprecationem meam.

Auribus percipe orationem meam, * non in labiis dolosis.

De vultu tuo judicium meum prodeat: * oculi tui videant aequitates.

Probasti cor meum, et visitasti nocte: * igne me examinasti, et non est inventa in me iniquitas.

Ut non loquatur os meum opera hominum: * propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras.

Perfice gressus meos in semitis tuis, * ut non moveantur vestigia mea.

Ego clamavi, quoniam exaudisti me Deus: * inclina aurem tuam mihi, et exaudi verba mea.

Mirifica misericordias tuas, * qui salvos facis sperantes in te.

A resistentibus dexterae tuae custodi me: * ut pupillam oculi.

Sub umbra alarum tuarum protege me: * a facie impiorum, qui me afflixerunt.

Inimici mei animam meam circumdederunt, adipem suum concluserunt: * os eorum locutum est superbiam.

Projicientes me nunc circumdederunt me: * oculos suos statuerunt declinare in terram.

Susceperunt me sicut leo paratus ad praedam: * et sicut catulus leonis habitans in abditis.

Exurge, Domine, praeveni eum, et supplanta eum: * eripe animam meam ab impio, frameam tuam ab inimicis manus tuae.

Domine, a paucis de terra divide eos in vita eorum: * de absconditis tuis adimpletus est venter eorum.

Saturati sunt filiis: * et dimiserunt reliquias suas parvulis suis.

Ego autem in justitia apparebo conspectui tuo: * satiabor cum apparuerit gloria tua.

Gloria Patri, et Filio etc.

Ant. Ante orationem praepara animam tuam: et noli esse quasi homo, qui tentat Deum.

Ant. Non impediaris orare semper, et ne verearis usque ad mortem justificari.

Psalmus 27.

Ad te, Domine, clamabo, Deus meus, ne sileas a me: * nequando taceas a me, et assimilabor descendentibus in lacum.

Exaudi, Domine, vocem deprecationis meae, dum oro ad te: * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatoribus: * et cum operantibus iniquitatem ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cum proximo suo, * mala autem in cordibus eorum.

Da illis secundum opera eorum: * et secundum nequitiam adinventionum ipsorum.

Secundum opera manuum eorum tribue illis: * redde retributionem eorum ipsis.

Quoniam non intellexerunt opera Domini: * et in opera manuum ejus destrues illos, et non aedificabis eos.

Benedictus Dominus: * quoniam exaudivit vocem deprecationis meae.

Dominus adjutor meus, et protector meus: * in ipso speravit cor meum, et adjutus sum.

Et refloruit caro mea: * et ex voluntate mea confitebor ei.

Dominus fortitudo plebis suae: * et protector salvationum Christi sui est.

Salvum fac populum tuum, Domine, et benedic hereditati tuae: * et rege eos, et extolle illos usque in aeternum.

Gloria Patri, et Filio etc.

Ant. Non impediaris orare semper, et ne verearis usque ad mortem justificari.

Ant. Omnia quaecumque petieritis, in oratione credentes, accipietis.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Dominum deprecatus sum.

Effunde in cospectu ejus orationem meam: * et tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum: * et tu cognovisti semitas meas.

In via hac, qua ambulabam, * absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, et videbam: * et non erat, qui cognosceret me.

Periit fuga a me: * et non est, qui requirat animam meam.

Clamavi ad te, Domine: * Dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam: * quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persequentibus me: * quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo : * me expectant justi, donec retribuas mihi.

Gloria Patri, et Filio etc.

Ant. Omnia quaecumque petieritis in oratione credentes, accipietis.

℣. Tristis est anima mea.

℟. Usque ad mortem.

Lectio I.

De Libro Tobiae. *Cap. 12.*

Bona est oratio cum jujunio, et eleemosyna magis, quam thesauros auri recondere : quoniam eleemosyna a morte liberat, et ipsa est, quae purgat peccata, et facit invenire misericordiam, et vitam aeternam. Qui autem faciunt peccatum, et iniquitatem, hostes sunt animae suae. Manifesto ergo vobis veritatem, et non abscondam a vobis occultum sermonem. Quando orabas cum lacrymis, et sepeliebas mortuos, et derelinquebas prandium tuum, et mortuos abscondebas per diem in domo tua, et nocte sepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam Domino. Et quia acceptus eras Deo, necesse fuit, ut tentatio probaret te. — Tu autem.

℟. In omnibus gratias agite : * sine intermissione orate.

℣. Haec est enim voluntas Dei in Christo Jesu in omnibus vobis. Sine intermissione.

Lectio II.

De Epistola Beati Jacobi Apostoli *Cap. 5.*

Orate pro invicem, ut salvemini: multum enim valet deprecatio justi assidua. Elias homo erat similis nobis passibilis, et oratione oravit, ut non plueret super terram, et non pluit annos tres, et menses sex. Et rursum oravit, et Coelum dedit pluviam, et terra dedit fructum suum. Fratres mei, si quis ex vobis erraverit a veritate, et converterit quis eum, scire debet, quoniam qui converti fecerit peccatorem ab errore viae suae, salvabit animam ejus a morte, et operiet multitudinem peccatorum. — Tu autem.

℟. Cum stabitis ad orandum, * Dimittite, si quid habetis adversus aliquem.

℣. Ut et Pater vester, qui in Coelis est dimittat vobis peccata vestra. Dimittite.

Lectio III.

De Epistola Beati Paoli Apostoli ed Hebraeos. *Cap. 5.*

Christus non semetipsum clarificavit, ut Pontifex fieret, sed qui loquutus est ad eum: Filius meus es tu, ego hodie genui te. Quemadmodum et in alio loco dicit: Tu es Sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech. Qui in diebus carnis suae preces, supplicationesque ad eum, qui possit illum salvum facere a morte, cum clamore valido, et lacrymis offerens, exauditus est pro sua reverentia. Et quidem cum esset Filius Dei, di-

dicit ex iis, quae passus est, obedientiam: et consummatus, factus est omnibus obtemperantibus sibi caussa salutis aeternae, appellatus a Deo Pontifex juxta ordinem Melchisedech. — Tu autem.

℟. Exaudivit Dominus deprecationem meam: * Dominus orationem meam suscepit.

℣. Clamavi in toto corde meo, exaudi me, Domine. Dominus orationem. Gloria Patri, et Filio etc. Dominus orationem.

IN II. NOCTURNO.

Ant. Cum oratis, non eritis sicut hypocritae, qui amant in Synagogis, et in angulis platearum stantes orare, ut videantur ab hominibus.

Psalmus 42.

Judica me, Deus, et discerne causam meam de gente non sancta: * ab homine iniquo, et doloso erue me.

Quia tu es Deus fortitudo mea: * quare me repulisti? et quare tristis incedo, dum affligit me inicus?

Emitte lucem tuam, et veritatem tuam: * ipsa me deduxerunt, et adduxerunt in montem sactum tuum, et in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei: * ad Deum, qui laetificat juventutem meam.

Confitebor tibi in cithara Deus, Deus meus: * quare tristis es anima mea? et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.

Gloria Patri , et Filio etc.

Ant. Cum oratis, non eritis sicut hypocritae, qui amant in Synagogis , et in angulis platearum stantes orare, ut videantur ab hominibus.

Ant. Tu autem , cum oraveris, intra in cubiculum tuum, et clauso ostio ora Patrem tuum in abscondito.

Psalmus 63.

Exaudi, Deus, orationem meam, cum deprecor: * a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium : * a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt ut gladium linguas suas : * intenderunt arcum rem amaram , ut sagittent in occultis immaculatum.

Subito sagittabunt eum , et non timebunt : * firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos : * dixerunt : Quis videbit eos ?

Scrutati sunt iniquitates : * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum : * et exaltabitur Deus.

Sagittae parvulorum factae sunt plagae eorum : * et infirmatae sunt contra eos linguae eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos ; * et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei : * et facta ejus intellexerunt.

Laetabitur justus in Domino, et sperabit in eo: * et laudabuntur omnes recti corde.

Gloria Patri, et Filio etc.

Ant. Tu autem, cum oraveris, intra in cubiculum tuum, et clauso ostio ora Patrem tuum in abscondito.

Ant. Factum est autem in illis diebus, exiit Jesus in montem orare, et erat pernoctans in oratione Dei.

Psalmus 120.

Levavi oculos meos in montes: * unde veniet auxilium mihi.

Auxilium meum a Domino: * qui fecit coelum, et terram.

Non det in commotionem pedem tuum: * neque dormitet, qui custodit te.

Ecce non dormitabit, neque dormiet, * qui custodit Israel.

Dominus custodit te, Dominus protectio tua, * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dominus custodit te ab omni malo: * custodiat animam tuam Dominus.

Dominus custodiat introitum tuum, et exitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in saeculum.

Gloria Patri, et Filio etc,

Ant. Factum est autem in illis diebus, exiit Jesus in montem orare, et erat pernoctans in oratione Dei.

℣. Pater mi, si possibile est.

℟. Transeat a me calix iste.

LECTIO IV.

Ex tractatu Sancti Cypriani Episcopi, et Martyris.

De oratione Dominica.

Nec verbis tantum, sed et factis Dominus orare nos docuit, ipse orans frequenter, et deprecans, quid facere nos oporteret exempli sui contestatione demonstrans sicut scriptum est: Ipse autem fuit secedens in solitudinem, et adorans. Et iterum: exivit in montem orare, et fuit pernoctans in oratione Dei. Quod si ille orabat, qui sine peccato erat; quanto magis peccatores oportet orare? Et si ille per totam noctem jugiter vigilans continuis precibus orabat; quanto nos magis in frequentanda oratione debemus nocte vigilare? Orabat autem Dominus, et rogabat non pro se, (quid enim pro se innocens precaretur?) sed pro delictis nostris, sicut et ipse declarat, cum dicit ad Petrum: Ecce Satanas expetivit, ut vos vexaret quomodo triticum: ego autem rogavi pro te, ne deficiat fides tua. Et postmodum pro omnibus Patrem deprecatur, dicens: Non pro his autem rogo solis, sed et pro illis, qui credituri sunt per verbum ipsorum in me, ut omnes unum sint, sicut tu Pater in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint.— Tu autem.

℟. Simon, Simon, ecce Satanas expetivit vos, ut cribraret sicut triticum: * Ego autem rogavi pro te, ut non deficiat fides tua.

℣. Et tu aliquando conversus, confirma Fratres tuos. Ego autem.

LECTIO V.

Ex Commentariis S. Anselmi Episcopi

In Epistola ad Hebraeos. *Cap. 5.*

Sicut verus Pontifex obtulit preces : nam in Evangelio saepe legitur orasse, et maxime apud Lucam, qui Sacerdotis in eo descripsit personam. Sed et quidquid ipse egit in carne, preces, et supplicationes fuerunt pro hominibus. Tota vita sua Patrem oravit de resurrectione carnis suae, ac de nostra salute : et instante jam Passione obtulit supplicationes, idest humillimas, et intentissimas orationes cum summa devotione cordis, et affectione, quando factus in agonia prolixius orabat : et factus est sudor ejus, sicut guttae sanguinis decurrentis in terram. Et has preces, supplicationesque obtulit, idest obviam tulit Patri per exauditionem sibi obvianti. Obtulit eas ad eum, qui posset illum a morte salvum facere, idest resuscitare ; ad eum, quem scivit esse sufficientem ut salvaret eum, idest immortalem, et impassibilem faceret eripiendo a morte, ut nec anima remaneret in inferno, nec caro putresceret in sepulchro. — Tu autem.

℟. Oratio humiliantis se nubes penetrabit : * Et donec propinquet, non consolabitur.

℣. Et non discedet, donec Altissimus aspiciat. Et donec.

LECTIO VI.

Et obtulit has cum clamore valido, idest cum intentione piae devotionis vehementissima, et efficacissima, ut

quando prolixius orabat, et etiam cum lacrymis; quia in illa prolixa oratione credendus est lacrymas effudisse, cum et guttae sanguinis pro sudore decurrerent ab ejus corpore, et exauditus est, quia, quod quaesierat, accepit in resurrectione. Exauditus est, idest, extra numerum aliorum omnium auditus est, quoniam super omnem creaturam post laboris sui militiam a Patre sublimatus est, et hoc pro sui reverentia, idest, secundum hoc, quod ipse, sicut Dei Filius dignus est reverentia, et veneratione. Vel pro sua reverentia in Deum, idest, propter quod ipse super omnia Patrem reveritus est, et honoravit. Sive pro sua reverentia, idest, sicut sua religio meruit. Sanguinis quoque ejus effusio potest intelligi clamor validus, in quo exauditus est pro reverentia ejusdem Passionis. Reverentia est, quod sine peccato passus est sola charitate. — Tu autem.

℟. Fiant aures tuae auscultantes, et oculi tui aperti,* Ut audias orationem servi tui.

℣. Quam ego oro coram te hodie nocte, ac die. Ut audias. Gloria Patri, et Filio, etc. Ut audias.

IN III. NOCTURNO.

Ant. Tribulatio, et angustia invenerunt me: mandata tua meditatio mea est.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicati sunt, qui tribulant me: * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animae meae: * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es: * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum: * et exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge, Domine, salvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * et super populum tuum benedictio tua.

Gloria patri, et Filio etc.

Ant. Tribulatio, et angustia invenerunt me: mandata tua meditatio mea est.

Ant. Sustinui, qui simul contristaretur, et non fuit; et qui consolaretur, et non inveni.

Psalmus 12.

Usquequo, Domine, oblivisceris me in finem? * Usquequo avertis faciem tuam a me?

Quamdiu ponam consilia in anima mea: * dolorem in corde meo per diem.

Usquequo exaltabitur inimicus meus super me? * respice, et exaudi me, Domine Deus meus.

Illumina oculos meos, ne unquam obdormiam in mor-

te : * ne quando dicat inimicus meus : Praevalui adversus eum.

Qui tribulant me, exaltabunt si motus fuero: * ego autem in misericordia tua speravi.

Exultabit cor meum in salutari tuo : cantabo Domino, qui bona tribuit mihi: * et psallam nomini Domini altissimi.

Gloria Patri etc.

Ant. Sustinui , qui simul contristaretur, et non fuit ; et qui consolaretur , et non inveni.

Ant. Adhaesit pavimento anima mea : vivifica me secundum verbum tuum.

Psalmus 87.

Domine Deus salutis meae , * in die clamavi , et nocte coram te.

Intret in cospectu tuo oratio mea : * inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea : * et vita mea inferno appropinquavit.

AEstimatus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutorio , inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris , quorum non es memor amplius : * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori : * in tenebrosis, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me : * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar : * oculi mei languerunt prae inopia.

Clamavi ad te, Domine, tota die : * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia ? * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi ?

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione ?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua; * et justitia tua in terra oblivionis ?

Et ego ad te Domine clamavi : * et mane oratio mea praeveniet te.

Ut quid, Domine, repellis orationem meam : * Avertis faciem tuam a me ?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea : * exaltatus autem, humiliatus sum, et conturbatus.

In me transierunt irae tuae : * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die : * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum, et proximum : * et notos meos a miseria.

Gloria Patri, et Filio etc.

Ant. Adhaesit pavimento anima mea, vivifica me secundum verbum tuum.

℣. Vigilate, et orate.

℟. Ut non intretis in tentationem.

LECTIO VII.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam. *Cap.* 22.

In illo tempore: Egressus Jesus ibat secundum consuetudinem in Montem Olivarum. Sequuti sunt autem illum et Discipuli. Et reliqua.

Homilia S. Ambrosii Episcopi.
Lib. 10. Comment. in Luc. Cap. 22.

Transfer a me calicem hunc: quasi homo mortem recusans, quasi Deus sententiam suam servans. Oportet enim mori nos saeculo, ut corpore juxta divinam sententiam, in terrae limum naturae fine resoluto, spiritu resurgamus Deo. Quod autem ait: non mea voluntas, sed tua fiat: suam ad hominem retulit, Patris ad Divinitatem. Voluntas enim hominis temporalis, voluntas Divinitatis aeterna. Non alia voluntas Patris, alia Filii. Una enim voluntas, ubi una Divinitas. Disce tamen Deo esse subjectus, ut non, quod ipse vis, eligas, sed quod Deo scias esse placiturum. — Tu autem.

℟. Veni in altitudinem maris, * Et tempestas demersit me.

℣. Salvum me fac, Deus, quoniam intraverunt aquae usque ad animam meam. Et tempestas.

LECTIO VIII.

Deinde verborum ipsorum proprietatem consideremus. Tristis est, inquit, anima mea. Et alibi: Nunc anima

mea turbata est valde. Non ergo suscipiens, sed suscepta turbatur. Anima enim obnoxia passionibus, Divinitas libera. Etenim spiritus promptus, caro autem infirma. Tristis autem est non ipse, sed anima. Non est tristis sapientia, non divina substantia, sed anima. Suscepit enim animam meam, suscepit corpus meum. Non me fefellit, ut aliud esset, et aliud videretur. Tristis videbatur, et tristis erat, non pro sua passione, sed pro nostra dispersione.

℟. Intret in conspectu tuo oratio mea: * Inclina aurem tuam ad precem meam.

℣. Quia repleta est malis anima mea, et vita mea inferno appropinquavit. Inclina aurem.

Gloria Patri. Inclina.

Lectio IX.

Denique ait: Percutiam pastorem, et dispergentur oves gregis. Tristis erat, quia nos parvulos relinquebat. Ceterum, quam constanter se morti obtulerit, connexa declarant: quadoquidem quaerentibus occurrit, turbatos confirmavit, trepidos provocavit, proditorem osculi dignatione suscepit. Nec illud distat a vero, si tristis erat pro persequutoribus suis, quos sciebat immanis sacrilegii poenas daturos. Et ideo dixit: Transfer hunc calicem a me. Non quia Dei Filius mortem timebat, sed quia nec malos perire volebat.

Te Deum laudamus.

Ant. Venit Jesus cum Discipulis suis in Villam, quae dicitur Gethsemani, et dixit illis: Sedete hic, donec vadam illuc, et orem.

Psalm. Dominus regnavit etc. *Cum reliquis de Dominica.*

Ant. Et assumpto Petro, et duobus filiis Zebedaei, coepit contristari, et moestus esse.

Ant. Tunc ait illis: Tristis est anima mea usque ad mortem: sustinete hic, et vigilate mecum.

Ant. Et progressus pusillum procidit in faciem suam orans, et dicens: Pater mi, si possibile est, transeat a me calix iste.

Ant. Pater mi, si non potest hic calix transire, nisi bibam illum, fiat voluntas tua.

Capitulum *Matth. c. 26.*

Venit Jesus ad Discipulos suos, et invenit eos dormientes, et dicit Petro: Sic non potuistis una hora vigilare mecum? Vigilate, et orate, ut non intretis in tentationem.

HYMNUS.

Venit e Coelo Mediator alto,
Quem sacri dudum cecinere vates:
Parce moerori, lacrymisque amaris,
Filia Sion.

Attulit mortem vetus hortus, unde
Culpa prodivit: novus iste vitam
Hortus en affert, ubi nocte Jesus
Permanet orans.

Vindicem placat Genitoris iram,
Reprimit forti jacienda dextra
Fulmina : occurrit sceleri expiando
Sponte Redemptor.

Sic teret duros laqueos Averni,
Et diu clausam reserabit aulam,
Nos ad aeterni revocans beata
Gaudia Regni.

Laus, honor Patri, genitaeque Proli,
Cui datum nomen super omne nomen,
Et Paracleto decus, atque virtus.
Omne per aevum. Amen.

℣. Doce nos orare :
℟. Sic ergo vos orabitis.

Ad Benedictus.

Ant. Factus in agonia prolixius orabat. Et factus est sudor ejus sicut guttae sanguinis decurrentis in terram.

Oratio

Domine Jesu Christe, qui in horto verbo, et exemplo nos orare docuisti ad tentationum pericula superanda; concede propitius, ut nos orationi semper intenti, ejus copiosum fructum consequi mereamur. Qui vivis, et regnas etc.

Ad primam.

Ant. Venit Jesus. *Ad Lection. brev. Capit. Nonae.*

Ad Tertiam

Ant. Et assumpto Petro.

Capitulum

Venit Jesus etc.

℟. Tristi est * anima mea. Tristis.

℣. Usque ad mortem. Anima mea.

Gloria Patri, etc. Tristi est.

℣. Pater mi, si possibile est.

℟. Transeat a me calix iste.

Ad Sextam

Ant. Tunc ait illis.

Capitulum *Luc. 21.*

Vigilate itaque omni tempore orantes, ut digni habeamini fugere ista omnia, quae futura sunt, et stare ante Filium hominis.

℟. Pater mi, * Si possibile est. Pater.

℣. Transeat a me calix iste. Si possibile est.

Gloria Patri etc. Pater mi.

℣. Vigilate, et orate.

℟. Ut non intretis in tentationem.

Ad Nonam.

Ant. Pater mi.

Capitulum *Matth. 5.*

Orate pro persequentibus, et calumniantibus vos, ut sitis filii Patris vestri, qui in Coelis est.

℟. Vigilate * Et orate. Vigilate.

℣. Ut non intretis in tentationem. Et orate.
Gloria Patri. Vigilate.
℣. Factus est sudor ejus.
℟. Sicut guttae sanguinis.

In II. Vesperis. Omnia ut in primis; et loco ultimi Psalm. Credidi propter quod, *ut infra etc.*
℣. Factus est sudor ejus.
℟. Sicut guttae sanguinis.

Ad Magnificat.

Ant. Ecce appropinquavit hora, et Filius hominis tradetur in manus peccatorum.

Oratio

Domine Jesu Christe, qui in horto, *ut supra.*

FERIA III. POST DOMINICAM SEXAGESIMAE.

IN SOLEMNI COMMEMORATIONE DOMINICAE PASSIONIS D. N. J. C.

DUPLEX PRIMAE CLASSIS CUM OCTAVA.

Ad Vesperas.

Ant. Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo.

Psalm. 115.

Credidi, propter quod locutus sum: * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo : * omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino : * pro omnibus , quae retribuit mihi ?

Calicem salutaris accipiam : * et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus : * pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

O Domine , quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et filius anciliae tuae.

Dirupisti vincula mea : * tibi sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus : * in atriis domus Domini, in medio tui Jerusalem.

Gloria Patri etc.

Ant. Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo.

Ant. Cum his qui oderunt pacem , eram pacificus: cum loquebar illis impugnabant me gratis.

Psalmus 119.

Ad Dominum cum tribularer clamavi : * et exaudivit me.

Domine, libera animam meam a labiis iniquis: * et a lingua dolosa.

Quid detur tibi , aut quid apponatur tibi * ad linguam dolosam ?

Sagittae potentis acutae, * cum carbonibus desolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolungatus est ! habi-

tavi cum habitantibus Cedar : * multum incola fuit anima mea.

Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus; * cum loquebar illis impugnabant me gratis.

Gloria Patri etc.

Ant. Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus: cum loquebar illis impugnabant me gratis.

Ant. Ab hominibus iniquis libera me, Domine.

Psalmus 139.

Eripe me Domine ab homine malo : * a viro iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt iniquitates in corde : * tota die constituebant praelia.

Acuerunt linguas suas sicut serpentis: * venenum aspidum sub labiis eorum.

Custodi me, Domine, de manu peccatoris: * et ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitaverunt supplantare gressus meos : * absconderunt superbi laqueum mihi.

Et funes extenderunt in laqueum : * juxta iter scandalum posuerunt mihi.

Dixi Domino : Deus meus es tu : * exaudi, Domine, vocem deprecationis meae.

Domine, Domine virtus salutis meae : * obumbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Domine, a desiderio meo peccatori: *

cogitaverunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exaltentur.

Caput circuitus eorum : * labor labiorum ipsorum operiet eos.

Cadent super eos carbones , in ignem dejicies eos : * in miseriis non subsistent.

Vir linguosus non dirigetur in terra : * virum injustum mala capient in interitu.

Cognovi, quia faciet Dominus judicium inopis: * et vindictam pauperum.

Verumtamen justi confitebuntur nomini tuo: * et habitabunt recti cum vultu tuo.

Gloria Patri etc.

Ant. Ab hominibus iniquis libera me Domine.

Ant. Custodi me a laqueo , quem statuerunt mihi , et a scandalis operantium iniquitatem.

Psalmus 140.

Domine, clamavi ad te, exaudi me : * intende voci meae, cum clamavero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: * elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Pone , Domine , custodiam ori meo : * et ostium circumstantiae labiis meis.

Non declines cor meum in verba malitiae : * ad excusandas excusationes in peccatis.

Cum hominibus operantibus iniquitatem: * et non communicabo cum electis eorum.

Corripiet me justus in misericordia, et increpabit me: * oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc et oratio mea in beneplacitis eorum: * absorpti sunt juncti petrae judices eorum.

Audient verba mea, quoniam potuerunt: * sicut crassitudo terrae erupta est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra secus infernum: * quia ad te, Domine, Domine oculi mei: in te speravi, non auferas animam meam.

Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi: * et a scandalis operantium iniquitatem.

Cadent in retiaculo ejus peccatores: * singulariter sum ego, donec transeam.

Gloria Patri, etc.

Ant. Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi, et a scandalis operantium iniquitatem.

Ant. Considerabam ad dexteram, et videbam, et non erat, qui cognosceret me.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem meam: * et tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum, * et tu cognovisti semitas meas.

In via hac, qua ambulabam, * absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, et videbam: * et non erat, qui cognosceret me.

Periit fuga a me: * et non est, qui requirat animam meam.

Clamavi ad te, Domine; * dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam: * quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persequentibus me: * quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo: * me expectant justi, donec retribuas mihi.

Gloria Patri etc.

Ant. Considerabam ad dexteram, et videbam, et non erat, qui cognosceret me.

Capitulum *Philip. 2.*

Fratres: Hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu, qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est, esse se aequalem Deo; sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo. Humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis.

HYMNUS

Maerentes oculi spargite lacrymas,
Et luctu resonent intima cordium:
Illatas refero Numini ab impiis
Poenas, et fera vulnera.

Accincta heu ! gladiis turba satellitum ,
Arreptum Dominum fustibus impetit ,
Nunc caedit colaphis , nunc quatit horridis
Divinum Caput ictibus.
Haud finis sceleri : traditur improbo
Christus carnifici ; nec mora , barbarus
In Regem Superum non timet , impio
Ausu vertere dexteram.
Audite, o Populi : Numen amabile,
Manante ex humeris undique sanguine ,
Lictoris rabidi sustinet impetum ,
Et vocem premit innocens.
Quis non illacrymet ? Jam nova condidit
Tormenta indomitae gentis iniquitas :
Infigit cerebro , proh dolor ! efferis
Sertum vepribus asperum.
Heu crimen ! trahitur funibus improbis ,
Funesti Dominus supplicii ad locum :
Illic oppetiit funere spiritum
Patri restituens suo.
Passo pro miseris tam fera vulnera
In terris resonet debita gloria ;
Sacrumque assidue Nomen in aethera
Humanum genus efferat. Amen,

℣. Oblatus est , quia ipse voluit.

℟. Et livore ejus sanati sumus.

Ad Magnificat.

Ant. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, et videte, si est dolor, sicut dolor meus.

Oratio

Omnipotens sempiterne Deus, qui humano generi, ad imitandum humilitatis exemplum, Salvatorem nostrum carnem sumere, et Crucem subire fecisti: concede propitius, ut sicut solemnem Commemorationem Passionis ejus celebramus; ita et patientiae ipsius habere documenta, et resurrectionis consortia mereamur. Per eumdem Dominum nostrum etc.

Ad Complet., et per Horas diei sequen. ac etiam per totam Octavam, in fine Hymnorum dicitur:

Patri sit, ac Paraclito,
Natoque Patris gloria,
Nostrae dedit qui prodigus
Pretium salutis sanguinem. Amen.

Ad Matutinum.

Invitatorium. Christum Regem Crucifixum, * Venite, adoremus.

Psalm. Venite, exultemus etc.

Hymnus.

Aspice: infami Deus ipse ligno
Pendet, effuso madidus cruore:
Aspice: immiti manus alma clavo
Finditur alte.

Hunc, velut pravi sceleris ministrum,
Inter indignos medium latrones
Cerne; crudelis fuit ista gentis
Dira voluntas.

Pallet heu! vultus; caput ecce lassum
Flectitur; clausis oculis, Redemptor
Spiritum sacro meritis onustum
Fundit ab ore.

O cor, aes durum superas, gemendo,
Ni scelus tergas: tua culpa Christum
Stipiti affixit: tua culpa morti
Subdidit atrae.

Sit Deo aeternum decus omne in aevum,
Qui pius nostri generis Redemptor,
Criminis labem miseris nocentem
Sanguine tersit. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. Astiterunt Reges terrae, et principes convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuerunt gentes, * et populi meditati sunt inania?

Astiterunt reges terrae, et principes convenerunt in unum * adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum, * et projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in coelis, irridebit eos, * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * praedicans praeceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi gentes haereditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terrae.

Reges eos in virga ferrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc, Reges, intelligite: * erudimini, qui judicatis terram.

Servite Domino in timore, * et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus, * et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Gloria Patri etc.

Ant. Astiterunt Reges terrae, et Principes convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Ant. Multiplicati sunt, qui tribulant me, multi insurgunt adversum me.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animae meae; * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Domine, susceptor meus es: * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi, * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum, * et exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge, Domine, salvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * et super populum tuum benedictio tua.

Gloria Patri etc.

Ant. Multiplicati sunt, qui tribulant me, multi insurgunt adversum me.

Ant. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Psalmus 21.

Deus Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, et non exaudies: * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas. * laus Israel.

In te speraverunt Patres nostri, * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * opprobrium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me deriserunt me: * locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab uberibus matris meae. In te projectus sum ex utero.

De ventre matris meae Deus meus es tu: * ne discesseris a me.

Quoniam tribulatio proxima est: * quoniam non est, qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum: * sicut leo rapiens, et rugiens.

Sicut aqua effusus sum: * et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquescens * in medio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea, et lingua mea adhaesit faucibus meis: * et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi : * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas, et pedes meos : * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt et inspexerunt me : * diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem, Domine, ne elongaveris auxilium tuum a me : * ad defensionem meam conspice.

Erue a framea, Deus, animam meam : * et de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis: * et a cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis : * in medio Ecclesiae laudabo te.

Qui timetis Dominum, laudate eum : * universum semen Jacob glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israel : * quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam a me : * et cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclesia magna : * vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes, et saturabuntur, et laudabunt Dominum, qui requirunt eum : * vivent corda eorum in saeculum saeculi.

Reminiscentur, et convertentur ad Dominum : * universi fines terrae.

Et adorabunt in conspectu ejus* universae familiae gentium.

Quoniam Domini est regnum: * et ipse dominabitur gentium.

Manducaverunt, et adoraverunt omnes pingues terrae: * in conspectu ejus cadent omnes, qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet: * et semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura; * et annuntiabunt coeli justitiam ejus populo, qui nascetur, quem fecit Dominus.

Gloria Patri etc.

Ant. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

℣. Oblatus est, quia ipse voluit.

℟. Et livore ejus sanati sumus.

De Epistola B. Pauli Apostoli ad Romanos.

LECTIO I. *Cap. 5. 6.*

Commendat charitatem suam Deus in nobis, quoniam cum adhuc peccatores essemus, secundum tempus Christus pro nobis mortuus est: multo igitur magis nunc justificati in sanguine ipsius, salvi erimus ab ira per ipsum. Si enim, cum inimici essemus, reconciliati sumus Deo per mortem Filii ejus; multo magis reconciliati, salvi erimus in vita ipsius. Non solum autem, sed et gloriamur in Deo per Dominum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliationem accepimus. Si enim unius delicto mors regnavit per unum; multo magis abundan-

tiam gratiae, et donationis, et justitiae accipientes, in vita regnabunt per unum Jesum Christum. — Tu autem.

℟. Vinea mea electa, ego te plantavi, dicit Dominus: et tu facta es mihi nimis amara: * Quia parasti Crucem Salvatori tuo.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Quia parasti.

Lectio II.

Igitur, sicut per unius delictum in omnes homines in condemnationem; sic et per unius justitiam in omnes homines in justificationem vitae. Sicut enim per inobedientiam unius hominis, peccatores constituti sunt multi; ita et per unius obeditionem justi constituentur multi. Lex autem subintravit, ut abundaret delictum. Ubi autem abundavit delictum, superabundavit gratia: ut sicut regnavit peccatum in mortem, ita et gratia regnet per justitiam in vitam aeternam, per Jesum Christum Dominum nostrum. — Tu autem.

℟. Ego eduxi te de AEgypto, demerso Pharaone in mare rubrum, et ante te praeivi in columna nubis: * Et tu me tradidisti Principibus Sacerdotum, et me duxisti ad Praetorium Pilati.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me tradidisti.

Lectio III.

Quid ergo dicemus? Permanebimus in peccato, ut gratia abundet? Absit. Qui enim mortui sumus peccato, quo-

modo adhuc vivemus in illo? An ignoratis, quia quicumque baptizati sumus in Christo Jesu, in morte ipsius baptizati sumus? Consepulti enim sumus cum illo per Baptismum in mortem: ut quomodo Christus surrexit a mortuis per gloriam Patris; ita et nos in novitate vitae ambulemus. Si enim complanctati facti sumus similitudini mortis ejus, simul et resurrectionis erimus. Hoc scientes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruatur corpus peccati, et ultra non serviamus peccato. Qui enim mortuus est, justificatus est a peccato. Si autem mortui sumus cum Christo, credimus, quia simul etiam vivemus cum Christo. — Tu autem.

℟. Ego propter te flagellavi AEgyptum cum primogenitis suis: * Et tu me flagellatum tradidisti: * Qui tanquam Agnus coram tondente se obmutui, et non aperui os meum.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me. Gloria Patri. Qui tanquam Agnus.

IN II. NOCTURNO.

Ant. Inimici mei dixerunt mala mihi: quando morietur, et peribit nomen ejus?

Psalmus 40.

Beatus, qui intelligit super egenum, et pauperem: * in die mala liberabit eum Dominus.

Dominus conservet eum, et vivificet eum, et beatum

faciat eum in terra : * et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus : * universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

Ego dixi: Domine, miserere mei:* sana animam meam, quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi : * quando morietur, et peribit nomen ejus ?

Et si ingrediebatur, ut videret, vana loquebatur: * cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras , et loquebatur in idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei: * adversum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt adversum me : * numquid qui dormit , non adjiciet , ut resurgat ?

Etenim homo pacis meae, in quo speravi : * qui edebat panes meos , magnificavit super me supplantationem.

Tu autem, Domine, miserere mei, et resuscita me: * et retribuam eis.

In hoc cognovi , quoniam voluisti me : * quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti : * et confirmasti me in conspectu tuo in aeternum.

Benedictus Dominus Deus Israel a saeculo , et usque in saeculum : * fiat , fiat.

Gloria Patri etc.

Ant. Inimici mei dixerunt mala mihi : quando morietur et peribit nomen ejus?

Ant. Alieni insurrexerunt in me: et fortes quaesierunt animam meam.

Psalmus 53.

Deus, in nomine tuo salvum me fac: * et in virtute tua judica me.

Deus, exaudi orationem meam: * auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, et fortes quaesierunt animam meam: * et non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me: * et Dominus susceptor est animae meae.

Averte mala inimicis meis: * et in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi, et confitebor nomini tuo, Domine: * quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: * et super inimicos meos despexit oculus meus.

Gloria Patri.

Ant. Alieni insurrexerunt in me: et fortes quaesierunt animam meam.

Ant. Conculcaverunt me inimici mei tota die, adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

Psalmus 55.

Miserere mei, Deus, quoniam conculcavit me homo: * tota die impugnans tribulavit me.

Conculcaverunt me inimici mei tota die : * quoniam multi bellantes adversum me.

Ab altitudine diei timebo : * ego vero in te sperabo.

In Deo laudabo sermones meos , in Deo speravi: * non timebo , quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabantur: * adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

Inhabitabunt , et abscondent : * ipsi calcaneum meum observabunt.

Sicut sustinuerunt animam meam , pro nihilo salvos facies illos : * in ira populos confringes.

Deus , vitam meam annuntiavi tibi : * posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Sicut et in promissione tua : * tunc convertentur inimici mei retrorsum.

In quacumque die invocavero te : * ecce cognovi, quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum , in Domino laudabo sermonem : * in Deo speravi , non timebo , quid faciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua : * quae reddam , laudationes tibi.

Quoniam eripuisti animam meam de morte , et pedes meos de lapsu : * ut placeam coram Deo in lumine viventium.

Gloria Patri.

Ant. Conculcaverunt me inimici mei tota die , adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

℣. Proprio Filio suo non pepercit Deus.
℟. Sed pro nobis omnibus tradidit illum.

Sermo S. Augustini Episcopi.

Sermo 44. Domin. in Palmis de Passione Domini.

Lectio IV.

Admonet nos, fratres charissimi, ad solemnitatem Dominicae Passionis ipse, Mundus, in quo eam nec muta elementa tacuerunt. Celebret eam lux fidei linguis hominum, quam conclamaverunt etiam silentia tenebrarum. Dominus noster in statera Crucis pretium nostrae salutis appendit, et una morte universum mundum, sicut omnium Conditor, ita omnium Reparator absolvit. Indubitanter enim credamus, quod totum mundum redemit, qui plus dedit, quam totus mundus valeret. Meritum enim redemptae mercedis dignitas insignis pretii supergressa est. Inter redemptum, et redimentem dispensatio fuit, compensatio non fuit. Qui ergo non habebat peccata propria, digne delevit aliena. Solus hic pia Victima pro omnibus cecidit, ut omnes levaret; et quia debitum solus non habuit, recte foenus misericordiae pro debitoribus erogavit. — Tu autem.

℟. Ego propter te Chananaeorum Reges percussi, et dedi tibi sceptrum regale: * Et tu dedisti capiti meo spineam coronam, et percussisti arundine caput meum.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu dedisti capiti meo.

Lectio v.

Perpende inter haec, qui talem pro nobis dedit pecuniam, qualem a nobis sit exacturus usuram. In hac itaque die fides propheticae annunciationis impleta est, ita dicentis: Corpus meum dedi percutientibus, et genas meas vellentibus: faciem meam non averti a foeditate sputorum. Suscepit mala nostra, ut tribueret bona sua. Hinc intelligamus, quantum hominem diligere dignatus sit ante culpam, quem sic diligit post ruinam. Agnosce, homo, quantum valeas, et quantum debeas; et dum tantam redemptionis tuae perspicis dignitatem, ipse tibi indicito peccandi pudorem. Ecce, pro impio pietas flagellatur, pro stulto sapientia illuditur, pro mendace veritas necatur, damnatur justitia pro iniquo, misericordia affligitur pro crudeli, pro misero repletur sinceritas aceto, inebriatur felle dulcedo, addicitur innocentia pro reo, moritur vita pro mortuo. — Tu autem.

℟. Ego duxi te per desertum quadraginta annis, et manna cibavi te: * Et tu me caecidisti alapis, et flagellis.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me.

Lectio vi.

Expavit scelus hominum natura rerum: et quem creatura rebellis non agnoscit, cum mundi Dominum tremens terra testatur, et coeli Regem Sol fugiens confitetur. Chlamyde coccinea induitur, quia sanguine Martyrum suo-

rum Ecclesiae corpus ornatur. Corona Spinea Capiti Ejus imponitur, quia punctio peccatorum nostrorum, quorum remissione Redemptoris gloria struitur, aridis tribulis comparatur. Studeamus nunc e diverso, ut membrorum vita Capitis sit corona. Quod vero sitire se in Cruce positus dicit, fidem incredulae gentis concupiscit: sed contra acetum malitiae porrigunt, quia vinum sapientiae, quod a Deo acceperant, peccando corruperant. Velum templi scinditur, quia Synagoga honore nudatur, observatio antiqua dissolvitur, Ecclesiae unitas praemonstratur. Monumenta aperiuntur, quia mortis jura jure superantur. — Tu autem.

℟. Ego exaltavi te magna virtute: * Et tu me suspendisti in patibulo Crucis: * In qua expandi manus meas ad Populum non credentem, et contradicentem.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me. Gloria Patri. In qua.

IN III. NOCTURNO

Ant. Filii hominum dentes eorum arma, et sagittae: et lingua eorum gladius acutus.

Psalmus 56.

Miserere mei, Deus, miserere mei: * quoniam in te confidit anima mea.

Et in umbra alarum tuarum sperabo: * donec transeat iniquitas.

Clamabo ad Deum altissimum: * Deum, qui benefecit mihi.

Misit de coelo, et liberavit me: * dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam, et veritatem suam: * et eripuit animam meam de medio catulorum leonum: dormivi conturbatus.

Filii hominum dentes eorum arma, et sagittae: * et lingua eorum gladius acutus.

Exaltare super coelos Deus: * et in omnem terram gloria tua.

Laqueum paraverunt pedibus meis: * et incurvaverunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foveam: * et inciderunt in eam.

Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum: * cantabo, et psalmum dicam.

Exurge gloria mea, exurge psalterium, et cithara: * exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis, Domine: * et psalmum dicam tibi in gentibus.

Quoniam magnificata est usque ad coelos misericordia tua: * et usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super coelos Deus: * et super omnem terram gloria tua.

Gloria Patri.

Ant. Filii hominum dentes eorum arma, et sagittae: et lingua eorum gladius acutus.

Ant. Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Psalmus 63.

Exaudi Deus, orationem meam, cum deprecor: * a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium, * a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt ut gladium linguas suas: * intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Subito sagittabunt eum, et non timebunt: * firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt, ut absconderent laqueos: * dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum, * et exaltabitur Deus.

Sagittae parvulorum factae sunt plagae eorum: * et infirmatae sunt contra eos linguae eorum,

Conturbati sunt omnes, qui videbant eos: * et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei: * et facta ejus intellexerunt.

Laetabitur justus in Domino, et sperabit in eo: * et laudabuntur omnes recti corde.

Gloria Patri.

Ant. Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Psalmus 87.

Domine Deus salutis meae * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea: * et vita mea inferno appropinquavit.

AEstimatus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius: * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: * in tenebrosis, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me: * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar: * oculi mei languerunt prae inopia.

Clamavi ad te, Domine, tota die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia: * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam: * et veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua: * et justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te, Domine, clamavi: * et mane oratio mea praeveniet te.

Ut quid, Domine, repellis orationem meam: * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea: * exaltatus autem, humiliatus sum, et conturbatus.

In me transierunt irae tuae: * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die: * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum, et proximum: * et notos meos a miseria.

Gloria Patri.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

℣. Factus est obediens usque ad mortem.

℟. Mortem autem Crucis.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO VII. *Cap. 19.*

In illo tempore: Sciens Jesus, quia omnia consummata sunt; ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

Hom. 85. in cap. 19. Joannis ante medium.

Sciens Jesus omnia consummata, ait: Sitio: etiam hoc verbo prophetiam implens. Tu autem adstantium pravita-

tem intellige ; nam licet innumeros habeamus inimicos , qui nos gravissime persequuti sint , cum tamen interimi eos videmus , flectimur misericordia. Hi vero nil moti , magis efferantur , et irrident, acetumque in spongia porrigunt, ut bibat tamquam reus. Namque propter hoc hyssopum additur : quo gustato , mortuus est. Vides, quam non perturbate , et quam potenter omnia transigentem? Quod et prosequens ostendit : cum enim omnia consummata essent , inclinato capite , quod affixum non erat , tradidit spiritum , hoc est , expiravit. — Tu autem.

℟. Ego te potavi aqua salutis de petra : * Et tu me potasti felle , et aceto.

℣. Popule meus , quid feci tibi , aut in quo contristavi te ? responde mihi. Et tu.

Lectio VIII.

Atqui non post inclinatum Caput expiratur , sed post exspirationem Caput inclinatur. Hic autem contra accidit, per quod ostendit eum Evangelista esse omnium Dominum. Judaei autem camelum devorantes, et culicem excolantes , tantum nefas ausi , de die consultant : Quoniam Parasceve erat, ut non remanerent in Cruce corpora Sabbato , rogaverunt Pilatum , ut frangerentur eorum crura. Vides , quanti sit veritas ? Per ea, quae illi faciunt, prophetia impletur: alia enim ex hoc manifestata est. Venerunt ergo milites , et aliorum fregerunt crura , non Christi : sed ad Judaeorum gratiam conciliandam , latus

ejus lancea aperuerunt, et mortuo adhuc insultant. O pessimam voluntatem, ac scelestissimam! — Tu autem.

℟. Ego ante te aperui mare: * Et tu aperuisti lancea latus Salvatori tuo: * Qui redemit mundum in sanguine suo.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu aperuisti. Gloria Patri. Qui redemit Mundum.

Lectio IX.

Noli tamen perturbari, dilectissime: quae enim malo illi animo patrarunt, veritati consentiebant. Prophetia hinc impleta est, inquiens: Videbunt in quem transfixerunt. Neque hoc tantum, sed non credituris fuit fidei argumentum, ut Thomae, et ipsi similibus. Ad haec et arcanum mysterium consummatum est: exivit enim sanguis, et aqua: non casu, et simpliciter hi fontes scaturierunt; sed quoniam ex ambobus Ecclesia constituta est. Sciunt hoc initiati: per aquam enim regenerati, Sanguine, et Carne nutriti sunt: hinc mysteria ortum habent, ut quoties ad admirandum Calicem accedis, tamquam ab ipso latere hauriens accedas. — Tu autem.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES, ET PER HORAS.

Ant. Fui flagellatus tota die, et castigatio mea in matutinis.

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliquis de Dominica.*

Antiph. Veni ad Montem myrrhae, et ad Collem thuris: tamquam Agnus ad occisionem ductus, obmutui, et non aperui os meum.

Antiph. Foderunt manus meas, et pedes meos: dinumeraverunt omnia ossa mea.

Antiph. Consolantem me quaesivi et non inveni: Dederunt in escam meam fel, et in siti mea potaverunt me aceto.

Antiph. Cum accepisset Jesus acetum dixit: consummatum est : et inclinato capite emisit Spiritum.

Capitulum *Ad Philipp. 2.*

Fratres : Hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu, qui, cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se aequalem Deo; sed semetipsum exinanivit formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo. Humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis.

HYMNUS.

Saevo dolorum turbine
Jactatur, atris obrutus
Poenis, acerba sustinens
Redemptor affixus Cruci.
Pedes, manusque horribili
Clavi cruentant vulnere:
Cor, vultus, artus, pectora
Sacro redundant sanguine.

Flet, orat, et clamans obit:
Cor Matris ictum concidit:
Heu Mater! Heu Fili! dolor
Ingrata frangat pectora.

Montes, sepulchra, saxaque
Scinduntur: arva, flumina,
Rupes, et aequor contremunt,
Templique velum scinditur.

Sol, luna, coelum, sydera
Plangunt, et orbis ingemit:
O vos viri, vos parvuli,
Nuptae, puellae, plangite.

Adstate moerentes Cruci,
Pedes beatos ungite:
Lavate fletu, tergite
Comis, et ore lambite.

Tu charitatis victima,
Ut nostra tollas crimina,
Nobis salubri perficis
Adoptionem Sanguine.

Nostra ergo pax, et gaudium,
Sis vita, Jesu, et praemium,
Sis ductor, et lux in via,
Merces, corona in Patria. Amen.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.
℟. Et attritus est propter scelera nostra.

Ad Benedictus.

Ant. Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum

Jam mortuum, non fregerunt ejus Crura; sed unus Militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit Sanguis, et Aqua.

Oratio

Omnipotens sempiterne Deus, qui humano generi, ad imitandum humilitatis exemplum, Salvatorem nostrum carnem sumere, et Crucem subire fecisti: concede propitius, ut sicut solemnem Commemorationem Passionis ejus celebramus; ita et patientiae ipsius habere documenta, et Resurrectionis consortia mereamur. Per eumdem Dominum nostrum.

In fine Hymnor. huj. Offic. dicit.

Patri sit, ac Paraclito,
Natoque Patris gloria,
Nostrae dedit qui prodigus
Pretium salutis Sanguinem. Amen.

Ad Primam.

In ℟. brev. dicitur,

℣. Qui pro nobis pati dignatus es. *Et sic per totam Octavam, etiam in festis, nisi aliter notetur.*

Ad Tertiam.

Antiph. Veni ad montem myrrhae.

Capitulum.

Fratres: Hoc enim sentite in vobis. *ut supra.*

℟. *brev.* Oblatus est, * Quia ipse voluit. Olatus.

℣. Et livore ejus sanati sumus. Quia ipse voluit.

Gloria Patri. Oblatus est.

℣. Proprio Filio suo non pepercit Deus.

℟. Sed pro nobis omnibus tradidit illum.

Ad Sextam.

Antiph. Foderunt manus meas.

Capitulum *Zach. 13. 6.*

Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? Et dicet: His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me.

℟. *brev.* Proprio Filio suo: * Non pepercit Deus. Proprio Filio.

℣. Sed pro nobis omnibus tradidit illum. Non pepercit Deus.

Gloria Patri. Proprio Filio.

℣. Factus est obediens usque ad mortem.

℟. Mortem autem Crucis.

Ad Nonam.

Antiph. Cum accepisset Jesus.

Capitulum *Isai. 53. 1.*

Generationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium, propter scelus populi mei percussi eum.

℟. *brev.* Factus est obediens * Usque ad mortem. Factus est.

℣. Mortem autem Crucis. Usque ad mortem.

Gloria Patri. Factus est.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

℟. Et attritus est propter scelera nostra.

In II. Vesperis omnia ut in primis, praeter sequentia.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

℟. Et attritus est propter scelera nostra.

Ad Magnificat.

Antiph. Deponens Joseph Corpus Jesu involvit Sindone, et posuit eum in monumento exciso : fuit planctus magnus in illa die : mulieres autem sedentes contra sepulchrum dolebant, sicut doleri solet in morte Primogeniti.

Oratio. Omnipotens sempiterne Deus. *ut supra.*

Off. per octavam dicit. ut in die Festi, exceptis Lect. et Antiph. ad Benedict. *et* Magnific.

FERIA QUARTA POST DOMINICAM SEXAGESIMAE.

SECUNDA DIE INFRA OCTAVAM.

IN I. NOCTURNO

LECTIO I. *Cap. 2.*

De Libro Sapientiae.

Dixerunt impii, cogitantes apud se non recte: Circumveniamus justum, quoniam inutilis est nobis, et contrarius est operibus nostris, et improperat nobis peccata le-

gis, et diffamat in nos peccata disciplinae nostrae. Promittit se scientiam Dei habere, et filium Dei se nominat. Factus est nobis in traductionem cogitationum nostrarum. Gravis est nobis etiam ad videndum, quoniam dissimilis est aliis vita illius, et immutatae sunt viae ejus. — Tu autem.

℟. Vinea mea electa, ego te plantavi, dicit Dominus; et tu facta es mihi nimis amara; * Quia parasti Crucem Salvatori tuo.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Quia parasti.

Lectio II.

Tamquam nugaces aestimati sumus ab illo, et abstinet se a viis nostris, tamquam ab immunditiis, et praefert novissima justorum, et gloriatur Patrem se habere Deum. Videamus ergo, si sermones illius veri sint, et tentemus, quae ventura sunt illi; et sciemus, quae erunt novissima illius. Si enim est verus Filius Dei, suscipiet illum, et liberabit eum de manibus contrariorum. — Tu autem.

℟. Ego eduxi te de AEgypto, demerso Pharaone in mare rubrum, et ante te praeivi in columna nubis: * Et tu me tradidisti Principibus Sacerdotum, et me duxisti ad Praetorium Pilati.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me tradidisti:

LECTIO III.

Contumelia, et tormento interrogemus eum, ut sciamus reverentiam ejus, et probemus patientiam illius. Morte turpissima condemnemus eum: erit enim ei respectus ex sermonibus illius. Haec cogitaverunt, et erraverunt: excaecavit enim illos malitia eorum. Et nescierunt Sacramenta Dei, neque mercedem speraverunt justitiae, nec judicaverunt honorem animarum sanctarum.—Tu autem.

℟. Ego propter te flagellavi AEgyptum cum primogenitis suis: * Et tu me flagellatum tradidisti: * Qui tamquam Agnus coram tondente se obmutui, et non aperui os meum.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me. Gloria Patri. Qui tamquam Agnus.

IN II. NOCTURNO.

Serm. S. Maximi Episcopi.

Homo 1. de Passione, et Cruce Domini.

LECTIO IV.

Sicut Moyses exaltavit Serpentem in deserto, ita exaltari oportet Filium hominis. Unde, si affixus Serpens ligno filiis Israel contulit sanitatem; quanto magis salutem praestat populis Dominus in patibulo crucifixus? Et si figura tantum profuit; quantum prodesse credimus veritatem? Serpens igitur primus crucifigitur. Recte plane, ut quia primus apud Deum peccaverat Diabolus, primus

Crucis sententia feriretur. In ligno enim crucifigitur, rationabiliter factum, ut quia homo in Paradiso per arborem concupiscentiae deceptus fuerat, nunc idem per ligni arborem salvaretur: atque eadem materia, quae causa mortis fuerat, esset remedium sanitatis. — Tu autem.

℟. Ego propter te Chananaeorum Reges percussi, et dedi tibi sceptrum regale: * Et tu dedisti capiti meo spineam coronam, et percussisti arundine caput meum.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu dedisti capiti meo.

Lectio v.

Deinde post Serpentem in Salvatore homo ipse crucifigitur, scilicet ut post auctorem puniatur, et facinus. Per primam enim crucem vindicatum est in Serpentem; per secundam in venena Serpentis; hoc est, primum auctor ipse punitur, deinde ejus malignitas condemnatur. Virus enim, quod persuasione sua in hominem transfuderat, nunc rejicitur, 'nunc curatur. Nam cum homo passioni addicitur, non mortis traditur, sed mortis in eo facinus emendatur. Hoc enim egit Dominus per hominem, quem suscepit, ut, dum innocens patitur, praevaricationis illius diabolicae in eo inobedientia corrigatur, et deinceps liber a culpa fieret, ac liber esset a morte.—Tu autem.

℟. Ego duxi te per desertum quadraginta annis, et manna cibavi te: * Et tu me caecidisti alapis, et flagellis.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me.

Lectio vi.

Habentes igitur Dominum Jesum, qui nos Passione sua liberavit, in ipsum aspiciamus semper, et ipsius Ligno speremus nostris vulneribus medicinam : hoc est: si forte in nos venenum avaritiae se diffundit, ipsum consideremus, et sanat: si scorpionis nos libido compungit, ipsum rogemus, et curat; si terrenarum cogitationum nos morsus lacerant, eumdem precemur, et vivimus. Hi enim sunt spirituales serpentes animarum nostrarum, propter quos conculcandos Dominus crucifixus est; de quibus ipse ait : Super Serpentes, et Scorpiones ambulabitis, et nihil vobis nocebunt. — Tu autem.

℟. Ego exaltavi te magna virtute: * Et tu me suspendisti in patibulo Crucis : * In qua expandi manus meas ad populum non credentem, et contradicentem.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te ? responde mihi. Et tu me. Gloria Patri. In qua expandi.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. *Cap. 19.*

In illo tempore : Sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura dixit : Sitio. Et reliqua.

Homilia S. Ambrosii Episcopi.
Lib. 10. in Evangel. Luc. Cap. 23.

Currens unus spongiam implevit aceto, et dabat ei bi bere: quod et bibit. Sic enim habes secundum Joannem Cum ergo accepisset Jesus acetum. Vinum vero cum fell mixtum non bibit. Sic enim habetur in Matthaeo: E dederunt ei vinum bibere cum felle mixtum; et cum gu stasset, noluit bibere. Acetum itaque bibitur, vinum cur felle non bibitur: non quia fel, sed quia admixtae vin amaritudines recusantur. Nam amaritudines vitae nostra pro corporis utique conditione suscepit. Denique ipse ait Dederunt in escam meam fel, et in siti mea potaverun me aceto. Sinceritati namque non debuit amaritudo mi sceri, ut ostenderetur sine amaritudine immortalitas re surgentium futura. Quae quoniam in vase coacnerat hu mano, edulcatur in Christo. Ergo acetum bibitur, quo erat arundini impositum, hoc est, vitium corruptae pe Adam immortalitatis absorbetur in calamo, ut de corpor aboleretur humano. — Tu autem.

℟. Ego te potavi aqua salutis de petra: * Et tu mı potasti felle, et aceto.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contri stavi te? responde mihi. Et tu.

LECTIO VIII.

Pater in manus tuas commendo Spiritum meum. Et ben commendatur Spiritus, qui servatur. Quod enim commen datur, utique non amittitur. Bonum ergo pignus est Spi

ritus, bonum depositum. Unde et ille ait: o Timothee, bonum depositum custodi. Commendatur ergo Patri Spiritus. Et ideo ait: Quoniam non derelinques in inferno animam meam. Vide autem magnum mysterium. Nunc commendat in manibus Patris Spiritum suum, nunc in Patris sinu sedet, quia totum alius non capit Christum. Denique: Ego, inquit, in Patre, et Pater in me. Commendatur ergo Patri Spiritus: sed cum sit in superioribus, illuminat et inferna, ut universa redimantur. Etenim Christus omnia, et in Christo omnia licet in singulis operetur.

℟. Ego ante te aperui mare: * Et tu aperuisti lancea latus Salvatori tuo: * Qui redemit Mundum in sanguine suo.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu aperuisti. Gloria Patri. Qui redemit Mundum.

Lectio IX.

Denique secundum Joannem: Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus Crura; sed unus Militum lancea Latus ejus aperuit. Quaero ergo, cur ante mortem non inveniamus esse percussum, post mortem inveniamus? Nisi forte ut voluntarius magis quam necessarius exitus ejus fuisse doceatur, et ordinem mysticum noverimus, quia non ante Altaris Sacramenta, quam Baptismum, sed baptismum ante, sic poculum. Deinde ut advertamus, quia licet Corporis ejus

fuerit natura mortalis, licet qualitas similis, dissimilis tamen gratia. Nam utique post mortem Sanguis in nostris corporibus congelascit. De illo vero, inquit Joannes: Et continuo exivit Sanguis, et Aqua. Ex illo enim incorrupto, licet Corpore, sed defuncto, omnium vita manabat. Aqua enim, et Sanguis exivit; illa, quae diluat; iste, qui redimat. Bibamus ergo pretium nostrum, ut bibendo redimamur. — Tu autem.

Te Deum laudamus.

Ad Benedictus.

Ant. Pater mi, si non potest hic Calix transire, nisi bibam illum, fiat voluntas tua.

Ad Magnificat.

Ant. Traditor autem dedit eis signum, dicens: Quem osculatus fuero, ipse est: tenete eum, et ducite caute.

FERIA QUINTA POST DOMINICAM SEXAGESIMAE.

TERTIA DIE INFRA OCTAVAM.

IN I. NOCTURNO.

De Isaia Propheta.

LECTIO I. *Cap. 53.*

Quis credidit auditui nostro? Et brachium Domini cui revelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti. Non est species ei, neque decor; et vidimus eum, et non erat aspectus, et desi-

deravimus eum. Despectum, et novissimum virorum, virum dolorum, et scientem infirmitatem, et quasi absconditus vultus ejus, et despectus; unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit. Et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum a Deo, et humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra. Disciplina pacis nostrae super eum, et livore ejus sanati sumus. — Tu autem.

℟. Vinea mea electa, ego te plantavi, dicit Dominus, et tu facta es mihi nimis amara: * Quia parasti Crucem Salvatori tuo.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Quia parasti.

Lectio II.

Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit: et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est, quia ipse voluit, et non aperuit os suum. Sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum. De angustia, et de judicio sublatus est: generationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium; propter scelus Populi mei percussi eum. Et dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua: eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus. — Tu autem.

℟. Ego eduxi te de AEgypto, demerso Pharaone in

mare rubrum, et ante te praeivi in columna nubis: * Et tu me tradidisti Principibus Sacerdotum, et me duxisti ad Praetorium Pilati.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me tradidisti.

Lectio III.

Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate. Si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longaevum et voluntas Domini in manu ejus dirigetur. Pro eo quod laboravit anima ejus, videbit, et saturabitur: in scientia sua justificabit ipse justus servus meus multos, et iniquitates eorum ipse portabit. Ideo dispertiam ei plurimos, et fortium dividet spolia, pro eo quod tradidit in mortem animam suam, et cum sceleratis reputatus est: et ipse peccata multorum tulit, et pro transgressoribus rogavit. — Tu autem.

℟. Ego propter te flagellavi AEgyptum cum primogenitis suis: * Et tu me flagellatum tradidisti: * Qui tamquam Agnus coram tondente se obmutui, et non aperui os meum.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me. Gloria Patri. Qui tamquam Agnus.

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Petri Chrysologi.
Serm. 108. ante medium.

Lectio iv.

Christus, ait Apostulus, in hunc mundum venit peccatores salvos facere, quorum primus ego sum, sed misericordiam sum consecutus, ad exemplum omnium, qui credituri sunt illi in vitam aeternam. Obsecro, inquit, vos per misericordiam Dei. Rogat Paulus, immo per Paulum rogat Deus, quia plus amari vult, quam timeri. Rogat Deus, quia non tam Dominus esse vult, quam Pater. Rogat Deus per misericordiam, ne vindicet per rigorem. Audi rogantem Dominum: tota die, inquit, expandi manus meas. Nonne qui expandit manus, ipso habitu rogat? Expandi manus meas. Ad quem? Ad Populum. Et ad quem Populum? Non tantum non credentem, sed contradicentem, expandi manus meas. — Tu autem.

℟. Ego propter te Chananaeorum Reges percussi, et dedi tibi sceptrum regale: * Et tu dedisti capiti meo spineam coronam, et percussisti arudine caput meum.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu dedisti capiti meo.

Lectio v.

Distendit membra, dilatat viscera, pectus porrigit, offert sinum, gremium pandit, ut Patrem se tantae obse-

crationis demonstret affectu. Audi et aliter rogantem Deum: Popule meus, quid feci tibi ? aut in quo contristavi te ? Nonne dicit ? Si Divinitas ignota est , vel caro sit nota. Videte , videte in me corpus vestrum , membra vestra , vestra viscera , ossa vestra , vestrum sanguinem. Et si quod Dei est timetis ; quare vel quod vestrum est non amatis? Si Dominum fugitis; quare non recurritis ad Parentem? Sed forte vos Passionis meae, quam fecistis, magnitudo confundit ? Nolite. — Tu autem.

℟. Ego duxi te per desertum quadraginta annis, et manna cibavi te : * Et tu me caecidisti alapis , et flagellis.

℣. Popule meus , quid feci tibi, aut in quo contristavi te ? responde mihi. Et tu me.

LECTIO VI.

Crux haec non meus, sed mortis est aculeus. Clavi isti non mihi infigunt dolorem, sed vestram mihi infigunt altius charitatem. Vulnera haec non educunt gemitus meos, sed magis vos meis visceribus introducunt. Extensio Corporis mei vos dilatat in gremium , non meam crescit in poenam. Sanguis meus non mihi deperit , sed vestrum prorogatur in pretium. Venite ergo , redite , et vel sic probate Patrem , quem videtis pro malis bona , pro injuriis amorem , pro vulneribus tantis, tantam reddere charitatem. — Tu autem.

℟. Ego exaltavi te magna virtute: * Et tu me suspendisti in patibulo Crucis : * In qua expandi manus meas ad populum non credentem , et contradicentem.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me. Gloria Patri. In qua expandi.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO VII. *Cap. 19.*

In illo tempore: Sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia S. Hilarii Episcopi.

Comment. in Matth. Cap. 33. in medio.

Cum relinquitur, Christus exclamat, dicens: Deus meus, Deus meus, quare me dereliquisti? Sed relinquitur, quia erat homo etiam morte peragendus. Quia etiam hoc, quod per calamum datum in spongia acetum cum gustasset, proclamans spiritum reddidit, diligenter est contuendum. Vinum honor est immortalitatis, et virtus, quod per vitium aut incuriae, aut vasis inacescit. Hoc igitur, cum in Adam coacuisset, ipse accepit, et potavit ex Gentibus. In calamo enim, ex spongia ut potaret, offertur; id est ex corporibus gentium vitia corruptae aeternitatis accepit, et in se, atque immortalitatis communione, ea quae in nobis erant vitiata, transfudit. — Tu autem.

℟. Ego te potavi aqua salutis de petra: * Et tu me potasti felle, et aceto.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me.

Lectio VIII.

Denique in Joanne postquam perpotaverat, dixit: Consummatum est: quia omne vitium humanae corruptionis hausisset. Et quia nihil agendum esset extrinsecus, Spiritum cum clamore, et voce magna emisit, dolens non omnium se peccata portare. Et deinceps Velum Templi scinditur, quia exinde populus est divisus in partes, et veli honor cum custodia Angeli protegentis aufertur. — Tu autem.

℟. Ego ante te aperui mare, * Et tu aperuisti lancea latus Salvatori tuo: * Qui redemit Mundum in sanguine suo.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu aperuisti. Gloria Patri. Qui redemit Mundum.

Lectio IX.

Movetur terra: capax enim hujus mortui esse non poterat. Petrae scissae sunt; omnia enim tum valida, et fortia penetrans Dei Verbum, et potestas aeternae virtutis irruperat. Et monumenta aperta sunt: erant enim mortis claustra reserata. Et multa corpora Sanctorum dormientium surrexerunt: illuminans enim mortis tenebras, et infernorum obscura collustrans in Sanctorum ad

praesens conspicatorum resurrectione mortis ipsius spolia detrahebat. — Tu autem.

Te Deum laudamus.

Ad Benedictus.

Antiph. Ministri Judaeorum comprehenderunt Jesum, et ligaverunt eum.

Ad Magnificat.

Antiph. Unus assistens Ministrorum dedit alapam Jesu dicens: Sic respondes Pontifici ?

FERIA SEXTA POST DOMINICAM SEXAGESIMAE.

QUARTA DIE INFRA OCTAVAM.

IN I. NOCTURNO

De Jeremia Propheta.

LECTIO I. *Cap. 11.*

Quid est, quod dilectus meus in domo mea fecit scelera multa ? Numquid carnes sanctae auferent a te malitias tuas, in quibus gloriata es ? Tu autem, Domine, demonstrasti mihi, et cognovi: tunc ostendisti mihi studia eorum. Et ego quasi agnus mansuetus, qui portatur ad victimam: et non cognovi quia cogitaverunt super me consilia, dicentes: Mittamus lignum in panem ejus, et eradamus eum de terra viventium, et nomen ejus non memoretur amplius. Tu autem, Domine Sabaoth, qui judicas juste, et probas renes, et corda, videam ultionem

tuam ex eis : tibi enim revelavi causam meam. Propterea haec dicit Dominus exercituum : Ecce ego visitabo super eos : juvenes morientur in gladio , filii eorum, et filiae eorum morientur in fame , et reliquiae non erunt ex eis. — Tu autem.

℟. Vinea mea electa , ego te plantavi. dicit Dominus, et tu facta es mihi nimis amara: * Quia parasti Crucem Salvatori tuo.

℣. Popule meus , quid feci tibi , aut in quo contristavi te ? responde mihi. Quia parasti.

Lectio ii. *Cap. 17.*

Expectatio Israel , Domine: omnes, qui te derelinquunt, confundentur : recedentes a te in terra scribentur , quoniam dereliquerunt venam aquarum viventium Dominum. Sana me , Domine , et sanabor : Salvum me fac, et salvus ero ; quoniam laus mea tu es. Ecce ipsi dicunt ad me : Ubi est Verbum Domini ? Veniat. Et ego non sum turbatus , te Pastorem sequens, et diem hominis non desideravi , tu scis. Quod egressum est de labiis meis, rectum in conspectu tuo fuit. Non sis tu mihi formidini , spes mea tu in die afflictionis. Confundantur, qui me persequuntur , et non confundar ego : paveant illi , et non paveam ego: induc super eos diem afflictionis, et duplici contritione contere eos. — Tu autem.

℟. Ego eduxi te de AEgypto , demerso Pharaone in mare rubrum , et ante te praeivi in columna nubis: * Et tu me tradidisti Principibus Sacerdotum , et me duxisti ad Praetorium Pilati.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me tradidisti.

LECTIO III. *Cap. 18.*

Quis audivit talia horribilia, quae fecit nimis Virgo Israel? Quia oblitus est mei populus meus frustra libantes, et impingentes in viis suis, in semitis saeculi, ut ambularent per eas in itinere non trito, et dixerunt: Venite, et cogitemus contra Jeremiam cogitationes. Non enim peribit lex a Sacerdote, neque consilium a Sapiente, nec sermo a Propheta. Venite, et percutiamus eum lingua, et non attendamus ad universos sermones ejus. Attende, Domine, ad me, et audi vocem adversariorum meorum. Numquid redditur pro bono malum, quia foderunt foveam animae meae? Recordare, quod steterim in conspectu tuo, ut loquerer pro eis bonum, et averterem indignationem tuam ab eis. Tu autem, Domine, scis omne consilium eorum adversum me in mortem.— Tu autem.

℟. Ego propter te flagellavi AEgyptum cum primogenitis suis: * Et tu me flagellatum tradidisti: * Qui tanquam Agnus coram tondente se obmutui, et non aperui os meum.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me. Gloria Patri. Qui tanquam Agnus.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Basilii Magni.
In Psalm. 48. in vers. 8.

Lectio iv.

Quid tanti potest homo invenire, ut det pro redemptione animae suae ? Sed unum inventum est pro omnibus simul hominibus sufficientissimum, quod in pretium redemptionis animae nostrae datum est, sanctus ille, ac pretiosus Sanguis Domini nostri Jesu Christi, quem pro nobis omnibus effudit; quamobrem pretio etiam empti sumus. Itaque si frater non redimit, redimet homo? Si vero redimere nos non potest homo, qui redemit nos, homo non est. Ne igitur propterea quod in similitudinem carnis peccati nobiscum diversatus est, hominem solum aexistimes Dominum nostrum, divinitatis potentiam ignorans; cui opus non erat Deo dare placationem suam, neque propriam redimere animam, quia peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus. — Tu autem.

℟. Ego propter te Chananaeorum Reges percussi, et dedi tibi sceptrum regale: * Et tu dedisti capiti meo spineam coronam, et percussisti arundine caput meum.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te ? responde mihi. Et tu dedisti capiti meo.

Lectio v.

Nemo igitur se ipsum redimere potest, nisi veniat, qui captivitatem populi convertat, non cum pretiis, neque cum

donis, sicut in Isaia scriptum est, sed in suo sanguine. Hic autem, cum non essemus fratres, sed essemus inimici facti ob peccata; neque ipse homo nudus, sed Deus post libertatem, quam nobis largitur, etiam nos fratres suos appellat. Narrabo enim, inquit, nomen tuum fratribus meis. — Tu autem.

℟. Ego duxi te per desertum quadraginta annis, et manna cibavi te: * Et tu me caecidisti alapis, et flagellis.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me.

Lectio vi.

Itaque qui redimit nos, si naturam quidem ipsius perpendas, neque frater, neque homo est: si vero ipsius ad nos demissionem ex gratia factam, et nos fratres nominat, et ad humanitatem descendit, qui non dabit Deo placationem suam, sed totius mundi. Non enim indiget placatione, sed ipse propitiatio est. Talis enim decebat, ut esset nobis Pontifex, sanctus, innocens, impollutus, segregatus a peccatoribus, et excelsior coelis factus: qui non habet necessitatem quotidie, quemadmodum Sacerdotes, prius pro suis delictis hostias offerre, deinde pro populi ignorantiis. — Tu autem.

℟. Ego exaltavi te magna virtute: * Et tu me suspendisti in patibulo Crucis: * In qua expandi manus meas ad Populum non credentem, et contradicentem.

℣. Populc meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me. Gloria Patri. In qua expandi.

IN III. NOCTURNO

Lectio Sancti Evangelii secundum Joaunem.

LECTIO VII. *Cap. 19.*

In illo tempore: Sciens Jesus, quia omnia consummata sunt: ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia S. Isidori Episcopi.

Lib. ad Florentinam Sororem. *Cap. 59.*

Quod autem pendenti in Cruce acetum cum felle mixtum dederunt, hoc jam fuerat in Psalmis praedictum a Domino: Dederunt in escam meam fel, et in siti mea potaverunt me aceto. Quod quidem et alias ad Jerusalem ipse sic proclamat: Ego te plantavi vineam electam: quomodo facta es in amaritudinem vitis alienae? Deus enim bonam plantaverat vineam, hoc est Judaeorum gentem: illa vero vitio suo depravata Conditorem amaritudine potavit. Pro quo et Moyses, uva, inquit, eorum, uva fellis, et botrus amaritudinis ipsis. Unde et superius objurgans eos, dicit: Sic plebs fatua, et non sapiens, haec Domino retribuisti? — Tu autem.

℟. Ego te potavi aqua salutis de petra: * Et tu me potasti felle, et aceto.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me.

LECTIO VIII. *Cap. 47.*

Lancea latus ejus percussum est. Sic praenunciatum est ab ipso per Job: Confregit me, et posuit me quasi in signum. Circumdedit me lanceis suis: convulneravit lumbos meos. Conscidit me vulnere super vulnus, idest vulnere lanceae super vulnus clavorum. Unde etiam et per David: Super dolorem vulnerum meorum addiderunt. Sic est ab eo praenunciatum: et per Jeremiam: Tetendit arcum suum, et posuit me quasi signum ad sagittam. Misit in renibus meis filias pharetrae suae. Et iterum de ipso populo sic ait idem Dominus per Prophetam: Facti sunt mihi in sagittam reciprocam. Et Zacharias: Viderunt in quem confixerunt, utique hominem, quem crucifixerunt. Quo etiam testimonio promissus est Christus in ea, qua crucifixus est, carne venturus. — Tu autem.

℟. Ego ante te aperui mare: * Et tu aperuisti lancea latus Salvatori tuo: * Qui redemit Mundum in sanguine suo.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu aperuisti. Gloria Patri. Qui redemit Mundum.

LECTIO IX. *Cap. 48.*

Ex latere ejus sanguis et aqua manavit. Zacharias dicit: Tu quoque in sanguine testamenti tui emisisti vinctos tuos de lacu, in quo non est aqua. Et iterum: Cum egredictur Vir ab Oriente, ecce aquae redundantes a la-

tere dextero, scilicet Christi. Item de eadem aqua, q ex latere ejus profluit, Propheta alius sic dicit: Flum aquae viventis egredientur de ventre illius. Aquae sc cet Baptismatis, quae credentes vivificant, et quae tientibus largiuntur, quando impletur, quod scriptum Lavamini, mundi estote; et: Lavabis me, et super vem dealbabor. — Tu autem.

Te Deum laudamus.

Ad Benedictus.

Antiph. Veniebant Milites ad Jesum, et dicebant: A Rex Judaeorum, et dabant ei alapas.

Ad Magnificat.

Antiph. Exivit Jesus portans Coronam Spineam, et p pureum vestimentum: quem cum vidissent Pontifices Ministri eorum, clamabant dicentes: Crucifige, cruc ge eum.

SABATO POST DOMINICAM SEXAGESIMAE.

QUINTA DIE INFRA OCTAVAM

IN I. NOCTURNO.

De Daniele Propheta.

LECTIO I. *Cap.*

Ego Daniel cum adhuc loquerer, et orarem, et con terer peccata mea, et peccata populi mei Israel, et pr

sternerem preces meas in conspectu Dei mei, pro monte Sancto Dei mei : adhuc me loquente in oratione , ecce vir Gabriel , quem videram in visione a principio , cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini. Et docuit me , et loquutus est mihi , dixitque : Daniel, nunc egressus sum , ut docerem te , et intelligeres. Ab exordio precum tuarum egressus est sermo. Ego autem veni, ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es. Tu ergo animadverte sermonem , et intellige visionem.— Tu autem.

℟. Vinea mea electa , ego te plantavi, dicit Dominus: et tu facta es mihi nimis amara: * Quia parasti Crucem Salvatori tuo.

℣. Popule meus , quid feci tibi , aut in quo contristavi te ? responde mihi. Quia parasti.

Lectio II.

Septuaginta hebdomades abbreviatae sunt super populum tuum , et super urbem sanctam tuam , ut consummetur praevaricatio, et finem accipiat peccatum, et deleatur iniquitas , et adducatur justitia sempiterna, et impleatur visio , et prophetia , et ungatur Sanctus Sanctorum. Scito ergo , et animadverte: Ab exitu sermonis, ut iterum aedificetur Jerusalem usque ad Christum Ducem hebdomades septem, et hebdomades sexaginta duae erunt: et rursum aedificabitur platea , et muri in angustia temporum. — Tu autem.

℟. Ego eduxi te de AEgypto , demerso Pharaone in mare rubrum , et ante te praeivi in columna nubis ; *

Et tu me tradidisti Principibus Sacerdotum, et me duxisti ad Praetorium Pilati.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me tradidisti.

Lectio III.

Et post hebdomades sexaginta duas occidetur Christus, et non erit ejus Populus, qui eum negaturus est. Et Civitatem, et Sanctuarium dissipabit populus cum duce venturo; et finis ejus vastitas; et post finem belli statuta desolatio. Confirmabit autem pactum multis hebdomada una: et in dimidio hebdomadis deficiet hostia, et sacrificium: et erit in Templo abominatio desolationis: et usque ad consummationem, et finem perseverabit desolatio. — Tu autem.

℟. Ego propter te flagellavi AEgyptum cum primogenitis suis; * Et tu me flagellatum tradidisti, * Qui tamquam Agnus coram tondente se obmutui, et non aperui os meum.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me. Gloria Patri. Qui tanquam Agnus.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro Moralium S. Gregorii Papae.

Lib. 22. in Job. Cap. 16.

Lectio iv.

Redemptor noster, quia Herodem vidit non profectum quaerere, sed signa, vel scientiam velle mirari, requisitus ab eo tacuit: et quia constanter tacuit, ab eo irrisus exivit. Scriptum namque est: Herodes autem, viso Jesu, gavisus est valde: erat enim cupiens ex multo tempore videre eum, eo quod audiret multa de illo, et sperabat signum aliquod videre ab eo fieri. Ubi et subditur: interrogabat autem illum multis sermonibus: at ipse nihil illi respondebat. Tacens vero Dominus, quam sit despectus, ostenditur, cum illic protinus subinfertur: Sprevit autem illum Herodes cum exercitu suo, et illusit. Quod videlicet factum oportet nos audientes discere: ut, quoties auditores nostri nostra volunt quasi laudanda cognoscere, non autem sua perversa mutare, omnino taceamus: ne si ostentationis studio verbum Dei loquimur, et illorum culpa, quae erat, esse non desinat, et nostra, quae non erat, fiat. — Tu autem.

℟. Ego propter te Chananaeorum Reges percussi, et dedi tibi sceptrum regale: * Et tu dedisti capiti meo spineam coronam, et percussisti arundine caput meum.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu dedisti capiti meo.

Lectio v.

Lib. ut supr. cap. 17.

Requisitus Jesus a Pilato tacuit : atque inter persequutorum manus et Corpus passioni obtulit, quod pro electis assumpserat , et resistentibus noluit demonstrare , quod erat. Unde etiam per Psalmistam dicitur: Posuerunt me in abominationem sibi ; traditus sum , et non egrediebar. Cum enim despiceretur , quia homo videbatur , egressus fuisset , si occultam majestatem suam ostentare voluisset. Sed quia infirmitatem prodidit , potentiam abscondit: in eo quod persequutoribus suis incognitus mansit , ad eos minime exivit. Qui tamen ad electos exit : quia Divinitatis suae suavitatem quaerentibus aperit. Unde ei per Prophetam dicitur: Existi in salutem populi tui, ut salvos facias christos tuos. — Tu autem.

℟. Ego duxi te per desertum quadraginta annis , et manna cibavi te : * Et tu me caecidisti alapis , et flagellis.

℣. Popule meus , quid feci tibi , aut in quo contristavi te ? responde mihi. Et tu me.

Lectio vi.

Idem lib. 3. Moral. cap. 2.

Membrum Satanae Pilatus extitit , qui usque ad mortis extrema venientem in Redemptionem nostram Dominum non cognovit. Corpus ejus Principes Sacerdotum extite-

runt, qui Redemptorem mundi a mundo repellere, usque ad Crucem persequendo, conati sunt. Cum ergo se pro nostra Redemptione Dominus membrorum Satanae manibus tradidit: quid aliud, quam ejusdem Satanae manum in se saevire permisit: ut unde ipse exterius occumberet, inde nos exterius, interiusque liberaret? Si igitur Satanae manus, ejus potestas accipitur, ejus manum juxta carnem pertulit, cujus potestatem corporis usque ad sputa, colaphos, flagella, Crucem, lanceamque toleravit. Unde et Pilato, ejus videlicet corpori, ad Passionem veniens dicit: Non haberes in me potestatem, nisi tibi data esset desuper. — Tu autem.

℟. Ego exaltavi te magna virtute: * Et tu me suspendisti in patibulo Crucis: * In qua expandi manus meas ad populum non credentem, et contradicentem.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me. Gloria Patri. In qua.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO VII. *Cap. 19.*

In illo tempore: Sciens Jesus, quia omnia consummata sunt: ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia Sancti Hieronymi Presbyteri.

Ex Comment. in Matth. lib. 4. Cap. 27.

Circa horam nonam clamavit Jesus voce magna dicens: Eli, Eli, lammasabacthani? Hoc est: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? Principio vigesimi primi Psalmi abusus est, illudque, quod in medio versiculo legitur: Respice in me, superfluum est. Legitur enim in Hebraeo: Deus meus, Deus meus, quare me dereliquisti? Ergo impii sunt, qui Psalmum istum ex persona David, sive Esther, et Mardochaei dictum putant: cum etiam Evangelistae testimonia ex eo sumpta super Salvatorem intelligant: ut est illud: Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem. Et aliud: Foderunt manus meas, et pedes meos. Ne mireris verborum humilitatem, et querimonias derelicti, cum formam servi sciens, scandalum Crucis videas. Quidam autem illic stantes, et audientes: dicebant: Eliam vocat iste. — Tu autem.

℟. Ego te potavi aqua salutis de petra: * Et tu me potasti felle, et aceto.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu.

Lectio viii.

Et continuo currens unus ex eis acceptam spongiam implevit aceto, et imposuit arundini, et dabat ei b.bere.

Et haec facta sunt, ut compleretur Prophetia: In siti mea potaverunt me aceto. Usque hodie Judaei, et omnes increduli Dominicae Resurrectionis aceto, et felle potant Jesum, et dant ei vinum myrrathum, ut eum consopiant, et mala eorum non videat. Jesus autem iterum clamans voce magna emisit spiritum. Divinae potestatis indicium est emittere spiritum, ut ipse quoque dixerat: Nemo potest tollere animam meam a me, sed ego pono eam a me ipso, et rursum accipiam eam. — Tu autem.

℟. Ego ante te aperui mare: * Et tu aperuisti lancea latus Salvatori tuo: * Qui redemit Mundum in sanguine suo.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? rosponde mihi. Et tu aperuisti. Gloria Patri. Qui redemit Mundum.

Lectio ix.

Et velum templi scissum est in duas partes a summo usque deorsum. Velum templi scissum est, et omnia legis sacramenta, quae prius tegebantur, prodita sunt, atque ad gentium populum transierunt. In Evangelio, cujus saepe facimus mentionem, superliminare templi infinitae magnitudinis fractum esse, atque divisum legimus. Josephus quoque refert virtutes Angelicas praesides quondam templi tunc pariter conclamasse: Transeamus ex his sedibus. Et terra mota est, et petrae scissae sunt, et monumenta aperta sunt. Nulli dubium est, quid significet juxta litteram magnitudo signorum, ut Crucifixum

Dominum suum et Coelum, et Terra, et omnia demonstrarent. Sed mihi videtur terraemotus, et reliqua typum ferre credentium, quod pristinis errorum vitiis derelictis, et cordis emollita duritia, qui prius similes erant tumulis mortuorum, postea agnoverint Creatorem. — Tu autem.

Te Deum laudamus.

Ad Benedictus.

Antiph. Bajulans Jesus sibi Crucem exivit in eum, qui dicitur Calvariae locus, ubi crucifixerunt eum, et cum eo latrones duos, unum a dextris, et alterum a sinistris.

Ad Magnificat.

Ant. Ait latro ad latronem: Nos quidem digna factis recipimus, hic autem quid fecit? Memento mei, Domine, dum veneris in regnum tuum.

DOMINICA IN QUINQUAGESIMA.

SEXTA DIE INFRA OCTAVAM.

Officium fit de Dominica cum comm. oct. in Laudibus, et Vesperis, ut infra.

Ad Benedictus.

Antiph. Jesus autem dicebat: Pater, dimitte illis; non enim sciunt quid faciunt.

Ad Magnificat.

Antiph. Cum vidisset Jesus Matrem, et Discipulum stantem, quem diligebat, dicit Matri suae: Mulier, ecce Filius tuus. Deinde dicit Discipulo : Ecce Mater tua.

FERIA SECUNDA POST DOMICAM QUINQUAGESIMAE.

SEPTIMA DIE INFRA OCTAVAM.

IN I. NOCTURNO.

Lectio i.

De Zacharia Propheta. *Cap. 3.*

Et contestabatur Angelus Domini Jesum , dicens: Haec dicit Dominus exercituum : Si in viis meis ambulaveris, et custodiam meam custodieris , tu quoque judicabis domum meam , et custodies atria mea, et dabo tibi ambulantes de his , qui nunc hic assistunt. Audi , Jesu Sacerdos magne , tu et amici tui, qui habitant coram te , quia viri portendentes sunt. Ecce enim ego adducam servum meum Orientem. Quia ecce lapis, quem dedi coram Jesu ; super lapidem unum septem oculi sunt: ecce ego caelabo sculpturam ejus , ait Dominus exercituum , et auferam iniquitatem terrae illius in die una. — Tu autem.

℟. Vinea mea electa , ego te plantavi, dicit Dominus, et tu facta es mihi nimis amara: * Quia parasti Crucem Salvatori tuo.

℣. Popule meus , quid feci tibi , aut in quo contristavi te ? responde mihi. Quia parasti.

LECTIO II. *Cap. 12.*

In die illa proteget Dominus habitatores Jerusalem, et erit, qui offenderit ex eis in die illa, quasi David; et domus David quasi Dei, sicut Angelus Domini in conspectu eorum. Et erit in die illa: quaeram conterere omnes gentes, quae veniunt contra Jerusalem. Et effundam super domum David, et super habitatores Jerusalem spiritum gratiae, et precum: et aspicient ad me, quem confixerunt, et plangent eum planctu quasi super unigenitum; et dolebunt super eum, ut doleri solet in morte primogeniti. In die illa magnus erit planctus in Jerusalem. — Tu autem.

℟. Ego eduxi te de AEgypto, demerso Pharaone in mare rubrum, et ante te praeivi in columna nubis; * Et tu me tradidisti Principibus Sacerdotum, et me duxisti ad Praetorium Pilati.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me tradidisti.

LECTIO III. *Cap. 13.*

In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerusalem, in ablutionem peccatoris et menstruatae. Et erit in die illa, dicit Dominus exercituum: disperdam nomina idolorum de terra, et non memorabuntur ultra; et pseudoprophetas, et spiritum immundum auferam de terra. Et dicetur ei: Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? Et dicet: His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me. Framea suscitare super Pa-

storem meum, et super virum cohaerentem mihi, dicit Dominus exercituum: percute Pastorem, et dispergentur oves; et convertam manum meam ad parvulos.—Tu autem.

℟. Ego propter te flagellavi AEgyptum cum primogenitis suis; * Et tu me flagellatum tradidisti: * Qui tanquam Agnus coram tondente se obmutui, et non aperui os meum.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me. Gloria Patri. Qui tamquam Agnus.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Fer. 4. hebdom. sanct. de Passione Domini.

In Passione Dominica, Fratres, tria specialiter convenit intueri, opus, modum, causam. Nam in opere quidem patientia, in modo humilitas, in causa charitas commendatur. Patientia autem singularis, quod videlicet cum supra dorsum ejus fabricarent peccatores; cum sic extenderetur in ligno, ut dinumerarentur omnia ossa ejus; cum fortissimum illud propugnaculum, quod custodit Israel, undique forarctur; cum foderentur manus ejus, et pedes: sicut Agnus ad occisionem ductus sit, et tanquam ovis coram tondente non aperuit os suum; non adversus Patrem murmurans, a quo missus fuerat; non adversus humanum genus, pro quo, quae non rapuit, exol-

vebat ; non deniqùe , vel contra populum ipsum peculiarem sibi , a quo pro tantis beneficiis tanta mala recipiebat. —Tu autem.

℟. Ego propter te Chananaeorum Reges percussi , et dedi tibi sceptrum regale; * Et tu dedisti Capiti meo Spineam Coronam , et percussisti arundine Caput meum.

℣. Popule meus , quid feci tibi , aut in quo contristavi te ? responde mihi. Et tu dedisti Capiti meo.

Lectio v.

Modum ipsum , si diligenter attendas , non modo mitem , sed et humilem corde cognosces. Nempe in humilitatem judicium ejus sublatum est , cum nec ad tantas blasphemias , nec ad falsissima , quae sibi objiciebantur, crimina responderet. Vidimus , inquit, eum, et non erat ei aspectus , nec speciosum forma prae filiis hominum , sed opprobrium hominum , et tamquam leprosum, novissimum virorum , plane virum dolorum , a Deo percussum , et humiliatum ; ita ut nulla esset ei species, neque decor. O novissimum, et altissimum ! O humilem , et sublimem ! O opprobrium hominum , et gloriam Angelorum ! Nemo illo sublimior, nemo humilior. Denique sputis illitus est , opprobriis saturatus est, morte turpissima condemnatus est , cum sceleratis reputatus est. Nihil ne merebitur vel ista humilitas , quae hunc habet modum , immo quae tam est ultra modum? Sicut est patientia singularis , sic et humilitas admirabilis , utraque sine exemplo. — Tu autem.

℟. Ego duxi te per desertum quadraginta annis, et manna cibavi te, * Et tu me caecidisti alapis, et flagellis.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me.

LECTIO VI.

Utramque tamen magnifice caussa ipsa commendat: nimirum charitas est. Propter nimiam enim charitatem suam, qua dilexit nos Deus, ut servum redimeret, nec Pater Filio, nec sibi Filius ipse pepercit. Vere nimiam, quia et haec mensuram excedit, modum superat, plane supereminens universis. Majorem, inquit, charitatem nemo habet, quam ut animam suam ponat quis pro amicis suis. Tu majorem habuisti, Domine, ponens eam etiam pro inimicis. Cum enim adhuc inimici essemus, per mortem tuam et tibi reconciliati sumus, et Patri. Quaenam ergo alia videbitur esse, vel fuisse, vel fore huic similis charitati? Vix pro justo quis moritur: tu pro injustis passus es, moriens propter delicta nostra, qui venisti justificare gratis peccatores, servos facere fratres, captivos cohaeredes, exules Reges. — Tu autem.

℟. Ego exaltavi te magna virtute: * Et tu me suspendisti in patibulo Crucis, * In qua expandi manus meas ad populum non credentem, et contradicentem.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me. Gloria Patri. In qua.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. *Cap.*

In illo tempore: Sciens Jesus, quia omnia consumm sunt: ut consummaretur Scriptura dixit: Sitio. Et reliq

Homilia Sancti Cyrilli Episcopi Alexandrini.
Comment. in Joannem lib. 12. cap. 35.

Quum truculenter omnia impietate Judaeorum essent racta, nec quidquam ad summam crudelitatem deesse tandem Sanctissima Caro Christi naturale quid patit Multis enim, ac variis doloribus exsiccata, siti torq tur. Multum enim possunt dolores ad commovendam tim. Innatum enim calorem exagitantes, vel quod in p funditate humidum est, consumunt, et igneis ardoril dolentis viscera urunt. Sicut igitur caeteras passione sic hanc etiam sponte Christus perpessus est. Bibere i tur petit. Illi autem adeo longe ab omni humanitate al rant, ut pro juvante potu, atque jucundo, nocenten et acerbum attulerint, et humanitatem, qua moveri debantur, in impietatem converterint. Nam quum pete dabant, charitatis habitum suscipere videbantur; sed r est possibile mentiri Scripturam, in qua ex persona Ch sti dicitur: Et dederunt in escam meam fel, et in s mea potaverunt me aceto. — Tu autem.

℟. Ego te potavi aqua salutis de petra: * Et tu ı potasti felle, et aceto.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te ? responde mihi. Et tu me.

Lectio viii. *Idem cap. 36.*

Quum ergo accepisset Jesus acetum, dixit: Consummatum est; et inclinato capite, tradidit Spiritum. Consummatum jam esse Salvator dicit, quia saeviendi Judaeorum potestas in ipsum per mortem suam terminum habuit. Quid enim non excogitarunt, aut quid supremae inhumanitatis relictum sibi est? Quis caedendi, quis contumeliandi modus non adhibitus ? Merito igitur consummatum esse ait. Cumque tempus jam esset, ut etiam spiritibus apud inferos praedicaret (venit enim, ut tam vivorum, quam mortuorum dominaretur), mortem pro nobis suscepit. Et hanc naturae nostrae propriam passionem sponte subiit secundum carnem, quamvis ut Deus vita naturaliter sit, ut spoliatis inferis, primitiae dormientium, et primogenitus (ut Scripturae dicunt) mortuorum factus, recursum ad vitam naturae nostrae largiretur. — Tu autem.

℟. Ego ante te aperui mare: * Et tu aperuisti lancea latus Salvatori tuo : * Qui redemit Mundum in Sanguine suo.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu aperuisti. Gloria Patri. Qui redemit Mundum.

Lectio IX.

Inclinavit igitur Caput: accidit enim morientibus, vigore carnis jam consumpto, et anima, quae corpus retinet, abeunte, inclinatio capitis. Quamobrem verbis hoc modo abusus Evangelista est. Sic et tradidisse Spiritum a consuetudine nostra sibi dictum est: multi enim sic extingui, et mori dicuntur: quamvis mihi videatur ideo non simpliciter mortuum esse, sed tradidisse Spiritum Evangelista dixisse, quia in manus Dei Patris animam suam commendavit, ut ipse dixit: Pater, in manus tuas commendo spiritum meum. Quod nobis magnae spei fundamentum, atque originem praebet. — Tu autem.

Te Deum laudamus.

Ad Benedictus.

Antiph. Clamans voce magna Jesus ait: Pater, in manus tuas commendo spiritum meum: et haec dicens expiravit.

Ad Magnificat.

In primis Vesp. diei Octavae omnia dicuntur, ut in primis Vesp. Festi, excepta Orat. quae dic. ut sequitur.

Oratio

Effunde super nos, quaesumus omnipotens Deus, spiritum gratiae, et precum: ut Unigeniti Filii tui Passionem pro devotionis affectu jugiter recolere, et in populi tui corde monitis, et exemplo imprimere valeamus. Per eumdem Dominum nostrum.

FERIA TERTIA POST DOMINICAM QUINQUAGESIMAE

IN OCTAVA DOMINICAE PASSIONIS.

DUPLEX.

Omnia dicuntur ut in die Festi, exceptis Lectionib. ut sequit.

IN I. NOCTURNO.

Incipit Epistola prima B. Petri Apostoli

LECTIO I. *Cap. 1.*

Petrus Apostolus Jesu Cristi, electis advenis dispersionis Ponti, Galatiae, Cappadociae, Asiae, et Bythiniae secundum praescientiam Dei Patris in sanctificationem spiritus, in obedientiam, et aspersionem Sanguinis Jesu Christi: gratia vobis, et pax multiplicetur. Scientes, quod non corruptibilibus auro, vel argento redempti estis de vana vestra conversatione paternae traditionis: sed pretioso Sanguine, quasi Agni immaculati Christi, et incontaminati, praecogniti quidem ante mundi constitutionem, manifestati autem novissimis temporibus propter vos, qui per ipsum fideles estis in Deo, qui suscitavit eum a mortuis, et dedit ei gloriam, ut fides vestra, et spes esset in Deo. — Tu autem.

℟. Vinea mea electa, ego te plantavi, dicit Dominus, et tu facta es mihi nimis amara: * Quia parasti Crucem Salvatori tuo.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te ? responde mihi. Quia parasti.

LECTIO II. *Cap. 2.*

In hoc enim vocati estis; quia et Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia ejus. Qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus. Qui cum malediceretur, non maledicebat: quum pateretur, non comminabatur : tradebat autem judicanti se injuste : qui peccata nostra ipse pertulit in Corpore suo super lignum, ut peccatis mortui, justitiae vivamus: cujus livore sanati estis. Eratis enim sicut oves errantes, sed conversi estis nunc ad Pastorem, et Episcopum animarum vestrarum. — Tu autem.

℟. Ego eduxi te de AEgypto, demerso Pharaone in mare rubrum, et ante te praeivi in columna nubis : * Et tu me tradidisti Principibus Sacerdotum, et me duxisti ad Praetorium Pilati.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te ? responde mihi. Et tu me tradidisti.

LECTIO III. *Cap. 3.*

Christus semel pro peccatis nostris mortuus est, justus pro injustis, ut nos offerret Deo, mortificatus quidem carne, vivificatus autem spiritu. In quo et his, qui in carcere erant, spiritibus veniens praedicavit : qui increduli fuerant aliquando, quando expectabant Dei patientiam in diebus Noe, cum fabricaretur Arca, in qua pau-

ci, id est octo animae salvae factae sunt per aquam. Quod et vos nunc similis formae salvos facit Baptisma: non carnis depositio sordium, sed conscientiae bonae interrogatio in Deum per resurrectionem Jesu Christi, qui est in dextera Dei, deglutiens mortem, ut vitae aeternae haeredes efficeremur. — Tu autem.

℟. Ego propter te flagellavi AEgyptum cum primogenitis suis: * Et tu me flagellatum tradidisti: * Qui tanquam Agnus coram tondente se obmutui, et non aperui os meum.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me. Gloria Patri. Qui tanquam Agnus.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo Sancti Leonis Papae.

Serm. 8. de Pass. Domini post medium.

Exaltato, dilectissimi, per Crucem Christo, non illa tantum species aspectui mentis occurrat, quae fuit in oculis impiorum, quibus per Moysen dictum est: Et erit pendens vita tua ante oculos tuos, et timebis die, ac nocte, et non credes vitae tuae. Isti enim nihil in Crucifixo Domino, praeter facinus suum, cogitare potuerunt, habentes timorem, non quo fides vera justificatur, sed quo conscientia iniqua torquetur. Noster vero intellectus, quem spiritus veritatis illuminat, gloriam Crucis coelo, terraeque radiantem, puro ac libero corde suscipiat, et

interiore acie videat, quale sit quod Dominus, cum de Passionis suae loqueretur istantia, dixit: Nunc judicium mundi est: nunc Princeps hujus mundi ejicietur foras. Et ego, si exaltatus fuero a terra, omnia traham ad meipsum. — Tu autem.

℟. Ego propter te Chananaeorum Reges percussi, et dedi tibi sceptrum regale; * Et tu dedisti Capiti meo Spineam Coronam, et percussisti arundine Caput meum.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu dedisti capiti meo.

Lectio v.

O Admirabilis potentia Crucis! O ineffabilis gloria Passionis, in qua et tribunal Domini, et judicium mundi, et potestas est Crucifixi! Traxisti enim, Domine, omnia ad te, et cum expandisses tota die manus tuas ad Populum non credentem, et contradicentem tibi, confitendae majestatis tuae sensum totus mundus accepit. Traxisti, Domine, omnia ad te, cum in execrationem Judaici sceleris, unam protulerunt omnia elementa sententiam: cum, obscuratis luminaribus coeli, et converso in noctem die, terra quoque motibus quateretur insolitis, universaque creatura impiorum usui se negaret. Traxisti, Domine, omnia ad te, quoniam scisso Templi velo, Sancta Sanctorum ab indignis Pontificibus recesserunt, ut figura in veritatem, Prophetia in manifestationem, et lex in Evangelium verteretur. — Tu autem.

℟. Ego duxi te per desertum quadraginta annis, et

manna cibavi te : * Et tu me caecidisti alapis , et flagellis.

℣. Popule meus , quid feci tibi , aut in quo contristavi te ? responde mihi. Et tu me.

Lectio vi.

Traxisti , Domine , omnia ad te , ut quod in uno Judaeae templo obumbratis significationibus tegebatur, pleno, apertoque Sacramento, universarum ubique nationum devotio celebraret. Nunc etenim et ordo clarior Levitarum , et dignitas amplior Seniorum, et sacratior est unctio Sacerdotum: quia Crux tua omnium fons benedictionum , omnium est caussa gratiarum : per quam credentibus datur virtus de infirmitate, gloria de opprobrio, vita de morte. Nunc etiam, carnalium Sacrificiorum varietate cessante, omnes differentias hostiarum una Corporis , et Sanguinis tui implet oblatio: quoniam tu es verus Agnus Dei , qui tollis peccata Mundi: et ita in te universa perficis mysteria : ut, sicut unum est pro omni victima Sacrificium , ita unum de omni gente sit regnum. — Tu autem.

℟. Ego exaltavi te magna virtute: * Et tu me suspendisti in patibulo Crucis : * In qua expandi manus meas ad Populum non credentem , et contradicentem.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te ? responde mihi. Et tu me. Gloria Patri. In qua.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO VII. *Cap. 19.*

In illo tempore: Sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia Ven. Bedae Presbyteri.

Libr. 6. in Evangel. Luc. Cap. 23. in medio.

Patrem invocando, Filium Dei se esse Christus declarat. Spiritum vero commendando, non defectum suae virtutis, sed confidentiam ejusdem cum Patre potestatis insinuat. Amat enim dare gloriam Patri, ut nos aedificet gloriam dare Creatori. Commendat itaque Patri Spiritum, juxta hoc, quod delectato corde, et exultantibus spe resurgendi labiis, in alio Psalmo loquitur: Quoniam non derelinques animam meam in inferno, nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem. — Tu autem.

℟. Ego te potavi aqua salutis de petra; * Et tu me potasti felle, et aceto.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me.

LECTIO VIII.

Quia ergo sexta die homo factus, et tota mundi est creatura perfecta, septima autem Conditor ab opere suo requievit, unde et hanc Sabbatum, idest requiem vocari

praecepit; recte Dominus eadem die sexta crucifixus, humanae reparationis implevit arcanum. Unde cum accepisset acetum, dixit: Consummatum est; id est sexti diei, quod pro mundi refectione suscepi, totum est opus perfectum. Sabbato autem in sepulchro requiescens, surrectionis, quae octava die ventura erat, expectabat eventum. — Tu autem.

℞. Ego ante te aperui mare: * Et tu me aperuisti lancea latus Salvatori tuo: * Qui redemit Mundum in sanguine suo.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu aperuisti. Gloria Patri. Qui redemit Mundum.

Lectio IX.

Ubi nostrae simul devotionis praelucet exemplum, quos in hac quidem sexta mundi aetate pro Domino pati, et velut mundo crucifigi necesse est. In septima vero aetate, id est, cum lethi quis debitum solvit, corpora quidem in tumulis, animas autem secreta in pace cum Domino manere, et post bona oportet opera quiescere: donec octava tandem veniente aetate, etiam corpora ipsa resurrectione glorificata, cum animabus simul incorruptionem aeternae haereditatis accipiant. — Tu autem.

Te Deum laudamus.

Reliq. ut in Festo, excepta Orat. ut supra in primis Vesper.

FERIA VI. POST CINERES.

FESTUM SACRATISSIMAE CORONAE SPINARUM D. N. J. C.

DUPLEX MAJUS.

AD VESPERAS.

Antiphona. Milites Praesidis ; *cum reliquis de Laudibus , ut infra.*

Psalm. Dixit Dominus , *cum reliquis de Dominica ; et loco ultimi , Psalm.* Laudate Dominum omnes Gentes. *Psalmus 116.*

Capitulum *Cant. 3.*

Egredimini , et videte , Filiae Sion , Regem Salomonem in diademate, quo coronavit illum mater sua in die desponsationis illius , et in die laetitiae cordis ejus.

HYMNUS.

In utrisq. Vesper.

Vexilla Regis prodeunt ,
Fulget Crucis mysterium ,
Qua Vita mortem pertulit,
Et morte vitam protulit.

Quae vulnerata lanceae
Mucrone diro , criminum
Ut nos lavaret sordibus ,
Manavit Unda , et Sanguine.

Impleta sunt, quae concinit
David fideli carmine,
Dicendo nationibus:
Regnavit a ligno Deus.
Arbor decora et fulgida,
Ornata Regis purpura,
Electa digno stipite
Tam sancta membra tangere.
Beata, cujus brachiis
Pretium pependit saeculi,
Statera facta corporis,
Tulitque praedam Tartari.
O Crux, ave spes unica,
Hoc Passionis tempore,
Piis adauge gratiam,
Reisque dele crimina.
Te fons salutis, Trinitas,
Collaudet omnis spiritus:
Quibus Crucis victoriam
Largiris, adde praemium. Amen.

℣. Tuam Coronam Spineam adoramus, Domine.
℟. Tuam gloriosam recolimus Passionem.

Ad Magnificat.

Antiph. Apprehendit Pilatus Jesum; et flagellavit. Et Milites plectentes Coronam de Spinis imposuerunt Capiti ejus, et veste purpurea circumdederunt eum.

Oratio

Praesta, quaesumus, omnipotens Deus; ut qui in memoriam Passionis Domini Nostri Jesu Christi, Coronam ejus Spineam veneramur in terris; ab ipso gloria, et honore coronari mereamur in Coelis. Qui tecum.

Fit Commem. Feriae.

Ad Matutinum.

Invitatorium. Summum Regem Gloriae Christum pro nobis Spinis coronatum * Venite adoremus.

Psalm. Venite, Exultemus Domino.

Hymnus

Pange, lingua, gloriosi
Lauream certaminis,
Et super Crucis trophaeo
Dic triumphum nobilem:
Qualiter Redemptor orbis
Immolatus vicerit.

De parentis protoplasti
Fraude Factor condolens,
Quando pomi noxialis
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notavit,
Damna ligni ut solveret.

Hoc opus nostrae salutis
Ordo depoposcerat
Multiformis proditoris
Ars, ut artem falleret,
Et medelam ferret inde,
Hostis unde laeserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitudo temporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Conditor:
Atque ventre Virginali
Carne amictus prodiit.

Vagit infans inter arcta
Conditus praesepia,
Membra pannis involuta
Virgo mater alligat,
Et Dei manus, pedesque
Stricta cingit fascia.

Sempiterna sit beatae
Trinitati gloria,
AEqua Patri, Filioque,
Par decus Paraclito:
Unius Trinique nomen
Laudet universitas. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. Maledicta terra in opere tuo: spinas, et tribulos germinabit tibi.

Psalmus 1.

Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, * et in cathedra pestilentiae non sedit.

Sed in lege Domini voluntas ejus, * et in lege ejus meditabitur die, ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo.

Et folium ejus non defluet: * et omnia quaecumque faciet, prosperabuntur.

Non sic impii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem projicit ventus a facie terrae.

Ideo non resurgent impii in judicio; * neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam Justorum: * et iter impiorum peribit.

Antiph. Maledicta terra in opere tuo: spinas et tribulos germinabit tibi.

Antiph. Ait Jesus Discipulis suis: Filius hominis tradetur, et damnabunt eum morte, et illudent ei, et conspuent eum.

Psalmus 2.

Quare fremuerunt gentes, * et populi meditati sunt inania?

Astiterunt reges terrae, et principes convenerunt in unum * adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Astiterunt reges terrae, et principes convenerunt in unum * adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum, et projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in coelis, irridebit eos: * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua; * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus: * praedicans praeceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu; ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi gentes hereditatem tuam,* et possessionem tuam terminos terrae.

Reges eos in virga ferrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc, Reges, intelligite: * erudimini, qui judicatis terram.

Servite Domino in timore: * et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus; * et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus: * beati omnes, qui confidunt in eo.

Antiph. Videte gloriosa loca Clavorum, et Latus meum Lancea perforatum pro salute Mundi.

Antiph. Latus ejus aperuit, patefecit ostium vitae: ingrediamur illud.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicati sunt, qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animae meae: * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Domine, susceptor meus es: * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi; * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum, * et exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge, Domine, salvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus, * et super populum tuum benedictio tua.

Antiph. Latus ejus aperuit, patefecit ostium vitae: ingrediamur illud.

℣. Tuam Lanceam adoramus, Domine.

℟. Tuam gloriosam Passionem recolimus.

Lectio i.

De libro secundo Paralipomenon. *Cap. 9.*

Fecit igitur Rex Salomon ducentas hastas aureas de summa sexcentorum aureorum, qui in singulis hastis expendebantur. Trecenta quoque scuta aurea trecentorum aureo-

rum, quibus tegebantur singula scuta; posuitque ea Rex in armamentario, quod erat consitum nemore.—Tu autem.

℟. Videte gloriosa loca Clavorum, et Latus meum Lanccea perforatum pro salute Mundi. * Palpate et videte, quia ego ipse sum.

℣. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit. Palpate etc.

LECTIO II.

De libro Sapientiae. *Cap. 5.*

Et accipiet armaturam zelus illius, et armabit creaturam ad ultionem inimicorum. Induet pro thorace justitiam, et accipiet pro galea judicium certum. Sumet scutum inexpugnabile aequitatem. Acuet autem duram iram in lanceam, et pugnabit cum illo orbis terrarum contra insensatos. — Tu autem.

℟. Latus ejus aperuit: * Patefecit ostium vitae.

℣. Ingrediamur illud. Patefecit etc.

LECTIO III.

De Epistola B. Pauli Apostoli ad Ephesios. *Cap 6.*

Induite vos armaturam Dei, ut possitis stare adversus insidias diaboli: quoniam non est nobis colluctatio adversus carnem, et sanguinem, sed adversus Principes et Potestates; adversus Mundi Rectores tenebrarum harum, contra spiritualia nequitiae in coelestibus. Propterea accipite armaturam Dei, ut possitis resistere in die malo, et in omnibus perfecti stare. State ergo succincti lumbos

vestros in veritate, et induti loricam justitiae, et calceati pedes in praeparatione Evangelii pacis; in omnibus sumentes scutum fidei, in quo possitis omnia tela nequissimi ignea extinguere, et galeam salutis assumite, et gladium spiritus, quod est Verbum Dei. — Tu autem.

℟. Inter Clavos * Christus in Cruce separatus est.

℣. Et in sancta resurrectione mundus in ejus laudibus vigilavit etc. Christus etc. Gloria Patri etc. Christus etc.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. Tuam Lanceam, adoramus, Domine: et tuam gloriosam Passionem recolimus.

Psalmus 4.

Cum invocarem, exaudivit me Deus justitiae meae: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum, usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quaeritis mendacium?

Et scitote, quoniam mirificavit Dominus Sanctum suum; * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quae dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiae, et sperate in Domino.* Multi dicunt, quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui, Domine: * dedisti laetitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui: * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam.

Quoniam tu, Domine, singulariter in spe, * constituisti me.

Antiph. Tuam Lanceam adoramus, Domine, et tuam gloriosam Passionem recolimus.

Antiph. Dulces Christi Clavi, pungite corda nostra.

Psalmus 5.

Verba mea auribus percipe, Domine: * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meae, * Rex meus, et Deus meus.

Quoniam ad te orabo, * Domine, mane exaudies vocem meam.

Mane astabo tibi, et videbo: * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus: * neque permanebunt injusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum, et dolosum abominabitur Dominus: * ego autem in multitudine misericordiae tuae.

Introibo in domum tuam: * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine, deduc me in justitia tua: * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas : * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum , linguis suis dolose agebant : * judica illos Deus.

Decidant a cogitationibus suis , secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos : * quoniam irritaverunt te , Domine.

Et laetentur omnes , qui sperant in te: * in aeternum exultabunt , et habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes , qui diligunt nomen tuum : * quoniam tu benedices justo.

Domine , ut scuto bonae voluntatis tuae , * coronasti nos.

Antiph. Dulces Christi Clavi , pungite corda nostra.

Antiph. Christus pro nobis Clavis fossus in palmis, atque pedibus.

Psalmus 8.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua, * super coelos.

Ex ore infantium , et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos , * ut destruas inimicum , et ultorem.

Quoniam videbo coelos tuos, opera digitorum tuorum:* lunam , et stellas , quae tu fundasti.

Quid est homo , quod memor es ejus? * aut filius hominis , quoniam visitas eum ?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria, et honore coronasti eum: * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus, * oves, et boves universas, insuper et pecora campi:

Volucres coeli, et pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Antiph. Christus pro nobis Clavis fossus in palmis, atque pedibus.

℣. Vere languores nostros ipse tulit.

℟. Et dolores nostros ipse portavit.

Lectio iv.

Sermo Innocentii Papae Sexti.

In decreto de Festo Lanceae et Clavorum Domini.

In Redemptoris nostri Domini Jesu Christi Sacratissima Passione sic nos gloriari oportet, ut ipsius Passionis cuncta mysteria dinumerantes, et merita, singulis etiam ejus salutaribus instrumentis gloriemur; inter quae illud celebriter memorandum est, quod ipse Salvator, emisso in Cruce jam Spiritu, sustinuit perforari Lancea Latus suum, ut inde Sanguinis, et aquae profluentibus undis, formaretur unica, et immaculata, ac virgo Sancta Mater Ecclesia Sponsa sua. O beatissima ipsius sacri lateris apertura, unde nobis tot, et tanta divinae pietatis dona

fluxerunt! O felix Lancea, quae tot bona nobis efficere, et ad tanti triumphi gloriam meruit superaddi. — Tu autem.

℟. Surge, Virgo Ecclesia, Sponso redde munia; tui Clavi gravia imprimunt vestigia, per quae ruit infernalis Sisara: * Nam Clavum Jahel malleo fixit in ejus tempora.

℣. Dulces Clavi, pungite corda nostra. Nam Clavum etc.

LECTIO V.

Haec Latus ipsum aperiendo, sacratissimas januas nobis Regni Coelestis aperuit. Haec vulnerando jam mortuum, vulnera nostra sanavit, vitamque nobis reddidit, et salutem. Haec innoxium transfigendo, illius Sanguine culpas nostras abstersit: et demum ejusdem sacratissimis undis irrigata, caecitatis nostrae tenebras sustulit, et nos ipsius divinae pietatis fluviis mundavit. Illi etiam dulces Clavi, quibus ipse Salvator eidem Cruci fuit affixus, quique non solum immaculato respergi Sanguine, et molem ferre tanti ponderis meruerunt, sed et nos etiam per ipsorum salutiferas plagas, dulcedinem tantam ipsius divinae charitatis accepimus, ut manus nostrae a peccati solutae nexibus, pedesque nostri a mortis laqueis fuerint liberati, sunt devotissime recolendi. — Tu autem.

℟. Hasta nitet * margaritis nimis coruscantibus.

℣. Mucro gemmis infinitis sanguine vernantibus. Margaritis etc.

LECTIO VI.

Quid enim vulnere, et plagis hujusmodi sanctius? Quid eis salubrius, ex quibus salus nostra processit, et in quibus assidue se possunt curare animae devotorum? Licet igitur Lancea, et Clavi praedicti, aliaque ipsius Passionis salutaria instrumenta sint a cunctis fidelibus Christi ubilibet veneranda, et de ipsa etiam Passione in eadem Ecclesia solemnia annis singulis officia celebrentur, et fiant; dignum tamen, et conveniens reputamus, si de ipsius Passionis specialibus instrumentis, et praesertim in partibus, in quibus instrumenta ipsa dicuntur haberi, solemne, ac speciale festum celebretur, et fiat. Nosque, illos fideles Christi, qui aliqua ex instrumentis ipsis habere se gaudent, in eorum devotione, divinis officiis, atque muneribus specialiter foveamus.—Tu autem.

℟. Jesu nostra spes * suavis ab uberibus.

℣. Pro nobis fossus Clavis in palmis, atque pedibus. Suavis. Gloria Patri. Suavis etc.

IN III. NOCTURNO

Antiph. Tu, Christe, nostrum gaudium, de lanceato Latere da oris mellicidium ardenti corde sugere.

Psalmus 95.

Cantate Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus; * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter gentes gloriam ejus : * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus , et laudabilis nimis: * terribilis est super omnes Deos.

Quoniam omnes dii gentium daemonia: * Dominus autem Coelos fecit.

Confessio , et pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimonia , et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriae Gentium , afferte Domino gloriam et honorem: * afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, et introite in atria ejus: * adorate Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur a facie ejus universa terra : * dicite in gentibus , quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terrae , qui non commovebitur : * judicabit populos in aequitate.

Laetentur coeli , et exultet terra , commoveatur mare, et plenitudo ejus : * gaudebunt campi , et omnia , quae in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum a facie Domini quia venit : * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrae in aequitate , * et populos in veritate sua.

Antiph. Tu , Christe , nostrum gaudium , de Lanceato Latere da oris mellicidium ardenti corde sugere.

Antiph. Vibrans miles Lanceam acutissimam aperuit templum sanctum gloriae Dei.

Psalmus 96.

Dominus regnavit, exultet terra: * laetentur insulae multae.

Nubes et caligo in circuitu ejus: * justitia, et judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum praecedet, * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terrae: * vidit, et commota est terra.

Montes, sicut cera fluxerunt a facie Domini: * a facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt coeli justitiam ejus: * et viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: * et qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus: * audivit, et laetata est Sion.

Et exultaverunt filiae Judae, * propter judicia tua, Domine.

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram:* nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas Sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde laetitia.

Laetamini justi in Domino: * et confitemini memoriae sanctificationis ejus.

Antiph. Vibrans miles Lanceam acutissimam aperuit templum sanctum gloriae Dei.

Antiph. Tuam Lanceam adoramus, Domine, tuam gloriosam recolimus Passionem.

Psalmus 97.

Cantate Domino canticum novum : * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus: * et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutare suum : * in conspectu Gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiae suae, * et veritatis suae domui Israel.

Viderunt omnes termini terrae * salutare Dei nostri.

Jubilate Deo omnis terra : * cantate, et exultate, et psallite.

Psallite Domino in cithara, in cithara, et voce psalmi : * in tubis ductilibus, et voce tubae corneae.

Jubilate in conspectu Regis Domini : * moveatur mare, et plenitudo ejus : orbis terrarum, et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt a conspectu Domini : * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justitia, * et populos in aequitate.

Antiph. Tuam Lanceam adoramus, Domine, tuam gloriosam recolimus Passionem.

℣. Omnis terra adoret te, et psallat tibi.

℟. Psalmum dicat nomini tuo, Domine.

Lectio Sancti Evangelii Secundum Joannem.

LECTIO VII. *Cap. 19.*

In illo tempore: Sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Tract. 120 in Joan.

Unus Militum Lancea Latus ejus aperuit, et continuo exivit Sanguis, et Aqua. Vigilanti verbo Evangelista usus est, ut non diceret: Latus ejus percussit, aut vulneravit, aut quid aliud, sed aperuit: ut illud quodammodo vitae ostium panderetur, unde Sacramenta manaverunt, sine quibus ad vitam, quae vera vita est, non intratur. Ille Sanguis, qui fusus est, in remissionem fusus est peccatorum. Aqua illa salutaris temperat poculum, haec et lavacrum praestat, et potum. Hoc praenuntiabat, quod Noe in latere arcae ostium facere jussus est, quo intrarent animalia, quae non erant diluvio peritura, quibus figurabatur Ecclesia. — Tu autem.

℟. Vibrans miles Lanceam acutissimam aperuit templum sanctum gloriae Dei: * in quo habitat plenitudo Divinitatis.

℣. Ibi abscondita est fortitudo ejus: ante faciem ejus ibit mors. In quo etc.

LECTIO VIII.

Propter hoc prima mulier facta est de latere viri dormientis, et appellata est vita, materque vivorum, ma-

gnumque signavit bonum ante magnum prevaricationis malum, et secundus Adam, inclinato Capite, in Cruce dormivit, ut inde formaretur ei Conjux, quae de Latere dormientis effluxit. O mors, unde mortui reviviscunt! quid isto Sanguine mundius? quid vulnere isto salubrius? Facta sunt enim haec, inquit, ut Scriptura impleretur: Os non comminuetis ex eo. Et iterum alia Scriptura dicit: Videbunt in quem transfixerunt. — Tu autem.

℟. Tuam Lanceam adoramus, Domine: * Tuam gloriosam recolimus Passionem.

℣. Hasta Regem 'gloriae cruentavit Christum. Tuam. Gloria Patri. Tuam etc.

Lectio IX.

Duo testimonia de Scripturis singulis reddidit, quasi facta fuissent, narravit. Nam quia dixerat: Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura, ad hoc pertinet testimonium: Os non comminuetis ex eo; quod praeceptum est eis, qui celebrare Pascha jussi sunt ovis immolatione in veteri lege, quae Dominicae Passionis umbra praecesserat. Unde Pascha nostrum immolatus est Christus, de quo Isaias Propheta dixerat: Sicut ovis ad occisionem ductus est. Item quia subjunxerat dicens: Sed unus militum Lancea Latus ejus aperuit; ad hoc pertinet alterum testimonium: Videbunt, in quem transfixerunt. Ubi promissus

est Christus in ea, qua crucifixus est, carne venturus. — Tu autem.

Te Deum etc.

AD LAUDES, ET PER HORAS.

Antiph. Hasta Regem gloriae Christum cruentavit, dum Crucis in arbore Dominus regnavit.

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliq. de Dominica.*

Antiph. Hanc tremendam Lanceam omnes adoremus, et in ejus laudibus semper jubilemus.

Antiph. Unus militum Lancea Latus ejus aperuit, et continuo exivit Sanguis, et Aqua.

Antiph. Fui mortuus, et ecce sum vivens in saecula saeculorum.

Antiph. Sempiterna gaudia Christus tunc donavit, cum Clavis, et Lancea mortem superavit.

Capitulum *Sap. 5.*

Sumet Dominus scutum inexpugnabile, aequitatem; acuet autem duram iram in Lanceam, et pugnabit cum illo orbis terrarum contra insensatos.

Hymnus.

Verbum supernum prodiens
Salvare quod perierat,
Hasta, Clavisque moriens
Complevit, ad quod venerat.

O gloriosa Lancea ,
Timor , tremorque Daemonum ,
Regna pandis siderea ,
Per sanctae necis meritum.

Tu Clavorum stigmatibus
Emanas Mundi pretium ,
E cunctis aromatibus
Spirans odorem caelicum.

In corde Christi mergitur
Mucro leone saevior :
De forti fons exoritur ,
Cibusque melle dulcior.

In Natum Pater phialam
Effudit iracundiae ,
Ut nobis coenam maximam
Gratis suae det gloriae.

O Christe nostrum gaudium ,
De vulnerato Latere
Da lac , et vinum depluum
Ardenti corde sugere.

Precamur , Auctor omnium ,
Tu nostra sis refectio :
Tuorum quoque meritum
Armorum sis protectio. Amen.

℣. Per sanctam Lanceam de inimicis nostris.
℟. Libera nos , Deus noster.

Ad Benedictus.

Antiph. O felix, et omni laude digna Lancea Salvatoris, quae pertransiens Latus ejus, chirographum peccati affixit patibulo Crucis.

ORATIO

Deus, qui in assumptae carnis infirmitate Clavis affigi, et Lancea vulnerari pro Mundi salute voluisti: concede propitius, ut qui eorumdem Clavorum, et Lanceae solemnia veneramur in terris, de glorioso victoriae tuae triumpho gratulemur in Coelis. Qui vivis etc.

Fit comm. Feriae.

Ad Primam.

In ℟. *br.* Qui vulneratus es pro nobis.

Ad Tertiam.

Antiph. Hanc tremendam Lanceam.

Capit. Sumet Dominus, *ut supra.*

℟. *brev.* Apprehende * Arma, et scutum. Apprehende.

℣. Et exurge in adjutorium mihi. Arma, et scutum. Gloria Patri. Apprehende.

℣. Foderunt manus meas, et pedes meos.

℟. Dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ad Sextam.

Antiph. Unus militum.

Capitulum. *Apoc. 1.*

Gratia vobis, et pax ab eo, qui est, et qui erat, et qui venturus est; et a Jesu Christo, qui est testis fidelis, primogenitus mortuorum, et Princeps Regum terrae: qui dilexit nos, et lavit nos a peccatis nostris in Sanguine suo.

℟. *brev.* Foderunt * manus meas, et pedes meos. Foderunt.

℣. Dinumeraverunt omnia ossa mea. Manus. Gloria Patri. Foderunt.

℣. Quem tu percussisti, persecuti sunt.

℟. Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Ad Nonam.

Antiph. Sempiterna gaudia.

Capitulum. *Apoc. 1.*

Ego sum primus, et novissimus, et vivus, et fui mortuus, et ecce sum vivens in saecula saeculorum.

℟. *brev.* Quem tu percussisti, * persecuti sunt. Quem tu.

℣. Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt. Persecuti. Gl. Patri. Quem tu.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

℟. Attritus est propter scelera nostra.

In II. Vesp. omn. ut in primis, et loco ultimi Psalm. Credidi, propter quod.

Ad Magnificat.

Antiph. Collaudemus Christi clementiam, qui per glo-

riosos Clavos, et Lanceam dat Ecclesiae de inimicis victoriam, et in Coelo vitam et coronam perpetuam.

Oratio ut supra.

Et fit comm. Feriae.

FERIA VI.
POST DOMINICAM SECUNDAM QUADRAGESIMAE.

OFFICIUM SACRORUM QUINQUE VULNERUM D. N. J. C.

DUPLEX MAJUS.

Ad Vesperas.

Antiph. Vere languores nostros, *cum reliq. de Laud.* *Psal.* Credidi, *cum reliq. ut ad Vesp. Commem. Domin. Passionis,* pag. 125.

Capitulum. *Isaiae 53.*

Christus vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propret scelera nostra, cujus livore sanati sumus.

HYMNUS.

Pange, lingua, gloriosi
Lauream certaminis,
Et super Crucis trophaeo
Dic triumphum nobilem:
Qualiter Redemptor orbis
Immolatus vicerit.

De Parentis protoplasti
Fraude Factor condolens,
Quando pomi noxialis
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notavit,
Damna ligni ut solveret.
Hoc opus nostrae salutis
Ordo depoposcerat
Multiformis proditoris
Ars, ut artem falleret,
Et medelam ferret inde,
Hostis unde laeserat.
Quando venit ergo sacri
Plenitudo temporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Conditor;
Atque ventre Virginali
Carne amictus prodiit.
Vagit infans inter arcta
Conditus praesepia,
Membra pannis involuta
Virgo Mater alligat,
Et Dei manus, pedesque
Stricta cingit fascia.
Sempiterna sit beatae
Trinitati gloria,
AEqua Patri, Filioque,
Par decus Paraclito:

Unius Triuique nomen
Laudet universitas. Amen.
℣. Videbunt in quem transfixerunt.
℟. Et dolebunt super eum ut in morte primogeniti.

Ad Magnificat.

Antiph. Dum in Cruce penderet Unigenitus Dei Filius, et ab omnibus subsannaretur, Mater ejus Virgo Maria ipsum verum Deum, et Hominem condolens venerabatur.

Oratio.

Deus, qui Unigeniti Filii tui Passione, per quinque Vulnera ejus, et Sanguinis effusionem humanam naturam peccato perditam reparasti; tribue nobis, quaesumus, ut qui ab eo suscepta Vulnera veneramur in terris, ejusdem pretiosissimi Sanguinis fructum consequi mereamur in Coelis. Per eumdem Dominum.

Ad Matutinum.

Invit. Christum in Cruce confixum, quinque plagis vulneratum, * Venite, adoremus.

Psalm. Venite, exultemus etc.

Hymn. Pange lingua gloriosi Lauream certaminis etc. *ut supra.*

IN I. NOCTURNO.

Antiph. Quis est qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra?

Psalmus 10.

In Domino confido: quomodo dicitis animae meae, transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum paraverunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam, quae perfecisti, destruxerunt; * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo, * Dominus, in Coelo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * palpebrae ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum et impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos: * ignis, et sulphur, et spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, et justitias dilexit: * aequitatem vidit vultus ejus.

Antiph. Quis est, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra?

Antiph. Quare rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari?

Psalmus 14.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus:* timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram: et munera super innocentem non accepit.

Qui facit haec, * non movebitur in aeternum.

Antiph. Quare rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari?

Antiph. Torcular calcavi solus, et de Gentibus non fuit vir mecum.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitudo ejus, * orbis terrarum, et universi, qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * et super flumina praeparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus, et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino, * et misericordiam a Deo salutari suo.

Haec est generatio quaerentium eum * quaerentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas Principes , vestras , et elevamini portae aeternales , * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae ? * Dominus fortis , et potens , Dominus potens in praelio.

Attollite portas , Principes , vestras, et elevamini portae aeternales , * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriae.

Antiph. Torcular calcavi solus, et de Gentibus non fuit vir mecum.

℣. Foderunt manus meas , et pedes meos.

℟. Dinumeraverunt omnia ossa mea.

Lectio I.

De Isaia Propheta. *Cap.* 53.

Quis credidit auditui nostro? et brachium Domini cui revelatum est? et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti. Non est species ei , neque decor, et vidimus eum , et non erat aspectus , et desideravimus eum ; despectum , et novissimum virorum, virum dolorum , et scientem infirmitatem; et quasi absconditus vultus ejus , et despectus , unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse tulit , et dolores nostros ipse portavit ; et nos putavimus eum quasi leprosum , et percussum a Deo , et humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est pro-

pter scelera nostra : disciplina pacis nostrae super eum, et livore ejus sanati sumus. — Tu autem.

℟. Gratificavit nos Deus in dilecto Filio suo: * In quo habemus redemptionem per Sanguinem ejus in remissionem peccatorum.

℣. Ecce venit plenitudo temporis, in quo misit Deus Filium suum in terra — In quo habemus, etc.

Lectio II.

Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit, et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est quia ipse voluit, et non aperuit os suum : sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi Agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum. De angustia, et de judicio sublatus est : generationem ejus quis enarrabit ? Quia abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussi eum. Et dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua, eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus. Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate. — Tu autem.

℟. Nos, qui aliquando eramus longe, facti sumus prope per Sanguinem Jesu Christi : * Ipse est pax nostra, qui fecit utraque unum.

℣. A Domino factum est istud: et est mirabile in oculis nostris — Ipse est pax nostra etc.

Lectio III. *Cap. 63.*

Quis est, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua, gradiens in multitudine fortitudinis suae. Ego qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum. Quare ergo rubrum est indumentum tuum et vestimenta tua sicut calcantium in torculari? Torcular calcavi solus, et de Gentibus non est vir mecum: calcavi eos in furore meo, et conculcavi eos in ira mea, et aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea, et omnia indumenta mea inquinavi. Dies enim ultionis in corde meo, annus Redemptionis meae venit: circumspexi, et non erat auxiliator; quaesivi, et non fuit, qui adjuvaret. — Tu autem.

℟. In Primogenito ex mortuis complacuit omnem plenitudinem Divinitatis inhabitare, et per eum reconciliari omnia in ipsum: * Pacificans per Sanguinem Crucis ejus sive quae in Coelis, sive quae in terris sunt.

℣. Ipse est Caput corporis Ecclesiae: in omnibus primatum tenens — Pacificans per Sanguinem — Gloria Patri — Pacificans.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. Foderunt manus meas, et pedes meos, dinumeraverunt omnia ossa mea.

Psalmus 21.

Deus Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, et non exaudies: * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * laus Israel.

In te speraverunt patres nostri: * speraverunt et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * opprobrium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me deriserunt me: * locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab uberibus matris meae: in te projectus sum ex utero.

De ventre matris meae, Deus meus, es tu: * ne discesseris a me.

Quoniam tribulatio proxima est: * quoniam non est, qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum; * sicut leo rapiens, et rugiens.

Sicut aqua effusus sum: * et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens: * in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhaesit faucibus meis: * et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi: * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas, et pedes meos: * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt, et inspexerunt me: * diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem, Domine, ne elongaveris auxilium tuum a me: * ad defensionem meam conspice.

Erue a framea, Deus, animam meam: * et de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis: * et a cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: * in medio Ecclesiae laudabo te.

Qui timetis Dominum, laudate eum: * universum semen Jacob glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israel: * quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam a me: * et cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclesia magna: * vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes, et saturabuntur, et laudabunt Dominum, qui requirunt eum: * vivent corda eorum in saeculum saeculi.

Reminiscentur, et convertentur ad Dominum: * universi fines terrae.

Et adorabunt in conspectu ejus: * universae familiao gentium.

Quoniam Domini est regnum: * et ipse dominabitur Gentium.

Manducaverunt, et adoraverunt omnes pingues terrae: * in conspectu ejus cadent omnes, qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet: * et semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura: * et annunziabunt coeli justitiam ejus populo, qui nascetur quem fecit Dominus.

Antiph. Foderunt manus meas, et pedes meos, dinumeraverunt omnia ossa mea.

Antiph. A planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas.

Psalmus 65.

Jubilate Deo, omnis terra, psalmum dicite nomini ejus: * date gloriam laudi ejus.

Dicite Deo, quam terribilia sunt opera tua, Domine! * in multitudine virtutis tuae mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nomini tuo.

Venite, et videte opera Dei, * terribilis in consiliis super filios hominum.

Qui convertit mare in aridam, in flumine pertransibunt pede: * ibi laetabimur in ispo,

Qui dominatur in virtute sua in aeternum, oculi ejus super Gentes respiciunt: * qui exasperant non exaltentur in semetipsis.

Benedicite, Gentes, Deum nostrum: * et auditam facite vocem laudis ejus.

Qui posuit animam meam ad vitam: * et non dedit in commotionem pedes meos.

Quoniam probasti nos, Deus: * igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.

Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro: * imposuisti homines super capita nostra.

Transivimus per ignem, et aquam; * et eduxisti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocaustis: * reddam tibi vota mea, quae distinxerunt labia mea.

Et locutum est os meum, * in tribulatione mea.

Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum: * offeram tibi boves cum hircis.

Venite, audite, et narrabo omnes qui timetis Deum, * quanta fecit animae meae.

Ad ipsum ore meo clamavi, * exaltavi sub lingua mea.

Iniquitatem si aspexi in corde meo, * non exaudiet Dominus.

Propterea exaudivit Deus, * et attendit voci deprecationis meae.

Benedictus Deus, * qui non amovit orationem meam, et misericordiam suam a me.

Antiph. A planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas.

Antiph. Vulnus, et livor, et plaga tumens non est circumligata, nec curata medicamine, nec fota oleo.

Psalmus 75.

Notus in Judaea Deus: * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confregit potentias arcum, * scutum, gladium, et bellum.

Illuminans tu mirabiliter a montibus aeternis; * turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum: * et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua, Deus Jacob * dormitaverunt, qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De Coelo auditum fecisti judicium: * terra tremuit, et quievit.

Cum exurgeret in judicium Deus, * ut salvos faceret omnes mansuetos terrae.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi: * et reliquiae cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete, et reddite Domino Deo vestro: * omnes qui in circuitu ejus affertis munera.

Terribili et ei qui aufert spiritum principum, * terribili apud Reges terrae.

Antiph. Vulnus, et livor, et plaga tumens non est circumligata, nec curata medicamine, nec fota oleo.

℣. Vere languores nostros ipse tulit.

℟. Et dolores nostros ipse portavit.

Lectio iv.

De Sermone Sancti Bernardi Abbatis.

Lib. de Pass. Domini. *Cap. 41.*

Captus est Jesus post plurimas illusiones tam Judaeorum, quam Gentium, post Sanguinis plures effusiones, clavis immitibus manibus simul et pedibus perforatur; et configitur ligno Crucis Salvator noster mitissimus Jesus. Intuere, et respice rosam passionis sanguineae, quomodo rubet in indicium ardentissimae charitatis. Contendunt passio, et charitas: ista, ut plus ardeat; illa ut plus rubeat. — Tu autem.

℟. Per mortem destruxit Jesus eum, qui mortis habebat imperium: * Ut liberaret eos, qui timore mortis obnoxii erant servituti.

℣. Unde debuit per omnia fratribus assimilari, ut misericors fieret — Ut liberaret etc.

Lectio v.

Vide quomodo hoc flore rosae floruerit optima vitis nostra rubicundus Jesus. Vide totum Corpus, sicubi rosae sanguineae florem non invenias? Inspice manum unam, et alteram, si florem rosae non invenias in utraque? Inspice pedem unum, et alterum; numquid non rosei? Inspice lateris aperturam, quia nec illa caret rosa, quamvis ipsa subrubea sit, propter mixturam aquae,

quia, sicut narrat Evangelista, cum unus militum Lancea perforasset, exivit Sanguis, et Aqua. — Tu autem.

℟. Per hominem mors, et per hominem resurrectio mortuorum: * Et sicut in Adam omnes peccaverunt, ita in Christo omnes vivificabuntur.

℣. Novissime autem inimica destruetur mors.— Et sicut etc.

LECTIO VI.

Ex eodem Divo Bernardo Sermone de Passione Domini.

Respice, Domine Sancte Pater, de Sanctuario tuo, et de excelso Coelorum habitaculo, et intuere hanc Sacrosanctam Hostiam, quam tibi offert magnus Pontifex noster, Sanctus Puer tuus Dominus Jesus pro peccatis fratrum suorum: et esto placabilis super multitudine malitiae nostrae. Cognosce, Pater, tunicam filii tui Joseph. Heu! fera pessima devoravit eum, et conculcavit in furore suo vestimentum ejus. Ecce quinque scissuras lamentabiles in eo reliquit. — Tu autem.

℟. Vidimus Jesum propter passionem mortis gloria, et honore coronatum: * Ut pro omnibus gustaret mortem.

℣. Decebat eum, qui multos filios in gloriam adduxerat, auctorem salutis eorum per passionem consummari. — Ut pro omnibus. — Gloria Patri. — Ut pro omnibus etc.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. Quid sunt Plagae iste in medio manuum tuarum?

Psalmus 95.

Cantate Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus; * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter gentes gloriam ejus: * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis: * terribilis est super omnes Deos.

Quoniam omnes dii gentium daemonia: * Dominus autem Coelos fecit.

Confessio, et pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimonia, et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriae Gentium, afferte Domino gloriam et honorem: * afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, et introite in atria ejus: * adorate Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur a facie ejus universa terra: * dicite in gentibus, quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terrae, qui non commovebitur: * judicabit populos in aequitate.

Laetentur coeli, et exultet terra, commoveatur mare, et plenitudo ejus: * gaudebunt campi, et omnia, quae in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum a facie Domini quia venit: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrae in aequitate, * et populos in veritate sua.

Antiph. Quid sunt Plagae iste in medio manuum tuarum?

Antiph. His plagatus sum in domo eorum, qui me diligebant.

Psalmus 96.

Dominus regnavit, exultet terra: * laetentur insulae multae.

Nubes et caligo in circuitu ejus: * justitia, et judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum praecedet, * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terrae: * vidit, et commota est terra.

Montes, sicut cera fluxerunt a facie Domini: * a facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt coeli justitiam ejus: * et viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: * et qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus: * audivit, et laetata est Sion.

Et exultaverunt filiae Judae, * propter judicia tua, Domine.

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas Sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde laetitia.

Laetamini justi in Domino: * et confitemini memoriae sanctificationis ejus.

Antiph. His plagatus sum in domo eorum, qui me diligebant.

Antiph. In amaritudine sermo meus est: et manus plagae meae aggravata est super gemitum meum.

Psalmus 97.

Cantate Domino canticum novum: * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus: * et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutare suum: * in conspectu Gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiae suae, * et veritatis suae domui Israel.

Viderunt omnes termini terrae * salutare Dei nostri.

Jubilate Deo omnis terra: * cantate, et exultate, et psallite.

Psallite Domino in cithara, in cithara, et voce psalmi: * in tubis ductilibus, et voce tubae corneae.

Jubilate in conspectu Regis Domini: * moveatur mare, et plenitudo ejus: orbis terrarum, et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt a conspectu Domini: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justitia, * et populos in aequitate.

Antiph. In amaritudine sermo meus est: et manus plagae meae aggravata est super gemitum meum.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

℟. Attritus est propter scelera nostra.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO VII. *Cap. 19.*

In illo tempore: Sciens Jesus, quia omnia consummata sunt: ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia Sancti Cyrilli Episcopi Alexandrini.
Lib. 12. Comment. in Joan.

Cum ab immanibus Judaeis omnis in Christum expleta esset impietas, nec quidquam jam ad summam crudelitatem reliquum esset, ad extremum Caro Christi Sanctissima proprium quiddam, ac naturale rursus patitur. Multis enim, ac variis doloribus exsiccata, siti torquetur. Graves siquidem dolores magnam ad sitim commovendam vim habent, naturali quodam, et inexplicabili calore humidum consumentes, et igneis ardoribus praecordia urentes. Consummatum esse, ait, impietatis Judaicae modum, et impotentem saeviendi animum. Quid enim Judaei intentatum reliquerunt, aut quid non extremae crudelitatis adhibuerunt? Quod supplicii, aut contumeliae genus praetermiserunt? — Tu autem.

℟. Manifestata est gratia Dei per illuminationem Salvatoris nostri Jesu Christi: * Qui destruxit mortem, illuminavit autem vitam in incorruptionem.

℣. Liberavit, et vocavit nos vocatione sua sancta per gratiam, quae data est nobis in Christo. Qui destruxit etc.

Lectio VIII.

Quamobrem jure consummatum esse, ait: sed hora jam eum ad praedicandum spiritibus, qui apud inferos erant, invitante. Advenit enim, ut mortuorum ac vivorum dominaretur; ipsam pro nobis mortem suscepit, communem hanc naturae passionem sustinuit in Carne Sua. Cum autem Jesum Caput inclinasse comperissent, et jam eum expirasse putarent, frustra ejus crura confringi existimant: sed cum adhuc mortuum esse nonnihil diffiderent, lancea Latus ejus perfodiunt, unde Cruor aqua mixtus scaturiit, quod Eulogiae mysticae, et sancti Baptismatis imago quaedam erat, atque primitiae. Christi enim est vere, et a Christo sanctum Baptisma, et mysticae Eulogiae vis ex sancta nobis Carne prodiit. — Tu autem.

℟. Dignus es, Domine, accipere librum, et aperire signacula ejus, quoniam occisus es, et redemisti nos Deo * In Sanguine tuo.

℣. Fecisti enim nos Deo nostro regnum, et Sacerdotes — In Sanguine tuo — Gloria Patri—In Sanguine tuo.

Nona Lect. de Hom. Fer. curr.

AD LAUDES, ET PER HORAS.

Antiph. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit.

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliquis de Dominica.*

Antiph. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras : attritus est propter scelera nostra.

Antiph. Alligavit Dominus plagam populi sui : et percussuram ejus sanavit.

Antiph. Omnis, qui transibit, stupebit super omnes plagas ejus.

Psalm. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, et videte, si est dulor, sicut dolor meus.

Capitulum. *Isaiae 53.*

Christus vulneratus est propter iniquitates nostras : attritus est propter scelera nostra, cujus livore sanati sumus.

HYMNUS.

Lustra sex qui jam peregit. *ut in fol. 223.*

℣. Avertantur retrorsum, et erubescant.

℟. Qui cogitant mihi mala.

Ad Benedictus.

Antiph. Unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis, et aqua.

ORATIO.

Deus, qui Unigeniti Filii tui Passione, per Quinque Vulnera Ejus, et Sanguinis effusionem, humanam naturam peccato perditam reparasti : tribue nobis, quaesumus, ut qui ab eo suscepta Vulnera veneramur in ter-

ris , ejusdem pretiosissimi Sanguinis fructum consequi mereamur in Coelis. Per eundem Dominum.

Ad Primam.

Antiph. Vere languores.

In ℟. *brev.* ℣. Qui vulneratus es pro nobis.

Ad Tertiam.

Antiph. Ipse autem etc.

Capitulum.

Christus vulneratus etc. *ut supra.*

℟. *Brev.* Foderunt manus meas , * et pedes meos — Foderunt.

℣. Dinumeraverunt omnia ossa mea — Et pedes — Gloria Patri — Foderunt etc.

℣. O vos omnes , qui transitis per viam.

℟. Attendite , et videte dolorem meum.

Ad Sextam.

Antiph. Alligavit Dominus.

Capitulum. *Isaiae 50.*

Faciem meam non averti ab increpantibus, et conspuentibus in me. Dominus Deus auxiliator meus, et ideo non sum confusus.

℟. *brev.* Vere languores nostros * Ipse tulit. Vere.

℣. Et dolores nostros ipse portavit. Ipse tulit. Gloria Patri. Vere languores.

℣. Disciplina pacis nostrae super eum.

℟. Et livore ejus sanati sumus.

Ad Nonam.

Antiph. O vos omnes.

Capitulum. *Isaiae 53.*

Tradidit Christus in mortem animam suam, et cum sceleratis reputatus est, et ipse peccata multorum tulit, et pro transgressoribus rogavit.

℟. *brev.* Ipse vulneratus est * Propter iniquitates nostras. Ipse.

℣. Attritus est propter scelera nostra. Propter. Gloria Patri. Ipse.

℣. Oblatus est, quia ipse voluit.

℟. Et non aperuit os suum.

In II. Vesperis. Omnia ut in primis.

Ad Magnificat.

Antiph. Ego sum vestra Redemptio: manus meae, quae vos fecerunt, clavis confixae sunt: propter vos flagellis caesus sum: spinis coronatus sum: aquam petii pendens, et acetum porrexerunt: in escam meam fel dederunt, et in latus lanceam: mortuus, et sepultus resurrexi: vobiscum sum, et vivo in aeternum.

Oratio ut supra.

OFFICIUM PRETIOSISSIMI SANGUINIS D. N. J. C.

DUPLEX MAJUS.

Ad Vesperas.

Antiph. Quis est, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua.

Psalmi ut in Dominica, et loco ultimi, Psalm. Laudate Dominum omnes gentes.

Antiph. Ego, qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum.

Antiph. Vestitus erat veste aspersa Sanguine, et vocatur nomen ejus Verbum Dei.

Antiph. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua, sicut calcantium in torculari?

Antiph. Torcular calcavi solus, et de gentibus non est vir mecum.

Capitulum *Hebr. 9.*

Fratres, Christus assistens Pontifex futurorum bonorum per amplius, et perfectius tabernaculum non manufactum, idest non hujus creationis, neque per sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed par proprium Sanguinem introivit semel in Sancta, aeterna redemptione inventa.

HYMNUS

Festivis resonent compita vocibus,
Cives laetitiam frontibus explicent,
Taedis flammiferis ordine prodeant
Instructi pueri, et senes.

Quem dura moriens Christus in arbore
Fudit multiplici vulnere Sanguinem ,
Nos facti memores dum colimus, decet
Saltem fundere lacrymas.
Humano generi pernicies gravis
Adami veteris crimine contigit :
Adami integritas et pietas novi
Vitam reddidit omnibus.
Clamorem validum summus ab AEtere
Languentis Geniti si Pater audiit,
Placari potius Sanguine debuit,
Et nobis veniam dare.
Hoc quicumque stolam Sanguine proluit,
Abstergit maculas , et roseum decus ,
Quo fiat similis protinus Angelis,
Et Regi placeat , capit.
A recto instabilis tramite postmodum
Se nullus retrahat , meta sed ultima
Tangatur , tribuet nobile praemium ,
Qui cursum Deus adjuvat.
Nobis propitius sis Genitor potens ,
Ut quos Unigeniti Sanguine Filii
Emisti, et placido Flamine recreas,
Coeli ad culmina transferas. Amen.

℣. Redemisti nos , Domine, in Sanguine tuo.

℟. Et fecisti nos Deo nostro Regnum.

Ad Magnificat.

Antiph. Accessisti ad Sion montem , et civitatem Dei

viventis, Jerusalem coelestem, et Testamenti novi mediatorem Jesum, et Sanguinis aspersionem melius loquentem, quam Abel.

Oratio

Omnipotens sempiterne Deus, qui Unigenitum Filium tuum Mundi Redemptorem constituisti, ac ejus Sanguine placari voluisti: concede quaesumus, salutis nostrae pretium solemni cultu ita venerari, atque a praesentis vitae malis ejus virtute defendi in terris, ut fructu perpetuo laetemur in coelis. Qui tecum vivit, et regnat in unitate Spiritus Sancti.

Ad Matutinum.

Invitat. Christum Dei filium, qui suo nos redemit Sanguine, * Venite, adoremus.

Psalm. Venite, exultemus.

Hymnus

Ira justa Conditoris
Imbre aquarum vindice
Criminosum mersit Orbem,
Noe in Arca sospite;
Mira tandem vis amoris,
Lavit Orbem Sanguine.

Tam salubri terra felix
Irrigata pluvia,
Ante spinis quae scatebat,
Germinavit flosculos;
Inque nectaris saporem
Transiere absynthia.

Triste protinus venenum
Dirus anguis posuit,
Et cruenta belluarum
Desiit ferocia :
Mitis Agni vulnerati
Haec fuit victoria.
O scientiae supernae
Altitudo impervia !
O suavitas benigni
Praedicanda pectoris !
Servus erat morte dignus,
Rex luit poenam optimus.
Quando culpis provocamus
Ultionem Judicis,
Tunc loquentis protegamur
Sanguinis praesentia :
Ingruentium malorum
Tunc recedant agmina.
Te redemptus laudet orbis
Grata servans munera,
O salutis sempiternae
Dux , et auctor inclyte ,
Qui tenes beata regna
Cum Parente , et Spiritu. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. Postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur Puer , vocatum est nomen ejus Jesus.

Psalmus 2.

Quare fremuerunt gentes, * et populi meditati sunt inania?

Astiterunt reges terrae, et principes convenerunt in unum * adversus Dominum, et adversus Christum ejus,

Dirumpamus vincula eorum, et projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in coelis, irridebit eos: * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua; * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus: * praedicans praeceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu; ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi gentes haereditatem tuam,* et possessionem tuam terminos terrae.

Reges eos in virga ferrea, * et tamquam vas figuli con fringes eos.

Et nunc, Reges, intelligite: * erudimini, qui judicatis terram.

Servite Domino in timore: * et exultate ei cum tremore,

Apprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus; * et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus: * beati omnes, qui confidunt in eo.

Antiph. Postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur Puer, vocatum est nomen ejus Jesus.

Antiph. Factus in agonia, prolixius orabat: et factus est sudor ejus, sicut guttae Sanguinis decurrentis in terram.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicati sunt, qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animae meae: * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Domine, susceptor meus es: * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi; * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum, * et exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge, Domine, salvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus, * et super populum tuum benedictio tua.

Antiph. Factus in agonia, prolixius orabat: et factus est sudor ejus, sicut guttae Sanguinis decurrentis in terram.

Antiph. Judas, qui eum tradidit, poenitentia ductus, retulit triginta argenteos, dicens: Peccavi tradens sanguinem justum.

Psalmus 15.

Conserva me, Domine, quoniam speravi in te. * Dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatae sunt infirmitates eorum: * postea accele-raverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus: * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars haereditatis meae, et calicis mei: * tu es, qui restitues haereditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in praeclaris: * etenim haere-ditas mea praeclara est mihi.

Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum: * insuper, et usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providebam Dominum in cospectu meo semper: * quo-niam a dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc laetatum est cor meum, et exultavit lin-gua mea: * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno: * nec dabis Sanctum tuum videre curruptionem.

Nota smihi fecisti vias vitae, adimplebis me laetitia cum vultu tuo: * delectationes in dextera tua usque in finem.

Antiph. Judas, qui eum tradidit, poenitentia ductus, retulit triginta argenteos, dicens: Peccavi tradens San-guinem justum.

℣. Redemisti nos, Domine.

℟. In Sanguine tuo.

LECTIO I.

De Epistola Beati Pauli Apostoli ad Hebraeos.
Cap. 9.

Christus assistens Pontifex futurorum bonorum per amplius, et perfectius tabernaculum non manufactum, idest, non hujus creationis, neque per sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed per proprium Sanguinem introivit semel in Sancta, aeterna redemptione inventa. Si enim sanguis hircorum, et taurorum, et cinis vitulae aspersus inquinatos sanctificat ad emundationem carnis; quanto magis Sanguis Christi, qui per Spiritum Sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis ad serviendum Deo viventi? Et ideo novi testamenti mediator est, ut, morte intercedente, in redemptionem earum praevaricationum, quae erant sub priori testamento repromissionem accipiant, qui vocati sunt, aeternae haereditatis. — Tu autem.

℟. Jesus, ut sanctificaret per suum Sanguinem populum, extra portam passus est: * Exeamus igitur ad eum extra castra, improperium ejus portantes.

℣. Nondum enim usque ad sanguinem restitistis adversus peccatum repugnantes. Exeamus igitur.

LECTIO II.

Ubi enim testamentum est, mors necesse est intercedat testatoris. Testamentum enim in mortuis confirma-

tum est, alioquin nondum valet, dum vivit, qui testatus est. Unde nec primum quidem sine sanguine dedicatum est. Lecto enim omni mandato Legis a Moyse universo populo accipiens sanguinem vitulorum, et hircorum cum aqua, et lana coccinea, et hyssopo, ipsum quoque librum, et omnem populum aspersit dicens: Hic Sanguis testamenti, quod mandavit ad vos Deus. Etiam tabernaculum, et omnia vasa ministerii sanguine similiter aspersit. Et omnia pene in Sanguine secundum legem mundantur: et sine Sanguinis effusione non fit remissio. — Tu autem.

℞. Moyses sumptum sanguinem respersit in populum; * Et ait: Hic est sanguis foederis, quod pepigit Dominus vobiscum.

℣. Fide celebravit Pascha, et sanguinis effusione, ne qui vastabat primitiva, tangeret eos. Et ait.

Lectio III.

Habentes itaque, fratres, fiduciam in introitu sanctorum in Sanguine Christi, quam initiavit nobis viam novam, et viventem per velamen idest Carnem suam, et Sacerdotem magnum, super domum Dei, accedamus cum vero corde in plenitudine fidei, aspersi corda a conscientia mala, et abluti corpus aqua munda, teneamus spei nostrae confessionem indeclinabilem (fidelis enim est, qui repromisit), et consideremus invicem in provocationem charitatis, et in bonorum operum. — Tu autem.

℞. Vos, qui aliquando eratis longe, facti estis pro-

pe in Sanguine Christi: * Ipse enim est pax nostra, qui fecit utraque unum.

℣. Complacuit per eum reconciliare omnia in ipsum, pacificans per Sanguinem Crucis ejus, sive quae in terris, sive quae in Coelis sunt. Ipse enim. Gloria Patri. Ipse enim.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. Pilatus volens populo satisfacere, tradidit illis Jesum flagellis caesum.

Psalmus 22.

Dominus regit me, et nihil mihi deerit: * in loco pascuae ibi me collocavit.

Super aquam refectionis educavit me: * animam meam convertit.

Deduxit me super semitas justitiae, * propter nomen suum.

Nam et si ambulavero in medio umbrae mortis, non timebo mala: * quoniam tu mecum es.

Virga tua, et baculus tuus, * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum, * et calix meus inebrians quam praeclarus est!

Et misericordia tua subsequetur me * omnibus diebus vitae meae.

Et ut inhabitem in domo Domini * in longitudinem dierum.

Antiph. Pilatus volens populo satisfacere, tradidit illis Jesum flagellis caesum.

Antiph. Videns autem, quia nihil proficeret, accepta aqua, lavit manus coram populo dicens: Innocens ego sum a Sanguine justi hujus.

Psalmus 29.

Exaltabo, te Domine, quoniam suscepisti me: * nec delectasti inimicos meos super me.

Domine Deus meus, clamavi ad te: * et sanasti me.

Domine, eduxisti ab inferno animam meam: * salvasti me a descendentibus in lacum.

Psallite Domino, Sancti ejus: * et confitemini memoriae sanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus: * et vita in voluntate ejus.

Ad vesperum demorabitur fletus: * et ad matutinum laetitia.

Ego autem dixi in abundantia mea: * non movebor in aeternum.

Domine, in voluntate tua, * praestitisti decori meo virtutem.

Avertisti faciem tuam a me, * et factus sum conturbatus.

Ad te, Domine, clamabo: * et ad Deum meum deprecabor.

Quae utilitas in sanguine meo:* dum descendo in corruptionem?

Numquid confitebitur tibi pulvis: * aut annuntiabit veritatem tuam?

Audivit Dominus, et misertus est mei; * Dominus factus est adjutor meus.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi: * conscidisti saccum meum, et circumdedisti me laetitia.

Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar, * Domine Deus meus, in aeternum confitebor tibi.

Antiph. Videns autem, quia nihil proficeret, accepta aqua, lavit manus coram populo dicens: Innocens ego sum a Sanguine justi hujus.

Antiph. Et respondens universus Populus dixit: Sanguis ejus super nos, et super filios nostros.

Psalmus 63.

Exaudi, Deus, orationem meam, cum deprecor: * a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium: * a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt ut gladium linguas suas: * intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Subito sagittabunt eum, et non timebunt: * firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos: dixerunt: * Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum : * et exaltabitur Deus.

Sagittae parvulorum factae sunt plagae eorum : * et infirmatae sunt contra eos linguae eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos ; * et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei : * et facta ejus intellexerunt.

Laetabitur justus in Domino , et sperabit in eo ; * et laudabuntur omnes recti corde.

Antiph. Et respondens universus populus dixit : Sanguis ejus super nos, et super filios nostros.

℣. Sanguis Jesu Christi Filii Dei.

℟. Emundat nos ab omni peccato.

Lectio iv.

Sermo Sancti Joannis Chrysostomi

Vultis Sanguinis Christi audire virtutem ? redeamus ad ejus exemplum , et priorem typum recordemur , et pristinam scripturam narremus. In AEgypto nocte media , AEgyptiis Deus plagam decimam minabatur, ut eorum primogenita deperirent ; quia primogenitum ejus populum detinebant. Sed ne amata plebs Judaeorum una cum illis periclitaretur, quia unus locus continebat universos, remedium discretionis inventum est. Proinde exemplum mirabile , ut discas in veritate virtutem. Ira divinae indignationis sperabatur et domos singulas mortifer circuibat. Quid igitur Moyses ? Occidite, inquit, agnum anniculum, et sanguine ejus linite januas. Quid ait Moyses? Sanguis

ovis rationalem hominem liberare consuevit? Valde, inquit, non eo quod sanguis est, sed quia Dominici Sanguinis per eum demonstratur exemplum. — Tu autem.

℟. In timore incolatus vestri conversamini: * Scientes, quod non corruptibilibus auro vel argento redempti estis.

℣. Sed pretioso Sanguine quasi agni immaculati Christi. Scientes.

Lectio v.

Nam sicut regnantium statuae, quae sine causa sunt et sermone, nonnumquam ad se confugientibus hominibus, anima, et ratione decoratis, subvenire consueverunt, non quia sunt aere confectae, sed quia retinent imaginem principalem; ita et sanguis ille, qui irrationalis fuit, animas habentes homines liberavit: non quia sanguis fuit, sed quia hujus Sanguinis ostendebat adventum. Et tunc Angelus ille vastator, cum linitos postes atque aditus perVideret, transjecit gressus, et non est ausus intrare; nunc ergo si viderit inimicus non postibus impositum sanguinem Typi, sed fidelium ore lucentem Sanguinem veritatis Christi templi postibus dedicatum, multo magis se subtrahet. Si enim Angelus cessit exemplo, quanto magis terrebitur inimicus, si ipsam perspexerit veritatem? Vis et aliam hujus Sanguinis scrutare virtutem? Volo: unde primum cucurrit inspicias, et de quo fonte manavit. De ipsa primum Cruce processit: Latus illud Dominicum initium fuit. Mortuo enim, ait, Jesu, et adhuc in Cruce pendente, approximat miles, latus lancea per-

cussit, et exinde aqua fluxit, et Sanguis. Unum baptismatis symbolum, aliud sacramenti. Ideo non ait: Exiit Sanguis, et Aqua; sed exiit Aqua primum, et sanguis: quia primum baptismate diluimur, et postea mysterio dedicamur. — Tu autem.

℟. Empti estis pretio magno: * Glorificate, et portate Deum in corpore vestro.

℣. Pretio empti estis, nolite fieri servi hominum. Glorificate.

LECTIO VI.

Latus miles aperuit, et templi sancti parientem patefecit; et ego thesaurum praeclarum inveni, et fulgentes divitias me gratulor reperire. Sic, et de illo agno factum est. Judaei ovem occiderunt, et ego fructum de Sacramento cognovi. De latere Sanguis, et aqua. Nolo tam facile, auditor, transeas tanti secreta mysterii. Restat enim mihi mystica atque secretalis oratio. Dixi baptismatis symbolum, et mysteriorum Aquam illam, et Sanguinem demonstrare. Ex his enim Sancta fundata est Ecclesia per lavacri regenerationem, et renovationem Spiritus Sancti. Per baptisma, inquam, et mysteria, quae ex latere videntur esse prolata. Ex latere igitur suo Christus aedificavit Ecclesiam, sicut de latere Adam ejus conjux Heva prolata est. Nam hac de causa Paulus quoque testatur dicens: De corpore ejus, et de ossibus ejus sumus; Latus videlicet illud significans. Nam, sicut de illo Latere Deus fecit feminam procreari; sic et de suo Latere Christus

Aquam nobis, et Sanguinem dedit, unde repararetur Ecclesia. — Tu autem.

℟. Commendat charitatem suam Deus in nobis: * Quoniam cum adhuc peccatores essemus, secundum tempus Christus pro nobis mortuus est.

℣. Multo igitur magis nunc justificati in Sanguine ipsius salvi erimus ab ira per ipsum. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

IN III. NOCTURNO

Antiph. Exivit ergo Jesus portans Coronam Spineam, et purpureum vestimentum, et dicit eis Pilatus: ECCE HOMO.

Psalmus 73.

Ut quid, Deus, repulisti in finem? * iratus est furor tuus super oves pascuae tuae?

Memor esto congregationis tuae, * quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam haereditatis tuae: * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in superbias eorum iu finem: * quanta malignatus est inimicus in sancto!

Et gloriati sunt, qui oderunt te, * in medio solemnitatis tuae.

Posuerunt signa sua, signa: * et non cognoverunt, sicut in exitu super summum.

Quasi in silva lignorum securibus exciderunt januas ejus in idipsum: * in securi, et ascia dejecerunt eam.

Incenderunt igni Sanctuarium tuum : * in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul : * quiescere faciamus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vidimus , jam non est propheta : * et nos non cognoscet amplius.

Usquequo , Deus , improperabit inimicus ? * irritat adversarius nomen tuum in finem ?

Ut quid avertis manum tuam , et dexteram tuam , * de medio sinu tuo in finem ?

Deus autem Rex noster ante saecula , * operatus est salutem in medio terrae.

Tu confirmasti in virtute tua mare: * contribulasti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis: * dedisti eum escam populis AEthiopum.

Tu dirupisti fontes , et torrentes : * tu siccasti fluvios AEthan.

Tuus est dies , et tua est nox : * tu fabricatus es auroram , et solem.

Tu fecisti omnes terminos terrae : * aestatem , et ver tu plasmasti ea.

Memor esto hujus , inimicus improperavit Domino : * et populus insipiens incitavit nomen tuum.

Ne tradas bestiis animas confitentes tibi : * et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

Respice in testamentum tuum: * quia repleti sunt, qui obscurati sunt terrae domibus iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus confusus: * pauper et inops laudabunt nomen tuum.

Exurge, Deus, judica causam tuam: * memor esto improperiorum tuorum, eorum, quae ab insipiente sunt tota die.

Ne obliviscaris voces inimicorum tuorum: * superbia eorum, qui te oderunt, ascendit semper.

Antiph. Exivit ergo Jesus portans Coronam Spineam, et purpureum vestimentum, et dicit eis Pilatus: ECCE HOMO.

Antiph. Et bajulans sibi Crucem exivit in eum, qui dicitur Calvariae, locum; ubi crucifixerunt eum.

Psalmus 87.

Domine Deus salutis meae, * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea: * et vita mea inferno appropinquavit.

AEstimatus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius: * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: * in tenebrosis, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me : * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum , et non egrediebar: * oculi mei languerunt prae inopia.

Clamavi ad te , Domine , tota die : * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia ? * aut medici suscitabunt , et confitebuntur tibi ?

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam : * et veritatem tuam in perditione ?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua , * et justitia tua in terra oblivionis ?

Et ego ad te, Domine, clamavi : * et mane oratio mea praeveniet te.

Ut quid , Domine , repellis orationem meam? * avertis faciem tuam a me ?

Pauper sum ego , et in laboribus a juventute mea : * exaltatus autem humiliatus sum , et conturbatus.

In me transierunt irae tuae: * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die : * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum , et proximum : * et notos meos a miseria.

Antiph. Et bajulans sibi Crucem exivit in eum, qui dicitur Calvariae , locum : ubi crucifixerunt eum.

Antiph. Ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura , sed unus militum lancea latus ejus aperuit , et continuo exivit Sanguis, et Aqua.

Psalmus 93..

Deus ultionum Dominus: * Deus ultionum libere egit.

Exaltare, qui judicas terram: * et redde retributionem superbis.

Usquequo peccatores, Domine: * usquequo peccatores gloriabuntur?

Effabuntur, et loquentur iniquitatem, * loquentur omnes, qui operantur injustitiam?

Populum tuum, Domine, humiliaverunt: * et haereditatem tuam vexaverunt.

Viduam, et advenam interfecerunt: * et pupillos occiderunt.

Et dixerunt: Non videbit Dominus, * nec intelliget Deus Jacob.

Intelligite insipientes in populo: * et stulti aliquando sapite.

Qui plantavit aurem, non audiet? * aut qui finxit oculum, non considerat?

Qui corripit gentes, non arguet * qui docet hominem scientiam?

Dominus scit cogitationes hominum, * quoniam vanae sunt.

Beatus homo, quem tu erudieris, Domine, * et de lege tua docueris eum.

Ut mitiges ei a diebus malis: * donec fodiatur peccatori fovea.

Quia non repellet Dominus plebem suam: * et haereditatem suam non derelinquet.

Quoadusque justitia convertatur in judicium : * et qui juxta illam omnes , qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi adversus malignantes ? * aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem ?

Nisi quia Dominus adjuvit me : * paulo minus habitasset in inferno anima mea.

Si dicebam : Motus est pes meus : * misericordia tua, Domine , adjuvabat me.

Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo : * consolationes tuae laetificaverunt animam meam.

Numquid adhaeret tibi sedes iniquitatis : * qui fingis laborem in praecepto ?

Captabunt in animam justi : * et sanguinem innocentem condemnabunt.

Et factus est mihi Dominus in refugium , * et Deus meus in adjutorium spei meae.

Et reddet illis iniquitatem ipsorum : et in malitia eorum disperdet eos : * disperdet illos Dominus Deus noster.

Antiph. Ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura , sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit Sanguis , et Aqua.

℣. Christus dilexit nos.

℟. Et lavit nos a peccatis nostris in Sanguine suo.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. *Cap. 19.*

In illo tempore: Cum accepisset Jesus acetum, dixit: Consummatum est: Et inclinato Capite, tradidit spiritum. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Tract. 120. in Joan.

Viliganti verbo Evangelista usus est, ut non diceret: Latus ejus percussit, aut vulneravit, aut quid aliud; sed aperuit, ut illic quodammodo vitae ostium panderetur, unde Sacramenta Ecclesiae manaverunt, sine quibus ad vitam, quae vera vita est, non intratur. Ille Sanguis in remissionem fusus est peccatorum. Aqua illa salutare temperat poculum: haec et lavacrum praestat, et potum. Hoc praenuntiabat, quod Noe in latere Arcae ostium facere jussus est, qua intrarent animalia, quae non erant diluvio peritura, quibus praefigurabatur Ecclesia. Propter hoc prima mulier facta est de latere viri dormientis, et appellata est vita, materque vivorum. Magnum quippe significavit bonum, ante magnum prevaricationis malum. Hic secundus Adam, inclinato Capite, in Cruce dormivit, ut inde formaretur ei conjux, quae de latere dormientis effluxit. O mors, unde mortui reviviscunt! Quid isto Sanguine mundius? Quid Vulnere isto salubrius? — Tu autem.

℟. Hic est, qui venit per Aquam, et Sanguinem, Je-

sus Christus : * Non in Aqua solum , sed in Aqua , et Sanguine.

℣. In die illa erit fons patens Domui David , et habitantibus Jerusalem , in ablutionem peccatoris. Non in Aqua.

LECTIO VIII.

Tenebantur homines captivi sub diabolo, et daemonibus serviebant: sed redempti sunt a captivitate. Vendere enim se potuerunt , sed redimere non potuerunt. Venit Redemptor , et dedit pretium ; fudit Sanguinem suum, et emit orbem terrarum. Quaeritis , quid emerit ? Videte , quid dederit , et invenietis quid emerit. Sanguis Christi pretium est. Tanti quid valet? Quid, nisi totus orbis? Quid, nisi omnes Gentes ? Valde ingrati sunt pretio suo, aut multum superbi sunt, qui dicunt , aut illud tam parum esse , ut solos Afros emerit , aut se tam magnos esse , pro quibus solis illud sit datum. Non ergo exultent, non superbiant. Pro toto dedit , quantum dedit. —Tu autem.

℟. Praedestinavit nos Deus in adoptionem filiorum per Jesum Christum : * In quo habemus redemptionem per Sanguinem ejus.

℣. Remissionem peccatorum secundum divitias gratiae ejus , quae superabundavit in nobis. In quo. Gloria Patri. In quo.

IX Lectio homil. feriae. curr.

AD LAUDES , ET PER HORAS.

Antiph. Hi , qui amicti sunt stolis albis , qui sunt, et unde venerunt ?

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliq. de Domin.*

Antiph. Hi sunt, qui venerunt de tribulatione magna, et laverunt stolas suas in Sanguine Agni.

Antiph. Ideo sunt ante thronum Dei, et serviunt ei die, ac nocte.

Antiph. Et ipsi vicerunt draconem, propter Sanguinem Agni, et propter testamentum verbi sui.

Antiph. Beati, qui lavant stolas suas in Sanguine Agni.

Capitulum.

Fratres: Christus assistens Pontifex futurorum bonorum, per amplius, et perfectius tabernaculum non manufactum, idest, non hujus creationis, neque per Sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed per proprium Sanguinem introivit semel in Sancta, aeterna redemptione inventa.

HYMNUS.

Salvete Christi vulnera,
Immensi amoris pignora,
Quibus perennes rivuli
Manant rubentis Sanguinis.
Nitore stellas vincitis,
Rosas odore, et balsama,
Pretio lapillos Indicos,
Mellis favos dulcedine.
Per vos patet gratissimum
Nostris asylum mentibus:
Non huc furor minantium
Unquam penetrat hostium.

Quot Jesus in Praetorio
Flagella nudus excipit!
Quot scissa pellis undique
Stillat Cruoris guttulas!
Frontem venustam, pro dolor!
Corona pungit Spinea,
Clavi retusa cuspide
Pedes, manusque perforant.
Postquam sed ille tradidit
Amans volensque spiritum,
Pectus feritur lancea,
Geminusque liquor exilit.
Ut plena sit redemptio,
Sub torculari stringitur,
Suique Jesus immemor,
Sibi nil reservat Sanguinis.
Venite quotquot criminum
Funesta labes inficit,
In hoc salutis balneo,
Qui se lavat, mundabitur.
Summi ad Parentis dexteram
Sedenti habenda est gratia,
Qui nos redemit Sanguine,
Sanctoque firmat Spiritu. Amen.

℣. Justificati in Sanguine Christi.
℟. Salvi erimus ab ira per ipsum.

Ad Benedictus.

Antiph. Erit Sanguis Agni vobis in signum, dicit Do-

minus, et videbo Sanguinem, et transibo vos, nec erit in vobis plaga disperdens.

Oratio

Omnipotens sempiterne Deus, qui Unigenitum Filium tuum Mundi Redemptorem constituisti, ac ejus Sanguine placari voluisti: concede, quaesumus, salutis nostrae pretium solemni cultu ita venerari, atque a praesentis vitae malis ejus virtute defendi in terris, ut fructu perpetuo laetemur in coelis. Qui tecum vivit.

Fit comm. Feriae.

Ad Primam.

In ℟. *brev.* ℣. Qui tuo nos Sanguine redemisti.

Ad Tertiam.

Antiph. Hi sunt.

Capitulum.

Fratres, etc. *ut supra.*

℟. *brev.* Redemisti nos, Domine: * In Sanguine tuo. Redemisti.

℣. Ex omni tribu, et lingua, et populo, et natione. In Sanguine. Gloria Patri. Redemisti.

℣. Sanguis Jesu Christi Filii Dei.

℟. Emundat nos ab omni peccato.

Ad Sextam.

Antiph. Ideo sunt.

Capitulum. *Hebr. cap. 9.*

Si sanguis hircorum, et taurorum, et cinis vitulae aspersus inquinatos sanctificat ad emundationem carnis, quanto magis Sanguis Christi, qui per Spiritum Sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis ad serviendum Deo viventi?

℟. *brev.* Sanguis Jesu Christi filii Dei * Emundat nos. Sanguis.

℣. Ab omni peccato. Emundat nos. Gloria Patri. Sanguis.

℣. Christus dilexit nos.

℟. Et lavit nos in Sanguine suo.

Ad Nonam.

Antiph. Beati.

Capitulum. *Hebr. cap. 9.*

Accipiens Moyses sanguinem vitulorum, et hircorum cum aqua, et lana coccinea, et hyssopo, ipsum quoque librum, et omnem populum aspersit, dicens: Hic Sanguis testamenti, quod mandavit ad vos Deus.

℟. *brev.* Christus dilexit nos, et lavit nos * In Sanguine suo. Christus.

℣. Et fecit nos regnum, et Sacerdotes Deo, et Patri. In Sanguine suo. Gloria Patri. Christus.

℣. Justificati in Sanguine Christi.

℟. Salvi erimus ab ira per ipsum.

In II. Vesp. Antiph. Psalm. et Hymnus ut in primis Vesperis ; sed loco ult. Psalm. Lauda , Jerusalem , Dominum.

℣. Te ergo , quaesumus , tuis famulis subveni.

℟. Quos pretioso Sanguine redemisti.

Ad Magnificat.

Antiph. Habebitis autem hunc diem in monumentum, et celebrabitis eum solemnem Domino in generationibus vestris , cultu sempiterno.

FERIA VI. POST DOMINICAM QUARTAM QUADRAG.

OFFICIUM SACRATISSIMAE SINDONIS D. N. J. C.

DUPLEX MAJUS.

Ad Vesperas.

Antiph. Joseph. nobilis Decurio , *cum reliq. de Laud.*

Psalm. Dixit Dominus , *cum reliq. de Dominica, et loco ult. Psalm.* Laudate Dominum , omnes Gentes.

Capitulum. *Isaiae 63.*

Quis est iste , qui venit de Edom , tinctis vestibus de Bosra ? Iste formosus in Stola sua, gradiens in multitudine fortitudinis suae. Ego, qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum.

HYMNUS.

Gloriam sacrae celebremus omnes
Sindonis, laetis recolamus hymnis,
Et piis votis monumenta nostrae
Certa salutis.

Quae refert semper veneranda Sindon,
Sanguine impressa, decora signis,
Dum Cruce ex alta tulit involutum
Corpus Jesu.

Reddit haec saevos animo dolores,
Quos tulit casum miseratus Adae,
Christus humani generis Redemptor,
Morte perempta.

Saucium ferro latus atque palmas,
Et Pedes clavis lacerata flagris
Membra, et infixam capiti coronam
Monstrat imago.

Quis pius siccis oculis, et absque
Intimi cordis gemitu notata,
Vivaque indignae simulacra mortis
Cernere possit!

Nostra cum solum tibi, Christe, culpa
Caussa tantorum fuerit malorum,
Nostra debetur tibi vita: Vitam
Tradimus ipsam.

Sit tibi, Fili, decus, atque virtus,
Qui tuo Mundum redimis cruore,
Quique cum summo Genitore, et almo
Flamine regnas. Amen.

℣. Tuam Sindonem veneramur, Domine.

℟. Tuam recolimus passionem.

Ad Magnificat.

Antiph. Joseph vir bonus, et justus accessit ad Pilatum, et petiit Corpus Jesu: quo accepto, involvit illud in Sindone munda.

OREMUS.

Deus, qui nobis in Sancta Sindone, qua Corpus tuum Sacratissimum e Cruce depositum a Joseph involutum fuit, Passionis tuae vestigia reliquisti: concede propitius, ut per mortem, et sepulturam tuam ad resurrectionis gloriam perducamur. Qui vivis, et regnas cum Deo Patre.

Ad matutinum.

Invitatorium. Christum Dominum, qui Passionis suae memoriam in Sacra Sindone renovat, * Venite adoremus.

Psalm. Venite, exultemus.

HYMNUS.

Mysterium mirabile
Luce nobis panditur,
Verus Dei cum Filius
Mortem cruentam sustinet.

Caussam tuendo servuli,
Reique formam vestiens,
Pro servo Herus suspenditur,
Pro sonte Justus plectitur.

Necis manent insignia
  Impressa Sacra in Sindone ,
  Quae post triumphum nobilem
  Corpus cruentum involverat.
Sunt Mortis haec , et Tartari,
  Mundique victi insignia ,
  Trophaea sunt haec inclyta
  Ductoris invictissimi.
Debemus ergo hanc gratiam
  Nostrae salutis vindici ,
  Ut daemonis contra dolos
  Hac militemus tessera.
Vitae vetustae mortui
  Surgamus in vitam novam,
  Christum secuti per Crucem
  Christi fruemur gloria.
Praesta , Pater piissime ,
  Patrique compar Unice
  Cum Spiritu Paraclito
  Regnans per omne saeculum. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. Rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari.

Psalmus 4.

Cum invocarem , exaudivit me Deus justitiae meae : * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum, usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quaeritis mendacium?

Et scitote, quoniam mirificavit Dominus Sanctum suum; * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quae dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiae, et sperate in Domino.* Multi dicunt, quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui, Domine: * dedisti laetitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui: * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam.

Quoniam tu, Domine, singulariter in spe, * constituisti me.

Antiph. Rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari.

Antiph. Aspersus est Sanguis super vestimenta mea, omnia indumenta mea inquinavi.

Psalmus 15.

Conserva me, Domine, quoniam speravi in te. * Dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatae sunt infirmitates eorum: * postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus: * nec memor ero nominum eurum per labia mea.

Dominus pars haereditatis meae, et calicis mei: * tu es, qui restitues haereditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in praeclaris: * etenim haereditas mea praeclara est mihi.

Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum: * insuper, et usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providebam Dominum in cospectu meo semper: * quoniam a dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc laetatum est cor meum, et exultavit lingua mea: * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno: * nec dabis Sanctum tuum videre curruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitae, adimplebis me laetitia cum vultu tuo: * delectationes in dextera tua usque in finem.

Antiph. Aspersus est Sanguis super vestimenta mea, omnia indumenta mea inquinavi.

Antiph. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Psalmus 14.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus:* timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo, et non decipit; * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit haec, * non movebitur in aeternum.

Antiph. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

℣. Tuam Sindonem veneramur, Domine.

℟. Tuam recolimus Passionem.

LECTIO I.

De Isaia Propheta. *Cap. 53.*

Quis credidit auditui nostro? et brachium Domini cui revelatum est? et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti. Non est species ei, neque decor, et vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum: despectum, et novissimum virorum, virum dolorum, et scientem infirmitatem, et quasi absconditus vultus ejus, et despectus, unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit: et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum a Deo, et humilitatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter

scelera nostra : disciplina pacis nostrae super eum, et livore ejus sanati sumus. — Tu autem.

℟. Ecce vidimus eum non habentem speciem, neque decorem. Aspectus ejus in eo non est. Hic peccata nostra portavit, et pro nobis dolet : ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras : * Cujus livore sanati sumus.

℣. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit. Cujus.

LECTIO II.

Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit, et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est, quia ipse voluit, et non aperuit os suum. Sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum : de angustiis, et de judicio sublatus est, generationem ejus quis enarrabit ? Quia abscissus est de terra viventium, propter scelus populi mei percussi eum; et dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua, eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus. — Tu autem.

℟. Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? * Et dicet : his plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me.

℣. Framea suscitare super pastorem meum, et super virum cohaerentem mihi * Et dicet.

Lctio iii.

Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate: si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longaevum, et voluntas Domini in manu ejus dirigetur. Pro eo quod laboravit anima ejus, videbit, et saturabitur: in scientia sua justificabit ipse justus servus meus multos, et iniquitates eorum ipse portabit. Ideo dispertiam ei plurimos, et fortium dividet spolia, pro eo quod tradidit in mortem animam suam, et cum sceleratis reputatus est: et ipse peccata multorum tulit, et pro transgressoribus rogavit. — Tu autem.

℣. Tuam Sindonem veneramur, Domine: tuam gloriosam recolimus Passionem: * Miserere nobis, qui passus es pro nobis.

℟. Salva praesentem catervam in tuis hodie laudibus congregatam. Miserere.

Gloria Patri. Miserere.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. Quasi absconditus vultus ejus, et despectus, unde nec reputavimus eum.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitudo ejus, * orbis terrarum, et universi, qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum, * et super flumina preparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus, et mundo corde, qui non accepit in vano animam suam: * nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino: * et misericordiam a Deo salutari suo.

Haec est generatio quaerentium eum: * quaerentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, Principes, vestras, et elevamini portae aeternales: * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus fortis, et potens, Dominus potens in praelio.

Attollite portas, Principes, vestras, et elevamini portae aeternales: * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae: * Dominus virtutum ipse est Rex gloriae.

Antiph. Quasi absconditus vultus ejus, et despectus, unde nec reputavimus eum.

Antiph. Omnes videntes me deriserunt me: locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Psalmus 26.

Dominus illuminatio mea, et salus mea: * quem timebo?

Dominus protector vitae meae: * a quo trepidabo?

Dum appropiant super me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei : * ipsi infirmati sunt, et ceciderunt.

Si consistant adversum me castra : * non timebit cor meum.

Si exurgat adversum me praelium : * in hoc ego sperabo.

Unam petii a Domino, hac requiram: * ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitae meae.

Ut videam voluptatem Domini, * et visitem templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo : * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me: * et nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuivi, et immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis : * cantabo, et psalmum dicam Domino.

Exaudi, Domine, vocem meam, qua clamavi ad te: * miserere mei, et exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea : * faciem tuam, Domine, requiram.

Ne avertas faciem tuam a me: * ne declines in ira a servo tuo.

Adjutor meus esto : * ne derelinquas me : neque despicias me, Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me : * Dominus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Domine, in via tua : * et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium me : * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui , et mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini , * in terra viventium.

Expecta Dominum , viriliter age : * et confortetur cor tuum , et sustine Dominum.

Antiph. Omnes videntes me deriserunt me, locuti sunt labiis , et moverunt caput.

Antiph. Tradidit in morte animam suam: et ipse peccata multorum tulit.

Psalmus 29.

Exaltabo te , Domine , quoniam suscepisti me : * nec delectasti inimicos meos super me.

Domine Deus meus , clamavi ad te , * et sanasti me.

Domine , eduxisti ab inferno animam meam: * salvasti me a descendentibus in lacum.

Psallite Domino Sancti ejus, * et confitemini memoriae sanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus: * et vita in voluntate ejus.

Ad vesperum demorabitur fletus : * et ad matutinum laetitia.

Ego autem dixi in abundantia mea : * non movebor in aeternum.

Domine , in voluntate tua , * praestitisti decori meo virtutem.

Avertisti faciem tuam a me, * et factus sum conturbatus.

Ad te Domine, clamabo: * et ad Deum meum deprecabor.

Quae utilitas in sanguine meo, * dum descendo in corruptionem?

Numquid confitebitur tibi pulvis; * aut annuntiabit veritatem tuam?

Audivit Dominus, et misertus est mei: * Dominus factus est adjutor meos.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi: * conscidisti saccum meum, et circumdedisti me laetitia.

Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar: * Domine Deus meus, in aeternum confitebor tibi.

Antiph. Tradidit in morte animam suam, et ipse peccata multorum tulit.

℣. Adoramus te, Christe, et benedicimus tibi.

℟. Quia per Crucem tuam redemisti Mundum.

Lectio iv.

Sermo Sancti Ambrosii Episcopi.

In Luc. lib. 10.

Quid sibi vult, quod non Apostoli, sed Joseph, et Nicodemus, ut Joannes dicit, Christum sepeliunt? Unus Justus, et constans; alter, qui erant Magister in Israel. Talis enim Christi est sepultura, quae justitiam, magisteriumque habeat. Obstruitur igitur tergiversandi locus, et domestico Judaei testimonio revincuntur. Nam si Apo-

stoli sepellissent, dicerent utique non sepultum, quem sepultum raptum esse dixerunt. Justus autem Christi Corpus operit Sindone: innocens ungit unguento. Namque haec non otiose distincta reperimus, quia justitia vestit Ecclesiam, innocentia gratiam subministrat. — Tu autem.

℟. O admirabilis Sindon, in qua involutus est thesaurus noster, * Redemptio captivorum.

℣. Gaudet totus Mundus, qui redemptus est Sanguine Domini sui. Redemptio.

Lectio v.

Vesti ergo et tu Domini Corpus gloria sua, ut et ipse sis justus. Et si mortuum credis, operi tamen Divinitatis propriae plenitudine: unge illud myrrha, et aloe, ut bonus odor Christi sis. Bonum linteum misit Joseph ille vir justus, et fortasse illud, quod Petrus vidit e Coelo ad se esse demissum, in quo erant genera quadrupedum, et ferarum, et volucrum ad figuram Gentium figurata. Mystico igitur unguento illo pystico consepelitur Ecclesia, quae diversitatem populorum fidei suae communione sociavit. — Tu autem.

℟. Tulerunt tunicam Joseph fratres ejus, et in sanguine haedi, quem occiderunt, tinxerunt, mittentes, qui ferret ad Patrem, et diceret: * Hanc invenimus, vide num tunica filii tui sit, an non?

℣. Quam cum agnovisset Pater, ait: tunica filii mei est, fera pessima devoravit eum. Hanc invenimus.

Lectio vi.

Hunc Joseph justum Lucas dixit, Matthaeus divitem. Et merito dives hoc loco dicitur, ubi Corpus suscepit Christi: suscipiendo enim divitem, nescivit fidei paupertatem. Dives est ergo, qui justus est? justus igitur Sindone involvit; Israelita vero, et diversos miscet virtutum odores, et aloes mittit quasi libras centum, hoc est perfectae fidei quantitatem. Et ligaverunt Corpus Jesu juxta consuetudinem specialem Judaeorum, non utique nodis perfidiae, sed fidei ligaturis: et posuerunt in horto, cui frequenter Ecclesia comparatur, quae diversorum habet poma meritorum, floresque virtutum.—Tu autem.

℟. Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia ejus: * Qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus.

℣. Qui cum malediceretur, non maledicebat: cum pateretur, non comminabatur: Qui peccatum. Gloria Patri. Qui.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. Caro mea requiescet in spe, quia non dabis Sanctum tuum videre corruptionem.

Psalmus 53.

Deus in nomine tuo salvum me fac: * et in virtute tua judica me.

Deus, exaudi orationem meam: * auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, et fortes quaesierunt animam meam: * et non preposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me : * et Dominus susceptor est animae meae.

Averte mala inimicis meis ; * et in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi, * et confitebor nomini tuo, Domine : quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: * et super inimicos meos despexit oculus meus,

Antiph. Caro mea requiescet in spe , quia non dabis Sanctum tuum videre corruptionem.

Antiph. Convertisti planctum meum in gaudium mihi: conscidisti saccum meum , et circumdedisti me laetitia.

Psalmus 75.

Notus in Judaea Deus: * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus : * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confregit potentias arcuum , * scutum , gladium , et bellum.

Illuminans tu mirabiliter a montibus aeternis : * turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum : * et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua , Deus Jacob * dormitaverunt, qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De Coelo auditum fecisti judicium: * terra tremuit, et quievit.

Cum exurgeret in judicium Deus, * ut salvos faceret omnes mansuetos terrae.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi, * et reliquiae cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete, et reddite Domino Deo vestro: * omnes qui in circuitu ejus affertis munera.

Terribili, et ei qui aufert spiritum Principum, * terribili apud Reges terrae.

Antiph. Convertisti planctum meum in gaudium mihi: conscidisti saccum meum, et circumdedisti me laetitia.

Antiph. Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Psalmus 87.

Domine Deus salutis meae, * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea: * et vita mea inferno appropinquavit.

AEstimatus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius: * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: * in tenebrosis, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me: * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar: * oculi mei languerunt prae inopia.

Clamavi ad te, Domine, tota die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia? * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam: * et veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua: * et justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te, Domine, clamavi: * et mane oratio meae praeveniet te.

Ut quid, Domine, repellis orationem meam: * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea: * exaltatus autem, humiliatus sum, et conturbatus.

In me transierunt irae tuae, * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die, * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum, et proximum, * et notos meos a miseria.

Antiph. Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

℣. Omnis terra adoret te, et psallat tibi.

℟. Psalmum dicat nomini tuo Domine.

Lectio VII.

Lectio Sancti Evangelii secundum Marcum.

Cap. 15.

In illo tempore: cum jam sero esset factum, quia erat Parasceve, quod est ante Sabbatum, venit Joseph ab Arimathaea nobilis Decurio, qui et ipse erat expectans Regnum Dei. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedae Praesbyteri.

Parasceve graece, latine praeparatio dicitur, quo nomine Judaei, qui inter Graecos morabantur, sextam Sabbati appellabant, eo quod in illa, ea, quae requiei Sabbati necessaria essent, praeparare solerent. Juxta hoc, quod de manna quondam praeceptum est: sexta autem die colligetis duplum. Quia ergo sexta die factus est homo, et tota est mundi creatura perfecta: septima autem Conditor ab opere suo requievit; unde et hanc Sabbatum, hoc est requiem voluit appellari; recte Salvator eadem sexta die crucifixus humanae restaurationis implevit arcanum; ideoque cum accepisset acetum dixit: Consummatum est, hoc est sextae diei, quod pro mundi refectione suscepi, jam totum est opus expletum. Sabbato

autem in sepulchro requiescens, resurrectionis, quae octava die ventura erat, expectabat eventum.—Tu autem.

℟. Mercatus est Joseph Sindonem mundam, ut involveret in ea Corpus Domini: * Venit ergo, et tulit Corpus ejus.

℣. Rogavit Pilatum Joseph ab Arimathaea, ut tolleret Corpus Jesu. Venit ergo etc.

Lectio viii.

Venit, inquit, Joseph ab Arimathaea nobilis Decurio, qui et ipse erat expectans Regnum Dei, et audacter introivit ad Pilatum, et petiit Corpus Jesu. Magnae quidem Joseph iste dignitatis ad saeculum; sed majoris apud Deum meriti fuisse laudatur. Talem namque existere decebat eum, qui corpus Domini sepeliret; qui et per justitiam meritorum tali ministerio dignus esset, et per nobilitatem potentiae saecularis, facultatem posset obtinere ministrandi: non enim quilibet ignotus, aut mediocris ad Praesidem accedere, et Crucifixi Corpus poterat impetrare. — Tu autem.

℟. Haec est Sindon dignissima, in qua salutis Auctor de Cruce depositus involvi dignatus est: * Ut nos consepulti cum eo, veteris hominis exuviis depositis, innocentiae Sindone tegeremur.

℣. Felix Domus Sabaudiae, quae tanto pignore ditata, sacro hoc munere gloriatur. Ut nos.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. Ut nos.

Nona Lect. de Hom. Fer. curr. Si vero hoc Festum transferatur post Pascha, erit sequens.

Lectio ix.

Joseph autem mercatus Sindonem, et deponens eum involvit Sindone. Possumus juxta intelligentiam spiritualem hoc sentire, Corpus Domini non auro, non gemmis, et serico, sed linteamine puro obvolvendum sit: quamquam et hoc significet, quod ille in Sindone munda involvat Jesum, qui pura cum mente susceperit. Hinc Ecclesiae mos obtinuit, ut sacrificium Altaris non in serico, neque in panno tincto, sed in lino terreno celebretur. — Tu autem.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES, ET PER HORAS.

Antiph. Joseph nobilis Decurio, vir bonus, et justus, et ipse dives erat expectans Regnum Dei.

Psalm. Dominus regnavit *cum reliquis de Dom.*

Antiph. Hic audacter introivit ad Pilatum, et petiit Corpus Jesu.

Antiph. Cum cognovisset Pilatus a Centurione, quod jam mortuus esset, donavit Corpus Joseph.

Antiph. Joseph autem mercatus Sindonem, et deponens eum involvit Sindone.

Antiph. Posuit eum in monumento, in quo nondum quisquam positus fuerat.

Capitulum. *Isaiae 63.*

Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? iste formosus in stola sua, gradiens in multitudine fortitudinis suae. Ego, qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum.

HYMNUS.

Jesu, dulcis amor meus,
Ac si praesens sis, accedo:
Te complector cum affectu,
Tuorum memor Vulnerum.
O quam nudum hic te cerno,
Vulneratum, et distentum,
Inquinatum, involutum
In hoc sacro tegmine.
Salve, Caput, cruentum
Spinis, cujus dulcis vultus
Immutavit suum florem,
Quem coeli tremit Curia.
Salve, Latus, Salvatoris,
Salve mitis apertura,
Super rosam rubicunda,
Medela salutifera.
Manus sanctae, vos avete,
Diris Clavis perforatae:
Ne repellas me, Salvator,
De tuis sanctis Pedibus. Amen.

℣. Dominus regnavit, decorem induit.

℟. Induit Dominus fortitudinem, et praecinxit se virtute.

Ad Benedictus.

Antiph. Joseph nobilis Decurio, expectans et ipse Regnum Dei; mercatus est Sindonem, et deponens Corpus Jesu, involvit illud in Sindone.

Oratio

Deus, qui nobis in Sancta Sindone, qua Corpus tuum Sacratissimum e Cruce depositum a Joseph involutum fuit, Passionis tuae vestigia reliquisti: concede propitius; ut per mortem et sepulturam tuam ad resurrectionis gloriam perducamur. Qui vivis, et regnas cum Deo Patre.

Ad Tertiam.

Antiph. Hic audacter.

Capitulum. *Isaiae 63.*

Quis est iste qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua, gradiens in multitudine fortitudinis suae. Ego qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum.

℟. *brev.* Tuam Sindonem * Veneramur, Domine. Tuam Sindonem.

℣. Tuam recolimus Passionem. Veneramur.

Gloria Patri. Tuam Sindonem.

℣. Adoramus te, Christe, et benedicimus tibi.

℟. Quia per mortem tuam redemisti mundum.

Ad Sextam.

Antiph. Cum cognovisset.

Capitulum. *Isaiae 63.*

Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari? Torcular calcavi solus, et de gentibus non est vir mecum.

℟. *brev.* Adoramus te, Christe, * Et benedicimus tibi. Adoramus.

℣. Quia per mortem tuam redemisti Mundum. Et benedicimus. Gloria Patri. Adoramus.

℣. Omnis terra adoret te, et psallat tibi.

℟. Psalmum dicat Nomini tuo, Domine.

Ad Nonam.

Antiph. Posuit eum.

Capitulum. *Isaiae 63.*

Circumspexi, et non erat auxiliator: quaesivi, et non fuit, qui adjuvaret, et salvavit mihi brachium meum, et indignatio mea ipsa auxiliata est mihi.

℟. *brev.* Omnis terra adoret te, * Et psallat tibi. Omnis terra.

℣. Psalmum dicat Nomini tuo, Domine. Et psallat. Gloria Patri. Omnis terra.

℣. Dominus regnavit decorem induit.

℟. Induit Dominus fortitudinem, et praecinxit se virtute.

In II. Vesperis.

Antiph. Joseph nobilis. *cum reliq.* de Laud. *Psam. de Domin. et loco ultim. Psal.*

Psalmus 141.

Voce mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem meam: * et tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum: * et tu cognovisti semitas meas.

In via hac, qua ambulabam, * absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, et videbam, * et non erat, qui cognosceret me.

Periit fuga a me: * et non est, qui requirat animam meam.

Clamavi ad te, Domine: * dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam, * quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persequentibus me: * quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo: * me expectant justi, donec retribuas mihi.

Antiph. Posuit eum in monumento in quo nondum quisquam positus fuerat.

Capitulum, et Hymnus ut in I. Vesper.

Ad Magnificat.

Antiph. Homo quidam dives ab Arimathaea nomine Joseph, accepto Corpore Jesu, involvit illud in Sindone munda.

Oratio ut supra.

DIE II. APRILIS.
VEL DOMINICA II. POST PASCHA.

IN FESTO S. FRANCISCI DE PAULA CONFESSORIS.

PATRON. PRINC. TOTIUS REGNI

DUPLEX II. CLASS. CUM OCTAVA.

Omnia de Comm. Conf. non Pontif. praeter ea, quae sequuntur.

Oratio.

Deus humilium celsitudo, qui beatum Franciscum Confessorem Sanctorum tuorum gloria sublimasti: tribue quaesumus; ut ejus meritis et imitatione, promissa humilibus praemia feliciter consequamur. Per Dominum.

In I. Noctur. Lect. de Script. occurr. si celebretur post Pascha. Si vero in quadrag. Beatus vir, qui inventus. *de Communi Confess. non Pont. 2. loco.*

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Franciscus Paulae, quod est Calabriae oppidum, loco humili natus est: quem parentes, cum diu prole caruissent, voto facto, beati Francisci precibus susceperunt. Is adolescens divino ardore succensus, in eremum secessit, ubi annis sex, victu asperam, sed meditationibus coelestibus suavem vitam duxit. Sed cum virtutum ejus fama longius manaret, multique ad eum pietatis studio concurrerent, fraternae charitatis causa e solitudine egressus, Ecclesiam prope Paulam aedificavit, ibique prima sui Ordinis fundamenta ejecit. — Tu autem.

℟. Honestum fecit.

LECTIO V.

Erat in eo mirifica loquendi gratia: perpetuam virginitatem servavit: humilitatem sic coluit, ut se omnium minimum diceret, suosque alumnos Minimos appellari voluerit. Rudi amictu, nudis pedibus incedens, humi cubabat. Cibi abstinentia fuit admirabilis: semel in die post solis occasum reficiebatur, et ad panem et aquae potum, vix aliquid ejusmodi obsonii adhibebat, quo vesci in Quadragesima licet: quam consuetudinem ut Fratres sui toto anni tempore retinerent, quarto eos voto adstrinxit. — Tu autem.

℟. Amavit eum.

LECTIO VI.

Multis miraculis servi sui sanctitatem Deus testari voluit: quorum illud in primis celebre, quod a nautis rejectus, Siciliae fretum strato super fluctibus pallio cum socio transmisit. Multa etiam futura prophetico spiritu praedixit. A Ludovico Undecimo Francorum rege expetitus, magnoque in honore est habitus. Denique annum primum et nonagesimum agens, Turonis migravit ad Dominum, anno salutis millesimo quingentesimo septimo: cujus corpus dies undecim insepultum, ita incorruptum permansit, ut suavem etiam odorem efflaret. Eum Leo Papa Decimus in sanctorum numerum retulit. — Tu autem.

℟. Iste homo perfecit.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evang. Nolite timere. *ut in Comm. Confess. non Pont. 2. loco.*

In Quadrag. IX. Lect. legitur de Homilia Feriae occur. et in Laudib. fit de ea commemo.

SECUNDA DIE.

IN II. NOCTURNO.

Tres Lect. S. Ioan. Chrysost. Beati N. dies, *etc. ut in Breviar. de Comm. Conf. non Pontif. Quod si lectae sint in die Festo, legantur hodie sequentes.*

Sermo S. Ioannis Chrysostomi.

Serm. de Marty. quod aut imitandi sunt, aut non laudandi, tom. 5.

LECTIO IV.

Qui sanctorum merita religiosa charitate miratur, quique justorum glorias frequenti laude colloquitur, eorum mores sanctos atque justitiam, imitetur: quoniam quem delectat Sancti alicujus meritum, delectare debet par circa cultum Dei obsequium. Quare aut imitari debet, si laudat: aut laudare non debet, si invitari detrectat: ut qui alium laudat, laudabilem se reddat: et qui Sanctorum merita admiratur, mirabilis ipse vitae sanctitate reddatur. Nam si propterea justos fidelesque diligimus, quod in ipsis justitiam fidemque suspicimus; possumus nos quoque esse quod sunt, si faciamus ipsi quod faciunt. — Tu autem.

℟. Honestum fecit.

LECTIO V.

Neque enim difficile nobis est, quod ab ipsis geritur, imitari, cum sine praecedenti exemplo ab antiquis talia gesta conspicimus: ut non ipsi aliorum aemuli redderentur, sed aemulandae virtutis seipsos nobis praeberent exemplum: ut dum nos ex ipsis, et ex nobis alii proficiunt, sic Christus in suis semper servis in Ecclesia sancta laudetur. Unde ab origine mundi innocens Abel occiditur, Enoch Deo placens transfertur, justus Noe

invenitur, Abraham fidelis probatur, Moyses mansuetus dignoscitur, Jesus castus, David lenis, Elias acceptus, Daniel sanctus, tres pueri victores redduntur. — Tu autem.

℟. Amavit eum.

LECTIO VI.

Apostoli discipuli Christi, credentium magistri habentur: e quibus eruditi Confessores fortissimi pugnant, Martyres perfecti triumphant, et Christiani semper exercitus diabolum Deo armati debellant. In istis semper pares virtutes, dissimiles pugnae, gloriosae victoriae. Unde tu Christiane delicatus es miles, si putas te posse sine pugna vincere, sine certamine triumphare. Exere vires, fortiter dimica, atrociter in praelio isto concerta. Considera pactum, conditionem attende, militiam nosce: pactum quod spopondisti, conditionem qua accessisti, militiam cui nomen dedisti. — Tu autem.

℟. Iste homo perfecit.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 12.*

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

Homilia sancti Fulgentii Episcopi.
Ex Sermone de Confessoribus.

Si non omnes possunt implere quod Dominus ait: Vendite quae possidetis ; illud tamen quod adjecit , dicens : Date eleemosynam , omnibus est possibile, si adsit bona voluntas ; omnibus facile , si non adsit dira cupiditas ; omnibus salubre , si ferveat charitas : cunctis debet esse commune, ut omnibus donetur aeterna felicitas. Qui ergo tantam virtutem accepit a Domino , ut omnia quae in mundo sunt , coelestis regni amore contemnat: quae habet , vendat , et egenis expendat: qui vero tantae virtutis nondum est , de his quae habet , in quantum habet, eleemosynam faciat. — Tu autem.

℟. Iste est qui.

LECTIO VIII.

Perfectus possideat primum virtutis locum , imperfectus saltem perveniat ad secundum. Efficiatur ille gloriose dignus , sit iste laudabiliter largus. Sit ille sanctae paupertatis ardentissimus amator , sit iste sanctorum pauperum piissimus consolator. Habeat iste apud Deum patronos pauperes, quos ille se gaudet virtutis habere consortes. Sit ille talis , qui cum Domino judicaturus sedeat : sit iste talis , qui ad dexteram judicandus assistat. Sit ille talis, qui aeterna tabernacula perpetuo jure possideat: sit iste talis , quem ille recipiat. — Tu autem.

℟. Sint lumbi vestri.

Lectio ix.

Thesaurum nostrum, fratres, in coelis ponamus, ut etiam cor nostrum in coelis habere possimus. Necesse est enim, ut quo praecesserit dilectionis thesaurus, illuc etiam cogitationis sequatur affectus. Ideo Veritas ait: Ubi enim thesaurus vester est, ibi et cor vestrum erit. Ut ergo in coelis thesaurizemus, coelestia diligamus. Vis nosse ubi thesaurizas? attende quid amas. Vis nosse quid amas? attende quid cogitas. Ita fiet, ut thesaurum tuum ex tuo amore cognoscas, et amorem tuum judicio tuae cogitationis intelligas. — Tu autem.

Te Deum laudamus.

TERTIA DIE.
IN II. NOCTURNO.

De Sermone S. Joannis Chrysostomi.
De S. Philogonio, ante medium.

Lectio iv.

Ad hanc beatam requiem transiit beatus Franciscus. Quaenam igitur oratio par sit viri laudibus, quem Deus tam felici sorte dignatus est? Non est ulla. Sed age, dic mihi, num idcirco silebimus? et cujus rei gratia convenimus? An dicemus non haud posse magnitudinem gestorum oratione consequi? Atqui ob hoc ipsum necesse est dicere, quandoquidem haec est praecipua laudum illius pars, quod factis verba aequiparari non possint. Nam quorum benefacta naturam etiam superant mortalem, perspi-

cuum est, quod horum laudes excedunt linguam humanam. Haud tamen ob id aspernabitur officium nostrum, quod pro viribus praestamus, sed suum imitabitur Dominum: siquidem et ille viduae duos tantum obolos dejicienti in gazophylacium, non tantum duorum obolorum mercedem, sed multo amplius reddidit. — Tu autem.

℟. Honestum fecit.

Lectio v.

Proinde quamvis nostrae facultates exiguae sint, minimique pretii, attamen, quae possumus, offerimus. Ea licet non respondeant magnitudini meritorum animae praeclari, justique Francisci, tamen hoc ipsum celsitudinis illius maximum fuerit argumentum, quod nec pusilla repellat, sed idem faciat quod solent divites. Siquidem illi, cum acceperint a tenuibus exigua, quibus non egent sua vicissim apponunt, remunerantes eos, qui, quod poterant, obtulerint. Itidem et hic, cum acceperit a nobis laudem verbis peractam, qua nequaquam eget, redonabit nobis per ipsa facta benedictionem, qua semper uti possimus. — Tu autem.

℟. Amavit eum.

Lectio vi.

Unde igitur laudationem illius auspicabimur? An a magistratu, quem spiritus illi tradidit gratia? Nam mundani Magistratus nequaquam possunt Christianorum demonstrare virtutes, quin potius frequenter habent accu-

sationem malitiae. Quam ob causam? quoniam et solicitudines amicorum , et circumcursationes, et adulationes, aliaque permulta his foediora tales Magistratus solent conciliare. Ceterum ubi Deus suo suffragio designarit aliquem incorruptum suffragium , alienum ab omni suspicione judicium , indubitata fuerit delecti comprobatio, propter ejus , qui delegit , auctoritatem. — Tu autem.

℟. Iste homo perfecit.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 12.*

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Nolite timere pusillus grex , quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

Homilia sancti Petri Chrysologi.
Ex sermone 22.

Praemia statuuntur iis semper , quibus certamina dura proponuntur : ac pro magnitudine certaminis praemii proponitur magnitudo. Hinc est , quod discipulis suis Christus regnum ponit in praemio , ut in certamine non cedant periculis , non timore. Pericula despicit, qui tendit ad regnum : victoriae cupidus nescit timere. Nolite timere , inquit , pusillus grex ; quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Grex pusillus mundo , magnus Deo:

pusillus, quia gloriosos vocat eos, quos instituit ad ovium innocentiam, et mansuetudinem Christianam.—Tu autem.

℟. Iste est qui.

LECTIO VIII.

Adjecit quid faciendum sit regnaturis : Vendite quae possidetis. Non petest dominari omnibus, nisi is, qui propriis non tenetur. Dejectae mentis est, qui familiaris rei meminit, cum vocatur ad regnum ; jacens animus plebejus nummulum thesauris regalibus anteponit. Pauper sensus parvis incubans, perdit magna; et inhians temporalibus, deserit sempiterna. Homo, tali monitu Christus te ditare voluit, non nudare : manere tibi tua voluit, non perire : perpetuari, non vacuari sacculos imperavit : jussit te transferre, non perdere. —Tu autem.

℟. Sint lumbi vestri.

LECTIO IX.

Plus consilio patris agit, quam jure dominantis. Inter insidias latronum, et tinearum morsus quare tua recondas, objurgat: pervigiles noctes, dies anxios, solicita tempora ne tibi ipse facias . commoneris. Auri custos, servator argenti, securitatem non habet, nescit quietem; et cui deest securitas, quies petit ; poena dives est ille, non censu. Thesaurum non deficientem in caelo: hoc est dicere, ubi ego sum, ibi ponite: date mihi, ego servo. Homo, da Patri, crede Deo: quia et haeredi Pater, et

Deus homini creditum non negabit : tenere tua non potest, qui sua dedit. — Tu autem.

Te Deum laudamus.

QUARTA DIE.

IN II. NOCTURNO.

De Sermone S. Joannis Chrysostomi.

Unde supra paulo post.

LECTIO IV.

Quantum autem sit pietatis argumentum, quod Deus illum tanto magistratu dignum judicarit, audi. Christus excitatus a morte, quid dicit Petro? Postquam enim illum interrogasset, Petre amas me? isque respondisset : Tu Domine scis quod amo te ; dicit illi : Si diligis me, pasce oves meas. Hoc autem dicebat, non solum ut nobis certissime declararet, quantopere ipsum diligeret Petrus : verum etiam, ut palam faceret, quantam haberet benevolentiam erga suas oves. Itaque si quis voluerit illi commendatus esse, curam habeat ovium illius, publicam quaerat utilitatem, fratrum suorum saluti prospiciat. — Tu autem.

℟. Honestum fecit.

LECTIO V.

Nullum enim officium hoc Deo charius est, et ob id alicubi dicit : Simon, Simon, expetivit te Satanas, ut cribraret te tamquam triticum, sed ego rogavi pro te, ne

deficiat fides tua. Quid igitur hujus solicitudinis, curaeque praemium mihi rependis? eamdem curam, quam nobis impendit, reposcit. Nam et tu, inquit, aliquando conversus confirma fratres tuos. Neque prorsus alia res est, quae perinde declaret doceatque quis sit fidelis, et amans Christi, quam si fratrum curam agat, proque illorum salute gerat solicitudinem. — Tu autem.

℟. Amavit eum.

LECTIO VI.

Haec omnes audiant et monachi, qui montium occuparunt cacumina, quique modis omnibus seipsos mundo crucifixerunt, quo pro viribus Ecclesiarum praefectos adjuvent, horumque curas leniant precibus, concordia, charitate; scientes, quod nisi modis omnibus opitulentur iis, qui tot periculis objiciuntur, per gratiam Dei, totque negotiorum curas sustinent, quibuscumque possunt rationibus, auxilientur, quamquam procul habitantes, et victus sors ipsis periisset, et tota in scopulum impegisset sapientia. Tu autem.

℟. Iste homo.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 12.*

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua,

De Homilia S. Petri Chrysologi.

Ex Sermone 23.

Audistis hodie, quemadmodum Dominus pastorali jubilo clangorem tubae coelestis adjunxit, ut diu inclinatas ovium mentes ad divina tolleret, coeleste protinus promoveret ad regnum. Acquisivit humilitas superbia quod amisit: et grex pusillus, ac mitis, totas, et varias edomuit propria mansuetudine feritates; pusillus grex vicit, ac fregit tot genera bestiarum, quot diversitates subdidit jugo Christi nationum. — Tu autem.

℟. Iste est qui.

Lectio viii.

Grex pusillus, ac mitis diu contentus occidi, diu devorari passus est donec gentilis saevitia sanguine satiata, vel carnibus, Evangelici pabuli suavitatem, et divini fontis fluentia degustans, totum contagium saeculi evitaret, et pastum: atque in hominem rediret ex bestia, qui ex homine fuerat dilapsus in bestiam. Hoc sensisse ante Prophetas, hoc Apostolos implesse, hoc pertulisse Martyres constat, attestante illo, qui dicit: Propter te mortificamur tota die, aestimati sumus ut oves occisionis. Ut vero iste grex novi ordinis aggrederetur praelium, ubi vivit ille, qui fuit occisus; imitatus est suum Regem, illum secutus est Agnum, qui sicut ovis ad occisionem ductus est. — Tu autem.

℟. Sint lumbi vestri.

Lectio ix.

Tibi ergo Rex, tibi Sacerdos, tibi pastor, tibi sacrificium tibi ovis, tibi agnus, tibi totum factus est qui fecerat totum. Et qui sibi numquam, tibi toties immutatur, propter te varias monstratur in formas, qui manet unica suae majestatis in forma. Et quid plura? dat se tibi Deus, homo, ut ferre potes: quia, ut est, tu non potes sustinere. — Tu autem.

Te Deum laudamus.

QUINTA DIE.

IN II. NOCTURNO.

Tres Lect. S. Gregorii. Deridetur justi simplicitas, *etc. ut in Brev. de eodem Communi 2. loc. Quod si in die festo lectae sint, earum loco ponantur Lect. S. Joannis Chrys.* Qui Sanctorum merita, etc.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. *Cap. 19.*

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

De Homilia sancti Petri Chrysologi.
Unde supra.

Sed audiamus jam quid pusillo gregi talis promiserit pastor. Nolite timere, inquit, pusillus grex, quia compla-

cuit Patri vestro dare vobis regnum. O bonitas effusa! o inaudita pietas! o ineffabilis affectio! In societate census pastor oves assumit, atque ad consortium dominationis servos Dominus adsciscit: ad principatum regni Rex gregem populi totius admittit. Sic sic dat, cui deficere census, cui regnum minui, vacuari potestas non potest largiendo. — Tu autem.

℟. Iste est qui.

LECTIO VIII.

Ecce qui dat, dare loquitur Patrem. Numquid largitatem suam denegat, sic dicendo? Absit; non potestatem minuit, sed pandit affectum, sic dicendo: non distantiam facit, sed Patris suamque voluntatem monstrat, firmat unitatem. Quod autem dixit, Complacuit; et non dixit, placuit; munus edocet Trinitatis: quia quod erga nos Filio placuit, hoc complacuit Trinitati. — Tu autem.

℟. Sint lumbi vestri.

LECTIO IX.

Post tantam ergo Dominus largitatem, post suam gratiam tibi copiosius collatam, abjecta, et vilia peculia servitutis jubet abjicere regnaturum. Vendite quae possidetis, et date eleemosynam. Plebejum cultum regia non admittit potestas, augustus honor nonnisi diademate confertur, et purpura. Abjicere ergo debet habitum servitutis, qui se regem credit divinitus consecratum. Est consuetudinis, est animi felicis, ut adscitus ad regnum,

quod fuit proprium, quod privatum, mox parentibus, mox propinquis, civibus indigentibus, liberaliter prorogare, ne sit mendicus animo, qui censu functus, et honore. — Tu autem.

Te Deum laudamus.

SEXTA DIE.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro Moralium sancti Gregorii Papae.

Lib. 10. c. 16. in cap. 12. Job.

Lectio iv.

Bene justi simplicitas, et lampas esse dicitur, et contempta lampas, quia interius lucet; et contempta, quia exterius non lucet. Intus ardet flamma charitatis, foris nulla gloria resplendet decoris. Lucet ergo, et despicitur qui flagrans virtutibus, abjectus aestimatur. Sed usquequo lampas ista contemnitur? usquequo despicabilis habetur? numquid non fulgorem suum nullatenus exerit, et numquam quanta claritate candeat, ostendit? Ostendit plane; nam protinus additur: Parata ad tempus statutum. Statutum quippe contemptae lampadis tempus, est extremi judicii praedestinatus dies, quo justus quisque, qui nunc despicitur, quanta potestate fulgeat demonstratur. — Tu autem.

℟. Honestum fecit.

Lectio v.

Tunc enim cum Deo judices veniunt, qui nunc pro Deo injuste judicantur. Tunc eorum lux tanto latius emicat, quanto eos nunc manus persequentium durius angustat. Tunc reproborum oculis patescet, quod coelesti potestate subnixi sunt, qui terrena omnia sponte reliquerunt. Unde electis Veritas dicit: Vos, qui secuti estis me, in regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede majestatis suae, sedebitis et vos super duodecim sedes, judicantes duodecim tribus Israel. Neque enim plusquam duodecim judices illa interni consessus curia non habebit, sed nimirum duodenario numero quantitas universitatis exprimitur: quia quisquis stimulo divini amoris excitatus, hic possessa reliquerit, illic proculdubio culmen judiciariae potestatis obtinebit. — Tu autem.

℟. Amavit eum.

Lectio vi.

Hinc est enim, quod de sanctae Ecclesiae sponso per Salomonem dicitur: Nobilis in portis vir ejus, quando sederit cum senatoribus terrae. Hinc Isaias ait: Dominus ad judicium veniet cum senioribus populi sui. Hinc eosdem seniores Veritas non jam famulos, sed amicos denuntiat, dicens: Non jam dicam vos servos, sed amicos meos. Quos Psalmista intuens, ait: Mihi autem nimis honorati sunt amici tui Deus. Quorum dum celsitudinem cordis aspiceret, mundi gloriam qua calce calcarent, protinus addidit: Nimis confortatus est principatus eorum.

Ac ne paucos esse crederemus, quos proficere usque ad summam tantae perfectionis agnoscimus; illico adjunxit: Dinumerabo eos, et super arenam multiplicabuntur. Quot itaque nunc pro amore veritatis sese libenter humiliant, tot tunc in judicio lampades coruscant. — Tu autem.

℟. Iste homo perfecit.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 12.*

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

De Homilia sancti Petri Chrysologi.

Unde supra.

Tali ergo providentia Dominus, consilio tali, vilia, et caduca jubet ut vendamus, ut largiamur, ut donemus, qui in coelesti regno omnia, quae in coelo et quae in terra sunt, volumus possidere. Sed si vis servare tuorum pretia praediorum, et saeculorum forte condita te delectant; fac tibi sacculos quales ille praecepit, qui jam cupiditatis tuae custos est, et provisor. Denique ut vidit quod duriter dixit, Vendite quae possidetis; mox adjecit: Facite vobis sacculos, qui non veterascunt, thesaurum non deficientem in coelis. — Tu autem.

℟. Iste est qui.

LECTIO VIII.

Iterum contristatus es: quia quod habes, in coelis cogeris collocare. Rogo, crede Deo tuo, qui servo credis: magis Deo, quam homini commenda. Sed si times ne quid inde praesumat, ne quid dispergat pietas largitoris, signa fidei annulo sacculos tuos, ut tali custode dormias tu securus: quia ubi ille est, ibi locus nullus est furi. Non poterit tibi tuam pecuniam denegare, qui tibi omnia sua contulit, qui te regni sui et honore ditavit, et gloria. — Tu autem.

℟. Sint lumbi vestri.

Ex Sermone 25. circa fin.

LECTIO IX.

Novo modo, imo coelesti modo, qui hunc audit, vendendo comparat, recondit erogando; dum amittit, acquirit. Quam cupit pecuniam perdurare, perpetuare sacculos divitiarum, condita permanere, qui dicit: Facite vobis sacculos, qui non veterascunt. Ecce docet avaritiam, qui coeperat suadere contemptum. Et qui thesaurizantes temporaliter arguebat, ad totum cupiditatis fomitem jubet sacculos sine fine perquiri. Christe, quo te pertrahit amor tuorum! Ut avarum lucrifacias, facis eum quod desiderat, non quod oportet audire: sacculos imperas, ut avarus, dum consueta percurrit ad lucra, aut virtutem capiat, aut a virtute capiatur. — Tu autem.

Te Deum laudamus.

SEPTIMA DIE.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.
Serm. 1. de S. Victore.

LECTIO IV.

Sancti Francisci vita, et gloria specialis, non tam ad gloriam, quam ad virtutem provocat omnes, qui recto sunt corde. Non recti plane, sed perversi est animi, ante quaerere gloriam, quam exercere virtutem; et velle coronari, qui legitime non certaverit. Vanum est vobis, inquit, ante lucem surgere. Ita est: frustra ad celsitudinem nititur gloriae, qui prius non claruit virtute. Frustra fatuae virgines sponso obviam surgunt, quarum lampades extinguuntur: et ideo fatuae, quia vacuis gloriantur lampadibus, virtutis oleum non habentes.—Tu autem.

℟. Honestum fecit.

LECTIO V.

Virtus gradus ad gloriam: virtus, mater gloriae est. Fallax gloria, et vana est pulchritudo, quam illa non parturivit. Sola est, cui gloria jure debetur, et secure impenditur. Sancto Francisco nec virtus, nec gloria deest: sed quemadmodum ambae res, et quo ordine in homine processerunt, id operae pretium intueri. Habemus enim, dilectissimi, in vita Francisci et quod digne miremur, et quod salubriter imitemur. Tutius sane aemulanda solidiora, quam sublimiora, et quae magis virtutem redo-

leant, gloriam minus. Studeamus proinde moribus conformari, cui in mirabilibus similari, etsi volomus, non valemus. — Tu autem.

℟. Amavit eum.

LECTIO. VI.

Æmulemur in viro sobrium victum, devotum affectum; aemulemur mansuetudinem spiritus, castimoniam corporis, oris custodiam, animi puritatem, ponere frenum irae, et modum linguae, dormire parcius, orare frequentius, commonere nosmetipsos psalmis, hymnis, et canticis spiritualibus, diebus jungere noctes, et divinis laudibus occupare: aemulemur charismata meliora. AEmulemur, inquam, quod extitit liberalis in pauperes, patiens ad peccantes, benignus ad omnes. Hoc enim melius. In his forma est, cui imprimamur: in miraculis gloria, a qua reprimamur. Illa laetificent, ista aedificent: moveant illa, ista promoveant. — Tu autem.

℟. Iste homo perfecit.

IN III. NOCTURNO

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 12.*

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

De Homilia S. Petri Chrysologi.

Post supradicta.

Vere Pater, o Christe, qui cum tuis quibuscumque parvulis sic agis. Namque et nos interdum nostris parvulis petentibus noxia, ingerimus salutaria sub specie noxiorum, fallentes insipientiam, non decipientes affectum. Dixisti : Facite vobis sacculos qui non veterascunt. Sacculus cur paratur? quid ibi claustra, ubi ipsa custos est innocentia? ibi quid signaculum, ubi fraudis suspicio non habetur? si et in coelo sacculis opus est, cura non amittitur, sed mutatur. — Tu autem.

℟. Iste est qui.

LECTIO VIII.

Domine, tu vidisti, quia in thesauris tota fides, tota spes in sacculis sit avaris ; et ideo imputribiles in coelo sacculos vis parari, ut qui te non sequitur ad coelum, sequatur saltem sacculos suos. Avare, fac tibi sacculos, et fac jubente Deo, quia votis tuis annuit divina majestas. Sed fac tibi sacculos erogando: quia quidquid pauper acceperit, Pater coelestis suscipit. Et ubi recondit? in coelo. Et ne forte perdidisse te doleas, vel usuram centuplum in coelesti foenore recipies, quidquid in coelum paupere transmiseris perferente. — Tu autem.

℟. Sint lumbi vestri.

LECTIO IX.

Usura mundi centum ad unum, Deus unum accipit ad centum, et tamen homines cum Deo nolunt habere con-

tractum. Sunt forsitan de cautione soliciti. Quare? nonne homo homini exiguae chartulae obligatione constringitur? Deus tot, et tantis voluminibus cavet, et debitor non tenetur? Sed dicis: Esto quod debeat; quo exigente restituet? Se ipso; quia non potest ille mentiri: idem ipse est et executor, et debitor. Non erit in reddendo durus, qui profusus est in largiendo. Crede homo Deo, quod tibi Deus dedit: majora reddere vult, cum vult debere largitor. — Tu autem.

Te Deum laudamus.

IN DIE OCTAVA.

IN II. NOCTURNO.

De Sermone S. Bernardi Abbatis.

Serm. 2. de S. Victore.

LECTIO IV.

Gaudete in Domino, dilectissimi, qui inter continua suae pietatis beneficia indulsit hominem mundo, cujus multi salvarentur exemplo. Iterum dico gaudete, quod factus de medio appropriavit Deo, ut multo plures ejus intercessione salventur. In terris visus est, ut esset exemplo: in coelum levatus est, ut sit patrocinio. Hic informat ad vitam, illic invitat ad gloriam. Factus est mediator ad regnum, qui fuit incitator ad opus. Bonus mediator, qui sibi jam postulans nihil, totum in nos transferre desiderat et supplicantis affectum, et supplicationis fructum. Quid enim quaeret sibi qui nullius eget?—Tu autem.

℟. Honestum fecit.

Lectio v.

Haec dies gloriosae migrationis ejus, dies letitiae cordis ejus: exultemus, et laetemur in ea. Introivit in potentias Domini, gaudeamus: quia nunc potentior est ad salvandum. Hodie Franciscus, posito corpore, tanto alacrior, quanto expeditior penetravit in sancta, similis factus in gloria Sanctorum. Hodie despecto mundo, ut mundi principe triumphato, supra mundum victor ascendit accipiens de manu Domini coronam victoriae. Ascendit autem cum immensa suppellectili meritorum, clarus triumphis, miraculis gloriosus. Sedet veteranus miles, debita jam suavitate, et securitate quietus: securus quidem sibi, sed nostri solicitus. O venerandam etiam ipsis Angelis sanctitatem, quam pari studio, etsi dispari voluntate, et mali fugitant, et frequentant boni. Nec facile dixerim, quid virum astruat sanctiorem, horum favor, aut pavor illorum. — Tu autem.

℟. Amavit eum.

Lectio vi.

O miles emerite, qui Christianae militiae duris laboribus Angelicae felicitatis requiem commutasti: respice ad imbelles et imbecilles commilitones tuos, qui inter hostiles gladios, et spiritales nequitias tuis laudibus occupamur. Quam pium, quam dulce, quam suave, o Francisce, in hoc loco afflictionis, et in hoc corpore mortis te canere, te colere, te precari! Nomen tuum, et memoriale tuum, favus distillans in labiis captivorum, mel,

et lac sub lingua eorum , qui tui memoria delectantur. Eja ergo fortis athleta , dulcis patrone , advocate fidelis, exurge in adjutorium nobis; ut et nos de nostra ereptione gaudeamus, et tu de plena victoria glorieris.—Tu autem.

℟. Iste homo perfecit.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 12.*

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Nolite timere pusillus grex , quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

De Homilia S. Petri Chrysologi.

Ex Serm. 23. initio.

Hodie Dominus Evangelici gregis pusilla, et tenera primordia quam blanda exhortatione sit consolatus , audistis. Aufert spes anxias , dubios tollit eventus , omnemque propellit , et excludit timorem , quando in exordio ipso regnum nascentibus pollicetur. Quis de victu , quis de vestitu , quis de plebejo censu , et vernalis cespitis vilitate suspirat ; de regno certus, de dominatione securus ? Satis sibi invidet , qui elevatus ad summa, ipse se ad humilia dejicit , ad egena depouit. — Tu autem.

℟. Iste est qui.

LECTIO VIII.

Sed scire convenit , Pater iste quis est , vel qualis est, vel quod regnum suis filiis repromittit. Quis sit iste Pa-

ter , quotidie te confitente cognoscis , cum clamas : Pater noster , qui es in coelis. Qualis autem sit, ipsa operum magnitudine pervidisti. Ex nihilo fecit coelum, terram solidavit ex liquido, montes statuit ad stateram, maria intra legitimos terminos sola praecepti auctoritate conclusit. Verum si regni , quod promittit pusillis , desideras nosse qualitatem , ipse aperit , sic dicendo : Sinite parvulos venire ad me ; talium est enim regnum coelorum. Esse in coelo mirum est: in coelo vivere est majestatis. — Tu autem.

℟. Sint lumbi vestri.

Lectio ix.

Quid ergo cum terra illi , qui possidet coelum ? quid illi cum humanis, qui adeptus est jam divina? Nisi forte placent gemitus , eliguntur labores , amantur pericula , pessima mors delectat, et illata mala bonis sunt gratiora collatis. Sed videamus quod dat Pater tantus consilium regnaturis : Vendite , quae possidetis, et date eleemosynam. Si victuros vos , si regnaturos , si vos jam divites esse creditis in supernis , ubi futuri, quo migraturi, ubi regnaturi estis : vos illa , quae vestra sunt , jam praecedant : opes miseras misericordia computate: quae humana sunt , in divina convertite. — Tu autem.

Te Deum laudamus.

FESTUM PATROCINII S. JOSEPH CONFESSORIS

PROTECTORIS, ET PATRONI PRINC. CIVITATIS ALTAMURAE.

DUPLEX SECUNDAE CLASSIS.

Ad Vesperas.

Antiph. Jacob autem, *cum reliquis de Laudibus. Psal.* Dixit Dominus, *cum reliquis de Dominica, et loco ultimi, Psal.* Laudate Dominum omnes Gentes.

Capitulum. *Genes. 49.*

Benedictiones Patris tui confortatae sunt benedictionibus patrum ejus; donec veniret desiderium collium aeternorum: Fiant in capite Joseph, et in vertice Nazaraei inter fratres suos.

HYMNUS

Te Joseph, celebrent agmina Coelitum,
Te cuncti resonent Christiadum Chori,
Qui clarus meritis, junctus es inclytae
Casto foedere Virgini.

Almo cum tumidam germine conjugem
Admirans, dubio tangeris anxius,
Afflatu superi Flaminis Angelus
Conceptum puerum docet.

Tu natum Dominum stringis: ad exteras
AEgypti profugum tu sequeris plagas;
Amissum, Solymis quaeris, et invenis,
Miscens gaudia fletibus.
Post mortem reliquos mors pia consecrat,
Palmamque emeritos gloria suscepit:
Tu vivens, superis par, frueris Deo,
Mira sorte beatior.
Nobis, summa Trias, parce precantibus.
Da Joseph meritis sydera scandere:
Ut tandem liceat, nos tibi perpetim
Gratum promere canticum. Amen.

℣. Constituit eum Dominum domus suae, allel.

℟. Et Principem omnis possessionis suae, alleluja.

Ad Magnificat.

Antiph. Cum esset desponsata Mater Jesu Maria Joseph, antequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu Sancto, alleluja.

Oratio

Deus, qui, ineffabili providentia, beatum Joseph Sanctissimae Genitricis tuae Sponsum eligere dignatus es: Praesta quaesumus; ut quem Protectorem veneramur in terris, intercessorem habere mereamur in coelis. Qui vivis, et regnas etc.

Ad Matutinum,

Invitatorium. Laudemus Deum nostrum: * In veneratione beati Joseph Protectoris nostri, alleluja.

HYMNUS.

Te Joseph, celebrent, *sicut in Vesperis.*

IN I. NOCTURNO.

Antiph. Angelus Domini apparuit in somnis Joseph, dicens: Surge, et accipe Puerum, et Matrem ejus, et fuge in AEgyptum, et esto ibi, usque dum dicam tibi, alleluja.

Psalmi ut in Communi Confess. non Pontif.

℣. Confitebor nomini tuo, alleluja.

℟. Quoniam adjutor, et Protector factus es mihi, alleluja.

De Libro Genesis.

LECTIO I. *Cap. 39.*

Igitur Joseph ductus est in AEgyptum, emitque eum Putiphar Eunuchus Pharaonis, princeps exercitus, vir AEgyptius, de manu Ismaelitarum, a quibus perductus erat. Fuitque Dominus cum eo, et erat vir in cunctis prospere agens: habitavitque in domo Domini sui, qui optime noverat Dominum esse cum eo, et omnia quae gereret, ab eo dirigi in manu illius. Invenitque Joseph gratiam coram Domino suo, et ministrabat ei, a quo praepositus omnibus gubernabat creditam sibi domum, et universa, quae ei tradita fuerant. Benedixitque Dominus domui AEgyptii propter Joseph, et multiplicavit tam in aedibus, quam in agris cunctam ejus substantiam. Nec quidquam aliud noverat, nisi panem, quo vescebatur.

Erat autem Joseph pulchra facie, et decorus aspectu.— Tu autem.

℟. Clamavit Populus ad Regem, alimenta petens: * Quibus ille respondit: Ite ad Joseph, alleluja.

℣. Salus nostra in manu tua est: respice nos tantum, et laeti serviemus Regi. Quibus ille etc.

LECTIO II. *Genes. cap. 41.*

Placuit Pharaoni consilium, et cunctis ministris ejus; locutusque est ad eos: Num invenire poterimus talem virum qui spiritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph: quia ostendit tibi Deus omnia, quae locutus es; numquid sapientiorem, et consimilem tui invenire potero? Tu eris super domum meam, et ad tui oris imperium cunctus populus obediet: Uno tantum Regni solio te praecedam. Dixitque rursus Pharao ad Joseph: Ecce constitui te super universam terram AEgypti. Tulitque annulum de manu sua, et dedit eum in manu ejus, vestivitque eum stola byssina, et collo torquem auream circumposuit. Fecitque eum ascendere super currum suum secundum, clamante praecone, ut omnes coram eo genuflecterent, et praepositum esse, scirent, universae terrae AEgypti. — Tu autem.

℟. Fecit me Deus quasi patrem Regis, et Dominum universae domus ejus: * Exaltavit me, ut salvos faceret multos populos, alleluja.

℣. Venite ad me, et ego dabo vobis omnia bona AEgypti, ut comedatis medullam terrae. Exaltavit.

Lectio III.

Dixit quoque Rex ad Joseph: Ego sum Pharao: Absque tuo Imperio non movebit quisquam manum, aut pedem in omni terra AEgypti. Vertitque nomen ejus et vocavit eum lingua AEgyptiaca, Salvatorem mundi. Deditque illi uxorem Aseneth filiam Putiphar Sacerdotis Heliopoleos. Egressus est itaque Joseph ad terram AEgypti (triginta autem annorum erat, quando stetit in conspectu Regis Pharaonis) et circuivit omnes Regiones AEgypti. Venitque fertilitas septem annorum; et in manipulos redactae segetes congregatae sunt in horrea AEgypti. Omnis etiam frugum abundantia in singulis urbibus condita est. Tantaque fuit abundantia tritici, ut arenae maris coaequaretur, et copia mensuram excederet. — Tu autem.

℟. Jam laetus moriar, quia vidi faciem tuam, et superstitem te relinquo. Non sum fraudatus aspectu tuo; * Insuper ostendit mihi Dominus semen tuum, alleluja.

℣. Qui pascit me ab adolescentia mea, benedicat pueris istis; et invocetur super eos nomen meum. Insuper. Gloria Patri. Insuper.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. Angelus Domini apparuit in somnis Joseph, dicens: Surge, et accipe Puerum, et Matrem ejus, et vade in terram Israel, defuncti sunt enim qui quaerebant animam pueri, alleluja.

℣. Respice de coelo, et vide, et visita vineam istam, alleluja.

℟. Et perfice eam, alleluja.

Sermo Sancti Bernardini Senensis.

Serm. I. de S. Joseph.

LECTIO IV. *In Proemio.*

Omnium singularium gratiarum alicui rationabili creaturae communicatarum, generalis regula est; quod quandocumque divina gratia eligit aliquem ad aliquam gratiam singularem, seu ad aliquem sublimem statum, omnia charismata donat, quae illi personae sic electae, et ejus officio necessaria sunt, atqua illam copiose decorant. Quod maxime verificatum est in sancto Joseph, putativo Patre Domini nostri Jesu Christi, et vero Sponso Reginae mundi, et Dominae Angelorum, qui ab aeterno Patre electus est fidelis Nutricius, atque Custos principalium thesaurorum suorum, scilicet Filii ejus, et Sponsae suae, quod officium fidelissime prosecutus est. Cui propterea Dominus ait: Serve bone, et fidelis, intra in gaudium Domini tui. — Tu autem.

℟. Dedisti mihi protectionem salutis tuae, et dextera tua suscepit me: * Protector meus, et cornu salutis meae, et susceptor meus, alleluja.

℣. Ego Protector tuus sum, et merces tua magna nimis. Protector meus.

LECTIO V. *Art. 2. cap. 3.*

Si compares eum ad totam Ecclesiam Christi, nonne iste est homo electus, et specialis, per quem, et sub quo Christus est ordinate, et honeste introductus in mundum? Si ergo Virgini Matri tota Ecclesia sancta debitrix est, quia per eam Christum suscipere digna facta est: Sic profecto post eam huic debet gratiam, et reverentiam singularem. Ipse enim est clavis veteris Testamenti, in qua Patriarchalis, et Prophetalis dignitas promissum consequitur fructum. Porro hic est solus, qui corporaliter possedit, quod eis divina dignatio repromisit. Merito igitur figuratur per illum Patriarcham Joseph, qui populis frumenta servavit. Sed et hic illum praecellit, quia non solum AEgyptiis panem corporalis vitae; sed omnibus electis panem de coelo, qui coelestem vitam tribuit, cum multa solertia enutrivit. — Tu autem.

℟. Statuet filios suos sub tegmine illius, et sub ramis ejus morabitur; protegetur sub tegmine illius a fervore: * Et in gloria ejus requiescet, alleluja.

℣. Sperate in eo omnis Congregatio populi: effundite coram illo corda vestra. Et in gloria.

LECTIO VI. *Art. 3.*

Profecto dubitandum non est, quod Christus familiaritatem, reverentiam, atque sublimissimam dignitatem, quam sibi exhibuit, dum ageret in humanis, tamquam filius patri suo, in coelis utique non negavit, quin po-

tius complevit, et consummavit. Unde non immerito in verbo proposito a Domino subinfertur: Intra in gaudium Domini tui. Unde licet gaudium aeternae beatitudinis in cor hominis intret, maluit tamen Dominus ei dicere: Intra in gaudium: ut mystice innuatur, quod gaudium illud non solum in eo sit intra, sed undique illum circumdans, et absorbens, et ipsum velut abyssus infinita submergens. Memento igitur nostri, beate Joseph, et tuae orationis suffragio apud tuum putativum Filium intercède: sed et beatissimam Virginem Sponsam tuam nobis propitiam redde, quae Mater est ejus, qui cum Patre, et Spiritu Sancto vivit, et regnat per infinita saecula saeculorum. Amen. — Tu autem.

℟. Si consistant adversum mè castra, non timebit cor meum: * Si exurgat adversum me praelium, in hoc ego sperabo, alleluja.

℣. In te cantatio mea semper, quoniam tu adjutor fortis.

Si exurgat. Gloria Patri. Si exurgat.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. Consurgens Joseph accepit Puerum, et Matrem ejus, et venit in terram Israel; et habitavit in civitate, quae vocatur Nazareth, alleluja.

℣. Invocavi Dominum Patrem Domini mei, alleluja.

℟. Ut non derelinquat me in die tribulationis, alleluja.

Lectio Sancti Evangelii Secundum Lucam.

Lectio VII.

In illo tempore : Factum est autem , cum baptizaretur omnis populus , et Jesu baptizato , et orante , apertum est coelum. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Lib. II. de Consens. Evangel.

Cap. 1. et 3.

Manifestum est illud , quod ait : Ut putabatur filius Joseph , propter illos dixisse , qui eum ex Joseph , sicut alii homines nascuntur, natum arbitrabantur. Quos autem movet , quod alios progenitores Matthaeus enumerat descendens a David usque ad Joseph ; alios autem Lucas ascendens a Joseph usque ad David : Facile est , ut advertant , duos patres habere potuisse Joseph ; unum a quo genitus, alterum a quo fuerit adoptatus. Antiqua est enim consuetudo adoptandi etiam in illo populo Dei, ut sibi filios facerent , quos non ipsi genuissent. Unde intelligitur Lucas patrem Joseph , non a quo genitus, sed a quo fuerat adoptatus , suscepisse in Evangelio suo , cujus progenitores sursum versus commemorat , donec exiret ad David. — Tu autem.

℟. Joseph fili David , noli timere accipere Mariam conjugem tuam , quod enim in ea natum est de Spiritu Sancto est ; pariet autem filium : * Et vocabis nomen ejus Jesum , alleluja.

℣. Ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum. Et vocabis.

Lectio viii.

Cum enim necesse sit, utroque Evangelista vera narrante, et Matthaeo scilicet, et Luca, ut unus eorum ejus patris originem teneret, qui genuerat; alter ejus, qui adoptaverat Joseph; quem probabilius intelligimus adoptantis originem tenuisse, quam eum, qui noluit Joseph genitum dicere ab illo, cujus eum filium esse narrabat? Matthaeus autem dicens: Abraham genuit Isaac, Isaac genuit Jacob: Atque ita in hoc verbo, quod est, genuit, perseverans donec in ultimo diceret: Jacob autem genuit Joseph; satis expressit ad eum patrem se perduxisse originem generantium, a quo Joseph non adoptatus, sed genitus erat. — Tu autem.

℟. Surge, et accipe Puerum, et Matrem ejus, et fuge in AEgyptum: * Et esto ibi usque dum dicam tibi, alleluja.

℣. Ut adimpleretur, quod dictum est a Domino per Prophetam dicentem: Ex AEgypto vocavi filium meum. Et esto. Gloria Patri. Et esto.

Lectio ix.

Quamquam si etiam Lucas genitum diceret Joseph ab Heli, nec sic nos hoc verbum perturbare deberet, ut aliud crederemus, quam ab uno Evangelista gignentem,

ab altero adoptantem patrem fuisse commemoratum. Neque enim absurde quisque dicitur non carne, sed charitate genuisse, quem filium sibi adoptaverit. At vero etiam nos quibus dedit Deus potestatem filios ejus fieri, de natura, atque substantia sua non nos genuit, sicut unicum Filium; sed utique dilectione adoptavit. — Tu autem.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES, ET PER HORAS.

Antiph. Jacob autem genuit Joseph, virum Mariae, de qua natus est Jesus, qui vocatur Christus, alleluja,

Psal. Dominus regnavit. *Cum reliquis de Dominica.*

Antiph. Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galileae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, alleluja.

Antiph. Ascendit autem Joseph a Galilea de civitate Nazareth, in Judaeam in civitatem David, quae vocatur Bethlehem, alleluja.

Antiph. Et venerunt festinantes, et invenerunt Mariam, et Joseph, et Infantem positum in praesepio, alleluja, alleluja.

Antiph. Et ipse Jesus erat incipiens quasi annorum triginta, ut putabatur filius Joseph, alleluja.

Capitulum. *Genes. 49.*

Benedictiones Patris tui confortatae sunt benedictionibus Patrum ejus; donec veniret desiderium collium aeterno-

rum : Fiant in capita Joseph, et vertice Nazaraei inter fra tres suos.

HYMNUS.

Coelitum Joseph decus, atque nostrae
Certa spes vitae, columenque mundi,
Quas tibi laeti canimus benignus
Suscipe laudes.

Te Sator rerum statuit pudicae
Virginis Sponsum, voluitque Verbi
Te Patrem dici, dedit et ministrum
Esse salutis.

Tu Redempterem stabulo jacentem,
Quem chorus Vatum cecinit futurum,
Aspicis gaudens, humilisque natum.
Numen adoras.

Rex Deus Regum, dominator orbis,
Cujus ad nutum tremit inferorum
Turba, cui pronus famulatur Aeter,
Se tibi subdit.

Laus sit excelsae Triadi perennis,
Quae tibi praebens superos honores,
Det tuis nobis meritis beatae
Gaudia vitae. Amen.

℣. Dedisti mihi protectionem salutis tuae, alleluja.
℟. Et dextera tua suscepit me, alleluja.

Ad Benedictus.

Antiph. Joseph fili David, noli timere accipere Ma-

riam conjugem tuam; quod enim in ea natum Spiritu Sancto est, alleluja.

Oratio

Deus, qui, ineffabili providentia, beatum Jos ctissimae Genitricis tuae Sponsum eligere dign Praesta quaesumus; ut quem Protectorem vener terris, Intercessorem habere mereamur in coelis vis, et regnas etc.

Ad Tertiam.

Antiph. Missus est.

Capit. Benedictiones Patris tui.

℟. *breve.* Constituit eum Dominum domus su leluja, alleluja. Constituit eum.

℣. Et principem omnis possessionis suae. All leluja.

Gloria Patri. Constituit eum.

℣. Confitebor nomini tuo, alleluja.

℟. Quoniam Adjutor, et Protector factus es leluja.

Ad Sextam.

Antiph. Ascendit autem.

Capitulum. *G*

Deus patris tui erit adjutor tuus, et omnipote dicet tibi benedictionibus coeli desuper.

℟. *brev.* Confitebor nomini tuo: * Alleluja, Confitebor.

℣. Quoniam adjutor, et Protector factus es mihi. Alleluja, alleluja. Gloria Patri. Confitebor.

℣. Justus germinabit sicut lilium, alleluja.

℟. Et florebit in aeternum ante Dominum, alleluja.

Ad Nonam.

Antiph. Et ipse Jesus.

Capitulum. *Genes. 49.*

Filius accrescens Joseph, filius accrescens, et decorus aspectu: Filiae discurrerunt super murum.

℟. *brev.* Justus germinabit sicut lilium; * Alleluja, alleluja. Justus.

℣, Et florebit in aeternum ante Dominum. Alleluja, alleluja.

Gloria Patri. Justus.

℣. Plantatus in domo Domini, alleluja.

℟. In atriis domus Dei nostri, alleluja.

In secundis Vesperis, omnia ut in primis, exceptis sequentibus.

℣. Sub umbra illius, quem desideraveram sedi, alleluja.

℟. Et fructus ejus dulcis gutturi meo, alleluja.

Ad Magnificat.

Antiph. Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce pater tuus, et ego dolentes quaerebamus te, alleluja.

Oratio.

Deus, qui, ineffabili providentia. *ut supra.*

DOMINICA IV. POST PASCHA.

FESTUM B. M. VIRGINIS SUCCURSUS.

PATRON. MIN. CIVITATIS ALTAMURAE.

DUPLEX MAJUS.

Ad Vesperas.

Antiph. Dum esset Rex : *cum reliquis de laudibus , ut infra.*

Psal. Dixit Dominus, *cum reliquis, ut in officio parvo B. M. Virginis tempore Pasch.*

Capitulum. *Eccl. 24.*

Ab initio , et ante laecula creata sum , et usque ad futurum saeculum non desinam , et in habitatione sancta coram ipso ministravi.

HYMNUS.

Ave Maris Stella etc.

℣. Dignare me laudare te , Virgo Sacrata. Alleluja.

℟. Da mihi virtutem contra hostes tuos. Alleluja.

Ad Magnificat.

Antiph. Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillanimes , refove flebiles , ora pro populo, interveni pro Clero , intercede pro devuto femineo sexu , sentiant omnes tuum juvamen , quicumque celebrant tuam sanctam festivitatem. Alleluja.

Oratio.

Concede nos famulos tuos, quaesumus, Domine Deus, perpetua mentis, et corporis sanitate gaudere: et gloriosa Beatae Mariae semper Virginis intercessione, e praesenti liberari tristitia, et aeterna perfrui laetitia. Per Dominum etc.

Et fit comm. Dom. IV. post Pascha.

In fine hymn. Compl., et hor. dicitur, Jesu tibi sit gloria etc.

Ad matutinum.

Invitat. Sancta Maria Dei Genitrix Virgo, * intercede pro nobis. Alleluja.

Psal. Venite exultemus Domino.

Hymnus.

Quem terra, pontus, sidera etc.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui, alleluja. *Sub unica antiph.*

Psal. Domine Dominus noster, *cum reliquis, ut in Officio parvo B. M. V.*

℣. Specie tua, et pulchritudine tua, alleluja.

℟. Intende, prospere, procede, et regna, alleluja.

De Parabolis Salomonis.

Lectio I.

Ego Sapientia habito in consilio, et eruditis intersum cogitationibus. Timor Domini odit malum: arrogantiam,

et superbiam, et viam pravam, et os bilingue detestor. Meum est consilium, et aequitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me reges regnant, et legum conditores justa decernunt. Per me principes imperant, et potentes decernunt justitiam. Ego diligentes me diligo, et qui mane vigilant ad me, invenient me. — Tu autem.

℟. Sancta, et immaculata virginitas, quibus te laudibus efferam nescio, * Quia quem Caeli capere non poterant, tuo gremio contulisti, alleluja.

℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia.

LECTIO II.

Mecum sunt divitiae, et gloria, opes superbae, et justitia. Melior est enim fructus meus auro, et lapide pretioso, et genimina mea argento electo. In viis justitiae ambulo, in medio semitarum judicii, ut ditem diligentes me, et thesauros eorum repleam. Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab aeterno ordinata sum, et ex antiquis, antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram: necdum fontes aquarum eruperant: nec dum montes gravi mole constiterant: ante colles ego parturiebar. — Tu autem.

℟. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum, quia cum essem parvula placui Altissimo. * Et de meis visceribus genui Deum, et hominem, alleluja.

℣. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Et de meis.

Lectio III.

Beatus homo, qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et abservat ad postes ostii mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino: qui autem in me peccaverit, laedet animam suam. Omnes, qui me oderunt, diligunt mortem. Sapientia aedificavit sibi domum, excidit columnas septem. Immolavit victimas suas, miscuit vinum, et proposuit mensam suam. Misit ancillas suas, ut vocarent ad arcem, et ad maenia Civitatis. Si quis est parvulus, veniat ad me. Et insipientibus locuta est: Venite, comedite panem meum, et bibite vinum, quod miscui vobis. — Tu autem.

℟. Beata es, Virgo Maria, quae Dominum portasti Creatorem Mundi. * Genuisti, qui te fecit, et in aeternum permanes Virgo, alleluja.

℣. Ave Maria gratia plena Dominus tecum. Genuisti.
Gloria Patri. Genuisti.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere, procede, et regna, alleluja.

Psal. Eructavit etc.

℣. Adjuvabit eam Deus vultu suo, alleluja.

℟. Deus in medio ejus non commovebitur, alleluja.

De sermone S. Augustini Episc.

S. 18. de Sanctis in medio.

LECTIO IV.

Exultat Maria, et Matrem se laeta miratur, et de Spiritu Sancto se peperisse gaudet: nec quia peperit innupta terretur, sed quia genuerit, cum exultatione miratur. O femina super feminas benedicta, quae virum omnino non novit, et virum suo utero circumdedit: Circumdat virum Maria, Angelo fidem dando, quia Heva perdidit virum, serpenti consentiendo. O felix obedientia, o insignis gratia! quae dum fidem humiliter dedit, Coeli in se opificem corporavit. Hinc promeruit gloriam, quam ipsa postmodum hausit. Ecce, ait, ex hoc beatam me dicent omnes generationes. — Tu autem.

℟. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut Cypressus in monte Sion: Quasi myrra electa. * Dedi suavitatem odoris. Alleluja.

℣. Et sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans. Dedi etc.

LECTIO V.

O Beata Maria, quis tibi digne valeat jura gratiarum, ac laudum praeconia rependere, quae singulari tuo assensu Mundo succurristi perdito? Quas tibi laudes fragilitas humani generis persolvat, quae solo tuo commercio recuperandi aditum invenit. Accipe itaque quascumque exiles, quascumque meritis tuis impares gratiarum actiones, et cum susceperis vota, culpas nostras orando ex-

cusa. Admitte nostras preces intra Sacrarium exauditionis, et reporta nobis antidotum reconciliationis. — Tu autem.

℟. Quae est ista, quae processit sicut Sol, et formosa tanquam Jerusalem. * Viderunt eam filiae Sion, et beatam dixerunt, et reginae laudaverunt eam, alleluja.

℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Viderunt.

Lectio vi.

Sit perexcusabile, quod per te ingerimus: fiat impetrabile, quod fida mente poscimus. Accipe, quod offerimus, redona, quod rogamus, excusa, quod timemus; quia tu es spes unica peccatorum. Persperamus veniam delictorum, et in te beatissima, nostrorum est expectatio praemiorum. Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro Clero, intercede pro devoto femineo sexu, sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam Sanctam festivitatem. — Tu autem.

℟. Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit. * Et videntes eam filiae Sion, beatissimam praedicaverunt, dicentes. * Unguentum effusum nomen tuum, alleluja.

℣. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et videntes.

Gloria Patri. Unguentum.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. Gaude Maria Virgo cunctas haereses sola interemisti in universo mundo, alleluja.

Psal. Cantate etc.

℣. Elegit eam Deus, et praeelegit eam. Alleluja,

℟. In tabernaculo suo habitare facit eam, alleluia.

Lectio VII.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

In illo tempore: Stabant juxta Crucem Jesu Mater ejus, et Soror Matris ejus Maria Cleophae, et Maria Magdalena. Et reliqua. Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Tract. 109. in Joan.

Haec nimirum est illa horà, de qua Jesus aquam conversurus in vinum, dixerat matri: Quid mihi, et tibi est Mulier? nondum venit hora mea. Hanc itaque horam praedixerat, quae tunc nondum venerat, in qua deberet agnoscere moriturus, de qua fuerat mortaliter natus. Tunc ergo divina facturus, non divinitatis, sed infirmitatis matrem veluti incoguitam repellebat. Nunc autem humana jam patiens, ex qua fuerat factus homo, affectu commendabat humano. Moralis igitur insinuatur locus. Facit, quod faciendum admonet, et exemplo suo suos ministros instruxit praeceptor bonus, ut a filiis piis impendatur cura parentibus: tamquam lignum illud, ubi fixa erant membra morientis, etiam cathedra fuerit Magistri docentis. — Tu autem.

℟. Felix namque es, Sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima. * Quia ex te ortus est Sol justitiae, Christus Deus noster, alleluja.

℣. Ora pro populo, interveni pro Clero, intercede pro devoto femineo sexu; sentiant omnes tuum juvamen, quicunque celebrant tuam sanctam festivitatem. Quia etc.

LECTIO VIII.

Ex hac Sancta doctrina didicerat Paulus Apostolus, quod docebat, quando dicebat: Si quis autem suis, et maxime domesticis non providet, Fidem negavit, et est infideli deterior. Quid autem tam cuique domesticum, quam parentes filiis, aut parentibus filii? Hujus itaque saluberrimi praecepti ipse Magister Sanctorum de seipso constituebat exemplum, quando, non ut famulae Deus, quam creaverat, et regebat, sed ut matri homo, de qua creatus fuerat, et quam relinquebat, alterum pro se quodammodo filium providebat. — Tu autem.

℟. Beatam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dominus magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus. Alleluja.

℣. Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Quia.

Gloria Patri. Quia.

Nona lectio, Hom. de Dom. IV. curr.

AD LAUDES, ET PER HORAS.

Antiph. Dum esset Rex in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suavitatis, alleluja.

Psal. Dominus regnavit, *cum reliq. de Dom., ut in psalt.*

Antiph. Laeva ejus sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me, alleluja.

Antiph. Nigra sum, sed formosa, filiae Jerusalem; Ideo dilexit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum, alleluja.

Antiph. Jam hyems transiit, imber abiit, et recessit: Surge amica mea, et veni, alleluja.

Antiph. Speciosa facta es, et suavis in deliciis tuis; Sancta Dei Genitrix, alleluja.

Cap. Ab Initio.

HYMNUS.

O gloriosa Virginum.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis, alleluja.

℟. Propterea benedixit te Deus in aeternum, alleluja.

Ad Benedictus.

Antiph. Beata es Maria, quae credidisti; perficientur in te, quae dicta sunt tibi a Domino, alleluja.

ORATIO.

Concede nos famulos tuos, *ut supra.*

Et fit Comm. Dom.

Ad Primam.

Antiph. Dum esset Rex.

℟. *brev.* Qui natus es de Maria Virgine.

Ad absolut. Cap. In plateis etc.

Ad Tertiam.

Antiph. Laeva ejus.

Cap. Ab initio etc.

℟. *brev.* Specie tua, et pulchritudine tua. * Alleluja, alleluja.

Specie tua *etc.*

℣. Intende, prospere, procede, et regna. Alleluja, alleluja.

Gloria Patri. Specie tua etc.

℣. Adjuvabit eam Deus vultu suo. Alleluja.

℟. Deus in medio ejus non commovebitur. Alleiuja.

Ad Sextam.

Antiph. Nigra sum.

Cap. Et sic in Sion firmata sum, et in Civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerusalem potestas mea; Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei haereditas illius, et in plenitudine Sanctorum detentio mea.

℟. *brev.* Adjuvabit eam Deus vultu suo. * Alleluja, alleluja. Adjuvabit eam.

℣. Deus in medio ejus non commovebitur. Alleluja.

Gloria Patri. Adiuvabit.

℣. Elegit eam Deus, et praeelegit eam. Alleluja.

℟. In tabernaculo suo habitare facit eam. Alleluja.

Ad Nonam.

Antiph. Speciosa.

Cap. In plateis sicut cinnamomum, et balsamum aro-

matizans odorem dedi : quasi myrra electa dedi suavitatem odoris.

℟. Elegit eam Deus, et praeelegit eam, * Alleluja, alleluja. Elegit.

℣. In tabernaculo suo habitare facit eam. Alleluja, alleluja.

Gloria Patri. Elegit.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. Alleluja.

℟. Propterea benedixit te Deus in aeternum. Alleluja.

In 2. Vesp. Psalm. Cap., et Hymn., ut in 1. Vesp. et fit comm. Dom. IV.

Ad Magnificat.

Antiph. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Alleluja.

℣. Dignare me laudare te, Virgo Sacrata. Alleluja.

℟. Da mihi virtutem contra hostes tuos. Alleluja.

Oratio.

Concede nos etc., *ut supra.*

Missa vero a Pascha usque ad Pentecost. cum Gloria, Credo, et Praefatio, Et te in festivitate.

DIE XXVI. APRILIS.

FESTUM B. MARIAE VIRGINIS DE BONO CONSILIO.

DUPLEX MAJUS.

Ex Decr. 11. April. 1829.

Ad Vesperas.

Antiph. Dum esset Rex, *cum reliquis Antiph. et Psalm. ut in Officio parvo B. Mariae Virg.*

Capitulum. *Eccli. 24.*

Ab initio, et ante saecula creata sum.

HYMNUS.

Ave maris stella.

℣. Dignare me, laudare te, Virgo sacrata.

℟. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Ad Magnificat.

Antiph. Sancta Maria succurre miseris, iuva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro Clero, intercede pro devote femineo sexu, sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuae sanctae Imaginis Apparitionem.

ORATIO.

Bonorum omnium largitor Deus, qui Genitricis dilecti Filii tui speciosam Imaginem mira apparitione clarificare voluisti: concede quaesumus; ut ejusdem Beatae Mariae Virginis intercessione ad coelestem patriam feliciter perducamur. Per eumdem Dominum nostrum.

Ad Matutinum..

Invitatorium. Sancta Maria Dei Genitrix Virgo, * Intercede pro nobis.

Psal. Venite, exultemus.

HYMNUS.

Plaudite festivo, pia gens, honore,
Dum Genestani veneraris AEdem,
Qua Dei Magnae Genitricis alma
Splendet Imago.

Haec ubi mira specie repente
Obtulit se se populis videndam,
Multa mox secum bona ferre nostras
Visa per oras.

Ipsa tunc aegris aderat, molestos
Corporis morbos animique pellens,
Longe et aerumnas Latio imminentes
Ipsa fugabat.

Virgo, quae magnis decorata signis,
Nunc quoque effulges, miseris juvamen
Affer, et fusis patiens clientum
Annue votis.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super Coeli solio coruscans
Totius Mundi seriem gubernat
Trinus et unus. Amen.

IN I. NOCTURNO.

De Libro Proverbiorum.

LECTIO I. *Cap. 2.*

Si intraverit Sapientia cor tuum, et scientia animae tuae placuerit, consilium custodiet te, et prudentia servabit te, ut eruaris a via mala, et ab homine, qui perversa loquitur; qui relinquunt iter rectum, et ambulant per vias tenebrosas; qui laetantur cum male fecerint, et exultant in rebus pessimis: quorum viae perversae sunt, et infames gressus eorum. — Tu autem.

℟. Sancta et immaculata virginitas! quibus te laudibus

efferam nescio : * Quia quem Coeli capere non poterant, tuo gremio contulisti.

℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia.

LECTIO II. *Cap. 3.*

Fili mi, ne effluant haec ab oculis tuis. Custodi legem, atque consilium, et erit vita animae tuae, et gratia faucibus tuis. Tunc ambulabis fiducialiter in via tua, et pes tuus non impinget. Si dormieris, non timebis, quiesces, et suavis erit somnus tuus; ne paveas repentino terrore, et irruentes tibi potentias impiorum. Dominus enim erit in latere tuo, et custodiet pedem tuum, ne capiaris. — Tu autem.

℟. Congratulamini mihi omnes qui diligitis Dominum: quia, cum essem parvula, placui Altissimo, * Et de meis visceribus genui Deum et hominem.

℣. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Et de meis.

LECTIO III. *Cap. 3.*

Ego sapientia habito in Consilio, et eruditis intersum cogitationibus. Timor Domini odit malum : arrogantiam, et superbiam, et viam pravam, et os bilingue detestor. Meum est consilium, et aequitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me reges regnant, et legum conditores justa decernunt. Per me Principes imperant et potentes decernunt justitiam. Ego diligentes me diligo : et qui mane vigilant ad me, invenient me — Tu autem.

℟. Beata es, Virgo Maria, quae Dominum portasti Creatorem mundi: * Genuisti qui te fecit, et in aeternum permanes Virgo.

℣. Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum. Genuisti. Gloria Patri. Genuisti.

IN II. NOCTURNO.

De Sermone S. Augustini Episcopi.

In Natali S. Joan. Bapt.

Lectio iv.

Hominem concepit Elisabeth, hominem Maria: Sed Elisabeth solum hominem, Maria Deum, et hominem. Mira res est, quomodo potuerit concipere Creatura Creatorem? Quid est ergo intelligendum, Fratres mei, nisi quia ipse sibi fecit carnem de sola Matre, qui fecit primum hominem sine patre, et matre? Primus ille noster casus fuit, quando femina, per quam mortui sumus, in corde concepit venena serpentis. Persuasit enim serpens peccatum, et admissus est mala suadens. Si primus noster casus fuit, cum femina concepit corde venena serpentis, non miraudum quod salus nostra facta est, cum femiua concepit iu utero carnem Omnipotentis. Uterque ceciderat sexus; uterque fuerat reparandus. Per mulierem in interitum missi eramus; per mulierem nobis reddita est salus. — Tu autem.

℟. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in monte Sion: quasi myrrha electa, * Dedi suavitatem odoris.

℣. Et sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans. Dedi.

De Sermone S. Fulgentii Episcopi.

De Laud. Mariae.

LECTIO V.

Quoniam diabolus per serpentem Evae locutus, per Evae aures mundo intulit mortem, Deus per Angelum ad Mariam pertulit Verbum, et cunctis saeculis vitam effudit. Angelus sermonem ejecit, et Christum Virgo concepit. Hoc splendore concipitur Dei Filius: hac munditia generatur. De Coelis medicus transiens per Virginem: post transitum suum illaesam fecit Virginem permanere. Qui enim disrupta corporum membra in aliis poterat integrare tangendo, quanto magis in sua matre, quod invenit integrum, potuit non violare nascendo? Crevit enim ejus partum integritas corporis potius, quam decrevit; et Virginitas ampliata est potius, quam fugata. — Tu autem.

℟. Quae est ista, quae processit sicut sol, et formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam filiae Sion, et beatam dixerunt, et reginae laudaverunt eam.

℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Viderunt.

LECTIO VI.

Maria quam praeclarissimis tribus bonis sublimetur, ausculta: Salutationis Angelicae, benedictionis divinae, et plenitudinis gratiae. Sic enim eam legitur salutasse: Ave Maria, gratia plena, benedicta tu inter mulieres. Et tu nihil

non sublime esset in hac Sanctissima Virgine, quam Angelus gratia plena salutavit, non sine divino consilio factum est, ut ejus etiam imagines summo essent in honore, et prodigiis, miraculisquae clarescerent. Quas inter ea tribus abhinc saeculis praecipuo honore colitur, quae, Paulo Secundo sedente mirabiliter apparuisse in pariete Ecclesiae Patrum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini in Oppido Genestani Praenestinae Dioecesis, ex pontificiis diplomatibus, et supparibus monumentis comprobatur. Quibus permotus Pius Papa Sextus praefatis ejusdem Oppidi Coenobitis officium proprium concessit septimo Kalendas Majas, ipso scilicet Apparitionis die recitandum; ac deinde illud, die, quae immediate subsequitur, pro ejus recitatione in posterum assignata, ad universum praedictum Ordinem sub duplici majori extendit. — Tu autem.

℟. Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit: * Et videntes eam filiae Sion, beatissimam praedicaverunt, dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum.

℣. Astitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et Videntes. Gloria Patri. Unguentum.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap. 1.*

Liber generationis Jesu Christi, filii David, filii Abraham: Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia Sancti Thomae Episcopi.
In Nativ. B. M. V.

Cogitanti mihi, ac diu haesitanti quid causae sit, quod cum Evangelistae de Joanne Baptista, et aliis Apostolis tam longum fecere tractatum de Virgine Maria, quae vita, et dignitate omnes antecedit, ita summatim percurrant historiam: cur, inquam, non traditum est memoriae, quomodo concepta, quomodo nata, quomodo nutrita, quibus moribus decorata, quibus virtutibus ornata, quid cum Filio in humanis egerit, quomodo cum illo conversata sit, quomodo post ejus Ascensionem cum Apostolis vixerit? Magna erant haec, et memoratu digna, et quae cum summa devotione a fidelibus legerentur, a populis amplecterentur. Quis enim dubitat, quin in ejus nativitate et pueritia mira multa contingerint! et puella haec in teneris annis stupendum saeculis virtutum omnium monumentum extiterit? — Tu autem.

℞. Felix namque es, sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est Sol justitiae, Christus Deus noster.

℣. Ora pro populo, interveni pro Clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuae sanctae imaginis Apparitionem. Quia.

LECTIO VIII.

Haec mihi haesitanti, cur de actibus Virginis sicut de actibus Pauli non est compositus liber, nihil aliud oc-

currit (accusare enim Evangelistas negligentiae sicut impium, ita et temerarium judico) quam ita placuisse Spiritui sancto ; ejusque providentia Evangelistas siluisse, propterea quia Virginis gloria, sicut in psalmis legitur, omnis intus erat, et magis cogitari poterat quam describi; sufficitque ad ejus plenam historiam, quia de illa natus est Jesus. Quid amplius quaeris? Quid ultra requiris in Virgine? Sufficit tibi, quod Mater Dei est.—Tu autem.

℟. Beatam me dicent omnes generationes * Quia fecit mihi Dominus magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Quia.

Gloria Patri. Quia.

Lectio IX.

Non eam Spiritus Sanctus litteris descripsit, sed tibi eam animo depingendam reliquit, ut intelligas: nihil illi gratiae, aut perfectionis, aut gloriae, quam animus in pura creatura concipere possit, defuisse : imo reipsa intellectum omnem superasse. Ubi ergo totum erat, pars scribenda non fuit, ne putares, quod scriptum non fuerat, eidem forsitan defuisse. Si ancillas suas et Ministras domus suae potentissimus Dominus ita mirifice decoravit, ita donis et gratiis venustavit: qualem existimas condidisse Matrem suam, unicam Sponsam suam, quam sibi ex omnibus elegit, et prae omnibus adamavit? Omnibus eam Altissimus praeposuit, non solum virgineis,

sed etiam angelicis choris, quia Mater ejus est, et Matrem Dei decet omnis celsitudo. Quidquid igitur de Virgine scire, aut intelligere cupis, totum in hoc clauditur breviloquio: De qua natus est Jesus. Haec longa et plenissima historia ejus est. — Tu autem.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES, ET PER HORAS.

Antiph. Dum esset Rex, *cum reliquis ut in offic. parvo B. M. V. in Sabbato. Capit.* Ab initio. *Hym.* O Gloriosa Virginum.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis.

℟. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Ad Benedictus.

Antiph. Beata es Maria, quae credidisti: perficientur in te, quae dicta sunt tibi a Domino. Alleluja.

Oratio ut supra.

Ad primam in ℟. brev. dicitur: Qui natus es de Maria Virgine.

In 2. Vesp. omnia ut in 1. except. Antiph.

Ad Magnificat.

Antiph. Beatam me dicent omnes generationes, quia Ancillam humilem respexit Deus.

DIE XXVII. APRILIS.

IN FESTO S. PEREGRINI LATIOSI CONFESSORIS.

DUPLEX.

Omnia de Comm. Confes. non Pont. praeter sequent.

Ad Vesperas.

Antiph. Ante templum aduc junior, *ut infra ad Laudes. Psalm.* Dixit Dominus, *cum reliquis de Dominica, et loco ultimi Psalm.* Laudate Dominum omnes gentes.

Capitulum *Sap.* 7.

Optavi, et datus est mihi sensus; et invocavi, et venit super me Spiritus sapientiae, et praeposui illam regnis et sedibus, et divitias nihil esse duxi in comparatione illius.

HYMNUS.

Dum tuas sacro Peregrine plectro
Dicimus laudes, cytharam sonoram
Gratiae multae tibi consecratam
Quam cuperemus!

Ipsa te summi Genitrix Tonantis
Supplicem vultu placido allocuta
Semitam monstrat, peteres ut arcem
Tutus Olympi.

Nec mora; extemplo patriam relinquens
Illico in noctis profugus tenebris
Pergis extorris, comitemque se se
Angelus addit.

Qui statim fatus tenera, ac amica
Voce compellans sociavit usque,
Quo vocabaris, celebris subires
Moenia Senae.

Non ibi vultu lacrymis madente,
Quem prius caedisti alapa proterva,
Ejus ad plantas puduit sacratos
Poscere amictus.

Queis ubi laetus tegeris, repente
Omnium plane comitum stupore,
Visus est circum tua connitere
Tempora fulgor.

Prolis aeternae Pater, et coaevus
Filius toto celebrentur Orbe,
Quodque procedens ab utroque prodit
Flamen amoris. Amen.

℣. Ora pro nobis Beate Peregrine, Alleluja
℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi, Alleluja.

Ad Magnificat.

Antiph. Ille homo, qui dicitur Peregrinus, fecit potentiam in brachio suo. Tetigit oculos caeci, qui vidit, et abiit magnificans Deum. Alleluja.

Oratio.

Deus, qui Beato Peregino Angelum comitem, magistram Deiparam, Jesum tetri ulceris medicum mire dedisti, da per merita ipsius, obsecramus, ut sanctum

Angelum, Virginem, Salvatorem singulariter amemus in terris, et collaudemus in coelis. Per eumdem Dominum.

Ad Matutinum.

HYMNUS.

Saeculi pompis valedicto amaris,
Virginis Matris famulis receptus,
Dotibus coeli, Peregrine quantis
Emicuisti!

Quod loquar, saevis quoties flagellis
Membra torqueres, humilique corde
Plangeres actae juvenilis aevi
Tempora vitae?

Id Chelis pangat facinus, quod omnes
Iure mirentur pueri, senesque
Lustra per sex te minime sedisse
Ullibi, et unquam.

Oh virum plane supereminentem,
Cui parem Divum similis rigoris
Neminem scimus, tulerit quod aetas
Ulla vetusta!

Hinc super cunctos meruisti, ut olim
Mox truci fato periturus, ipsa
Numinis dextra subito medente,
Sospes abires.

Nempe cum tetro, tabidoque cancro
Crure consumpto, labefacto cruri
Dextera admota Deus ipse vulnus
Omne fugavit.

Sit decus Patri, parilique Nato,
Sit decus rursus Paracleto amico,
Qui Peregrini tribuant clientes
Scandere coelos. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. In via peccatorum saeculo vivens non multum stetit Peregrinus, sed legem Domini meditatus, dedit fructum suum in tempore suo, Alleluja.

Psalm. Beatus vir, *cum reliq. ut in Conf. non Pont.*

℣. Amavit eum.

Lection. I. Noctur. De libro Ecclesiastici. Beatus vir, *ut in eod. Comm. 2. loco.*

I. ℟. Maria Virgo ad Peregrinum dixit: Audi, fili, verba oris mei, et ea in corde tuo quasi fundamentum construe: Vade Senas ad Servos meos; * Ut ibi, quae mihi placita sunt, addiscas, ac perficias, Alleluja.

℣. Omnia, quaecumque praecepisti mihi, faciam, Ut ibi.

II. ℟. E patria egressus, ut Virgini obtemperaret, invenit juvenem splendidum stantem praecinctum, et quasi paratum ad ambulandum, et salutavit eum, et dixit: * Unde te habemus, bone juvenis? Alleluja.

℣. Et ignorans quod esset Angelus ejus comes in via, salutavit eum, et dixit. Unde te habemus.

III. ℟. Concaluit cor ejus, dum Reginae Martyrum vestem lugubrem indueret: * Et in meditatione ipsius dolorum coelestis ignis super caput ejus exarsit, Alleluja.

℣. Ignem veni mittere in terram, et quid volo visi ut accendatur? Et in meditatione. Gloria Patri. Et in meditatione.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. Multiplicavit Peregrinus frumentum et vinum, ut pauperes saturaret, quia Dominus singulariter constituit eum in spe, Alleluja.

Psalm. Cum invocarem.

℟. Os justi meditabitur.

LECTIO IV.

Peregrinus Forolivii ex nobili Latiosorum familia ortus, Sanctissimae Virginis Deiparae devotus, quadam die in Ecclesia Cathedrali ante illius imaginem diutius orans, et petens, ut vias suas dirigeret, eam pretiosis vestibus indutam sibi, ut ad servos suos se conferret, praecipitem audivit. Quare adolescens, Angelo comite, Senas profectus, Priori Servorum visionem, mandatumque Virginis exposuit, ac recipi humiliter postulavit. In receptione splendore quodam coelesti, quo futura sanctitas ejus praemonstrabatur, Caput illius circumfulsit. Triginta annos natus, Forolivium remissus, ibi diu laboribus, vigiliis, jejuniis, orationibus exercitam vitam duxit. Numquam (mirandum!) per annos triginta sedere visus: at si quando somno, aut lassitudine victus stare non posset, saxo pro sede utebatur. Nunquam in lecto, neque infirmus decubuit, noctes fere omnes insomnes in orationibus, et piis meditationibus ducere solitus. Nulla die

conscientiae examine, et sacramentali confessione praetermissis peccata lacrymis etiam exterioribus deflebat.— Tu autem.

℟. Repletus Spiritu Sancto AEmiliae Apostolus loquebatur cum fiducia verbum Dei : * Et quadraginta latrones ad veram poenitentiam perduxit. Alleluja.

℣. Implevit eum Dominus spiritu sapientiae, et intellectus. Et quadraginta.

Lectio v.

Admirabili fuit patientia. Nam cum Crus ex cancri morbo intumuisset, atque putredine adeo esset infectum, ut foetorem omnibus inferret, sic tamen absque omni querimonia semper fuit, ut cives illum alterum Iob appellarent. Cum autem Crus illud medicorum consilio amputandum esset, Peregrinus nocte praecedente, solus ex loco, in quo jacebat, surgens, et reptans, ut poterat, in Capitulum venit, ibique ante Crucifixi imaginem (quae adhuc manet, et magnam habet apud Forolivienses venerationem) vehementius orans, et obdormiscens, Christum de Cruce descendentem, et crus tangentem vidit. Expergefactus, ita crus sanatum sensit, ac si nunquam tumidum, ulceratum, putridumve fuisset. Medici vero mane ut crus secarent, advenientes, cum illud sanum vidissent, stupore affecti, domum, tanto miraculo per urbem divulgato, regressi sunt. — Tu autem.

℟. Frumentum, et vinum misericordia motus multiplicavit, * Ut satiaret pauperes et inopes, Alleluja.

℣. Manducaverunt, et saturati sunt, non sunt fraudati a desiderio suo. Ut satiaret.

LECTIO VI.

Peregrinus piis laboribus, ac aetate confectus (erat enim octogenarius) brevi febre correptus Kalendis Maji anno salutis millesimo tercentesimo quadragesimo quinto migravit ad Christum. Ejus animam, Beato Philippo Ordinis Servorum Beatae Mariae Virginis, qui, ut ipse Religionem ingrederetur, dux fuerat, et Beato Francisco Senensi ejusdem Ordinis comitantibus, a Virginibus in coelum deferri visam, memoriae proditum est. Multa post mortem miracula sanctitatem ipsius declararunt. In quibus caecus, Peregrino manum ex feretro oculis illius admovente, lumen recepit. Mulier etiam multis obsessa daemonibus, ad sacrum corpus ipsius perducta, liberata est. Quidam ex arbore procera in terram delapsus, Peregrini nomine invocato, sine ulla lesione repertus fuit. Ad cujus tumulum Kalendis Maji, non tantum civitatis Foroliviensis, sed finitimi populi quotannis ad illum venerandum confluere, notaque ei nuncupare solent. Paulus Quintus Summus Pontifex anno millesimo sexcentesimo nono concessit, ut Officium Divinum in toto Servorum Ordine recitari possit; Benedictus vero Decimus tertius anno reparatae salutis millesimo septingentesimo vigesimo sexto inter Sanctos Coelites ritu solemni recensuit. — Tu autem.

℟. Iste sanctus pro amore Dei sui per triginta annos nunquam sedit: * Fundatus enim erat supra firmam petram, Alleluja.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Fundatus enim. Gloria Patri. Fundatus.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus ab obsessis corporibus expulsus, Alleluja.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsius, Alleluja.

℟. Et non supplantabuntur gressus ejus, Alleluja.

Lectio sancti Evangelii secundum Matteum.

LECTIO VII. *Cap. 10.*

In illo tempore: dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, et secuti sumus te, quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia Sancti Bernardi Abbatis.

Sermo. 37. de diversis.

Ecce nos reliquimus omnia et secuti sumus te. Ipsius magno munere factum est, magnum illud propositum, unde magni gloriabantur Apostoli, magnifice sequeremur. Itaque Fratres mei, quandoquidem verissime, certissimeque haec est generatio quaerentium Dominum, quaerentium faciem Dei Jacob, quid vobis dixerim aliud, quam quod idem Propheta ait: Laetetur cor quaerentium Dominum, quaerite Dominum, et confirmamini; quaerite faciem ejus semper? Et quod alius quidem dicit: si quaeritis, quaerite. Quid est, si quaeritis, quaerite? in simplicitate

cordis quaerite illum. Non aliud tamquam illum, non aliud praeter illum, non aliud post illum. — Tu autem.

℟. Descendit Jesus de Cruce, ut sanaret servum suum Peregrinum: * Extendensque manum tetigit eum et sanatus est in illa hora, Alleluja.

℣. Sana me, Domine, et sanabor; salvum me fac, et salvus ero. Extendensque.

LECTIO VIII.

In simplicitate cordis quaerite illum. Simplex natura simplicitatem cordis exquirit. Denique et cum simplicibus sermocinatio ejus. Vir duplex animo inconstans est in omnibus viis suis. Non potest, quem quaeritis, inveniri ab his, qui ad tempus credunt, et in tempore tentationis recedunt. AEternitas est, quae, nisi perseveranter quaesita, minime invenitur. Vae etiam peccatori terram ingredienti duabus viis. Nemo enim duobus Dominis servire potest. Ne hanc quidem duplicitatem amat integritas illa, perfectio illa, ista plenitudo. Indignum enim est ei ut inveniendam se praebeat, nisi perfecto eam quaesieris corde. — Tu autem.

℟. Resedit Peregrinus super feretrum mortuus: * Et signo crucis illuminavit oculos caeci, Alleluja.

℣. Super aegros manus imposuit, et bene habebant. Et signo. Gloria Patri. Et signo.

LECTIO IX.

Caeterum si odibilis est canis reversus ad suum vomitum, et sus lota in volutabro luti, sed et ipsum quoque

quem invenerit tepidum, ex ore suo evomere incipit Deus: simulator, et proditor ubi parebunt? Si maledictus, qui facit opus Dei negligenter: qui fraudulenter fecerit, quid meretur? Fugiamus hanc duplicitatem, charissimi, et a fermento Phariseorum omnimodis caveamus. Veritas est Deus, et tales quaesitores requirit, qui quaerant eum in spiritu et veritate. Si nolumus frustra quaerere Dominum, quaeramus veraciter, quaeramus frequenter, quaeramus perseveranter: ut nec pro illo quaeramus aliud, nec cum illo aliud, sed nec ab illo ad aliud convertamur. — Tu autem.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES ET PER HORAS

Antiph. Ante templum adhuc junior Peregrinus postulavit pro sapientia in oratione sua, et usque in novissimis tenuit eam, nec dimisit, Alleluja.

Psalm. Duminus regnavit, *cum reliquis de Laudibus Dominicae.*

Antiph. AEdificavit domum, et erexit templum sanctum Domino in gloriam sempiternam, Alleluja.

Antiph. Directus est divinitus in poenitentiam gentis suae, et in diebus peccatorum corroboravit pietatem, Alleluja.

Antiph. Ornavit tempora usque ad consummationem vitae, ut laudaretur nomen Domini, Alleluja.

Antiph. In vita sua fecit monstra, et in morte mirabilia operatus est, Alleluja.

Capitulum. *Sap. 7.*

Optavi, et datus est mihi sensus, et invocavi, et venit super me Spiritus sapientiae, et praeposui illam regnis et sedibus, et divitias nihil esse duxi in comparatione illius.

HYMNUS.

Iam triumphatis Erebi tremendis
Hostibus, tandem Superum beatas
Possides arces meritis onustus
Inclyte Dive.
Oh quibus laetae sonuere coeli
Plausibus sedes, et amica tellus,
Dum tuum ad corpus properant frequenter
Undique gentes!
Teque tot miris stupefacta signis
Concinit passim patria, et propinqui
Accolae, oh quantis feriunt canoris
Vocibus astra!
Mortuus surgens feretro, carenti
Luce tu reddis jubar et furentem
Daemonem pellis, misereque lapso
Viscera sacris.
Solvis et plantas subito per annos
Jam catenatas lue virulenta;
Ulcera et sanas, equidem pericli
Exitialis

Lumen ah nunc obtineas egenis ,
Arceas longe stygium colubrum ,
Pelleque a nostris animabus ulcus
Flagitiorum

Hoc Pater praesta , simul atque Fili
Nate ab aeterno , pariterque Flamen
Patris , et Nati , quibus universi
Plaudimus omnes. Amen.

℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas , Alleluja.

℟. Et ostendit illi regnum Dei , Alleluja.

Ad Benedictus.

Antiph. Visitavit in tenebris oriens ex alto Virgo Peregrinum , et erexit cornu salutis ad dirigendos pedes ejus in viam pacis , Alleluja.

Oratio.

Deus , qui Beato Peregrino Angelum comitem , magistram Deiparam , Jesum tetri ulceris medicum mire dedisti , da per merita ipsius, obsecramus, ut sanctum Angelum, Virginem, Salvatorem singulariter amemus in terris , et collaudemus in coelis. Per eumdem Dominum.

Ad Tertiam.

Antiph. AEdificavit. *Capitulum,* Optavi.

℟. *brev.* Amavit eum Dominus, et ornavit eum: * Alleluja , Alleluja. Amavit.

℣. Stolam gloriae induit eum. Alleluja.

Gloria Patri. Amavit.

℣. Os justi meditabitur sapientiam, alleluja.

℟, Et lingua ejus loquetur judicium, alleluja.

Ad Sextam.

Antiph. Directus est.

Capitulum. *Sap.* 7.

Super salutem, et speciem dilexi illam, et proposui pro lucem habere illam, quoniam inestinguibile est lumen illius.

℟, *brev.* Os justi meditabitur sapientiam : * Alleluja, Alleluja. Os justi.

℣. Et lingua ejus loquetur judicium. Alleluja, Alleluja.

Gloria Patri. Os justi.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsius, Alleluja.

℟. Et non supplantabuntur gressus ejus, Alleluja.

Ad Nonam

Antiph. In vita sua.

Capitulum *Sap.* 7.

Venerunt autem mihi omnia bona pariter cum illa, et innumerabilis honestas per manus illius et laetatus sum in omnibus, quoniam antecedebat me ista sapientia, et ignorabam, quoniam horum omnium mater est.

℟. *brev.* Lex Dei ejus in corde ipsius: * Alleluja, Alleluja. Lex Dei.

℣. Et non supplantabuntur gressus ejus. Alleluja, Alleluja.

Gloria Patri. Lex Dei.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, Alleluja.

℟. Et ostendit illi regnum Dei, Alleluja.

In II. Vesp. ad Magnificat.

Antiph. O sanctissima anima, in cujus transitu coelo cives Philippus Benitius, et Franciscus Patritius occurrunt, Angelorum chorus exultat, gloriosa Deipara invitat: Mane nobiscum in aeternum; Alleluja.

℣. Ora pro nobis Beate Peregrine, Alleluja.

℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi, Alleluja.

DIE XXVII. APRILIS.

IN FESTO S. MARIAE EGIPTIACAE

Duplex

Omnia de communi nec Virg. nec Martyr. praeter sequentia.

Oratio.

Clementissime Deus, qui omnipotentiam tuam parcendo maxime, et miserando manifestas: multiplica super nos misericordiam tuam, ut intercedente Beata Maria, quos delictorum catena constringit, miseratio tuae pietatis clementer absolvat. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones. de Scrip. occur.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Maria Egyptiaca in ipso juventutis flore Parentum disciplinam, et affectum contemnens, aetatis anno duodecimo in Alexandriae urbem clanculum profugit. Annis septemdecim illic impudice transactis, videns Lybiorum, et AEgyptiorum plurimos in festo Exaltationis Christi Crucem veneraturos, Hierosolymam conscendere, cum eisdem profecta, neque in itinere, neque in Sancta Civitate quidquam suae intemperantiae remisit. Ubi vero sub illius festivitatis diem cum reliquis Peregrinis Ecclesiam ingredi saepe pertentat, divina virtute semper repulsa, caepit cogitare, unde in tam libero aliorum ingressus sibi toties negaretur introitus. — Tu autem.

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et deducet.

Lectio v.

Itaque in atrio templi divinitus edocta, propter peccatorum sordes se ab aspectu Sanctae Crucis arceri, corde compuncta, Beatae Mariae Virginis, cujus imaginem ibidem conspexit, suffragia suspiriis, et lacrymis imploravit, firmiter promittens anteactae vitae poenitentiam. Hac melioris vitae data sponsione intra templum recipitur, Sacrosanctum Crucis Lignum adorat, et divina prospicit arcana

per quae docetur, quanta sit pietas Dei erga poenitentes. In atrium regressa, eamdem Dei Genitricem rogans, ut poenitentiae modum, et locum praescribat, vocem audit suadentis, ut Jordanis flumen pertranseat. Itineri extemplo accincta, tres nummos a quodam per transeunte accepit, quibus totidem panes comparavit. — Tu autem.

℟. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.

℣. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea,

Lectio vi.

Sanctissimis Sacramentis in Ecclesia Sancti Joannis Baptistae ad ripam fluminis munita, sumpto panis dimidio, in vastam solitudinem trans Jordanem se recepit, ubi reliquo pane, crudisque herbis annis quadraginta septem sub intenso Solis ardore, et hyemis inclementia, absque ullo corporis tegumento victitavit. Mirum quot daemoniorum insidias, et animi perturbationes invicta sustinuit. Visa tandem a Zosima Abbate, viro sanctissimo per eamdem solitudinem aberrante, curavit ei omnem vitae suae rationem enarrare. Mirabili tunc consolatione repleta, mortis praescia, ad ejus monasterium ambulans super aquas Jordanis accessit; ubi Sacrosanctis refecta Sacramentis, in solitudinem regressa, sancto fine quievit. Illius corpus ministerio leonis terram effodientis, Zosimas sepelivit, ejusque vitam, et mortem omnibus propalavit; quam Sanctus Sophronius Patriarcha Hierosolymitanus graviter conscripsit. — Tu autem.

℟. Fallax gratia, et vana est pulcritudo: * Mulier timens Deum ipsa laudabitur.

℣. Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera ejus. Mulier. Gloria Patri. Mulier.

In tertio Nocturno Homilia in Evangel. Simile est Regnum coelorum thesauro, *ut in Communi.*

DIE XXVIII APRILIS.

FESTUM SANCTI BONI LATRONIS

DUPLEX.

Ad Vesperas.

Antiph. Latro Christum crucifixum. *Cum reliq. de Laud.*

Psalm. Dixit Dominus, *cum reliquis de Dominica, et loco ultimi Psalm.* Laudate Dominum omnes gentes.

Capitulum. *Isaiae 59.*

Ecce non est abbreviata manus Domini, ut salvare nequeat: neque aggravata est auris ejus, ut non exaudiat.

HYMNUS.

Jesu corona celsior,
Et veritas sublimior,
Qui confitenti servulo
Reddis perenne praemium.
Da supplicanti coetui,
Hujus rogatu noxii
Remissionem criminis,
Rumpendo nexum vinculi.

Anni reverso tempore ,
  Dies refulsit lumine ,
  Quo Sanctus hic de corpore
  Migravit inter sidera.
Ut sis perenne mentibus ,
  Paschale Jesu gaudium,
  A morte dira criminum ,
  Vitae renatos libera.
Deo Patri sit gloria ,
  Et Filio qui a mortuis
  Surrexit , ac Paraclito ,
  In sempiterna saecula. Amen.

℣. Amavit eum Dominus , et ornavit eum , alleluja.
℟. Stolam gloriae induit eum , alleluja.

Ad Magnificat.

Antiph. Ait Latro ad latronem: Nos quidem digna factis recipimus , hic autem quid fecit? Memento mei Domine , dum veneris in regnum tuum , alleluja, alleluja.

Oratio

Omnipotens , et misericors Deus, qui justificas impios : te supplices exoramus, ut nos benigno intuitu, quo Unigenitus tuus beatum traxit Latronem , ad dignam poenitentiam provoces ; et illam , quam ei promisit , tribuas nobis gloriam sempiternam. Qui tecum vivit.

Ad matutinum.

Invitatorium. Christum Regem crucifixum, qui Latroni in cruce Paradisum donat, * Venite adoremus, alleluja.

Psalmus. Venite, exultemus.

Hymn. Jesu corona celsior, *ut supra.*

IN I. NOCTURNO.

Antiph. Beatus iste sanctus, qui confisus est in Domino, et exauditus est de monte sancto ejus, alleluja.

Psalm. Beatus vir, qui non abiit. *Cum reliq. de commun. Conf. non Pont.*

℣. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, alleluja,

℟. Stolam gloriae induit eum, alleluja.

Lectiones 1. noct. de scr. occurr.

℟. I. Posui adjutorium super potentem: * Manus enim mea auxiliabitur ei, et brachium meum confortabit eum, alleluja.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus enim.

℟. II. Iste cognovit justitiam, et vidit mirabilia, et exoravit Altissimum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, alleluja.

℣. Iste inventus est in numero sanctorum. Ipse intercedat.

℟. III. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas Paradisi coronavit eum, alleluja.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas. Gloria Patri. Et ad portas.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. Invocantem exaudivit Dominus sanctum suum: Dominus exaudivit eum in pace, alleluja.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum, alleluja.

℟. Et ad portas Paradisi coronavit eum, alleluja.

Sermo Sancti Joannis Chrysostomi.

Homil. 2. de Cruce, et Latrone. t. 3.

LECTIO IV.

Scio et ante me dixisse de Latrone, sed habet diversas intelligentias Dei sermo. Iste Latro de ligno mercatur salutem: hic latro furatur Coeleste imperium. Vim facit majestati, non virtute propria, sed fide vincens. Ipsius Domini vox est: Regnum coelorum vim patitur, et violenti diripiunt illud. In cruce duo latrones imago Judaeorum, et Gentilium; Latro quem poenitet, imaginem obtinet populi ex Gentibus congregati, qui prius in errore ambulaverat, et post hoc veritatem agnovit. Imaginem vero latro ille obtinet Judaeorum, qui usque in finem perseverat latro, et usque ad tempus quidem crucis viam malignitatis non deseruit: crux autem divisit utrumque. — Tu autem.

℟. Velum templi scissum est, * Et omnis terra tremuit: Latro clamabat de cruce, dicens: Memento mei, Domine, dum veneris in regnum tuum, alleluja.

℣. Petrae scissae sunt, et monumenta aperta sunt, et multa corpora Sanctorum, qui dormierant, surrexerunt. Et omnis.

Lectio v.

Viam namque caecitatis, et perditionis, qui non credidit, ingressus est: viam autem salutis, qui credidit ingressus est: viam salutis, qui credidit adeptus est. In cruce didicit Latro differentiam viarum, quoniam novit Dominus viam justorum: via autem impiorum peribit. Et vide Dei justum judicium, ut dicas et tu cum Propheta: Justus es Domine, et rectum judicium tuum. Propter unum peccatum damnatur Adam, et propter unam fidei vocem Latro salvatur. Unum peccatum ejecit illum, et una justitia introduxit istum; et Latro habitator factus est Paradisi. O admiranda rerum materies! Nec Abrahae data est per vocem promissio Paradisi. Haereditatur quidem per fidem: repromissionem autem Paradisi nemo ante Latronem accepit. — Tu autem.

℟. Nemo repromissionem Paradisi ante Latronem accepit, cui Dominus in cruce dixit: * Hodie mecum eris in Paradiso, alleluja, alleluja.

℣. Domine memento mei, cum veneris in regnum tuum. Hodie.

Lectio vi.

Iste ergo videt Salvatorem, non super throno regali, non adorari in templo, non loquentem de coelis, non per Angelos disponentem; sed in poena sociatum Latroni: videt in tormentis et tamquam in gloria adorat: videt in cruce, et rogat quasi in coelis sedentem: videt condemnatum, et Regem invocat, dicens: Domine, memento mei,

cum veneris in regnum tuum. Crucifixum vides, et Regem praedicas? in ligno pendere cernis, et coelorum regna meditaris? O admiranda Latronis conversio! — Tu autem.

℟. O admiranda Latronis onversio! * Crucifixum videt, et Regem praedicat, alleluja.

℣. De ligno pendentem cernit, et coelorum regna meditatur. Crucifixum. Gloria Patri. Crucifixum.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. Domine, iste sanctus habitabit in tabernaculo tuo, requiescet in monte sancto tuo, alleluja.

℣. Hic accipiet benedictionem a Domino, alleluja.

℟. Et misericordiam a Deo salutari suo, alleluja.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap.* 23.

In illo tempore: Unus de his, qui pendebant, latronibus blasphemabat Dominum, dicens: Si tu es Christus, salvum fac temetipsum, et nos. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii Episcopi.

Serm. 49. *de S. Latrone.*

Quoniam hodie Evangelii lectio de Latrone fecit mentionem, videamus quis iste Latro sit, qui in Cruce Domino constituto, non solum peccatorum suorum veniam consequitur, sed etiam Paradisi amoenitate donatur: ut qui propter scelera damnatus fuerat ad poenam, propter

fidem transferretur ad gloriam : fueritque illi crux quam pertulit, non tam supplicii damnatio, quam salutis occasio. In cruce enim positus, in Christum Dominum nostrum credit crucifixum. Et ideo qui consortio passionis utitur, consortio Paradisi condonatur. Beatus enim Latro, dum supplicium patitur, regnum coeleste consequitur. Ecce reus dicitur, sicut qui damnari illud tempus expectavit. Non enim perveniret ad gloriam, si non contraditus esset ad poenam. Videamus, inquam, cur tantorum criminum reus, tam cito a Salvatore Paradisum promeretur, cum alii multorum temporum lacrymis, frequentibusque jejuniis, vix delictorum suorum veniam consequantur. — Tu autem.

℟. Iste est beatus Latro, qui in cruce positus, Christum Dominum nostrum credidit crucifixum : * Et dum supplicium patitur, regnum coeleste consequitur, alleluja.

℣. Quem Judas Iscariotes in hortulo paradisi distraxerat, iste in patibulo confitetur. Et dum.

Lectio viii.

Magna, fratres, et multiplex causa est. Primum, quod iste Latro devotione fidei tam repente mutatus est, ut praesentem poenam despiceret, ac de futura veniam precaretur; et magis crederet utile sibi esse de aeterno judicio petere, quam de temporali supplicio postulare. Reminiscens enim scelerum suorum, et poenitudinem gerens, plus incipit dolere quod sperat, quam sentire quod patitur. Potuit enim, nisi de futuris amplius cogitasset, qui

in Christum semel crediderat, de praesenti magis supplicio deprecari. Deinde illud ad gratiam ejus majoris est meriti, quod in Christum in cruce positum credidit, et passio, quae aliis scandalum fecit, illi ad fidem profecit. Crucis enim passio multis scandalum fuit, sicut dicit Apostolus: Nos autem praedicamus Christum crucifixum, Judaeis quidem scandalum, Gentibus autem stultitiam. Recte ergo meretur Paradisum, qui crucem Christi non putavit esse scandalum sed virtutem: dicit enim idem Apostolus; Ipsis autem vocatis Judaeis atque Graecis, Christum Dei virtutem, et Dei sapientiam. — Tu autem.

℟. Iste est, qui crucem Christi non putavit esse scandalum, sed virtutem; ideoque Paradisum meretur: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, alleluja.

℣. Iste est, qui onorificat patientem, quem Judas prodidit osculantem. Ipse intercedat.

Gloria Patri. Ipse intercedat.

Lectio ix.

Recte plane, et Dominus huic donat Paradisum, quia quem Judas Iscariotes in hortulo Paradisi distraxerat, hic in crucis patibulo confitetur. Mira res! confitetur Latro, quem discipulus abnegavit. Mira, inquam, res! Latro honorificat patientem, quem Judas prodidit osculantem. Ab hoc pacis blandimenta venduntur, ab illo crucis vulnera praedicantur. Ait enim: Memento mei Domine, cum veneris in regnum tuum. Haec est fidei plena devotio, ut cum de vulneribus Domini profluens sanguis cernitur,

tunc de potestate ejus venia postuletur. Cum videtur ejus humilitas, tunc magis timeatur ejus divinitas: cum morti addictus putatur, tunc regis illi honorificentia deferatur. Iste enim fidelis Latro non credidit moriturum, quem annuntiat regnaturum: non putat subdentem inferis, quem dominaturum confitetur in coelo: non arbitratur eum apud tartarum detineri, a quo se etiam postulat liberari. Cernat licet ejus hiantia vulnera, spectet ipsius sanguinem profluentem; Deum tamen credit, quem reum nescit: justum fatetur, quem non meminit peccatorem.—Tu autem.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES, ET PER HORAS.

Antiph. Latro Christum crucifixum videbat, et Regem invocabat, dicens: Domine, memento mei, dum veneris in regnum tuum, alleluja.

Psal. Dominus regnavit, *cum reliq. de Domin.*

Antiph. Qui me confessus fuerit coram hominibus confitebor et ego eum coram Patre meo, alleluja.

Antiph. Cum conturbata fuerit anima mea, Domine, misericordiae memor eris, alleluja, alleluja.

Antiph. Salvum me fecit Christus Redemptor: quia dixit: Hodie mecum eris in Paradiso, alleluja, alleluja, alleluja.

Antiph. Ille qui talis ad Crucem venit ex culpa, ecce qualis a Cruce recedit ex gratia, alleluja, alleluja, alleluja.

Capitulum *Isaiae 59*

Ecce non est abbreviata manus Domini, ut salvare nequeat: neque aggravata est auris ejus, ut non exaudiat.

HYMNUS.

Jesu redemptor omnium,
Corona confitentium,
In hac die clementius
Indulgeas precantibus.
Tui sacri qua nominis
Confessus almus claruit:
Hujus celebrat annua
Devota plebs solemnia.
Hujus benignus annue
Confessionem nos sequi:
Hujus precatu servulis
Dimitte noxam criminis.
Ut sis perenne mentibus
Paschale Jesu gaudium;
A morte dira criminum
Vitae renatos libera.
Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna saecula. Amen.

℣. Vitam petiit a te, et tribuisti ei Domine, alleluja.
℟. Gloriam, et magnum decorem imposuisti super eum, alleluja.

Ad Benedictus

Antiph. Ait latro ad latronem: Nos quidem digna factis recipimus, hic autem quid fecit? Memento mei, Domine, dum veneris in regnum tuum, alleluja, alleluja.

Oratio

Omnipotens, et misericors Deus, qui justificas impios: te supplices exoramus; ut nos benigno intuitu, quo Unigenitus tuus beatum traxit Latronem, ad dignam poenitentiam provoces, et illam, quam ei promisit; tribuat nobis gloriam sempiternam. Qui tecum vivit, et regnat.

Ad Tertiam

Antiph. Qui me confessus.

Capitulum. Ecce non est abbreviata, *ut supra.*

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: * alleluja alleluja. Amavit.

℣. Stolam gloriae induit eum. Alleluja, alleluja.

Gloria Patri. Amavit.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum, alleluja.

℟. Et ad portas Paradisi coronavit eum, alleluja.

Ad Sextam.

Antiph. Cum conturbata fuerit.

Capitulum. *Isaiae 58.*

Tunc invocabis, et Dominus exaudiet: clamabis, et dicet: Ecce adsum.

℟. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum:* Alleluja, alleluja. Induit eum.

℣. Et ad portas Paradisi coronavit eum. Alleluja, alleluja.

Gloria Patri. Induit eum Dominus.

℟. Hic accipiet benedictionem a Domino, alleluja.

℟. Et misericordiam a Deo salutari suo, alleluja.

Ad Nonam.

Antiphona. Ille qui talis.

Capitulum. *Isaiae 38.*

Tu autem Domine eruisti animam meam, ut non periret: projecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

℟. Hic accipiet benedictionem a Domino; * Alleluja, alleluja. Hic accipiet.

℣. Et misericordiam a Deo salutari suo. Alleluja, alleluja.

Gloria Patri. Hic accipiet.

℣. Vitam petiit a te, et tribuisti ei, Domine. alleluja.

℟. Gloriam, et magnum decorem imposuisti super eum, alleluja.

In secundis Vesperis *omnia dicuntur, ut in primis, praet. Antiph.*

Ad Magnificat.

Antiph. Impietas impii non nocebit ei, in quacumque die conversus fuerit ab impietate sua, alleluja, alleluja.

Si Festum S. Boni Latronis transferendum erit post Pentecosten, officium dicatur ut supra, omissis omnibus Alleluja, et cum sequentibus variationibus.

Ad Hymnum Vesp. demptis ultimis duabus strophis, add.

Proinde te piissime
Praecamur omnes supplices

Nobis ut hujus gratia
Poenas remittas debitas.
Patri perennis gloria,
Natoque Patris unico,
Sanctoque sit paraclito
Per omne semper saeculum. Amen.

IN I. NOCTURNO.

2. *Antiph.* Postula a ma, et dabo tibi haereditatem tuam.

3. *Antiph.* Voce mea ad Dominum clamavi, et exaudivit me de monte sancto suo.

IN II. NOCTURNO.

2. *Antiph.* Domine, intende voci orationis meae, Rex meus, et Deus meus.

3. *Antiph.* Elevata est magnificentia tua super coelos.

IN III. NOCTURNO.

2. *Antiph.* Vitam petiit a te et tribuisti ei longitudinem dierum in saeculum, et in saeculum saeculi.

3. *Antiph.* Hic ascendet in montem Domini, et stabit in loco sancto ejus.

Ad hymnum vero Laudis omissis ultim. duab. stroph. conclud. hoc modo.

Sit Christe Rex piissime
Tibi, Patrique gloria
Cum Spiritu Paraclito
Nunc, et per omne saeculum. Amen.

DOMINICA I. MAII (1).

IN FESTO TRANSLATIONIS S. JANUARII EPISC. ET MART.

PRINC. PATR. CIVIT. ET REGNI NEAP.

Omnia de Comm. unius Martyris tempore Paschali, exceptis his quae sequuntur.

In primis Vesperis ad Magnificat.

Antiph. Beatus Januarius, Praesul et Martyr inclytus, extinxit impetum ignis, obturavit ora ferarum, et in occisione gladii pro Christo mortuus, legitimi certaminis coronam accepit, Alleluja.

Oratio.

Deus, qui in Translatione Beati Januarii Martyris tui, atque Pontificis, pretioso nos praesidii tui pignore locupletasti: quaesumus; ut ipso intercedente, populum tuum ab omnibus periculis eruas, ac de thesauris tuis divitias in nos ineffabilis misericordiae benignus effundas. Per Dominum.

---

(1) *Si Dominica I. huius Mensis fuerit a Dominica in Albis impedita, tunc Festum Translationis S. Januarii cum Oct. celebratur Dominica II. ejusdem Mensis Mai.*

Si occurrat hoc Festum cum alio Festo altioris ritus, vel dignitatis, veluti cum Fest. Patrocin. S. Joseph. vel Ss. Philippi, et Jacobi Apost. vel Invent. SS. Crucis, et S. Francisci de Paula, atque aliis, praefertur ex antiqua consuetudine, quamvis sit inferioris ritus, et dignitatis.

Et fit comm. Domin. occurr.

Lect. I. Noct. A Mileto: *de comm. un. Mart.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Quo tempore Beatus Pontifex Januarius pro Christi confessione Puteolis capite plexus est, venerabilis ejus Cruor, quem pro Christianae Fidei veritate constantissime fuderat, pie collectus, atque in duabus vitreis ampullis reconditus est. Postea vero, pace Ecclesiae reddita, Sanctus Severus, aedificata jam prope Neapolim Sancti Januarii Basilica, Sacratissimum Martyris Corpus cum magna Neapolitani Cleri, populique frequentia, iis etiam, qui de genere Beati Januarii erant, comitantibus, Neapolim religiosissime transtulit. Et corpus quidem in ejus Basilica condidit: Cruoris vero ampullae, ad hanc usque diem seorsum servatae, illustre miraculum spectantibus exhibent. Nam cum e regione desecti pro Christo Capitis ponuntur, Cruor admirandum in modum colliquefieri, perinde atque recens effusus, ad haec usque tempora cernitur. — Tu autem.

℟. Lux perpetua.

Sermo S. Joannis Chrysostomi.

Tom. 6. Orat. de Mart.

Lectio v.

Saepenumero, charissimi, sub auroram Solem exorientem vidistis, et quasi croceos radios emittentem. Talia

Sanctorum erant corpora, dum veluti crocei quidam radii, rivi sanguinis undique ex illis defluerent, eorumque corpora, multo quam coelum Sol ispe, splendidius illustrarent. Hunc sanguinem Angeli contuentes oblectabantur, daemones horrebant, et ipse diabolus tremebat. Non enim sanguis erat simpliciter, quod cernebatur, sed sanguis salutaris, sanguis sanctus, sanguis coelo dignus, sanguis, qui pulchras Ecclesiae arbores perenni irrigatione foecundat. — Tu autem.

℟. In servis suis.

LECTIO VI.

Vidit hunc sanguinem, horruitque diabolus; recordatus est quippe alterius Sanguinis Dominici. Propter illum Sanguinem hic effluxit. Ex quo enim Domini latus apertum est, sexcenta deinde latera effossa contueris. Quis enim non summa cum alacritate gaudiorum, se se ad agones istos ineundos, Dominicis passionibus communicaturus, et Christi morti conformis futurus accinget? Est enim sufficiens haec retributio, et amplior merces, et quod certamina excedit praemium; vel illud etiam, quod ante ingressum in coelorum regnum consequimur.—Tu autem.

℟. Filiae Ierusalem.

IN III. NOCTURNO

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthaeum.

LECTIO VII. *Cap. 10.*

In illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis. Ecce Ego mitto vos, sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.
Homil. 34. in Matth. post. init.

Cum Dominus omnem solicitudinem a discipulorum cordibus ejecerit, et ostensione signorum armaverit, atque ab omnibus negotiis saecularibus alienatos, et ab omni temporalium rerum cura liberatos, ferreos quodammodo, atque adamantinos fecerit, tum denique eventura illis adversa praedicit. Multa enim ex hac praedictione futurarum rerum commoda consequebantur. Primum, ut ejus praescientiae vim ediscerent. Deinde, ut nemo suspicaretur ex magistri infirmitate tam gravia mala descendere. Praeterea, ne qui ea passuri erant, subito, ac inopinato rerum eventu perturbarentur. Denique, ne cum ista sub ipsum passionis suae tempus audirent, nimium commoverentur. — Tu autem.

℟. Ego sum vitis.

Lectio viii.

Jam vero, ut intelligant novum hoc esse belli genus, et insolitum praeliandi morem, cum illos nudos mitteret, una indutos tunica, sine calceis, absque virga, et absque zona, et pera, et ab excipientibus ali juberet: non fecit hic dicendi finem, sed inexplicabilem virtutem suam proferens: etiam sic euntes, inquit, mansuetudinem tamen ovium ostendite, quamvis ad lupos ituri; nec simpliciter ad lupos, sed etiam in medio luporum: (neque vero ovium tantum mansuetudinem habere jubet, sed etiam columbae simplicitatem:) sic enim virtutem meam

maxime ostendam, cum ab ovibus lupi superabuntur; et quamvis illae sint in medio luporum, et innumeris morsibus lacerentur, non modo non consumptae fuerint, verum etiam illos in sui naturam transmutaverint. — Tu autem.

℟. Candidi facti sunt.

Nona lect. de Hom. Domin. currentis.

In Laudib.Antiph. ad Benedictus.

Igne me Domine, examinasti, et non est inventa in me iniquitas: propter hoc laetatum est cor meum, et exultavit lingua mea, Alleluja.

In II. Vesperis ad Magnificat.

Antiph. Liberasti me, Domine, a rugientibus praeparatis ad escam, et a pressura flammae, quae circumdedit me, et in medio ignis non sum aestuatus, Alleluja.

Feria II. et III. seu secunda et tertia die infra Octavam semper est impedita a festo dupl. vel occurrente, vel translato, vel semiduplici occurrenti.

FERIA QUARTA

Sive in quarta die infra octavam.

In 1. Noct. Lect. de script. occur.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Sermo Sancti Petri Chrysologi

De S. Apollinari 128

Merito sanctus Januarius, qui juxta mandatum Dei sui perdidit animam suam, eam invenit in vitam sempiter-

nam. Beatus qui ita cursum consummavit; Fidem servavit, ut vere primus a credentibus suo reperiretur in loco, nec eum quisquam confessoris vocabulo minorem credat esse, quam Martyrem, quem Dei nutu, quotidianum et multiplicem reversum conspicit ad agonem. Audi Paulum dicentem: Quotidie morior. Semel mori parum est eum qui potest Regi suo gloriosam saepe de hostibus referre victoriam — Tu autem.

℟. Lux perpetua,

LECTIO V.

Non tam mors, quam Fides et devotio Martyrem facit: et sicut virtutis est, in acie, in conflictu, pro regis amore succumbere, ita perfectae virtutis est, diu agere et consummare certamina. Non ideo persecutus est Martyrem, quia non statim intulit mortem, sed probavit Martyrem quia non elicuit Fidem: injecit tela quae potuit, et omnia armorum suorum genera callidus exegit inimicus, nec tamen fortissimi ductoris movere mentem potuit, aut temerare constantiam — Tu autem.

℟. In servis suis.

LECTIO VI.

Sed ut propugnatorem suum sibi Ecclesia sancta retineret, Christo vehementer occurrit, ut vincenti justitiae reservaret coronam, et sibi belli tempore praeliatoris sui praesentiam condonaret. Et quid plura, fratres? Egit, egit Ecclesia sancta mater, ut nusquam a suo separaretur Antistite. Ecce vivit: ecce ut bonus pastor suo medius as-

sistit in grege, neque unquam separatur spiritu, qui corpore praecessit ad tempus. Extinctus est diabolus, persecutor occubuit. Ecce regnat et vivit, qui pro Rege suo desideravit occidi, qui vivit et regnat Deus per omnia saeculorum saecula. — Tu autem,

℟. Filiae Jerusalem.

IN III. NOCTURNO.

Lectio VII.

Lectio Sancti Evangelii secundum Mattheum

Cap. 10.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Homil. 34. in Matth. longe post med.

Sic dicere videtur: Nolite turbari, si cum vos inter lupos mitto, tamquam oves et columbas esse jubeo. Nam etsi possum contrarium quoque praestare, et non permittere, ut grave aliquid patiamini, nec lupis tamquam oves subjecti sitis; sed efficere ut leonibus terribiliores evadatis; tamen sic expedit fieri; hoc et vos quoque illustriores faciet, et meam declarabit virtutem. Sic enim postea dixit Paulo: Sufficit tibi gratia mea; nam virtus in infirmitate perficitur. Ipse igitur vos, ut tales essetis, feci.— Tu autem.

℟. Ego sum vitis.

Lectio viii.

Sed inspiciamus quam prudentiam exigit: serpentis certe. Nam quemadmodum serpens totum seipsum tradit, nec minimum curat, si ipsum quoque corpus incidi necesse sit, dummodo caput suum integrum servet: eodem tu quoque modo, praeter Fidem cetera perdere non cures, sive pecunias, sive corpus, sive etiam vitam ipsam profundere necesse sit. Fides enim caput est et radix, qua servata, etiam si omnia perdas, omnia tamen rursus majore cum gloria recuperabis. Idcirco nec simplices solum jussit esse nec prudentes solum; sed ambo haec in unum miscuit, ut ea in virtutem convertantur. — Tu autem.

℟. Candidi facti sunt.

Lectio ix.

Quod si rebus ipsis id ita fieri videre desideras, lege Actuum Apostolorum librum: perspicies profecto cum saepe Judaeorum populus in Apostolos insurrexerit, ac dentes exacuerit, illos columbae simplicitatem imitando, et cum decenti modestia respondendo, iram ipsorum superasse, furorem extinxisse, impetum retardasse. Nam cum illi dicerent: Nonne praecipiendo praecipimus vobis, ne doceretis in nomine isto? Quamvis innumera possent edere miracula, nihil tamen asperum neque dixerunt, neque fecerunt, sed summa cum mansuetudine respondentes dicebant si justum est vos audire magis quam Deum, judicate. Perspexisti simplicitatem columbae: vide nunc serpentis

prudentiam. Non enim possumus, inquiunt, nos quae vidimus et audivimus, non loqui — Tu autem.

Te Deum laudamus.

FERIA QUINTA.

Sive quinta die infra Octavam.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Serm. 50. de Verbis Domini

Pastor bonus Christus. Quid Petrus? nonne bonus pastor? Nonne et ipse animam suam pro ovibus suis posuit? Quid Paulus? Quid ceteri Apostoli? Quid eorum tempora consequentes beati Episcopi Martyres? Quid etiam iste Sanctus Januarius? Nonne omnes Pastores boni, non mercenarii, de quibus dicitur: Amen dico vobis, perceperunt mercedem suam. Omnes ergo illi pastores boni, non solum quia sanguinem fuderunt, sed quia pro ovibus fuderunt: non enim fuderunt elatione, sed charitate. — Tu autem.

℟. Lux perpetua.

Lectio v.

Nam et apud haereticos, qui propter iniquitates et errores suos aliquid molestiarum perpessi fuerunt, nomine martyrii se jactant: ut hoc pallio dealbati facilius furentur

quia lupi sunt. Si autem vultis scire, in quo numero habenti sunt, pastorem bonum Paulum Apostolum audite: quoniam non omnes, qui corpora sua in passione etiam ignibus tradunt, aestimandi sunt sanguinem fudisse pro ovibus, sed potius contra oves. Si distribuero, inquit, omnia mea pauperibus, et tradidero corpus meum ut ardeam, jam ipsi sunt. Sed vide, quid sequitur: Charitatem autem non habeam, nihil mihi prodest. Ecce venitur ad passionem, ecce venitur et ad sanguinis effusionem, venitur et ad corporum incensionem: et tamen nihil prodest quia charitas deest. Adde charitatem, prosunt omnia: detrahe charitatem, nihil prosunt cetera — Tu autem.

℟. In servis suis.

LECTIO VI.

Quale bonum est charitas ista, fratres? Quid pretiosius? Quid luminosius? Quid firmius? Quid utilius? Quid securius? quomodo autem habet vel exiguam charitatem, qui etiam convictus, non amat unitatem? Hanc Dominus unitatem commendans, pastoribus bonis commendans pastores bonos, noluit multos appellare pastores. Neque enim, ut dixi jam, non erat pastor bonus Petrus, Paulus, Apostoli ceteri, et posteriores sancti episcopi, beatusque Januarius? Omnes hi pastores boni; et tamen ille pastoribus bonis non commendavit pastores bonos, sed pastorem bonum. Ego sum, inquit, Pastor bonus. — Tu autem.

℟. Filiae Jerusalem.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vii.

Lectio sancti Evangeli secundum Matthaeum.

Cap. 10.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii Episcopi.
Cap. 10. in Matth. circa med.

Instructos nos serpentis prudentia monet esse oportere. Hunc, antequam Adam traduceret, jam sapientem Genesis nuncupavit; et prudentiam ejus malignantis consilii ordine docuit. Primum enim animam sexus mollioris aggressus est, spe deinde illexit, et communionem immortalitatis spopondit: et per haec tanta praemia, opus consilii et voluntatis suae gessit. Pari igitur opportunitate introspecta uniuscujusque et natura et voluntate verborum adhibenda prudentia est; spes bonorum futurorum revelanda, et coelestia perfectae fidei praemia proferenda. — Tu autem.

℟. Ego sum vitis vera.

Lectio viii.

Et quod ille mentitus est, nos praedicemus ex vero, secundum sponsionem Dei, Angelis similes futuros esse, qui credent: ut mentes plebium faciles, et absolutas circumsaevientibus licet lupis et haereticis, promissis re-

gnorum coelestium occupemus, et rerum fidem serpentis prudentia, et columbae simplicitate tradamus. — Tu autem.

℟. Candidi facti sunt.

Lectio IX.

Monet etiam traditis abesse oportere curam responsionis, sed expectandum potius quid spiritus Dei suggerat. Quia fides nostra omnibus praeceptis divinae voluntatis intenta, ad responsionem scientiae instruetur: in exemplo habentes Abraham, cui postulato ad hostiam Isaac, non defuit aries ad victimam. — Tu autem.

Te Deum laudamus.

FERIA SEXTA.

Sive sexta die infra Octavam.

In I. Nocturno Lect. de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Sermo sancti Maximi Episcopi.

De S. Cypriano, Homil. 2.

In translatione beatissimi Januarii, fratres charissimi, universa nobiscum Christi exultat Ecclesia, quam in omne gaudium, et coelestis eruditione sermonis instruxit, et munere triumphalis sanguinis decoravit. Fuit enim in eo, sicut compertum habemus, et contra errores diaboli spiritalis sapientiae plenitudo, et adversum persecutiones

mundi, Crhistiani pectoris infaticata constantia. Quis non hujusmodi virum, quantis valet praecordiis, prosequatur, cujus eloquentia inspirata divinitus et Ecclesias docuit, et saeculum confutavit? — Tu autem.

℟. Lux perpetua.

Lectio V.

Vere hic mirabilis, atque omnium ubique studiis celebrandus, quem sanctitas Sacerdotem, peritia Doctorem, fides Martyrem consecravit. Pretiosa, inquit David, in conspectu Domini mors sanctorum ejus. Videte, charissimi, in quantum venerabilis Januarius etiam Propheticam supergressus est laudem, cujus in conspectu Domini non solum mors, sed et vita extitit pretiosa. Moriendo namque, proprium Christo sanguinem dedit, vivendo nihilominus cohortatione fortissima, innumeros coelo Martyres acquisivit. — Tu autem.

℟. In servis suis.

Lectio VI.

Quid hoc clarius Sacerdote, qui inter hominum turbas gloria coelestis conversationis emicuit, atque inter Angelicos coetus et sua factus est, et aliorum morte conspicuus? Justissime hic cum Patriarcha David cantavit Domino Deo suo, dicens: Cor meum, et caro mea exultaverunt in Deum vivum. Exultavit itaque cor ejus in Deo vivo, cum morientis, ac morituri saeculi vanitate despecta, totum se divinis mancipavit obsequiis. Exultavit et caro ejus in Deo, quae de hoc mundo non miseri cor-

ruptione languoris, sed piis pro religione suppliciis consecrata migravit. — Tu autem,

℟. Filiae Jerusalem.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vii.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Cap. 10.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.
Sermo 119. de divers.

Audistis, fratres, cum sanctum Evangelium legeretur, quemadmodum Dominus noster Jesus Christus disciplina sua Martyres suos corroboraverit, dicens: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Considerate, fratres mei, quid faciat, si unus lupus inter multas oves veniat, quantacumque sint ovium millia, uno lupo in medio, turbabuntur; et si non omnes laniantur, omnes tamen terrentur. Qualis ergo erat ista ratio, quale consilium, qualis potestas, nec lupum ad oves admittere, sed in lupos oves mittere? Mitto, inquit, vos sicut oves in medio luporum: non ad limites luporum, sed in medio luporum. — Tu autem.

℟. Ego sum vitis.

Lectio viii.

Erat ergo luporum agmen, oves paucae. Cum enim multi lupi occiderunt paucas oves, conversi sunt lupi, et facti sunt oves. Audivimus ergo, quod monuit, qui coronas promisit, et agonem praemisit: et quia expectat certantes, adjuvat laborantes. Cujusmodi certamen indixit? Estote, inquit, astuti ut serpentes, et simplices sicut columbae. Hoc qui intellexerit, et tenuerit, securus moritur. Quis autem securus moritur, nisi qui se sic noverit moriturum, ut mors in illo moriatur, vita coronetur? — Tu autem.

℟. Candidi facti sunt.

Lectio ix.

Quapropter, charissimi, exponendum est nobis, quamvis hic jam saepius dixerimus quid sit, simplices esse sicut columbae, astuti ut serpentes. Si jam simplicitas columbarum indicta est nobis, astutia serpentis quid facit in columbae simplicitate? Amo in columba quod fel non habet, timeo in serpente quod venenum habet. Noli ex omni parte horrere serpentem: habet quod oderis, habet quod imiteris. Serpens enim, cum fuerit senectute praegravatus, et senserit pondus vetustatis, coarctat se super cavernam; et ponit tunicam veterem, ut novus exultet. Imitare illum, Christiane, qui audis Christum dicentem: Intrate per augustam portam. Et Paulus Apo-

stolus tibi dicit: Exuite veterem hominem cum actibus suis, et induite novum. — Tu autem.

Te Deum laudamus.

SABBATO.

Sive septima die infra Octavam.

In I. Noct. Lect. de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

De Sermone sancti Maximi Episcopi.

Homil. 2. de S. Cypriano.

Hic est ille Evangelicus paterfamilias, proferens de thesauro suo nova et vetera, qui veteris novique Testamenti unum, atque idipsum mysterium praedicans, Ecclesias Christi locupletissima disputatione ditavit. Incorruptibilis atque indefessus illius est hodie thesaurus, qui pecuniam Domini sui nummulariis foenerans, quotidie in corde fidelium coelestium divitiarum sanctam conquirit usuram. — Tu autem.

℟. Lux perpetua.

LECTIO V.

Quid igitur, fratres, tanto speciosius Viro, cujus haec est regula, et mensura sermonis, ut inter varias hominum causas, motusque diversos, nunc affectione Patris, nunc auctoritate Doctoris, consoletur humiles, superbos comprimat, negligentes arguat, increpet infideles? Tantoque denique decore sacerdotium, vitamque suam vir fi-

delissimus adornavit, ut doctrinam suam subsequentibus confirmaret operibus, Dominicam illam sententiam tenens: Qui docuerit, et fecerit, hic magnus vocabitur in regno coelorum. — Tu autem.

℟. In servis suis.

LECTIO VI.

Quam magnus hic, quamque praecipuus in regno coelorum est, quem in omnem gloriam sermo propheticus, vita mirabilis, et mors Deo devota sublimat! Nec immerito, fratres, tanto cum honore nominis ejus memoria per amplissima mundi spatia celebratur, quia per universum orbem ad firmamentum fidei nostrae et passio ejus, et doctrina profecit. — Tu autem.

℟. Filiae Jerusalem.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Cap. 10.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Unde supra.

Habes ergo quod imiteris in serpente: moli nori pro vetustate, sed pro veritate. Qui moritur pro commodo temporali, pro vetustate moritur: cum autem exutus fue-

ris omni ista vetustate, imitatus es astutiam serpentis. Imitare et illum in hoc: serva caput tuum, tene apud te Christum. Si forte aliquis vestrum advertit aliquando, cum voluerit colubrum occidere, quomodo pro capite suo totum corpus objicit ictibus ferientis, illud in se feriri non vult, ubi se novit vitam habere. Et Christus vita nostra est: ipse enim dixit: Ego sum via, veritas, et vita. Audi et Apostolum: Caput viri Christus est. Qui ergo Christum servat in se, caput suum servat pro se. — Tu autem.

℣. Ego sum vitis.

Lectio viii.

Iam vero quid opus est commendare multis verbis simplicitatem columbarum? Cavenda enim erant venena serpentis. Ibi imitatio periclitabatur, ibi erat quod timeretur. Columbam vero securus imitare, attende columbas in societate gaudere; ubique simul volant, simul pascuntur, nolunt esse solae, communione gaudent, charitatem servant, gemitibus amoris murmurant, osculis filios generant; nam quando columbae, quod plerumque advertimus, rixantur de cellulis suis, quodammodo pacata contentio est. Numquid quia rixantur, separantur? simul volant, simul pascuntur, et ipsa inter se pacata est rixa. — Tu autem.

℟. Candidi facti sunt.

Lectio ix.

Vide rixam columbarum. Apostolus dicit: Si quis verbo nostro non obaudit per epistolam, hunc notate, et nolite commisceri cum eo. Ecce rixa: sed attende, quoniam columbarum est rixa, non luporum. Continuo subjecit: Et non ut inimicum existimetis, sed corripite ut fratrem. Columba amat et quando rixatur: lupus odit et quando blanditur. Columbarum ergo simplicitatem habentes, astutiam servate serpentem. — Tu autem.

Te Deum laudamus.

DOMINICA II. MAII.

OCTAVA TRANSLATIONIS S. JANUARII EPISCOPI ET MARTYRIS.

DUPLEX MINUS.

Lect. I. Noct. de scr. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Joannis Chrysostomi.

De S. Ignatio Mart. tom. 5.

Lectio iv.

Tempus animadvertite, fratres, quo dignitatem Episcopalem Beatus Januarius est assecutus. Neque enim est eadem nunc, quae tunc erat Ecclesiam gubernandi conditio. Non aequalis est labor viam tritam, et plane paratam post multos ingredi viatores, atque eam, quae nunc

primo secanda est, quaeque praerupta, et saxosa, ferisque plena, nec ullum adhuc viatorem admisit. Tunc autem quocumque quis oculos verteret, ubique praecipitia, barathra, et bella, et pugnae, et pericula. Imperatores, et Reges, et populi, et civitates, et gentes, et domestici, et alieni credentibus insidias tendebant. — Tu autem.

℟. Lux perpetua.

LECTIO V.

Quemadmodum igitur gubernatorem admiramur, non quod vectores possit in portum incolumes ducere, cum mare tranquillum est, cumque navis fertur ventis secundis; sed cum insaniente pelago, ventisque saevientibus, qui in navi sunt, inter se dissentiunt, magna tempestate intus et foris navigantes exagitante, navim tamen potest dirigere, et conservare. Sic eos, qui tunc Ecclesiam regebant, multo magis, quam illos, qui eam in praesenti gubernant, suspicere debemus et admirari: quando multa bella intus et foris, quando fidei planta imbecillior erat adhuc, et diligentia magna indigebat; quando veluti modo genitus infans Ecclesiae populus magnam providentiam, atque sapientiam animae, a qua nutriendus esset, postulabat. — Tu autem.

℟. In servis suis.

LECTIO VI.

Verum, ne totum tempus in Episcopatus consideratione collocantes, ab iis, quae ad eum uti Martyrem spectant, enarrandis excludamur: age ad illius certamina conten-

damus. Versutus enim diabolus, et ad struendas aptus insidias, existimabat, si Pastores sustulisset, ovilia se facile direpturum. Sed qui comprehendit astutos in eorum astutia, ostendens Ecclesias suas non ab hominibus gubernari, sed eos, qui in ipsum credunt, semper a se regi, id fieri permittebat; ut, cum cerneret, rectoribus sublatis, non tamen Religionem deleri, nec veritatis praedicationem extingui, sed potius augeri; ex rebus ipsis, et ipse, et qui ei inserviebant, omnes intelligerent, Christianorum disciplinam non ab hominibus pendere, sed in coelis radices agere, Deumque esse, qui ubique Ecclesias tueretur. — Tu autem.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthaeum.

LECTIO VII. *Cap. 10.*

In illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Ecce Ego mitto vos, sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.
Homil. 45. in Matth. longe post init.

Diligenter considera, qui sunt, qui haec ardua, et laboriosa adeunt; formidolosi videlicet, et indocti, illiterati, rudes; obscuri quidam homines, et ignoti, qui numquam Philosophorum perceperunt instituta, vixque umquam in forum descenderunt, piscatores, et publicani, multis repleti rebus, quae jure animos eorum possent dejicere. Nam si magnos, et claros viros tanta dif-

ficultas rerum potuisset commovere; quomodo non potuisset imperitos homines, quibus nullius rei magni aliquid venit in mentem? sed non deiecit, neque turbavit; nec id injuria dicet quispiam, cum se intelligerent posse leprosos mundare, daemonia ejicere. — Tu autem.

℟. Ego sum vitis.

Lectio viii.

Ego autem dicere non dubitarim, quia videlicet idipsum jure debebat ipsos conturbare; quoniam qui tantam potestatem haberent, ut defunctos etiam a morte possent excitare, hi tanta pericula essent subituri, tanta bella gesturi, ad judices vincti deducendi, communis denique totius orbis admonitio futuri. Quae igitur in omnibus his erat consolatio? sola mittentis virtus. Quocirca ita signanter incepit: Ecce Ego mitto vos. Sufficiat hoc vobis ad omnem consolationem, satis sit ad confitendum. Vides, quanta ejus est auctoritas? intelligis, quoniam maxima sit potestas? percipis inexpugnabilem ejus esse virtutem?

℟. Candidi facti sunt.

Nona Lectio de Homil. Dom. occurrentis, de qua fit etiam comm. in Laud.

DIE V. MAII.

IN FESTO S. IRENIS VIRGINIS ET MARTYRIS.

PATRON. MINUS PRINCIPALIS CIVIT. ALTAMURAE

DUPLEX MAJUS.

Omnia de Comm. Virgin. praeter sequentia.

Oratio.

Deus, qui meritis Beatae Irenis Virginis et Martyris tuae aeris elementum dominare, et in nubibus imperium habere tribuisti: concede nobis quaesumus, ut per ipsam a contagione aeris, et a coruscantibus sagittis, viventes ubique non offendamur, et a sempiternae damnationis fulminibus morientes in judicio tuo liberemur. Qui vivis et regnas etc.

Lectiones I. Noct. De Virginibus.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo Sancti Petri Damiani.

Haec Sacratissima Virgo et Martyr Irenes, cujus gloriosum recolimus hodierna salemnitate triumphum, facilius potuit mori, quam ab eo, quod semel conceperat, sancto potuerit proposito revocari. Erat aeterni sanctuarium Spiritus Sancti. Virile quippe robur enitebat in foemineo pectore, quo non blandiloquis persuasionibus fle-

cti, non minarum asperitate terreri, non denique poenarum quarumlibet potuit generibus superari.—Tu autem.

℟. Propter veritatem.

Lectio v.

Erat enim nobilis, et inflexibilis animus, ideo vinci nescius, quia et fidei flagrabat ardore succensus et ideo tanquam in excelsi montis erat vertice constitutus. Subesse sibi judicabat judicem in cathedra pestilentiae praesidentem; horrebat blandum, subsannabat iratum, tantique apud eam erat, si minax, ac terribilis frenderet, si certe plagas, ac vulnera exquisitae necis infligeret: quanti si gemmarum, sive vibrantium metallorum pondus offerret. Hinc est, quod Sponsus ait in Canticis: Surge Aquilo, et venit Auster, perfla hortum meum, et fluant aromata illius. — Tu autem.

℟. Dilexisti.

Lectio vi.

Cum virginitati fructus centuplus debeatur, quantis haec Beata Virgo accumulabitur donis, quam insignis gratiae decorabitur infulis, quae postquam centenos fructus de virginitate messuerit, etiam martyrii coronam cum tanta gloria reportavit? Nam cum esset in certamine constituta, lorica fidei praemunita, et armis invictae patientiae, ac geminae charitatis accincta, pro duobus castris stabat una bellatrix. Hinc pudicitiae clausulam, illinc impresso Sponsi sui charactere fidei signaculum defendebat. — Tu autem.

℟. Afferentur.

IN III. NOCTURNO.

Lectio VII.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthaeum.

In illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum coelorum decem virginibus, quae accipientes lampades suas exierunt obviam sponso et sponsae. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Alias dixit prudentes, alias stultas. Unde intuemur? unde discernimus? De oleo. Aliquid magnum significat oleum, et valde magnum. Putas non charitas est? Quaerendo dicimus, non sententiam praecipitamus. Unde mihi videatur oleum charitatem significare, dicam vobis. Apostolus dicit: Adhuc supereminentiorem vobis viam demonstro. Si linguis hominum loquar et Angelorum, charitatem autem non habeam, factus sum aeramentum sonans, aut cymbalum tinniens. Ipsa est supereminens via: idest, charitas, quae merito oleo significatur. Omnibus enim humoribus oleum supereminet. — Tu autem.

℟. Haec est.

Lectio VIII.

Quid ergo fratres? Jam disceptamus de quinque virginibus prudentibus, et quinque fatuis. Voluerunt obviam ire sponso; corde ire, expectare ejus adventum est. Sed ille tardabat. Dum tardat ille, dormierunt omnes. Quid est somnus iste? Ne forte tardante sponso, quoniam

abundat iniquitas, refrigescit charitas multorum. Siccine intellecturi sumus istum somnum? Non mihi placet: dico quare? quia sunt ibi prudentes. Et utique quando dixit Dominus : Refrigescet charitas multorum, subjecit, et ait : Qui autem perseveraverit usque in finem, hic salvus erit. Non ergo eis obrepsit frigus charitatis? Non in eis refriguit charitas, sed fervet usque in finem. — Tu autem.

℟. Media nocte.

LECTIO IX.

Est alius somnus, quem nemo evadit. Non recordamini Apostolum dicentem : De dormientibus autem nolo vos ignorare, fratres : idest, de his, qui mortui sunt? Fatua sit virgo, prudens sit virgo, somnum mortis omnes patiuntur. Ad novissimam tubam surgent omnes. Prudentes autem illae tulerunt oleum secum in vasis suis; stultae vero illae non tulerunt oleum secum. Ibi oleum, magnum oleum. De dono Dei est hoc oleum. Tu ergo tecum porta, intus porta. Ubi videt Deus, ibi porta testimonium conscientiae tuae. Qui autem ambulat ad testimonium alienum, oleum non portat secum.

Te Deum laudamus,

Missa Loquebar, *de eodem comm. Virg. et Mart.*

DIE IX. MAII.

FESTUM TRANSLATIONIS S. NICOLAI EPISCOPI ET CONFESSORIS.

PROVINCIAE PATRONI PRINCIPALIS.

DUPLEX MAJUS.

Omnia de Commune Confess. Pontif. praeter sequent.

Oratio

Deus, qui Beatum Nicolaum Pontificem innumeris decorasti miraculis: tribue, quaesumus, ut ejus meritis, et precibus, a gehennae incendiis liberemur. Per Christum.

Lectiones primi nocturni, Fidelis sermo, *ut in Commun. Conf. Pontifi.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Nicolaum illustri loco Patarae in Lycia natum, parentes a Deo precibus impetrarunt. Cujus Viri sanctitas, quanta futura esset, jam ab incunabilis apparuit. Nam infans, cum reliquos dies lac nutricis frequens fugeret, quarta, et sexta feria semel dumtaxat, idque vesperi sugebat: quam jejunii consuetudinem in reliqua vita semper tenuit. Adolescens parentibus orbatus, facultates suas pauperibus distribuit. Cujus illud insigne est Christianae benignitatis exemplum: quod cum ejus civis egens tres fi-

lias jam nubiles in matrimonio collocare non posset, earumque pudicitiam prostituere cogitaret, re cognita, Nicolaus noctu per fenestram tantum pecuniae in ejus domum injecit, quantum unius virginis doti satis esset, quod cum iterum, et tertio fecisset, tres illae virgines honestis viris in matrimonium datae sunt. — Tu autem.

℟. Inveni David.

Le tcio v.

Cum vero se totum Deo dedisset, in Palestinam profectus est, ut Loca sancta viseret, et praesens veneraretur. Qua in peregrinatione navem conscendens sereno coelo, et tranquillo mari, horribilem nautis tempestatem praedixit; moxque ortam, cum essent omnes in summo periculo, orans mirabiliter sedavit. Unde cum domum reversus singularis sanctitatis omnibus documenta praeberet; Dei admonitu Myram, quae Lyciae Metropolis erat, venit: quo tempore, ejus urbis, episcopo mortuo, provinciales Episcopi de successore deligendo consultabant. Itaque in ea deliberatione divinitus admoniti sunt, ut eum eligerent, qui postridie mane primus in Ecclesiam ingrederetur, Nicolaus nomine. Qua observatione adhibita, in Ecclesiae janua deprehensus est Nicolaus, et summo omnium consensu Myrae Episcopus creatur. In Episcopatu castitatem, quam semper coluerat, gravitatem, orationis assiduitatem, vigilias, abstinentiam, liberalitatem, et hospitalitatem, in adhortando mansuetudinem, et in reprehendendo severitatem perpetuo adhibuit. — Tu autem.

℟. Posui adjutorium.

Lectio VI.

Viduis, et orphanis, pecunia, consilio, opera non defuit: oppressos adeo sublevavit, ut etiam tres Tribunos, per calumniam a Constantino Augusto condemnatos, qui se propter famam ejus miraculorum orationibus longissime absenti commendarant, adhuc vivens, cum Imperatori, minaciter eum terrens, apparuisset, liberaverit. Cum vero contra edictum Diocletiani, et Maximiani Christianae fidei veritatem Myrae praedicaret, ab Imperatorum satellitibus comprehensus, et longissime abductus, in carcerem conjectus est: ubi fuit usque ad Constantinum Imperatorem, cujus jussu ex custodia ereptus, Myram rediit. Mox ad Nicaenum Concilium se contulit: ubi cum trecentis illis decem et octo Patribus, Arianam haeresim condemnavit. Inde reversus ad Episcopatum, non ita multo post, instante morte, suspiciens in coelum, cum Angelos sibi occurrentes intueretur, illo psalmo pronunciato « *In te Domine speravi* » usque ad eum locum « *In manus tuas commendo spiritum meum* » in coelestem Patriam migravit. Ejus Corpus Barium translatum, hic Deo favente summa celebritate colitur. — Tu autem.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste est, qui contempsit.

In III. Nocturno homil. in Evang. Homo peregre proficiscens. *ut in eodem Comm. Conf. Pontif. 1. loco.*

DIE X. MAII.

IN FESTO INVENTIONIS S. CATALDI EPISCOPI, ET CONFESSORIS.

Duplex

Omnia de Comm. Confess. Pontif.

Oratio.

Propitiare nobis, quaesumus, Domine, famulis tuis per Beati Cataldi Confessoris tui atque pontificis merita gloriosa: ut ejus pia intercessione, ab omnibus semper muniamur adversis. — Per Dominum nostrum.

Lectio iv.

Cum Drogonus Archiepiscopus Tarentinus cathedralem Ecclesiam Tarenti vetustate collabentem, ut novam erigeret, diruisset; quidam opifex fundamentum effodiens, attigit sepulcrum marmoreum, unde mira odoris fragrantia emanabat. Quod cum ille Archiepiscopo denuntiasset; praesul cum clero, et populo ad locum properat; sumptoque ligone, sepulchrum aperit: ex quo qui aderant suavissimo omnes perfunduntur odore, et sacras cernunt reliquias rubicundiores ebore antiquo; auream que crucem, in qua sancti Praesulis nomen erat descriptum, inveniunt. — Tu autem.

℟. Inveni David servum.

Lectio v.

Itaque indicitur processio, luminaria deferuntur, et diversi generis concremantur aromata. Sed flagrantia e re-

liquiis prodiens superabat omnia. Pontifex igitur sacras reliquias collegit: et sepulchro marmoreo inde amoto, decenti loco sub maiori Ecclesiae altari collocari fecit; ubi reverenter sanctissima ossa recondidit. Advolat interim huius inventionis fama ; et catervatim multitudine illuc languentium accurrente, antiqua miracula renovantur. In quibus, mulier brachiis arida, Beneventanus quidam paralysi laborans, et adolescens omnium membrorum officio destitutus ut sacrum sepulchrum tetigerunt, integram sanitatem acceperunt. Alia quoque mulier muta noctu ad sepulcrum vigilans , loquelam auditumque recepit. — Tu autem.

℟. Posui adjutorium super.

LECTIO VI.

Deinde anno salutis millesimo centesimo quinquagesimo, indictione decimatertia, Eugenio tertio summo Pontifice, et Rogerio Siciliae Rege, Geraldus Archiepiscopus Tarentinus , cum honorificentius S. Cataldi reliquias asservari cuperet capsam argenteam, ubi conderentur, Salvatoris, sanctorum Angelorum, ac duodecim Apostolorum imaginibus insignitam (in qua de ligno Crucis Dominicae particulam auro tectam, gemmisque ornatam posuit) elaborari fecit. Indicto itaque jeiunio , ac sexto Idus Maii translationis die; Geraldus Archiepiscopus una cum Coepiscopis Suffraganeis suis , universo clero et populo, ad Ecclesiam veniens, sepulchrum sub altari maiori aperit: et sanctum corpus extrahens , in capsa argentea cum

hymnis et canticis spiritualibus, tota personante, et orante Ecclesia, recondidit. Ubi plurima miracula Deus per Sanctum suum eo tempore operatus est. Nam et coecis visum, surdis auditum, mutis loquelam, paralyticis, leprosis, et alio morbo laborantibus quamplurimis sanitatem restituit; obsessos a daemone liberavit, opem in mari periclitantibus, et in periculo vitae constitutis, in necessitatibus praestitit: et in dies secundum credentium fidem praestat, per Christum Salvatorem nostrum: cui sit honor, et gloria in saecula saeculorum. Amen. —Tu autem.

℟. Iste est, qui ante Deum.

In tertio Noct. Homil. in Evangel. Vigilate, *de Comm. Confess. Pontific.*

DIE XI. MAII.

IN FESTO S. FRANCISCI DE HIERONYMO CONFESSORIS.

DUPLEX.

Omn. de Com. Conf. non Pontif. praeter, ea quae sequuntur.

ORATIO.

Deus, qui Sanctum Franciscum, ad animarum salutem, eximium verbi tui praeconem effecisti: ejus nobis intercessione concede, ut legis tuae mandata et jugiter scrutemur in corde, et fideliter operibus exequamur. Per Dominum.

In I. Noct. Lectiones de Scrip. occ.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Franciscus de Hieronymo in Tarentini agri oppido, cui Cryptaleae nomen, honesto loco natus, pia parentum cura institutus, ac coeli benedictione praeventus, pueritiam egit innocentissimis moribus praestantem, et futurae sanctitatis indiciis conspicuam. Duodecimo aetatis anno in quorumdam Evangelicorum Operariorum contubernium admissus, in cathechizandis rudibus adhuc adolescens diligentem operam posuit, et Apostolico ministerio, ad quod Deus illum destinaverat, jam tum proficere visus est. Theologica studia Neapoli aggressus, et Sacerdotio initiatus, ita vitae suae rationes ad Evangelica consilia accommodavit, ut Sacerdotis sanctimoniam adeptus fuerit. Societatem Jesu ingressus, jactis in tyrocinio religiosae perfectionis, ardentissimae in Deum, et proximos charitatis, insignis patientiae, aliarumque virtutum fundamentis, quae majus in dies singulos incrementum accipiebant, Theologiae curriculum confecit, et solemni quatuor votorum professione sese obstringens, eximium regularis observantiae exemplar evasit. Pro sacra expeditione ad Japoniam, quam martyrii cupidus in votis habuit, Neapoli retentus, praefecturam Missionum jussu Praesulum accepit, quod non sine Dei numine factum eventus comprobavit. — Tu autem.

℟. Honestum.

LECTIO V.

Etsi enim corpore erat gracili, neque satis firma valetudine, ac praeterea carnem assiduis jejuniis, vigiliis, verberibusque macerabat, tamen tot onera in se suscipiens, quot ferendis plures simul vix pares essent, incredibile dictu est, quanta pro gloria Dei, quam unice quaerebat, egerit non solum Neapoli, sed in aliis quoque eiusdem regni provinciis, quot labores, et aerumnas tulerit, quanto cum fructu in agro Dominico excolendo plus quadraginta annis desudaverit. Frequentes, et saepius plures eodem die habebat conciones per vicos, compita, et plateas, ad carceribus detentos, ad regiis triremibus mancipatos, ad milites, contra circulatores impudentes, contra publicos quosvis peccatores, contra famae prostitutae mulierculas. Accedebant mirabilia signa, tremenda divinae ultionis adversus pervicaces documenta, scrutatio cordium, praedictio rerum futurarum, ejus corporis diversis in locis apparitio, gratia sanitatum, annona divinitus multiplicata, vox etiam ex ore meretricis subita morte correptae extorta, quae se apud Inferos esse palam denunciavit. Ex quo flebat, vix ut unquam e superiori loco ad populum diceret, quin insignem aliquem peccatorem Christo lucrifaceret. Interdum etiam decem, nonnumquam quindecim meretriculae simul sua crimina deflentes in concione ad poenitentiam confugerunt. — Tu autem.

℟. Amavit.

LECTIO VI.

Assidua ejus opera fuit in aegrotis invisendis, in moribundis ad mortem rite praeparandis, in concordia animorum dissidentium conciliauda, in pauperibus ope, ac solatio sublevandis. Communionem, quam dicunt generalem, singulis cujuslibet mensis tertiis diebus Dominicis usque adeo promovit, ut saepe quindecim millia fidelium, aliquando viginti millia, aut eo amplius ad Eucharisticam mensam convenerint. Exercitiis Spiritualibus ex Sancti Ignatii institutoris praescripto Sacerdotum caetus, virorum religiosorum, et virginum Deo devotarum monasteria, puellarum coenobia, studentium Juvenum collegia et seminaria, atque omne hominum genus mirifice excoluit. Gravissimas difficultates, et molestias, quas illi Daemon excitabat, invicta patientia superavit: nec semel maxillam percutientibus submisso animo alteram praebuit: quin et acerbissimos dolores brachio captivi Mahometani, qui eum percusserat, a Deo ultore inflictos signo Crucis repente cessare fecit, hominemque ad Christianam religionem adduxit. Demum in Coelum a Deo evocatus placide efflavit animam in Neapolitana Professorum domo die undecima Maii anno millesimo septingentesimo decimo sexto, aetatis vero suae septuagesimo quarto. Quem meritis, ac miraculis clarum Pius Septimus Pontifex Maximus in Beatorum numerum retulit: novisque signis a Deo illustratum praesertim in patria, quibus de more probatis Gregorius: decimus sextus Ponti-

fex Maximus inter Sanctorum Confessorum coetum, Septimo Kalendas Junias anno a Christo nato millesimo octingentesimo trigesimo nono, in Festo Sanctissimae Trinitatis solemni pompa ipsum recensuit. — Tu autem.

℟. Iste homo.

In III. Nocturno. Homil. in Evang. Sint lumbi vestri: *ut in comm. Conf. non Pontif.*

DIE XVIII. MAII

FESTUM SANCTAE MARIAE DE VITA.

DUPL. MAJ. EX CONSUETUDINE.

Officium ut supra in festo Sanctae Mariae Constantinopolitanae in fol. 66, praeter lectiones Secundi, et Tertii Nocturni, ut infra.

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Thomae de Villanova

LECTIO IV.

Maria est turris fundata supra firmam petram in montibus sanctis immobili fundamento: siquidem Deus in medio ejus non commovebitur. De hac Virgine in Canticis legitur: Sicut Turris David, quae aedificata est cum propugnaculis: mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium. Vere Turris David, illius, inquam, David, qui superbum Goliath quinque lapidibus de torrente, idest quinque vulneribus, et Crucis baculo gloriantem in calvariae monte prostravit. Facta est haec Turris Ecclesiae

propugnaculum, et peccatorum unicum refugium, et ad ipsam confugiant omnes rei, omnes maesti, omnes afflicti, et ea protegente liberentur ab hoste. O homo, in quacumque tribulatione ad Mariam fuge: sive peccatis afflictus, sive persecutionibus attritus, sive tentationibus turbatus, hanc Turrim petito, ad Mariam confugito. Mille enim clypei pendent ex ea, et contra omnem aestum tribulantis, et ad omnem faciem persequentis Daemonis tutissimus in ea clypeum invenies, quo te protegas. — Tu autem.

℟. Sicut cedrus.

LECTIO V.

Ibi est enim omnis armatura fortium, ibi Fides Apostolorum ibi fortitudo Martyrum, ibi puritas Virginum, Doctorum sapientia, Anachoretarum paupertas, devotio Confessorum, ibi denique omnium Sanctorum virtus aglomerata reperitur. Nihil enim unquam alicui Sanctorum speciali privilegio concessum est, quod non a principio vitae et cumulatus praefulgeat in Maria. Ecce castellum fortissimum, ecce turrim inexpugnabilem, quae numquam Diabolo praestitit tributum ac fidem. Hanc intravit Jesus, quando Verbum caro factum est, et habitavit in nobis, ideo inimicos expugnaturus, et Regnum suum recuperaturus, in quo ab initio Daemon fuerat intrusus.

℟. Quae est ista.

LECTIO VI.

Electa est, ut esset Advocata nostra. Nam licet Advocatum habemus apud Patrem, Filium, ut ait Joannes; opus

etiam fuit habere Matrem Advocatam apud Filium. Nam peccatis nostris non solum Deus offenditur, cujus praecepta violamus; sed et Filius Dei, cujus sanguinem peccando conculcamus, rursus crucifigentes Filium Dei; et ideo sicut apud Patrem interpellat Filius; sic apud Filium interpellat Mater. Unde Filius ostendit Patri latus et vulnera: et Mater ostendit Filio pectus, et ubera; unde facta est idonea Advocata: idonea, quia acceptissima, idonea, quia piissima; haec enim omnia ad Advocatam requiruntur. Eja ergo Advocata nostra illos tuos misericordes oculos ad nos converte: ad te in nostris necessitatibus accurrimus: tuum officium imple, tuum opus exerce. — Tu autem.

℟. Ornatam monilibus.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vii.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam

In illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quaedam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter qui te portavit. Et reliqua.

Homilia Sancti Bernardi Abbatis.

Amplectamur Mariae vestigia, fratres mei, et devotissima supplicatione beatis illius pedibus, provolvamur. Teneamus eam, nec dimittamus, donec benedixerit nobis. Potens est enim. Nempe vellus est medium inter rorem et

aream: Mulier inter Solem et Lunam: Maria inter Christum et Ecclesiam constituta. Sed forte miraris non tam vellus opertum rore, quam amictam Sole Mulierem. Magna siquidem familiaritas, sed mira omnino vicinitas Solis et Mulieris. Quomodo enim in tam vehementi fervore tam fragilis natura subsistit? Merito quidem admiraris Moyses sancte, et curiosius desideras intueri. Verumtamen solve calceamenta de pedibus tuis, et involucra pone carnalium cogitationum, si accedere concupiscis. — Tu autem.

℟. Felix namque.

LECTIO VIII.

Jam te, Mater misericordiae, per ipsum sincerissimae tuae mentis affectum, tuis jacens provulata pedibus Luna, idest Ecclesia mediatricem sibi apud Solem justitiae constitutam devotis supplicationibus interpellat, ut in lumine tuo videat lumen, et Solis gratiam tuo mereatur obtentu, quam vere amavit prae omnibus et ornavit, stola gloriae induens, et coronam pulchritudinis ponens in capite tuo. Plena es gratiarum, plena rore coelesti, innixa super dilectum, deliciis affluens. Ciba hodie pauperes tuos, Domina, ipsi quoque catelli de micis edant: nec puero Abrahae tantum, sed et camelis potum tribuas de superfluenti hydria tua. — Tu autem.

℟. Beatam me dicent.

LECTIO IX.

Ad hunc igitur fontem sitibunda properet anima nostra ad hunc misericordiae cumulum tota solicitudine miseria

nostra recurrat. Ecce jam quibus potuimus votis ascendentem te ad Filium deduximus, et prosequuti sumus saltem a longe, Virgo benedicta. Sit deinceps pietatis tuae ipsam, quam apud Deum gratiam invenisti, notam facere mundo: reis veniam, medelam aegris, pusillis corde robur, afflictis consolationem, periclitantibus adjutorium, et liberationem sanctis tuis precibus obtinendo. In hac quoque die festivitatis, memoriae, et laetitiae, dulcissimum Mariae nomen cum laude invocantibus servulis per te, Regina clemens, gratiae suae munera largiatur Jesus Christus filius tuus Dominus noster, qui est super omnia Deus benedictus in saecula. Amen. — Tu autem.

Te Deum laudamus.

DIE XX. MAII.

IN CONVERSIONE S. EUSTACHII MARTYRIS

PRAECIPUI PATRONI CIVITATIS AQUAEVIVAE.

DUPL. PRIM. CLASS. CUM OCTAV.

Ad Vesperas.

Si venerit tempore Paschali, omnia de comm. un. Martyr. temp. Pasc. Si extra tempus Paschale, omnia ut in die festo 20. Septembris, ac cum ead. octav., praeter orationem.

Oratio.

Presta quaesumus, Omnipotens Deus: ut qui Beati Eustachii Martyris tui Conversionem colimus; intercessione

ejus in tui nominis amore roboremur. Per Dominum nostrum.

Lect. prim. Noctur. De Epistola Beati Pauli Apostoli ad Romanos : Fratres debitores sumus, *ut in Comm. plur. Marty. except.* ℟℟. *quae dicuntur de Comm. Unius Marty. temp. Pasc.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Eustachius, qui et Placidus, genere, opibus, et militari gloria inter Romanos insignis, sub Trajano Imperatore Magistri militum titulum meruit; quum vero sese aliquando in venatione exerceret, ac fugientem mirae magnitudinis cervum insequeretur, vidit repente inter consistentis ferae cornua excelsam atque fulgentem Christi Domini e Cruce pendentis imaginem, cujus voce ad immortalis vitae predam invitatus, una cum uxore Theopista, ac duobus parvulis filiis Agapito, et Theopisto Christianae militiae nomen dedit. — Tu autem.

℟. Lux perpetua.

Lectio v.

Mox ad visionis pristinae locum, sicut ei Dominus praeceperat, regressus, illum praenuntiantem audivit, quanta sibi deinceps pro ejus gloria perferenda essent. Quocirca incredibiles calamitates mira patientia perpessus, brevi in summam aegestatem redactus est. Quumque clam se subducere cogeretur eo in itinere conjugem primum deinde etiam liberos sibi miserabiliter ereptos ingemuit; quos

tamen Deus mirabili providentia illaesos, Theopistamque intactam servavit, ignaro Divinae opis Eustachio. Qui tantis obvolutus aerumnis in regione longinqua villicum agens, longo tempore delituit; donec coelesti voce recreatus, ac novi belli occasione a Trajano, egregia ipsius facta recolente, diligenter conquisitus, iterum bello praeficitur. — Tu autem.

℟. In servis suis.

LECTIO VI.

Illa in expeditione liberis simul cum uxore in insperato receptis, victor Urbem ingenti omnium gratulatione ingreditur. Sed paulo post inanibus diis pro parta victoria sacrificare jussus, constantissime renuit. Quumque variis artibus ad Christi fidem ejurandam frustra tentaretur, una cum uxore et liberis leonibus objicitur: horum mansuetudine concitatus Imperator, aeneum in taurum subjectis flammis candentem eos immitti jubet, ubi divinis in laudibus consummato martyrio, duodecimo Kalendas Octobris ad sempiternam felicitatem convolarunt: quorum illaesa corpora religiose a fidelibus sepulta, postmodum ad Ecclesiam eorum nomine erectam honorifice translata sunt. — Tu autem.

℟. Filiae Jerusalem.

In tert. noct. Homil. in Evang. Joan. Ego sum vitis vera. Iste locus Evangelicus etc., *ut in Breviar. de com. mart. temp. Pasc. prim. loc. Miss.* Protexisti me Deus. *Epist.* Stabunt justi; *cum reliq. temp. Pasc.*

Si extra temp. Pasc. Miss. In virtute, *ut in fest. 20. Septemb. praet. orat. quae dicitur ut sup.* Praesta quaesumus. *In sec. Vesp. fit comm. S. Bernardini Senensis.* (1)

DIE XXI.

Secunda die infra Octavam.

Fit Officium de S. Bernardino Senensi semid., (fuit heri), hodie perpet. translat. omn. ut in Breviar. cum comm. octav. Ad Hymn. Matut. mutatur tert. vers. In sec. Vesp. a Cap. de seq.

---

(1) *Si hoc fest. Convers. S. Eustach. occur. fer. 2. Rogat. de ea fit comm. in offic., et Missis privat., cum non. lect., et Evang. fer. in fin. Similiter in fer. IV. Rogat., vigil. Ascens., fit comm. de vigil., et Rogat. ut sup., atque cantantur tres Miss. post tert. de Sancto, post sext. de Vigil., et post non. de Rogat.*

Si fest. praedict. contingerit in die Ascens., transfert. Offi. tant. in Sab. seq. In sec. Vesp. Ascens. fit Comm. S. Bernardini, et in die octav. Ascens. fit Comm. de octav. Convers.

Si idem fest. conting. in Vigil., vel in die, vel inf. octav. Pentecost. transfert. Offic. tantum Convers. post fest. SS. Trinit., non aut. fest. dict. Convers., quod celebratur in ipso die, in quo occurrit: et dicta Nona a Choro fit process. juxta consuet. Eccles. praedict. Aquaevivae, et cantatur Miss. de Convers. S. Eust. cum Praefat. current.

DIE XXII,

Tertia die infra Octavam.

In prim. noct. lect. de script. occur. In sec. noct. legunt. lect. S. Ambrosii Episc. Dignum, et congruum, *ut in com. Mart. temp. Pasch. prim. loc.*

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

Cap. 15.

LECTIO VII.

In illo tempore : Dixit Jesus Discipulis suis : Ego sum vitis vera , et Pater meus agricola est. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi.

Tract. 80. in Joan.

Denique quum de Patre , tanquam de agricola dixisset, quod infructuosos palmites tollat , fructuosos autem purget , ut plus afferat fructum , continuo etiam seipsum mundatorem palmitum ostendens. Jam vos, inquit, mundi estis propter sermonem, quem loquutus sum vobis. Ecce et ipse mundator est palmitum, quod est agricolae, non vitis officium , qui etiam palmites operarios suos facit : nam etsi non dant incrementum , impendunt tamen aliquod adjumentum , sed non de suo , quia sine me, inquit, nihil potestis facere. — Tu autem.

℟. Ego sum vitis vera.

Lectio viii.

Audi etiam ipsos confitentes : quid autem est Apollo ? quid autem Paulus ? Ministri , per quos credidistis , et unicuique sicut Dominus dedit. Ego plantavi, Apollo rigavit. Et hoc ergo sicut unicuique Dominus dedit. Non itaque de suo. Jam vero quod sequitur : Sed Deus incrementum dedit ; non per illos , sed per seipsum facit. Excedit hoc humanam humilitatem , excedit Angelicam sublimitatem : nec omnino pertinet , nisi ad Agricolam Trinitatem. — Tu autem.

℟. Candidi facti sunt Nazarei ejus.

Lectio ix.

Jam vos mundi estis : mundi scilicet, atque mundandi: neque enim , nisi mundi essent , fructum ferre potuissent. Et tamen omnem , qui fert fructum , purgat agricola , ut fructum plus afferat. Fert fructum , quia mundus est: atque ut plus afferat, purgatur adhuc. Quis enim est in hac vita sic mundus, ut non sit magis, magisque mundandus ? Ubi si dixerimus , quia peccatum non habemus, nos ipsos seducimus, et veritas in nobis non est. Mundet itaque mundos, hoc est fructuosos, ut tanto sint fructuosiores , quanto fuerint mundiores. — Tu autem.

Te Deum.

DIE XXIII.

Quarta die infra Octavam.

IN II. NOCTURNO.

De sermone S. Ambrosii Episcopi.

Serm. 74.

LECTIO IV.

Et licet nos in resolutione corporis, mortis umbra circumdet, tamen gressus suos vita non deferit, sed inter ipsas medias inferni leges incunctanter Christi virtutibus ambulamus. Unde ait Sanctus Propheta: Nam etsi ambulavero in medio umbrae mortis, non timebo mala quoniam tu mecum es. Quod manifestius Dominus ait de fideli, dicens: Qui autem credit in me non morietur in aeternum: et licet morietur, vivet. — Tu autem.

℟. Lux perpetua.

LECTIO V.

Ergo Fratres cum Sanctis Martyribus Paschae Domini gloriam conferamus; conferamus, inquam; et licet melius noverint omnia, tamen nos illis praedicemus, quemadmodum de sepulchri gremio resurrexit ad superos. Illi nobis revelent, quo pacto de inferni profundo remeaverit ad sepulchrum. Notum, inquam, nobis faciant, quemadmodum in exanime jam corpus, et frigidum sese calor insinuaverit, spiritus ingesserit, sanguis infuderit, et gelatas humore venas pristini vigoris pulsus agitaverit.— Tu autem.

℟. In servis.

LECTIO VI.

Notum, inquam, nobis faciant, quemadmodum organum corporis dissipatum, in priorem statum nervorum rursus coaptaverit resoluta compago; et harmoniam viscerum jam silentum, in veterem concentum spiritus vivificans animaverit. Sacerdotes ergo praedicent, quae Salvator post resurrectionem mirabilia gessit ad superos; Martyres revelent, quanta in ipsa morte refrigeria operatus sit in defuuctos. — Tu autem.

℟. Filiae Jerusalem.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

Cap. 15.

LECTIO VII.

In illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Ego sum vitis vera, et pater meus agricola est. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Unde sup.

Quare, non ait, mundi estis propter baptismum, quo loti estis, sed ait, propter verbum, quod loquutus sum vobis: nisi quia et in aqua verbum mundat? Detrahe verbum, et quid est aqua, nisi aqua? Accedit verbum ad elementum, et fit Sacramentum, etiam ipsum tanquam visibile verbum. Nam et hoc utique dixerat, quando pedes discipulis lavit: Qui lotus est, non indicet, nisi ut pedes lavet, sed est mundus totus. Unde ista tanta vir-

tus aquae, ut corpus tangat, et cor abluat, nisi faciente verbo? — Tu autem.

℟. Ego sum.

LECTIO VIII.

Non quia dicitur, sed quia creditur: nam et in ipso verbo aliud est sonus transiens, aliud virtus manens. Hoc est verbum fidei, quod praedicamus, ait Apostolus. Unde in actibus Apostolorum legimus: Fide mundans corda eorum. Christus quippe nobiscum vitis, cum Patre Agricola, dilexit Ecclesiam, et seipsum tradidit pro ea. Lege Apostolum, et vide, quid adjungat: ut eam sanctificaret, inquit, mundans eam lavacro aquae in verbo. — Tu autem.

℟. Candidi.

LECTIO IX.

Mundatio igitur nequaquam fluxo, et labili tribueretur elemento, nisi adderetur in Verbo. Hoc verbum fidei tantum valet in Ecclesia Dei, ut per ipsam credentem, offerentem, benedicentem, tingentem, etiam tantillum mundet infantem, quamvis nondum valentem corde credere ad justitiam, et ore confiteri ad salutem. Totum hoc fit per verbum de quo Dominus ait: Jam vos mundi estis, propter verbum, quod loquutus sum vobis. — Tu autem.

Te Deum.

DIE XXIV.

Quinta die infra Octavam.

In sec. noct. leguntur tres lect. S. Cypriani: Quibus

ego vos laudibus; *quae habentur in Breviar. in com. Mm. temp. Pasch. sec. loc.*

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

Cap. 15.

Lectio VII.

In illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Ego sum vitis vera, et Pater meus agricola est. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi.

Tract. 81. in Joann.

Vitem se dixit esse Jesus, et discipulos suos palmites, et agricolam Patrem: unde jam pridem, sicut potuimus, disputatum est. In hac autem lectione, quum adhuc de seipso, qui est vitis, et de suis palmitibus, hoc est, discipulis, loqueretur: Manete, inquit, in me, et Ego in vobis; non eo modo illi in ipso, sicut ipse in illis. Utrumque autem prodest, non ipsi, sed illis: ita quippe in vite sunt palmites, ut viti non conferant, sed inde accipiant, unde vivant; ita vero vitis in palmitibus, ut vitale alimentum subministret eis, non sumat ab eis. — Tu autem.

Lectio VIII.

Ac per hoc et manentem in se habere Christum, et manere in Christo, discipulis prodest utrumque, non Christo: nam praeciso palmite, potest de viva radice alius

pullulare ; qui autem praecisus est, sine radice non potest vivere. Denique adjungit, et dicit: Sicut palmes non potes ferre fructum a semetipso, nisi manserit in vite ; sic nec vos, nisi in me manseritis. Magna gratiae commendatio, fratres mei, corda instruit humilium, ora obstruit superborum. — Tu autem.

℟. Candidi.

LECTIO IX.

Ecce si qui audent, respondeant, qui ignorantes Dei justitiam, et suam volentes constituere; justitiae Dei non sunt subjecti. Ecce cui respondeant, sibi placentes, et ad bona opera facienda, Deum sibi necessarium non putantes ? Nonne huic resistunt veritati homines mente corrupti, reprobi circa fidem, qui respondent, et loquuntur iniquitatem, dicentes : A Deo habemus, quod homines sumus ; a nobis ipsis, quod justi sumus? Haec sunt inania praesumptionis vestrae; et si est in vobis ullus sensus, horrete : qui enim a semetipso se fructum existimat ferre, in vite non est; qui in vite non est, in Christo non est. — Tu autem.

Te Deum.

DIE XXV.

Sexta die infra Octavam.

Fit de S. Gregorio VII. Confess. Pont. dupl. cum Comm. Octav., et S. Urbani in Laud. et in Miss.

DIE XXVI.

Septima die infra Octavam.

Fit de S. Philippo Nerio dupl. Non. lect. de S. Eleu-

therio Mart. cum Comm. octav., et S. Eleutherii in Laud. et in Miss. Vesp. a Capit. Octav. S. Eustachii Mart. dupl. cum comm. S. Philippi, et S. Ioannis Pap. et Mart.

DIE XXVII.

Octava S. Eustachii Martyris. Duplex.

In prim. noct. lect. de scriptur. occurr.

IN II. NOCTURNO.

De Sermone S. Augustini Episcopi.

Serm. 44. de Sanct. circ. med.

Lectio IV.

Patienter permittunt aegroti, se a medicis secari, uri, et variis amaritudinum confectionibus anxiari, ut temporali tandem restituantur sanitati: quanto magis Vir beatus longanimiter toleravit omnem acerbitatem tormentorum temporalium, ut coronaretur in misericordia, et miserationibus, et in bonis satiaretur desiderium suum? In torculari itaque conculcari voluit, ut tanquam uva matura in vinum deficeret, et vinum malorum granatorum dilecto suo propinaret, quo mentes religiosae ebriatae sciunt utiliter conculcare, et ad aeterna irretortis oculis anhelare. — Tu autem.

℟. Lux perpetua.

Lectio V.

Qui ergo in tyrocinio suo mundanas contempsit divitias, qui corporales etiam refraenavit illecebras, qui in

provectu militiae suae multas est perpessus injurias, in perfectione sacrificii nil sibi reservans, seipsum obtulit holocaustum, bibens illum calicem pretiosum, quem sedens ad magnam mensam sacrae lectionis sibi prius ab invitatore suo viderat appositum. Cujus mors quantumcumque videatur in conspectu reproborum despicabilis, in oculis tamen ejus est pretiosa, qui in sanctis suis est mirabilis. — Tu autem.

℟. In servis.

LECTIO VI.

Ipse enim primo vocavit militem suum, ipse justificavit, ipse magnificavit; ipse dedit ei pugnare, ipse dedit et vincere. Longe est dissimilis haec militia mundanae militiae, in qua victores existimantur, qui quod male desiderant, assequuntur: Qui laetantur, quum malefecerint, et exultant in rebus pessimis. In Christiano ergo agone manifesta est poena, occulta victoria, secundum quod ex persona martyrum clamat Psalmista: Da nobis auxilium de tribulatione, quia vana est salus hominis: in Deo faciemus virtutem. Tanquam si dicerent, victoria nostra, gloria nostra intus est, non foris est: foris despecti, intus dilecti. — Tu autem.

℟. Filiae Jerusalem.

IN III. NOCTURNO

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

Cap. 15.

LECTIO VII.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ego sum vitis vera, et Pater meus agricola est. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi.

Unde sup.

Manentes ergo in eo, quum verba ejus in nobis manent, quodquumque voluerimus, petimus, et fiet nobis; quia si petimus, et non fiet, non hoc petimus quod habet mansio in eo; nec quod habent verba ejus, quae manent in nobis; sed quod habet infirmitas, et cupiditas carnis, quae non est in eo, et in qua non manent verba ejus: nam utique ad verba ejus pertinet oratio illa, quam docuit, ubi dicimus: Pater noster, qui es in Coelis. — Tu autem.

℟. Ego sum.

LECTIO VIII.

Ab hujus orationis verbis, et sensibus non recedamus petitionibus nostris, et quicquid petierimus, fiet nobis. Tunc enim dicenda sunt verba ejus in nobis manere, quando facimus, quae praecepit, et diligimus, quae promisit: quando autem verba ejus manent in memoria, nec inveniuntur in vita, non computatur palmes in vite, quia vitam non attrahit ex radice. — Tu autem.

℟. Candidi.

Pro S. Joanne P. et Mart.

LECTIO IX.

Joannes Etruscus, Justino seniore Imperatore, rexit Ecclesiam: ad quem profectus est Constantinopolim auxilii causa, quod Theodoricus Rex haereticus divexabat Italiam: cujus etiam iter Deus miraculis illustravit. Nam

quum ei nobilis vir ad Corinthum equum, quo ejus uxor mansueto utebatur, itineris causa commodasset; factum est, ut Domino postea remissus equus, ita ferox evaderet, ut frémitu, et totius corporis agitatione semper deinceps dominam expulerit: tanquam indignaretur mulierem recipere, ex quo sedisset in eo Jesu Christi Vicarius. Quamobrem illi equum Pontifici donaverunt. Sed illud majus miraculum, quod Constantinopoli in aditu portae aureae, inspectante frequentissimo populo, qui una cum Imperatore Pontifici honoris causa occurrerat, coeco lumen restituit. Ad cujus pedes prostratus etiam Imperator eum veneratus est. Rebus cum Imperatore compositis, in Italiam rediit: statimque epistolam scripsit ad omnes Italiae Episcopos, jubens, eos Arianorum Ecclesias ad Catholicum ritum consecrare, illud subjungens: Quia et nos, quando fuimus Constantinopoli, tam pro religione Catholica, quam pro Regis Theodorici causa, quascumque illis in partibus eorum Ecclesias reperire potuimus, Catholicas eas consecravimus. Quod iniquissimo animo ferens Theodoricus, dolo accersitum Pontificem Ravennam, in carcerem conjecit: ubi squalore, inediaque afflictus, paucis diebus cessit e vita, quum sedisset annos duos, menses novem, dies quatuordecim: ordinatis eo tempore Episcopis quindecim. Paulo post moritur Theodoricus: quem quidam Eremita, ut scribit Sanctus Gregorius, vidit inter Joannem Pontificem, et Symmachum Patricium, quem idem occiderat, demergi in ignem Liparitanum: ut videlicet illi, quibus mortem attulerat,

tanquam judices essent ejus iuteritus. Joannis corpus Ravenna Romam portatum est, et in Basilica Sancti Petri sepultum. — Tu autem.

Te Deum.

Ad Laud. et ad Miss. fit com. S. Joannis Papa et Mart. Prim. die non impedit. novem lect., quae est dies 28. hujus, fit offic. de convers. SS. Theopistae, et Filiorum Mm. sub rit. semid. omn. de com. plurim. Mm.

DIE XXVIII.

Conversio SS. Theopistae, et Filiorum traslat. ex die 20. hujus, hod. perpet. assignat. semid.

In prim. noct. lect. de script. occur. In sec. noct. lect. Eustachius. *In sec. noct. lect. de com. secundum diversit. tempor. sec. loc. similiter et ℟℟.*

Oratio.

Deus, qui nos concedis, Sanctorum Martyrum tuorum Theopistae, et Filiorum ejus conversionem colere: da nobis, in aeterna beatitudine de eorum societate gaudere. Per Dominum.

DIE XXIV. MAII.

IN FESTO B. M. VIRGINIS TITULO AUXILIUM CHRISTIANORUM.

DUPLEX MAJUS.

Omnia, ut in Offic. parv. B. M. V. praeter ea, quae sequuntur.

Si fiat tempore Paschali additur. Alleluja. *ad Ant. et* ℟℟.

Ad Vesperas, et Matutinum.

HYMNUS.

Saepe dum Christi populus cruentis
Hostis infensi premeretur armis,
Venit adjutrix pia Virgo coelo
Lapsa sereno.

Prisca sic Patrum monumenta narrant,
Templa testantur spoliis opimis
Clara, votivo repetita cultu
Festa quotannis.

En novi grates liceat Mariae
Cantici laetis modulis referre
Pro novis donis, resonante plausu
Urbis, et Orbis.

O dies felix, memoranda fastis,
Qua Petri Sedes Fidei Magistrum
Triste post lustrum reducem beata
Sorte recepit.

Virgines castae, puerique puri,
Gestiens clerus, populusque grato
Corde Reginae celebrare coeli
Munera certent.

Virginum Virgo, benedicta Jesu
Mater, haec auge bona; fac, precamur,
Ut Gregem Pastor Pius ad salutis
Pascua ducat.

Te per aeternos veneremur annos,
Trinitas, summo celebranda plausu:
Te fide mentes, resonoque linguae
Carmine laudent. Amen.

℣. Dignare me laudare te, Virgo sacrata.
℟. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Ad Magnificat.

Antiph. Ecce Maria erat spes nostra, ad quam confugimus in auxilium, ut liberaret nos, et venit in adjutorium nobis.

Oratio

Omnipotens, et misericors Deus, qui ad defensionem Populi Christiani in Beatissima Virgine Maria perpetuum Auxilium mirabiliter constituisti: concede propitius; ut tali praesidio muniti certantes in vita, victoriam de hoste maligno consequi valeamus in morte. Per Dominum.

In fine hymn. Complet. et orarum dic. ℣. Jesu tibi.

Ad Matutinum.

Invit. Sancta Maria Dei Genitrix Virgo, * Intercede pro nobis.

Hymn. Saepe dum Christi etc. *ut in Vesp.*

Antiph. Psal. et ℣℣. Noct. ut in Offic. parv. B.M.V. Lect. 1. Noct. cum ℟℟. ut in fest. ad Niv. die 5. Aug.

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Ex Sermone de 12 Stellis.

Lectio iv.

Vehementer quidem nobis, dilectissimi, vir unus, et mulier una nocuere: sed gratias Deo per unum nihilominus virum, et mulierem unam, omnia restaurantur, nec sine magno foenore gratiarum. Et quidem sufficere poterat Christus: siquidem et nunc omnis sufficientia nostra ex eo est: sed nobis bonum non erat, esse hominem solum. Congruum magis, ut adesset nostrae reparationi sexus uterque. Jam itaque nec ipsa mulier benedicta in mulieribus videbitur otiosa: invenietur equidem locus ejus in hac reconciliatione. Opus est enim mediatore ad mediatorem Christum: nec alter nobis utilior, quam Maria. Crudelis nimium mediatrix Eva, per quam serpens antiquus pestiferum etiam ipsi viro virus infudit: sed fidelis Maria, quae salutis antidotum et viris, et mulieribus propinavit. Illa enim ministra seductionis, haec propitiationis: illa suggessit praevaricationem, haec ingessit redemptionem. Quid ad Mariam accedere trepidet humana fragilitas? Nihil austerum in ea, nihil terribile; tota suavis est, omnibus offerens lac, et lanam. Revolve diligentius Evangelicae historiae seriem universam, et si quid forte increpatorium, si quid durum, si quod denique signum vel levis indignationis occurrerit in Ma-

ria, de caetero suspectam habeas, et accedere verearis. — Tu autem.

℟. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut Cypressus in Monte Sion: quasi Myrrha electa, * Dedi suavitatem odoris.

℣. Et sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans. Dedi suavitatem odoris.

Lectio v.

Quod si, ut vere sunt, plena magis omnia pietatis, et gratiae, plena mansuetudinis, et misericordiae, quae ad eam pertinent, inveneris, age gratias ei, qui talem mediatricem benignissima miseratione providit, in qua nihil possit esse suspectum. Denique omnibus omnia facta est: sapientibus, et insipientibus copiosissima charitate debitricem se fecit. Omnibus misericordiae sinum aperit, ut de plenitudine ejus accipiant universi, captivus redemptionem, aeger curationem, tristis consolationem, peccator veniam, justus gratiam, Angelus laetitiam. Ipsa praeterita non discutit merita, sed omnibus sese exorabilem, omnibus clementissimam praebet, omnium denique necessitates amplissimo quodam miseratur affectu. Ipsa est quondam a Deo promissa mulier serpentis antiqui caput virtutis pede contritura; cujus plane calcaneo in multis versutiis insidiatus est, sed sine causa. Sola enim contrivit universam haereticam pravitatem. Contriti sunt insidiantes, conculcati supplantatores, confutati derogatores, et beatam eam dicunt omnes ge-

nerationes. Jam si Ecclesia Lunae intelligenda videtur vocabulo, habes mediatricem evidenter expressam: Mulier, inquit, amicta sole, et luna sub pedibus ejus. Amplectamur Mariae vestigia, et devotissima supplicatione beatis illius pedibus provolvamur. Teneamus eam, nec dimittamus, donec benedixerit nobis: potens est enim.— Tu autem.

℞. Quae est ista, quae processit sicut Sol, et formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam filiae Sion, et beatam dixerunt, et Reginae laudaverunt eam.

℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Viderunt.

LECTIO VI.

Ex publicis Monumentis.

Praesentissimum Deiparae auxilium ad Religionis hostes profligandos saepe Populus Christianus mirum in modum expertus est: ex quo factum, ut SS. Pontifex Pius V. post insignem Victoriam, intercedente Beatissima Virgine, a Christianis de Turcarum Tyranno apud Echinadas Insulas reportatam, in Litaniis Lauretanis eamdem Reginam coelorum inter alia praeconia Auxilium Christianorum appellari constituerit. Sed illud in primis memorabile est, atque explorati miraculi loco habendum, quod cum Romanus Pontifex Pius VII. impiorum consiliis et armis ex Apostolica Petri Sede exturbatus, et arcta custodia, presertim Savonae, per annos quinque, eoque amplius fuisset detentus, viis omnibus penitus in-

terclusis, ne Dei Ecclesiam regere posset, nullo similis persecutionis in priscis annalibus exemplo, inopinato, et praeter omnium expectationem contigit, ut ingenti plausu, ac veluti universi orbis manibus Pontificio Solio restitueretur. Quod et secundo accidit, dum iterum commoto turbine, ab Urbe discedens, Sacro comitante Cardinalium Collegio, Liguriam contendit. Verum praesentissimo Dei beneficio, cessante procella, quae grave minabatur excidium, Romam, plaudentibus prae novo gaudio Populis, reversus est. Antea tamen, quod in votis habuerat, et captivitate detentus exequi nequiverat, aurea Corona insignem Savonae Imaginem Deiparae Virginis sub titulo Matris Misericordiae solemni ritu, propriisque manibus decoravit. Quam mirabilem rerum vicissitudinem idem Pontifex Maximus Pius VII. totius eventus intime conscius, cum intercessione SS. Dei Genitricis, cujus potentem opem et ipse impense imploraverat, et ab omnibus Christifidelibus implorari curaverat, acceptam merito referret, in ejusdem Virginis Matris honorem sub appellatione Auxilii Christianorum solemne festum indixit perpetuo celebrandum die mensis Maii vigesimo quarto, faustissimi sui in Urbem reditus anniversario, approbato etiam Officio proprio, ut tanti beneficii distincta, et perennis extet memoria, et gratiarum actio. — Tu autem.

℟. Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit: * Et videntes eam filiae Sion beatissimam praedicaverunt, dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum.

℣. Astitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato circumdata varietate. Et videntes.

Gloria Patri. Unguentum.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secudum Lucam.

Cap. 11.

Lectio vii.

In illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quaedam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter, qui te portavit. Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

In Nativitate B. M. V.

Intuere, o Homo, consilium Dei; agnosce consilium sapientiae, consilium pietatis. Coelesti rore aream rigaturus, totum vellus prius infudit. Redempturus humanum genus, pretium universum contulit in Mariam. Altius ergo intuemini, quanto devotionis affectu a nobis Eam voluerit honorari, qui totius boni plenitudinem posuit in Maria: ut proinde, si quid spei in nobis est, si quid gratiae, si quid salutis, ab ea noverimus redundare, quae ascendit deliciis affluens. Totis ergo medullis cordium, totis praecordiorum affectibus, et votis omnibus Mariam hanc veneremur: quia sic est voluntas ejus qui totum nos habere voluit per Mariam. Haec, inquam, voluntas ejus est, sed pro nobis. — Tu autem.

℟. Felix namque es, Sacra Virgo Maria, et omni laude

dignissima : * Quia ex te ortus est sol justitiae, Christus Deus noster.

℣. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto foemineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen quicumque tuum sanctum implorant Auxilium. Quia.

Lectio viii.

In omnibus siquidem, et per omnia providens miseris, trepidationem nostram solatur, fidem excitat, spem roborat, diffidentiam abigit, erigit pusillanimitatem. Ad Patrem verebaris accedere, solo auditu territus, ad folia fugiebas: Jesum tibi dedit mediatorem. Quid non apud talem Patrem Filius talis obtineat? Exaudietur utique pro reverentia sua; Pater enim diligit Filium. Sed forsitan et in ipso Majestatem vereare Divinam, quod licet factus sit homo, manserit tamen Deus. Advocatum habere vis et ad ipsum? Ad Mariam recurre. Pure siquidem humanitas in Maria, non modo pura ab omni contaminatione, sed pura singularitate naturae. Nec dubius dixerim: exaudietur et ipsa pro reverentia sua. Exaudiet utique Matrem Filius, et exaudiet Filium Pater. — Tu autem.

℟. Beatam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi magna qui potens est: et Sanctum nomen ejus.

℣. Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Quia.

Gloria Patri. Quia.

LECTIO IX.

Filioli, haec peccatorum scala, haec mea maxima fiducia est, haec tota ratio spei meae. Quid enim? Potest ne Filius aut repellere aut sustinere repulsam? Non audire, aut non audiri Filius potest? Neutrum plane. Invenisti, ait Angelus, gratiam apud Deum: feliciter. Semper haec inveniet gratiam, et sola est gratia, qua egemus: nimirum sola est gratia, qua salvamur. Quid nos alia concupiscimus, Fratres? Quaeramus gratiam, et per Mariam quaeramus, quia quod quaerit, invenit, et frustrari non potest. Quaeramus gratiam, sed gratiam apud Deum; nam apud homines gratia fallax. Quaerant alii meritum, nos invenire gratiam studeamus. Quid enim? Non gratiae est, quod hic sumus? Profecto Misericordiae Domini est, quod non sumus consumpti nos.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes.

HYMNUS.

Te Redemptoris, Dominique Nostri
Dicimus Matrem, speciosa Virgo,
Christianorum decus, et levamen
Rebus in arctis.

Saeviant portae licet inferorum,
Hostis antiquus fremat, et minaces,
Ut Deo Sacrum populetur agmen,
Suscitet iras.

Nil truces possunt furiae nocere
Mentibus castis, prece quas vocata
Annuens Virgo fovet, et superno
Robore firmat.

Tanta si nobis faveat Patrona,
Bellici cessat sceleris tumultus,
Mille sternuntur, fugiuntve turmae,
Mille cohortes.

Tollit ut sancta caput in Sione
Turris, arx firmo fabricata muro,
Civitas David, clypeis, et acri
Milite tuta.

Virgo sic fortis Domini potenti
Dextera, coeli cumulata donis,
A piis longe famulis repellit
Daemonis ictus.

Te per aeternos veneremur annos,
Trinitas, summo celebranda plausu,
Te fide mentes, resonoque linguae
Carmine laudent. Amen.

Ad Benedictus.

Antiph. Ad Te, o Sancta Dei Genitrix, clamavimus, et per te venit Domini auxilium nobis.

In II. Vesperis omnia ut in primis, praeter Antiph.

Ad Magnificat.

Antiph. Sancta Maria, succurre miseris, iuva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro cle-

ro, intercede pro devoto foemineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque tuum sanctum implorant Auxilium.

DIE XXXI MAII.

FESTUM PATROCINII S. NICOLAI EP. ET CONF.

DUPLEX

Omnia de comm. Conf. Pontificis, praeter ea, quae sequuntur.

Oratio

Deus, qui Beatum Nicolaum Pontificem ad nostram protectionem, et custodiam de Myra Barium transferri pia dispositione fecisti, praesta quaesumus, ut quem protectorem veneramur in terris, ejusdem consortium mereamur in coelis. Per Dominum nostrum.

Lectiones I. Noct. de scrip. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex S. Methodio Patriarcha Costantinopolitano in vita S. Nicolai.

Nunc igitur, Fratres Carissimi, si vobis placuerit, de Solemnitate hujus diei Beatissimi Nicolai Confessoris, atque Pontificis, in ejus laudem aliquid loquamur: quum illius solemnitas agitur, quem non solum Graecia, sed poene totus Orbis praedicat. Et juste quidem; quia licet

perpauca scripta sint ex his, quae Sanctus in vita sua patravit, tanta quotidie miracula exhibet, ut nulla carnis sufficiat lingua exprimere. Quis enim digne potest explicare, qualiter, ejus meritis promerentibus, coecis visus, surdis auditus, et, ut breviter dicam, debilibus cunctis celerrima, et optima redditur valetudo? Quis, inquam, tantae est facundiae, ut facile possit exprimere, qualiter ex marmore tumuli ejus sacrum redundat Oleum; quod ab excubantibus Ministris penniculo collectum, studiosissime reconditur ad diversorum languorum utilem admodum unctionem? — Tu autem.

℟. Inveni David servum meum.

Lectio v.

Mirabilis quippe Deus in Sanctis suis, quoniam sic famulos suos glorificare consuevit, ut in omnem terram exeat sonus eorum. Qualis sonus? Nempe victoriae, ac triumphi, quia dum suis supplicibus collata Coelitus non denegant patrocinia, ostendunt se, mundi devicto Principe, diademate redimitos aeterno. Laetemur ergo, carissimi, laetemur in Domino, et diem festum Sancti Nicolai salubriter celebremus. Quoniam si nos ille concorditer festivos inspexerit, favet, credite mihi, favet nostrae devotioni. Quin et secundum nominis ethymologiam, Nicolaus Eolice, victoria populorum resonans, impetus ferocissimos conterit repugnantium, et castra vincere juvat hostilia. Omnis ergo sexus, omnisque conditio pro-

tectionis suae tutamen expectet, imploret suffragia, quaerat auxilia. — Tu autem.

℟. Posui adjutorium.

Lectio vi.

Effundamus igitur coram illo preces, ut continuo ejus Patrocinio perfruamur. Oremus itaque Sanctissimum Patrem Nicolaum, ut humillimas nostrae petitionis voces attendat, affectum conspiciat, et considerato nostrae conditionis figmento, hostem comprimat, expellat tyrannidem, dissidentes pacificet, tueatur Praesules, gubernet Clerum, Abbates dirigat, foveat Monachos, et omnes, qui devote sua solemnia peragunt, Coeleste Regnum adire acceleret, quatenus Jesu Christo servire mereamur. Quae ut facilius assequamur Beatissimus Christi Vicarius Pius Sextus, ad Barensis Ecclesiae, Civitatis, ac Provinciae totius enixas preces benigne indulsit, ut ejusdem sui Protectoris Nicolai Patrocinii dies festus hodie quotannis celebretur, ut, tanto nempe adjutore suffulti, illius in vita imitentur exempla, protegantur custodia, et ad aeterna dirigantur gaudia. — Tu autem.

℟. Iste est, qui ante Deum.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Homo peregre proficiscens, vocavit servos suos, et tradidit illis bona sua. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

In Gen. cap. 48. Hom. 44. circa initium.

Nobis non satis est, quod extra damnum sumus, et, quod nostrum est, implemus, sed volumus, ut et vos ex dinumeratis pecuniis multum negotiemini, ut ne obnoxii fiatis supplicio: quod luit ille, qui talentum recondidit, et Dominicam pecuniam non solum non multiplicavit, sed et ipsam in terra defodit. Tales enim sunt, qui sermones audiunt, talentum hoc vocant, et pecuniam, neque operam dant, ut fructum afferant. — Tu autem.

℟. Amavit eum Dominus.

LECTIO VIII.

Sed forte dixerit quispiam parabolam istam talentorum de Doctoribus esse dictam; nec ego hoc nego. Verum si diligenter eam intueamini, scietis, quod Doctores quidem debent dinumerare pecuniam, sed vos non solum eam servare, sed et similiter negotiari debetis. Et quare ille, qui duo attulit talenta, eumdem consequitur honorem, quem ille, qui talenta quinque attulerat? Merito augmentationem, et imminutionem non vel hujus diligentia, vel illius negligentia fecit, sed concreditorum quantitas. Nam quod ad diligentiam attinet, ambo pares fuerunt, proinde et eamdem dignitatem assequuti sunt. — Tu autem.

℟. Sint lumbi vestri praecincti.

Lectio ix.

Verum alius ille nihil tale fecerat. Sed quid? Acessit, dicens: Cognovi te, quod austerus homo sis, metens, ubi non seminas, et congregans, ubi non spargis, et veritus abii, et occultavi talentum in terra. Oh nequitiam servi! oh insignem ignaviam! nam non solum jussa contempsit, et nihil negotiatus est talento sibi concredito, sed et pro talento accusationem attulit: ita enim solet malitia, obtenebrat rationem, et eum, qui semel a via aberravit, per abrupta praecipitem dat. — Tu autem.

Te Deum.

FERIA VI.

Post Octavam SS. Corporis Christi

FESTUM SS. CORDIS D. N. J. C.

DUPLEX MAJUS.

Ex Concessione SS. D. N. D. Pii Papae VI.

Omnia de die Octava Sanctissimi Corporis Christi, sine ulla Commemoratione. Sed si Officium Cordis Jesu transferatur, vel celebretur sub ritu duplici primae, vel secundae classis, puta quia Titulus Ecclesiae, aut Congregationis, tunc in primis Vesperis omnia dicuntur, ut infra in secundis Vesperis, exceptis sequentibus.

℣. Miserator, et misericors Dominus.

℟. Longanimis, et multum misericors.

Ad Magnificat.

Antiph. Misericordia Domini a progenie in progenies timentibus eum. Alleluja.

Ad Matutinum.

Invitat. Cor Jesu, Charitatis victimam, * Venite, adoremus. *Psal.* Venite, exultemus.

HYMNUS

Quicumque certum quaeritis
Rebus levamen asperis,
Seu culpa mordet anxia,
Seu poena vos premit comes,
Jesu, qui, ut agnus innocens,
Sese immolandum tradidit,
Ad Cor reclusum vulnere,
Ad mite Cor accedite,
Auditis, ut suavissimis
Invitet omnes vocibus?
Venite, quos gravat labor,
Premitque pondus criminum.
Quid Corde Jesu mitius?
Jesum, cruci qui affixerant,
Excusat, et Patrem rogat,
Ne perdat ultor impios.
O Cor, voluptas coelitum,
Cor fida spes mortalium,
En hisce tracti vocibus
Ad te venimus supplices.

Tu nostra terge vulnera
Ex te fluente sanguine :
Tu da novum cor omnibus,
Qui te gementes invocant. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. Factum est Cor meum tamquam cera liquescens in medio ventris mei.

Psalm. 21.

Deus Deus meus, respice in me; quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus, clamabo per diem, et non exaudies *; et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * Laus Israel.

In te speraverunt, patres nostri; * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt; * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * opprobrium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me deriserunt me; * locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum, * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre; * spes mea ab uberibus matris meae. In te projectus sum ex utero.

De ventre matris meae, Deus meus, es tu, * ne discesseris a me.

Quoniam tribulatio proxima est, * quoniam non est qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi, * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens, et rugiens.

Sicut aqua effusus sum, * et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens, * in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhaesit faucibus meis; * et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi; * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas, et pedes meos,* dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt, et inspexerunt me; * diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem, Domine, ne elongaveris auxilium tuum a me; * ad defensionem meam conspice.

Erue a framea, Deus, animam meam, * et de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis, * et a cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis, * in medio Ecclesiae laudabo te.

Qui timetis Dominum laudate eum; * universum semen Jacob, glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israel, * quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam a me;* et cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclesia magna; * vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes, et saturabuntur; et laudabunt Dominum, qui requirunt eum; * vivent corda eorum in saeculum saeculi.

Reminiscentur, et convertentur ad Dominum, * universi fines terrae.

Et adorabunt in conspectu ejus * universae familiae Gentium.

Quoniam Domini est regnum, * et ipse dominabitur Gentium.

Manducaverunt, et adoraverunt omnes pingues terrae, * in conspectu ejus cadent omnes, qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet, * et semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura; * et annuntiabunt caeli justitiam ejus populo, qui nascetur, quem fecit Dominus.

Antiph. Factum est cor meum tamquam cera liquescens in medio ventris mei.

Antiph. Speravit cor meum in Domino, et edjutus sum, et refloruit caro mea.

Psalm. 27.

Ad te, Domine, clamabo, Deus meus, ne sileas a me; * ne quando taceas a me, et assimilabor descendentibus in lacum.

Exaudi, Domine, vocem deprecationis meae dum oro ad te, * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatoribus; * et cum operantibus iniquitatem ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cum proximo suo, * mala autem in cordibus eorum.

Da illis secundum opera eorum, * et secundum nequitiam adinventionum ipsorum.

Secundum opera manuum eorum tribue illis; * redde retributionem eorum ipsis.

Quoniam non intellexerunt opera Domini, * et in opera manuum ejus destrues illos, et non aedificabis eos.

Benedictus Dominus, * quoniam exaudivit vocem deprecationis meae.

Dominus adjutor meus, et protector meus: * in ipso speravit cor meum, et adjutus sum.

Et refloruit caro mea: * et ex voluntate mea confitebor ei.

Dominus fortitudo plebis suae: * et protector salvationum Christi sui est.

Salvum fac populum tuum, Domine, et benedic hae-

reditati tuae: * et rege eos, et extolle illos usque in aeternum.

Antiph. Speravit cor meum in Domino, et adjutus sum, et refloruit caro mea.

Antiph. Convertisti planctum meum in gaudium mihi, et circumdedisti me laetitia.

Psalm. 29.

Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me: * nec delectasti inimicos meos super me.

Domine Deus meus, clamavi ad te, * et sanasti me.

Domine, eduxisti ab inferno animam meam; * salvasti me a descendentibus in lacum.

Psallite Domino, Sancti ejus, * et confitemini memoriae sanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus, * et vita in voluntate ejus.

Ad vesperum demorabitur fletus, * et ad matutinum laetitia.

Ego autem dixi in abundantia mea: * non movebor in aeternum.

Domine, in voluntate tua * praestitisti decori meo virtutem.

Avertisti faciem tuam a me, * et factus sum conturbatus.

Ad te, Domine, clamabo, * et ad Deum meum deprecabor.

Quae utilitas in sanguine meo, * dum descendo in corruptionem.

Numquid confitebitur tibi pulvis, * aut annuntiabit veritatem tuam?

Audivit Dominus, et misertus est mei; * Dominus factus est adjutor meus.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi; * conscidisti saccum meum, et circumdedisti me laetitia.

Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar, * Domine Deus meus, in aeternum confitebor tibi.

Antiph. Convertisti planctum meum in gaudium mihi, et circumdedisti me laetitia.

℣. Ego autem in Domino gaudebo.

℟. Et exultabo in Deo Jesu meo.

De Epistola B. Pauli Apostoli ad Ephesios.

LECTIO I. *Cap. 1.*

Benedictus Deus, et Pater Domini Nostri Jesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictione spirituali in caelestibus, in Christo; sicut elegit nos in ipso ante mundi constitutionem, ut essemus Sancti, et immaculati in conspectu ejus, in charitate. Qui praedestinavit nos in adoptionem filiorum per Jesum Christum in ipsum, secundum propositum voluntatis suae, in laudem gloriae gratiae suae, in qua gratificavit nos in dilecto Filio suo; in quo habemus redemptionem, per sanguinem ejus, remissionem peccatorum, secundum divitias gratiae ejus. Propterea non cesso gratias agens pro vobis, memoriam vestri faciens in orationibus meis, ut Deus Domini Nostri

Jesu Christi, Pater gloriae, det vobis spiritum sapientiae, et revelationis, in agnitione ejus; illuminatos oculos cordis vestri, ut sciatis quae sit spes vocationis ejus, et quae divitiae gloriae haereditatis ejus in Sanctis. — Tu autem.

℟. Gratificavit nos Deus in dilecto filio suo: * In quo habemus redemptionem per Sanguinem ejus, et remissionem peccatorum.

℣. Det nobis Dominus illuminatos oculos cordis nostri, in agnitione ejus. — In quo.

LECTIO II. *Cap. 2.*

Deus autem, qui dives est in misericordia, propter nimiam charitatem suam, qua dilexit nos, et cum essemus mortui peccatis, convivificavit nos in Christo (cujus gratia estis salvati), et conresuscitavit, et consedere fecit in coelestibus in Christo Jesu; ut ostenderet in saeculis supervenientibus abundantes divitias gratiae suae in bonitate super nos in Christo Jesu. Ipse enim est pax nostra, qui fecit utraque unum; et medium parietem maceriae solvens, inimicitias in carne sua; legem mandatorum decretis evacuans, ut duos condat in semetipso in unum novum hominem faciens pacem, et reconciliet ambos in uno corpore, Deo, per crucem; interficiens inimicitias in semetipso; et veniens evangelizavit pacem vobis, qui longe fuistis, et pacem iis, qui prope. Quoniam per ipsum habemus accessum ambo in uno Spiritu ad Patrem. — Tu autem.

℟. Propter nimiam charitatem suam , qua dilexit nos Deus, ostendit abuntes divitias gratiae suae : * In bonitate super nos, in Christo Jesu.

℣. Ipse enim est pax nostra , per quem habemus accessum ad Patrem. — In bonitate.

Lectio III. *Cap. 3.*

Hujus rei gratia flecto genua mea ad Patrem Domini Nostri Jesu Christi , ex quo omnis paternitas in coelis et in terra nominatur , ut det vobis , secundum divitias gloriae suae, virtute corroborari per spiritum ejus in interiorem hominem; Christum habitare per fidem in cordibus vestris; in charitate radicati, et fundati; ut possitis comprehendere cum omnibus Sanctis, quae sit latitudo , et longitudo, et sublimitas , et profundum ; scire etiam supereminentem scientiae charitatem Christi; ut impleamini in omnem plenitudinem Dei. Ei autem, qui potens est omnia facere superabundanter quam petimus, aut intelligimus, secundum virtutem, quae operatur in nobis , ipsi gloria in Ecclesia, et in Christo Jesu, in omnes generationes saeculi saeculorum. Amen. — Tu autem.

℟. Det nobis Dominus virtute corroborari per spiritum ejus , in interiorem hominem ; * Christum habitare per Fidem in cordibus nostris.

℣. Ut in charitate radicati , et fundati comprehendamus supereminentem scientiae charitatem Christi —Christum habitare — Gloria Patri — Christum habitare.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. Gustate, et videte, quoniam suavis est Dominus: beatus vir, qui sperat in eo.

Psalm. 33.

Benedicam Dominum in omni tempore, * semper laus ejus in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea: * audiant mansueti, et laetentur.

Magnificate Dominum mecum, * et exaltemus nomen ejus in idipsum.

Exquisivi Dominum, et exaudivit me, * et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum, et illuminamini, * et facies vestrae non confundentur.

Iste pauper clamavit, et Dominus exaudivit eum, * et de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum.

Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum, * et eripiet eos.

Gustate, et videte, quoniam suavis est Dominus: * beatus vir, qui sperat in eo.

Timete Dominum, omnes Sancti ejus * quoniam non est inopia timentibus eum.

Divites eguerunt, et esurierunt; * inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

Venite filii, audite me: * timorem Domini docebo vos.

Quis est homo, qui vult vitam, * diligit dies videre bonos?

Prohibe linguam tuam a malo, * et labia tua, ne loquantur dolum.

Diverte a malo, et fac bonum; * inquire pacem, et persequere eam.

Oculi Domini super justos, * et aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Domini super facientes mala, * ut perdat de terra memoriam eorum.

Clamaverunt justi, et Dominus exaudivit eos, * et de omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

Juxta est Dominus iis, qui tribulato sunt corde, * et humiles spiritu salvabit.

Multae tribulationes justorum, * et de omnibus his liberabit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa eorum; * unum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima; * et qui oderunt justum delinquent.

Redimet Dominus animas servorum suorum, * et non delinquent omnes, qui sperant in eo.

Antiph. Gustate, et videte, quoniam suavis est Dominus; beatus vir, qui sperat in eo.

Antiph. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam intende, prospere procede, et regna.

Psalm. 44.

Eructavit cor meum verbum bonum; * dico ego opera mea Regi.

Lingua mea calamus scribae * velociter scribentis.

Speciosus forma prae filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis; * propterea benedixit te Deus in aeternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime.

Specie tua, et pulchritudine tua * intende, prospere procede, et regna.

Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittae tuae acutae, populi sub te cadent, * in corde inimicorum regis.

Sedes tua, Deus, in saeculum saeculi: * virga directionis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem, * propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae prae consortibus tuis.

Myrrha, et gutta, et casia a vestimentis tuis, a domibus eburneis, * ex quibus delectaverunt te filiae Regum in honore tuo.

Astitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato, * circumdata varietate.

Audi, filia, et vide, et inclina aurem tuam; * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum, * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiae Tyri in muneribus vultum tuum deprecabuntur: * omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filiae Regis ab intus: * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducentur Regi virgines post eam; * proximae ejus afferentur tibi.

Afferentur in laetitia, et exultatione, * adducentur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii: * constitues eos principes super omnem terram.

Memores erunt nominis tui, * in omni generatione, et generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in aeternum, * et in saeculum saeculi.

Antiph. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam intende, prospere procede, et regna.

Antiph. Judicabit populum in justitia, et pauperes in judicio.

Psalm. 71.

Deus judicium tuum Regi da, * et justitiam tuam filio Regis.

Judicare populum tuum in justitia, * et pauperes tuos in judicio.

Suscipiant montes pacem populo, * et colles justitiam.

Judicabit pauperes populi, et salvos faciet filios pauperum; * et humiliabit calumniatorem.

Et permanebit cum sole, et ante lunam, * in generatione, et generationem.

Descendet sicut pluvia in vellus, * et sicut stillicidia stillantia super terram.

Orietur in diebus ejus justitia, et abundatia pacis, * donec auferatur luna.

Et dominabitur a mari usque ad mare: * et a flumine usque ad terminos orbis terrarum.

Coram illo procident AEthiopes, * et inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et insulae munera offerent, * Reges Arabum, et Saba dona adducent.

Et adorabunt eum omnes Reges terrae, * omnes gentes servient ei.

Quia liberabit pauperem a potente, * et pauperem, cui non erat adjutor.

Parcet pauperi, et inopi; * et animas pauperum salvas faciet.

Ex usuris, et iniquitate redimet animas eorum, * et honorabile nomen eorum coram illo.

Et vivet, et dabitur ei de auro Arabiae; * et adorabunt de ipso semper; tota die benedicent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis montium, superextolletur super Libanum fructus ejus; * et florebunt de civitate, sicut foenum terrae.

Sit nomen ejus benedictum in saecula; * ante solem permanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terrae, * omnes gentes magnificabunt eum.

Benedictus Dominus Deus Israel, * qui facit mirabilia solus.

Et benedictum nomen majestatis ejus in aeternum; * et replebitur majestate ejus omnis terra: fiat, fiat.

Antiph. Judicabit populum in justitia, et pauperes in judicio.

℣. Mihi autem adhaerere Deo bonum est.

℟. Ponere in Domino Deo spem meam.

De Sermone Sancti Bernardi Abbatis.

Serm. 3. de Pass.

LECTIO IV.

Quia semel venimus ad Cor dulcissimum Jesu, et bonum est nos hic esse, ne sinamus nos facile avelli ab eo, de quo scriptum est: Recedentes a te in terra scribentur. Quid autem accedentes? Tu ipse doces nos; Tu dixisti accedentibus ad te: Gaudete, quia nomina vestra scripta sunt in coelo. Accedamus ergo ad Te, et exultabimus, et laetabimur in te, memores Cordis tui. O quam bonum, et quam jucundum habitare in Corde hoc! Quin potius dabo omnia, omnes cogitationes, et affectus mentis commutabo; jactans omne cogitatum meum in Cor Domini Jesu, et sine fallacia illud me enutriet. — Tu autem.

℟. Introduxit me Rex in cellaria sua, ordinavit in me charitatem. * Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo.

℣. Sub umbra illius, quem desideraveram, sedi, et fructus ejus dulcis gutturi meo — Fulcite etc.

LECTIO V.

Ad hoc Templum, ad haec Sancta Sanctorum, ad hanc Arcam Testamenti adorabo, et laudabo nomen Domini,

dicens cum David: Invenit cor meum, ut orem Deum meum. Et ego inveni Cor Regis, Fratris, et Amici benigni Jesu. Et numquid non adorabo? Hoc igitur Corde tuo, et meo, dulcissime Jesu, invento, orabo te Deum meum; admitte tantum in Sacrarium exauditionis tuae preces meas; immo me totum trahe in Cor tuum. O omnium pulchritudine speciosissime Jesu, amplius lava me ab iniquitate mea, et a peccato meo munda me; ut purificatus per te purissimum possim accedere, et in Corde tuo omnibus diebus vitae meae merear habitare, et ut videre simul, et facere tuam valeam voluntatem. — Tu autem.

℟. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris, et dicetis in illa die: * Confitemini Domino, et invocate nomen ejus.

℣. Ecce Deus Salvator meus, fiducialiter agam, et non timebo — Confitemini etc.

Lectio vi.

Ad hoc enim perforatum est latus tuum, ut nobis patescat introitus. Ad hoc vulneratum est Cor tuum, ut in illo, et in te, ab exterioribus perturbationibus absoluti, habitare possimus. Nihilominus et propterea vulneratum est, ut per vulnus visibile, vulnus amoris invisibile videamus. Quomodo hic ardor melius ostendi potest, nisi quod non solum Corpus, verum etiam ipsum Cor lancea vulnerari permisit? Carnale ergo vulnus, vulnus spirituale ostendit. Quis illud Cor tam vulneratum non

diligat? Quis tam amans non redamet? Quis tam castum non amplectatur? Nos igitur adhuc in corpore manentes, quantum possumus amemus, redamemus, amplectamur vulneratum nostrum, cujus impii Agricolae foderunt manus et pedes, latus et Cor; stemusque ut cor nostrum, durum adhuc, et impoenitens amoris sui vinculo constringere, et jaculo vulnerare dignetur. Quam charitatem Christi patientis, et pro generis humani redemptione morientis atque in suae mortis commemorationem instituentis Sacramentum Corporis et Sanguinis sui; ut fideles sub sanctissimi Cordis symbolo devotius ac ferventius recolant, ejusdemque fructus uberius percipiant, Clemens decimus tertius Pontifex maximus ejusdem Sanctissimi Cordis Festum quibusdam petentibus ecclesiis celebrare permisit. — Tu autem.

℟. Auferam cor lapideum de carne vestra, et dabo vobis cor carneum; * Et Spiritum meum ponam in medio vestri.

℣. Effundam super vos aquam vivam, et mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris — Et Spiritum etc. — Gloria etc. — Et Spiritum etc.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. Misericordiam, et veritatem diligit Deus, gratiam, et gloriam dabit Dominus.

Psalmus 83.

Quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum! * concupiscit, et deficit anima mea in atria Domini.

Cor meum, et caro mea * exultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum, * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua, Domine, virtutum: * Rex meus, et Deus meus.

Beati, qui habitant in domo tua, Domine, * in saecula saeculorum laudabunt te.

Beatus vir, cujus est auxilium abs te, * ascensiones in corde suo disposuit in valle lacrimarum, in loco, quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem: * videbitur Deus deorum in Sion.

Domine, Deus, virtutum exaudi orationem meam, * auribus percipe, Deus Jacob.

Protector noster aspice, Deus, * et respice in faciem Christi tui.

Quia melior est dies una in atriis tuis * super millia.

Elegi abjectus esse in domo Dei mei * magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam et veritatem diligit Deus; * gratiam, et gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos, qui ambulant in innocentia; * Domine virtutum, beatus homo, qui sperat in te.

Antiph. Misericordiam, et veritatem diligit Deus; gratiam, et gloriam dabit Dominus.

Antiph. Dominus dabit benignitatem; loquetur pacem in plebem suam.

Psalmus. 84.

Benedixisti, Domine, terram tuam, * avertisti captivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuae, * operuisti omnia peccata eorum.

Mitigasti omnem iram tuam, * avertisti ab ira indignationis tuae.

Converte nos, Deus salutaris noster, * et averte iram tuam a nobis.

Numquid in aeternum irasceris nobis? * aut extendes iram tuam a generatione in generationem?

Deus, tu conversus vivificabis nos, * et plebs tua laetabitur in te.

Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam, * et salutare tuum da nobis.

Audiam, quid loquatur in me Dominus Deus, * quoniam loquetur pacem in plebem suam.

Et super Sanctos suos, * et in eos, qui convertuntur ad cor.

Verumtamen prope timentes eum salutare ipsius, * ut inhabitet gloria in terra nostra.

Misericordia, et veritas obviaverunt sibi; * justitia, et pax osculatae sunt.

Veritas de terra orta est, * et justitia de coelo prospexit.

Etenim Dominus dabit benignitatem, * et terra nostra dabit fructum suum.

Justitia ante eum ambulabit, * et ponet in via gressus suos.

Antiph. Dominus dabit benignitatem ; loquetur pacem in plebem suam.

Antiph. Suavis , et mitis es, Domine, et multae, misericordiae omnibus invocantibus te.

Psalmus 85.

Inclina, Domine, aurem tuam, et exaudi me; * quoniam inops, et pauper sum ego.

Custodi animam meam, quoniam sanctus sum; * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserere mei , Domine , quoniam ad te clamavi tota die; * laetifica animam servi tui, quoniam ad te, Domine, animam meam levavi.

Quoniam tu , Domine , suavis et mitis , * et multae misericordiae omnibus invocantibus te.

Auribus percipe, Domine , orationem meam, * et intende voci deprecationis meae.

In die tribulationis meae clamavi ad te, * quia exaudisti me.

Non est similis tuis in diis, Domine, * et non est secundum opera tua.

Omnes Gentes, quascumque fecisti, venient, et adorabunt coram te, Domine; * et glorificabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu, et faciens mirabilia : * tu es Deus solus.

Deduc me, Domine, in via tua, et ingrediar in veri-

tate tua; * laetetur cor meum, ut timeat nomen tuum.

Confitebor tibi, Domine Deus meus, in toto corde meo, * et glorificabo nomen tuum in aeternum.

Quia misericordia tua magna est super me, * et eruisti animam meam ex inferno inferiori.

Deus, iniqui insurrexerunt super me, et synagoga potentium quaesierunt animam meam; * et non posuerunt te in cospectu suo.

Et tu, Domine Deus miserator, et misericors, * patiens, et multae misericordiae, et verax.

Respice in me, et miserere mei, * da imperium tuum puero tuo, et salvum fac filium ancillae tuae.

Fac mecum signum in bonum, ut videant, qui oderunt me, et confundantur; * quoniam tu, Domine, adjuvisti me, et consolatus es me.

Antiph. Suavis, et mitis es, Domine, et multae misericordiae omnibus invocantibus te.

℣. Misericordia Domini ab aeterno.

℟. Et usque in aeternum, super timentes eum.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO VII. *Cap. 15. v. 9.*

In illo tempore dixit Jesus Discipulis suis: Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos. Manete in dilectione mea. Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

Serm. XIII. in Caena Domini.

De dilectione Dei quo plus bibo, plus sitio, et ea sá-

turarі non possum nec ego, nec aliquis diligens Christum. Ipsa quo plus editur, plus famem exauget; et quanto plus ipsa bibitur, plus sitim inacuit; ipsam, quam inhabitat, mentem sic inebriat, ut nihil jam quaerat, vel diligat, nec diligere possit, nec valeat, praeter eum, qui sic mundum dilexit, ut Filium suum Unigenitum daret, ut omnis, qui credit, et diligit illum non moriatur, sed vivat cum eo. Ad hanc nos dilectionem auctor ipse inaestimabilis charitatis invitat; in eo nos manere predicatur, et rogat. Ait enim: Manete in dilectione mea, ac si aperte dicat: Quia ego ea dilectione, qua me Pater diligit, vos diligo, eadem dilectione me vos diligere rogo. Et quoniam dilectio vestra me usque ad mortem perduxit, sed neque mors crudelissima ipsa a vestra charitate me sejunxit, me diligite, et in ea dilectione manete.

℟. Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos. * Manete in dilectione mea.

℣. Si praecepta mea servaveritis, manebitis in dilectione mea, sicut et ego Patris mei praecepta servavi, et maneo in ejus dilectione — Manete etc.

Lectio viii.

Sed qualiter in ejus dilectione manere debeamus, sequitur, et dicit: Si praecepta mea servaveritis, manebitis in mea dilectione. Sicut et ego Patris mei praecepta servavi, et maneo in ejus dilectione. Haec opera, Fratres mei, sunt causa dilectionis Christi: unusquisque vestrum videat, si Dominum Jesum diligere debeat. Quid pro

nobis facere debuit, et non fecit? Quomodo non plus amare potuit, et non amavit? Majorem in nobis dilectionem non potuit habere, quam habuit; quia animam suam pro nobis posuit. Ipsa beata Veritas testis est, quam majorem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis. Non ergo nobis vilescat, fratres mei, ipsa dilectio Christi, qui dilexit nos, et lavit nos a peccatis nostris in sanguine suo: non vobis vilescat, fratres mei, non vobis amarescat ipse amor Christi, ipsa charitas Christi. — Tu autem.

℟. Christus pro nobis animam suam posuit, * Et lavit nos a peccatis nostris in sanguine suo.

℣. Majorem charitatem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis — Et lavit nos etc. — Gloria etc. — Et lavit. etc.

Lectio IX.

Amor Christi totus dulcis, totus delectabilis, suum possessorem non cruciat, sed delectat, non enervat, sed roborat; cuncta terrena subsannat, sola coelestia captat. Christi mandata requirit, et ea pro viribus observare contendit; et de observatione praeceptorum gressu felici provehitur ad perceptionem gaudiorum, ut cum illo jam perfecte gaudeat, pro cujus desiderio in hac valle lacrymarum positus tam amare feliciter suspirabat. Unde recte sequitur: Haec locutus sum vobis, ut gaudium meum in vobis sit, et gaudium vestrum impleatur; ac si diceret: Ideo praecipio vobis, et moneo vos mea observare

praecepta, et manere in dilectione mea, ut gaudium meum in vobis sit, et gaudium vestrum de me adimpleatur; ut habeam de vobis per mutuam charitatem, quam mihi impenditis, unde possim gaudere: et illud gaudium, quod in retributione praemiorum electi sunt percepturi, percipere, et possidere possitis. — Te Deum etc.

Ad Laudes.

Antiph. Discite a me, quia mitis sum, et humilis corde; et invenietis requiem animabus vestris.

Psalm. Dominus regnavit etc. *cum rel. de Laud. Dominic.*

Antiph. Suavis est Dominus, et in aeternum misericordia ejus.

Antiph. Sitivit in te anima mea; quia melior est misericordia tua super vitas.

Antiph. Sancti, et humiles corde, benedicite Domino; laudate, et superexaltate eum in saecula.

Antiph. Beneplacitum est Domino in populo suo, et exaltabit mansuetos in salutem.

Capitulum. *Cant. III. 11.*

Egredimini, et videte, filiae Sion, Regem Salomonem in diademate, quo coronavit eum Mater sua in die desponsationis ejus et in die laetitiae cordis ejus.

Hymnus

Summi Parentis Filio
Patri futuri saeculi,
Pacis beatae Principi,
Promamus ore canticum.
Qui vulneratus pectore
Amoris ictum pertulit,
Amoris urgens ignibus
Ipsum qui amantem diligunt.
Jesu doloris victima,
Quis te innocentem compulit,
Dura ut apertum Lancea
Latus pateret vulneris?
O fons amoris inclite,
O vena aquarum limpida!
O flamma adurens crimina,
O Cordis ardens charitas!
In Corde, Jesu, jugiter
Reconde nos, ut uberi
Dono fruamur gratiae,
Coelique tandem praemiis.
Semper Parenti, et Filio
Sit laus, honor sit, gloria
Sancto simul Paraclito
In saeculorum saecula. Amen.

℣. Misericordia Domini ab aeterno.
℟. Et usque in aeternum super timentes eum.

Ad Benedictus.

Antiph. Per viscera misericordiae suae visitavit nos Deus, et fecit redemptionem populi sui. Alleluj.

ORATIO

Fac nos, Domine Jesu, Sanctissimi Cordis tui virtutibus indui, et affectibus inflammari: ut et imagini bonitatis tuae conformes, et tuae redemptionis mereamur esse participes. Qui vivis, et regnas etc.

Ad Primam.

Antiph. Discite a me etc.

℟. *br.* Christe Fili Dei vivi: * Miserere nobis — Christe etc.

℣. Per quem salvati, et liberati sumus — Miserere etc. — Gloria Patri etc. — Christe.

℣. Exurge Christe etc.

℟. Et libera nos etc.

Ad absol. Capit. Lectio br.

Improperium expectavit cor meum etc. *ut infra ad Nonam.*

Ad Tertiam.

Antiph. Suavis est Dominus.

Capitulum.

Egredimini etc. *ut ad Laudes.*

℟. *br.* Misericordia tua Domine, * Plena est Terra — Misericordia tua etc.

℣. Justificationes tuas doce me—Plena est terra—Gloria Patri etc.—Misericordia tua Domine etc.

℣. Secundum Misericordiam tuam vivifica me, Domine.

℟. Et custodiam testimonia oris tui.

Ad Sextam.

Antiph. Sitivit in te.

Capitulum. *Cant. 8. 6.*

Pone me ut signaculum super Cor tuum, ut signaculum super brachium tuum: quia fortis est, ut mors, dilectio.

℟. *br.* Secundum Misericordiam tuam vivifica me, Domine—Secundum etc.

℣. Et custodiam testimonia oris tui—Vivifica me, Domine—Gloria Patri etc.—Secundum misericordiam etc.

℣. Fac cum servo tuo secundum misericordiam tuam.

℟. Et doce me justificationes tuas.

Ad Nonam.

Antiph. Beneplacitum est.

Capitulum. *Psalm. 68.*

Improperium expectavit cor meum, et miseriam: Et sustinui, qui simul contristaretur, et non fuit, qui consolaretur, et non inveni.

℟. *br.* Fac cum servo tuo * Secundum misericordiam tuam—Fac cum servo tuo etc.

℣. Et justificationes tuas doce me—Secundum mise-

ricordiam tuam — Gloria Patri etc. — Fac cum servo tuo etc.

℣. Veniat super me misericordia tua, Domine.

℟. Salutare tuum, secundum eloquium tuum.

Ad Vesperas.

Antiph. De torrente in via bibet, propterea exaltabit caput.

Psalm. 109.

Dixit Dominus Domino meo.

Antiph. Misereator Dominus, redemptionem misit populo suo.

Psalm. Confitebor tibi Domine in toto corde meo.

Antiph. Apud Dominum misericordia, et copiosa apud eum redemptio.

Psalm. De profundis clamavi ad te Domine.

Antiph. Super misericordia tua Domine confitebor tibi in toto corde meo.

Psalm. 137.

Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo: * quoniam exaudisti verba oris mei.

In conspectu Angelorum psallam tibi: * adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Super misericordia tua, et veritate tua: * quoniam magnificasti super omne nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocavero te, exaudi me: * multiplicabis in anima mea virtutem.

Confiteantur tibi, Domine, omnes reges terrae: * quia audierunt omnia verba oris tui.

Et cantent in viis Domini: * quoniam magna est gloria Domini.

Quoniam excelsus Dominus, et humilia respicit, * et alta a longe cognoscit.

Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me, * et super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me : * Domine, misericordia tua in saeculum : opera manuum tuarum ne despicias.

Antiph. Super misericordia tua Domine, confitebor tibi in toto corde meo.

Antiph. Suavis Dominus universis, et miserationes ejus super omnia opera ejus.

Psalm. 144.

Exaltabo te, Deus meus rex, * et benedicam nomini tuo in saeculum, et in saeculum saeculi.

Per singulos dies benedicam tibi, * laudabo nomen tuum in saeculum, et in saeculum saeculi.

Magnus Dominus, et laudabilis nimis : * et magnitudinis ejus non est finis.

Generatio, et generatio laudabit opera tua : * et potentiam tuam pronuntiabunt.

Magnificentiam gloriae sanctitatis tuae loquentur; * et mirabilia tua narrabunt.

Et virtutem terribilium tuorum dicent: * et magnitudinem tuam narrabunt.

Memoriam abundantiae suavitatis tuae eructabunt: * et justitia tua exultabunt.

Miserator, et misericors Dominus: * patiens, et multum misericors.

Suavis Dominus universis: * et miserationes ejus super omnia opera ejus.

Confiteantur tibi Domine omnia opera tua: * et sancti tui benedicant tibi.

Gloriam regni tui dicent: * et potentiam tuam loquentur.

Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam, * et gloriam magnificentiae regni tui.

Regnum tuum, regnum omnium saeculorum: * et dominatio tua in omni generatione et generationem.

Fidelis Dominus in omnibus verbis suis: * et sanctus in omnibus operibus suis.

Allevat Dominus omnes, qui corruunt: * et erigit omnes elisos.

Oculi omnium in te sperant, Domine: * et tu das escam illorum in tempore opportuno.

Aperis tu manum tuam: * et imples omne animal benedictione.

Justus Dominus in omnibus viis suis: * et sanctus in omnibus operibus suis.

Prope est Dominus omnibus invocantibus eum: * omnibus invocantibus eum in veritate.

Voluntatem timentium se faciet, * et deprecationem eorum exaudiet, et salvos faciet eos.

Custodit Dominus omnes diligentes se: * et omnes peccatores disperdet.

Laudationem Domini loquetur os meum, * et benedicat omnis caro nomini sancto ejus in saeculum, et in saeculum saeculi.

Antiph. Suavis Dominus universis, et miserationes ejus super omnia opera ejus.

Capitulum. *Cant. 3. 11.*

Egredimini, et videte, Filiae Sion, Regem Salomonem in diademate, quo coronavit eum Mater sua in die desponsationis ejus, et in die laetitiae Cordis ejus.

Hymnus. Quicumque certum quaeritis etc. *ut in fol. 483. ad Matutinum.*

℣. Misericordia Domini a progenie in progenies.

℟. Timentibus eum.

Ad Magnificat.

Antiph. Suscepit nos Dominus in sinum, et Cor suum, recordatus misericordiae suae. Alleluja.

Oratio

Fac nos, Domine Jesu.

FESTUM SACRATISSIMI CORDIS B. M. V.

DUPLEX MAJUS.

Ad Vesperas.

Antiph. Pone me, ut signaculum. *Cum reliquis de Laudibus.*

Psalm. Dixit Dominus. *Cum reliquis, ut in Officio parv B. M. V.*

Capitulum. *Cant. c. 8.*

Pone me ut signaculum super Cor tuum, ut signaculu super brachium tuum: quia fortis est ut mors dilectio dura sicut infernus aemulatio : lampades ejus lampad ignis atque flammarum.

HYMNUS

Reginae Superum Cordis amabilis ,
Quis det divitias cernere: quis sacros
Ignes virgineo pectore conditos ,
Scrutari penitus dabit?
Tu Regina, potes sola clientibus
Optatos aditus pandere: tu potes
Acceptos gremio ducere filios
Sub Cordis penetralia.
Quae me deliciae, quis novus abripit
Ardor! Cerno animo Cor venerabile
Hinc exultat amor; prosilit hinc pia
Largo flumine sanctitas.

Hinc sincera fides, et fidei soror
Spes illapsa piis mentibus, et pudor,
Et castus timor, et fervida charitas
Puram hinc traxit originem.
Coelestes igitur, quisquis in intimum
Thesauros, animum condere gestiet,
Cordis, Virgo, tui sub latebras eat,
Justis praesidium et reis.
Laudo summe parens artificem manum,
Cordi virgineo quae decus addidit.
Quem virgo genuit gloria Filio,
Sponsa gloria flamini. Amen.

℣. Vulnerasti Cor meum, Soror mea sponsa, vulnerasti Cor meum.

℟. In uno oculorum tuorum, in uno crine colli tui.

Ad Magnificat.

Antiph. Deliciae meae esse cum filiis hominum. Beati, qui custodiunt vias meas.

ORATIO

Clementissime Deus, qui ad peccatorum salutem, et miserorum perfugium, Cor immaculatum Mariae, divino Cordi Filii sui Jesu Christi charitate, ac misericordia simillimum esse voluisti: concede; ut qui hujus dulcissimi, et amantissimi Cordis memoriam agimus, ejusdem meritis, secundum Cor Jesu inveniri mereamur. Per eumdem Dominum nostrum.

Ad Matutinum.

Invitator. Cor immaculatum Virginis Mariae celebremus: * Christum ejus Filium adoremus Dominum.

Psalm. Venite, exultemus.

Hymnus

Quid Corde Matris Virginis
Cani potest suavius?
Quid Corde Matris numinis
Coli potest augustius?
Quam sancta Matris viscera!
Quam sancta sunt et ubera!
Regale sed Cor omnibus
Miraculis praestantius:
Cor labis expers patriae,
Cor labis expers propriae
Fons puritatis integrae,
Omnisque sedes gratiae.
Tu sanctitatis formula,
Vitae Dei compendium,
Cordis fidelis regula,
Cubile Jesu floridum.
Te Candidata Lilia,
Nardus, Rosaeque fulciunt:
Te mala Coeli dulcia
Amore languens ambiunt.
Ave Cor admirabile!
Thesaurus orbis, omnia
Collata nobis coelitus
Servans Dei mysteria.

O charitatis victima!
Quam plaga amoris obstulit:
Tu nostra sacro vulnere
Fac Corda semper langueant.
Per Cor Matris purissimum,
Jesu tibi sit gloria,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna saecula. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. Pone me ut signaculum super Cor tuum.
Psalm., ut in Officio parvo B. M. V.
Antiph. Vulnerasti Cor meum Soror mea sponsa.
Antiph. Veniat dilectus meus in hortum suum.
℣. Pone me ut signaculum super Cor tuum.
℟. Ut signaculum super brachium tuum.

De Cantico Canticorum.

Lectio I. *Cap. 4.*

Quam pulchra es, amica mea, quam pulchra es! Oculi tui columbarum, absque eo quod intrinsecus latet. Tota pulchra es, amica mea, et macula non est in te. Veni de Libano, sponsa mea, veni de Libano, veni, coronaberis. Vulnerasti Cor meum, soror mea sponsa, vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum, et in uno crine colli tui. Hortus conclusus soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus. Emissiones tuae paradisus malorum punicorum cum pomorum fructibus. Fons hor-

torum, puteus aquarum viventium, Surge aquilo, et veni auster, perfla hortum meum, et fluant aromata illius.— Tu autem.

℟. Pone me ut signaculum super Cor tuum, ut signaculum super brachium tuum: * Quia fortis est u' mors dilectio, dura sicut infernus aemulatio.

℣. Lampades ejus, lampades ignis, atque flammarum — Quia.

Lectio ii. *Cap. 5.*

Veniat dilectus meus in hortum suum, et comedat fructus pomorum suorum. Veni in hortum meum, soroı mea sponsa: messui myrrham meam cum aromatibus meis comedi favum cum melle meo. Ego dormio, et Cor meun vigilat: vox dilecti mei pulsantis: aperi mihi, soror mea amica mea, columba mea, immaculata mea, quia capu meum plenum est rore, et cincinni mei guttis noctium Surrexi, ut aperirem dilecto meo: manus meae stillaverunt myrrham, et digiti mei pleni myrrha probatissima Aperui dilecto meo, at ille declinaverat, atque transierat. Anima mea liquefacta est, ut locutus est, quaesivi et non inveni illum. Adjuro vos, filiae Jerusalem, si in veneritis dilectum meum, ut nuncietis ei: quia amor langueo — Tu autem.

℟. Laeva ejus sub capite meo et dextera illius amplexabitur me: fulcite me floribus, stipate me malis: * Qui amore langueo.

℣. Adjuro vos, filiae Jerusalem, per capreas, cerv

sque camporum, ne suscitetis neque evigilare faciatis dilectam, donec ipsa velit. — Quia.

Lectio iii.

Qualis est dilectus tuus ex dilecto, o pulcherrima mulierum? qualis est dilectus tuus ex dilecto, quia sic adjurasti nos? Dilectus meus candidus, et rubicundus, electus ex millibus, totus desiderabilis. Talis est dilectus meus, et ipse est amicus meus, filiae Jerusalem. Quo abiit dilectus tuus, o pulcherrima mulierum? Quo declinavit dilectus tuus, et quaeremus eum tecum? Dilectus meus descendit in hortum suum ad areolam aromatum, ut pascatur in hortis, et lilia colligat. Ego dilecto meo, et dilectus meus mihi, qui pascitur inter lilia. Pulchra es, amica mea, suavis et decora sicut Jerusalem; terribilis ut castrorum acies ordinata. Averte oculos tuos a me, quia ipsi me avolare fecerunt. Una est columba mea, perfecta mea: una est matris suae, electa genitricis suae. Viderunt eam filiae Sion, et beatissimam praedicaverunt, et Reginae laudaverunt eam. —Tu autem.

℟. Adjuro vos, filiae Jerusalem, si inveneritis dilectum meum, ut nuncietis ei: * Quia amore langueo.

℣. Qualis est dilectus tuus ex dilecto, o pulcherrima mulierum, quia sic adjurasti nos?.— Quia. — Gloria Patri. — Quia.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. Dilectus meus mihi, et ego illi.

Antiph. Tota pulchra es, amica mea, et macula non est in te.

Antiph. Una est columba mea, perfecta mea, una est.

℣. Fortis est, ut mors dilectio.

℟. Dura sicut infernus aemulatio.

Sermo S. Bernardini Senensis.

Ex Serm. 9. de Visit.

LECTIO IV.

Quis mortalium, nisi divino tutus, vel fretus oraculo, de vera Dei, et hominis Genitrice quidquam modicum, vel grande praesumat incircumcisis, imo pollutis labiis nominare: quam Pater ante saecula Deus, in perpetuam, et dignissimam Virginem praedestinavit, Filius elegit in Matrem, Spiritus Sanctus omnis gratiae domicilium praeparavit? Quibus verbis ego homunculus sensus altissimos Virginei Cordis sanctissimo ore prolatos referam? Quibus non sufficit lingua omnium hominum, et etiam Angelorum? Dominus enim ait: Bonus homo de bono thesauro Cordis sui profert bona. Quis autem inter puros homines melior homo potest excogitari, quam illam, quae meruit effici Mater Dei, quae in Corde, et in utero suo ipsum Deum hospitata est? Quis thesaurus melior, quam ipse divinus amor, quo fornaceum Cor Virginis ardens erat?—Tu autem.

℟. Ego diligentes me diligo, et qui mane vigilant ad me, invenient me. Mecum sunt divitiae, et gloria: * Opes superbae, et justitia.

℣. Ut ditem diligentes me, et thesauros eorum repleam. — Opes.

Lectio v.

De hoc igitur Corde quasi fornace divini ardoris Virgo beata protulit verba bona: id est verba ardentissimae charitatis. Sicut enim a vase summo, et optimo vino pleno, non potest exire nisi optimum vinum: aut sicut a fornace summi ardoris non egreditur nisi incendium fervens; sic de Corde Matris Christi exire non potuit verbum, nisi summi, summique divini amoris, atque ardoris. Septem verba tantum mirae sententiae, et virtutis a Christi benedictissima Matre leguntur dicta. Cum Angelo bis tantum locuta est. Cum Elisabeth, bis etiam. Cum Filio, etiam bis. Cum Ministris in nuptiis, semel. Haec septem verba, secundum septem amoris processus, et actus, sub miro gradu, et ordine prolata, quasi sunt septem flammae fornacei Cordis ejus. — Tu autem.

℟. Ego Mater pulchrae dilectionis, et timoris, et agnitionis, et sanctae spei. In me gratia omnis viae, et veritatis: * In me omnis spes vitae, et virtutis.

℣. Transite ad me omnes, qui concupiscitis me, et a generationibus meis implemini. — In me.

Lectio vi.

Quae verba considerans, atque ruminans mens devota, cum ipso Propheta ait: Quam dulcia faucibus meis, idest omnibus affectionibus, eloquia tua! Porro dulcedo haec, quam in verbis Beatae Virginis devota mens sentit, est ardor piae devotionis, quam in eis anima experimentaliter probat. Dicat igitur mens devota: Quam dulcia fau-

cibus meis eloquia tua! Distinguamus vero per ordinem has septem flammas amoris verborum Virginis benedictae. Prima est flamma amoris separantis. Secunda amoris trasformantis. Tertia amoris communicantis. Quarta amoris jubilantis. Quinta amoris saporantis. Sexta amoris compatientis. Septima amoris consummantis. — Tu autem.

℟. Beatus homo qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei.* Qui me invenerit inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino.

℣. Qui autem in me peccaverit, laedet animam suam: omnes, qui me oderunt, diligunt mortem. — Qui me.— Gloria Patri. — Qui me.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. Pulchra es, amica mea, suavis et decora sicut Jerusalem.

Antiph. Pulchra ut Luna, electa un Sol, terribilis ut castrorum acies ordinata.

Antiph. Quam pulchra es, et quam decora, suavissima in deliciis!

℣. Qui in me peccaverit, laedet animam suam.

℟. Omnes qui me oderunt, diligunt mortem.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 2.*

In illo tempore: Dixit Mater Jesu ad illum: Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce Pater tuus, et ego dolentes quaerebamus te. Et reliqua.

Homilia S. Bonaventurae Episcopi, et Ecclesiae doctoris.
De expos. in 2. c. Luc.

Maria autem conservabat omnia verba haec, conferens in Corde suo, tamquam prudens, et discreta; secundum illud: Misericordia, et veritas te non deserunt, commenda eas gutturi tuo, et describe in tabulis Cordis tui: in Ecclesiastico: Qui ponit ea in corde suo sapiens erit semper. Unde dicitur de fatuo: Cor fatui quasi vas contractum, et omnem sapientiam non tenebit. Unde Cor Virginis fuit Arca continens divinorum eloquiorum arcana: et ideo per Arcam Moysis designatur, de qua dicitur quod continebat tabulas Legis divinae, et quia non solum conservabat sed etiam intelligebat; ideo additur: Conferens in Corde suo. Ita ut possit dicere istud: In corde meo abscondi eloquia tua. — Tu autem.

℟. Aquae multae non potuerunt extinguere charitatem: * Neque flumina obruent eam.

℣. Si dederit homo omnem substantiam domus suae pro dilectione, quasi nihil despiciet eam. — Neque.

LECTIO VIII.

Et descendit cum eis, et venit Nazareth, et erat subditus illis: et Mater ejus conservabat omnia verba haec in Corde suo. Hic describitur ejus clarificatio, et hoc per duo: scilicet per Matris testimonium, dicitur: et Mater ejus conservabat omnia verba haec in Corde suo, ut pro loco, et tempore testimonium perhiberet. Sic dictum est: Tu autem Daniel claude sermones, et signa librum us-

que ad tempus statutum. Et quia hoc intelligebat, ideo dicitur: In Corde suo. Secundum illud: tempus ad responsionem, cor sapientis intelligit. — Tu autem.

℞. Spiritus meus super mel dulcis, et haereditas mea super mel, et favum. Qui audit me non confundetur; * Et qui operantur in me, non peccabunt.

℣. Qui elucidant me vitam aeternam habebunt. — Et qui. — Gloria Patri. — Et qui.

Nona lect. de homilia Dominicae occurr.

Te Deum.

Si autem idem Festum juxta rubricas Breviarii Romani transferendum sit, nona Lectio sumitur ex officio B. M. V. in Sabbato mensis Junii.

AD LAUDES, ET PER HORAS.

Antiph. Pone me ut signaculum super cor tuum.

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliquis de Domin.*

Antiph. Vulnerasti cor meum, Soror mea sponsa. Vulnerasti cor meum.

Antiph. Fulcite me floribus, stipate me malis: quia amore langueo.

Antiph. Adjuro vos, filiae Jerusalem, ut nuncietis dilecto, quia amore langueo.

Antiph. Ego dormio, et Cor meum vigilat.

Capitulum. *Cant. c. 8.*

Pone me ut signaculum super Cor tuum, ut signaculum super brachium tuum: quia fortis est ut mors dile-

ctio, dura sicut infernus aemulatio: lampades ejus, lampades ignis, atque flammarum.

HYMNUS.

Cor melle dulci dulcius,
Coeleste manna proferens:
Cor sole puro purius
Incomprehensa continens.
Cor, Aula Regnum Principis,
Dignum Dei Sacrarium:
Arca superni foederis;
Altare pacis aureum.
O Cor Matris dulcissimum!
Jucunda spes mortalium:
Pax nostra, vita, gaudium,
Dulcedo, lux, solatium.
Tu fons perennis gratiae,
Spes, et salus clientibus,
Abyssus indulgentiae,
Portusque naufragantibus.
Sidus micans amantium,
Sol esto, duxque mentibus,
Fornax amoris, omnium
Accende flammas Cordibus.
Hoc, fontis Evae filios,
Nunc, Virgo, Corde protege:
Hoc, et tuos jam filios
Mortis sub horam, suscipe.

Per Cor Matris purissimum
Jesu tibi sit gloria
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna saecula. Amen.

℣. Qui me invenerit inveniet vitam.

℟. Et hauriet salutem a Domino.

Ad Benedictus.

Antiph. Maria conservabat omnia verba haec, conferens in Corde suo.

Oratio ut supra.

Ad Horas, et complet. in fine Hymn. dicitur. Jesu tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine.

Ad Primam.

Qui natus es de Maria Virgine.

Ad Tertiam.

Antiph. Vulnerasti.

Capitulum. Pone me ut signaculum.

℟. Ego Mater * Pulchrae dilectionis. — Ego Mater.

℣. Et timoris, et agnitionis, et sanctae spei.—Pulchrae dilectionis. — Gloria Patri. — Ego Mater.

℣. In me gratia omnis vitae, et veritatis.

℟. In me omnis spes vitae, et virtutis.

Ad Sextam.

Antiph. Fulcite me floribus.

Capitulum. *Luc. 2.*

Omnes qui audierunt mirati sunt: et de his, quae dicta erant a Pastoribus ad ipsos. Maria autem conservabat omnia verba haec, conferens in Corde suo.

℟. In me gratia omnis vitae, * Et veritatis.—In me.

℣. In me omnis spes vitae, et virtutis.—Gloria Patri. — In me.

℣. Qui in me peccaverit, laedet animam suam.

℟. Omnes, qui me oderunt, diligunt mortem.

Ad Nonam.

Antiph. Ego dormio.

Capitulum. *Luc. 2.*

Et descendit cum eis, et venit Nazareth, et erat subditus illis. Et Mater ejus conservabat omnia verba haec in Corde suo.

℟. Qui in me peccaverit, * Laedet animam suam.—Qui.

℣. Omnes, qui me oderunt, diligunt mortem.—Laedet. — Gloria Patri. — Qui in me.

℣. Qui me invenerit, inveniet vitam.

℟. Et hauriet salutem a Domino.

In secundis Vesperis, omnia ut in primis praeter sequentia.

℣. Qui me invenerit, inveniet vitam.

℟. Et hauriet salutem a Domino.

Ad Magnificat.

Antiph. Exultet Cor tuum, o Maria, in Deo salutari suo: quia fecit illi magna, qui potens est.

Et fit commem. Domin. curr.

DIE XVI JUNII.

IN FESTO S. JOANNIS FRANCISCI REGIS SOCIETATIS JESU.

Omnia de Communi Conf. non Pontif. praeter sequentia. In Hymno mutatur tertius versus.

ORATIO

Deus, qui ad plurimos pro salute animarum perferendos labores beatum Joannem Franciscum Confessorem tuum mirabili charitate, et invicta patientia decorasti: concede propitius, ut ejus exemplis instructi, et intercessionibus adjuti, aeternae vitae praemia consequamur. Per Dominum.

In I. Nocturno Lectiones de Script. oc.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Joannes Franciscus Regis nobili genere natus, in Oppidulo Narbonensis Galliae, cui nomen Fonscoopertus, eximiae sanctitatis a teneris annis indicia praebuit. In eo jam tum eluxere mira morum innocentia, flagrans orationis studium, pudor, et modestia singularis. Societatem Jesu ingressus Tolosae anno aetatis decimonono, humilitate, obedientia, charitate, odio sui, ceterisque vitae Religiosae virtutibus excelluit. Absolutis studiis, totum se procurandae animarum saluti penitus devovit. Asperos Vivariensium, Vellanorum, et Forensium montes, et ingentes Helviorum tractus, glacie nivibusque fere perpe-

tuis horridos, eorumque Colonos inscitia, rusticitate, barbarie intractabiles homines, aut Calviniana lue infectos, aut perditis moribus corruptos, ad Catholicam Fidem, et ad Christianam pietatem traduxerit. — Tu autem.

℟. Honestum fecit illum Dominus.

LECTIO V.

Campestribus Missionibus hiberno tempore perfunctus, aestivo revertebatur Anicium, ibique in Nosocomiis, et in carceribus, in privatis aedibus, in Compitis, ac Templis omne hominum genus, omnibus omnia factus, sublevabat. Pauperum greges, corrogatis undique subsidiis, praesertim cum saeviret fames, multiplicato etiam non semel per miraculum frumento, sustentabat: unde illi Patris pauperum cognomen inditum fuit. In flagitiosis hominibus, et perditis praesertim mulierculis e vitiorum coeno educendis, vix credibile est quot probra, ludibriaque pertulerit, erecto semper, et alacri vultu imperterritus, licet gladiis jugulo saepe admotis, alapis ori impactis et fustibus corpori. Grassante peste, infirmos eo morbo laborantes sedulo invisens, ardenti reficiebat charitatae. Erga alios blandus, ac beneficus, in se ipsum saeviebat acerrime, asperis ciliciis, ferreis catenis, cruentis flagellationibus, somnum breviter in nuda tabula, aut humi carpens, semper abstemius, vilissimoque semper victitans cibo, et adeo tenui, ut arcendae morti potius quam sustentandae vitae sufficeret. — Tu autem.

℟. Amavit eum Dominus.

LECTIO VI.

Divino amore sic erat incensus, ut illum unum spirare, loqui, cogitare videretur. Plures noctis horas orationi dabat, coelestibus affluens deliciis et extra se saepe raptus. Rem divinam ea animi attentione, eo vultus ardore faciebat, ut sacrum, quo effervescebat, ignem etiam in adstantes diffunderet. Miraculis, aliisque donis supernaturalibus mire claruit. Tandem vocatus ad praemia laborum, in Viennensis Dioecesis Pago, cui nomen est Lalovescus, correptus lethali morbo ex laboribus contracto, cum saeviret hyems frigidissima, coelestibus recreatus illustrationibus, ad aeterna gaudia invitatus, spiritum Creatori reddidit anno millesimo sexcentesimo quadragesimo, die trigesima prima Decembris, vitae suae quadragesimo quarto. Ejus sepulchrum incredibili populorum per asperrimos montes undique confluentium concursu, ob sanctitatis, et miraculorum famam, quae maxime percrebrescebat, summa devotione est frequentatum. Quibus omnibus permotus Clemens Undecimus Pontifex Maximus, Joannem Franciscum Beatorum; Clemens vero Duodecimus Sanctorum fastis solemni ritu adscripsit, die decimasexta Junii ejusdem celebrandae festivitati a Benedicto Decimoquarto assignata. — Tu autem,

℟. Iste homo perfecit omnia.

In tertio Nocturno Homil. in Evang. Sint lumbi vestri, *ut in eodem Communi.*

DIE XX. JUNII.

IN DIE OCT. S. ANTONII DE PADUA CONF.

DUPLEX MINUS.

Lect. 1. Noct. de scr. occurr. Lect. 2. Noct. ut in die Octava S. Franc. de Paula ut in fol. 516.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 12.*

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris. Et reliqua.

Homilia Sancti Fulgentii Episcopi.

Ex serm. de Conf.

Si istum Domini sermonem secundum literam velimus accipere, nihil in eo commodi spiritualis possumus invenire: quid enim proficit ad animae salutem, si aliquis corporaliter, aut lumbos praecingat, aut lucernam accendat? In lumbis itaque concupiscentia carnalis ostenditur, in lucernis vero fides, et charitas Christiana monstratur. Jubens igitur Dominus lumbos nostros praecingi, concupiscentiam carnis sine dubio praecipit refraenari; imperans autem, ut lucernas ardentes habeamus, hoc utique jubet, ut et lumine verae fidei splendeamus, et sanctae charitatis operibus ferveamus. — Tu autem.

Lectio viii.

Ista, quae de Evangelio proposuimus, cum propheticis sermonibus conferamus. Utrumque enim testamentum Deus instituit; unus Dominus dedit: et si sunt utriusque testamenti diversa pro temporibus Sacramenta, concordat tamen in utroque salutis humanae sententia, qua praecipitur, ut non peccemus, et jubetur, ut bonis operibus insistamus. Per Isaiam Dominus omnes his admonet verbis : Auferte malum cogitationum vestrarum ab oculis meis; quiescite perverse agere; discite benefacere. Quid est enim, Sint lumbi vestri praecincti, nisi quiescite agere perverse ? Quid est, Sint lucernae ardentes, nisi discite benefacere? — Tu autem.

Nona lectio de Sancto Silverio.

DIE XXIX. JUNII.

Commemorationes omnium ss. Apostolorum, et omnium ss. Martyrum faciendae in Fest. ss. Apost. Petri, et Pauli.

In 1. Vesp. post Orat. diei pro commem. omnium Ss. Apostol.

Antiph. In hoc cognoscent omnes, quia discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem.

℣. Nimis honorati sunt amici tui Deus.

℞. Nimis confortatus est principatus eorum.

Oremus

Exaudi nos, Deus salutaris noster, et omnium Sancto-

rum Apostolorum tuorum tuaere praesidiis, quorum donasti fideles esse doctrinis. Per Dominum.

Pro omn. Ss. Mart.

Antiph. Isti sunt Sancti, quos elegit Dominus in Charitate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam.

℣. Iusti epulentur, et exultent in cospectu Dei.

℟. Et delectentur in laetitia.

Oremus

Deus, qui glorificaris in concilio Sanctorum Martyrum tuorum, respice ad preces humilitatis nostrae; ut quorum solemnia celebramus, eorum precibus adjuvari mereamur. Per eundem.

Ad Laudes.

Pro omn. Ss. Apost.

Antiph. Vos qui sequuti estis me sedebitis super sedes, judicantes duodecim tribus Israel.

℣. In omnem terram exivit sonus eorum.

℟. Et in fines orbis terrae verba eorum.

Oremus. Exaudi, *ut supra.*

Pro omn. Ss. Mart.

Antiph. Sancti tui, Domine, semper benedicant te, et gloriam Regni tui dicant.

℣. Mirabilis Deus in Sanctis suis.

℟. In Sanctis ejus laudate Deum.

Oremus. Deus, *ut supra.*

In 2. Vesperis pro omnium Ss. Apostol.

Antiph. Vos amici mei estis, si feceritis, quae ego praecipio vobis, dicit Dominus.

℣. Gloriosus in Sanctis suis faciens mirabilia.

℟. Hic Deus meus, et glorificabo eum.

Oremus. Exaudi. *ut supra.*

Pro Omn. Ss. Mart.

Antiph. Dico autem vobis amicis meis, ne timeatis ab eis, qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere.

℣. Iusti autem in perpetuum vivent.

℟. Et apud Dominum est merces eorum.

Oratio. Deus, *ut supra.*

DOMINICA I. JULII.

OFFICIUM PRETIOSISSIMI SANGUINIS D. N. JESU CHRISTI.

DUPLEX 2. CLAS.

Omn. prop. ut in feria 6. post Dominicam tertiam Quadrag. ut in folio 272. Nona Lectio Homilia Dominicae.

DOMINICA III. JULII.

IN FESTO SS. REDEMPTORIS.

DUPLEX SECUNDAE CLASSIS CUM OCTAVA.

Ad Vesperas

Antiph. Virgam virtutis tuae emittet Dominus ex Sion, et regnabit in saeculum saeculi.

Psalm. 109.

Dixit Dominus Domino meo: * sede a dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos: * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuae emittet Dominus ex Sion: * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuae in splendoribus Sanctorum: * ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus, et non poenitebit eum:* tu es Sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech.

Dominus a dextris tuis, * confregit in die irae suae reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas: * conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet: * propterea exaltabit caput.

Antiph. Virgam virtutis tuae emittet Dominus ex Sion, et regnabit in saeculum saeculi.

Antiph. Redemptionem misit Dominus populo suo: mandavit in aeternum testamentum suum.

Psalm. 110.

Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo, * in consilio justorum, et congregatione.

Magna opera Domini: * exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio, et magnificentia opus ejus: * et justitia ejus manet in saeculum saeculi.

Memoriam fecit mirabilium suorum, misericors et miserator Dominus: * escam dedit timentibus se.

Memor erit in saeculum testamenti sui: * virtutem operum suorum annunciabit populo suo.

Ut det illis haereditatem Gentium: * opera manuum ejus veritas, et judicium.

Fidelia omnia mandata ejus: confirmata in saeculum saeculi: * facta in veritate, et aequitate.

Redemptionem misit populo suo: * mandavit in aeternum testamentum suum.

Sanctum, et terribile nomen ejus: * initium sapientiae timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum: * laudatio ejus manet in saeculum saeculi.

Antiph. Redemptionem misit Dominus populo suo: * mandavit in aeternum testamentum suum.

Antiph. Misericordia mea, et refugium meum Dominus: susceptor meus, et liberator meus.

Psalm. 115.

Credidi propter quod locutus sum: * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: * omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, * pro omnibus, quae retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam: * et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: * pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus et filius ancillae tuae.

Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus: * in atriis domus Domini, in medio tui Jerusalem.

Antiph. Misericordia mea, et refugium meum Dominus: * susceptor meus, et liberator meus.

Antiph. Apud Dominum misericordia, et copiosa apud eum redemptio.

Psalm. 129.

De profundis clamavi ad te, Domine: * Domine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuae intendentes, * in vocem deprecationis meae.

Si iniquitates observaveris, Domine: * Domine, quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustinui te, Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus: * speravit anima mea in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem, * speret Israel in Domino.

Quia apud Dominum misericordia: * et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel * ex omnibus iniquitabus ejus.

Antiph. Apud Dominum misericordia, et copiosa apud eum redemptio.

Antiph. In quacumque die invocavero te, exaudies me: multiplicabis in anima mea virtutem.

Psalm. 137.

Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo: * quoniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelorum psallam tibi : * adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Super misericordia tua , et veritate tua : * quoniam magnificasti super omne nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocavero te, exaudi me: * multiplicabis in anima mea virtutem.

Confiteantur tibi, Domine, omnes reges terrae: * quia audierunt omnia verba oris tui.

Et cantent in viis Domini:* quoniam magna est gloria Domini.

Quoniam excelsus Dominus, et humilia respicit: * et alta a longe cognoscit.

Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me: * et super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me: * Domine, misericordia tua in saeculum, opera manuum tuarum ne despicias.

Antiph. In quacumque die invocavero te, exaudies me: multiplicabis in anima mea virtutem.

Capitulum. *Tobiae 3.*

Benedictum Nomen tuum, Deus Patrum nostrorum: qui cum iratus fueris , misericordiam facies , et in tempore tribulationis peccata dimittis his, qui invocant te.

Hymnus

Creator alme siderum,
AEterna lux credentium,
Jesu Redemptor omnium,
Intende votis supplicum.

Commune, qui Mundi nefas
Ut expiares, ad Crucem
E Virginis sacrario
Intacta prodis victima.

Cujus potestas gloriae,
Nomenque cum primum sonat,
Et coelites, et inferi
Tremente curvantur genu.

Qui daemonis ne fraudibus
Periret Orbis, impetu
Amoris actus, languidi
Mundi medela factus es.

Te deprecamur ultimae
Magnum diei judicem,
Armis supernae gratiae
Defende nos ab hostibus.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna saecula. — Amen.

Sic terminantur Hymni ad omnes Horas.

℣. Redemisti nos, Domine, in sanguine tuo.
℟. Et fecisti nos Deo nostro Regnum.

Ad Magnificat.

Antiph. Salus autem mea in sempiternum erit, et justitia mea in generationes generationum, alleluja.

Oratio

Deus, qui Unigenitum tuum, mundi Redemptorem constituisti, et per eum devicta morte nos misericorditer ad vitam reparasti; concede, ut haec beneficia recolentes tibi perpetua charitate adhaerere, et ejusdem Redemptionis fructum percipere mereamur. Per eumdem Dominum etc.

Deinde fit commem. Domin. occurr.

Ad Matutinum.

Invitat. Redemptorem saeculorum, ipsum Regem Angelorum: * Adoremus Dominum.

Psalm. 94.

Venite exultemus Domino, etc.

Hymnus.

Rerum Creator optime,
Rectorque noster aspice,
Nos a quiete noxia
Mersos sopore libera.
Mentes, manusque tollimus
Propheta sicut noctibus
Nobis gerendum praecipit,
Paulusque gestis censuit.

Te, sancte Christe, poscimus:
Ignosce culpis omnibus.
Ad confitendum Surgimus,
Morasque noctis rumpimus.
Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Vergine,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna saecula.—Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. Voce mea ad Dominum clamavi, et exaudivit me de monte sancto suo.

Psalm. 3.

Domine quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animae meae : * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Domine, susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum: * et exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdatis me : * exurge Domine, salvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * et super populum tuum benedictio tua.

Antiph. Voce mea ad Dominum clamavi, et exaudivit me de monte sancto suo.

Antiph. Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Psalm. 8.

Domine Dominus noster: * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua, * super coelos.

Ex ore infantium, et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum, et ultorem.

Quoniam videbo caelos tuos, opera digitorum tuorum: * lunam et stellas, quae tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria et honore coronasti eum:* et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus, * oves et boves universas, insuper et pecora campi.

Volucres caeli, et pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Antiph. Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Antiph. Dominus in templo sancto suo : Dominus in coelo sedes ejus.

Psalm. 10.

In Domino confido: quomodo dicitis animae meae: * transmigra in montem sicut passer.

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum , paraverunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quae perfecisti destruxerunt: * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo : * Dominus in coelo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * palpebrae ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum , et impium : * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos: * ignis, et sulphur, et spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, et justitias dilexit: * aequitatem vidit vultus ejus.

Antiph. Dominus in templo sancto suo : Dominus in coelo sedes ejus.

℣. Redime me, Domine, et miserere mei.

℟. In Ecclesiis benedicam te Domine.

De Isaia Propheta.

LECTIO I. *Cap. 51.*

Audite me, qui sequimini quod justum est, et quaeritis

Dominum : attendite ad petram unde excisi estis, et ad cavernam laci , de qua praecisi estis. Consolabitur ergo Dominus Sion , et consolabitur omnes ruinas ejus : et ponet desertum ejus quasi delicias, et solitudinem ejus quasi hortum Domini. Gaudium, et laetitia invenietur in ea, gratiarum actio, et vox laudis. Attendite ad me, popule meus , et tribus mea me audite : quia lex a me exiet , et judicium meum in lucem populorum requiescet. Prope est Justus meus, egressus est Salvator meus, et brachia mea populos judicabunt: me insulae expectabunt, et brachium meum sustinebunt. — Tu autem.

℟. Vidi Dominum sedentem super solium excelsum , et elevatum: et plena erat omnis terra majestate ejus: * Et ea, quae sub ipso erant, replebant templum.

℣. Seraphim stabant super illud: sex alae uni, et sex alae alteri —Et ea.

Lectio II.

Levate in Coelum oculos vestros , et videte sub terra deorsum: quia coeli sicut fumus liquescent, et terra sicut vestimentum atteretur, et habitatores ejus sicut haec interibunt: Salus autem mea in sempiternum erit , et justitia mea non deficiet. Audite me qui scitis Justum , popule meus lex mea in corde eorum: nolite timere opprobrium hominum, et blasphemias eorum ne metuatis. Sicut enim vestimentum, sic comedet eos vermis: et sicut lanam, sic devorabit eos tinea. Salus autem mea in

sempiternum erit, et justitia mea in generationes generationum — Tu autem.

℟. Aspice, Domine, de sede sancta tua, et cogita de nobis, inclina, Deus meus, aurem tuam, et audi: * Aperi oculos tuos, et vide tribulationem nostram.

℣. Qui regis Israel, intende, qui deducis velut ovem Joseph — Aperi.

Lectio III.

Consurge, consurge, induere fortitudinem brachium Domini : consurge sicut in diebus antiquis, in generationibus saeculorum. Numquid non tu percussisti superbum, vulnerasti draconem? Numquid non tu siccasti mare, aquam abyssi vehementis : qui posuisti profundum maris viam, ut transirent liberati? Et nunc qui redempti sunt a Domino, revertentur, et venient in Sion laudantes, et laetitia sempiterna super capita eorum, gaudium, et laetitiam tenebunt, fugiet dolor, et gemitus. Ego, ego ipse consolabor vos : quis tu, ut timeres ab homine mortali, et a filio hominis, qui quasi foenum ita arescet? Et oblitus es Domini factoris tui, qui tetendit coelos, et fundavit terram: et formidasti jugiter tota die a facie furoris ejus, qui te tribulabat, et paraverat ad perdendum : ubi nunc est furor tribulantis? Cito veniet gradiens ad aperiendum, et non interficiet usque ad internecionem : nec deficiet panis ejus. Ego autem sum Dominus Deus tuus — Tu autem.

℟. Deus, qui sedes super thronum, et judicas aequi-

Domine, salvum fac regem : * et exaudi nos in die, qua invocaverimus te.

Antiph. Suscepimus Deus misericordiam tuam in medio templi tui.

Antiph. Tu es ipse Rex meus, qui mandas salutes in Jacob.

Psalm. 23.

Domini est terra, et plenitudo ejus: * orbis terrarum, et universi, qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum, * et super flumina praeparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini : * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus, et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino, * et misericordiam a Deo salutari suo.

Haec est generatio quaerentium eum, * quaerentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portae aeternales: * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus fortis, et potens, Dominus potens in praelio.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portae aeternales, * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriae.

Antiph. Tu es ipse Rex meus, qui mandas salutes in Jacob.

Antiph. Immola Deo sacrificium laudis, et redde Altissimo vota tua.

Psalm. 45.

Deus noster refugium, et virtus: * adjutor in tribulationibus, quae invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra: * et transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt, et turbatae sunt aquae eorum: * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus laetificat civitatem Dei: * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus non commovebitur: * adjuvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbatae sunt gentes, et inclinata sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini; quae posuit prodigia super terram: * auferens bella usque ad finem terrae.

Arcum conteret, et confringet arma: et scuta comburet igni.

Vacate, et videte quoniam ego sum Deus: * exaltabor in Gentibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Antiph. Immola Deo sacrificium laudis , et redde Altissimo vota tua.

℣. Memento nostri Domine in beneplacito populi tui.

℟. Visita nos in salutari tuo.

Sermo Sancti Leonis Papae.

Serm. 1. de Jejunio decimi Mensis, et collectis.

LECTIO IV.

Si fideliter, dilectissimi, atque sapienter creationis nostrae intelligamus exordium, inveniemus hominem ideo ad imaginem Dei conditum, ut imitatur sui esset auctoris ; et hanc esse naturalem nostri gene is dignitatem , si in nobis, quasi in quodam speculo, Divinae benignitatis forma resplendeat. Ad quam quotidie nos utique reparat gratia Salvatoris , dum quod cecidit in Adam primo , erigitur in secundo. Causa autem reparationis nostrae non est , nisi misericordia Dei: quem non diligeremus, nisi prius nos ipse diligeret, et tenebras ignorantiae nostrae suae veritatis luce discuteret — Tu autem.

℟. A dextris est mihi Dominus, ne commovear: * Propter hoc dilatatum est cor meum, et exultavit lingua mea.

℣. Dominus pars haereditatis meae, et Calicis mei — Propter hoc.

LECTIO V.

Diligendo itaque nos Deus, ad imaginem suam nos reparat : et ut in nobis formam suae bonitatis inveniat ,

dat unde ipsi quoque quod operatur, operemur, accendens scilicet mentium nostrarum lucernas, et igne nos suae charitatis inflammans, ut non solum ipsum, sed etiam quidquid diligit, diligamus. Nam si inter homines ea demum firma amicitia est, quam morum similitudo sociarit, cum tamen parilitas voluntatum saepe in reprobos tendat affectus, quantum nobis optandum, atque nitendum est, ut in nullo ab iis, quae Deo sunt placita, discrepemus. De quo dicit Propheta: Quoniam ira in indignatione ejus, et vita in voluntate ejus; quia non aliter nobis erit dignitas Divinae Majestatis, nisi imitatio fuerit voluntatis — Tu autem.

℣. Intuere Domine, quia facta est desolata civitas plena divitiis: sedet in tristitia Domina gentium: * Non est qui consoletur eam, nisi tu Deus noster.

℟. Plorans ploravit in nocte, et lacrymae ejus in maxillis ejus — Non est.

Lectio vi.

Dicente itaque Domino: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota mente tua; et diliges proximum tuum, sicut teipsum, suscipiat fidelis anima Auctoris sui, atque Rectoris immarcescibilem charitatem, totamque se etiam ejus subjiciat voluntati, in cujus operibus, atque judiciis nihil vacat a veritate justitiae, nihil a miseratione clementiae. Quoniam etsi magnis quis laboribus, et multis fatigetur incommodis, bona est illi causa tolerandi, qui se adversis vel corrigi intelligit, vel

probari. Hanc igitur immensae largitatis Clementiam ostendere dignatus est Deus erga Populum Venetiarum dira tunc temporis pestilentia vexatum ; sed voto facto invisendi quotannis Templum in honorem Sanctissimi Redemptoris a fundamentis Publicae Magnificentia Pietatis extructum, non multo post extincto morbo summa totius Civitatis laetitia, pristinae incolumitati se vidit restitutum. Ut autem accepti beneficii recordatio, et cultus erga Servatorem nostrum augeretur in dies , Officium proprium, et Missam sub titulo sanctissimi Redemptoris, quae Innocentius decimus tertius Romanus Pontifex omnibus utriusque sexus Christi fidelibus Venetiis existentibus , qui ad Horas Canonicas tenentur singulis annis Dominica tertia Julii recurrente recitandas concessit. Benedictus decimus tertius , itidem Romanus Pontifex ad totum Statum , et Dominium Venetum extendit — Tu autem.

℟. Ornaverunt faciem Templi coronis aureis , et dedicaverunt Altare Domino : * et facta est laetitia magna in populo.

℣. In Hymnis, et confessionibus benedicebant Dominum — Et facta — Gloria Patri — Et facta.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. Ego autem ad Deum clamavi , et Dominus salvabit me.

Psalm. 60.

Exaudi, Deus, deprecationem meam: * intende orationi meae.

Nolite extollere in altum cornu vestrum: * nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desertis montibus: * quoniam Deus judex est.

Hunc humiliat, et hunc exaltat: * quia calix in manu Domini vini meri plenus misto.

Et inclinavit ex hoc in hoc : verumtamen faex ejus non est exinanita: * bibent omnes peccatores terrae.

Ego autem annuntiabo in saeculum : * cantabo Deo Jacob.

Et omnia cornua peccatorum confringam: * et exaltabuntur cornua justi.

Antiph. Deus meus , salvator meus, salutare meum, et spes mea in aeternum.

Antiph. Protector noster aspice Deus , et respice in faciem Christi tui.

Psalm. 83.

Quam dilecta tabernacula tua Domine virtutum ; * concupiscit, et deficit anima mea in atria Domini.

Cor meum , et caro mea , * exultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum, * turtur nidum sibi , ubi ponat pullos suos.

Altaria tua Domine virtutum ; * Rex meus , et Deus meus.

Beati , qui habitant in domo tua Domine: * in saecula saeculorum laudabunt te.

Beatus vir , cujus est auxilium abs te : * ascensiones

in corde suo disposuit in valle lacrymarum, in loco, quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem: * videbitur Deus Deorum in Sion.

Domine Deus virtutum, exaudi orationem meam: * auribus percipe Deus Jacob.

Protector noster aspice Deus: * et respice in faciem Christi tui.

Quia melior est dies una in atriis tuis * super millia.

Elegi abjectus esse in domo Dei mei, * magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam, et veritatem diligit Deus: * gratiam, et gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos, qui ambulant in innocentia: * Domine virtutum, beatus homo qui sperat in te.

Antiph. Protector noster aspice Deus, et respice in faciem Christi tui.

℣. Notum fecisti in Gentibus virtutem tuam.

℟. Redemisti in Brachio tuo populum tuum.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO VII. *Cap. 3.*

In illo tempore: Dixit Jesus Nicodemo: Nemo ascendit in coelum, nisi qui descendit de coelo, Filius hominis, qui est in coelo. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Ex Tractatu in cap. 3. Joann.

Nemo ascendit in coelum, nisi qui de coelo descendit.

Descendit enim, et mortuus est, et ipsa morte liberavit nos a morte. Morte occisus, mortem occidit. Et nostis fratres, quia mors ista per diaboli invidiam intravit in Mundum. Deus mortem non fecit, scriptura loquitur; nec laetatur inquit, in perditione vivorum; creavit enim, ut essent omnia. Sed quid ibi ait? Invidia autem diaboli mors intravit in orbem terrarum. Ad mortem a Diabolo propinatam non veniret homo vi adactus; non enim cogendi potentiam Diabolus habebat, sed persuadendi versutiam. Si non consentires, nihil invexerat Diabolus; consensio tua, o homo, te perduxit ad mortem. A mortali mortales nati, et ex immortalibus mortales facti. Ab Adam omnes homines mortales; Jesus autem Filius Dei, Verbum Dei, per quod facta sunt omnia, unicus aequalis Patri, mortalis factus est, quia Verbum Caro factum est, et habitavit in nobis. Si ergo mortem suscepit, et mortem suspendit in Cruce, de ipsa morte liberantur mortales. Quod in figura factum est apud antiquos, commemoravit illud Dominus—Tu autem.

℟. Laudabilis populus, * Quem Dominus exercituum benedixit dicens: opus manuum mearum tu es, haereditas mea Israel.

℣. Beata gens, cujus est Dominus Deus, populus electus in haereditatem. — Quem Dominus.

Lectio viii.

Et sicut, inquit, Moyses exaltavit serpentem in eremo, ita exaltari oportet Filium hominis. Quis est serpens exal-

tatus? Mors Domini in Cruce. Quia enim a serpente mors, per serpentis effigiem figurata est mors. Morsus serpentum lethalis, mors Domini vitalis. Attenditur serpens, ut nihil valeat serpens. Quid est hoc? Attenditur mors, ut nihil valeat mors. Sed cujus mors? Mors vitae. Nonne vita Christus? Et tamen mortuus est Christus. Interim modo, fratres, ut a peccato sanemur, Christum Crucifixum intueamur; quia sicut Moyses, inquit, exaltavit serpentem in eremo; ita exaltari oportet Filium hominis, ut omnis qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam aeternam. Quomodo qui intuebantur illum serpentem, non peribant morsibus serpentum: sic qui intuentur Fide mortem Christi, sanantur a morsibus peccatorum. Sed illi sanabantur a morte ad vitam temporalem; hic autem ait, ut habeant vitam aeternam. Hoc enim interest inter figuratam imaginem, et rem ipsam: figura praestabat vitam temporalem: res ipsa, cujus illa figura erat, praestat vitam aeternam — Tu autem.

℟. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus.

℣. Tres sunt, qui testimonium dant in coelo, Pater, Verbum, et Spiritus Sanctus: et hi tres unum sunt — Sanctus — Gloria Patri — Plena.

Lectio nona legitur de Homilia Dominicae occurr.

AD LAUDES, ET PER HORAS.

Antiph. Cantate Domino, quoniam magnifice fecit: annuntiate hoc in universa terra.

Dominus regnavit, *ut in Dominica.*

Antiph. Ecce Deus Salvator meus, fiducialiter agam, quia factus est mihi in salutem, alleluja.

Antiph. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris, et dicetis: Confitemini Domino, et invocate nomen ejus.

Antiph. Facta est salus, et virtus, et regnum Dei nostri, et potestas Christi ejus.

Antiph. Exulta, et lauda habitatio Sion: quia magnus in medio tui Sanctus Israel.

Capitulum. *Tobiae 3.*

Benedictum nomen tuum Deus Patrum nostrorum, qui cum iratus fueris, misericordiam facies, et in tempore tribulationis peccata dimittis his, qui invocant te.

Hymnus

Salutis humanae Sator,
Jesu voluptas cordium,
Orbis redempti Conditor,
Et casta lux amantium.
Qua victus es clementia,
Ut nostra ferres crimina:
Mortem subires innocens,
A morte nos ut tolleres.
Te cogat indulgentia,
Ut damna nostra sarcias,
Tuique vultus compotes
Dites beato lumine.

Jesu tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo spiritu
In sempiterna saecula. Amen.

℣. Domine refugium factus es nobis.

℟. A generatione, et progenie.

Ad Benedictus.

Antiph. Ecce Deus noster iste, expectavimus eum, et salvabit nos: sustinuimus eum, exultabimus, et laetabimur in salutari ejus, alleluja.

Oratio

Deus, qui unigenitum tuum, Mundi Redemptorem constituisti, et per eum devicta morte nos misericorditer ad vitam reparasti: concede, ut haec beneficia recolentes Tibi perpetua charitate adaerere, et ejusdem Redemptionis fructum percipere mereamur. Per eumdem Dominum etc.

Deinde fit commem. Domin. occurr.

Ad Primam.

℟. *Brev.* Qui natus es de Maria Virgine.

Ad Tertiam.

Antiph Ecce Deus.

Capitulum. Benedictum nomen tuum.

℟. *Brev.* Redime me Domine : * Et miserere mei — Redime.

℣. In Ecclesiis benedicam te Domine — Et miserere mei — Gloria Patri — Redime.

℣. Memento nostri, Domine, in beneplacito populi tui.

℣. Visita nos in salutari tuo.

Ad Sextam.

Antiph. Haurietis aquas.

Capitulum. 1. ad Cor.

Ex ipso autem vos estis in Christo Jesu, qui factus est nobis Sapientia a Deo, et justitia, et sanctificatio, et redemptio.

℟. *Brev.* Memento nostri Domine, * In beneplacito populi tui — Memento.

℣. Visita nos in salutari tuo — In beneplacito — Gloria Patri — Memento.

℣. Redemisti nos Domine in sanguine tuo.

℟. Et fecisti nos Deo nostro regnum.

Ad Nonam.

Antiph. Exulta, et lauda.

Capitulum. Apoc. 4.

Dignus es, Domine Deus noster, accipere gloriam, et honorem, et virtutem: quoniam occisus es, et redemisti nos Deo in sanguine tuo ex omni tribu, et lingua, et populo, et natione, et fecisti nos Deo nostro Regnum.

℟. *Brev.* Notam fecisti in populis * Virtutem tuam — Notam.

℣. Redemisti in brachio tuo populum tuum. — Virtutem tuam — Gloria Patri — Notam.

℣. Domine refugium factus es nobis.

℟. A generatione, et progenie.

In secundis Vesperis omnia dicuntur ut in primis.

Ad Magnificat.

Antiph. Regnum tuum Regnum omnium saeculorum, et dominatio tua in omni generatione, et generationem, alleluja.

Deinde fit comm. Dominicae occurr.

SECUNDA DIE

Non impedita Infra Octavam SS. Redempt.

In I. Nocturno. Lect. de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Laurentii Justiniani.

In Festo S. Georgii Mart.

LECTIO IV.

Mediator noster sicut novus homo in mundo apparuit, ita nova praecepta induxit hominibus, quae quamvis ardua, rationabilia tamen esse probantur. Arduum quippe est Crucem quotidie tollere, et post Dominum ambulare. Arduum est odisse Patrem, et Matrem, Fratres, et Sorores, Propinquos, et Filios, adhuc etiam et animam suam. Difficilia profecto sunt ista, et humanum vivendi transcendut usum. Hoc antiqua nescierunt tempora, quoniam naturae supergrediuntur ordinem. Gratiae conveniunt statui, in quo manifestantur divina, promittuntur coelestia, atque praecelsa exhibentur. Latorem attende gratiae, et consiliorum praeceptorem, quid dixerit, quidve in se ipse perfecerit, diligenter observa. Illum vis nosse? Joannem in Evangelio eidem testimonium perhibentem audi:

Lex (inquit) per Moysem data est, gratia, et veritas per Jesum Christum facta est — Tu autem.

℟. A dextris est mihi Dominus, ne commovear: * Propter hoc dilatatum est cor meum, et exultavit lingua mea.

℣. Dominus pars haereditatis meae, et calicis mei — Propter hoc.

LECTIO V.

Hic est, qui in spiritu veniens, spiritualia mandata instituit, docuitque, ut renuntiaremus omnibus, si ejus cuperemus esse Discipuli. Verum, ut quod instruebat verbo, etiam indicaret exemplo, quidquid docuit, ipse perfecit, atque ratione firmavit. Egit prudenter, ut divinam decebat Sapientiam, quae in carne ideo venerat, ut repararet hominem, et reformaret per gratiam, quod per culpam erat amissum. Noverat opus suum ipse, quod fecerat, quam pronum esset ad lapsum, quam coecum ad lucem, quam tardum ad rationem, quamve retineretur ad bonum. Hinc illum mercede allexit, provocavit exemplo, atque erudivit sapienter, ut Praeceptoris minime negligeret obtemperare mandatis. Erudivit, inquam, per fidem, per passionis tolerantiam provocavit, atque hominis concupiscentiam ex coelestium promissione illexit — Tu autem.

℟. Intuere, Domine, quia facta est desolata civitas plena divitiis: sedet in tristitia Domina gentium: * Non est, qui consoletur eam, nisi tu Deus noster.

℣. Plorans ploravit in nocte, et lacrymae ejus in maxillis ejus — Non est.

Lectio vi.

Narrat divinus Sermo, Deum formasse hominem de limo Terrae, ne alium corporis sui, quam Deum, veneraretur auctorem, disceretque quid esset, ne de se superbiendo praesumeret, qui se de limo vilissimo sciret esse plasmatum. Ipse quoque, qui corpus condidit, animam inspiravit, quae (videlicet) ipsum vivificaret corpus, rationeque polleret, per quam opificem agnosceret suum, diligeret, coleret laudaretque. Clamat igitur innata hominis ratio, ut illum ex toto corde, ex tota anima diligat, eidemque totis viribus famuletur, a quo gratis non solum est conditus, verum etiam reformatus, atque redemptus. Factus quidem est per gratiam, reformatus per aquam, redemptus autem per sanguinem. Hic est, (inquit Joannes) qui venit per aquam et sanguinem Jesus Christus, non in aqua tantum, sed in aqua et in sanguine — Tu autem.

℟. Ornaverunt faciem Templi coronis aureis, et dedicaverunt Altare Domino: * Et facta est laetitia magna in populo.

℣. In Hymnis, et confessionibus benedicebant Dominum — Et facta — Gloria Patri — Et facta.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. *Cap. 3.*

In illo tempore: Dixit Jesus Nicodemo: Nemo ascendit

in Coelum, nisi qui descendit de Coelo, Filius hominis, qui est in Coelo — Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi.
Ex Tract. 12. in Joannem circa medium.

Ecce hic erat, et in Coelo erat: hic erat carne, in Coelo erat Divinitate, imo ubique Divinitate. Natus de Matre, non recedens a Patre. Duae nativitates Christi intelliguntur, una divina, altera humana : una per quam efficeremur, altera per quam reficeremur: ambae mirabiles, illa sine Matre, ista sine Patre ; sed quia de Adam corpus acceperat, quia Maria de Adam, ipsumque corpus suscitaturus erat terrenum quiddam dixerat : Solvite Templum hoc, et in tribus diebus suscitabo illud. Coeleste autem quiddam dixit: nisi quis renatus fuerit ex aqua, et Spiritu, non videbit Regnum Dei. Eja, Fratres, Deus voluit esse Filius hominis, et homines voluit esse filios Dei. Ipse descendit propter nos, nos ascendamus propter ipsum. Solus enim descendit et ascendit, qui hoc ait : Nemo ascendit in Coelum, nisi qui descendit de Coelo. Non ergo ascensuri sunt in Coelum, quos facit filios Dei? Ascensuri sunt plane. Haec nobis promissio est, erunt aequales Angelis Dei — Tu autem.

℟. Laudabilis populus, * Quem Dominus exercituum benedixit dicens: opus manuum mearum tu es, haereditas mea Israel.

℣. Beata gens, cujus est Dominus Deus; populus electus in haereditatem. — Quem.

LECTIO VIII.

Quomodo ergo nemo ascendit, nisi qui descendit? Quia unus descendit, et unus ascendit. De ceteris quid intelligendum, nisi quia membra ejus erunt, ut unus ascendat? Propterea sequitur: Nemo ascendit in Coelum, nisi qui de Coelo descendit, Filius hominis, qui est in Coelo. Miraris, quia et hic erat, et in Coelo? Tales fecit discipulos suos. Paulum audi Apostolum dicentem: Nostra enim conversatio in Coelis est. Si homo Paulus Apostolus ambulabat in carne in terra, et conversabatur in Coelo, Deus Coeli et terrae non poterat esse et in Coelo, et in terra? Si ergo nemo, nisi ille descendit et ascendit, quae spes est ceteris? Ea spes est ceteris, quia ille propterea descendit et ascendit ut in illo, et cum illo unus essent, qui per illum ascensuri essent. Non dicit, et seminibus, ait Apostolus, tamquam in multis, sed tamquam in uno, et semini tuo, quod est Christus. Et fidelibus ait: Vos autem Christi. Si autem Christi, ergo semen Abrahae estis. Quod dixit unum, hoc dixit omnes nos esse. Ideo in Psalmis aliquando plures cantant, ut ostendatur, quia de pluribus fit unus; aliquando unus cantat, ut ostendatur quid fiat de pluribus — Tu autem.

℟. Duo Seraphim clamabat alter ad alterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus.

℣. Tres sunt, qui testimonium dant in Coelo, Pater, Verbum, et Spiritus Sanctus: et hi tres unum sunt — Sanctus — Gloria Patri — Plena.

Lectio ix.

Nemo ascendit in Coelum, nisi qui de Coelo descendit. Ecce volumus esse tui, dicebant Paulo. Et ille, nolo sitis Pauli, sed ejus estote, cujus est vobiscum Paulus. Descendit enim, et mortuus est, et ipsa morte liberavit nos a morte. Morte occisus, mortem occidit. Et nostis, Fratres, quia mors ista per Diaboli invidiam intravit in mundum. Deus mortem non fecit, Scriptura loquitur; nec laetatur, inquit, in perditione vivorum; creavit enim, ut essent omnia. Sed quid ibi ait? Invidia autem Diaboli mors intravit in orbem terrarum. Ad mortem a Diabolo propinatam non veniret homo vi adductus; non enim cogendi potentiam Diabolus habebat, sed persuadendi versutiam. Si non consentires, nihil invexerat Diabolus. Consentio tua, o homo, te perduxit ad mortem. A mortali mortales nati, et ex immortalibus mortales facti. Ab Adam omnes homines mortales. Jesus autem Filius Dei, Verbum Dei, per quod facta sunt omnia, unicus, aequalis Patri, mortalis factus est, quia Verbum Caro factum est, et habitavit in Nobis. Si ergo mortem suscepit, et mortem suspendit in Cruce, de ipsa morte liberantur mortales — Tu autem.

Te Deum.

TERTIA DIE

Non impedita, infra oct. SS. Redemptoris.

In I. Nocturno Lect. de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Augustini Episcopi.

De temp. tom. 10 fer. 5. post Dominicam Pass.

Lectio iv.

Est autem misericordia abundantissima, et larga ejus benevolentia, qui nos sanguine Filii sui redemit, cum propter peccata nostra nihil essemus. Nam ipse aliquid magnum fecit, cum hominem ad imaginem, et similitudinem suam creavit. Sed quia nos nihil fieri voluimus peccando, et traducem mortalitatis de parentibus duximus, de massa peccati, massa irae facti sumus, placuit tamen illi per misericordiam suam redimere nos tanto pretio: dedit pro nobis sanguinem unici sui innocenter nati, innocenter viventis, innocenter mortui. Qui nos tanto pretio redemit, non vult perire, quos emit. Non emit quos perdat, sed emit quos vivificet. Si peccata nostra superant nos, pretium suum non contemnit. Deus pretium magnum dedit, nec tamen nobis tantum de ipsius misericordia blandiamur, si non fuerimus conati adversus peccata nostra. Nec si aliqua maxime capitalia fecerimus, speremus ita futuram esse misericordiam, ut ei conjungatur iniquitas — Tu autem.

℟. A dextris est mihi Dominus, ne commovear: * Propter hoc dilatatum est cor meum, et exultavit lingua mea.

℣. Dominus pars haereditatis meae, et calicis mei — Propter hoc.

Lectio v.

Numquid enim, et eos, qui nihil egerunt, quemadmodum correcti vixerunt, sed in pertinacia et duritia animi permanserunt, accusaverunt etiam Deum, defendendo peccata sua, ibi constituturus est, ubi constituit Sanctos Apostolos, Prophetas, Patriarchas, et Fideles suos bene de se meritos, sibi servientes, ambulantes in castitate, modestia, humilitate, eleemosynas facientes, ignoscentes quod a quoquam perpessi sunt? Talis est enim via Justorum, talis est via Sanctorum tenentium Deum Patrem, tenentium Ecclesiam Matrem; nec illum Parentem, nec istam offendentes, sed in amore utriusque Parentis viventes, et ad haereditatem aeternam properantes, non laeso Patre, non laesa Matre, datur unicuique haereditas. Quia duo parentes nos genuerunt ad mortem; duo parentes nos genuerunt ad vitam. Parentes, qui nos genuerunt ad mortem Adam est, et Heva: Parentes, qui nos genuerunt ad vitam Christus est, et Ecclesia. Et Pater meus, qui me genuit ad mortem, Adam mihi fuit; et Mater mea Heva mihi fuit. Nati sumus secundum istam progeniem carnis ex munere quidem Dei, quia et istud munus non est alterius, sed Dei: Et ta-

men, Fratres, quomodo nati sumus? Certe ut moriamur —Tu autem.

℣. Intuere, Domine, quia facta est desolata civitas plena divitiis: sedet in tristitia Domina gentium: * Non est qui consoletur eam, nisi tu Deus noster.

℟. Plorans ploravit in nocte, et lacrymae ejus in maxillis ejus—Non est.

Lectio vi.

Et habemus haereditatem promissam a Christo vitam aeternam, secundum quod Verbum Caro factum est, et habitavit in nobis. Nutritus crevit, passus, mortuus, et resuscitatus accepit haereditatem Regnum Coelorum. In ipso homine accepit resurrectionem, et vitam aeternam, in ipso homine accepit, in Verbo autem non accepit: quia incommutabiliter manet ab aeterno in aeternum. Quia ergo accepit resurrectionem, et vitam aeternam, caro illa, quae resurrexit, et vivificata ascendit in Coelum, hoc nobis promissum est. Ipsam haereditatem expectamus vitam aeternam. Adhuc enim non totum corpus accepit, quia caput in Coelo est, membra adhuc in terra sunt: Nec caput solum accepturum est haereditatem, et Corpus relinquetur: Totus Christus accepturus est haereditatem. Totus secundum hominem, idest caput et corpus. Membra ergo Christi sumus, speremus haereditatem: quia cum ista omnia transierint, hoc bonum accepturi sumus, quod non transibit, et hoc malum evasuri, quod non transibit; aeterna sunt enim utraque. Non enim aliquid

non aeternum promisit suis, nec aliquid temporale minatus est impiis. Quomodo vitam, beatitudinem, regnum, haereditatem sempiternam sine fine promisit Sanctis; sic ignem aeternum minatus est impiis. Si quod promisit, nondum amamus, saltem quod minatus est, timeamus — Tu autem.

℟. Ornaverunt faciem templi coronis aureis, et dedicaverunt Altare Domino: * Et facta est laetitia magna in populo.

℣. In Hymnis, et confessionibus benedicebant Dominum — Et facta. — Gloria Patri — Et facta.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO VII. *Cap. 3.*

In illo tempore: Dixit Jesus Nicodemo: emo ascendit in Coelum, nisi qui descendit de Coelo, Filius hominis, qui est in Coelo — Et reliqua.

Homilia S. Maximi Episcopi.

De Pass. et Cruce Christi Domini nostri.

Legimus in veteri testamento, cum Moyses Sanctus Filios Israel de captivitate AEgypti produxisset, atque idem Populus in deserto gravi a serpentibus incursione laboraret, nec aliqua illis armorum defensio posset obsistere, tunc Sanctum Moysem divino repletum Spiritu, Serpentem AEneum affixum ligno inter medias morientium ere-

xisse turbas, et mandasse populo, ut de illo signo spem gereret sanitatis, atque hac de re tantam medicinam contra morsum aspidum provenisse, ut quisquis vulneratus in illam serpentis crucem, aut respiceret, aut speraret, statim remedium salutis acciperet. Cujus facti etiam Dominus in Evangelio meminit dicens: Sicut Moyses exaltavit serpentem in deserto; ita exaltari oportet filium hominis. Unde si affixus serpens ligno Filiis Israel contulit sanitatem, quanto magis salutem praestat populis Dominus in patibulo crucifixus? Et si figura tantum profuit, quantum prodesse credimus veritatem? Serpens igitur primus crucifigitur — Tu autem.

℟. Laudabilis populus, * Quem Dominus exercituum benedixit dicens: opus manuum mearum tu es, haereditas mea Israel.

℣. Beata gens, cujus est Dominus Deus, populus electus in haereditatem. Quem Dominus

Lectio viii.

Recte plane, ut quia primus apud Deum peccaverat Diabolus, primus Crucis sententia feriretur. In ligno enim crucifigitur rationabiliter factum, ut quia homo in Paradiso per Arborem concupiscentiae deceptus fuerat, nunc idem per ligni arborem salvaretur, atque eadem materia, quae causa mortis fuerat, esset remedium sanitatis. Deinde post serpentem in Salvatore homo ipse crucifigitur, scilicet ut post auctorem puniatur, et facinus: Per primam enim Crucem vindicatum est in serpentem, per se-

cundam in venena serpentis; hoc est, primum auctor ipse punitur, deinde ejus malignitas condemnatur. Virus enim quod persuasione sua in hominem transfuderat, nunc rejicitur, nunc curatur; nam cum homo passioni adjicitur, non morti traditur, sed mortis in eo facinus emendatur — Tu autem.

℟. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus.

℣. Tres sunt, qui testimonium dant in Coelo, Pater, Verbum, et Spiritus Sanctus: et hi tres unum sunt — Sanctus — Gloria Patri — Plena.

Lectio IX.

Hoc enim egit Dominus per hominem, quem suscepit, ut dum innocens patitur, praevaricationis illius diabolicae in eo inobedientia corrigatur, et deinceps liber a culpa fieret, ac liber esset a morte. Habentes igitur Dominum Jesum, qui nos passione sua liberavit, in ipsum aspiciamus semper: et de ipsius ligno speremus nostris vulneribus medicinam, hoc est: Si forte nobis venenum avaritiae se diffundit, ipsum consideremus, et sanat. Si scorpionis nos libido compungit, ipsum rogemus, et curat. Si terrenarum cogitationum nos morsus lacerant, eumdem precemur, et vivimus. Hi enim sunt spirituales Serpentes animarum nostrarum, propter quos conculcandos Dominus crucifixus est — Tu autem.

Te Deum laudamus.

QUARTA DIE.

Non impedita infra octavam SS. Redemptoris.

In I. Nocturno Lect. de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Ex Opusculo secundo S. Bernardi Abbatis.

Contra quaedam Capitula de erroribus Abaleardi.

Lectio iv.

Quis negat Omnipotenti ad manum fuisse alios, et alios modos nostrae Redemptionis, justificationis, liberationis? Verum hoc non praejudicat hujus, quem e multis elegit, efficaciae, et fortasse is praestat, per quem in Terra oblivionis, gravedinis, lapsus nostri, tot et tantis gravaminibus Reparatoris fortius, et vivacius admoneremur. Alias autem nemo hominum novit, nec noscere ad plenum potest, quid boni ad gratiam, quid congruentiae ad sapientiam, quid decoris ad gloriam, quid commodi ad salutem, penes se ipsam contineat hujus venerandi Mysterii inscrutabilis altitudo : quam Propheta considerans expavit , non penetravit, et Praecursor Domini indignum se judicavit, qui penetraret. — Tu autem.

℟. A dextris est mihi Dominus, ne commovear: * Propter hoc dilatatum est cor meum, et exultavit lingua mea.

℣. Dominus pars haereditatis meae, et Calicis mei — Propter hoc.

LECTIO V.

Certum si non licet perscrutari divinae Sacramentum voluntatis, licet tamen sentire effectum operis, fructum utilitatis percipere. Et quod licet scire, non licet tacere: quia gloria regum celare verbum, et gloria Dei investigare sermonem. Fidelis sermo, et omni acceptione dignus! Quoniam cum adhuc peccatores essemus, reconciliati sumus Deo per mortem Filii ejus. Ubi reconciliatio, et remissio peccatorum? Nam si dicente Scriptura, peccata nostra separant inter nos, et Deum, manente peccato non est reconciliatio. In quo ergo remissio peccatorum? Hic calix, inquit, novi Testamenti in meo Sanguine, qui pro vobis effundetur in remissionem peccatorum. Itaque ubi reconciliatio, ibi remissio peccatorum. Et quid ipsa, nisi justificatio? — Tu autem.

℟. Intuere, Domine, quia facta est desolata civitas plena divitiis: sedet in tristitia Domina gentium: * Non est, qui consoletur eam, nisi tu Deus noster.

℣. Plorans ploravit in nocte, et lacrymae ejus in maxillis ejus — Non est.

LECTIO VI.

Sive igitur reconciliatio, sive remissio peccatorum, sive justificatio sit, sive etiam redemptio, vel liberatio de vinculis Diaboli, a quo captivi tenebamur ad ipsius voluntatem, intercedente morte Unigeniti obtinemus, justificati gratis in Sanguine ipsius, in quo, sicut idem dicit, ha-

bemus redemptionem per Sanguinem ejus, et remissionem peccatorum, secundum divitias gratiae ejus. Cur, inquis, per sanguinem, quod potuit facere per sermonem? Ipsum interroga. Mihi scire licet, quod ita, cur ita, non licet. Numquid dicit figmentum ei, qui se finxit: quid me finxisti sic? — Tu autem.

℟. Ornaverunt faciem templi coronis aureis, et dedicaverunt Altare Domino: * Et facta est laetitia magna in popolo.

℣. In Hymnis, et confessionibus benedicebant Dominum — Et facta — Gloria Patri — Et facta.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. *Cap. 3.*

In illo tempore: Dixit Jesus Nicodemo: nemo ascendit in Coelum, nisi qui descendit de Coelo, Filius hominis, qui est in Coelo — Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae Presbyteri.

In Evang. Joannis. Cap. 3.

Mira Magisterii coelestis arte Dominus Magistrum Legis Mosaicae ad spiritualem Legis ejusdem sensum inducit, recordans historiae veteris, et hanc in figuram suae passionis, atque humanae salvationis factam edisserens. Narrat quippe liber Numerorum, quia pertaesus in eremo

Populus Israel itineris longi, ac laboris murmuravit contra Dominum, et Moysen: ideoque Dominus immiserit in illum ignitos serpentes, ad quorum plagas, et mortes plurimorum cum clamarent ad Moysen, et ille oraret, jussit eum Dominus facere serpentem aeneum, et ponere pro signo: Qui percussus, inquit, aspexerit eum, vivet; et ita factum est — Tu autem.

℟. Laudabilis populus, * Quem Dominus exercituum benedixit dicens: opus manuum mearum tu es, haereditas mea Israel.

℣. Beata gens, cujus est Dominus Deus, populus electus in haereditatem. — Quem Dominus

Lectio viii.

Plagae igitur serpentium ignitorum venena sunt, et incentiva vitiorum, quae animam, quam tangunt, spirituali morte perimunt. Et bene murmurans contra Dominum populus, serpentum morsibus sternebatur, ut ex ordine flagelli exterioris agnosceret, quantam intus perniciem murmurando pateretur. Exaltatio autem serpentis aenei, quem dum percussi aspicerent, sanabantur, passionem nostri Redemptoris signat in Cruce, in cujus solum fide Regnum mortis, et peccati superatur. Recte etenim per serpentes peccata, quae animam simul, et corpus ad interitum trahunt, exprimuntur; non solum, quia igniti, quia virulenti, quia ad perimendum sunt astuti, verum etiam quia per serpentem primi parentes nostri ad pec-

candum persuasi, ac de immortalibus sunt peccando mortales effecti — Tu autem.

℟. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth : * Plena est omnis terra gloria ejus.

℣: Tres sunt, qui testimonium dant in Coelo,—Pater, Verbum, et Spiritus Sanctus: et hi tres unum sunt.—Sanctus — Gloria Patri — Plena.

Lectio ix.

Recte per serpentem aeneum Dominus ostenditur, quia venit in similitudinem carnis peccati: quia sicut aeneus serpens effigiem quidem ignitis serpentibus similem, sed nullum prorsus in suis membris habuit ardorem veneni nocentis, quin potius percussos a serpentibus sua exaltatione sanabat. Sic nimirum, sic Redemptor humani generis, non carnem peccati, sed similitudinem induit carnis peccati, in qua mortem Crucis patiendo credentes in se ab omni peccato, et ab ipsa etiam morte liberaret. Sicut ergo Moyses exaltavit serpentem in deserto ; ita, inquit, exaltari oportet filium hominis ; quia sicut illi, qui exaltatum pro signo serpentem aeneum aspiciebant, sanabantur ad tempus a temporaria morte, et a plaga, quam serpentum morsus intulerat: ita et qui mysterium Dominicae passionis, credendo, confitendo, sinceriter imitando aspiciunt, salvantur in perpetuum ab omni morte, quam peccando in anima pariter, et carne contraxerunt.

Te Deum laudamus.

QUINTA DIE.

Non impedita infra Octavam SS. Redemptoris.
In I. Nocturno. Lectiones de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.
In Purificat. B. Mariae Virg.

Lectio IV.

Suscepimus, Deus, misericordiam tuam in medio templi tui. Suscepit hanc misericordiam Domini David, suscepit Simeon, suscepimus et nos, et quicumque sunt praeordinati ad vitam. Siquidem Christus heri et hodie, et in aeternum. In medio enim templi misericordia est, non in angulo, aut diversorio, quia non est personarum acceptio apud Deum. In communi posita est, offertur omnibus, et nemo illius expers, nisi qui renuit. Derivantur aquae tuae foras, Domine Deus, nihilominus tamen fons tuus tibi proprius est, et non bibit alienus ex eo. Qui tuus est non videbit mortem, donec viderit Christum Domini, ut securus dimittatur in pace. Quidne dimittatur in pace, qui Christum Domini habet in pectore? Ipse enim est pax nostra, qui per fidem habitat in cordibus nostris. Tu quomodo hinc exibis, anima misera, quae ducem itineris Jesum ignoras? Ignorantiam enim Dei quidam habent. Unde hoc? Nempe quia lux venit in mundum, et dilexerunt homines magis tenebras, quam lucem — Tu autem.

℟. A dextris est mihi Dominus, ne commovear: * Propter hoc dilatatum est cor meum, et exultavit lingua mea.

℣. Dominus pars haereditatis meae, et Calicis mei — Propter hoc.

LECTIO V.

Et lux (inquit) in tenebris lucet, et tenebrae eam non comprehenderunt, ac si dicat: et in plateis derivantur aquae, et alienus non bibit ex eis, et misericordia in medio templi est, nemo tamen accedit ex his, quos manet aeterna damnatio: Medius vestrum stat, o miseri, quem vos nescitis, ut morientes, antequam videritis Christum Domini, non in pace dimittamini; sed potius rapiamini a rugientibus praeparatis ad escam. Suscepimus, Deus, misericordiam tuam in medio templi tui. Longe est haec gratiarum actio a voce illa gementis: Domine in Coelo misericordia tua, et veritas tua usque ad nubes. Quid enim? Videtur ne tibi in medio fuisse misericordiam, cum apud solos coeligenas Spiritus haberetur? At ubi sane minoratus est Christus paulo minus ab Angelis, factusque est Dei, et hominum mediator, ac velut lapis angularis pacificavit per Sanguinem suum, quae in Coelis sunt, et quae super terram. Ex hoc plane jam suscepimus, Deus, misericordiam tuam in medio templi tui — Tu autem.

℟. Intuere, Domine, quia facta est desolata civitas plena divitiis: sedet in tristitia Domina gentium: * Non est, qui consoletur eam, nisi tu Deus noster.

℣. Plorans ploravit in nocte, et lacrymae ejus — Non est. —

LECTIO VI.

Eramus enim et nos natura filii irae, sed consequuti sumus misericordiam. Cujus irae filii? Et quam misericordiam consequuti? Nempe filii ignorantiae, ignaviae, captivitatis: Et consequuti sumus sapientiam, virtutem, redemptionem. Ignorantia Mulieris seductae excaecaverat nos: Mollities viri abstracti, et illecti a propria concupiscentia enervaverat nos: Malitia Diaboli expositos juste a Deo captivaverat nos. Sic ergo nascimur universi, primum quidem viae civitatis habitaculi prorsus ignari: deinde imbecilles, et ignavi, ut etsi nobis nota esset via vitae, propria tamen praepediremur, et detineremur inertia: postremo captivi sub pessimo, crudelissimoque tyranno, ut licet prudentes essemus, atque robusti, ipsa tamen miserae servitutis opprimeremur conditione. Numquid non misericordia, et miseratione multa opus habet tanta miseria? Aut certe si jam salvi facti sumus ab hac triplici ira per Christum, qui factus est nobis sapientia a Deo Patre, et justitia, et Sanctificatio, et Redemptio. Quanta nobis vigilantia opus est, dilectissimi, ne forte (quod absit) inveniantur nostra novissima pejora prioribus, si denuo contingat iram incendere, utpote qui non natura jam, sed propria voluntate filii irae sumus? — Tu autem.

℟. Ornaverunt faciem templi coronis aureis, et dedicaverunt Altare Domino: * et facta est laetitia magna in populo.

℣. In Hymnis, et confessionibus benedicebant Dominum — Et facta — Gloria Patri — Et facta.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO VII. *Cap. 3.*

In illo tempore: Dixit Jesus Nicodemo: Nemo ascendit in Coelum, nisi qui descendit de Coelo, Filius hominis, qui est in Coelo — Et reliqua.

Homilia S. Cyrilli Alexandrini.

Ex Com. in Joan. lib. 2. cap. 50.

Et sicut Moyses exaltavit serpentem in Deserto: ita exaltari oportet Filium hominis, ut omnis qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat vitam aeternam. Cum causam attulerit, quare ad sublimiora sermo sibi non exit, ad ea descendit, quae obumbrata a Moyse facta fuerunt. Non enim ignorabat potius eum figuris, quam spirituali doctrina, ad veritatis vos posse cognitionem devenire. Oportere autem omnino se ipsum, asserit, modo Mosaici serpentis exaltari: ita historiae inquisitionem, latentensque in ea figuras rimari hortatur, ac illud quasi rursus inculcat: Scrutamini Scripturas, quia ipsae sunt, quae testimonium perhibent de me. Serpentes enim in Judaeos olim in deserto insiliebant. Cumque more spicarum tempore messis caderent, divinam opem supplices requirebant: misericors autem Dominus serpentem ex aere Moysi exaltari jussit, ut ea in re discerent fide salutem sperare. — Tu autem.

℟. Laudabilis populus, * Quem Dominus exercituum benedixit, dicens : opus manuum mearum tu es, haereditas mea Israel.

℣. Beata gens, cujus est Dominus Deus populus electus in aereditatem — Quem Dominus.

LECTIO VIII.

Morsu enim serpentis laborantibus unicum erat remedium, exaltatum eum fide serpentem aspicere. Haec quidem historia est, in qua, velut in tabula, totum figuratae Incarnationis mysterium obumbratur. Serpens enim peccatum, quod humanum genus pascebatur, significat, quodque variis morsibus venenum hominibus infundit, quod effugere nullo alio pacto natura humana poterat, nisi auxilio, atque ope divina — Tu autem.

℟. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus.

℣. Tres sunt, qui testimonium dant in Caelo, Pater Verbum, et Spiritus Sanctus: et hi tres unum sunt — Sanctus — Gloria Patri — Plena.

LECTIO IX.

Verbum igitur Dei factum in similitudinem carnis peccati, in carne sua peccatum damnavit, ut scribitur: Respicientibusque in eum fide sincera, aeternae salutis largitor ostenditur. Quod autem in sublime serpens exaltatus fuit, in eam cognitionem passionem Christi perven-

turam denotabat: ut sicut ipse quoque praedixerat, nemo sit, qui in Cruce passum fuisse ipsum ignoret—Tu autem.

Te Deum laudamus.

Quotiescumque aliqua dies infra hanc Octavam fuerit impedita, si die sequenti fit Officium de Octava, legantur Lectiones de die praecedenti impedita et hoc modo semper sufficiens Lectiones propriae in quacumque die Julii inciderit Dominica tertia ejusdem Mensis.

DOMINICA IV. JULII.

IN DIE OCTAVA SS. REDEMPTORIS

DUPLEX

Omnia dicuntur, ut in die Festo ejusdem cum nona Lectione Homiliae, et commemoratione Dominicae occurr.

Sed si Lectiones secundi, et tertii Nocturni alicujus diei infra hanc Octavam lectae non sunt, eae legendae erunt isto die. Lectio IX. erit de Dominica, et fit de ea commem., ut supra.

DIE XIII. JULII.

IN FESTO S. ANACLETI PAPAE, ET MART.

SEMIDUPLEX.

Omnia de Comm. unius Mart. Oratio Deus qui nos. *Lectiones I. Noct. de script. occurrente.*

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Anacletus natione Graecus, Patre Antioco, multis rebus praeclare gestis celeberrimus, post interregnum Pontifi-

cium quatuor mensium, et decem dierum anno Christi centesimo tertio, Christianae Religionis summum Pontificatum adeptus. Clementi per martyrium sublato, tertio nonas Aprilis subrogatur; seditque in Cathedra Petri novem annos, tres menses, et dies decem. Presbyteris quinque, tribus Diaconis, et sex Episcopis duplici ordinatione creatis sub Trajano Imperatore — Tu autem.

℟. Honestum.

LECTIO V.

Hic Principi Apostolorum memoriam, seu Ecclesiam, gratus et memor tanti beneficii ab eo accepti, per sacri Ordinis collationem, dum adhuc Presbyter esset, in Vaticano extruxit, atque ornavit, Apostolorum trophaeum ab antiquis patribus merito appellatam, quam nullo unquam, furentis licet persecutionis turbine, dejici potuisse, sed, quod omnem admirationem superat, majore in dies gloria auctam fuisse, compertum est; futurum sane sequuturis temporibus, majoris et amplioris molis nobile redimentum — Tu autem.

℟. Desiderium.

LECTIO VI.

Res ab eo gestae, quas mirificas fuisse, multis argumentis conjicere licet, communi Scriptorum antiquorum naufragio obscurae, atque obrutae manserunt. Multa ad religionem, et disciplinam spectantia prudenter statuit, ac prae caeteris, ut Episcopus a paucioribus, quam tribus Episcopis minime consecraretur: ut Clerici sacris Ordi-

nibus publice a proprio Episcopo initiarentur, et ut in Missa, peracta Consecratione, omnes communicarent. Obiit tandem martyrio coronatus, tertio idus Julii, et juxta Corpus Beati Petri sepultus est — Tu autem.

℟. Stola jucunditatis.

In III. Noct. *Homilia in Evang.* Si quis venit ad me *ut in eodem Comm. 1. loco.*

DIE XVII. JULII.

IN FESTO S. ALEXII CONFESSORIS.

SEMIDUPLEX

Omnia ut in Comm. Confes. non Pont. praeter sequent.

Oratio

Deus, qui beatum Alexium Confessorem tuum in mundi contemptu mirabilem effecisti: praesta quaesumus, ut intercessionis ejus auxilio fideles tui terrena despiciant, et ad coelestia semper aspirent — Per Dominum.

In I. Noct. Lectiones de scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Alexius Romanus Euphemiani Senatoris filius piissime, ac liberalissime in paterna domo a teneris annis educatus, assiduo Christianarum virtutum exercitio, adeo in Jesu Christi amorem exarsit, ut secum statuerit familiae nobilitatem, patrimonii amplitudinem, mundi illecebras et voluptates ejusdem imitationi postponere. Quare

prima nuptiarum nocte ductam parentum voto conjugem peculiari Dei monitu intactam reliquit — Tu autem.

℟. Honestum fecit.

LECTIO V.

Clam itaque e domo abscedens, illustrium orbis terrae Ecclesiarum peregrinationem suscepit. In quo instituto cum ignotus septendecim annos transegisset, aliquando apud Edessam Syriae urbem per imaginem sanctissimae Mariae Virginis nomine divulgato, ut inanem mundi gloriam declinaret, inde navi discessit; mox ad portum Romanum appulsus, ac Patri, Deo ita disponente, obviam factus, ab eodem in propria domo tanquam alienus pauper hospitio receptus est — Tu autem.

℟. Amavit eum.

LECTIO VI.

Hoc in loco, ut nova mundum arte deluderet, durum certamen aggressus, inter uxoris et parentum diutinos questus, inter famulorum contemptum per decem et septem annos admirandae virtutis, et invictae patientiae exemplum se praebuit soli Deo notus. Post mortem scripto suo agnitus, in quo nomen, genus, et totius vitae cursus continebantur, Innocentio primo Pontifice Maximo, ad Ecclesiam sancti Bonifacii, quae etiam sancti Alexii nomine appellatur, summo honore delatus est, ubi ad hanc usque diem pia fidelium veneratione colitur. Ejusdiem Festum Senatus Romanus, ut debitum erga tam insignem concivem suum pietatem ostenderet a Summo

Pontifice Clemente duodecimo ritu solemniori Romae, et ejus districtu celebrandum impetravit — Tu autem.

℟. Iste homo perfecit.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum *Cap. 19*

In illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, et secuti sumus te: quid ergo erit nobis? — Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

Arbitror verba lectionis hujus ea esse, de quibus ad immortalem sponsum a finibus terrae clamat Ecclesia: Propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras: haec nempe sunt verba, quae contemptum Mundi in universo mundo, et voluntariam persuasere hominibus paupertatem, haec sunt, quae Monachis claustra replent, deserta Anachoretis. Haec, inquam, sunt verba, quae AEgiptum spoliant, et optima quaeque ejus vasa diripiunt. Hic sermo vivus et efficax, convertens animas felici aemulatione sanctitatis, et veritatis promissione fideli — Tu autem.

℟. Iste est.

LECTIO VIII.

Nam et mundus transit, et concupiscentia ejus, et relinquere haec magis expedit, quam relinqui. Ecce, inquit, reliquimus omnia, et secuti sumus te. Nimirum

quia exultavit ut gigas ad currendam viam, nec currentem, sequi poterat oneratus. Sed nec inutilis commutatio, pro eo, qui supra omnia est, omnia reliquisse, nam, et simul cum eo donantur omnia, et ubi apprehenderis eum, erit unus ipse omnia in omnibus, qui pro ipso omnia reliquerunt. Omnia sane dixerim, non tantum possessiones, sed etiam cupiditates, et eas maxime — Tu autem.

℟. Sint lumbi.

LECTIO IX.

Petrus cogitatum suum jactans in Domino, et omnem solicitudinem suam in eum projiciens, certus quod illi foret cura de eo, reliquit omnia, secutus est Dominum, nec interrogans quidam de praemio, donec ex periculo divitum, quod Salvator prosequebatur, sumeret occasionem percunctandi: quid ergo erit nobis? Ait illi Jesus: Amen dico vobis. Verbum confirmationis praemittitur, magnum noveris esse, quod sequitur. In regeneratione sedebitis et vos: consequemini, ait, quem sequimini, et cum ipse sederit, et vos pariter sedeatis. O sessio! quis mihi tribuat, ut dignis exprimam verbis, quod de sessione hac cordis affectione concipio? Imo quis tribuat mihi sessionis hujus imperturbata frui requie, quam desidero, quam cupio, quam requiro? — Tu autem.

Te Deum laudamus.

Missa propria ut in fine Missali Rom.

DIE XX. JULII.

IN FESTO SANCTI ELIAE PROPHETAE.

DUPLEX MAJUS.

Pro Civitate Altamurae Pat. min. prin.

Ad Vesperas.

Antiph. Zelo zelatus sum pro Domino Deo Exercituum, quia dereliquerunt pactum tuum filii Israel.

Psalm. Dixit Dominus Domino meo etc.

Antiph. Usquequo claudicatis in duas partes? Si Dominus est Deus, sequimini eum.

Psalm. Confitebor tibi Domine in toto corde meo etc.

Antiph. Si homo Dei sum , descendat ignis de coelo, et devoret te, et quinquaginta tuos.

Psalm. Beatus vir, qui timet Dominum etc.

Antiph. Non ego turbavi Israel, sed tu, et domus patris tui, qui dereliquisti mandata Domini.

Psalm. Laudate pueri Dominum etc.

Antiph. Occidisti insuper, et possedisti: Ecce ego inducam super te malum, et demetam posteriora tua.

Psalm. Lauda Jerusalem Dominum etc.

Capitulum. *Eccl. 48.*

Surrexit Elias Propheta quasi ignis , et verbum ipsius quasi facula ardebat. Qui induxit in populos famem , et irritantes illum invidia sua pauci facti sunt.

Hymnus

Nunc juvat celsi properare ad alta
Mente Carmeli juga, et ore pleno
Vatis Eliae meritos referre
Laudis honores.
Dum fames Terras premeret, ministro
Utitur Corvo: viduae farinam
Sufficit solers, oleoque manat
Hydria pingui.
Hic, Deo fusis precibus, reductum
Finibus mortis puerum parenti
Reddit, orando valet expetitam
Reddere lucem.
Claudit et nubes, aperitque verbo:
Imperat post tres properanter annos
Decidant Coelo, sitiensque tellus
Hauriat imbres.
Sit Patri summo, genitaeque Proli,
Et tibi compar utriusque sancte
Spiritus, laus, imperium, potestas,
Tempus in omne. Amen.

℣. Verbo Domini continuit coelum:
℟. Et dejecit de coelo ignem ter.

Ad Magnificat.

Antiph. Ecce ego mittam Vobis Eliam Prophetam, antequam veniat dies Domini magnus, et horribilis, et con-

vertet cor patrum ad filios, et cor filiorum ad patres eorum.

Oratio

Praesta, quaesumus omnipotens Deus, ut qui beatum Eliam Prophetam tuum igneo curru mirabiliter elevatum esse credimus, eodem interveniente ad coelestia sublevemur, et Sanctorum tuorum consortio gaudeamus. Per Dominum.

Ad Matutinum.

Invitatorium.

Regem Prophetarum Dominum, Venite adoremus.

Psalm. Venite exultemus etc.

Hymnus

Nunc juvat celsi, *ut in primis Vesperis.*

IN I. NOCTURNO.

Antiph. Factum est autem, ut aegrotaret filius mulieris matris familias, et erat languor fortissimus.

Psalm. Beatus vir etc. *Ut in Comm. Conf. non Pont.*

Antiph. Dixit mulier ad Eliam: quid mihi, et tibi, vir Dei? Ingressus es ad me, ut rememorarentur iniquitates meae, et interficeres filium meum?

Antiph. Ait Elias ad viduam: da mihi filium tuum. Et clamavit ad Dominum, et revixit puer.

℣. Verbo Domini continuit Coelum.

℟. Et dejecit de Coelo ignem ter.

De Libro Tertio Regum.

Lectio I. *Cap. 17.*

Dixit Elias Thesbites de habitatoribus Galaad ad Achab: Vivit Dominus Deus Israel, in cujus conspectu sto, si erit annis his ros et pluvia, nisi juxta oris mei verba. Et factum est verbum Domini ad eum dicens: Recede hinc, et vade contra Orientem, et abscondere in torrente Carrith, qui est contra Joardanem, et ibi de torrente bibes: corvisque praecepi, ut pascant te ibi. Abiit ergo, et fecit juxta verbum Domini. Cumque abiisset, sedit in torrente Carrith, qui est contra Jordanem. Corvi quoque deferebant ei panem, et carnes mane; similiter panem, et carnes vesperi, et bibebat de torrente. Post dies autem siccatus est torrens: non enim pluerat super terram. Factus est ergo sermo Domini ad eum, dicens: Surge, et vade in Sarephta Sidoniorum, et manebis ibi: praecepi enim ibi mulieri viduae, ut pascat te — Tu autem.

℟. Recede hinc, et vade contra Orientem, Dixit Dominus ad Eliam: * Qui abiit, et fecit juxta verbum Domini.

℣. Abscondere in torrente Carrith, et ibi de torrente bibes; corvisque praecepi, ut pascant te ibi — Qui abiit.

Lectio II.

Surrexit, et abiit in Sarephta. Cumque venisset ad portam Civitatis, apparuit ei mulier vidua colligens ligna, et vocavit eam, dixitque ei: da mihi paululum aquae in

vase, ut bibam. Cumque illa pergeret, ut afferret, clamavit post tergum ejus, dicens: Affer mihi, obsecro, et bucellam panis in manu tua. Quae respondit: Vivit Dominus Deus tuus, quia non habeo panem, nisi quantum pugillus capere potest farinae in hydria, et paululum olei in lecytho: en colligo duo ligna, ut ingrediar, et faciam illud mihi, et filio, ut comedamus, et moriamur. Ad quam Elias ait: Noli timere, sed vade, et fac sicut dixisti: verumtamen mihi primum fac de ipsa farinula subcinericium panem parvulum, et affer ad me: tibi autem et filio tuo facies postea. Haec autem dicit Dominus Deus Israel: Hydria farinae non deficiet, nec lecythus olei minuetur usque ad diem, in qua Dominus daturus est pluviam super faciem terrae. Quae abiit, et fecit juxta verbum Eliae: et comedit ipse, et illa, et domus ejus: et ex illa die hydria farinae non defecit, et lecythus olei non est imminutus, juxta verbum Domini, quod loquutus fuerat in manu Eliae — Tu autem.

℟. Abiit mulier, et fecit juxta verbum Prophaetae: * Et comedit ipse, et illa, et domus ejus.

℣. Ex illa die hydria farinae non defecit, et lecythus olei non est imminutus juxta verbum Eliae. Et comedit.

Lectio III.

Factum est autem post haec, et aegrotavit filius mulieris matris familias, et erat languor fortissimus, ita ut non remaneret in eo halitus. Dixit ergo ad Eliam: quid mihi, et tibi vir Dei? Ingressus es ad me, ut rememorarentur

iniquitates meae, et interficeres filium meum? Et ait ad eam Elias : da mihi filium tuum. Tulitque eum de sinu ejus , et portavit in coenaculum , ubi ipse manebat , et posuit super lectulum suum. Et clamavit ad Dominum, et dixit: Domine Deus meus, etiamne viduam, apud quam ego utcumque sustentor, afflixisti , ut interficeres filium ejus : Et expandit se , atque mensus est super puerum tribus vicibus, et clamavit ad Dominum, et ait: Domine Deus meus , revertatur , obsecro, anima pueri hujus in viscera ejus. Et exaudivit Dominus vocem Eliae: et reversa est anima pueri intra eum et revixit—Tu autem.

℟. Reversa est anima pueri intra eum , et revixit, et tradidit matri suae, et ait illi: * En vivit filius tuus.

℣. Tulit Elias puerum, et deposuit eum in inferiorem domum, dicens — En vivit — Gloria Patri — En vivit.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. Factum est verbum Domini ad Eliam, dicens: vade, et ostende te Achab, ut dem pluviam super faciem terrae.

Antiph. Ait Elias ad Achab: Ascende, comede, et bibe, quia sonus multae pluviae est.

Antiph. Manus Domini facta est super Eliam , accinctisque lumbis currebat ante Achab , donec veniret in Israel.

℣. Tu ungis Reges ad poenitentiam.

℟. Et Prophetas facis successores post te.

Ex Libro Sancti Epiphanii Episcopi.

De Vitis Prophetarum.

Lectio iv.

Elias Propheta ex Thesbis existebat e continente Arabum, de Tribu Aaron Levita. Morabatur autem in Galaad: quoniam Thesbis erant aedes Sacerdotibus consecratae, ac destinatae. Quem cum eniteretur parens ejus, ejusmodi Sabae patri visio apparuit; Viri niveum quemdam praeseferentes habitum, pusionem salutabant, matrisque uberibus in ignem evellebant, quin et flammam ignis cibi loco ministrabant. Profectus est itaque in Jerusalem genitor, visaque ad Sacerdotes retulit. Respondit autem illi Chrematismus, hoc est Oraculum, sive Responsor : Cave manifestum facias : erit quippe lumen filii hujus domicilium, sermoque ejus demonstratio, ac sententia, et judicabit Israel cum igne; tum romphaea. Hic est ille Elias, qui ter ignem et Coelo deduxit: quique imbrem sua lingua gestavit, mortuos item suscitavit, et in Coelum denique nimbo, seu turbine ignis assumptus est. — Tu autem.

℟. Ait Abdias ad Eliam : cum recessero a te, Spiritus Domini asportabit te in locum, quem ego ignoro, et tu dicis : * Dic Domino tuo : Adest Elias.

℣. Dixit Elias: Vivit Dominus exercituum; ante cujus vultum sto, quia hodie apparebo ei.—Dic Domino.

Ex Libro Sancti Isidori Episcopi.

De Vita, et morte Sanctorum.

Lectio v.

Elias, qui interpretatur Dominus Deus, Thesbites, Sacerdos magnus, atque Propheta, habitator solitudinis, fide plenus, devotione summus, in laboribus fortis, industria solers, excellenti ingenio praeditus, in exercitatione disciplinae rectus in sancta meditatione assiduus, metuque mortis intrepidus. Verberavit tyrannos, sacrilegos interfecit, multisque signis virtutum effulsit. Triennii siccitate clausit imbribus coelum. Oravit rursum, et coelum dedit pluvias. Mortuum mulieris filium suscitavit. Cujus virtute hydria farinae non defecit, et vas olei perpetuo fonte manavit. Cujus verbo super sacrificium ignis de coelo venit. Duos quinquagenarios cum militibus coelesti igne combussit. Jordanem transiens, tactu melotis abrupit acquas. — Tu autem.

℟. Cum venisset Elias ad portam Civitatis, apparuit ei mulier vidua, colligens ligna, et vocavit eam dixitque ei: * Da mihi paululum aquae in vase, ut bibam.

℣. Cumque illa pergeret, ut afferret, clamavit post tergum ejus dicens: Affer mihi, obsecro, et buccellam panis in manu tua — Da mihi.

Lectio vi.

Post haec igneo curru in coelum raptus; ascendit, venturus, juxta Malachiam Prophetam, in fine Mundi, prae-

cursurus Christum, annunciaturus ultimum ejus adventum cum magnis virtutibus, prodigiisque signorum, ita ut bellum gerat Antichristus adversus eum, et Henoch, qui cum eo venturus est, et occidet eos. Cadavera vero eorum tribus diebus, et sex horis in plateis insepulta jacebunt. Dehinc suscitati a Domino regnum Antichristi plaga magna percutient. Post haec veniet Dominus, et interficiet Antichristum gladio oris sui, et eos, qui adoraverunt eum, et regnabit Dominus cum omnibus Sanctis suis in aeternum. — Tu autem.

℟. Expandit se, atque mensus est Elias super puerum tribus vicibus, et clamavit ad Dominum: * Et exaudivit Dominus vocem Eliae.

℣. Domine Deus meus, revertatur, obsecro, anima pueri hujus in viscera ejus. — Et exaudivit. — Gloria Patri — Et exaudivit.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. Dixit Elias Prophetis Baal: eligite vobis bovem unum, et invocate nomina deorum vestrorum: qui clamabant, et non erat, qui responderet.

Antiph. Cum jam tempus esset, ut offerretur holocaustum, accedens Elias oravit ad Dominum.

Antiph. Orante Elia cecidit ignis Domini, et voravit holocaustum, et ligna, et lapides, pulverem quoque, et aquam, quae erat in aquaeductu lambens.

℣. Beati sunt, qui te viderunt.

℟. Et in amicitia tua decorati sunt.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

LECTIO VII. *Cap. 17.*

In illo tempore: Assumpsit Jesus Petrum, et Jacobum, et Joannem fratrem ejus, et duxit illos in montem excelsum seorsum, et transfiguratus est ante eos. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

Homil. 57. in Matth. paulo post princip.

Cujus autem rei gratia Moysen, et Eliam produxit? Multas quidem dicere quis causas posset. Primum quoniam et turbae, alii Eliam, alii Jeremiam, alii priscorum Prophetarum unum opinabantur; idcirco Moysen, et Eliam caeterorum Prophetarum vertices producit, et quam magnum sit inter servos, et dominum discrimen oculis cernerent, utque recte laudatum crederent Petrum, qui filium Dei eum confessus est. Deinde quoniam assidue quasi transgressorem legis Judaei accusabant, et blasphemare putabant, quasi gloriam Patris nihil ad eum pertinentem vindicaret. Dicebant enim: Hic non est a Deo, quia Sabbathum non servat: et rursus: De bono opere non lapidamus te, sed cum sis homo, Deum te facis: ut ipsa re monstraretur, quia ex invidia haec criminabantur, quia neutri horum criminum subjiceretur, nec legis praevaricator esset, nec alienam gloriam sibi acquireret, aequalem se Patri faciendo, eos produxit in medium, quorum alteruter in alterutra istarum rerum praefulsit. Moysi enim legem dedit; quare non fuisset

passus Moyses conculcari legem, ut Judaei credebant; nec praevaricatorem ejus, et legum latori hostem, lator ipse unquam coluisset. Elias autem pro gloria Dei zelavit; quare non adstitisset ei, qui aequalem se Patri dicebat, si non esset, nec paruisset illi, qui sibi, quod non habebat, vindicaret. — Tu autem.

℟. Ait Elias nuntiis Regis Samariae: numquid non est Deus in Israel, ut eatis ad Beelzebub? Quamobrem haec dicit Dominus: * De lectulo, super quem ascendisti, non descendes, sed morte morieris.

℣. Reversi nuntii ad Ochoziam dixerunt: Vir occurrit nobis dicens: Ite et revertimini ad Regem, et dicetis ei. — De lectulo.

LECTIO VIII.

Ad haec omnia illud etiam possumus dicere, ut tam mortis, quam vitae habere potestatem liquido, ac vere crederetur; utque supernorum, et infernorum Dominus ostenderetur; idcirco Moysen jam mortuum, et Eliam, qui nondum id passus est, in medium produxit. Quartam vero causam Evangelista quoque ipse tetigit. Quaenam igitur illa est? Ut Crucis gloriam ostendat, et tam Petrum, quam reliquos, qui passionem formidabant, consolaretur, et ad sublimius erigeret. Non enim tacebant, inquit, sed loquebantur de gloria, quam completurus erat in Jerusalem, de cruce videlicet, ac passione: sic enim ipsam semper appellabat. — Tu autem.

℟. Factum est, dum tolleret Dominus Eliam per tur-

binem in coelum, * Elisaeus clamabat dicens: Pater mi, pater mi, currus Israel, et auriga ejus.

℣. Cumque pergerent, et incedentes sermocinarentur: ecce currus igneus, et equi ignei diviserunt utrumque, et ascendit Elias per turbinem in coelum. — Elisaeus. — Gloria Patri — Elisaeus.

Lectio ix.

Accedit ad haec omnia virtus quoque virorum singularis, atque praecipua, quam maxime a discipulis flagitabat. Nam quoniam dixit: Si quis vult post me venire, tollat crucem suam, et sequatur me: hac de causa eos, qui centies pro Dei praeceptorum custodia, et populi, qui sibi creditus fuerat, mortem suscepissent, in medium producit, quorum uterque cum animam perdiderit, invenit eam. Atque sane magna libertate adversus Tyrannos loquuti sunt; alter adversus AEgyptum, alter adversus Achab: et quod magnum est pro ingratis hominibus, et inobedientibus, a quibus in atrocia pericula compulsi sunt: qui etsi privati, ac absque potestate fuerant, propositum tamen habuerunt ab Idolorum cultu populum eripere: quorum alter tardus lingua et voce tenuis, alter etiam aliquo modo rusticior, et uterque saecularium divitiarum apprime contemptor. Nam neque Moyses quidquam possidebat, nec Elias praeter Melotem aliquid habebat: praesertim cum veteris essent Testamenti, nec tanta gratia signorum pollerent. — Tu autem.

Te Deum laudamus.

Antiph. Elias, dum zelat zelum legis, receptus est in coelum.

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliquis, ut in Dominica.*

Antiph. Factum est autem, cum levare vellet Dominus Eliam per turbinem in coelum, ibant Elias, et Elisaeus de Galgalis.

Antiph. Tulit Elias pallium suum, et percussit aquas, et divisae sunt, et transierunt ambo per siccum.

Antiph. Cum Elias, et Elisaeus pergerent, et incedentes sermocinarentur, ecce currus igneus, et equi ignei diviserunt utrumque.

Antiph. Ascendit Elias per turbinem in coelum: Elisaeus autem videbat, et clamabat: Pater mi, currus Israel, et auriga ejus.

Capitulum *Eccl. 48.*

Surrexit Elias Propheta quasi ignis, et verbum ipsius quasi facula ardebat, qui induxit in populos famem, et irritantes illum invidia sua pauci facti sunt.

HYMNUS.

Te magne rerum conditor
Mens nostra gliscit laudibus
In hoc Thesbite maximo,
Quem diligis extollere.

Hic namque sacri nominis
Tu zelator provocat
Vates Baal nequissimos ,
Victosque jure interficit.
Illo precante victimas
Absumit ignis coelitus :
Hi perstrepentes acriter
Sunt omnibus ludibrio.
Tum Jezabelis impiae
Vitans furorem noxium
Sub junipero dormiens
Adesse cernit Angelum.
Panem sibi qui proferens
Lymphamque , jussit pergere
Cibo repletum strenue
Ad montis Horeb verticem.
Hoc in cibo jejunium
Tulit quadragenarium :
Hac vi dapes sunt praeditae ,
Quas dextra Dei porrigit.
Omnis tibi sit gloria
Verbum , Pater , Paraclite ,
Inseparata Trinitas ,
Quae condidisti omnia. Amen.

℣. Elias in turbine tectus est.
℟. Et in Elisaeo completus est Spiritus ejus.

Ad Benedictus.

Antiph. Elias homo erat similis nobis passibilis, et oratione oravit, ut non plueret super terram, et non pluit annos tres, et menses sex. Et rursum oravit, et Coelum dedit pluviam, et terra dedit fructum suum.

Oratio.

Praesta quaesumus, omnipotens Deus, ut qui Beatum Eliam Prophetam tuum igneo curru mirabiliter elevatum esse credimus, eodem interveniente ad coelestia sublevemur, et Sanctorum tuorum consortio gaudeamus. Per Dominum.

Ad Tertiam.

Antiph. Factum est.

Capitulum.

Surrexit Elias.

℟. *breve.* Verbo Domini * continuit coelum. — Verbo.

℣. Et dejecit de Coelo ignem ter. — Continuit.

Gloria Patri — Verbo.

℣. Tu ungis Reges ad poenitentiam.

℟. Et Prophetas facis successores post te.

Ad Sextam.

Antiph. Tulit Elias.

Capitulum. *Eccl. 48.*

Verbo Domini continuit Coelum, et dejecit de Coelo ignem ter: sic amplificatus est Elias in mirabilibus suis.

℟. *breve.* Tu ungis Reges * ad poenitentiam. — Tu.

℣. Et Prophetas facis successores post te. — Ad. — Gloria Patri — Tu.

℣. Beati sunt, qui te viderunt.

℟. Et in amicitia tua decorati sunt.

Ad Nonam.

Antiph. Ascendit Elias.

Capitulum. *Eccl. 48.*

Tu sustulisti mortuum ab inferis, de sorte mortis in verbo Domini Dei. Qui, scriptus es in judiciis temporum lenire iracundiam Domini.

℟. *breve.* Beati sunt. * Qui te viderunt — Beati.

℣. Et in amicitia tua decorati sunt.—Qui te.—Gloria Patri — Beati.

℣. Elias in turbine tectus est.

℟. Et in Elisaeo completus est Spiritus ejus.

In secundis Vesperis *omnia, ut in primis praeter Sequentia.*

℣. Beati sunt, qui te viderunt.

℟. Et in amicitia tua decorati sunt.

Ad Magnificat.

Antiph. Tulit Elias pallium suum, et percussit aquas Jordanis, quae divisae sunt in utramque partem, et tran-

sierunt ipse, et Elisaeus per siccum: et ascendit Elias per turbinem in Coelum.

EODEM DIE.

IN FESTO S. HIERONYMI AEMILIANI CONF.

DUPLEX.

Omnia de commu. Conf. non Pont. praeter ea, quae sequuntur.

Oratio.

Deus Misericordiarum Pater, per merita et intercessionem Beati Hieronymi quem Orphanis adjutorem et patrem esse voluisti, concede ut spiritum adoptionis, quo filii tui nominamur et sumus, fideliter custodiamus. Per Dominum etc.

In I. Noct. Lect. de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Hieronymus e gente Patricia AEmiliana Venetiis ortus, a prima adolescentia militiae addictus, difficillimis Reipubblicae temporibus Castro Novo ad Quarum in montibus Tarvisinis praeficitur. Arce ab ostibus capta, ipse in teterrimum carcerem detruditur manibus ac pedibus vinctus; cui omni humana ope destituto Beatissima Virgo, ejus precibus exorata, clemens adest, vincula solvit, et per medios hostes qui vias omnes obsederant, in Tarvi-

sii conspectum incolumem ducit. Urbem ingressus, ad Deiparae aram cui se voverat manicas, compedes, catenas quas secum detulerat, in accepti beneficii testimonium suspendit. Reversus Venetias coepit pietatis studia impensius colere, in pauperes mire effusus, sed puerorum praesertim misertus, qui parentibus orbati, egeni et sordidi per Urbem vagabantur, quos in aedes a se conductas recepit de suo alendos, et Christianis moribus imbuendos. — Tu autem.

℟. Honestum fecit.

LECTIO V.

Per eos dies Venetias appulerant Beatus Cajetanus, et Petrus Caraffa, postmodum Paulus Quartus, qui Hieronymi spiritu, novoque instituto colligendi Orphanos probato, illum in Incurabilium Hospitale adduxerunt, in quo Orphanos simul educaret, atque aegrotis pari charitate inserviret. Mox eorumdem hortatu in proximum continentem profectus, Brixiae primum, deinde Bergomi, atque Novocomi Orphanotrophia erexit, Bergomi praesertim ubi praeter duo pro pueris unum, et pro puellis alterum domum excipiendis, novo in illis regionibus exemplo, mulieribus a turpi vita ad poenitentiam conversis aperuit. Somaschae demum subsistens, in humili pago agri Bergomensis ad Venetae ditionis fines, sibi ac suis ibi sedem constituit, formamque induxit Congregationis, cui propterea a Somascha nomen factum: quam subinde auctam et propagatam, nedum Orphanorum regimini et

Ecclesiarum cultui, sed ad majorem Christianae Reipublicae utilitatem, adolescentium in litteris et bonis moribus institutioni, in Collegiis, Academiis, Seminariis addictam, Sanctus Pius Quintus inter Religiosos Ordines adscripsit, caeterique Pontifices privilegiis ornarunt. — Tu autem.

℟. Amavit eum.

LECTIO VI.

Orphanis colligendis intentus Mediolanum proficiscitur, atque Ticinum et utrobique collectis agminibus puerorum tectum, victum, vestem, Magistros, Nobilibus Viris faventibus, provide constituit. Inde Somascham redux, omnibus omnia factus a nullo abhorrebat opere, quod in proximi bonum cedere praevideret. Agricolis immixtus per agros sparsis, dum se illis adjutorem in metendis frugibus praebet, mysteria fidei explicabat, puerorum capita porrigine foeda abstergens, et patienter tractans curabat, putridis rusticorum vulneribus medebatur eo successu, ut gratia curationum donatus censeretur. In monte qui Somaschae imminet, reperta specu in illam se abdidit, ubi se flagellis caedens, dies integros jejunus transigens, oratione in plurimam noctem protracta, super nudo saxo brevem somnum carpens, sui aliorumque noxarum poenas luebat. In hujus specus interiori recessu ex arido silice extillat aqua precibus Servi Dei, ut constans traditio est, impetrata, quae usque in hodiernam diem jugiter manans, et in varias regiones delata aegris sani-

tatem plerumque conciliat. Tandem ex contagione, quae per omnem vallem serpebat, dum aegrotantibus inservit, et vita functos propriis humeris ad sepulturam defert, contracto morbo annos natus sex et quinquaginta, quam paulo ante praedixerat, pretiosam mortem obiit anno millesimo quingentesimo trigesimo septimo; quem pluribus in vita et post mortem miraculis illustrem, Benedictus Decimus quartus Beatorum, Clemens vero Decimus tertius Sanctorum fastis solemniter adscripsit. — Tu autem.

℟. Iste homo perfecit.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

LECTIO VII. *Cap. 19.*

In illo tempore: Oblati sunt Jesu parvuli, ut manus eis imponeret, et oraret. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Homil. 62. in Matth.

Cur Discipuli pueros abigebant? Dignitatis causa. Quid ergo ille? ut doceat illos modeste sapere, fastumque mundanum conculcare, et suscipit et ulnis complectitur, talibusque Regnum Coelorum pollicetur, id quod [etiam dixit superius. Et nos igitur si volumus haeredes esse Coelorum, hanc virtutem cum diligentia magna sectemur. Hoc est enim Philosophiae culmen, simplicem esse cum prudentia. Haec vita est Angelica. Anima enim pue-

rilis omnibus animi morbis vacua est: non memoriam retinet injuriarum, sed eas inferentes adit ut amicos, ac si nihil factum esset. Et quam vis a matre verberibus caedatur, eam semper quaerit et omnibus anteponit. — Tu autem.

℟. Iste est, qui.

LECTIO VIII.

Si Reginam ipsi ostendas diademate ornatam, non praefert eam Matri pannis detritis vestitae, malletque illam incultam videre, quam Reginam mirisce amictam. Nam quod suum, quod alienum est, non ex paupertate vel divitiis, sed ex amore existimare solet; et nihil plus requirit quam necessaria, atque ut lacte repletus est statim a matre abscedit. Non eisdem quibus nos aerumnis praemitur, nec pecuniarum jactura, rebusque similibus, nec iisdem quibus nos fluxis rebus laetatur, neque corporum pulchritudinem miratur. Ideo dicebat: Talium est enim Regnum Coelorum, ut ex proposito voluntatis illa operemur, quae natura sua pueri faciunt. — Tu autem.

℟. Sint lumbi vestri.

LECTIO IX.

Quia enim Pharisaei non aliunde quam a nequitia et arrogantia ad agendum ferebantur, ideo ubique Discipulos suos simplices esse jubet, illosque subindicat dum hos instituit. Nihil enim ita superbiam parit, ut principatus et primi confessus. Quoniam igitur Discipuli per totum terrarum orbem multum honoris consecuturi erant, ipso-

rum animos praevenit, nec sinit eos humanum quid pati, nec honorem a vulgo expetere, vel ante alios se se afferre. Nam etiamsi haec parva videntur esse, at malis ingentibus causam praebent. Sic enim instituti Pharisaei in malorum culmen ascenderunt; salutationes, primos consessus, et medios requirentes; hinc in ardentem gloriae cupiditatem, inde vero in impietatem lapsi sunt. — Tu autem.

DIE XXI. JULII.

IN FESTO S. MACRINAE VIRGINIS ABBATISSAE.

SORORIS S. BASILII MAGNI.

DUPLEX MINUS.

Omnia de comm. Virg., praeter ea, quae hic habentur

ORATIO

Deus veritatis Amator, qui Beatae Macrinae Virginis ad tui nominis gloriam vota suscipere dignatus es: fac nos radios verae lucis agnoscere, et ad perpetuos charitatis tuae amplexus feliciter pervenire. Per Dominum etc.

In I. Noct. Lect. de script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Ex Epist. S. Gregorii Nysseni ad Olympium Monachum.

Macrina Sanctorum Basili et Eumeliae filia, Magnique Basilii et Gregorii Nysseni soror, ab ineunte aetate reli-

giosis vitae moribus a beatis parentibus diligenter instructa, pietatem egregie coluit. Hujus mater gravida somno correpta manu gestare sibi visa est id quod adhuc intra viscera continebat, et quemdam humana specie et forma augustiorem intueri, qui Theclae celeberrimae martyris nomine filiolam appellavit. Id autem cum ter repetens testatum reliquisset, discessit. Ea vero statim somno soluta est, et partu facile levata, ut et somno simul excitata sit, et quod in quiete viderat, effectum inspexit. Is autem qui per quietem apparuerat, eam vocem pronunciavit, non tam, ut quo nomine appellanda esset, indicaret, quam ut similitudine nominis idem ostenderet vivendi studium et institutum. Duodecimum annum cum attigisset, a Basilio patre nobili cuidam et honestissimo adolescenti despondetur, quo vita (nuptiis nondum celebratis) abeunte, numquam induci potuit, ut quae virginitatem servare in animum induxerat, alium duceret. A matris latere, quam summa observantia reverebatur, ne momento quidem temporis discedebat, eique ancillae instar ministrabat in omnibus — Tu autem.

℟. Propter veritatem.

Lectio v.

Patre mortuo, laborum Eumeliae matris, quibus illa premebatur, se sociam praebens, solicitudinumque partem subiens, eam gravi molestiarum onere levabat; cui post etiam suasit, ut relicta pristinae vitae consuetudine, elatioreque vivendi modo, quas subditas et ancillas ad

usus proprios adhibuerat, secum ejusdem conditionis atque ordinis esse vellet, atque una cum illis vitam cum Virginibus traduceret. Basilium fratrem ante id tempus, a publicis litterarum gymnasiis, in quibus diu versatus fuerat, domum redeuntem ad perfectionis studium adeo incendit, ut mundi posthabita claritate, despectaque eloquentiae gloria, laboriosum operosumque vivendi genus per paupertatem perfectam amplexatus, expeditam sibi ad virtutem viam extruxerit. Ipsa vero beata Macrina vitam victu asperam, sed assiduis contemplationibus suavem ducens, humi cubabat, modico cibo contenta erat, delicias suas in temperantia collocaverat, gloriam suam in eo putarat sitam, quod nota esset nemini, divitias quod nihil possideret — Tu autem.

℟. Dilexisti justitiam.

LECTIO VI.

Novem circiter mensibus a Basilii fratris obitu, quem illa forti animo tulerat, in morbum incidit; quo tempore a Gregorio Nysseno fratre invisitur, qui tamdiu apud eam fuit, quamdiu animam Deo reddidit. Sub mortem vero, sponsi charitate vulnerata, ita Deum precari caepit: Tu Domine mortis metum nobis abstersisti: Tu effecisti, ut hujusce vitae finis vere nobis esset principium vitae: Tu nostra corpora ad tempus somno tradis, rursumque e somno suscitans extrema tuba: Tu mihi adhibe Angelum lucis, qui me ducat ad locum refrigerii, ubi quietis est aqua, in sinu sanctorum Patrum. Haec dicens, oculos,

os, et cor cruce signans, vitae finem laeta expectabat. Nocte demum adveniente, cum tota in agendis Deo gratiis esset, ad praemium abiit in Coelum. Cujus corpus in eo sepulchro, in quo beatorum parentum reliquiae quiescebant, conditum est. — Tu autem.

℟. Afferentur Regi.

IN III. NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papae in Evang. Simile est Regnum Coelorum decem Virginibus.

DIE XXIII. JULII.

IN FESTO S. LIBORII EPISC. ET CONF.

PATR. MIN. PRIN. ALTAMURAE.

DUPLEX MAJUS.

Omnia de commu. Conf. Pont. praeter ea, quae hic habentur.

Oratio

Exaudi, quesumus Domine, preces nostras, quas in Beati Liborii Confessoris tui, atque Pontificis solemnitate deferimus: et qui tibi digne meruit famulari, ejus intercedentibus meritis, ab omnibus nos absolve peccatis. Per Dominum, etc.

In I. Noct. Lect. de script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Liborius honestis parentibus in Gallia natus, et ab ineunte aetate caducarum rerum illecebras aversatus, egregiam indolem praeclaris moribus, et humanarum sacrarumque literarum studiis adeo diligenter excoluit, ut progressu temporis probitatis ac sapientiae proficiens incrementis, maturitatem virilis ornaret aetatis. Clero adscriptus ac officiis functus Ecclesiasticis, amplius totum se divino cultui mancipavit: studuitque cunctos actus cogitationesque suas ita ad rationis normam dirigere, ut nihil appeteret poenitentum. Modestia itaque abstinentia, castimonia, aliisque virtutibus conspicuus, Pavacio Cenomanensi Episcopo defuncto, unanimi Civitatis consensu quartus ejusdem Sedis Antistes eligitur — Tu autem.

℟. Inveni David.

Lectio v.

Ea dignitatis accessione nihil interius immutatus, in concredita sibi Domini vinea excolenda totus fuit. Assidua praedicatione, vitae innocentis exemplo, et effusa in pauperes charitate precipue insignis, populi mores reformavit, ac potens in opere et sermone multos integritati vitae fideique restituit. Domus Dei decorem et cultum egregiae promovit: aedificatis septemdecim Ecclesiis, in quibus pro jugi divinorum officiorum celebratione et affluentibus populis Sacrorum dispensatione, diversi ordinis Mi-

nistros instituit. Tandem quadragintanovem annis in Episcopatu sanctissime transactis, obdormivit in Domino decimo Kalendas Augusti. Eum in cilicio decumbentem, et ad coelestem Patriam anhelantem Beatus Martinus Turonensis Episcopus ab Angelo monitus invisit; mortuumque in Suburbana Ecclesia honorifice sepelivit, ubi multis postea miraculis coruscavit — Tu autem.

℟. Posui adjutorium.

Lectio VI.

Verum post debellatam a Carolo Magno Saxoniam, et Christi jugo subactam, Baduradus Secundus Paderbonae in Westphalia Episcopus, cum adhuc rudem in fide populum ad avitas Gentilium superstitiones se se convertentem animadvertisset; quo illum ab ejusmodi erroribus per novum Patronum ac Intercessorem apud Deum revocaret, Divino monitu ab Aldrico Cenomanensi Antistite Liborii Corpus impetravit, et maxima cum celebritate suscepit Anno Salutis octingentesimo trigesimosexto. Sacrae Reliquiae cum transferrentur omnes illas regiones mira signorum frequentia illustrarunt, quorum fama in dies percrebescente, magnum ubique Liborii nomen esse coepit. Sed ejus virtus contra Nephriticos dolores praecipue clarescit, continuis testata beneficiis, ob quae peculiari fidelium pietate multis in regionibus celebratur. — Tu autem.

℟. Iste est qui ante Deum.

In III. Noct. Homil. in Evang. Vigilate, *ut in eodem commu. Conf. Pont. 2. loc.*

DIE XXVII JULII

IN FESTO S. PANTALEONIS MARTYRIS

SEMIDUPLEX.

Omnia de Comm. Unius Mart. praeter sequentia.

Ad Magnificat.

Antiph. Gloriosus Pantaleon coelestem medicum toto dilexit corde, et moriens pro Christo, vivit in Coelo coronatus.

℣. Gloria, et honore coronasti eum, Domine.

℟. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Oratio

Deus, qui beatum Pantaleonem Martyrem tuum varia tormenta superare fecisti, et pro persecutoribus exorare, concede propitius; ut qui ejus imploramus auxilium, misericordiae tuae sentiamus effectum. Per Dominum nostrum.

Lectiones I. Noct. de scrip. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Pantaleon Nicomediensis, filius Eustorgii Gentilis, et Eubulae Christianae, medicam artem ab Euphrosyno didicit: cum autem Hermolaus Presbyter ex modestia vultus, incessu, et serenitate oculorum alte de illo ju-

dicasset, illum accersivit, et coepit in cor fluenta divinae fidei infundere. Crede mihi, dixit, AEsculapii, et Hippocratis medicamentá parva sunt, et parum prodesse possunt: quinimo ipsi dii, quos colit Maximianus, sunt vana omnino fabula: unus autem solus verus Deus est Christus in quem si credideris, ejus sola invocatione omnes morbos fugabis: quae verba servabat in corde, jugiter meditabatur, et suaviter allectus, ad Hermolaum, ut ad magistrum, hilaris quotidie ventitabat. Cum autem quadam die videret puerum mortuum, et prope eum viperam quasi ostendentem, quod ei mortem intulisset, intra se dixit: Si vera sunt dicta Hermolai, invocato nomine Christi, puer iste vivet, et bellua morietur; quod uti cogitaverat, accidit, et statim infusa luce securitatis, omnis caligo discessit, et benedicens Deum, aestuansque desiderio sacri Baptismi, ab Hermolao gaudens illum suscepit. — Tu autem.

℟. Honestum fecit illum Dominus.

LECTIO V.

Non multo post caeco visum restituit, et Patri Eustorgio tenebras impietatis solvit, qui idola calcans, et verum Deum confessus baptizatur. Mortuo patre, egenis opem et languentibus sanitatem largiebatur; quare ad Maximianum defertur, qui primum honore, et blanditiis attrahere studet; deinde minatur mortem, et dura supplicia, si diis non offerat sacrificium; sed cum omnia invicto animo respueret, in ligno suspenditur, ferreis laniatur ungulis, et

lampades ignis lateribus ejus admoventur: at illi oranti apparuit Christus dulcibus verbis recreans; et illico laxatae sunt manus lictorum, extinctae lampades, et plumbum liquatum in quod postmodum, Tyranno jubente, injectus fuit, in naturalem mutatur frigiditatem. Sed quid non tentat ingeniosa crudelitas? Mandat ingentem lapidem collo alligari, sicque in mare demitti: sed lapis non secus ac foliem leve supernatat, et Pantaleon firmiter super undas graditur. Non cessit tantis prodigiis Tyranni obcaecata mens, sed feris insanior jubet ad feras produci. Crudele spectaculum! Sed spectabili coelo confluxit tota Civitas, congrediuntur cum Athleta ferae; at illae tanquam ratione utentes, et indutae humanitatem, quam exuerat Imperator, reverenter ad Martyrem accedunt, blandiuntur, pedesque illius lingua tangentes, veluti contendebant quaenam prima ad eum accederet; et non prius recederet, quam Martyr ei manum imposuisset, ac ei benedixisset — Tu autem.

℟. Desiderium animae ejus.

Lectio vi.

Quo viso, clamabant multi: Dimittatur justus, magnus est Deus Christianorum, qui quidem solus, et verus est. Sed Maximianus nec edoctus a feris pietatem, nec tanto lumini cedens, imperat Pantaleonem in locum editum ferri, et rotae alligatum in praeceps per declive dimitti at rota ultrice, et plures Deorum opprimente cultores, illaesus evasit; quare gladio occidi jussit. Accessit lictor

oleae plantae illum alligat, sed cum exequeretur ictum, conversa fuit ferri acies cerae similis; quo miraculo stupefacti lictores ad pedes Martyris provoluti veniam precantur Christum aperte confitentes. Sed tandem, ne periret gloria martyrii, caput abscinditur, et statim lac pro sanguine fluxit; et planta oleae, cui alligatus fuerat, fructibus onusta apparuit. Cum autem quidem fideles convenissent, Sacrum Corpus in Suburbano cujusdam Scholastici reverenter reponunt, et quem in vita tantis prodigiis Dominus illustraverat, post obitum innumeris decoravit; inter quae praeclarum illud, quod Sacer ejus Cruor qui in ampulla servatur Ravelli in Regno Napolitano, et Romae a primis vesperis Festi usque ad diem sequentem in quo Ecclesia celebrat ejus martyrium, cum coagulatus antea existat, mirum in modum liquefieri, et undequaque fluidum moveri, cunctis cernentibus, quotannis conspicitur; quod etiam accidit in portione Sanguinis, qui in Monasterio Regali Incarnationis Monialium Sancti Augustini Matriti inter pretiosiora pignora asservatur—Tu autem.

℟. Stola jucunditatis induit.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

LECTIO VII. *Cap. 10.*

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nihil est opertum, quod non revelabitur, et occultum, quod non scietur. Et reliqua.

Homilia Sancti Hilarii Episcopi.

Comment. in Matth. cap. 10. post medium.

Dominus diem judicii ostendit, quae abstrusam voluntatis nostrae conscientiam prodet, et ea, quae nunc occulta existimantur, luce cognitionis publicae deteget. Igitur non minas, non consilia, non potestates insectantium monet esse metuendas: quia dies judicii nulla haec fuisse, atque inania revelabit. Et quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine: et quod in aure auditis, praedicate super tecta. Non legimus, Dominum solitum fuisse noctibus sermocinari, et doctrinam in tenebris tradisse; sed quia omnis sermo ejus carnalibus tenebrae sunt, et verbum ejus infidelibus nox est. — Tu autem.

℟. Corona aurea super.

Lectio viii.

Itaque id, quod a se dictum est, cum libertate fidei, et confessionis vult esse loquendum. Idcirco quae in tenebris dicta sunt, praedicari jussit in lumine: ut quae secreto aurium commissa sunt, super tecta, idest, excelso loquentium praeconio audiantur. Constanter enim Dei ingerenda cognitio est, et profundum doctrinae Evangelicae secretum in lumine predicationis Apostolicae revelandum non timentes eos, quibus cum sit licentia in corpora, tamen in animam jus nullum est: sed timentes potius Deum cui perdendae in gehenna et animae, et corporis sit potestas. — Tu autem.

℟. Hic est vere martyr.

Lectio ix.

Nolite timere eos, qui occidunt corpus. Nullus igitur corporum nostrorum casus est pertimescendus, neque ullus interimendae carnis admittendus est dolor, quando pro naturae suae, atque originis conditione resoluta, in substantiam spiritalis animae refundatur. Et quia doctrinis talibus confirmatos oportet liberam confitendi Dei habere constantiam, etiam conditionem, qua teneremur, adjecit: negaturum se eum Patri in coelis, qui se hominibus in terra negasset: cum porro qui confessus coram hominibus se fuisset, a se in coelo confitendum: qualesque nos nominis sui testes hominibus fuissemus, tali nos apud Deum Patrem testimonio ejus usuros — Tu autem.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES, ET PER HORAS

Antiph. In tormentis apparuit Christus Pantaleonem mira dulcendine perfundens.

Antiph. Ego enim (ait Christus in habitu Hermolai) tecum sum in omnibus, quae propter me pateris.

Antiph. Cum pro lictoribus exoraret, audivit de coelo ultra non vocaberis Pantaleon, sed Pantaleemon, idest misericors; quia multi per te misericordiam consequentur.

Antiph. Lacte et cruore martyris collum fluit, pro quo cruorem, et aquam Christus fuderat.

Antiph. Pantaleon varie cruciatus, jugiter canebat: Saepe, expugnaverunt me a juventuta mea: etenim non potuerunt mihi.

Capitulum, et Hymnus de Comuni unius Martyris.

Ad Benedictus

Antiph. Dixit Maximianus Pantaleoni: Quaenam est ars praestigiarum, quae tibi extinxit lampades, et satellitibus vires abstulit? Ad quae respondit: Meae praestigiae Christus est.

In II. Vesperis

Ad Magnificat

Antiph. Recordatus fuit misericordiae Domini, et in conspectu astantium factus est illi adjutor.

DIE II. AUGUSTI.

IN FESTO S. ALPHONSI MARIAE DE LIGORIO CONF. ET PONTIF.

DUPLEX

Omn. de Com. Conf. Pont. praeter seq.

Oratio

Deus qui per Beatum Alphonsum Mariam Confessorem tuum atque Pontificem animarum zelo succensum Ecclesiam tuam nova prole foecundasti, quaesumus ut ejus salutaribus monitis edocti, et exemplis roborati ad te pervenire feliciter valeamus. Per Dominum nostrum.

In I. Noct. Lectiones de Script. occ.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Alphonsus Maria de Ligorio Neapoli nobilibus Parentibus natus ab ineunte aetate non obscura praebuit Sanctitatis indicia. Eum adhuc infantem cum parentes obtulissent. S. Francisco de Hieronymo e Societate Jesu, is bene precatus edixit eumdem ad nonagesimum usque annum perventurum, ad Episcopalem dignitatem evectum iri, maximoque Ecclesiae bono futurum. Jam tum a pueritia a ludis abhorreus nobiles ephebos ad modestiam verbo, et exemplo componebat. Adolescens dato piis Sodalitatibus nomine in publicis Nosocomiis aegrotis inservire, jugi in templis orationi vacare, ac sacra Mysteria frequenter obire in deliciis habebat. Pietatem Litterarum studiis adeo conjunxit, ut sexdecim vix annos natus utriusque Juris Lauream in patria Universitate fuerit assecutus. Patri obtemperans causarum patrocinia suscepit, in quo munere obeundo etsi magnam sibi laudem comparasset, Fori tamen pericula expertus ejusmodi vitae institutum ultro dimisit. Spreto igitur praeclaro Conjugio sibi a Patre proposito, avita primogenitura abdicata, et ad Aram Virginis de Mercede ense suspenso, divinis ministeriis se mancipavit. Sacerdos factus tanto zelo irruit in vitia, ut apostolico munere fungens huc illuc pervolans ingentes perditorum hominum conversiones perageret. Pauperum praesertim, et ruricolarum miseratus Congregationem Presbyterorum instituit Sanctissimi Redem-

ptoris, qui ipsum Redemptorem secuti per agros, pagos, et castella pauperibus evangelizarent — Tu autem.

℟. Inveni.

LECTIO V.

Ne autem a proposito umquam diverteret perpetuo se voto obstrinxit nullam temporis jacturam faciendi. Hinc animarum zelo succensus tum divini verbi praedicatione, tum scriptis sacra eruditione et pietate refertis, animas Christo lucrifacere, et ad perfectiorem vitam adducere studuit. Mirum sane quot odia extinxerit, quot devios ad rectum salutis iter revocaverit! Dei Genitricis cultor eximius de illius Laudibus librum edidit, ac de iis dum ferventius concionando disserit, a Virginis imagine in eum immisso miro splendore totus facie corruscare, et in exstasim rapi coram Universo Populo non semel visus est; Dominicae Passionis, et Sacrae Eucharistiae contemplator assiduus ejus cultum mirifice propagavit. Dum vero ad Ejus Aram oraret, vel Sacrum faceret, quod numquam omisit pro amoris vehementia, vel seraphicis liquescebat ardoribus, vel insolitis quatiebatur motibus, vel abstrahebatur a sensibus. Miram vitae innocentiam quam nulla umquam lethali labe foedavit pari cum poenitentia socians corpus suum inedia, ferreis catenis, ciliciis, cruentaque flagellatione castigabat. Inter haec Prophetiae, scrutationis Cordium, bilocationis, et miraculorum donis inclaruit — Tu autem.

℟ Posui.

Lectio vi.

Ab Ecclesiasticis dignitatibus sibi oblatis constantissime abhorruit. At Clementis Decimitertii Pontificis auctoritate coactus S. Agathae Gothorum Ecclesiam gubernandam suscepit. Episcopus externum dumtaxat habitum non autem severam vivendi rationem immutavit. Eadem frugalitas, summos Christianae disciplinae zelus, impensum in vitiis coercendis arcendisque erroribus, et in reliquis Pastoralibus muneribus obeundis studium. Liberalis in pauperes omnes Ecclesiae proventus iisdem distribuebat, et urgente annonae caritate ipsam domesticam supellectilem in alendis famelicis erogavit. Omnibus omnia factus Sanctimoniales ad perfectiorem vivendi formam redegit, suaeque Congregationis Monialium Monasterium constituendum curavit. Episcopatu ob graves, habitualesque morbos dimisso, ad Alumnos suos a quibus pauper discesserat, revertitur pauper. Demum quamvis senio, laboribus, diuturna arthritide, aliisque gravissimis morbis fractus corpore, spiritu tamen alacrior de coelestibus rebus disserendi, aut scribendi finem numquam adhibuit, donec nonagenarius Calendis Augusti anno millesimo septingentesimo octogesimo septimo Nuceriae Paganorum inter suorum Alumnorum lacrymas placidissime expiravit. Eum inde virtutibus, et Miraculis clarum Pius Septimus Pontifex Maximus anno millesimo octingentesimo decimo sexto Beatorum fastis, novisque fulgentem signis Gregorius XVI. in festo Sanctissimae Trinitatis Anno mil-

lesimo octingentesimo trigesimo nono solemni ritu Sanctorum cathalogo accensuit — Tu autem.

℟. Iste est qui.

IN III. NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papae in Evang. Designavit Dominus *ut in Communi Evangelistarum cum* ℟℟. *ex communi Conf. Pont.*

DIE VII. AUGUSTI.

IN FESTO S. DONATI EPISC. ET MART.

DUPLEX EX CONSUET.

Omnia de Comm. unius Mart. praeter sequentia.

Oratio

Deus tuorum gloria Sacerdotum : praesta quaesumus ; ut Sancti Martyris tui , et Episcopi Donati , cujus festa gerimus, sentiamus auxilium. Per Dominum.

In I. noc. lect. de script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Donatus, parentibus propter Jesu Christi fidem interfectis, Arretium in Etruriam cum Hilarino Monacho ex fuga se contulit: cujus etiam Urbis Episcopus creatus est. Ubi cum a Quadriatiano Praefecto in Juliani persecutione uterque idola venerari juberetur, negantibus illis, se tam

nefarium scelus commissuros, Hilarinus in oculis Quadratiani tamdiu fustibus caesus est, dum efflaret animam. Donatus vehementer et ipse cruciatus, gladio percussus est. Quorum corpora a Christianis prope eam urbem honorifice sepulta sunt — Tu autem.

℟. Honestum fecit.

Sermo S. Augustini Episcopi.

Serm. 44. de Sanctis.

LECTIO V.

Triumphalis Beati Martyris Donati dies hodie nobis anniversaria celebritate recurrit: cujus glorificationi sicut congaudet Ecclesia, sic ejus proponit sequenda vestigia. Si enim compatimur et conglorificabimur. In cujus glorioso agone duo nobis praecipue consideranda sunt: indurata videlicet tortoris saevitia, et Martyris invicta patientia. Saevitia tortoris, ut eam detestemur: patientia Martyris, ut eam imitemur. Audi Psalmistam adversus malitiam increpantem: Noli emulari malignantibus, quoniam tanquam foenum velociter arescent. Quod autem adversus malignantes patientia exhibenda sit, audi Apostolum suadentem: Patientia vobis necessaria est, ut reportetis promissiones — Tu autem.

℟. Desiderium, etc.

LECTIO VI.

Coronata itaque est beati Martyris patientia, mancipata est aeternis cruciatibus tortoris, incorrecta malitia. Hoc

attendens in agone suo gloriosus Christi Athleta, non exhorruit carcerem. Ad imitationem capitis sui toleravit probra, sustinuit irrisiones, flagella non timuit; et quot ante mortem pro Christo pertulit supplicia, tot ei de se obtulit sacrificia. Quod enim, propinante Apostolo, biberet, alte retinebat: quia non sunt condignae passiones hujus temporis ad futuram gloriam, quae revelabitur in nobis. Et quia momentaneum hoc, et leve nostrae tribulationis, aeternum gloriae pondus operatur in coelis. Hujus promissionis amore a terrrenis suspensus, et praegustata supernae suavitatis dulcedine ineffabiliter affectus dicebat cum Psalmista: Quid mihi est in coelo, et a te quid volui super terram? Defecit caro mea, et cor meum: Deus cordis mei, et pars mea, Deus in aeternum — Tu autem.

℟. Stola jucunditatis, etc.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Marcum.

LECTIO VII. *Cap. 13.*

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Videte, vigilate, et orate; nescitis enim, quando tempus sit. Et reliqua.

Homilia S. Petri Chrisologi. *Ex serm. 24.*

Semper et ad omnia vigilias esse salutares, nullus ignorat: quia revera plus vigilare, plus vivere est. Nam quid tam morti simile, quam dormientis aspectus? Quid tam

vita plenum, quam forma vigilantis? Indulgendum somno est, ut corpus reparet, non resolvat; et vires revocet, non enervet. Semper ergo ad omnia vigilias esse salutares, nullus ignorat. Quae ars, quod opus, quod tempus, quae potestas, quod officium, non vitae lucra lucubratione perquerit? — Tu autem.

℟. Corona aurea etc.

LECTIO VIII.

Hinc est, quod Rex in procinctu previgil callidi hostis praecavet, et evitat insidias. Tunc in castris miles supervenientes nocturnos impetus cauta pernoctatione propellit. Sic nauta vigilando diffusi itineris incertas vias intrat, et calles transit invios, et vestigio furtivo ad lucrosi portus votivam pervenit mansionem. Hinc pastor adjungit noctes diebus, et totum sibi tempus denegat dormiendi, ne qua lupis, suffragante somno, grassandi in gregem praebeatur occasio — Tu autem.

℟. Hic est vere Martyr. etc.

LECTIO IX.

Sic viator solers per auras noctis aestus solis praevenit, actumque diem praevidentius deputat mansioni. Hoc Propheta sciens, non die solo, sed et nocte tota clamabat ad Dominum: Domine Deus salutis meae, in die clamavi, et nocte coram te. Quid plura? Ipse Dominus pernoctat in oratione Dei; ut ante nos oratione liberet, quam redimat passione. Et si pro servis Dominus vigilat, merito pro seipsis servos vigilare sic jubet — Tu autem.

Te Deum.

DIE XI. AUGUSTI.

OCTAVA S. DOMINICI CONFESS.

DUPLEX MINUS.

In I. noct. lect. de script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Bernardi Abatis.
Serm. 2. de S. Victore.

LECTIO IV.

Gaudete in Domino dilectissimi, qui inter continua suae pietatis beneficia, indulsit hominem mundo, cujus multi salvarentur exemplo. Iterum dico gaudete, quod factus de medio appropriavit Deo, ut multo plures ejus intercessione salventur: In terris visus est, ut esset exemplo: In Coelum levatus est, ut sit patrocinio. Hic informat ad vitam, illic invitat ad gloriam: Factus est mediator ad Regnum qui fuit incitator ad opus. Bonus mediator, qui sibi jam postulans nihil, totum in nos transferre desiderat, et supplicantis affectum, et supplicationis fructum. Quid enim quaerat sibi, qui nullius eget? — Tu autem.

℟. Honestum fecit illum Dominus. *ut in Comm. Conf. non Pontif.*

LECTIO V.

Haec dies gloriosae migrationis ejus, dies laetitiae cordis ejus, exultemus, et laetemur in ea. Introivit in po-

tentias Domini, gaudeamus; quia nunc potentior est ad salvandum. Hodie Dominicus posito corpore tanto alacrior, quanto expeditior penetravit in sancta similis factus in gloria sanctorum. Hodie despecto mundo, et mundi principe triumphato, supra mundum victor ascendit, accipiens de manu Domini coronam victoriae. Ascendit autem cum immensa suppellectili meritorum, clarus triumphis miraculis gloriosus. Sedet veteranus miles, debita jam suavitate, et securitate quietus: securus quidem sibi, sed nostri solicitus. O venerandam etiam ipsis Angelis sanctitatem, quam pari studio, etsi dispari voluntate et mali fugiant, et frequentant boni. Nec facile dixerim, quid virum astruat sanctiorem, horum favor, aut pavor illorum. — Tu autem.

℟. Amavit eum Dominus.

Lectio vi.

O miles emerite, qui Christianae militiae duris laboribus Angelicae felicitatis requiem commutasti: respice ad imbelles, et imbecilles commilitones tuos, qui inter hostiles gladios, et spiritales nequitias tuis laudibus occupamur. Quam pium, quam dulce, quam suave, o Dominice, in hoc loco afflictionis et in hoc corpore mortis te canere, te colere, te precari. Nomen tuum, et memoriale tuum favus distillans in labiis captivorum; mel et lac sub lingua eorum, qui tui memoria delectantur. Eja ergo fortis Athleta, dulcis patrone, advocate fidelis, exsurge in adju-

torium nobis: ut et nos de nostra ereptione gaudeamus, et tu de plena victoria glorieris—Tu autem.

℟. Iste homo perfecit omnia.

IN III. NOCTURNO

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Cap. 12.

LECTIO VII.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris. Et reliqua.

Homilia S. Fulgentii Episcopi.

Ex serm. de Confessor.

Si istum Domini sermonem secundum literam velimus accipere, nihil in eo commodi spiritualis possumus invenire: quid enim proficit ad animae salutem, si aliquis corporaliter, aut lumbos praecingat, aut lucernas accendat? In lumbis itaque concupiscentia carnalis ostenditur, in lucernis vero fides, et charitas Christiana monstratur. Jubens igitur Dominus, lumbos nostros praecingi, concupiscentias carnis sine dubio praecipit refraenari. Imperans autem, ut lucernas ardentes habeamus, hoc utique jubet, ut et lumine verae fidei splendeamus, et sanctae charitatis operibus ferveamus—Tu autem.

℟. Iste est, qui ante Deum.

LECTIO VIII.

Ista quae de Evangelio proposuimus, cum propheticis sermonibus conferamus. Utrumque enim testamentum Deus instituit, unus Dominus dedit, et si sunt utriusque testamenti diversa pro temporibus Sacramenta, concordat tamen in utroque salutis humanae sententia, qua praecipitur, ut non peccemus et jubetur, ut bonis operibus insistamus. Per Isaiam Dominus omnes his admonet verbis: Auferte malum cogitationum vestrarum ab oculis meis, quiescite perverse agere, discite benefacere. Quid est enim, sint lumbi vestri praecincti, nisi, quiescite agere perverse? Quid est, sint lucernae ardentes, nisi, discite benefacere? — Tu autem.

℟. Sint lumbi vestri praecincti.

Pro SS. Martyribus Tiburtio, et Susanna.

LECTIO IX.

Tiburtius Chromatii Praefecti Urbis filius, Sancti Sebastiani opera Christianus, cum ob eam causam ad Fabianum Judicem adductus esset, multaque apud illum de Christi fide praedicaret, excandescens Jedex pavimentum candentibus carbonibus sterni jubet: mox, Tiburti, inquit, vel diis nostris sacrifices oportet, vel per istos carbones nudis pedibus tibi incedendum est. At ille crucis signo se muniens, fidenterque ambulans in pruna, disce inquit ex hoc solum esse Deum, quem Christiani colunt: prunae enim mihi flores videntur. Quod cum magicis ar-

tibus tribueretur, extra Urbem ductus Tiburtius, ac via Lavicana, tertio ab Urbe lapide, gladio percussus, ibi a Christianis sepelitur. Quo die Susanna virgo nobilissima quod Galerii Maximiani, filii Diocletiani Imperatoris, conjugium recusaret, ut quae virginitatem Deo voverat; post multa tormentorum genera, quibus varie tentatum est Sanctum Virginis propositum, domi suae jussu Imperatoris gladio percussa, ad duplex Virginitatis, et Martyrii praemium migravit in Coelum — Tu autem.

Te Deum.

In Laudib. fit Comm. S. Laurentii, et SS. Tiburtii, et Susannae Mm. In sec. Vesp. a capit. de S. Clara Virg. dupl. cum Comm. S. Dominici, et octavae S. Laurentii.

DIE XIII. AUGUSTI

IN FESTO S. PHILUMENAE VIRGINIS ET MARTYRIS

DUPLEX

Omnia de Comm. Virginum Martyrum primo loco praeter sequent. lectionem.

Oratio.

Deus, qui inter caetera potentiae tuae miracula; etc.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Inter caetera Martyrum Sepulchra, quae in Coemeterio Priscillae ad Viam Salariam reperiri solent, illud extitit

quo repositum fuerat Sanctae Philumenae corpus, uti ex Tumuli inscriptione tribus laterculis apposita perlegebatur. Licet vero inventa ibidem fuerit phiala sanguinis, et alia insculpta conspicerentur Martyrii insignia; dolentum tamen est, res ab eadem gestas, actaque, ac genus Martyrii, quod Ipsa fecit, obscura perstitisse. Caeterum ubi primum sacrum hoc Corpus ex beneficentia Pii septimi initio Pontificatus ejus acceptum, cultui fidelis populi propositum fuit Mugnani in Nolana Dioecesi, ingens illico famae celebritas, ac religio erga Sanctam Martyrem percrebuit, praesertim ob signa, quae ejusdem praesidio accessisse undique ferebantur. Hinc factum est ut complurium Antistitum, cultorumque Martyris postulationibus permotus Gregorius Decimus Sextus Pontifex Maximus, universa rei ratione mature perpensa, festum ejusdem cum Officio et Missa in memorata Nolana Dioecesi, et alibi agendum benigne permiserit. — Tu autem.

℟. Propter veritatem.

In tertio noctur: *Homilia in Evang.* Similis erit regnum coelorum, *ut in eod. commun. 1. loco.*

DIE XIV. AUGUSTI.

IN FESTO BEATORUM MART. HYDRUNTINORUM

SEMIDUPLEX.

Omnia de Com. plur. Martyrum.

Oratio

Praesta quaesumus, Omnipotens Deus, ut qui gloriosos Martyres Antonium, et Socios, fortes in sua confessione

cognovimus, pios apud te in nostra intercessione sentiamus. Per Dominum nostrum etc.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Antonius Primaldus, et octingenti circiter Socii Martyres Hydruntini, Christi fidem postremis hisce saeculis suo sanguine illustrarunt, et insigni fortitudinis exemplo primaevam Ecclesiae gloriam revocarunt. Anno siquidem reparatae salutis millesimo quadringentesimo octogesimo, quum Achomates classis Mahumeti Secundi praefectus in perniciem tenderet Italiae, Hydruntum devectus, urbem penitus imparatam facili negotio subigere ratus est. Tanta vero fuit Hydruntinorum virtus, ut cum hostibus Sanctae Fidei pacisci, ne ferendis quidem conditionibus, passi sint. Per quindecim igitur dies acriter utrinque pugnatum est; sed jam disjectis maenibus, tandem barbarorum numerus praevaluit, qui vi orbe potiti, cuncta caedibus compleverunt: sic per diuturnos labores, multasque tribulationes servos suos Dominus ad coronam disponebat. — Tu autem.

℟. Sancti tui.

Lectio v.

Hydruntinorum constantia, suorumque ingenti clade non leviter commotus Achomates crudelis homo, et Christiano nomini infensissimus, inter eos, quos servituti addixerat, viros omnes secerni jubet decimo quinto anno majores,

qui octingenti circiter inventi sunt. Nudi, manibusque post terga colligatis ex urbe ad clivum Minervae (postea Martyrum dictum) coram barbaro duce deducuntur; electo huic populo fides Christi ejuranda proponitur, libertas, et patriae salus, dum pareant, promittitur; mors vero, si renuant, indicitur. At exemplo vero singulari, nemo unus in tanto numero repertus est, qui vel spe libertatis allectus, vel mortis timore perculsus, a fide Christi desciverit. Omnes enim ab Antonio viro religione spectabili confirmati, invocantes dulcia Jesu, et Mariae nomina, seque invicem cohortantes, datis sortiter pro Christo cervicibus, Martyrii palmam assequuti sunt. — Tu autem.

℟. Verbera carnificum.

Lectio VI.

Martyrium hoc plurimis prodigiis Deus quoque confirmavit. Ferunt enim, Antonii corpus, abscisso capite, costitisse, nec nisi finita Sociorum caede potuisse deiici; atque insuper omnia Beatorum corpora per tredecim menses diu exposita penitus integra et incorrupta permansisse. Quare ab Alphonso Calabriae duce Ferdinandi Regis filio, urbe recuperata, summa religione ac pompa ipsoque comitante ad reconciliatam Metropolitanam Ecclesiam importantur, et in egregio Sacello, quod regali munificentia Rex dotaverat, collocantur. Quadriennio sere post biscentum circiter quadraginta ex iisdem Martyrum corporibus idem Alphonsus dux Neapolim asportavit, atque in Ecclesia Beatae Mariae Magdalenae prope Castrum Ca-

puanum collocavit ; unde postea ad Ecclesiam Sanctae Catharinae ad Formellam nuncupatam translata sunt, ubi nunc etiam pie sancteque recoluntur. Reliqua vero sacra pignora illorum patria Hydruntum veneratur, Beatorumque Martyrum presentem opem saepissime experta Cultum ab immemorabili tempore iisdem praestitum Clementis Decimi Quarti Pontificis Maximi Apostolica auctoritate comprobandum curavit. — Tu autem.

℟. Tamquam aurum.

In III. Noct. Hom. S. Gregorii Pap. in Evang. Cum audieritis *de eodem Comm. 1. loco.*

Decretum Regnorum utriusque Siciliae. — Ad magis promovendum Cultum erga Beatos Antonium Primaldi, *et Socios Martyres Hydruntinos, Eminentissimus et Reverendissimus Dominus Cardinalis Ursinus nomine Serenissimi Ferdinandi IV. Utriusque Siciliae Regis* Sanctissimo Domino Nostro Clementi Papae XIV. *enixe supplicavit, prò extensione Officii, et Missae de Com. plur. Mart. cum Oratione, et Lectionibus secundi Nocturni propriis in memoriam eorundem* Beatorum, *jam a* Sanctitate Sua *die 21 Julii 1772. pro Civitate, et Dioecesi Hydruntina adprobatis, ad Utrumque Clerum Omnium Dominiorum eidem Serenissimo Regi subjectorum; Et* Sanctitas Sua, *attentis circumstantiis animum suum moventibus, petitum Officium cùm Missa sub ritu semiduplici pro utroque Clero Regni Siciliae citra Pharum dumtaxat, servata rubricarum dispositione benigne concessit. Die 19 Julii 1773.* — M. Card. Marefuscus Praefectus. — Loco ✠ Sigilli. — *M. Gallo S. R. C. Secretarius.*

DIE XV. AUGUSTI

IN ASSUMPTIONE B. MARIAE VIRGINIS.

TITUL. ECCLESIAE CATHEDRALIS

ALTAMURAE NULLIUS DIOECESIS

DUPLEX I. CLASSIS CUM OCTAVA PRIVILEGIATA EX INDULTO APOSTOLICO.

DIE XVI. AUGUSTI.

Secunda die infra octavam.

Officium ut in die festi.

IN I. NOCTURNO.

LECTIO I. *Cap. 2.*

Ego flos campi, et lilium convallium. Sicut lilium inter spinas, sic amica mea inter filias. Sicut malus inter ligna silvarum, sic dilectus meus inter filios. Sub umbra illius quem desideraveram, sedi: et fructus ejus dulcis gutturi meo. Introduxit me in cellam vinariam, ordinavit in me charitatem. Fulcite me floribus, stipate me malis; quia amore langueo. Laeva ejus sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me. Adjuro vos filiae Jerusalem per capreas cervosque camporum, ne suscitetis, neque evigilare faciatis dilectam, quoadusque ipsa velit. Tu autem.

℟. Vidi speciosam.

Lectio II.

Vox dilecti mei: ecce iste venit saliens in montibus, transiliens colles: similis est dilectus meus capreae hinnuloque cervorum. En ipse stat post parietem nostrum respiciens per fenestras, prospiciens per cancellos. En dilectus meus loquitur mihi: Surge, propera amica mea, columba mea, formosa mea, et veni. Jam enim hiems transiit, imber abiit, et recessit. Flores apparuerunt in terra nostra, tempus putationis advenit: vox turturis audita est in terra nostra: ficus protulit grossos suos, vineae florentes dederunt odorem suum. — Tu autem.

℟. Sicut cedrus.

Lectio III.

Surge amica mea, speciosa mea, et veni, columba mea in foraminibus petrae, in caverna maceriae, ostende mihi faciem tuam, sonet vox tua in auribus meis: vox enim tua dulcis, et facies tua decora. Capite nobis vulpes parvulas, quae demoliuntur vineas: nam vinea nostra floruit. Dilectus meus mihi, et ego illi qui pascitur inter lilia, donec aspiret dies, et inclinentur umbrae. Revertere: similis esto, dilecte mi, capreae hinnuloque cervorum super montes Beter. — Tu autem.

℟. Quae est ista.

IN II. NOCTURNO

De Sermone S. Joannis Damasceni.
Orat. 2. de dorm. Deiparae.

Lectio. iv.

Jubilemus in Arca Domini Dei toto animo, et muri cadent Jerichuntini, contrariarum inquam potestatum infestae munitiones. Cum David exultemus spiritu, Arca enim Domini hodie requievit. Clamemus cum Gabriele, qui primum locum obtinet inter Angelos: Ave gratia plena, Dominus tecum. Ave gaudii pelagus inexhaustum: ave unicum molestiarum levamen: ave omnium cordis dolorum medicamentum. Ave sancta Virgo, per quam mors quidem fuit expulsa, vita autem introducta. — Tu autem.

℟. Ornatam monilibus.

Lectio v.

Tu vero, o sacrorum sepulcrorum sacratissimum, post Domini quidem sepulcrum, quod vitae dedit principium, quod fuit fons resurrectionis: tecum enim loquar tamquam cum animato: ubi nam est aurum illud purum, quod manus Apostolorum in te condiderunt? Ubi divitiae, quae consumi nequeunt? Ubi pretiosus ille thesaurus, qui vitam suscepit? Ubi novum volumen, in quo ineffabiliter Deum verbum sine manu inscriptum fuit? Ubi abyssus gratiae, ubi pelagus curationum? Ubi est desiderabile illud Deiparae Virginis corpus. — Tu autem.

℟. Beatam me dicent.

LECTIO VI.

Quid quaeretis in sepulcro eam, quae ad coelestia translata est tabernacula? Cur a me custodia rationem exposcitis? Non possum ego divinis jussis resistere. Sacrosanctum illud corpus, quod mihi quoque sanctitatem impertivit, ac pretiosissimi unguenti fragrantia me replevit et divinum templum effecit relictis sindonibus, abiit raptum sublime, comitantibus Angelis, Archangelis, et omnibus coelestibus potentiis. Nunc me circumdant Angeli, nunc divina in me habitat gratia. Ego evasi officina medicinae aegrotantibus: ego fons perennis curationum: ego remedium adversus daemones: ego civitas refugii omnibus ad me confugientibus. — Tu autem,

℟. Beata es Virgo.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Cap. 10.

In illo tempore: Intravit Jesus in quoddam castellum; et mulier quaedam Martha nomine, excepit illum in domum suam. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi.

Ex Serm. 27 de Verbis Domini.

Quid autem? Putamus reprehensum esse ministerium Marthae, quam cura hospitalitatis occupaverat, quae ipsum Dominum hospitio receperat? Quomodo recte reprehende-

batur, quae tanto hospite laetabatur? Hoc si verum est, dimittant homines quod ministrant egentibus: eligant sibi partem meliorem, quae non auferetur ab eis: vacent verbo, inhient doctrinae dulcedini, occupentur circa scientiam salutarem: nihil eis curae sit quis peregrinus in vico jacet, quis egeat pane, quis indumento, quis visitandus, quis redimendus, quis sepeliendus: vacent opera misericordiae, uni instetur scientiae. — Tu autem.

℟. Diffusa est.

Lectio VIII.

Si melior pars est, cur non omnes hoc faciunt, quando ipsum Dominum in hac causa patronum habemus? Non enim timemus in hac re, ne offendamus ejus justitiam, cum patronam teneamus ejus sententiam. Et tamen ita non est, sed sicut dixit Dominus, ita est. Quomodo intelligis, non est ita? Est autem quomodo intelligere debeas; ecce adverte. Circa multa es occupata quando unum est necessarium. Maria meliorem partem elegit. Non tu malam, sed illa meliorem: Sed unde meliorem? Quia tu circa multa, illa circa unum. Praeponitur unum multis: non enim a multis unum, sed multa ab uno.— Tu autem.

℟. Beata es.

Lectio IX.

Multa sunt quae facta sunt: unus est qui fecit: Coelum et terra, mare, et omnia quae in eis sunt, quam multa sunt? quis ista enumeret? quis horum multitudi-

nem cogitet ? quis haec fecit ? Deus omnia. Ecce bona valde. Bona valdeque fecit, quanto melior ille qui fecit? Attendamus igitur occupationes nostras circa multa. Necessarium est ministerium corpora refecturis. Quare hoc? quia esuritur, quia sititur. Misericordia miseris necessaria est. Frangis panem esurienti, quia invenisti esurientem. Tolle famem, cui frangis panem? tolle peregrinationem, cui exhibes hospitalitatem? tolle nuditatem, cui praestas vestem? non sit aegritudo, quem visitas? non sit captivitas, quem redimis? non sit rixa, quem concordas? non sit mors, quem sepelis? In illo saeculo futuro non erunt ista mala: ergo nec ista ministeria.

Te Deum laudamus.

In laudibus fit com. oct. S. Laur.

Antph. In Craticula te Deum non negavi, et ad ignem applicatus, te Christum confessus sum; probasti cor meum, et visitasti nocte: igne me examinasti, et non est inventa in me iniquitas

℣. Dispersit, dedit pauperibus.

℟. Justitia ejus manet in saeculum saeculi.

ORATIO.

Da nobis quaesumus, omnipotens Deus, vitiorum nostrorum flammas extinguere, qui beato Laurentio tribuisti tormentorum suorum incendia superare. Per Dominum.

Missa ut in die Assump. 2. orat. oct. S. Laur. 3. de Spiritu Sancto.

Ves. de eadem oct. com diei oct. S. Laur.

Antph. Levita Laurentius bonum opus operatus est, qui per signum crucis coecos illuminavit, et thesauros Ecclesiae dedit pauperibus.

℣. Gloria, et honore coronasti eum Domine.

℟. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Oratio.

Excita Domine in Ecclesia tua spiritum, cui beatus Laurentius Levita servivit: ut eodem nos repleti, studeamus amare quod amavit, et opere exercere quod docuit. Per Dominum nostrum. In uninate ejusdem Spiritus.

DIE XVII. AUGUSTI

Tertia die infra octavam

IN I. NOCTURNO

De Canticis Canticorum.

Lectio i. *Cap.* 3.

In lectulo meo per noctes quaesivi em diligit anima mea: quaesivi illum, et non inveni. Surgam, et circuibo civitatem: per vicos et plateas quaeram quem diligit anima mea: quaesivi illum, et non inveni. Invenerunt me vigiles, qui custodiunt Civitatem: Num quem diligit anima mea, vidistis? Paullulum cum pertrausissem eos, inveni quem diligit anima mea: tenui eum, nec dimittam, donec introducam illum in domum matris meae, et in cubiculum genitricis meae. — Tu autem.

℟. Vidi speciosam.

LECTIO II.

Adjuro vos filiae Jerusalem, per capreas cervosque camporum, ne suscitetis, neque evigilare faciatis dilectam, donec ipsa velit. Quae est ista, quae ascendit per desertum, sicut virgula fumi ex aromatibus myrrhae, et thuris, et universi pulveris pigmentarii? En lectulum Salomonis sexaginta fortes ambiunt ex fortissimis Israel: omnes tenentes gladios, et ad bella doctissimi: uniuscujusque ensis super femur suum propter timores nocturnos. — Tu autem.

℟. Sicut Cedrus.

LECTIO III.

Ferculum fecit sibi rex Salomon de lignis Libani: Columnas ejus fecit argenteas, reclinatorium aureum, ascensum purpureum: media charitate constravit propter filias Jerusalem: egredimini et videte filiae Sion regem Salomonem in diademate, quo coronavit illum mater sua in die desponsationis illius, et in die laetitiae cordis eius. — Tu autem.

℟. Quae est ista.

IN II. NOCTURNO

Sermo S. Bernardi Abbatis
Serm. c. 12. Apoc.

LECTIO IV.

Novum fecit Dominus super terram, ut mulier circumdaret virum, nec alium quam Christum, de quo dicitur:

Ecce vir, Oriens nomen ejus. Novum quoque fecit in Coelo, ut mulier sole appareret amicta. Denique et coronavit eum et vicissim ab eo meruit coronari. Egredimini filiae Sion, et videte regem Salomonem in diademate, quo coronavit eum mater sua. Verum hoc alias. Interim sane ingredimini magis, et videte Reginam in diademate, quo coronavit eam Filius suus. In capite, iniquit, ejus corona stellarum duodecim. — Tu autem.

℟. Ornatam monilibus.

Lectio V.

Dignum plane stellis coronari caput, quod et ipsis longe clarius micans, ornet eas potius, quam ornetur ab eis. Quidni coronent sidera, quam sol vestit? Sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Nimirum laeva sponsi sub capite ejus, et jam dextera illius amplexatur eam. Quis illas aestimet gemmas, quis stellas nominet, quibus Mariae regium diadema compactum est? — Tu autem.

℟. Beatam me dicent.

Lectio VI.

Quid ergo siderum micat in generatione Mariae? Plane quod ex regibus orta, quod ex semine Abrahae, quod generosa ex stirpe David. Si id parum videtur, adde quod generationi illi ob singulare privilegium sanctitatis divinitus noscitur esse concessa: quod longe ante eisdem patribus coelitus repromissa, quod misticis praefigurata

miraculis, quod oraculis praenunciata propheticis. Hanc enim sacerdotalis virga, dum sine radice floruit: hanc Gedeonis vellus, dum in medio siccae areae maduit: hanc in Ezechielis visione Orientalis porta, quae nulli unquam patuit, praesignabat. —Tu autem.

℟. Beata es virgo.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 10*

In illo tempore: intravit Jesus in quoddam castellum: et mulier quaedam Martha nomine, excepit illum in domum suam. Et reliqua.

De Homilia S. Agustini Episcopi.
Serm. 26. de Verbis Domini.

Verba Domini nostri Jesu Christi, quae modo ex Evangelio recitata sunt, admonent nos esse unum aliquid, quo tendamus, quando in hujus saeculi multitudine laboramus. Tendimus autem adhuc, peregrinantes, nondum manentes: adhuc in via, nondum in patria, adhuc desiderando, nondum fruendo. — Tu autem.

℟. Diffusa est.

LECTIO VIII.

Tamen tendamus, et sine pigritia, et sine intermissione tendamus, ut aliquando pervenire valeamus. Martha et Maria duae sororos erant, ambae non solum carne, sed

etiam religione germanae: ambae Domino cohaeserunt, ambae Domino in carne praesenti concorditer servierunt.— Tu autem.

℟. Beata es.

LECTIO IX.

Suscepit eum Martha, sicut solent suscipi peregrini: sed tamen suscepit famula Dominum, aegra Salvatorem, creatura Creatorem. Suscepit autem spiritu pascenda, in carne pascendum. Voluit enim Dominus formam servi accipere, et accepta forma servi, in illa pasci a servis, dignatione non conditione. — Tu autem.

Te Deum laudamus.

In laudibus fit com. diei Oct. S. Laur.

Antiph. In craticola.

℣. Dispersit, dedit pauperibus.

ORATIO.

Excita Domine in Ecclesia tua spiritum.

Vesp. de ead. Oct. com. diei Oct. S. Laur.

Antiph. Beatus Laurentius dum in craticola superpositus ureretur, ad impiissimum tyrannum, dixit: Assatum est jam, versa, et manduca: nam facultates Ecclesiae quas requiris, in coelestes thesauros manus pauperum deportaverunt.

℣. Levita Laurentibus bonum opus operatus est.

℟. Qui per signum crucis coecos illuminavit.

Oratio Excita *ut supra.*

Deinde fit. com. S. Agapiti Mart.

Antiph. Iste sanctus pro lege.

℣. Gloria et honore coronasti eum Domine.

Oratio

Laetetur Ecclesia tua, Deus, beati Agapiti martyris tui confisa suffragiis, atque ejus precibus gloriosis et devota permaneat, et secura consistat. Per Dominum.

DIE XVIII. AUGUSTI.

Quarta die infra octavam.

IN I. NOCTURNO.

De Canticis Canticorum.

Lectio i. *Cap. 4.*

Quam pulchra es amica mea, quam pulchra es! Oculi tui columbarum, absque eo quod intrinsecus latet. Capilli tui sicut greges caprarum, quae ascenderunt de monte Galaad. Dentes tui sicut greges tonsarum, quae ascenderunt de lavacro, omnes gemellis faetibus, et sterilis non est inter eas. Sicut vitta coccinea, labia tua: et eloquium tuum dulce. Sicut fragmen mali punici, ita genae tuae, absque eo quod intrinsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quae edificata est cum propugnaculis: mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium — Tu autem.

℟. Vidi speciosam.

Lectio II.

Tota pulchra es amica mea, et macula non est in te. Veni de Libano sponsa mea, veni da Libano, veni: coronaberis de capite Amana, de vertice Sanir, et Hermon, de cubilibus leonum, de montibus pardorum. Vulnerasti cor meum soror mea sponsa, vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum, et in uno crine colli tui. Quam pulchrae suut mammae tuae soror mea sponsa! Pulcriora sunt ubera tua vino, et odor ungueutorum tuorum super omnia aromata. — Tu autem.

℟. Sicut Cedrus.

Lectio III.

Favus distillans labia tua, sponsa, mel et lac sub lingua tua, et odor vestimentorum tuorum sicut odor thuris. Hortus conclusus, soror mea sponsa, hortus conclusus fons signatus. Emissiones tuae paradisus malorum punicorum cum pomorum fructibus. Cypri cum nardo: nardus et crocus, fistula et cinnamomum cum universis lignis Libani: myrra et aloe, cum omnibus primis unguentis. Fons hortorum: puteus aquarum viventium quae fluunt impetu de Libano. — Tu autem.

℟. Quae est ista.

IN II. NOCTURNO

De Sermone S. Joannis Damasceni.

Orat. 2. de Dormitione Deiparae sub finem

Lectio IV.

Ex antiqua accepimus traditione, quod tempore glorio-

sae dormitionis beatae Virginis universi quidem sancti Apostoli, qui orbem terrae ad salutem Gentium peragrabant, momento temporis in sublime elati convenerunt Jerosolymis: cumque illic essent, eis visio apparuit Angelica, et audita est psalmodia coelestium Potestatum; et sic cum divina gloria in manus Dei sanctam tradidit animam. Ejus autem corpus, quod Deum ineffabili quadam ratione suscepit, cum Angelica et Apostolica hymnodia elatum, in loculo fuit depositum Gethsemane: quo in loco Angelorum cantus mansit tres dies continuos. — Tu autem.

℟. Ornatam monilibus.

LECTIO V.

Post tres autem dies Angelico cantu cessante, qui aderant Apostoli (cum unus Thomas qui abfuerat, post tertium diem venisset, et quod Deum susceperat, corpus adorare voluisset) tumulum aperuerunt: sed omni ex parte sacrum ejus corpus nequaquam invenire potuerunt. Cum ea autem tantum invenissent, in quibus fuerat compositum, et ineffabili, qui ex iis proficiescebantur, essent odore repleti, loculum clauserunt. Ejus mysterii obstupefacti miraculo, hoc solum cogitare potuerunt, quod cui placuit ex Maria Virgine carnem sumere, et hominem fieri, et nasci, cum esset Deus Verbum, et Dominus gloriae: quique post partum incorruptam servavit ejus virginitatem, eidem etiam placuit et ipsius postquam migravit, immaculatum corpus, incorruptum servatum, transla-

tione honorare ante communem, et universalem resurrectionem. — Tu autem.

℟. Beatam me dicent.

LECTIO VI.

Aderant tunc cum Apostolis sanctissimus Timotheus, primus Episcopus Ephesiorum, et Dionisius Areopagita sicut ipse testatur in iis, quae de beato Hieroteo, qui ipse quoque tunc aderat, scripsit ad praedictum Timotheum sic dicens: Nam etiam apud ipsos a Deo afflatos sacrorum Antistites, quando nos quoque, ut nosti, et multi ex sanctis nostris fratribus, ad contuendum corpus quod vitae principium dedit, et Deum suscepit, convenissemus (aderat autem et Domini frater Jacobus, et Petrus, suprema et antiquissima Theologorum summitas); et viso sacro corpore placuit omnibus, prout quisque poterat, hymnis celebrare infinitam bonitatem divinae potentiae. Tu autem.

℟. Beata es.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam

LECTIO VII. *Cap. 10.*

In illo tempore: Intravit Jesus in quoddam castellum: et mulier quaedam Martha nomine, excepit illum in domum suam. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi.
Ex Serm. 7. de Verbis Domini.

Bene ergo Martha circa corporalem Domini, quid dicam, necessitatem, an voluntatem? Ministrabat carni mortali. Sed quis erat in carne mortali? In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum.—Tu autem.

℟. Diffusa est.

LECTIO VIII.

Ecce quod Maria audiebat. Verbum caro factum est et habitavit in nobis. Ecce Martha cui ministrabat. Ergo Maria meliorem partem elegit, quae non auferetur ab ea. Hoc enim elegit, quod semper manebit, ideo non auferetur ab ea. — Tu autem.

℟. Beata es.

LECTIO IX.

Circa unum autem Maria se voluit occupari. Jam tenebat. Mihi autem adhaerere Deo bonum est. Sedebat ad pedes capitis nostri. Quanto humilius sedebat, tanto amplius capiebat. Confluit enim aqua ad umilitatem convallis, denatat de tumoribus collis. Non ergo Dominus opus reprehendit, sed munus distinxit. Circa multa es occupata: porro unum est necessarium. Jam hoc sibi Maria elegit. — Tu autem.

Te Deum laudamus.

In laudibus fit com. tant. S. Agapiti M.

Antph. Qui odit animam suam.

℣. Justus ut palma florebit.

Orat. Laetetur *ut supra.*

Missa ut in die Assump. 2. orat. S. Agapiti 3. et de Spiritu Sancto.

Vesp. de eadem oct.

DIE XIX. AUGUSTI.

Quinta die infra octavam

IN I. NOCTURNO.

De Canticis Canticorum.

Lectio i. *Cap. 5.*

Veniat dilectus meus in hortum suum, et comedat fructum pomorum suorum. Veni in hortum meum soror mea sponsa, messui myrrham meam cum aromatibus meis, comedi favum cum melle meo, bibi vinum meum cum lacte meo: comedite amici, et bibite, et inebriamini charissimi. Ego dormio, et cor meum vigilat: vox dilecti mei pulsantis: Aperi mihi soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea: quia caput meum plenum est rore, et cincinni mei guttis noctium. Expoliavi me tunica mea, quomodo indurar illa? lavi pedes meos, quomodo inquinabo illos? Dilectus meus misit manum suam per foramen, et venter meus intremuit ad tactum ejus. — Tu autem.

℟. Vidi speciosam.

Lectio II.

Surrexi, ut aperirem dilecto meo: manus meae stillaverunt myrrham, et digiti mei pleni myrrha probatissima. Pessulum ostii mei aperui dilecto meo: at ille declinaverat, atque transierat. Anima mea liquefacta est, ut locutus est, quaesivi, et non inveni illum, vocavi, et non respondit mihi. Invenerunt me custodes qui circumeunt civitatem: percusserunt me, et vulneraverunt me: tulerunt pallium meum mihi custodes murorum. Adjuro vos filiae Jeruselem, si inveneritis dilectum meum, ut nuncietis ei quia amore langueo. Qualis est dilectus tuus ex dilecto, o pulcherrima mulierum? Qualis est dilectus tuus ex dilecto, quia sic adjurasti nos? — Tu autem.

℟. Sicut Cedrus.

Lectio III.

Dilectus meus candidus, et rubicundus electus ex millibus. Caput ejus aurum optinum: comae ejus sicut elatae palmarum, nigrae quasi corvus. Oculi ejus sicut columbae super rivulos aquarum, quae lacte sunt lotae, et resident juxta fluenta plenissima. Genae illius sicut areolae aromatum consitae a pigmentariis. Labia ejus lilia distillantia myrrham primam. Manus illius tornatiles aureae, plenae hyacinthis. Venter ejus eburneus distinctis sapphiris. Crura illius columnae marmoreae, quae fundatae sunt super bases aureas. Species ejus ut Libani, electus ut cedri. Guttur illius suavissimum, et totus desiderabilis: talis est dilectus meus, et ipse est amicus meus, filiae Jeru-

salem. Quo abiit dilectus tuus, o pulcherrima mulierum? quo declinavit dilectus tuus? et quaeremus eum tecum. Tu autem.

℟. Quae est ista.

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Serm. 1. de Assumpt. B. M. V.

Lectio IV.

Virgo hodie gloriosa coelos ascendens, supernorum gaudia civium copiosis sine dubio cumulavit augumentis. Haec est enim, cujus salutationis vox et ipsos exultare, facit in gaudio, quos materna adhuc viscera claudunt. Quod si parvuli needum nati anima liquefacta est, ut Maria locuta est: quid putamus, quaenam illa fuerit coelestium exultatio, cum et vocem audire, et videre faciem et beata ejus frui presentia meruerunt? — Tu autem.

℟. Ornatam monilibus.

Lectio V.

Sed et illud quis cogitare sufficiat, quam gloriosa hodie mundi Regina processerit; et quanto devotionis affectu tota in ejus occursum coelestium legionum prodierit multitudo: quibus ad trohonum gloriae canticis si deducta: quam placido vultu, quam serena facie, quam divinis amplexibus suscepta a Filio, et super omnem exaltata creaturam: cum eo honore, quo tanta mater digna

fuit: cum ea gloria, quae tantum decuit Filium? — Tu autem.

℟. Beatam me dicent.

Lectio vi.

Felicia prorsus oscula labiis impressa lactentis, cui virgineo mater applaudebat in gremio. Verum numquid non feliciora censebimus, quae ab ore sedentis in dextera Patris hodie in beata salutatione suscepit, cum ascenderet ad tronum gloriae, epithalamium canens, et dicens: Osculetur me osculo oris sui? Christi generationem, et Mariae assumptionem quis enarrabit? Quantum enim gratiae in terris adepta est prae caeteris, tantum et in coelis obtinet gloriae singularis. — Tu autem.

℟. Beata es.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangeli secundum Lucam.

Lectio vii. *Cap. 10.*

In illo tempore: intravit Jesus in quoddam castellum: et mulier quaedam Martha nomine, excepit illum in domum suam. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi.
Serm. 27. de Verbis Domini.

Transit labor multitudinis, et remanet charitas unitatis. Ergo quod elegit Maria, non auferetur ab ea: a te autem Martha, quod elegisti, utique hoc sequitur, utique hoc

subintelligitur, a te quod elegisti, auferetur: sed bono tuo auferetur, ut quod melicus est, detur. Auferetur enim a te labor, ut requies detur. Tu navigas, illa jam in portu est. — Tu autem.

℟. Diffusa est.

LECTIO VIII.

Videtis ergo, charissimi, et quantum arbitror, jam intelligitis, in his duabus mulieribus quae ambae fuerunt Domino gratae, ambae amabiles, ambae discipulae: videtis ergo, et magnum aliquid intelligitis, quicumque intelligitis quod audire et scire debetis etiam qui non intelligitis, in his duabus mulieribus duas vitas esse figuratas, praesentem et futuram, laboriosam et quietam, aerumnosam et beatam, temporalem et aeternam. — Tu autem.

℟. Beata es.

LECTIO IX.

Duae sunt vitae: de illis vos copiosus cogitate. Quid habeat haec vita, non dico mala, non iniqua, non nefaria, non luxoriosa, non impia; sed laboriosa, et aerumnis plena, timoribus castigata, tentationibus sollicita: hanc ipsam innocentem vitam dico, qualem decebat habere Martham. Hanc enim, quantum potestis, inspicite: et de hac, ut dixi, copiosus, quam loquimur, cogitate. Vita vero iniqua aberat ab illa domo, nec cum Martha erat, nec cum Maria: et si aliquando fuit, Domino intrante fugit. — Tu autem.

Te Deum laudamus.

Missa, ut in die Assumpt. 2. or. de Spiritu Sancto, 3. Eccl. vel pro Papa.

Vesp. de eadem Octava.

DIE XX. AUGUSTI.

Sexta die infra octavam.

IN I. NOCTURNO.

De Canticis Canticorum.

LECTIO I. *Cap. 6.*

Dilectus meus descendit ad hortum suum ad areolam aromatum, ut pascatur in hortis, et lilia colligat. Ego dilecto meo, et dilectus meus mihi, qui pascitur inter lilia. Pulchra es amica mea, suavis, et decora sicut Jerusalem: terribilis ut castrorum acies ordinata. Averte oculos tuos a me, quia ipsi me avolare fecerunt. — Tu autem.

℟. Vidi speciosam.

LECTIO II.

Capilli tui sicut grex caprarum, quae apparuerunt de Galaad. Dentes tui sicut grex ovium, quae ascenderunt de lavacro, omnes gemellis faetibus, et sterilis non est in eis. Sicut cortex mali punici, sic genae tuae absque occultis tuis. Sexaginta sunt Reginae, et octoginta concubinae, et adoloscentularum non est numerus. Una est columba mea, perfecta mea, una est matris suae, electa genitrici suae. Viderunt eam filiae, et beatissimam prae-

dicaverunt; reginae, et concubinae, et laudaverunt eam. — Tu autem.

℟. Sicut cedrus.

LECTIO III.

Quae est ista, quae progreditur quasi aurora consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol, terribilis ut castrorum acies ordinata? Descendi in hortum nucum, ut viderem poma convallium, et inspicerem si floruisset vinea, et germinassent mala punica. Nescivi: anima mea conturbavit me propter quadrigas Aminadab. Revertere, revertere Sunamitis: revertere, revertere, ut intueamur te. — Tu autem.

℟. Quae est ista.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

Ex Serm. de verbis Apost. seu in Dominica infra Oct. Assumptionis.

LECTIO IV.

Quid ad Mariam accedere trepidat humana fragilitas? Nihil austerum in ea, nihil terribile: tota suavis est, omnibus offerens lac, et lanam. Revolve diligentius evangelicae historiae seriem universam; et si quid forte increpatorium si quid durum, si quod denique signum vel tenuis indignationis occurrerit in Maria, de caetero suspectam habeas, et accedere verearis. Quod si (ut vere sunt) plena magis omnia pietatis, et gratiae, plena man-

suetudinis, et misericordiae, quae ad eam pertinent inveneris; age gratias ei, qui talem mediatricem benignissima misericordia providit. Omnibus omnia facta est; sapientibus, et insipientibus copiosissima charitate debitricem se fecit; omnibus misericordiae sinum aperit, ut de plenitudine ejus accipiant universi: captivus redemptionem, aeger curationem, tristis consolationem, peccator veniam, justus gratiam. — Tu autem.

℟. Ornatam monilibus.

LECTIO V.

Mulier, inquit, amicta sole, et luna sub pedibus ejus. Amplectamur Mariae vestigia, Fratres, et devotissima supplicatione beatis illius pedibus provolvamur. Teneamus eam, nec dimittamus donec benedixerit nobis, potens est enim. Nempe vellus est medium, inter rorem et aream, mulier inter solem et lunam, Maria inter Christum et Ecclesiam constituta. Sed forte miraris non tam vellus opertum rore, quam amictam sole mulierem. Magna siquidem familiaritas, sed mira omnino vicinitas solis, et mulieris. Quomodo enim in tam vehementi fervore, tam fragilis natura subsistit? merito quidem miraris Moyses sanctae, et curiosius desideras intueri. Verumtamen solve calceamenta de pedibus tuis, et involucra pone carnalium cogitationum si accedere concupiscis. — Tu autem.

℟. Beatam me dicent.

LECTIO VI.

Mulier inquit, amicta sole: plane amicta lumine tamquam vestimento. Quam familiaris ei facta es Domina! quam proxima, immo quam intima fieri meruisti, quantam invenisti gratiam apud eum! in te manet, et tu in eo: vestis eum, et vestiris ab eo: vestis eum substantia carnis, et vestit ille te gloria suae majestatis. Vestit Solem nube, et Sole ipsa vestiris. Jam te mater misericordiae, per ipsum sincerissimae tuae mentis affectum, tuis jacens provoluta pedibus luna (idest Ecclesia) mediatricem sibi apud Solem justitiae constitutam devotis supplicationibus interpellat; ut in lumine tuo videat lumen, et Solis gratiam tuo mereatur obtentu, quam vere amavit prae omnibus, et ornavit, stola gloriae induens et coronam pulchritudinis ponens in capite tuo. — Tu autem.

℟. Beata es virgo Maria.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 10.*

In illo tempore: Intravit Jesus in quoddam castellum: et mulier quaedam Martha nomine, excepit illum in domum suam. — Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi.

Serm. 27. de Verbis Domini.

Nam et ista dignatio fuit, se praebere pascendum. Habebat carnem, in qua esuriret quidem, et sitiret: sed

nescitis, quia in eremo esurienti Angeli ministrabant? Ergo quod pasci voluit, pascendi prestitit. Quid autem mirum, si et de sancto Elia praestitit viduae, quem prius corvo ministrante pascebat? Numquid pascendo defecerat, quando ad viduam mittebat? Nequaquam, sed religiosam viduam per obsequium exhibitum servo suo, benedicere disponebat. — Tu autem.

℟. Diffusa est.

Lectio viii.

Sic ergo susceptus est Dominus tamquam hospes: qui in sua propria venit, et sui eum non receperunt: sed quotquot receperunt eum dedit eis potestatem filios Dei fieri: adoptans servos, et liberos faciens: redimens captivos, et faciens cohaeredes. Ne quis tamen vestrum forsitan dicat: O beati, qui Christum suscipere in domum propriam meruerunt! — Tu autem.

℟. Beata es Virgo Maria.

Lectio ix.

Noli dolere, noli murmurare, quia temporibus natus es, quando jam Dominum non vides in carne. Non tibi abstulit istam dignationem. Cum uni, inquit, ex minimis meis fecistis, mihi fecistis. Haec de Domino pascendo in carne, sed pascente in spiritu pauca pro tempore diximus. — Tu autem.

Te Deum laudamus.

Missa ut in die Assumpt. 2. or. de Spiritu Sancto; 3. Eccl. vel pro Papa.

Vesp. de eadem Octava.

DIE XXI. AUGUSTI.

Septima die infra octavam.

IN I. NOCTURNO.

De Canticis Canticorum.

LECTIO I. *Cap. 7.*

Quid videbis in Subamite, nisi choros castrorum? Quam pulchri sunt gressus tui in calceamentis filia principis ! Juncturae femorum tuorum sicut monilia, quae fabricata sunt manu artificis. Umbilicus tuus crater tornatilis, numquam indigens poculis. Venter tuus sicut acervus tritici, vallatus liliis. Duo ubera tua, sicut duo hinnuli gemelli capreae. Collum tuum sicut turris eburnea. Oculi tui sicut piscinae in Hesebon, quae sunt in porta filiae multitudinis. Nasus tuus sicut turris Libani , quae respicit contra Damascum. Caput tuum ut Carmelus et comae capitis tui , sicut purpura regis vincta canalibus. — Tu autem.

℟. Vidi speciosam.

LECTIO II.

Quam pulchra es, et quam decora, charissima, in deliciis! Statura tua assimilata est palmae, et ubera tua botris. Dixi: Ascendam in palmam, et apprehendam fructus ejus: et erunt ubera tua sicut botri vineae: et odor oris tui sicut malorum. Guttur tuum sicut vinum optimum , dignum dilecto meo ad potandum, labiisque, et dentibus illius ad ruminandum. — Tu autem.

℟. Sicut cedrus.

LECTIO III.

Ego dilecto meo, et ad me conversio ejus. Veni dilecte mi, egrediamur in agrum, commoremur in villis. Mane surgamus ad vineas, videamus si floruit vinea, si flores fructus parturiunt, si floruerunt mala punica! ibi dabo tibi ubera mea. Mandragorae dederunt odorem. In portis nostris omnia poma: nova et vetera, dilecte mi, servav tibi. — Tu autem.

℟. Quae est ista.

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Sermo 4. de Assumpt. B. M. V.

LECTIO IV.

Tempus loquendi est omni carni, cum assumitur incarnati Verbi mater in coelum: nec cessare debet a laudibus humana mortalitas, cum hominis sola natura supra immortales spiritus exaltatur in Virgine. Sed de ejus gloria nec silere devotio patitur, nec dignum aliquid sterilis concipere cogitatio, aut inerudita potest loquutio parturire. Hinc est, quod et ipsi coelestis curiae principes in consideratione tantae novitatis clamant non sine admiratione: Quae est ista, quae ascendit de deserto, deliciis affluens? — Tu autem.

℟. Ornatam monilibus.

LECTIO V.

Ac si manifestius dicant : Quanta est haec et unde ei ascendenti utique de deserto, affluentia tanta deliciarum? Nec enim pares inveniuntur deliciae vel in nobis, quos in civitate Domini laetificat fluminis impetus: qui a vultu gloriae, voluptatis gloria potamur. Quae est ista, quae de sub sole (ubi nihil est, nisi labor et dolor, et afflictio spiritus) ascendit deliciis spiritualibus affluens? Quidni delicias dixerim virginitatis decus cum munere fecunditatis, humilitatis insigne distillantem charitatis favum, misericordiae viscera, plenitudinem gratiae, praerogativam gloriae singularis? — Tu autem.

℟. Beatam me dicent.

LECTIO VI.

Ascendens igitur de deserto Regina mundi, etiam Angelis sanctis, ut canit Ecclesia, speciosa facta est, et suavis in deliciis suis. Desinant tamen deserti hujus mirari delicias: quia Dominus dedit benignitatem, et terra nostra dedit fructum suum. Quid mirantur de terra deserta Mariam ascendere deliciis affluentem? Mirentur potius pauperem Christum de coelestis regni plenitudine descendentem. Longe enim ampliori miraculo dignum videtur, Dei Filium paulo minus ab Angelis minorari, quam Dei matrem super Angelos exaltari. Illius siquidem exinanitio, facta est repletio nostra: illius miseriae, mundi deliciae sunt. Denique cum dives esset, propter nos pauper factus est, ut nos ejus inopia ditaremur. — Tu autem.

℟. Beata es Virgo Maria.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 10.*

In illo tempore : intravit Jesus in quoddam castellum : et mulier quaedam Martha nomine, excepit illum in domum suam. — Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi.

Ex Serm. 27. de Verbis Domini.

Remanserunt ergo in illa domo, quae susceperat Dominum, in duabus faeminis duae vitae, ambae innocentes, ambae laudabiles: una laboriosa, altera otiosa: nulla facinorosa, nulla desidiosa. Ambae innocentes, ambae inquam laudabiles, sed una laboriosa, altera otiosa: nulla facinorosa, quam cavere debet laboriosa: nulla desidiosa, quam cavere debet otiosa. — Tu autem.

℟. Diffusa est.

LECTIO VIII.

Erant ergo in illa domo istae duae vitae, et ipse fons vitae. In Martha erat imago praesentium, in Maria futurorum. Quod agebat Martha, ibi sumus: quod agebat Maria hoc speramus. Hoc agamus bene, ut illud habeamus plene. Nam quid inde habemus, in quantum habemus? quamdiu hic sumus, quantum est quod inde habemus? Nam et modo inde aliquid agimus : remoti a ne-

gotiis, sepositis familiaribus curis, convenistis, statis auditis. — Tu autem.

℟. Beata es Virgo Maria.

LECTIO IX.

In quantum hoc agitis, Mariae similes estis et facilius vos intenditis quod agit Maria, quam ego qui praerogo. Si quid tamen dico, Christi est. Ideo vos pascit Christus, quia panis communis est, unde et ego vobiscum vivo. Nunc autem vivimus, si vos fratres statis in Domino. Nolo in nobis, sed in Domino: quia neque qui plantat, est aliquid, neque qui rigat: sed, qui incrementum dat, Deus. — Tu autem.

Te Deum laudamus.

Missa ut in die Assumpt. 2. or. de Spiritu Sancto. 3. Eccl. vel pro Papa (1).

---

(1) *DECRETUM.— Gravinem, Montispelusii, et Altamuren — Quum Cathedrales Ecclesiae Dioecesum Gravinem, et Montispelusii, nec non Principalis Abbatiae Altamuren Deo sint dicatae in honorem Beatae Mariae Virginis in Coelum Assumptae, hodiernus Reverendissimus Episcopus dictarum Dioecesium, Gravinem et Montispelusii, atque Administrator Abbatiae Altamuren cum respectivis Capitulis Sacrorum Rituum Congregationem adiit postulans facultatem peragendi in dictis Dioecesibus, et Abbatia octavam privilegiatam quo ad officium, et Missam Assumptionis Beatae Mariae Virginis, et Sacra eadem Congregatio sub infrascripta die ad vaticanum in Ordinario Coetu coacta benigno annuit.*

Pro gratia Octavae Privilegiatae, excepta Dominica in-

Vesp. de die octava Assumpt. duplex omnia ut in prim. Vesp. festi, cum com. SS. Timothei, Hippoliti, et Symphoriani Mm.

Antiph. Istorum est enim Regnum Coelorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad praemia Regni, et laverunt stolas suas in sanguine agni.

℣. Laetamini in Domino, et exultate justi.

℟. Et gloriamini omnes recti corde.

Oratio

Auxilium tuum nobis, Domine, placatus impende: et intercedentibus beatis Martyribus tuis Timotheo, Hippolyto, et Symphoriano, dexteram super nos tuae propitiationis extende. Per Dominum.

DIE XVI. AUGUSTI.

IN FESTO S. ROCHI CONFESSORIS.

DUPLEX MINUS.

Omnia de comm. Conf. non Pont. praeter ea, quae seq.

Oratio

Populum tuum, quaesumus Domine, continua pietate custodi, et Beati Rochi suffragantibus meritis, ab omni

---

fra octavam in qua agendum est de S. Joachim Confessore, et die octava S. Laurentii Martyris — Atque ita respondit — Die 16 Martii 1855. — C. M. Episcopus Praenest. Card. Pedicinius S. R. C. Praef. — Loco ✠ Sigilli — S. G. Fatali S. R. C. a Secretis.

fac animae, et corporis contagione securum. Per Dominum.

In I. noct. lect. de script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Rochus in Monte Pessulano natus, quanta in proximum charitate flagraret, tum maxime ostendit, cum eum saevissima peste longe, lateque per Italiam grassante, patria relicta, Italicam peregrinationem suscepit; Urbesque, et Oppida peragrans seipsum in aegrotantium obsequium impendere, animamque suam pro fratribus ponere non dubitavit. Quod Beati Viri studium, quam gratum Deo fuerit, miris sanationibus declaratum est. Complures enim pestilentia infectos e mortis periculo signo Crucis eripuit, et integrae sanitati restituit. In patriam reversus, virtutibus, et meritis dives sanctissime obiit; ejusque obitum statim subsequuta est veneratio Fidelium, quae in Costantiensi deinde Concilio magnum recepisse dicitur incrementum, cum ad propulsandam ingruentem luem Rochi imago solemni pompa, omni comitante Populo per eamdem Civitatem, Episcopis approbantibus, est delata. Itaque ejus cultus mirifice propagatus est in universo terrarum orbe, qui eumdem sibi apud Deum adversus contagiosam luem Patronum religioso studio adoptavit. Quibus accurate perpensis, Urbanus Octavus Pontifex Maximus, ut ejus dies festus iis in locis, in quibus forent Ecclesiae Sancti Rochi nomine Deo dicatae, Officio Ecclesiastico celebraretur, indulsit. —Tu autem.

℟. Honestum fecit.

Lectio v.

Ex Tractatu S. Augustini Episcopi in Epistolam Joannis.
Tract. 5. in cap. 4. in Ep. 10.

Perfecta ista charitas est, ut paratus sis mori pro fratre. Hanc ipse Dominus in se exhibuit mortuus pro omnibus, orans pro eis, a quibus crucifigebatur, et dicens: Pater, ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt. Sed si solus hoc fecit, non erat Magister, si discipulos non habebat. Si quis tantam habuerit charitatem, ut paratus sit pro fratribus etiam mori, perfecta est in illo charitas: sed numquid mox ut nascitur, jam prorsus perfecta est? Ut perficiatur, nascitur: cum fuerit nata, nutritur: cum fuerit nutrita, corroboratur: cum fuerit roborata, perficitur: cum ad perfectionem venerit, quid dicit? Mihi vivere Christus est, et mori lucrum. Optabam dissolvi, et esse cum Christo. Multo enim magis optimum, manere in carne necessarium propter vos. Propter eos volebat vivere, pro quibus paratus erat mori. — Tu autem.

℟. Amavit eum Dominus.

Lectio vi. *Ex Tractatu 6. cap. 1.*

Haec est perfectio charitatis, et major omnino non potest inveniri. Sed quia non in omnibus perfecta est, et desperare non debet, in quo perfecta non est, si jam nata est, quae perficiatur: et utique si nata est, nutrienda est, et quibusdam suis nutrimentis ad perfectionem propriam perducenda. Quaesivimus inchoationem charitatis,

unde incipiat, et ibi continuo invenimus. Si quis habet facultates mundi, et viderit fratrem suum egentem, et clauserit viscera sua adversus eum, quomodo dilectio Patris manet in illo? Ergo hic incipit ista charitas, Fratres, ut de suis superfluis tribuat egenti, in angustiis aliquibus constituto, ex quo, eo quod sibi abundat, secundum tempus a tribulatione temporali liberet fratrem. Hoc exordium est charitatis. Hanc ita coeptam, si verbo Dei, et spe futurae vitae nutrieris, pervenies ad illam perfectionem, ut paratus sis animam tuam ponere pro fratribus tuis. — Tu autem.

℟. Iste homo.

Lect. III. Noct. in Evang. Homo quidam nobilis, *ut in Fest. S. Ludovici Reg. Conf. die 25. Augusti.*

DIE XX. AUGUSTI

IN FESTO S. BERNARDI ABBAT. ET ECCL. DOCTORIS.

Omn. de Comm. Conf. non Pont. praeter ea, quae sequuntur.

In utrisq. Vesp. Antiph. Ad Magnif. O Doctor.

Oratio

Deus, qui populo tuo aeternae salutis beatum Bernardum ministrum tribuisti: praesta quaesumus; ut quem Doctorem vitae habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in coelis. Per Dominum.

Lection. I. Noct. de scrip. occur.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Bernardus, Fontanis in Burgundia honesto loco natus, adolescens propter egregiam formam vehementer sollicitatus a mulieribus, numquam de sententia colendae castitatis dimoveri potuit. Quas diaboli tentationes ut effugeret, duos et viginti annos natus Monasterium Cisterciense, unde hic Ordo incoepit, et quod tum sanctitate florebat, ingredi constituit. Quo Bernardi consilio cognito, fratres summopere conati sunt eum a proposito deterrere, in quo ipse eloquentior ac felicior fuit. Nam sic eos, aliosque multos in suam perduxit sententiam, ut cum eo triginta juvenes eamdem Religionem susceperint. Monachus jejunio ita deditus erat, ut quoties sumendus esset cibus, toties tormentum subire videretur. In vigiliis etiam, et orationibus mirifice se exercebat: et christianam paupertatem colens, quasi coelestem vitam agebat in terris, ab omni caducarum rerum cura, et cupiditate alienam. — Tu autem.

℟. Honestum fecit illum Dominus.

Lectio v.

Elucebat in eo humilitas, misericordia, benignitas: contemplationi autem sic addictus erat, ut vix sensibus, nisi ad officia pietatis, uteretur; in quibus tamen prudentiae laude excellebat. Quo in studio occupatus, Genuensem, ac Mediolanensem, aliosque Episcopatus oblatos recusa

vit, professus se tanti officii munere indignum esse. Abbas factus Claravallensis, multis in locis aedificavit Monasteria, in quibus praeclara Bernardi institutio, ac disciplina diu viguit. Romae Sanctorum Vincentii et Anastasii Monasterio ab Innocentio Secundo Papa restituto praefecit Abbatem illum, qui postea Eugenius Tertius Summus Pontifex fuit, ad quem etiam librum misit de Consideratione. — Tu autem.

℟. Amavit eum Dominus.

LECTIO VI.

Multa praeterea scripsit, in quibus apparet, eum doctrina potius divinitus tradita, quam labore comparata instructum fuisse. In summa virtutum laude exoratus a maximis Pricipibus de eorum componendis controversiis, et de Ecclesiasticis rebus constituendis, saepius in Italiam venit. Innocentium item Secundum Pontificem Maximum in confutando schismate Petri Leonis, tum apud Imperatorem, et Henricum Angliae Regem, tum in Concilio Pisis coacto, egregie adjuvit. Denique tres et sexaginta annos natus obdormivit in Domino, ac miraculis illustris ab Alexandro Tertio Papa inter Sanctos relatus est. Pius vero Octavus Pontifex Maximus ex Sacrorum Rituum Congregationis consilio Sanctum Bernardum universalis Ecclesiae Doctorem declaravit, et confirmavit; nec non Missam, et Officium de Doctoribus ab omnibus recitari jussit, atque indulgentias plenarias quotannis in perpetuum

Ordinis Cistercientium Ecclesias visitantibus die hujus Sancti festo concessit. — Tu autem.

℟. Iste homo perfecit omnia.

In 3. Noct. Homil. in Evang. Vos estis sal terrae *de Com. Doct.*

DIE XXVII. AUGUSTI.

IN FESTO S. JOSEPHI CALASANCTII CONFESSORIS.

DUPLEX MINUS.

Omn. de commu. Conf. non Pont. praeter ea, quae sequuntur. In Hymno Iste confessor, *mutatur tertius versus.*

Oratio.

Deus, qui per Sanctum Josephum Confessorem tuum ad erudiendam spiritu intelligentiae, ac pietatis juventutem, novum Ecclesiae tuae subsidium providere dignatus es: praesta quaesumus, nos ejus exemplo, et intercessione ita facere, et docere, ut praemia consequamur aeterna. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de scr. occ.

IN II. NOCTURNO

Lectio iv.

Josephus Calasanctius a Matre Dei Petraltae in Aragonia nobili genere natus, a teneris annis futurae in pue-

ros charitatis, et eorum institutionis indicia praebuit. Nam adhuc parvulus eos ad se convocatos in mysteriis fidei, et sacris precibus erudiebat. Humanis, divinisque litteris egregie doctus, cum studiis Theologicis Valentiae operam daret, nobilis, potentisque faeminae illecebris fortiter superatis, virginitatem, quam Deo voverat, inoffensam insigni victoria servavit. Sacerdos ex voto factus, a compluribus Episcopis in Castellae Novae, Aragoniae, et Catalauniae Regnis in partem laboris adscitus, expectationem omnium vicit, pravis ubique moribus emandatis, Ecclesiastica disciplina restituta, inimicitiis cruentisque factionibus mirifice extinctis. At coelesti visione, et Dei voce frequenter admonitus, Romam profectus est. — Tu autem.

℟. Honestum fecit.

Lectio V.

In Urbe summa vitae asperitate, vigiliis, et jejuniis corpus affligens, in orationibus, et coelestium rerum contemplatione dies, noctesque versabatur, septem ejusdem Urbis Ecclesias singulis fere noctibus obire solitus: quem inde morem complures annos servavit. Dato piis Sodalitatibus nomine, mirum, quanto ardore pauperes, infirmos potissimum, aut carceribus detentos eleemosynis, omnique pietatis officio sublevaret. Lue Urbem depopulante, una cum Sancto Camillo tanto fuit actus impetu charitatis, ut praeter subsidia aegrotis pauperibus large collata, ipsa etiam defunctorum cadavera suis humeris tumulanda

transferret. Verum cum divinitus accepisset se ad informandos intelligentiae, ac pietatis spiritu adolescentulos praecipue pauperes destinari, Ordinem Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum fundavit, qui peculiarem curam circa puerorum eruditionem ex proprio Instituto profiterentur. Ipsumque Ordinem Clementi Octavo, Paulo Quinto, aliisque Summis Pontificibus magnopere probatum, brevi tempore per plurimas Europae Provincias, et Regna mirabiliter propagavit. In hoc autem tot labores perpessus est, ac tot aerumnas invicto animo toleravit, ut omnium voce miraculum fortitudinis, et Sancti Jobi exemplum diceretur. — Tu autem.

℟. Amavit eum.

Lectio vi.

Quamvis ipse Ordini universo praeesset, totisque viribus ad animarum salutem incumberet, numquam tamen intermisit pueros praesertim pauperiores erudire, quorum scholas verrere, eosque domum comitari consuevit. In eo summae patientiae et humilitatis munere, valetudine etiam infirma, duos et quinquaginta annos perseveravit: dignus propterea, quem crebris Deus miraculis coram discipulis illustraret, et cui Beatissima Virgo cum puero Jesu illis orantibus benedicente appareret. Amplissimis interim Dignitatibus repudiatis, prophetia, abdita cordium, et absentia cognoscendi donis, et miraculis clarus, Deiparae Virginis, quam singulari pietate et ipse ab infantia coluit, et suis maxime commendavit, aliorumque

Coelitum frequenti apparitione dignatus, cum obitus sui diem, et Ordinis tunc prope eversi restitutionem, atque incrementum praenuntiasset, secundum et nonagesimum annum agens, Romae obdormivit in Domino octavo Kalendas Septembris anno millesimo sexcentesimo quadragesimo octavo. Ejus Cor, et Lingua post saeculum integra, et incorrupta reperta sunt. Ipse vero multis post obitum quoque signis a Deo illustratus, primum a Benedicto Decimo Quarto Beatorum cultu decoratus fuit; ac deinde a Clemente Decimo Tertio inter Sanctos solemniter est relatus. — Tu autem.

℟. Histe homo perfecit.

IN III. NOCTURNO

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. *Cap. 18*

In illo tempore: Accesserunt Discipuli ad Jesum, dicentes: Quis putas, major est in Regno Coelorum? Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.
In Cap. 18. Matth. Hom. 60.

Videte, ne aliquem istorum contempseritis parvulorum, quia eorum Angeli Patris mei faciem semper aspiciunt, et quia ego propter eos veni, et haec Patris mei voluntas est. Ad tuendos, conservandosque pusillos diligentiores nos reddit. Perspicis, quam ingentia in tutelam tenuium moenia erexerit, et quantum studium, curamque habeat,

ne perdantur; tum quia supremas decipientibus eos poenas statuit, tum quia summam pollicetur mercedem his, qui curam eorum suscipiunt; idque tam suo, quam Patris exemplo corroborat. — Tu autem.

℟. Iste est qui ante.

Lectio viii.

Dominum igitur etiam nos imitemur, et nihil pro fratribus omittamus, etiam eorum, quae humilia, viliaque nimium videntur: sed si administratione nostra etiam opus fuerit, quamvis tenuis, atque abjectus quidem, cui administrandum sit, fuerit; quamvis ardua nobis res, atque laboris plena esse videatur; omnia haec pro fratris salute tolerabiliora, faciliorаque, oro, videantur. Tanto enim studio, tantaque çura Deus dignam esse animam ostendit, ut neque Filio suo pepercerit. — Tu autem.

℟. Sint lumbi vestri.

Lectio ix.

Si non est nobis satis ad salutem, quod virtuose ipsi vivamus, sed oportet aliorum salutem re ipsa desiderare, cum neque nos recte vivamus, neque alios hortemur, quid respondebimus? quae nobis spes salutis reliqua erit? Quid majus, quam animis moderari; quam adoloscentulorum fingere mores? Omni certe pictore, omni certe statuario, ceterisque hujusmodi omnibus excellentiorem hunc duco, qui juvenum animos fingere non ignoret. — Tu autem.

DIE XVIII. SEPTEMBRIS.

IN FESTO S. JOSEPHI A CUPERTINO CONFESS.

DUPLEX MINUS.

Omn. de commu. Conf. non Pont. praeter sequaen. In Hymno mutatur tertius versus.

In I. Vesperis.

Ad Magnificat.

Antiph. Mortuus sum, et vita mea est abscondita cum Christo in Deo.

ORATIO.

Deus, qui ad Unigenitum Filium tuum exaltatum a terra omnia trahere disposuisti: perfice propitius, ut meritis, et exemplo Seraphici Confessoris tui Josephi, supra terrenas omnes cupiditates elevati, ad eum pervenire mereamur. Qui tecum.

IN I. NOCTURNO.

De Epistola secunda B. Pauli Apostoli ad Corinthios.

LECTIO I. *Cap. 4.*

Deus, qui dixit de tenebris lucem splendescere, ipse illuxit in cordibus nostris ad illuminationem scientiae claritatis Dei, in facie Christi Jesu. Habemus autem thesaurum istum in vasis fictilibus, ut sublimitas sit virtutis Dei, et non ex nobis. In omnibus tribulationem patimur, sed non angustiamur: aporiamur, sed non destituimur: persecutionem patimur, sed non derelinquimur:

dejicimur, sed non perimus: semper mortificationem Jesu in corpore nostro circumferentes, ut et vita Jesu manifestetur in corporibus nostris. Semper enim nos, qui vivimus, in mortem tradimur propter Jesum, ut et vita Jesu manifestetur in carne nostra mortali. — Tu autem.

℟. Euge serve bone.

LECTIO II. *Cap. 5.*

Scimus enim, quoniam si terrestris domus nostra hujus habitationis dissolvatur, quod aedificationem ex Deo habemus, domum non manufactam, aeternam in Coelis. Nam et in hoc ingemiscimus, habitationem nostram, quae de Coelo est, superindui cupientes: si tamen vestiti, non nudi inveniamur. Nam et qui sumus in hoc tabernaculo, ingemiscimus gravati, eo quod nolumus expoliari, sed supervestiri, ut absorbeatur, quod mortale est, a vita. Qui autem efficit nos in hoc ipsum, Deus, qui dedit nobis pignus spiritus. Audentes igitur semper, scientes, quoniam, dum sumus in corpore, peregrinamur a Domino: (Per fidem enim ambulamus, et non per speciem.) Audemus autem, et bonam voluntatem habemus magis peregrinari a corpore, et praesentes esse ad Dominum. — Tu autem.

℟. Justus germinabit.

LECTIO III. *Cap. 12.*

Si gloriari oportet, (non expedit quidem) veniam autem ad visiones, et revelationes Domini. Scio hominem in Chri-

sto ante annos quatuordecim, (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit) raptum hujusmodi usque ad tertium coelum. Et scio hujusmodi hominem, (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit) quoniam raptus est in Paradisum, et audivit arcana verba, quae non licet homini loqui. Pro hujusmodi gloriabor; pro me autem nihil gloriabor, nisi in infirmitatibus meis. Nam et si voluero gloriari, non ero insipiens, veritatem autem dicam: parco autem, ne quis me existimet supra id, quod videt in me, aut aliquid audit ex me. Et ne magnitudo revelationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis meae Angelus Satanae, qui me colaphizet. Propter quod ter Dominum rogavi, ut discederet a me: et dixit mihi: Sufficit tibi gratia mea: nam virtus in infirmitate perficitur. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi. — Tu autem.

℟. Iste cognovit.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Josephus a Cupertino Oppido in Salentinis Dioecesis Neritonensis, anno reparatae salutis millesimo sexcentesimo tertio, piis ibidem parentibus ortus, Deique amore praeventus, pueritiam, atque adolescentiam summa cum simplicitate, morumque innocentia transegit. A diuturno, molestoque morbo patientissime tolerato, Deiparae Virginis ope liberatus, se totum pietatis operibus, ac excolendis virtutibus dedit: utque Deo ad majora vocanti se

intimius conjungeret, Ordini Seraphico nomen dare constituit. Post varios eventus, voti tandem compos factus, apud Minores Conventuales in Coenobio Cryptulae, inter Laicos primum ob litterarum imperitiam, deinde inter Clericos divina dispositione connumeratus est. Sacerdotio post solemnia vota initiatus, perfectius sibi vitae institutum proposuit. Quamobrem mundanis quibuscumque affectibus, terrenisque rebus pene ad vitam necessariis illico a se abdicatis, ciliciis, flagellis, catenis, omni demum asperitatum, ac poenarum genere corpus afflixit; spiritum vero sanctae orationis, altissimaeque contemplationis assiduitate dulciter enutrivit. Hinc factum est, ut charitas Dei, quae jam erat in ejus corde a prima aetate diffusa, miro, planeque singulari modo in dies coruscaverit. — Tu autem.

℟. Honestum.

LECTIO V.

Eluxit praecipue ardentissima ejus charitas in extasibus ad Deum suavissimis, stupendisque raptibus, quibus frequenter afficiebatur. Mirum autem, quod alienato a sensibus animo, statim ab extasi eum revocabat sola obedientia. Hanc quippe virtutem eximio studio prosequebatur, dicere solitus, se ab ea veluti coecum circumduci, et mori potius velle, quam non obedire. Paupertatem vero Seraphici Patriarchae ita aemulatus est, ut morti proximus Praelato suo asserere vere potuerit, se nihil habere, quod more Religiosorum resignaret. Itaque mundo, sibi-

que mortuus, vitam Jesu manifestabat in carne sua; quae, dum in aliquibus ex turpitudine obscaenum flagitium sentiebat, prodigiosum de se efflabat odorem, indicium nitidissimae illius puritatis, quam immundo spiritu vehementissimis tentationibus frustra obnubilare diu conante, servavit illaesam, tum arcta sensuum custodia, tum jugi corporis maceratione, tum denique speciali protectione purissimae Virginis Mariae, quam Matrem suam appellare consuevit, ac veluti Matrem dulcissimam intimo cordis affectu venerabatur, eamque ab aliis venerari exoptabat, ut cum ejusdem patrocinio, sicut ipse ajebat, omnia bona consequerentur. — Tu autem.

℟. Amavit.

Lectio vi.

Haec Beati Josephi sollicitudo a sua erga proximos charitate prodibat; tanto enim animarum zelo exardebat, ut omnium salutem modis omnibus instantissime procuraret. Extendens pariter charitatem suam in proximum, sive pauperem, sive infirmum, sive quacumque alia tribulatione vexatum, quantum in ipso erat, illum recreabat. Nec alieni erant ab ejus charitate, qui objurgationibus, probris, omnisque generis injuriis ipsum appeterent: nam eadem patientia, mansuetudine, vultusque hilaritate talia excipiebat, qua tot inter, ac tantas vicissitudines resplenduit, dum vel Moderatorum Ordinis, vel Sacrae Inquisitionis jussu hac illac errare, versarique coactus est. Quamquam vero populi non solum, sed Viri Principes

eximiam ejus sanctitatem, et superna charismata admirarentur, ea nihilominus erat humilitate, ut magnum se peccatorem reputans, Deum enixe deprecaretur, ut sua ab eo illustria dona removeret; homines vero exoraret, ut in eum locum mortuum ejus corpus injicerent, ubi memoria sui ipsius esset prorsus obliterata. At Deus, qui ponit humiles in sublime; quique Servum suum, dum viveret, coelesti sapientia, prophetia cordium perscrutatione, curationum gratia, ceterisque donis cumulantissime exornaverat, ejus quoque mortem iis, quibus ipse antea praedixerat, loco, ac tempore, anno aetatis suae sexagesimo primo, Auximi in Piceno pretiosam reddidit, sepulchrumque gloriosum. Illum denique etiam post obitum miraculis coruscantem Benedictus Quartusdecimus Beatorum, et Clemens Tertiusdecimus Sanctorum fastis adscripsit: ejus autem Officium, et Missam Clemens Quartusdecimus ejusdem Ordinis ad Universam Ecclesiam extendit. — Tu autem.

℟. Iste homo.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthaeum.

LECTIO VII. *Cap. 22.*

In illo tempore: Loquebatur Jesus Principibus Sacerdotum, et Pharisaeis in parabolis, dicens: Simile factum est Regnum Coelorum homini Regi, qui fecit nuptias filio suo. — Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papae.

Lib, 2. Homiliar. Homil. 38. circa medium.

Quia jam largiente Domino, nuptiarum domum, idest Sanctam Ecclesiam, intrastis, solerter, Fratres, aspicite, ne aliquid de mentis vestrae habitu Rex ingrediens reprehendat. Cum magno enim cordis timore pensandum est, quod protinus subditur: Intravit autem Rex, ut videret discumbentes; et vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali. Quid, Fratres charissimi, exprimi per nuptialem vestem putamus: Si enim vestem nuptialem Baptisma, vel Fidem dicimus, quis sine Baptismate, et Fide has nuptias intravit? Eo enim ipso foris est, qui necdum credidit. Quid ergo debemus intelligere nuptialem vestem, nisi charitatem? Intrat enim ad nuptias; sed cum nuptiali veste non intrat, qui in Sancta Ecclesia assistens fidem habet, sed charitatem non habet. Recte enim charitas nuptialis vestis vocatur, quia hanc in se Conditor noster habuit, dum ad sociandae sibi Ecclesiae nuptias venit. — Tu autem.

℟. Iste est.

Lectio viii.

Sola quippe dilectione Dei actum est, ut ejus Unigenitus mentes sibi electorum hominum uniret. Unde et Joannes dicit: Sic enim dilexit Deus mundum, ut Filium suum Unigenitum daret pro nobis. Qui ergo per charitatem venit ad homines, eamdem charitatem innotuit vestem esse nuptialem. Omnis ergo vestrum, qui in Eccle-

sia positus Deo credidit, jam ad nuptias intravit: sed cum nuptiali veste non venit, si charitatis gratiam non custodit. Et certe, Fratres, si quis ad carnales nuptias esset invitatus, vestem mutaret, congaudere se Sponso, et Sponsae ex ipso sui habitus decore ostenderet, inter gaudentes, et festa celebrantes despectis vestibus apparere erubesceret. Nos ad Dei nuptias venimus, et cordis vestem mutare dissimulamus. Congaudent Angeli, cum ad Coelum assumuntur electi. Qua ergo mente haec spiritualia festa conspicimus, qui nuptialem vestem, id est charitatem, quae sola nos speciosos exhibet, non habemus? — Tu autem.

℟. Sint lumbi.

LECTIO IX.

Sciendum vero est, quia sicut in duobus lignis, superiore videlicet, et inferiore, vestis texitur: ita in duobus praeceptis charitas habetur; in dilectione scilicet Dei, et Proximi. Scriptum quippe est: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota anima tua, et ex tota virtute tua: et proximum tuum, sicut teipsum. Qua in re notandum est, quia in dilectione Proximi mensura amoris ponitur cum dicitur: Diliges proximum tuum, sicut teipsum. Dei autem dilectio nulla mensura constringitur, cum dicitur: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota anima tua, et ex tota virtute tua. Non enim jubetur quisque, quantum diligat, sed ex quanto, cum dicitur, ex toto; quia ille veraciter Deum diligit, qui sibi de se nihil relinquit. Duo ergo necesse est, ut

charitatis praecepta custodiat, quisquis habere in nuptiis vestem nuptialem curat. — Tu autem.

Ad Benedictus.

Antiph. Ostendit mihi Dominus fluvium aquae vivae, splendidum tamquam crystallum, procedentem de sede Dei, et Agni.

In 2. Vesperis.

Ad Magnificat.

Antiph. Existimo omnia detrimentum esse propter eminentem scientiam Jesu Christi Domini mei.

DIE XX. SEPTEMBRIS.

IN FESTO S. EUSTACHII MARTYRIS.

PRAECIPUI PATRONI CIVITATIS AQUAEVIVAE

ET TITULARIS HUJUS REG. PAL. ECCL.

DUPLEX PRIM. CLASS. CUM OCTAV.

Ad Vesperas.

Omnia de comm. Unius Mart. extr. temp. Pasch. praeter ea, quae hic ponuntur.

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, qui hujus diei venerandam, sanctamque laetitiam in Beati Eustachii Martyris tui festivitate tribuisti: da nobis, quesumus, ejus gloriam sempiternam, et proficiendo celebrare, et celebrando proficere. Per Dominum nostrum.

In prim. Noct. De Epistola B. Pauli Apostoli ad Romanos: Fratres debitores sumus; *ut in Comm. Plurim. Marty.* ℟℟. *autem de Comm. uni mart.*

In secund. Noctur. Eustachius; *ut in fest. Conversionis 20. Maii fol. 452.*

In tert. Noct. Homil. in Evangel. Nolite arbitrari, *cum* ℟℟. *ut in fest. S. Sebastiani, fol. 22.*

Ad Laud., et per Horas omn. de Com. un. Mart.

Si hoc festum venerit in quatuor temporibus, legitur non. lect. de, Homil. fer. curr. cum ejus comm. ad Laud. tantum, et in Missis privat., in qua etiam legitur Evang. fer. in fin. In missa autem solemni nulla fit comm. de fer., sed cantatur alia Missa de ead. fer. juxta Rubr. Missal.

Hodie occurrit Vigil. S. Matthaei Apost. et Evangel., quae ex decret. S. C. Rit. reperitur translata in diem praecedentem : at quia praedict. die 19. fit de fest. S. Januarii Episc. et Mart. Patron. Princip. Regni dupl. prim. class. de vigil. praedict. S. Matth. nihil fit, tam in offic., quam in Miss. si venerit extra quat. temp., sed tantum de ea cantatur Missa post non. Si verò venerit in quat. tempor., de ea fit comm. in Missa fer. quat. temp.

Missa in fest., et per Octav. S. Eustachii: In virtute tua, *de com. un. Mart. non Pont. Orat.* Omnipotens sempiterne Deus etc. *ut sup. in prim. Vesp. secret. et postcomm. dicuntur, quae habentur in Missal in supradict. Miss.*

In sec. Vesp. fit comm. tantum de S. Matth. Apost., et Evangel.

Offic. de SS. Theopista, et Filiis transfertur post octav. prim. die non impedit. fest. 9. lect., quae est die 5. Octobris sub rit. semidupl.

DIE XXI.

Secunda die infra Octavam.

Fit Officium de S. Matthaeo Apost., et Evangelist. ut in Breviar. sine comm. Octav. in Laud., et Miss. In sec. Vesp. fit comm. octav. S. Eustachii, ut in Rub. general., et SS. Mauritii, et Socior. Mm. Si vero die seq. non fit offic. de infr. Octav. omittitur comm. Octav.

DIE XXII.

Tertia die infra Octavam.

In prim. noct. lect. de script. occurr., praeterquam in dieb. quat. temp., qui in ea incid.; in his enim dieb. leguntur lect. Fratres debitores sumus.

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Ambrosii Episcopi.

Serm. 93. in Natal. SS. Nazarii etc. post. med.

LECTIO IV.

Tantus Christi testis pretiosus confessione, pretiosior sanguine, crudeli vulnere pretiosior, et tincta veste candidior, licet peculiaris putetur privilegio sepulchri, sed

omnium est communione suffragii. Non clauditur locis, quod diffunditur meritis. Invocasti ubique martyrem, ubique te exaudit ille, qui honoratur in martyre. Moderante itaque eo, qui pensat vota tua, et dispensat munera sua, in tantum vicina praesentia efficacis praebebitur advocati, in quantum fuerit fides devota suscepti. Oratio enim, quae castitatis, justitiae, eleemosynarum operibus adjuvatur, excedit mundum, penetrat paradisum, evolat usque ad ipsum Summae Majestatis, Angelo conferente, conspectum. — Tu autem.

℟. Honestum.

LECTIO V.

Quae cum ita sint, honoremus Beatos Martyres, principes fidei, intercessores mundi, praecones regni, cohaeredes Dei. Quod si dicas mihi, quid honoras in carne jam resoluta, atque consumpta, de qua nulla jam Deo cura est? Et ubi est illud, charissimi, quod ipsa Veritas loquitur per Prophetam? Pretiosa, inquit, in conspectu Domini mors Sanctorum ejus. Et iterum: Mihi autem valde honorificandi sunt amici tui, Deus. Honorare debemus servos Dei, quanto magis amicos Dei? De quibus alio loco dicitur: Dominus custodit omnia ossa eorum, et unum ex his non conteretur. — Tu autem.

℟. Desiderium.

LECTIO VI.

Honoro ergo in carne martyris exceptas pro Christi nomine cicatrices: honoro viventis memoriam; perenni-

tatem virtutis. Honoro per confessionem Domini sacratos cineres: honoro in cineribus semina aeternitatis: honoro corpus, quod mihi Dominum meum ostendit diligere, quod me propter Dominum mortem docuit non timere. Cur autem non honorant corpus illud fideles, quod reverentur et daemones? Quod et afflixerunt in supplicio, sed glorificant in sepulchro. Honoro itaque corpus, quod Christus honoravit in gladio, quod cum Christo regnabit in Coelo. — Tu autem.

℟. Stola jucunditatis.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

LECTIO VII. *Cap. 10.*

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite arbitrari, quia pacem venerim mittere in terram: non veni pacem mittere, sed gladium. — Et reliqua.

Homilia S. Hieronymi Presbyteri.

Lib. 1. in Matth. cap. 10.

Supra dixerat, quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine; et quod in aure auditis, praedicate super tecta. Non infert, quid post praedicationem sequatur. Ad fidem Christi totus Orbis contra se divisus est: unaquaeque domus et infideles, et credentes habuit, et propterea bellum missum est bonum, ut rumperetur pax mala. Tale quid et in Genesi adversus rebelles homines, qui moti fuerant de Oriente, et Turrem extruere festinabant, per

quam Coeli alta penetrarent, fecisse, scribitur, Deus, ut divideret linguas eorum. — Tu autem.

℟. Corona.

LECTIO VIII.

Veni enim separare hominem adversus patrem suum. Hic locus prope iisdem verbis in Michaea Propheta scribitur. Et notandum, ubicumque de veteri Testamento testimonium ponitur, utrum sensus tantum, an sermo consentiat. Qui amat patrem, aut matrem plusquam me, non est me dignus. Qui ante praemiserat; non veni pacem mittere, sed gladium, et dividere homines adversus patrem, et matrem, nurum, et socrum; ne quis pietatem religioni anteferret, subjecit, dicens: Qui amat patrem, aut matrem plusquam me. Et in Cantico legimus Canticorum: Ordinavit in me charitatem. Hic ordo in omni affectu necessarius est: Ama post Deum patrem, ama matrem, ama filios. — Tu autem.

℟. Hic est.

Pro SS. Mauritio, et Soc. Mm.

LECTIO IX.

Cum Maximianus Imperator, ducto in Galliam exercitu, in finibus Sedunorum sacrificii causa constitisset; Thebaeorum legio, ne se impiorum sacrorum societate contaminaret, a reliquis copiis discessit. Quare Imperator misit ad eos milites, qui suo nomine nuntiarent, ut si salvi esse vellent, in castra ad Sacrificia redirent. Qui se Christiana religione impediri responderunt. Quorum

responsum ille indignissime ferens, majori iracundia, quam antea, exarsit. Itaque immissa parte exercitus in Thebaeos, decimum quemque eorum primum occidi jussit, quod martyrium sua sponte, maximeque hortatore Mauritio, ferre maluerunt, quam imperata facere nefarii Imperatoris: ac deinde reliquos omnes constantissime Christum praedicantes, decimo Kalendas Octobris ab universo exercitu trucidari imperat. — Tu autem.

Te Deum.

In Laudib. et in Miss. comm. SS. Mauritii, et Soc. Mm. In 2. Vesper. a Capit. de S. Lino Pap., et Mart. cum Comm. Octav.

DIE XXIII.

Quarta die infra Octavam.

Fit Offic. de S. Lino Pap. et Mart. semidup., ut in Breviar., cum comm. Octavar. in laudib., et in Miss. Vesp. de S. Maria de Mercede cum comm. S. Lini, et octavar.

DIE XXIV.

Quinta die infra Octavam.

Fit Offic. de S. Maria de Mercede dupl. maj. ut in Breviar., cum. comm. Octavar. in Laudib., et in Miss. In sec. Vesp. comm. S. Mariae de Cervellione, et octavar.

DIE XXV.

Sexta die infra Octavam.

Fit Offic. S. Mariae de Cervellione cum comm. Octavar. in Laud. et in Miss. In sec. Vesp. a capit. de octav. S.

Januarii cum comm. S. Mariae de Cervellione, Octav. S. Eustachii, ac SS. Mm. Cypriani, et Justinae.

DIE XXVI.

Septima die infra Octavam.

Fit Offic. de octav. S. Januarii Episc. et Mart. dupl., ut in libell. prop. cum comm. Octav. S. Eustachii, et SS. Cypriani, et Justinae in laud., et in Miss. et non. Lect. In sec. Vesp. a capit. de octav. S. Eustachii Mart., ut in die.

DIE XXVII.

Octava S. Eustachii Mart. Dupl.

In prim. Noct. lect. de scriptur. occur. In sec. Noct. De Sermone S. Augustini Episcopi: Patienter permittunt aegroti; *ut in die Octavae Convers. S. Eustachii Mart. 27. Maii fol. 463 ℟℟. vero ut in Communi uni. mart.*

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

LECTIO VII. *Cap. 10.*

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite arbitrari, quia pacem venerim mittere in terram: non veni pacem mittere, sed gladium. — Et reliqua.

Homilia S. Ambrosii Episcopi.

Ex lib. 7. in Luc.

Cum in omnibus fere Evangelii locis spiritualis intellectus operetur, tamen in praesenti maxime: et ne quem

duritia nudae expositionis offendat, spiritali altitudine sensus series temperanda est; praesertim cum sacrosancta religio moralibus disciplinis, et mitibus pietatis exemplis, etiam fidei exules ad reverentiam tamen sui clementer invitet, ut praevia fidei disciplina, mansuetudine sui superstitionum dura dissolvat, et abnoxias erroribus mentes cogat etiam fide credere, quas potuit pietate mulcere. Etenim cum fidei alta pectoribus non capiuntur infirmis per ea, quae praecepta sunt, ea, quae veneranda sunt, aestimantur: ut justa de justo, sancta de sancto bonorum suorum bonum testentur auctorem. — Tu autem.

℟. Corona etc.

LECTIO VIII.

Ergo Dominum illum, qui simul divinitatis reverentiam, et pietatis gratiam sua lege complexus est, dicens: Diliges Dominum Deum tuum; diliges proximum tuum, ita nunc mutatum esse opinabimur; ut abolere necessitudinum nomina, collidere pietatis affectus, charissimorum pignorum dissidia mandasse credamus? Et quomodo ipse est pax nostra, qui fecit utraque unum? Quomodo ipse dicit: Pacem meam do vobis, pacem meam relinquo vobis, si parentes a filiis, filios a parentibus dissidio necessitudinis separaturus advenit? quomodo maledictus, qui non honorat patrem; religiosus, qui deserit? — Tu autem.

℟. Hic est, etc.

LECTIO IX.

Sed si advertamus, quia prima causa religionis, secunda pietatis est, enodandam etiam hanc aestimabimus quaestionem. Opertet enim, ut divinis humana posthabeas. Nam si officium parentibus exhibendum est: quanto magis auctori parentum, cui gratiam etiam pro parentibus tuis debes? aut, si illi omnino non recognoscunt parentem, quemadmodum tu recognoscas? Non igitur dicit, renuntiandum esse pignoribus, sed Deum omnibus praeferendum. Non diligere parentes, sed Deo praeferre prohiberis; etenim naturae pignora Domini beneficia sunt. — Tu autem.

Te Deum.

DOMINICA III. SEPTEMBRIS

OFFICIUM SEPTEM DOLORUM B. M. V.

DUPL. MAJUS.

Ad vesp.

Antiph. Quo abiit delictus tuus. *Cum reliq. de Laud. ut infr.*

Psalm. Dixit Dominus, *et reliq. consueti, prout in Offic. parvo ejusdem B. M. V.*

Capitulum *Thren.* 2.

Cui comparabo te? vel cui assimilabo te, Filia Jerusalem? cui exæquabo te et consolabor te, Virgo Filia Sion? magna est velut mare contrictio tua.

Hymnus.

O quot undis lacrymarum,
Quo dolore volvitur,
Luctuosa de cruento
Dum revulsum stipite,
Cernit ulnis incubantem
Virgo Mater Filium!
Os suave, mite pectus,
Et latus dulcissimum:
Dexteramque vulneratam,
Et sinistram sauciam;
Et rubras cruore plantas,
AEgra tingit lacrymis.
Centiesque, milliesque,
Stringit arctis nexibus,
Pectus illud, et lacertos,
Illa figit vulnera,
Sicque tota colliquescit
In doloris osculis.
Eja, Mater, obsecramus
Per tuas has lacrymas,
Filiique triste funus,
Vulnerumque purpuram,
Hunc tui cordis dolorem
Conde nostris cordibus.
Esto Patri, Filioque,
Et coaevo Flamini:

Esto summae Trinitati
Sempiterna gloria,
Et perennis laus, honorque
Hoc et omni saeculo. Amen.

℣. Regina Martyrum ora pro nobis.
℟. Quae juxta Crucem Jesu constitisti.

Ad Magnif.

Antiph. Nolite me considerare quod fusca sim, quia decoloravit me sol: Filii matris meae pugnaverunt contra me.

Oratio.

Deus, in cujus passione, secundum Simeonis prophetiam, dulcissimam animam gloriosae Virginis et Matris Mariae doloris gladius pertransivit: concede propitius; ut qui dolores ejus venerando recolimus, passionis tuae effectum felicem consequamur. Qui vivis, et regnas.

Deinde fit comm. Dominicae occurr.

Hymni Complet. et aliarum Horarum terminantur sic:

Jesu, tibi sit gloria,
Qui passus es pro servulis,
Cum Patre et almo Spiritu,
In sempiterna saecula. Amen.

Ad Matutinum.

Invitat. Stemus juxta Crucem cum Maria Matre Jesu, * Cujus animam doloris gladius pertransivit.

Psalm. Venite, exultemus.

Hymnus.

Jam toto subitus vesper eat polo,
Et sol attonitum praecipitet diem,
Dum saevae recolo ludibrium necis,
Divinamque catastrophen.

Spectatrix aderas supplicio, Parens,
Malis uda, gerens cor adamantinum,
Natus funerea pendulus in Cruce
Alto cum gemitus dabat.

Pendens ante oculos Natus, atrocibus
Sectus verberibus, Natus hiantibus
Fossus vulneribus, quot penetrantibus
Te conficit aculeis?

Heu! sputa, alapae, verbera, vulnera,
Clavi, fel, aloe, spongia, lancea,
Sitis, spina, cruor, quam varia pium
Cor pressere tyrannide!

Cunctis interea stat generosior
Virgo Martyribus: prodigio novo,
In tantis moriens non moreris, Parens,
Diris fixa doloribus.

Sit summae Triadi gloria, laus, honor:
A qua suppliciter, sollicita prece,
Posco Virginei roboris aemulas
Vires rebus in asperis. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Aniph. Multiplicati sunt qui tribulant me, multi insurgunt adversum me.

Psalm. 3.

Domine, quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animae meae: * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Domine, susceptor meus es, * gloria mea et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum: * et exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine, salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * et super populum tuum benedictio tua.

Antiph. Multiplicati sunt qui tribulant me, multi inrurgunt adversum me.

Antiph. Paraverunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent in obscuro rectos corde.

Psalm. 10.

In Domino confido: quomodo dicitis animae meae: * Transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quae perfecisti, destruxerunt : * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo: * Dominus in coelo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * palpebrae ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum et impium : * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos: * ignis et sulphur, et spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus et justitias dilexit: * aequitatem vidit vultus ejus.

Antiph. Paraverunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent in obscuro rectos corde.

Antiph. Defecit in dolore vita mea, et anni mei in gemitibus.

Psalm. 30.

In te Domine speravi, non confundar in aeternum: * in justitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam, * accelera ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem, et in domum refugii, * ut salvum me facias.

Quoniam fortitudo mea, et refugium meum es tu : * et propter nomen tuum deduces me, et enutries me.

Educes me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi:* quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum; * redemisti me Domine Deus veritatis.

Odisti observantes vanitates, * supervacue.

Ego autem in Domino speravi: * exultabo, et laetabor in misericordia tua.

Quoniam respexisti humilitatem meam, * salvasti de necessitatibus animam meam.

Nec conclusisti me in manibus inimici: * statuisti in loco spatioso pedes meos.

Miserere mei Domine, quoniam tribulor: * conturbatus est in ira oculus meus, anima mea, et venter meus:

Quoniam defecit in dolore vita mea: * et anni mei in gemitibus.

Infirmata est in paupertate virtus mea: * et ossa mea conturbata sunt.

Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium, et vicinis meis valde: * et timor notis meis.

Qui videbant me, foras fugerunt a me: * oblivioni datus sum, tamquam mortuus a corde.

Factus sum tamquam vas perditum: * quoniam audivi vituperationem multorum commorantium in circuitu.

In eo dum convenirent simul adversum me, * accipere animam meam consiliati sunt.

Ego autem in te speravi, Domine; * dixi: Deus meus es tu: in manibus tuis sortes meae.

Eripe me de manu inimicorum meorum, * et a persequentibus me.

Illustra faciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericordia tua: * Domine non confundar, quoniam invocavi te.

Erubescant impii, et deducantur in infernum: * muta fiant labia dolosa.

Quae loquuntur adversus justum iniquitatem, * in superbia, et in abusione.

Quam magna multitudo dulcedinis tuae, Domine,* quam abscondisti timentibus te!

Perfecisti eis, qui sperant in te, * in conspectu filiorum hominum.

Abscondes eos in abscondito faciei tuae * a conturbatione hominum.

Proteges eos in tabernaculo tuo * a contradictione linguarum.

Benedictus Dominus: * quoniam mirificavit misericordiam suam mihi in civitate munita.

Ego autem dixi in excessu mentis meae: * Projectus sum a facie oculorum tuorum.

Ideo exaudisti vocem orationis meae, * dum clamarem ad te.

Diligite Dominum omnes sancti ejus: * quoniam veritatem requiret Dominus, et retribuet abundanter facientibus superbiam.

Viriliter agite, et confortetur cor vestrum, * omnes qui speratis in Domino.

Antiph. Defecit in dolore vita mea, et anni mei in gemitibus.

℣. Regina Martyrum, ora pro nobis.

℟. Quae juxta Crucem Jesu constitisti.

Ex Jeremia Propheta.

Lectio i. *Thren. 1.*

Plorans ploravit in nocte, et lacrymae ejus in maxillis ejus: non est qui consoletur eam ex omnibus charis ejus. Omnes amici ejus spreverunt eam, et facti sunt ei inimici. Vide, Domine, quoniam tribulor, conturbatus est venter meus: Subversum est cor meum in memetipsa, quoniam amaritudine plena sum. Foris interficit gladius, et domi mors similis est. Audierunt quia ingemisco ego, et non est qui consoletur me. — Tu autem.

℟. Simeon vir justus, et timoratus dixit ad Mariam: * Tuam ipsius animam pertransibit gladius.

℣. Ne vocetis me pulchram, sed amaram, quia amaritudine valde replevit me Omnipotens. — Tuam ipsius animam.

Lectio ii. *Thren. 2.*

Cui comparabo te, vel cui assimilabo te, filia Jerusalem? Cui exaequabo te, et consolabor te, Virgo filia Sion? Magna est enim velut mare contritio tua: quis medebitur tui? plauserunt super te manibus omnes transeuntes per viam; sibilaverunt, et moverunt caput suum super filiam Jerusalem: Haeccine est urbs, dicentes, perfecti decoris, gaudium universae terrae? Aperuerunt super te os suum omnes inimici tui: sibilaverunt, et fremuerunt dentibus, et dixerunt: Devorabimus. — Tu autem.

℟. Surge, et accipe puerum et Matrem ejus, et fuge in AEgyptum: * Et esto ibi, usque dum dicam tibi.

℣. Vocavi filium meum ex AEgypto, ut veniat salus in Israel. — Et esto ibi.

Lectio III.

Fecit Dominus quae cogitavit: complevit sermonem suum, quem praeceperat a diebus antiquis: destruxit et non pepercit, et laetificavit super te inimicum, et exaltavit cornu hostium tuorum. Clamavit cor eorum ad Dominum super muros filiae Sion. Deduc quasi torrentem lacrymas: per diem et noctem, non des requiem tibi, neque taceat pupilla oculi tui. — Tu autem.

℟. Fili, quid fecisti nobis sic? * Ego et Pater tuus * Dolentes quaerebamus te.

℣. Quid est, quod me quaerebatis? In his quae Patris mei sunt, oportet me esse. — Ego, et Pater tuus. — Gloria Patri. — Dolentes quaerebamus te.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. Factum est cor meum tamquam cera liquescens in medio ventris mei.

Psalm. 21.

Deus, Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, et non exaudies, * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas , * laus Israel.

In te speraverunt patres nostri: * speraverunt et liberasti eos.

Ad te clamaverunt , et salvi facti sunt : * in te speraverunt , et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis , et non homo : * opprobrium hominum , et abjectio plebis.

Omnes videntes me , deriserunt me : * locuti sunt labiis , et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: * falvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es , qui extraxisti me de ventre : * spes mea ab uberibus matris meae. In te projectus sum ex utero.

De ventre matris meae Deus meus es tu: * ne discesseris a me.

Quoniam tribulatio proxima est : * quoniam non est qui adiuvet.

Circumdederunt me vituli multi : * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens, et rugiens.

Sicut aqua effusus sum: * et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens * in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhaesit faucibus meis: * et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi: * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas, et pedes meos: * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt, et inspexerunt me: * diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem. Domine, ne elongaveris auxilium tuum a me: * ad defensionem meam conspice.

Erue a framea, Deus, animam meam: * et de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis: * et a cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: * in medio ecclesiae laudabo te.

Qui timetis Dominum, laudate eum: * universum semen Jacob glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israel: * quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam a me: * et cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclesia magna: * vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes, et saturabuntur, et laudabunt Dominum, qui requirunt eum: * vivent corda eorum in saeculum saeculi.

Reminiscentur, et convertentur ad Dominum * universi fines terrae.

Et adorabunt in conspectu ejus * universae familiae Gentium.

Quoniam Domini est regnum : * et ipse dominabitur Gentium.

Manducaverunt , et adoraverunt omnes pingues terrae: * in conspectu ejus cadent omnes , qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet: * et semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura: * et annuntiabunt coeli iustitiam ejus, populo qui nascetur, quem fecit Dominus.

Antiph. Factum est cor meum tamquam cera liquescens in medio ventris mei.

Antiph. Deus vitam meam annuntiavi tibi, posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Psalm. 55.

Miserere mei Deus, quoniam, conculcavit me homo: * tota die impugnans tribulavit me.

Conculcaverunt me inimici mei tota die : * quoniam multi bellantes adversum me.

Ab altitudine diei timebo: * ego vero in te sperabo.

In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi: * non timebo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabantur: * adversum me omnes cogitationes eorum, in malum.

Inhabitabunt et abscondent: * ipsi calcaneum meum observabunt.

Sicut sustinuerunt animam meam, pro nihilo salvos facies illos: * in ira populos confringes.

Deus, vitam meam annuntiavi tibi: * posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Sicut et in promissione tua: * tunc convertentur inimici mei retrorsum.

In quacumque die invocavero te: * ecce cognovi quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem:* in Deo speravi, non timebo quid faciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua: * quae reddam, laudationes tibi.

Quoniam eripuisti animam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut placeam coram Deo in lumine viventium.

Antiph. Deus vitam meam annuntiavi tibi, posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Antiph. Fuerunt mihi lacrymae meae panes die, ac nocte.

Psalm. 41.

Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum: * ita desiderat anima mea ad te Deus.

Sitivit anima mea ad Deum fortem, vivum: * quando veniam et apparebo ante faciem Dei?

Fuerunt mihi lacrymae meae panes die ac nocte: * dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?

Haec recordatus sum, et affudi in me animam meam:*

quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei.

In voce exultationis, et confessionis, * sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea? * et quare conturbas me!

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.

Ad meipsum anima mea conturbata est, * propterea memor ero tui de terra Jordanis, et Hermoniim a monte modico.

Abyssus abyssum invocat,* in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, et fluctus tui, * super me transierunt.

In die mandavit Dominus misericordiam suam, * et nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitae meae, * dicam Deo: Susceptor meus es.

Quare oblitus es mei? * et quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobraverunt mihi, qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es anima mea? et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.

Antiph. Fuerunt mihi lacrymae meae panes die, ac nocte.

℣. Fasciculus myrrhae dilectus meus mihi.

℟. Inter ubera mea commorabitur.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Ex Serm. de 12. Stellis.

Lectio iv.

Martyrium Virginis tam in Simeonis Prophetia, quam in ipsa Dominicae Passionis historia commendatur. Positus est hic (ait Sanctus Senex de puero Jesu) in signum, cui contradicetur. Et tuam ipsius animam (ad Mariam autem dicebat) pertransibit gladius. Vere tuam, o Beata Mater, animam pertransivit: alioquin non nisi eam pertransiens carnem Filii tui penetraret. Et quidem posteaquam emisit spiritum tuus ille Jesus, ipsius plane non attigit animam crudelis lancea, quae ipsius aperuit latus, sed tuam utique animam pertransivit. Ipsius nimirum anima jam ibi non erat, sed tua plane inde nequibat avelli. — Tu autem.

℟. Jesum bajulantem sibi crucem * Sequebatur turba mulierum, quae plangebant, et lamentabantur eum.

℣. Filiae Jerusalem super vos ipsas flete, et super filios vestros. — Sequebatur.

Lectio v.

Tuam ergo pertransivit animam vis doloris, ut plusquam Martyrem non immerito praedicemus, in qua nimirum corporeae sensum passionis excesserit compassionis affectus. An non tibi plusquam gladius fuit sermo ille revera pertransiens animam, et pertingens usque ad divisionem animae, ac spiritus: Mulier, ecce filius tuus? O commu-

tationem ! Joannes tipi pro Jesu traditur, Servus pro Domino, Discipulus pro Magistro, filius Zebedaei pro filio Dei, homo purus pro Deo vero. Quomodo non tuam affectuosissimam animam pertransiret haec auditio, quando, et nostra licet saxea, licet ferrea pectora sola recordatio scindit ? — Tu autem.

℟. Postquam venerunt in locum, qui dicitur Calvariae, ibi crucifixerunt eum: * Stabat autem juxta Crucem Jesu Mater ejus.

℣. Tunc beatam illius animam doloris gladius pertransivit. — Stabat.

Lectio vi.

Non miremini, Fratres, quod Maria Martyr in anima fuisse dicatur. Miretur qui non meminerit se audivisse Paulum inter maxima gentium crimina memorantem, quod sine affectione fuissent. Longe id fuit a Mariae visceribus, longe sit a servulis ejus. Sed forte quis dicat: Numquid non eum praescierat moriturum? Et indubitanter. Numquid non sperabat continuo resurrecturum ? et fideliter. Super haec doluit Crucifixum ? et vehementer. Alioquin quisnam tu frater, aut unde tibi haec sapientia, ut mireris plus Mariam compatientem, quam Mariae filium patientem ? Ille enim mori corpore potuit; ista commori corde non potuit? Fecit illud Charitas, qua maiorem nemo habuit : fecit et hoc Charitas, cui post illam similis altera non fuit. — Tu autem.

℟. Joseph ab Arimathaea: * Petiit corpus Jesu, quod de Cruce depositum : * Suo complexu Mater excepit.

℣. Dolens Sunamitis sinu, et genibus suis sustinuit mortuum filium. — Petiit corpus Jesu. — Gloria. — Suo complexu.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Psalm. 63.

Exaudi Deus orationem meam, cum deprecor: * a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium: * a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt ut gladium linguas suas: * intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Subito sagittabunt eum, et non timebunt: * firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos: * dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum: * et exaltabitur Deus.

Sagittae parvulorum factae sunt plagae eorum: * et infirmatae sunt contra eos linguae eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos; * et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei : * et facta ejus intellexerunt.

Laetabitur justus in Domino, et sperabit in eo : * et laudabuntur omnes recti corde.

Antiph. Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Antiph. Anima mea turbata est valde, sed tu Domine, usquequo?

Psalm. 6.

Domine, ne in furore tuo arguas me : * neque in ira tua corripias me.

Miserere mei, Domine, quoniam infirmus sum: * sana me, Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea.

Et anima mea turbata est valde : * sed tu Domine usquequo?

Convertere Domine, et eripe animam meam; * salvum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte qui memor sit tui : * in inferno autem quis confitebitur tibi?

Laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum : * lacrymis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est a furore oculus meus: * inveteravi inter omnes inimicos meos.

Discedite a me omnes qui operamini iniquitatem : * quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei.

Exaudivit Dominus deprecationem meam, * Dominus orationem meam suscepit.

Erubescant, et conturbentur vehementer omnes inimici mei: * convertantur et erubescant valde velociter.

Antiph. Anima mea turbata est valde, sed tu Domine, usquequo?

Antiph. Deus adjutor in tribulationibus, quae invenerunt nos nimis.

Psalm. 45.

Deus noster refugium, et virtus: * adiutor in tribulationibus, quae invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra : * et transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt , et turbatae sunt aquae eorum : * conturbati sunt montes in fortitudine eius.

Fluminis impetus laetificat civitatem Dei : * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio eius , non commovebitur : * adiuvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbatae sunt Gentes, et inclinata sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini , quae posuit prodigia super terram: * auferens bella usque ad finem terrae.

Arcum conteret, et confringet arma: * et scuta comburet igni.

Vacate, et videte quoniam ego sum Deus: * exaltabor in Gentibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Antiph. Deus adjutor in tribulationibus, quae invenerunt nos nimis.

℣. Per te salutem hauriamus, Virgo Maria.

℟. Ex vulneribus Christi.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

LECTIO VII. *Cap. 19.*

In illo tempore: Stabant juxta Crucem Jesu Mater eius, et soror Matris eius Maria Cleophae, et Maria Magdalenae. Et reliqua.

Humilia S. Ambrosii Episcopi.

De Instit. Virg. c. 7.

Staba juxta Crucem Mater, et fugientibus Viris stabat intrepida. Videte, utrum pudorem mutare potuerit Mater Jesu, quae animum non mutavit. Spectabat piis oculis Filii vulnera, per quae sciebat omnibus futuram Redemptionem. Spectabat non degeneri Mater spectaculo, quae non metueret peremptorem. Pendebat in Cruce Filius, Mater se persecutoribus efferebat.—Tu autem.

℟. Quis tibi sensus fuit, o Mater Dolorum: * Dum Joseph sindone Filium tuum involvit, et posuit cum in monumento?

℣. Considerate, et videte si est dolor, sicut dolor meus. — Dum.

Ex eiusd. Epist. 25. ad Ecclesiam Vercellensem prope finem:

LECTIO VIII.

Maria Mater Domini ante Crucem Filii stabat. Nullus me hoc docuit nisi Sanctus Joannes Evangelista. Mundum alii concussum in Passione Domini conscripserunt, Coelum tenebris obductum, refugisse Solem, in Paradisum Latronem, sed post piam confessionem, receptum. Ioannes docuit quod alii non docuerunt, quemadmodum in Cruce positus Matrem appellaverit. Pluris putatur, quod victor suppliciorum pietatis officia Matri exhibebat, quam quod regnum coeleste donabat. Nam si religiosum est quod Latroni donatur venia, multo uberioris pietatis est, quod a Filio Mater tanto affectu honoratur. — Tu autem.

℟. In toto corde tuo gemitus Matris tuae ne obliviscaris: * Ut perficiatur propitiatio et benedictio.

℣. Ave Princeps generosa, Martyrumque prima rosa, Virginumque lilium.—Ut perficiatur.—Gloria Patri.—Ut perficiatur.

Lectio IX. de Homilia Dominicae occurrentis.

Ad Laudes et per Horas.

Antiph. Quo abiit dilectus tuus o pulcherrima mulierum? quo declinavit dilectus tuus, et quaeremus eum tecum?

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliq. de Laudib. Domin.*

Antiph. Recedite a me, amare flebo, nolite incumbere ut consolemini me.

Antiph. Non est ei species, neque decor, et vidimus eum et non erat aspectus.

Antiph. A planta pedis usque ad verticem capitis non est in eo sanitas.

Antiph. Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo.

Capitulum *Thren. 2.*

Cui comparabo te, vel cui assimilabo te, Filia Jerusalem? cui exaequabo te, et consolabor te, Virgo Filia Sion? magna est velut mare contritio tua.

HYMNUS.

Summae Deus clementiae,
Septem Dolores Virginis,
Plagasque Jesu Filii
Fac rite nos revolvere.
Nobis salutem conferant
Deiparae tot lacrymae,
Quibus lavare sufficis
Totius orbis crimina.
Sit quinque Jesu vulnerum
Amara contemplatio,
Sint et Dolores Virginis
Aeterna cunctis gaudia.

Jesu tibi sit gloria,
Qui passus es pro servulis,
Cum Patre et almo Spiritu,
In sempiterna saecula. Amen.

℣. Maria Virgo per virtutem tot dolorum.
℟. Fac nos gaudere in regno coelorum.

Ad Benedict.

Antiph. Venite, ascendamus ad montem Domini, et videte, si est dolor sicut dolor meus.

Oratio

Deus in cuius passione, secundum Simeonis prophetiam, dulcissimam animam gloriosae Virginis et Matris Mariae doloris gladius pertransivit: concede propitius; ut qui dolores eius venerando recolimus, passionis tuae effectum felicem consequamur. Qui vivis et regnas.

Deinde fit comm. Domin. occurr.

Ad Primam.

℟. *In brev. dicitur.*
℣. Qui passus es propter nostram salutem.

Ad Tertiam.

Antiph. Recedite a me.
Capit. Cui comparabo te, *ut supra.*

℟. *br*. O vos omnes, * qui transitis per viam.—O vos.

℣. Attendite et videte, si est dolor, sicut dolor meus.—Qui transitis.—Gloria Patri.—O vos omnes.

℣. Defecerunt prae lacrymis oculi mei.

℟. Conturbata sunt omnia viscera mea.

Ad Sextam.

Antiph. Non est ei species.

Capitulum. *Thren. 1.*

Plorans ploravit in nocte, et lacrymae ejus in maxillis ejus: non est qui consoletur eam ex omnibus charis ejus.

℟. *br*. Defecerunt, * Prae lacrymis oculi mei.—Defecerunt.

℣. Conturbata sunt omnia viscera mea.—Prae lacrymis.—Gloria Patri.—Defecerunt.

℣. Fasciculus mirrhae, dilectus meus mihi.

℟. Inter ubera mea commorabitur.

Ad Nonam.

Antiph. Fulcite me floribus.

Capitulum. *Thren. 2.*

Deduc quasi torrentem lacrymas per diem et noctem; non des requiem tibi, neque taceat pupilla oculi tui.

℟. *br*. Fasciculus myrrhae, * Dilectus meus mihi —Fasciculus myrrhae.

℣. Inter ubera mea commorabitur.—Dilectus meus. — Gloria Patri.—Fasciculus.

℣. Anima mea liquefacta est.

℟. Ut dilectus locutus est.

In 2. Vesp. dicuntur omnia ut in primis.

℣. Regina Martyrum, ora pro nobis.

℟. Quae juxta Crucem Jesu constitisti.

Ad Magnif.

Antiph. Oppressit me dolor, et facies mea intumuit a fletu, et palpebrae meae caligaverunt.

Oratio

Deus in cujus passione, *ut supra. Et fit comm. Dominicae occur.*

Missa dicitur ut in festo Septem Dolorum. Feria VI. post Domin. Passionis. cum Glor. et Credo. *Orat. propr. ut in Offic., Graduale, Sequentia, Praefatio cum* ℣. Et te in Transfixione, *commem. et ultimum. Evang. de Dominica.*

DIE I. OCTOBRIS.

IN FESTO S. GREGORII ARMENI EP. ET MART.

DUPLEX

Ad vesp.

Antiph. Gaude Mater Ecclesia, *cum reliquis de Laudibus, Psalm.* Dixit Dominus, *ut in Dominica, et loco ult. psal.* Laudate Dominum omnes gentes.

Capitulum *Iacobi 1.*

Beatus Vir, qui suffert tentationem, quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitae, quam repromisit Deus diligentibus se.

HYMNUS.

Lux o decora Gregori,
Nostris refulge mentibus,
Te praevio videbimus
Solem perennem gratiae.
Tu clara gemma Praesulum
Excellis inter Martyres,
Longos per anni circulos
Tormenta passus horrida.
Tu voce curans corpora,
Caecasque mentes inclytus,
Illuminans miraculis,
Nutu fugasti daemones.

Bonis procul fugacibus
Amplexus es coelestia,
Spretoque mundo, Coelitum
Gaudes potitus praemiis.
Deo Patri sit gloria
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito
Nunc, et per omne saeculum. Amen.

℣. Gloria, et honore coronasti eum Domine.

℟. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Ad Magnificat.

Antiph. O lux Ecclesiae, Doctor veritatis, Pontifex Armeniae, norma charitatis, Praedicator gratiae, deprecare per nobis Filium Dei. Alleluja.

Oratio

Deus, qui per beatum Gregorium Pontificem, et Martyrem tuum Armeniae gentis populum, Regemque verae fidei lucem recipere tribuisti; da Ecclesiae tuae de tantis gaudere triumphis, et apud te meritis ejusdem, et precibus adjuvari. Per Dominum etc.

Ad Matutinum.

Invitator. Regem Martyrum Dominum, * Venite adoremus.

Psalm. Venite exultemus.

Hymnus. Lux o decora, *ut supra.*

IN I. NOCTURNO.

Antiph. Probatus in Christo, et perfectus inventus est, ideo data est illi gloria aeterna.

Psalm. Beatus Vir, *cum reliqu. de Commun. unius Mart.*

Antiph. Praecepto Regis non obedivit Gregorius, coronas aureas diis offerri praecipientis.

Antiph. Praeco salutis doctrina Evangelica Armenos erudivit.

℣. Gloria et honore coronasti eum Domine.

℟. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Lectiones I. Noct. A Mileto, *cum responsoriis de Communi unius Mart.*

IN II. NOCTURNO.

Antiph. Suspensus in equuleo Gregorius laudabat Dominum Salvatorem.

Antiph. Glorificavit eum Dominus in conspectu Regis, et ostendit illi gloriam suam.

Antiph. Quasi Sol refulgens, sic effulsit Gregorius in Templo Dei.

℣. Posuisti, Domine, super caput eius.

℟. Coronam de lapide pretioso.

Lectio iv.

Gregorius Armeniae Regibus ortus, cum Patris Anaci tota familia ad necem usque quaereretur, infans clam ereptus, Caesareae Cappadociae educatus est. Adolescens Christianam legem una cum baptismo suscepit, duosque ex legitima uxore genuit filios, Orthanem, et Arostanem, quos adeo in fide Christi erudivit, ut sanctissime uterque vitam finierit. Secesserat Caesaream Teridates Cursari olim Armenorum Regis ab Anaco doloso interempti filius, a Persis ditione paterna spoliatus, cui Gregorius, non ignorans paternum scelus, se in servitutem tradidit, et cum eo in Armeniam, restituto ei a Romanis Regno post multos annos rediit. Ibi a Teridate saepius tentatus, ut Idolis sacrificare vellet, cum renuisset constantissime, innumera tormentorum genera subire coactus est, ut pene incredibilia videantur. — Tu autem.

℟. Honestum fecit.

Lectio v.

Nam primo deducitur in tetrum carcerem : in os ejus lignum immittitur, quod violentissime ab inferiori parte superiorem disjungeret: onerantur humeri glebis salis, qui apud Armenos est fossilis : funibus sanctum corpus alligatum in sublime trahitur : post diem septimum e sublimi demittitur, altero pede suspenso, et igne admoto fumoque supposito virgis interea saevissime caeditur :

crura tabulis, et fune constringuntur, ita ut effluerct sanguis per summos pedes, qui clavis confixi celerare gressus mox coguntur: caput fabrili quodam instrumento interceptum comprimitur: per fistulam e naso ad cerebra sal aceto mistum, et nitrum transfunduntur; calatho fuligine pleno caput ipsum obruitur, ut suffocetur: ferreis ungulis excarnificantur latera, et a subjectis muricibus ferreis immanissime cruciantur; genua tibialibus ferreis vestiuntur, quae cuneis item ferreis obfirmantur: plumbum liquefactum in os ejus infunditur; sed invictus Gregorii animus Christi fide, speque munitus; tormentis non cessit unquam, et divina virtute sanatus, constantior praedicabat Christum. Unde Teridates actus in rabiem ob patris etiam necem, quam postea cognovit ab Anaco factam, ligatum collo, manibus, et pedibus in lacum Artaxat eum dejici jubet moriturum. — Tu autem.

℟. Desiderium animae.

Lectio v.

Post annos quatuordecim divina providentia factum est, ut Teridates, quasi alter Nabuchodonosor probatus, Gregorii velut redivivi sese ad pedes abjecerit, quem cum Satrapis Regni, mysteriis initiatum, jejunio longo purgavit, narrata caelesti visione recreavit, et miraculosa diversarum aegritudinum curatione confirmavit. Quare propriam detestatus Rex contra eum crudelitatem, ipsemet Deorum templa destruxit, Ecclesias vero Deo aedificavit, pretiosas vestes, praedia, thesauros pro divino

cultu elargitus. Exposcebat Rex Gregorium Episcopum, quem dubitantem Angelus e Coelo animavit ad onus, et a Leontio Caesareae Episcopo, rogante Rege, consecratus est. Armeniae fines, cum rediret, vix ingressus, oratione sua templum Herculis a fundamentis evulsit, et alterum erexit, in quo Sancti Joannis Baptistae, et Martyris Athenogenis sacras reliquias collocavit. Ingentem hominum multitudinem baptizavit exorta in cujusque capite mirifica cruce. Aperuit sacrarum litterarum gymnasia. Persis, Assyriis, Hunnis, et Medis ad Christianam Rempublicam aditum fecit, quibus et Episcopos dedit, et Sacerdotes, et Monachos, multis ab eo aedificatis Monasteriis. Tandem quietis, et otii divini cupidissimus, Arostane filio, petente Rege, sibi suffecto, in solitudinem cum paucis alumnis abiit, ubi jejunio plane admirabili, et contemplationi deditus, obdormivit in Domino plenus dierum, Constantino Magno Imperatore. Ejus sacras reliquias Christiani ex Armenia ab hostibus capta fugientes in Italiam transtulerunt, et Neapoli Sacrum ejus caput cum catenis, quibus vinctus, et virgarum fragminibus, quibus caesus fuerat, deposuerunt in nobili Ecclesia in ejusdem honorem erecta: Brachium vero in Ecclesia Cathedrali Neritonensi, cujus Cives Sancti viri miracula saepius experti, praesertim in impetrandis a Domino pluviis, eumdem sibi Patronum elegerunt. — Tu autem.

℟. Stola jucunditatis.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiph. Fuit magnus in Armenia magna, maximus in salutem electorum Dei.

Antiph. Directus est Divinitus in poenitentiam gentis, et tulit abominationem impietatis.

Antiph. Virtutes multas, et miracula per Beatum Gregorium Dominus fecit. Alleluja.

℣. Magna est gloria ejus in salutari tuo.

℟. Gloriam, et magnum decorem impones super eum

Lect. de Homil. in Evang. Si quis venit ad me, *de eodem Communi.*

℟. VIII. Gaudet in Coelis beatus Gregorius Armeniae Pontifex gloria, et honore coronatus: * Qui pro Christi nomine varios, et graves sustinuit cruciatus.

℣. Dedit illi Dominus fortitudinem, et usque in senectutem permansit illi virtus.—Qui.—Gloria.—Qui.

Nona lectio de S. Remigio, ut in Brev.

Ad Laudes, et per Horas.

Antiph. Gaude Mater Ecclesia, adsunt festa solemnia Armeniae Pontificis, et Martyris Gregori.

Antiph. Lapide ad collum ligato praedicabat Gregorius Dominum Jesum Christum.

Antiph. Sollicitus Pastor Gregis Christi fuit Gregorius, ac strenuus demonum debellator.

Antiph. Idolorum templa destruxit, et Sanctis Martyribus nobiles Basilicas aedificavit. Alleluja.

Antiph. O lux Armeniae ! qui martyrio coronari , et inter Pontifices numerari digne meruisti.

Capit. , et Hymn. , ut in primis Vesp.

℣. Justus , ut palma florebit.

℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Benedictus.

Antiph. O Pastor egregie Gregori, lux Armeniae, qui radiante lumine cum Angelorum agmine Regem vidisti gloriae : Vota praecantium suscipe, qui laudes tuas hodie personant. Alleluja.

In 2. Vesp. Omnia, ut in primis.

℣. Justus , ut palma florebit.

℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Magnificat.

Antiph. O Gregori, Martyr Christi, esto memor nostri, ut tuis precibus adjuti , aeterna gaudia mereamur consequi. Alleluja.

DIE III. OCTOBRIS.

IN FESTO SS. FESTI, ET SOCIORUM MARTYRUM SANCTI JANUARII.

SEMID.

Omnia de comm. plur. Mm. praeter sequentia.

Oratio

Deus, qui nos annua Sanctorum Martyrum tuorum Festi, et Sociorum ejus solemnitate laetificas: concede propitius; ut quorum gaudemus meritis, accendamur exemplis. Per Dominum.

Lectiones I. Nocturni de scrip. occurr.

IN II. NOCTURNO

Lectio iv.

Festus Sancti Ianuarii Beneventi Episcopi Diaconus, et Desiderius Lector, Diocletiano, et Maximiano in Christianos saevientibus, ad Timotheum Campaniae Praesidem, ob Christianae fidei professionem Nolam perducuntur. Ibi comprehensi, victiqui una cum eodem Episcopo ante rhedam Praesidis Puteolos pertrahuntur, et in eumdem carcerem, in quo Sosius Misenas, et Proculus Puteolanus Diaconus, Eutyches, et Acutius laici ad bestias damnati detinebantur, simul conjiciuntur.—Tu autem.

℟. Sancti tui Domine.

LECTIO V.

Postero die omnes in amphitheatro feris objecti sunt : quae naturalis oblitae feritatis, ad Ianuarii pedes se prostravere. Id Timotheus magicis cantionibus tribuens, cum sententiam capitis in Christi Martyres pronuntiasset, oculis repente captus , orante mox beato Januario , lumen recepit: quo miraculo, hominum millia fere quinque Christi fidem susceperunt.—Tu autem.

℟. Verbera carnificum.

LECTIO VI.

Verum ingratus Judex nihilo placatior factus beneficio , sed conversione tantae multitudinis actus in rabiem, veritus maxime Principum decreta, sanctum Episcopum cum Sociis gladio percuti jussit. Horum corpora finitimae urbes , pro suo quaeque studio certum sibi patronum ex iis apud Deum adoptandi, sepelienda curarunt.—Tu autem.

℟. Tamquam aurum.

In tert. Noct. Homil. S. Hilarii episcopi in Evang. Sedente Jesu, *ut in proprio Sanctorum die XIX Septembris.*

DIE VII. OCTOBRIS.

IN FESTO S. JUSTINAE PATAVINAE V. ET MAR.

DUPLEX.

Omnia de Communi Virg. et Martyr. praeter seq.

ORATIO

Deus, qui nos annua beatae Justinae Virginis, et Mar-

tyris tuae sollemnitate laetificas: da ut quam veneramur officio, etiam piae conversationis sequamur exemplo. Per Dominum etc.

In primo Noct. Lect. de Script. occ.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Justina Virgo Patavina, Vitaliano viro illustri, et Praepedigna conjuge, pari nobilitate nata, Fidem Christianam, quam parentes a Prosdocimo Sancti Petri discipulo acceptam pie coluerunt, una cum lacte nutricis imbibit. Pene infans Parentibus ornata Prosdocimo Episcopo educanda relinquitur: qui puellam docuit nobilitatem generi Christi humilitati subjicere, formam corporis animae pulchritudine superare, opes per manus inopum in thesauros coelestes transferre, omnibusque assuescere verae pietatis officiis, quibus virgo Christiana armatur ad pugnam fidei, ornatur ad thalamum sponsi.—Tu autem.

℟. Propter veritatem.

Lectio v.

Unde Justina moribus priusquam annis matura, nondum conjugio apta, martyrio erat adulta. Etenim cum Maximus Praeses in Christianos Patavii desaeviens, ipsam pro tribunali de fide Christi respondentem, nec blanditiis remollescere, nec minis terreri cerneret, pectus virile Virginis ferro transfigi jubet. Sicque Justina Virginitatis

florem sanguine purpuratum Jesu Christi laeta obtulit nonis Octobris. Quem diem Virginis festum pia Respublica Veneta augustius celebrat ob victoriam Christianorum ad Echinadas insulas de Turcis in ipso reportatam. —Tu autem.

℟. Dilexisti.

LECTIO VI.

Corpus ejus juxta martyrii campum Prosdocimus sepelivit in loco, quo Christiani tunc orationis causa clam conveniebant, atque sacellum a Prosdocimo Beatae Mariae Virginis positum legitur: ubi templo postea Deo in honorem Justinae dicato, Monachorum die ac nocte in Dei laudes incumbentium Coenobium insigne accrevit: quorum exemplis, et opera sub Justinae patrocinio, collaspa regulae Benedictinae observatio restituta, et per Italiam Monachis Cassinensibus, quos ex veste atra, vulgo Nigros vocant, propagata est. Venetiis in Ecclesia Justinae sacra, in hodiernum usque diem petra visitur fossulis impressa, quas ipsius genuum signa esse tradunt dum in reditu a praedio suburbano, in ponte angusto a militibus praesidis inopinato deprehensa, e carpento quo vehebatur, se proripiens, in silices provoluta, castitatem suam, ac pudicitiam (cui ne violaretur, anxie timebet) Deo commendaret eo orationis ardore ac impetu, ut spiritui vehementiae corpus Virginis impellenti saxi rigor cesserit. —Tu autem.

℟. Afferentur.

In tertio Noct. Homil. in Evang. Simile erit Regnum Coelorum decem Virginibus, *de Commun. Virginum primo loco.*

DIE XIV. OCTOBRIS.

IN FESTO S. CALLISTI PAPAE ET MART.

DUPLEX.

Omnia de Comm. unius Martyris, praeter sequ.

In I. Noct. lect. de script. occurr.

Oratio.

Deus, qui nos conspicis ex nostra infirmitate deficere, ad amorem tuum nos misericorditer, per sanctorum tuorum exempla restaura. Per Dominum.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Callistus Romanus praefuit Ecclesiae Antonino HElio-gabalo Imperatore. Constituit Quatuor anni tempora, quibus jejunium ex Apostolica traditione acceptum ab omnibus servaretur. Aedificavit Basilicam Sanctae Mariae Transtyberim, et in Via Appia vetus Coemeterium, in quo multi sancti Sacerdotes, et Martyres sepulti sunt, ampliavit; unde ab eo Callisti Coemeterium appellatur. — Tu autem.

℟. Honestum.

Lectio v.

Ejusdem pietatis fuit, quod B. Calepodii Presbyteri, et Martyris corpus, jactatum in Tyberim, conquiri diligenter curavit, et inventum honorifice sepelivit. Palmatium Consulari, Simplicium Senatoria dignitate illustres, Felicem, et Blandam, qui deinde omnes martyrium subiere, cum baptismo lustrasset; missus est in carcerem, ubi privatum militem ulceribus plenum, admirabiliter sanitati restitutum, Christo adjunxit; pro quo idem, recens adhuc a fide suscepta, plumbatis usque ad mortem caesus, occubuit.—Tu autem.

℟. Desiderium.

Lectio iv.

Sedit Callistus annos quinque, mensem unum, dies duodecim. Ordinationibus quinque mense Decembri, creavit Presbyteros sexdecim, Diaconos quatuor, Episcopos octo. Post longam famen, crebrasque verberationes, praeceps actus in puteum, atque ita martyrio coronatus sub Alexandro Imperatore, illatus est in Coemeterium Calepodii, via Aurelia tertio ab Urbe lapide, pridie Idus Octobris. Ejus postmodum corpus in Basilicam Sanctae Mariae Transtyberim, ab ipso aedificatam delatum, sub Ara majori, maxima veneratione colitur.—Tu autem.

℟. Stola jucunditatis.

In III. Noct. Homil. in Evang. Nihil est opertum, *ut*

in Breviario die 26 Januarii in festo S. Polycarpi Episcopi et Marty.

Decretum. — Urbis, et Orbis. — *Cum Eminentiss. et Reverendiss. Dom. Card. Despuig. Titularis Ecclesiae S. Callisti, nomine etiam Eminentiss., et Reverendiss. D. Car. Pignatelli Titularis Ecclesiae S. Martae Transtiberim, in qua requiescit corpus ejusdem S. Callisti ipsius Basilicae Fundatoris, necnon nomine Capituli, et Canonicorum memoratae Basilicae enixis precibus SS. D. N. Pio VII. Pont. Max. supplicaverit pro elevatione ritus in universa Ecclesia Catholica Officii praelaudati S. Callisti Pp. et Mart. a semidupl. ad ritum dupl. Beatiss. Pater jam a tempore, quo inter S. Rom. Ecclesiae Cardinales recensebatur, ac praedictae Ecclesiae S. Callisti Titulum obtinebat, peculiari devotionis sensu erga memoriam tanti Pontificis, qui Ecclesiam Dei sanctissimis institutionibus communivit, semper affectus, referente R. P. D. Hieronymo Napulionio Fidei Promotore, libenter annuit, pro gratia, ac Officium saepedicti S. Callisti in toto Orbe Catholico a ritu semiduplicis ad ritum duplicis minoris elevavit, illudque cum Lectionibus secundi Nocturni propriis, quibus utitur Sacrosancta Ecclesia Lateranensis, in posterum recitandum esse praecepit. Die 2. Septembris 1808.*

A. Card. Matthaejus.

Loco ✝ Sigilli.

I. de Carpineo S. R. C. Secretarius.

DIE XXI. OCTOBRIS

IN FESTO S. URSULAE, ET SOC. VV. ET MM.

DUPLEX EX INSIGN. RELIQ.

Omnia de comm. Virginum et Mart., praeter ea, quae hic habentur.

In Vesp. ad Magnif. et in Laud. ad Benedict.

Antiph. Prudentes virgines.

℣. Adducentur.

Oratio Da nobis, *ut in Comm.*

Lectiones I. Noct. de script. occur.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Gratiano Imperatore, Flavius Clemens Maximus, Romani exercitus in Britannia Dux, arrepta tyrannide, Imperator a militibus acclamatur. Inde copias in Gallias transmittens, ab infensis Gratiano legionibus exceptus, Imperium sibi corroborat. Cumque Armoricorum uberem regionem, ejectis antiquis habitatoribus, Britannicis militibus, quos secum duxerat, dividisset, quo novas colonias propagaret in posteros. Connani Britannici Reguli (quem Britannorum ducem habebat in exercitu) consilio, missa legatione in Britanniam, singulis militibus novis colonis singulas virgines conjugio foederendas postulat.— Tu autem.

℟. Propter veritatem.

LECTIO V.

Haud visa Britanniae reguli absurda petitio: unde in gratiam novi Imperatoris, et quod filias suas non nisi gentilibus suis, iisque donatis nova provincia praedivitibus honestissime collocandas scirent: pro numero militum totidem delectae sunt virgines, omnes numero undecim mille; quarum princeps erat Ursula Dionoci Cornubiae Regis filia, desponsata Connano duci Britannorum militum in exercitu Maximi. Cunctae igitur Londini collectae, impositae sunt invitae navigiis. Solventes nautae, dum Armonicorum regionem cogitant, a saeva procella in Germanicum littus dejiciuntur. — Tu autem.

℟. Dilexisti.

LECTIO VI.

Contigit adesse tunc ibi Hunnorum copias, quas a Gratiano Imperatore adversus Maximum evocatas ferunt. Nacti igitur Barbari praeclarum illud Virginum agmen, impotenti libidinis aestu furentes, in eas irruunt. Sed, cum hortante Ursula, mortem potius oppetere, quam virginei pudoris jacturam pati, invicto animi vigore decrevissent: Hunni in rabiem immanitatis conversi, ad unam omnes trucidant. Sicque Ursula, super comitum suarum velut coelestium margaritarum pretiosum acervum, gloriosa victima procumbens, purpura pro Christo fusi sanguinis decorata, triumphatorem tot Virginum exercitum, geminis, nempe virginitatis, et Martyrii laureis insignem ducens, Coelum victrix intravit. Quarum corpora Calo-

nienses summo honore condiderunt: earumque illustrem agonem Christianus orbis florenti semper memoria celebrat. — Tu autem.

℟. Afferentur.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evang. Simile est regnum coelorum decem Virginibus. *Missa* Loquebar, *Epistola* De virginibus *ex Missa* Vultum tuum.

DOMINICA II. OCTOBRIS.

OFFICIUM MATERNITATIS B. M. VIRGINIS.

DUPL. MAJUS.

Ad Vesp.

Antiph. Beata es Virgo Maria, *cum reliquis de Laudibus. Psalmi consueti de S. M., ut in ejus Officio parvo.*

Capitulum. *Eccl. c. 24.*

Qui creavit me requievit in tabernaculo meo, et dixit mihi: in Jacob inhabita, et in electis meis mitte radices.

HYMNUS.

Ave maris stella.

℣. Benedicta tu in mulieribus.

℟. Et benedictus fructus ventris tui.

Ad Magnif.

Antiph. Cum jucunditate Maternitatem Beatae Mariae semper Virginis celebremus.

Oratio.

Deus, qui de Beatae Mariae Virginis utero Verbum tuum, Angelo nunciante, carnem suscipere voluisti; praesta supplicibus tuis, ut qui vere eam Genitricem Dei credimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eumdem.

Deinde fit commem. Domin. occur. In fine Hymnorum ad Laudes, et Horas dicitur: Jesu, tibi sit gloria. Qui natus es de Virgine etc.

Ad Matutinum.

Invit. Maternitatem Beatae Mariae Virginis celebremus: * Christum ejus Filium adoremus Dominum.

Psalm. Vinite exultemus.

HYMNUS.

Caelo Redemptor praetulit
Felicis alvum Virginis,
Ubi caducum fragile
Mortale corpus induit.
Haec Virgo nobis edidit
Nostrae salutis auspicem,
Qui nos redemit sanguine,
Poenas, Crucemque pertulit.
Spes laeta nostro e pectore
Pellat timores anxios:
Haec quippe nostras lacrymas,
Precesque defert Filio.

Voces Parentis excipit,
Votisque Natus annuit,
Hanc quisque semper diligat,
Rebusque in arctis invocet.
Sit trinitati gloria,
Quae Matris intactum sinum
Ditavit almo germine.
Laus sit per omne saeculum. Amen.

Antiph. et Psal. Noct., ut in ejus Officio parv. In I. Nocturno.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua.

℟. Intende, prospere procede, et regna.

De libro Ecclesiastici.

Lectio i. *Cap. 24.*

Ego ex ore Altissimi prodivi primogenita ante omnem creaturam. Ego feci in coelis, ut oriretur lumen indeficiens, et sicut nebula texi omnem Terram. Ego in altissimis habitavi, et thronus meus in columna nubis. Gyrum coeli circuivi sola, et profundum Abyssi penetravi, in fluctibus maris ambulavi, et in omni terra steti, et in omni populo, et in omni gente primatum habui, et omnium excellentium, et humilium corda virtute calcavi, et in his omnibus requiem quaesivi, et in haereditate Domini morabor. — Tu autem.

℟. Felix es, sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: * Ex qua ortus est Sol justitiae Christus Deus noster, per quem salvati, et redempti sumus.

℣. Maternitatem Beatae Mariae Virginis cum gaudio celebremus — Ex qua.

LECTIO II.

Tunc praecepit, et dixit mihi Creator omnium, et qui creavit me requievit in tabernaculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhabita, et in Israel haereditare, et in electis meis mitte radices. Ab initio, et ante saecula creata sum, et usque ad futurum saeculum non desinam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi. Et sic in Sion firmata sum, et in Civitate sanctificata similiter requievi et in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei haereditas illius, et in plenitudine Sanctorum detentio mea. — Tu autem.

℟. Sine tactu pudoris inventa es Mater Salvatoris: * Qui coelum, terramque regit, in tua se clausit viscera factus homo.

℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui — Qui.

LECTIO III.

Quasi cedrus exaltata sum in Libano, et quasi cypressus in monte Sion. Quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rosae in Jericho. Quasi oliva speciosa in campis, et quasi platanus exaltata sum juxta aquam in plateis. Sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans odorem dedi. Quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris, et quasi storax, et galbanus, et ungula, et gutta, et

quasi Libanus non incisus vaporavi habitationem meam, et quasi balsamum non mixtum odor meus. Ego quasi terebinthus extendi ramos meos, et rami mei honoris, et gratiae. Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris. — Tu autem.

℟. Multae filiae congregaverunt divitias, tu supergressa es universas; * Speciosa facta es, et suavis in deliciis tuis, Sancta Dei Genitrix.

℣. Sentiant omnes tuum juvamen quicumque celebrant tuam Sanctam Maternitatem — Speciosa — Gloria Patri — Speciosa.

IN II. NOCTURNO.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis.

℟. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Ex Sermone Sancti Leonis Papae.

Serm. I. de Nativ. Domini.

Lectio IV.

Virgo Regia Davidicae stirpis eligitur, quae sacro gravidanda foetu, divinam, humanamque prolem prius conciperet mente, quam corpore: et ne superni ignara consilii ad inusitatos paveret affatus, quod in ea operandum erat a Spiritu Sancto, colloquio discit Angelico, nec damnum credit pudoris Dei Genitrix mox futura. Cur enim de conceptionis novitate desperet, cui efficientia de Altissimi virtute promittitur? Confirmatur credentis fides etiam praeeuntis attestatione miraculi. Donatur Elisabeth inopinata faecunditas, ut qui conceptum dederat sterili,

daturus non dubitaretur et Virgini. Verbum igitur Dei Filius, qui in principio erat apud Deum, per quem facta sunt omnia, et sine quo factum est nihil, propter liberandum hominem ab aeterna morte factus est homo. — Tu autem.

℟. Gloriosae Virginis Mariae Maternitatem dignissimam recolamus: * Cujus Dominus humilitatem respexit, quae Angelo nuntiante, concepit Salvatorem mundi.

℣. Christo canamus gloriam in hac sacra solemnitate mirabilis Genitricis Dei — Cujus.

Serm. II. de Nativ. Domini.

Lectio v.

Ingreditur haec infima Jesus Christus Dominus noster de Coeli Sede descendens, et a Paterna gloria non recedens, novo ordine, nova nativitate generatus. Novo ordine, quia invisibilis in suis, visibilis factus est in nostris; incomprehensibilis voluit comprehendi; ante tempora manens esse coepit in tempore. Nova autem nativitate genitus est, conceptus a Virgine, natus ex Virgine sine paternae carnis concupiscentia, sine maternae integritatis injuria, quia futurum hominum Salvatorem talis ortus decebat, qui et in se haberet humanae substantiae naturam, et humanae carnis inquinamenta nesciret. Origo dissimilis, sed natura consimilis: humano usu, et consuetudine, quod credimus, caret; sed divina potestate subnixum est, quod Virgo conceperit, Virgo peperit, Virgo permanserit. — Tu autem.

IN III. NOCTURNO.

℣. Fecit mihi magna, qui potens est.

℟. Misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 2.*

In illo tempore: Cum redirent, remansit puer Jesus in Jerusalem, et non cognoverunt Parentes ejus. Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

Homil. 1. de laud. Virg. Matris.

Deum, et Dominum Angelorum Maria suum Filium appellat, dicens: Fili, quid fecisti nobis sic? Quis hoc audeat Angelorum? Sufficit eis, et pro magno habent, quod cum sint Spiritus ex conditione, ex gratia facti sint et vocati Angeli, testante David: Qui facit Angelos suos Spiritus, Maria vero Matrem se agnoscens, majestatem illam, cui illi cum reverentia serviunt, cum fiducia suum nuncupat filium; nec dedignatur nuncupari Deus, quod esse dignatus est. Nam paulo post subdit Evangelista: Et erat subditus illis. Quis? quibus? Deus hominibus; Deus in quam, cui Angeli subditi sunt, cui Principatus, et Potestates obediunt, subditus erat Mariae. — Tu autem.

℟. Beata es, Virgo Maria Dei Genitrix, quae credidisti Domino; perfecta sunt in te, quae dicta sunt tibi: * Propterea benedixit te Deus in aeternum.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis; intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum — Propterea.

Bened. Cujus festum colimus, ipsa Virgo Virginum.

Lectio viii.

Mirare utrumlibet, et elige quod amplius mireris, sive Filii benignissimam dignationem, sive Matris excellentissimam dignitatem. Utrinque stupor, utrinque miraculum. Et quod Deus feminae obtemperet, humilitas absque exemplo; et quod Deo femina principetur, sublimitas sine socio. In laudibus Virginum singulariter canitur, quod sequuntur Agnum quocumque ierit. Quibus ergo laudibus judicas dignam, quae etiam praeit? Disce homo obedire, disce terra subdi, disce pulvis obtemperare. De Auctore tuo loquens Evangelista: et erat, inquit, subditus illis. Erubesce, superbe cinis. Deus se humiliat, et tu te exaltas? Deus se omnibus subdit, et tu dominari gestiens hominibus, tuo te praeponis Auctori?—§—Felix Maria, cui nec humilitas defuit, nec virginitas. Et quidem singularis virginitas, quam non temeravit, sed honoravit foecunditas. Et nihilominus specialis humilitas, quam non abstulit, sed extulit foecunda virginitas, et incomparabilis prorsus foecunditas, quam virginitas simul comitatur, et humilitas. Quid horum non mirabile? quid non incomparabile? quid non singulare? Mirum vero, si non haesitas in horum ponderatione, quid tua judices dignius admiratione; utrum videlicet potius stupenda sit foecunditas in Virgine, quam in Matre integritas? sublimitas in prole,

an cum tanta sublimitate humilitas? Nisi quod indubitanter horum singulis praeferenda sunt simul cuncta, et incomparabiliter excellentius est, atque felicius omnia percepisse, quam aliqua. Et quid mirum, si Deus, qui mirabilis cernitur, et legitur in Sanctis suis, mirabilem se exhibuit in Matre sua? Veneramini ergo, conjuges, in carne corruptibili carnis integritatem. Vos, sacrae Virgines, in Virgine foecunditatem. Imitamini, omnes homines, Dei Matris humilitatem. — Tu autem.

℟. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum, quia cum essem parvula placui Altissimo; * Et de meis visceribus genui Deum et hominem.

℣. Beatam me dicent omnes generationes, quia Ancillam humilem respexit Deus — Et de — Gloria Patri — Et de.

Nona Lect. Hom. Dom. occurr.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES, ET PER HORAS.

Antiph. Beata es, Virgo Maria, quae omnium portasti Creatorem.

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliquis de Domin.*

Antiph. Genuisti, qui te fecit, et in aeternum permanes Virgo.

Antiph. Beatam me dicent omnes generationes, quia Ancillam humilem respexit Dominus.

Antiph. Fecit mihi magna, qui potens est, et Sanctum nomen ejus.

Antiph. Viderunt eam Filiae Sion, et beatam dixerunt, et Reginae laudaverunt eam.

Capitulum. *Eccl. cap. 24.*

Qui creavit me requievit in tabernaculo meo, et dixit mihi: in Jacob inhabita, et in electis meis mitte radices.

Hymnus.

Te, Mater alma Numinis,
Oramus omnes supplices,
A fraude nos ut Dæmonis
Tua sub umbra protegas.
Ob perditum nostrum genus
Primi parentis crimine,
Ad inclytum Matris decus
Te Rex supremus extulit.
Clementer ergo prospice
Lapsis Adami posteris:
A te rogatus Filius
Deponat iram vindicem.
Jesu tibi sit Gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna saecula. Amen.

℣. Germinavit radix Jesse; orta est Stella ex Jacob.
℟. Virgo peperit Salvatorem: te laudamus, Deus noster.

Ad Benedictus.

Antiph. Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro

Clero, intercede pro devoto femineo sexu : sentiant omnes tuum juvamen , quicumque celebrant tuam admirabilem Maternitatem.

Oratio.

Deus , qui de Beatae Mariae Virginis utero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscipere voluisti; praesta supplicibus tuis, ut qui vere eam Genitricem Dei credimus , ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eundem.

Deinde fit commem. Dom. occurr. Ad Horas, Antiph., et Oratio, ut in Laudib., reliq. ut in Officio B. Mariae in Sabbato.

Ad Primam in ℟. Qui natus es de M. V.

In II. Vesp., omnia ut in primis.

Ad Magnificat.

Antiph. Maternitas tua, Dei Genitrix Virgo, gaudium annuntiavit universo mundo ; ex te enim ortus est Sol justitiae Christus Deus noster.

Deinde fit commem. Dominic. occurr.

DOMINICA III. OCTOBRIS

FESTUM PURITATIS B. M. VIRGINIS.

DUPLEX MAJUS.

Ad Vesperas.

Antiph. Sicut lilium inter spinas. *cum reliquis de Laudibus.*

Psalm. consueti de S. M. ut in ejus Officio parvo.

Capitulum. *Sap. cap. 4.*

O quam pulchra est casta generatio cum claritate! immortalis est enim memoria illius; quoniam et apud Deum nota est, et apud homines.

HYMNUS.

Praeclara Custos Virginum,
Intacta Mater Numinis,
Coelestis aulae janua,
Spes nostra, Coeli gaudium.
Inter rubeta lilium,
Columba formosissima,
Virga e radice germinans
Nostro medelam vulneri.
Turris draconi impervia,
Amica Stella naufragis,
Tuere nos a fraudibus,
Tuaque luce dirige.
Erroris umbras discute,
Syrtes dolosas amove,
Fluctus tot inter, deviis
Tutam reclude semitam.
Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna saecula. Amen.

Haec conclusio dicitur in fine omnium Hymnorum.

℣. Cum jucunditate Virginitatem Beatae Mariae semper Virginis celebremus.

℟. Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum.

Ad Magnificat.

Antiph. Nihil inquinatum in eam incurrit: candor est lucis aeternae, et speculum sine macula.

Oratio

Da, quaesumus, Omnipotens aeterne Deus, ut purissimae Virginis Mariae integerrimam Virginitatem festiva celebritate venerantes, ejus intercessione puritatem mentis, et corporis consequamur. Per Dominum.

Deinde fit commemoratio Domin. occurr.

Ad Matutinum.

Invitatorium.

Virginitatem Deiparae celebremus: * Christum ejus Filium adoremus Dominum.

Psalm. Venite exultemus.

Hymnus.

O Stella Jacob fulgida!
O Solis instar splendida
Aurora! qua nil purius
Refulget inter sidera.

Stolis amictae candidis
Tibi catervae Coelitum
Plaudunt, sacraeque Virgines
Laudes perennes concinunt.
Quin obsequentes offerunt
Ligustra, et alba lilia:
Candor sed horum vincitur
Candore casti pectoris.
Nostra Angelorum laudibus
Abjecta tellus adsonans
Ad astra voces efferat,
Et Virginis praeconia.
Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna saecula. Amen.

Antiph. et Psalm. Noct. ut in ejus Officio parvo.

IN I. NOCTURNO.

℣. Venerunt mihi omnia bona pariter cum illa.
℟. Et innumerabilis honestas per manus illius.

De Canticis Canticorum.

LECTIO I. *Cap. 2.*

Ego flos campi, et lilium convallium. Sicut lilium inter spinas, sic amica mea inter filias. Sicut malus inter ligna silvarum, sic dilectus meus inter filios. Sub umbra

illius, quem desideraveram, sedi, et fructus ejus dulcis gutturi meo. Introduxit me in cellam vinariam, ordinavit in me charitatem. Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo. Laeva ejus sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me. Adjuro vos, filiae Jerusalem, per capreas, cervosque camporum, ne suscitetis, neque evigilare faciatis dilectam, quoadusque ipsa velit. Vox dilecti mei: ecce iste venit saliens in montibus, transiliens colles: similis est dilectus meus capreae, hinnuloque cervorum. En ipse stat post parietem nostrum, respiciens per fenestras, prospiciens per cancellos! En dilectus meus loquitur mihi: Surge, propera, amica mea, Columba mea, formosa mea, et veni. — Tu autem.

℟. Dilectus meus mihi, et ego illi, qui pascitur inter lilia: * Pulchra es amica mea, suavis, et decora sicut Jerusalem, terribilis ut castrorum acies ordinata.

℣. Una est columba mea, perfecta mea. Viderunt eam filiae Sion, et beatissimam praedicaverunt — Pulchra.

Lectio II. *Cap. 4.*

Quam pulchra es, amica mea, quam pulchra es! oculi tui columbarum, absque eo, quod intrinsecus latet. Capilli tui sicut greges caprarum, quae ascenderunt de monte Galaad, dentes tui sicut greges tonsarum, quae ascenderunt de lavacro, omnes gemellis foetibus, et sterilis non est inter eas. Sicut vitta coccinea labia tua, et eloquium tuum dulce. Sicut fragmen mali punici, ita genae tuae. Sicut turris David collum tuum, quae aedi-

ficata est cum propugnaculis: mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium. Duo ubera tua, sicut duo hinnuli capreae gemelli, qui pascuntur in liliis: donec aspiret dies, et inclinentur umbrae, vadam ad montem myrrhae, et ad collem thuris. Tota pulchra es, amica mea, et macula non est in te. — Tu autem.

℟. Surge, propera, amica mea, columba mea, formosa mea, et veni: * Jam hiems transiit, imber abiit, et recessit: flores apparuerunt in terra nostra.

℣. Surgam, et circuibo civitatem per vicos, et plateas quaeram, quem diligit anima mea — Jam.

Lectio III.

Veni de Libano, Sponsa mea, veni de Libano, veni: coronaberis de capite Amana, de vertice Sanin, et Hermon, de cubilibus leonum, de montibus pardorum. Vulnerasti cor meum , Soror mea Sponsa, vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum, in uno crine colli tui. Quam pulchrae sunt mammae tuae, Soror mea Sponsa! Pulchriora sunt ubera tua vino, et odor unguentorum tuorum super omnia aromata. Favus distillans labia tua, Sponsa ; mel et lac sub lingua tua, et odor vestimentorum tuorum sicut odor thuris. Hortus conclusus , Soror mea Sponsa , hortus conclusus, fons signatus. — Tu autem.

℟. Adjuro vos, filiae Jerusalem, si inveneritis dilectum meum, ut nuntietis ei, quia amore langueo. * Qualis est dilectus tuus, o pulcherrima mulierum?

℣. Dilectus meus candidus, et rubicundus, electus ex

millibus. Talis est dilectus meus, ipse est amicus meus, filiae Jerusalem — Qualis — Gloria Patri — Qualis.

IN II. NOCTURNO.

℣. Post partum, Virgo, inviolata permansisti.
℟. Dei Genitrix, intercede pro nobis.

Ex libro S. Ambrosii Episcopi de Virginibus.

Lib. 2. post initium.

Lectio iv.

Sit vobis tamquam in imagine descripta Virginitas, vitaque Beatae Mariae, de qua velut in speculo refulget species castitatis, et forma virtutis. Hinc sumatis licet exempla vivendi; ubi, tamquam in exemplari magisteria expressa probitatis, quid corrigere, quid effugere, quid tenere debeatis ostendunt. Primus discendi ardor nobilitas est magistri. Quid nobilius Dei matre? Quid splendidius ea, quam splendor elegit? Quid castius ea, quae corpus sine corporis contagione generavit? — Tu autem.

℟. Beatissima Virgo Maria, hortus conclusus, fons signatus, regina Angelorum, Domina Mundi: * Per quam Deus descendit in terras, ut homines ascendere mererentur ad coelos.

℣. Ad te clamamus exules filii Evae; recordare nostri, Sanctissima Virgo — Per quam.

Lectio v.

De ceteris ejus virtutibus quid loquar? Virgo erat non solum corpore, sed etiam mente, quae nullo doli ambitu sincerum adulteraret affectum. Corde humilis, verbis gravis, animi prudens, loquendi parcior, legendi studiosior, non in incerto divitiarum, sed in preces pauperis spem reponens : intenta operi, verecunda sermone, arbitrum mentis solita non hominem, sed Deum quaerere: nullum laedere, bene velle omnibus, fugere jactantiam, rationem sequi, amare virtutem. — Tu autem.

℟. Beata Maria tantae extitit puritatis, ut Mater Domini esse mereretur: * Deus, quam elegerat, creavit: de qua crearetur, elegit.

℣. Ipsa est Stella ex Jacob, cujus radius universum Orbem illuminat — Deus.

Ex Sancto Petro Chrysologo.

Serm. 143.

Lectio vi.

Haec dedit Coelis gloriam, terris Deum, fidem gentibus, finem vitiis, vitae ordinem, moribus disciplinam. Gratiam, quam detulit Angelus, accepit Virgo, salutem saeculis redditura. Vere benedicta Virgo, quae et virginitatis possidet decus, et matris dignitatem. Vere benedicta, quae et superni conceptus meruit gratiam, et servavit integritatis coronam. Vere benedicta, quae et divini ger-

minis suscepit gloriam, et Regina extitit totius castitatis. — Tu autem.

℟. Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Spiritus Sanctus superveniet in te: * Virtus Altissimi obumbrabit tibi, ideoque * Quod nascetur ex te Sanctum vocabitur Filius Dei.

℣. Dixit autem Maria: Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum — Virtus — Gloria Patri — Quod.

IN III. NOCTURNO.

℣. Invenisti gratiam apud Deum.

℟. Sancta Dei Genitrix Virgo Immaculata.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 1.*

In illo tempore: missus est Angelus Gabriel a Deo in Civitatem Galileae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro. Et reliqua.

Homilia Sancti Bernardi Abbatis.

Homil. 2. super missus est.

Novum canticum illud, quod solis dabitur in Regno Dei cantare Virginibus, ipsam Virginum Reginam, imo primam inter ceteras esse cantaturam, nemo est qui ambigat. Puto autem illam, praeter illud, quod solis licet, cum omnibus tamen virginibus ei, ut dixi, commune erit, dulciori quodam, atque elegantiori carmine laetifi-

caturam esse civitatem Dei. Hujus itaque dulcisonos depromere, vel exprimere modulos, ne ipsarum quidem virginum ulla digna invenietur, quia merito decantandum servabitur illi, quae sola de partu, et partu divino gloriatur. Gloriatur, dixi, de partu, non in se, sed in ipso, quem peperit. Deus siquidem, Deus enim est, quem peperit, et qui Matrem suam in coelestibus donaturus gloria singulari, in terris praevenire curavit et gratia, qua videlicet ineffabiliter et intacta conciperet, et pareret incorrupta. — Tu autem.

℟. Egredietur Virga de radice Jesse, et flos de radice ejus ascendet: * Ecce Virgo concipiet, et pariet Filium: et vocabitur nomen ejus Emmanuel.

℣. Joseph fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est — Ecce.

Bened. Cujus festum colimus, ipsa Virgo Virginum.

Lectio viii.

Deum hujusmodi decebat nativitas, qua nonnisi de virgine nasceretur. Talis congruebat et Virgini partus, ut non pareret nisi Deum. Proinde Factor hominum, ut homo fieret nasciturus de homine, talem sibi ex omnibus debuit deligere, imo condere Matrem, qualem et se decere sciebat, et sibi noverat placituram. Voluit itaque, esse Virginem, de qua immaculata immaculatus procederet, omnium maculas purgaturus. Voluit et humilem, de qua mitis, et humilis corde prodiret, harum in se vir-

tutum necessarium omnibus, saluberrimumque exemplum ostensurus. Dedit Virgini partum, qui ei jam ante et virginitatis inspiraverat votum, et humilitatis praerogaverat meritum. Ut igitur, quae Sanctum Sanctorum conceptura erat pariter, et paritura, sancta esset corpore, accepit donum virginitatis; ut esset et mente, accepit donum humilitatis. — § — O admirabilem, et omni honore dignissimam Virginem! O Foeminam singulariter venerandam, super omnes foeminas admirabilem, parentum reparatricem, posterorum vivificatricem! Missus est Angelus ad Virginem, virginem carne, virginem mente, virginem professione, virginem denique, qualem describit Apostolus, mente, et corpore sanctam. Nec noviter, nec fortuito inventam, sed a saeculo electam, ab Altissimo praecognitam, et sibi praeparatam, ab Angelis servatam, a Patribus prefiguratam, a Prophetis promissam. — Tu autem.

℟. Beata Dei Genitrix Maria, templum Domini, sacrarium Spiritus Sancti: * Sola sine exemplo placuisti Domino nostro Jesu Christo.

℣. Genuisti, qui te fecit, et in aeternum permanes Virgo — Sola — Gloria Patri — Sola.

Nona Lect. Homil. Dominicae occurr.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES, ET PER HORAS.

Antiph. Sicut lilium inter spinas, sic amica mea inter filias.

Psalm. Dominus regnavit *cum reliq. de Dom.*

Antiph. Dilectus meus mihi, et ego illi, qui pascitur inter lilia.

Antiph. Quam pulchra es, amica mea, quam pulchra es.

Antiph. Una est Columba mea, perfecta mea.

Antiph. Viderunt eam filiae Sion, et beatissimam praedicaverunt.

Capit. O quam pulchra est, *ut in Vesperis.*

Hymn. O gloriosa Virginum, *ut in officio parvo B. M. Virginis.*

℣. Specie tua, et pulchritudine tua.

℟. Intende, prospere procede, et regna.

Ad Benedictus.

Antiph. Sancta, et immaculata Mariae Virginitas, quibus te laudibus efferam nescio; quia per te Redemptorem nostrum suscepimus Dominum nostrum Jesum Christum.

Oratio

Da, quaesumus, omnipotens aeternae Deus, ut purissimae Virginis Mariae integerrimam Virginitatem festiva celebritate venerantes; ejus intercessione, puritatem mentis, et corporis consequamur. Per Dominum.

Deinde fit commem. Dominicae occurr.

Ad Tertiam.

Antiph. Dilectus meus.

Capit. O quam pulchra est.

℟. *Breve, ut in festo S. Mariae ad Nives, die 5. Aug.*

Ad Sextam, et Nonam Capit. ℟℟. *ex eodem festo ad Nives. Ad prim. in* ℟. Qui natus es.

In 2. Vesperis omnia, ut in primis.

Ad Magnificat.

Antiph. Beata Dei Genitrix Maria, Virgo perpetua, Sacrarium Spiritus Sancti, sola sine exemplo placuisti Domino nostro Jesu Christo.

Deinde fit commem. Domin. occurr.

Ubi Officium de Puritate B. M. V. fit sub ritu dupl. secundae classis cum Octava. Dies Octava fit ut in die Festi, exceptis lect. 1. Noctur. quae fiunt de script. occurrente.

DOMINICA ULTIMA MENSIS OCTOBRIS.

COMMEMORATIO OMNIUM SANCTORUM PONTIFICUM SACROSANCTAE ROMANAE ECCLESIAE.

DUPLEX

Ad Vesperas.

Antiph. Sancti tui Domine, *cum reliquis de laudibus. Psalm. de Dominica, et loco ult. Psalm.* Laudate Dominum omnes gentes.

Capitulum. *Haeb. 25.*

Fratres, mementote praepositorum vestrorum, qui vobis locuti sunt verbum Dei quorum intuentes exitum conversationis, imitamini fidem.

Hymnus.

Rex gloriose Praesulum
Corona confitentium,
Qui respuentes terrea
Perducis ad coelestia.
Aurem benignam protinus
Appone nostris vocibus,
Trophaea sacra pangimus,
Ignosce quod deliquimus.
Tu vincis in Martyribus
Parcendo Confessoribus,
Tu vince nostra crimina
Donando indulgentiam.
Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito
Et nunc, et in perpetuum. Amen.

℣. Exaltent eos in Ecclesia plebis.
℟. Et in Cathedra Seniorum laudent eos.

Ad Magnificat.

Antiph. Sacerdotes Dei benedicite Dominum, servi Domini hymnum dicite Deo. Alleluja.

Oratio

Deus, qui populis tuis indulgentia consulis, et amore dominaris: da spiritum sapientiae, suffragantibus meritis Antistitum Ecclesiae tuae, quibus dedisti regimen di-

sciplinae, ut de profectu sanctarum ovium, fiant gaudia aeterna Pastorum. Per Dominum etc.

Ad Matutinum.

Invitat. Christum Principem Pastorum * Venite adoremus.

HYMNUS.

AEterna Christi munera,
Et gloriam Pontificum,
Laudes canentes debitas,
Laetis canamus mentibus,
Ecclesiarum Principes
Belli triumphales Duces
Coelestis aulae milites
Et vera mundi lumina.
Devota Sanctorum fides,
Invicta spes credentium,
Perfecta Christi charitas
Mundi triumphat Principem.
In his Paterna gloria,
Exultat in his Filius,
In his voluntas Spiritus,
Coelum repletur gaudio.
Te nunc Redemptor quaesumus,
Ut ipsorum consortio
Jungas precantes servulos
In sempiterna saecula. Amen.

Antiph. Psalm. , *et Vers. dicuntur de comm. Apostolorum.*

Lect. I. Noct. Laudemus viros gloriosos *de comm. Conf. Pont. secundo loco.*

℟. Ecce ego mitto vos , *de communi Apostolorum.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

Congratulemur, fratres, congratulemur; ut dignum est , Pontificibus nostris : quia et pium est defunctos plangere, et pium magis congaudere viventi. Numquid non vivunt? et beate. Nimirum visi sunt oculis insipientium mori, illi autem sunt in pace. Denique jam concives Sanctorum , et domestici Dei psallunt pariter , et gratias agunt , dicentes. Transivimus per ignem , et aquam , et induxisti nos in refrigerium. Transierunt plane viriliter, et feliciter pertransierunt. Transiverunt per ignem et aquam, quos neque tristitia frangere, nec detinere mollia potuerunt. — Tu autem.

℟. Vidi conjunctos viros.

Lectio V.

Laetemur , quod Pontifices nostri ascenderunt ad cives suos , pro filiis captivitatis legatione fungentes, corda nobis conciliantes beatorum , vota illis intimantes miserorum. Laetemur , inquam , et exultemus , quia Coelestis illa Curia ex nobis habet , quibus sit cura nostri , qui

suis nos protegant meritis, quos informaverunt, exemplis, miraculis confirmaverunt. Sancti Pontifices, qui in spiritu humilitatis hostias pacificas coelis frequenter invexerant per semetipsos introiverunt ad altare Dei ipsi hostiae, et sacerdotes. — Tu autem.

℟. Beati estis.

Lectio vi.

Benedictus Dominus Deus, qui tantorum Pontificum ministerio visitavit plebem suam; et nunc assumptis iis in sanctam civitatem, tantae recordatione suavitatis nostram non desinunt consolari captivitatem. Exultent in Domino eorum spiritus, quod levati pondere corporeae molis, nulla jam faeculenta, vel terrena materia praegravantur, quo minus tota alacritate, ac vivacitate corpoream omnem, et incorpoream transeuntes creaturam, pergant toti in Deum, et adhaerentes illi, onus sit cum eo spiritus in aeternum Domum istam decet sanctitudo, in qua tantae frequentatur memoria sanctitatis. — Tu autem.

℟. Isti sunt triumphatores.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum. *Cap. 16.*

In illo tempore venit Jesus in partes Caesareae Philippi, et interrogabat discipulos suos, dicens: quem dicunt homines esse Filium hominis? Et reliqua.

Homilia S. Leonis Papae.

LECTIO VII.

Cum sicut Evangelica lectione reseratum est, interrogasset Dominus discipulos, quem ipsum (multis diversa opinantibus) crederent: respondissetque Beatus Petrus dicens: Tu es Christus Filius Dei vivi: Dominus ait: Beatus es Simon Bar-Jona, quia caro, et sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus, qui in Coelis est. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam; et portae inferi non praevalebunt adversus eam, et tibi dabo claves Regni Coelorum, et quodcumque ligaveris super terram, erit ligatum et in Coelis, et quodcumque solveris super terram, erit solutum et in Coelis. Manet ergo dispositio veritatis, et Beatus Petrus in accepta fortitudine petrae perseverans, suscepta Ecclesiae gubernacula non reliquit. — Tu autem.

℟. Amavit eos Dominus, et ornavit eos, stolam gloriae induit eos. * Et ad portas Paradisi coronavit eos.

℣. Induit eos Dominus loricam fidei, et ornavit eos. — Et ad portas.

B. Quorum festum colimus.

LECTIO VIII.

In universa namque Ecclesia, tu es Christus Filius Dei vivi, quotidie Petrus dicit, et omnis lingua, quae confitetur Dominum, magisterio hujus vocis imbuitur. Haec fides diabolum vincit, et captivorum ejus vincula dissol-

vit. Haec erectos mundo inserit Coelo, et portae inferi adversus eam praevalere non possunt. Tanta enim divinitus soliditate munita est, ut eam neque haeretica unquam corrumpere pravitas, nec pagana potuerit superare perfidia. His itaque modis, dilectissimi, rationabili obsequio celebratur hodierna festivitas, ut in persona humilitatis meae, illa intelligatur, ille honoretur, in quo et omnium Pastorum sollicitudo, cum commendatarum sibi ovium custodia perseverat, et cujus etiam dignitas in indigno haerede non deficit. — Tu autem.

℟. Isti sunt, qui ante Deum magnas virtutes operati sunt, et omnis terra doctrina eorum repleta est:* Ipsi intercedant pro peccatis omnium populorum.

℣. Isti sunt, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad Coelestia Regna.—Ipsi.—Gloria Patri.—Ipsi.

Lectio IX. legitur de Homilia Dominicae occurrentis, quando autem transfertur, erit sequens.

Lectio IX.

Cum ergo cohortationes nostras auribus vestrae sanctitatis adhibemus, ipsum vobis, cujus vice fungimur, loqui credite: quia et illius vos affectu monemus, et non aliud vobis, quam quod docuit, praedicamus, obsecrantes, ut succincti lumbos mentis vestrae, castam et sobriam vitam in Dei timore ducatis. Corona mea, sicut Apostolus ait, et gaudium vos estis, si fides vestra, quae ab initio Evangelii in universo mundo praedicata est, in dilectione, et sanctitate permanserit. Nam licet omnem

Ecclesiam, quae in toto est orbe terrarum, cunctis oporteat florere virtutibus, vos tamen praecipue inter caeteros populos decet meritis pietatis excellere, quos in ipsa Apostolicae petrae arce fundatos, et Dominus noster Jesus Christus cum omnibus redemit, et beatus Apostolus Petrus prae omnibus erudivit. — Tu autem.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES, ET PER HORAS.

Antiph. Sancti tui Domine florebunt sicut lilium, et sicut odor balsami erunt ante te.

Psal. Dominus regnavit, *cum reliq. de Dominica.*

Ant. In coelestibus regnis sanctorum habitatio est, et in aeternum requies eorum.

Ant. Corpora Sanctorum in pace sepulta sunt, et vivent nomina eorum in aeternum.

Ant. Spiritus et animae justorum hymnum dicite Deo nostro.

Ant. Fulgebunt justi sicut Sol in conspectu Dei.

Capitulum. Fratres, *ut in primis Vesperis.*

Hymnus. Rex gloriose praesulum, *ut in Vesperis.*

℣. Justos deduxit Dominus per vias rectas.

℟. Et ostendit illis Regnum Dei.

Ad Benedictus.

Antiph. Vos estis lux mundi : non potest civitas abscondi supra montem posita ; neque accendunt lucernam,

et ponunt eam sub modio, sed super candelabrum, ut luceat omnibus, qui in domo sunt.

Ad tertiam.

Antiph. In coelestibus regnis.

Capitulum. Fratres mementote.

℟. *br.* Laetamini in Domino * et exultate justi.—Laetamini.

℣. Et gloriamini omnes recti corde.— Et exultate.—Gloria Patri. — Laetamini.

℣. Exultent justi in conspectu Dei.

℟. Et delectentur in laetitia.

Ad sextam.

Antiph. Corpora Sanctorum.

Capitulum. *Act. 20.*

Attendite vobis, et universo gregi, in quo vos Spiritus Sanctus posuit Episcopos regere Ecclesiam Dei, quam acquisivit sanguine suo.

℟. *br.* Exultent justi: * in conspectu Dei.—Exultent.

℣. Et delectentur in laetitia.— In conspectu.—Gloria Patri. — Exultent justi.

℣. Justi autem in perpetuum vivent.

℟. Et apud Dominum est merces eorum.

Ad Nonam.

Antiph. Fulgebunt justi.

Capitulum. *Haeb. c. 13.*

Obedite praepositis vestris, et subjacete eis: ipsi enim pervigilant, quasi rationem pro animabus vestris reddituri.

℟. *br.* Justi autem: * In perpetuum vivent. — Justi autem.

℣. Et apud Dominum est merces eorum.— In perpetuum. — Gloria Patri. — Justi autem.

℣. Exultabunt Sancti in gloria.

℟. Laetabuntur in cubilibus suis.

In Secundis Vesperis, Antiph., Psalmi, Capitulum, et Hymn. ut in I. Vesp., et loco ult. Psalmi Memento Domine David.

℣. Elegit eos Dominus Sacerdotes sibi.

℟. Ad sacrificandum ei hostiam laudis.

Ad Magnificat.

Antiph. Dum essent Summi Pontifices, terrena non metuerunt, sed ad coelestia Regna gloriosi migrarunt.

Missa propria in fine Missali.

DIE VI. NOVEMBRIS

IN FESTO S. LEONARDI CONFESSORIS

DUPLEX.

Omnia de Comm. Conf. non Pontif. praeter sequent.

Oratio.

Majestati tuae, quaesumus Domine, Sancti Confessoris

tui Leonardi nos pia jugiter commendet oratio: ut quem debito veneramur obsequio, ipsius suffragio sublevemur optato. Per Dominum nostrum.

Lectiones I. Noctur. de script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Leonardus genere nobili ortus in Francia, cum puer adhuc esset, a Clodoveo Francorum Rege e sacro baptismi fonte, christiano ritu susceptus et a beato Remigio Remensi Archiepiscopo edoctus, ab ipsa prima aetate virtutum omnium solida fundamenta jecit; nam Dei charitate fervens, et proximi dilectione, mundanis studiis renuntians, totum se Divino cultui, et Apostolicae vitae consecravit. — Tu autem.

℟. Honestum fecit illum Dominus.

Lectio v.

Vix pueritiam egressus, carceratis visitandis, et liberandis sedulam operam dedit: a Rege nempe obtinuerat, ut in vincula conjectis, quos ipse visitasset, abscendenti libera potestas fieret. Munificus erat in pauperes, castus, modestus, rerum coelestium contemplationi addictus, ab omni ambitionis vitio ita alienus, ut in aulam a Rege accitus, ad Episcopatum promovendus, imparem huic honori se reputans, humiliorem vitam sibi ducendam esse duxerit. — Tu autem.

℟. Amavit eum Dominus.

LECTIO VI.

Inde in Aquitaniam perrexit, divina revelatione admonitus, et tractum Bituricensem lustrans, regionem illam Divini verbi praedicatione, et multis miraculis illustravit. Cum demum multa hominum millia ad Christi fidem convertisset, in silvam quamdam agri Lemovicensis sese abdidit, ibique extructo in honorem Deiparae Virginis Monasterio, omnis virtutis, ac praecipuae charitatis erga carceratos officiis, mirisque operibus clarus, obdormivit in Domino octavo Idus Novembris. — Tu autem.

℟. Iste homo perfecit.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 12.*

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.
Serm. 39 de verb. Dom. in Joann.

Audistis modo Evangelium, quod monuerit nos, cautos nos faciens, et volens esse expeditos, et paratos ad expectandum novissima: ut post novissima, quae sunt in hoc saeculo metuenda, succedat requies, quae non habet finem: Beati, qui participes facti fuerint. Erunt autem tunc securi, qui modo non sunt securi: et iterum tunc time-

bunt, qui modo timere nolunt. Ad hanc expectationem, et propter hanc spem Christiani facti sumus.—Tu autem.

℟. Iste est, qui ante Deum.

Lectio viii.

Nonne spes nostra non est de hoc saeculo? Non amemus saeculum. Ab amore saeculi hujus vocati sumus, ut aliud saeculum speremus, et diligamus. In hoc abstinere nos debemus ab omnibus illicitis concupiscentiis, hoc est, lumbos accinctos habere debemus, et fervere, et lucere in operibus bonis, hoc est lucernas ardentes habere. Dixit enim ipse Dominus discipulis suis alio loco Evangelii: Nemo accendit lucernam, et ponit eam sub modio, sed super candelabrum, ut luceat omnibus, qui in domo sunt. — Tu autem.

℟. Sint lumbi vestri praecincti.

Lectio ix.

Et ut ostenderet unde dicebat, subjecit, et ait: Sic luceat lumen vestrum coram hominibus, ut videant bona facta vestra, et glorificent Patrem vestrum, qui in coelis est. Ideo lumbos nostros accinctos esse voluit, et lucernas ardentes. Quid est, lumbos accinctos? Declina a malo. Quid est lucere? Quid est lucernas ardentes habere? Hoc est, et fac bonum. Quid est, quod adjungit, et ait: Et vos similes estote hominibus expectantibus Dominum suum, quando veniat a nuptiis: nisi quod in illo Psalmo sequitur: Inquire pacem, et sequere eam? — Tu autem.

Te Deum laudamus.

DIE XVIII. NOVEMBRIS.

IN DEDICATIONE BASILICARUM SS. APOSTOLORUM PETRI ET PAULI.

DUPLEX MAJUS.

ADNOTATIO

In Martyrologio Romano addenda.

Romae dedicatio Basilicarum Sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, quarum primam in ampliorem formam restitutam Urbanus Octavus, hac ipsa recurrente die; alteram vero miserando incendio penitus consumptam, ac magnificentius reaedificatam Pius Nonus die decima decembris, traslata tamen in praesentem diem anniversaria commemoratione, solemni ritu consecravit.

IN OFFICIO

Omnia ut in Breviario Romano, praeter lectiones quintam et sextam in secundo Nocturno, quae recitandae erunt prout sequitur.

IN II. NOCTURNO

LECTIO V.

Illuc Constantinus Magnus Imperator octavo die post susceptum baptismum venit, depositoque diademate, et humi jacens vim lacrymarum profudit: mox sumpto ligone, ac bidente terram eruit, indeque duodecim terrae cophinis, honoris causa duodecim Apostolorum, ablatis, ac loco Basilicae Principis Apostolorum designato Ecclesiam aedi-

ficavit. Quam Sanctus Silvester Papa decimo quarto Kalendas Decembris eo modo quo Lateranensem Ecclesiam quinto Idus Novembris consecraverat, dedicavit, et in ea altare lapideum chrismate delibutum erexit: atque ex eo tempore sancivit, ne deinceps altaria nisi ex lapide fierent. Idem beatus Silvester Basilicam Sancti Pauli Apostoli in via Ostiensi ab eodem Constantino Imperatore magnificentissime aedificatam dedicavit. Quas Basilicas idem Imperator multis praediis attributis locupletavit, ac muneribus amplissimis exornavit. — Tu autem.

℟. O quam metuendus est etc.

LECTIO VI.

Porro Vaticanam Basilicam vetustate jampridem collabentem, ac propterea multorum Pontificum pietate latius ac magnificentius a fundamentis erectam Urbanus Octavus hac eadem recurrente die anni millesimi sexcentesimi vigesimi sexti solemni ritu consecravit. Basilicam vero Ostiensem quum dira incendii vis anno millesimo octingentesimo vigesimo tertio penitus consumpsisset, indefessa quatuor Pontificum cura splendidius quam antea erectam, et ab interitu veluti vindicatam Pius Nonus, auspicatissimam nactus occasionem, qua Dogma de Immaculata Beatae Mariae Virginis Conceptione nuper ab ipso proclamatum, ingentem Cardinalium et Episcoporum numerum ex dissitis etiam Catholici Orbis regionibus Romam attraxerat, die decima Decembris anni millesimi octingentesimi quinquagesimi quarti tanta circundatus Purpurato-

rum Patrum, et Antistitum corona solemniter dedicavit, ejusque celebritatis memoriam hac die recolendam decrevit. — Tu autem.

℟. Mane surgens Jacob etc.

DOMINICA III. NOVEMBRIS.

IN FESTO PATROCINII B. M. VIRGINIS.

DUPLEX MAJUS.

Officium ut in Festo B. M. V. ad Nives 5. Augusti, vel de Mercede 24. Sept.

In 1. Vesp. in Antiph. ad Magnificat pro vers. tuam sanctam festivitatem, dicatur: tuum sanctum Patrocinium.

Oratio Concede nos famulos tuos, *ut ad Nives. Lect. II. Noct.* Dei Filius; *ut in die 12. Sept. de 5. die infra Octav. Nativitatis ejusdem.*

DIE XXIX. NOVEMBRIS.

IN FESTO S. EMYGDII EPISC. ET MART.

DUPLEX.

Omnia de commun. unius Mart. praeter ea, quae hic assignantur.

Ad Vesperas.

Antiph. Ex Laudibus — Ut cognovit Emygdius etc.

Capitulum. *Jacob. 1.*

Beatus vir, qui suffert tentationem, quoniam cum pro-

batus fuerit, accipiet coronam vitae quam repromisit Deus diligentibus se.

Hymnus.

Audiat miras oriens, cadensque
Sol tuas laudes, celebresque palmas,
Praesul Emygdi, columen, tuaeque
Gloria gentis.
O jubar coeli radiis decorum,
O potens signis, meritisque felix,
Quem Deus gestis adhibere suevit
Grandibus olim.
Ethnico primum genitus parente
Illico nomen Superis dedisti,
Patriis spretis opibus, beata
Regna requirens.
Miles hinc scriptus Triadis supernae
Italis insers sacra bella plagis,
Instruis verbo, tribuisque mira
Dona salutis.
Victor et dives spoliis, Deorum
Templa subvertis, simulacra, et aras,
Mox feras gentes numerosa reddis
Agmina Christo.
Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super Coeli solio coruscans
Totius mundi seriem gubernat
Trinus, et Unus. Amen.

℣. Terra tremuit, et quievit.

℟. Dum pro nobis deprecaretur Emygdius.

Ad Magnificat.

Antiph. Emygdius spiritu oris sui idolorum cultum, et templa subvertit: quos in Christo genuit filios, illos fideliter a ruinis terraemotus servavit.

Oratio

Deus qui Beatum Emygdium Martyrem tuum atque Pontificem Idolorum victoria et miraculorum gloria decorasti: concede propitius, ut eo interveniente malorum spirituum fraudes vincere et coruscare virtutibus mereamur. Per Dominum etc.

Ad Matutinum.

Hymnus.

Imperas saxo, latitans repente
Lympha consurgit, fluitans salubri
Fonte Baptismi, populosque lustras
Flumine sacro.
Pectoris duros silices repelle:
Saxeum cordis tumidi rigorem
Contere, ut sordes lacrymosa manans
Abluat unda.
Non times saevi rabiem tyranni,
Sanguine effuso, generose Martyr,
Quin tibi abscissum caput usque ad aras
Mortuus effers.

Nunc triumphator super astra regnans
Semitam nobis, aditumque monstra:
Supplices ductor genitos supernis
Sedibus infer.

Annuat Coelo Pater, atque Natus,
Annuat compar, utriusque virtus
Spiritus, votis, Deus Unus omni
Temporis aevo. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. Circuivit terram, et perambulavit eam, ut notam faceret in populis gloriam Dei.

Psalm. *1.* Beatus vir.

Antiph. Virtute magna reddebat testimonium summi Dei, et Jesu Christi Domini nostri.

Psalm. *2.* Quare fremuerunt Gentes.

Antiph. Confusi sunt, qui adorabant sculptilia, et qui gloriabantur in simulacris suis.

Psalm. *3.* Domine, quid multiplicati sunt.

℣. Gloria, et honore coronasti eum Domine.

℟. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Lectio I.

De libro Ecclesiastici. *Cap. 5. v. 2.*

Ne sequaris in fortitudine tua concupiscentiam cordis tui, et ne dixeris quomodo potui, aut quis me subjiciet propter facta mea? Deus enim vindicans vindicabit. Ne dixeris: Peccavi; et quid mihi accidit triste? Altissimus

enim est patiens redditor. De propitiato peccato noli esse sine metu, neque adjicias peccatum super peccatum. Et ne dicas: Miseratio Domini magna est, multitudinis peccatorum meorum miserebitur. Misericordia enim, et ira ab illo cito proximant, et in peccatores respicit ira illius. — Tu autem.

℟. Egressus est de terra sua, et de cognatione sua, et venit in terram, * Quam monstraverat illi Deus.

℣. Ut annuntiaret inter gentes opera ejus, et venit in terram. — Quam.

LECTIO II. *Cap. 10. v. 15.*

Initium omnis peccati est superbia: qui tenuerit illam, adimplebitur maledictis, et subvertet eum in finem. Propterea exhonoravit Dominus conventus malorum, et destruxit eos usque in finem. Sedes ducum superborum destruxit Deus, et sedere fecit mites pro eis. Radices gentium superbarum arefecit Deus, et plantavit humiles ex ipsis gentibus. Terras gentium evertit Dominus, et perdidit eas usque ad fundamentum. — Tu autem.

℟. Directus est in conversionem gentium: * Et tulit abominationes impietatis.

℣. Zelo zelatus est pro Domino Deo. — Et.

LECTIO III. *Cap. 16. v. 16.*

Non dicas: a Deo abscondar, et ex summo quis mei memorabitur? In populo magno non agnoscar: quae est enim anima mea in tam immensa creatura? Ecce coelum, et coeli coelorum, abyssus, et universa terra, et

quae in eis sunt, in conspectu illius commovebuntur, montes simul, et colles, et fundamenta terrae: cum conspexerit illa Deus, tremore concutientur. — Tu autem.

℟. Elegit abjectus esse in domo Dei, * Magis, quam habitare in tabernaculis peccatorum.

℣. Et virtute magna reddebat testimonium Jesu Christi Domini nostri. — Magis quam habitare. — Gloria. — Magis quam.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. Audientes autem gentes gavisae sunt, et glorificabant verbum Dei.

Psalm. 4. Cum invocarem, exaudivit me.

Antiph. Et cantabant canticum novum, carmen Deo nostro. Dominus enim augebat quotidie, qui salvi fierent.

Psalm. 5. Verba mea auribus percipe Domine, intellige etc.

Antiph. Multitudinis autem credentium erat cor unum, et anima una.

Psalm. 8. Domine Dominus noster quam admirabile est.

℣. Posuisti, Domine, super caput ejus.

℟. Coronam de lapide pretioso.

Lectio iv.

Emygdius e nobili Francorum prosapia Treveris natus, anno aetatis vigesimo tertio parentibus idololatris frustra obstantibus fidem Christi suscepit, et constantissime professus est. Cum tribus discipulis Euplo, Germano et Va-

lentino vitam duxit humanis spretis oblectamentis, rebus divinis plenius incumbebat, erga proximum charitatis ardore aestuabat; idcirco ad procurandam multorum salutem Romam se contulit, hospitio exceptus in Insula Tiberis, hospitis filiam per quinquennium jam immedicabili morbo languentem Baptismo sanavit. — Tu autem.

℟. A facie furoris tui Deus, conturbata est omnis terra; * Miserere, et ne facias consummationem.

℣. Avertatur furor tuus a populo tuo. — Miserere.

Lectio v.

Mox oculis coeci coram populo signo crucis apertis, a multitudine eum filium Apollinis credente, in Templum Aesculapii rapitur. Ibi Christi servum se professus ejus invocatione magnum numerum aegrotorum, ne quidquam Idoli opem implorantium, valetudini restituit. Aras diruit, Aesculapii signum confractum in Tyberim projecit. Quibus rebus et mille tercentorum Gentilium, praeter Aesculapii sacerdotes, conversione inde sequuta, indignati Posthumii Titiani Praefecti urbis minas, Angeli monitu declinans, Sanctum Marcellum Pontificem adiit, a quo Episcopus ordinatus et Asculum missus est. — Tu autem.

℟. Montes commovebuntur, et colles contremiscent: * Misericordia autem mea non recedet a te.

℣. Et foedus pacis meae non movebitur. — Misericordia autem.

Lectio vi.

Multis in itinere miraculis ingenti multitudine Christo

adjuncta, simul ac Asculum Emygdius pervenit, Daemones e simulacris Idolorum per cuncta Fana ejulatibus editis, peregrinam doloris sui causam indicarunt; quem cum concitata plebs ad caedem quaereret, excitatus tumultu Polimius civitatis Praeses eum ad se vocatum multis, sed irritis verbis ad Jovis et Angariae Deae Asculi Patronae venerationem hortatur, promissis etiam in premium nuptiis propriae filiae Polisiae quam Emygdius ad Christum conversam baptizavit, et post eam mille et sexaginta homines educta e saxo per ingens miraculum aquarum copia. His in rabiem actus Polimius Sancto Episcopo caput abscidit, quo facto truncus ejus mirabiliter erectus abjectum humo proprium caput tollens manibus per spatium tercentorum passuum ad Oratorium portavit. Unde ad Templum maximum translatum est, ubi magna Religione Asculani populi, et concursu externorum hanc usque in diem colitur. Incidit ejus beata mors durante persecutione Diocletiani. — Tu autem.

℟. Misericordia tua Domine non recedat a nobis: * Ut salvet nos, dum terra tremit.

℣. Eleva brachium tuum, et dextera tua glorificetur in nobis. — Ut salvet. — Gloria Patri. — Ut salvet.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. Sicut Pastor gregem suum pavit, et in brachio suo congregavit agnos.

Psalm. 10. In Domino confido etc.

Antiph. Tradidit corpus suum in mortem, ideo coronatus possidet palmam.

Psalm. 14. Domine, quis habitabit.

Antiph. In vita sua fecit monstra, et in morte mirabilia operatus est.

Psalm 20. Domine in virtute tua.

℣. Magna est gloria ejus in salutari suo.

℟. Gloriam, et magnum decorem impones super eum.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.
Cap. 21. vers. 9.

In illo tempore dixit Jesus discipulis suis: Cum audieritis praelia, et seditiones, nolite terreri: oportet primum haec fieri, sed nondum statim finis. Tunc dicebat illis: surget gens contra gentem, et regnum adversus regnum: et terraemotus magni erunt per loca. Et reliqua.

Homilia Sancti Gregorii Papae.
Homilia in Evang.

Lectio VII.

Dominus, et Redemptor noster paratos nos invenire desiderans senescentem mundum, quae mala sequantur, denuntiat, ut nos ab ejus amore compescat. Appropinquantem ejus terminum quantae persecutiones praeveniant, innotescit: ut si Deum metuere in tranquillitate nolumus, saltem vicinum ejus judicium, vel persecutionibus attriti timeamus — Tu autem.

℟. Hic est fratrum amator, et populi Israel. * Hic est,

qui multum orat pro populo, et universa sancta civitate Jerusalem.

℣. Ipse intercedat pro nobis ad Dominum.— Hic est, qui multum etc.

LECTIO VIII.

Huic etenim lectioni sancti Evangelii, quam modo vestra fraternitas audivit, paulo superius Dominus praemisit dicens: Exurget gens contra gentem, et regnum adversus regnum; et erunt terraemotus magni per loca, pestilentiae, et fames. Et, quibusdam interpositis, hoc, quod modo audistis, adjunxit: Erunt signa in sole, et luna, et in stellis, et in terris pressura gentium prae confusione sonitus maris, et fluctuum, ex quibus profecto omnibus alia jam facta cernimus, alia in proximo ventura formidamus — Tu autem.

℟. Iste Sanctus gloriosum sanguinem fudit pro Domino, amavit Christum in vita sua: * Et ideo glorificavit eum in coelis.

℣. Iste Sanctus confessus est Jesum Christum coram hominibus. — Et ideo glorificavit. — Gloria Patri. — Et ideo glorificavit etc.

LECTIO IX.

Nam gentem contra gentem surgere, earumque pressuram terris insistere plus jam in nostris temporibus cernimus, quam in codicibus legimus. Quod terraemotus urbes innumeras obruat, ex aliis mundi partibus scitis quam frequenter audivimus; pestilentias sine cessatione patimur:

signa vero in sole, et luna, et stellis adhuc aperte minime vidimus, sed quia et haec non longe sint, ex ipsa jam aeris immutatione colligimus. — Tu autem.

Te Deum.

AD LAUDES, ET PER HORAS.

Antiph. Ut cognovit Emygdius, quod magnus est Dominus Deus noster prae omnibus diis, statuit custodire judicia justitiae suae.

Psal. Dominus regnavit, decorem indutus est, *cum reliquis de Laudibus in Dominica.*

Antiph. Exivit de domo sua, et de cognatione sua, et venit in terram, quam monstraverat illi Deus.

Antiph. In hoc excitavit illum Dominus, ut ostenderet in eo virtutem suam, et annuntiaret inter gentes nomen suum.

Antiph. Intellectum dedit ei, et instruxit in via hac, qua graderetur, et firmavit super eum oculos suos.

Antiph. Directus est in conversione gentium, et tulit abominationes earum.

HYMNUS.

Iesu Corona Martyrum,
Qui post cruenta praelia
Ad sempiterna praemia
Sanctum vocasti Emygdium,
Casti cruoris purpura,
Palmaque ovantem nobili,
Inter choros coelestium
Reples beato lumine.

Nunc ejus ad victorias
Nos somnolentos excita,
Virtutis ad praeconia
Sopore mersos libera.
Ut invocatus reddidit
Membris salutem languidis
Sic labe prorsus criminum
Arcana purget mentium.
Ut editis miraculis,
Aras Deorum diruit,
Sic damna praesens arceat,
Quaecumque nobis imminent.
Ut voce quondam sustulit
Cultus nefandos daemonum;
Sic impetret precantibus
Aeterna coeli gaudia.
Tu postulatis annue
Rex magne Jesu Martyrum
Cum Patre, et almo Spiritu
Regnans per omne saeculum. Amen.

℣. Ora pro nobis Sancte Pater Emygdi.
℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Benedictus.

Antiph. O virum ineffabilem, per quem nobis antiqua prodigia Moysis coruscant, cujus nutibus ex saxo aqua Baptismatis Asculano populo emanavit: per quem evangelica lux effulsit, quem triumphans excepit Curia Coe-

lestis; illic pro nobis intercedere dignetur, ut suo mereamur gaudere consortio.

Oratio. Deus qui Beatum Emygdium, *ut supra.*

In secundis Vesp. omnia ut in primis, et loco ult. psal. dicitur Psalm. Credidi.

Hymnus.

Jesu corona Martyrum, *ut in Laud.*

℣. Meritis, et precibus Beati Emygdii.

℟. Propitius esto, Domine, clero, et populo tuo.

Ad Magnificat.

Antiph. O Emygdi, Martyr gloriose, quos in Christo genuisti filios, et verae fidei lacte enutristi, tua, quaesumus, oratio commendet nos indesinenter Deo.

IN HONOREM S. EMYGDII PONTIFICIS ET MARTYRSI TERREMOTUS PATRONI.

RESPONSORIUM.

Fidelem Christi Praesulem,
Et generosum Martyrem
Te deprecamur supplices
Ut nos, Emydi, protegas.
Tu daemonis versutias,
Et vitiorum tenebras
A nobis pius remove,
Et cuncta mala profuga:

Te deprecamur supplices,
Ut nos, Emygdi, protegas.
Terrae trementis impetum,
Quo miseri concutimur,
Mira virtute cohide,
Ne comprimant nos lapides.
O felix Urbs Neapolis,
Tanto Patrono gaude;
Illius dic magnalia,
Et venerare merita.
Ipsum precemur jugiter,
Ut servet nos incolumes,
Et sua pietate foveat,
Donec fruamur Patria.
Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto etc.
Terrae trementis impetum,
Quo miseri concutimur,
Mira virtute cohibe,
Ne comprimant nos lapides. Amen.

℣. Terra tremuit, et quievit.

℟. Dum pro nobis deprecaretur Emygdius.

Antiph. Beatus Emygdius spiritu oris sui idolorum cultum, ad templa evertit: quos Christo in fide genuit, ipsi fideliter servavit: ac tandem abscisso capite, insigne complevit certamen, et pretioso sanguine suum decoravit triumphum.

Oremus.

Omnipotens, et misericors Deus, qui ad evertendam ido-

lorum impietatem Beati Emygdii Martyris tui, atque Pontificis intercessione terram tremere, et ad confirmandam Christianorum Fidem, terram quiescere voluisti: da nobis quaesumus, ut ejus nomen fidissime recolentes a flagello terraemotus ipsius mira virtute liberemur. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Sacra S. Emygdii Benedictio.

Benedicat tibi Dominus ✠, et custodiat te ✠, ostendat faciem suam tibi, et misereatur tui ✠, convertat vultum suum ad te, et det tibi pacem, et sanitatem ✠ Dominus benedicat domum hanc, et omnes habitantes in ea, ac liberet ab impetu terraemotus in nomine, et virtute Jesu.

J. N. R. J.

Christus nobiscum, state.

✠

Sancte Emygdi ora pro nobis, et defende nos ab impetu terraemotus in nomine Jesu Nazareni. Amen.

Pater, Ave, Credo.

DIE I. DECEMBRIS.

IN FESTO S. ELIGII EPISCOPI ET CONFESSORIS

DUPLEX.

Omnia de comm. Conf. Pontif.

In hymn. dicitur Meruit supremos.

Oratio

Tribue nobis, quaesumus Domine, singularem Sancti Eligii Confessoris tui atque Pontificis charitatem imitari, ut illius merita in spiritu, et veritate celebremus. Per Dominum etc.

Lect. I. Noct. de script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Eligius Lemovix a catholicis piisque parentibus religiose educatus, auri laborandi artem adolescens didicit. Manum cum pietatis operibus mire conjungens, quidquid temporis a labore supererat, in divinis frequentandis officiis, in Sacrorum Librorum audienda lectione, inque ea attento animo recolenda insumebat. Aetate autem, ac Sanctorum scientia proficiens, christianas virtutes impensius excoluit: suum enim corpus oratione et jejuniis in mentis servitutem redegit, seque totum redimentis captivis, detentis carcere solandis, et aegenorum sublevandae inopiae dedit. Hinc tantus ad eum pauperum concursus, ut quaerenti domum Eligii diceretur: ubi pauperum coetum conspexeris, illic et Eligium reperies. Harum virtutum praestantia Francorum Regibus Clotario, ejusque filio Dagoberto apprime charus fuit, quorum tamen gratia, vel ut indigentes, juvaret vel ut divinam promoveret gloriam solummodo utebatur. — Tu autem.

℟. Inveni David servum.

LECTIO V.

Ad Aremonicorum Regem pacis componendae causa missus a Dagoberto, Reges ambos felici faedere sociavit. Regali ejusdem Dagoberti munificentia adjutus, Solemniacense in Lemovicibus Coenobium condidit. Parisiis tercentum Puellarum Asceterium, aliudque postea Noviomi erexit, exactam in singulis constituens vivendi disciplinam, cujus fervor, ne unquam tepesceret, exemplo juxta studuit et verbo. Plurima diversis temporibus auro, argento et gemmis ornavit Sepulchra Sanctorum, et Mausolium in primis Martyris Dionysii miro artificio decoravit. De Ecclesiae disciplina sollicitus, simoniacam labem, quae altas in Gallia radices egerat, junctis cum Audieno studiis extirpavit, effecitque cum eo, ne quis deinceps Episcopus eligeretur, nisi qui integritate morum caeteris praefulgeret. — Tu autem.

℟. Posui adjutorium super.

LECTIO VI.

Tamquam Aaron ad Cleri honorem vocatus, etsi pro singulari sui animi demissione renuens, sacris tamen initiatur, atque Noviomensi praeficitur Ecclesiae. Quo in munere omnes perfecti Praesulis partes fideliter adimplevit. Nam commissas sibi Christi oves scientia, ac doctrina erudire, atque in omni patientia redarguere numquam cessavit. Inopum gregem quotidie aluit, solitus etiam eorum sordes eluere. Orthodoxae veritatis hostes pervigili

cura detexit, illorumque nefarios conatus elusit. Idolatras, non qui suam modo incolebant Dioecesim, sed etiam alios quamplurimos ad veri Dei cognitionem, et cultum adduxit, atque eorum Fana subvertit. Cabilonensi interfuit Synodo anno a Virginis Partu sexcentesimo quinquagesimo circiter celebratae. Demum prophetiae dono clarus, miraculorum fama insignis septuagenarius placide obdormivit in Domino, ejusque Corpus summa Fidelium veneratione conditum in Sepulchro, quod Deus miraculis gloriosum reddidit. — Tu autem.

℟. Iste est qui ante Deum.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

LECTIO VII. *Cap.* 25.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabulam hanc: Homo peregre proficiscens vocavit servos suos, et tradidit illis bona sua. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papae.

Homil. 9. *in Evang.*

Sciendum vero est, quod nullus piger ab hac talenti acceptione securus est. Nullus namque est, qui veraciter dicat; talentum minime accepi: non est unde rationes ponere cogar. Talenti enim nomine cuilibet pauperi etiam hoc ipsum reputabitur, quod vel minimum accepit. Alius namque accepit inteligentiam, praedicationis ministerium

debet ex talento. Alius terrenam substantiam accepit: erogationem talenti debet ex rebus. Alius nec internorum intelligentiam, nec rerum affluentiam accepit, sed tamen didicit artem, qua pascitur; ipsa ars ei in talenti occupatione reputatur. Alius nihil horum assequutus est, sed tamen fortasse familiaritatis locum apud divitem meruit, talentum profecto familiaritatis accepit. Si ergo nihil ei pro indigentibus loquitur; pro talenti retentione damnatur. — Tu autem.

℣. Amavit eum Dominus.

LECTIO VIII.

Habens ergo intellectum curet omnino, ne taceat: habens rerum affluentiam, vigilet, ne a misericordiae largitate torpescat: habens artem, qua regitur, magnopere studeat, ut usum atque utilitatem illius cum proximo partiatur: habens loquendi locum apud divitem, damnationem pro retento talento timeat, si quum valet, non apud eum pro pauperibus intercedit: tantum quippe ab unoquoque nostrum venturus Judex exiget, quantum dedit. Ut ergo de talenti sui rationibus, redeunte Domino, quisque securus sit, cum tremore penset quotidie, quid accepit. Ecce namque jam juxta est, ut ille, qui peregre profectus est, redeat. Quasi quippe peregre abiit, qui de hac terra, in qua natus est, longe discessit: sed profecto revertitur, ut de talentis rationes ponat: quia si a bona actione torpescimus, de ipsis donis, quae contulit, nos districtius judicat. — Tu autem.

℟. Sint lumbi vestri.

LECTIO IX.

Consideremus ergo quae accepimus, atque in eorum erogatione vigilemus. Nulla nos a spirituali opere terrena cura impediat, ne si in terra talentum absconditur, talenti Dominus ad iracundiam provocetur. Piger etenim servus, quum jam culpas Judex examinat, talentum de terra levat; quia sunt plerique, qui tunc se a terrenis desideriis, vel operibus subtrahunt, quando jam per animadversionem judicis ad aeternum supplicium trahuntur. Ante ergo de talenti nostri ponenda ratione vigilemus, ut quum jam judex ad feriendum imminet, lucrum nos, quod fecimus, excuset. — Tu autem.

Te Deum laudamus.

DIE IV. DECEMBRIS.

IN FESTO S. BARBARAE VIRGINIS ET MARTYRIS

DUPLEX MAJUS.

Patr. Minus Principalis Civitatis Altamurae.

Omnia ut in Comm. Virg. et Mart. Oratio, Deus qui inter cetera.

Lect. I. Noct. Confitebor *de Com. Virg. 2. loco.*

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Barbara Virgo Nicomediensis, Dioscori nobilis, sed superstiosi hominis, filia, per ea, quae visibilia facta sunt, ad invisibilia, divina opitulante gratia, facile pervenit.

Quapropter soli Deo, rebusque divinis vacare caepit. Eam pater, utpote forma venustiori nitentem, a quocumque virorum occursu tutari cupiens, turri inclusit; ubi pia Virgo meditationibus et precibus addicta, soli Deo, quem sibi in Sponsum eligerat, placere studebat. Oblata a patre, pluries nobilium connubia fortiter sprevit. Pater vero per sui absentiam, filiae animum posse facilius emolliri confidens, jussit primo balneum extrui, ne quid ei deesset ad commoditatem, deinde peregre in exteras regiones profectus est. — Tu autem.

℟. Propter veritatem, etc.

Lectio v.

Absente patre jussit Barbara duabus fenestris, quae in turri erant, tertiam addi, in honorem Divinae Trinitatis, labiumque balnei sacrosanctae Crucis signo muniri, quod ubi rediens Dioscorus inspexit, audita novitatis causa, adeo in filiam excanduit, ut stricto ense, eam appetens, parum abfuerit, quin eam dire confoderet; sed presto adfuit Deus: nam fugienti Barbarae, saxum ingens se patefaciens, viam aperuit, per quam montis fastigium petere, et in specu latere potuit, sed paulo post, cum a nequissimo genitore reperta fuisset, ejus latera pedibus, dorsumque pugnis immaniter percussit, et crinibus per loca aspera, difficilesque vias raptatam Marciano Praesidi puniendam tradidit.

℟. Dilexisti justitiam, etc.

Lectio VI.

Itaque ab ipso omnibus modis sed incassum tentata, nuda nervis caedi, et inflicta vulnera, testulis confricari, deinde in carcerem trahi praecepit, ubi immensa luce circumdatus ei Christus apparens, mirifice confortatam in passionum tolerantia confirmavit. Quod animadvertens Juliana matrona, ad fidem conversa, ejusdem palmae particeps effecta est. Barbarae demum ferreis unguibus membra laniantur, facibus latera incenduntur, et malleolis caput contunditur, quibus in cruciatibus consortem solabatur, et hortabatur, ut ad finem usque constanter certaret; praecisis tamen utrique uberibus, nudae per loca publica tractae, capite plectuntur, filiaeque cervicem, ipse scelestissimus pater, humanitatis expers propriis manibus amputavit, cujus fera crudelitas non diu inulta remansit: nam statim eo ipso in loco fulmine percussus interiit. Pars ossium, et velum hujus Beatissimae Martyris in Sacrosancta Ecclesia Lateranensi; Caput vero in Oratorio ad Sancta Sanctorum honorifice asservatur. — Tu autem.

℟. Afferentur Regi, etc,

NULLIUS ALTAMURAE. — *Clero, ac Universitate Civitatis Nullius Altamurae Sacrae Rituum Congregationi demisse supplicantibus pro approbatione, et confirmatione Electionis Sanctae Barbarae Virginis, et Martyris in Patronam minus principalem, nuper ab ipsis factae, nec non pro estensione Lectionum propriarum ejusdem Sanctae, jam pro Sacrosancta Basilica Lateranensi approbatarum, Sa-*

era eadem Rituum Congregatio, attento, quod electio praedicta servatis servandis, et juxta formam Decreti Sa. Memoriae Urbani Papae VIII. die 23 martii 1630 editi, fuerit legitime facta, eamdem approbavit, ac confirmavit, et dictae Sanctae Barbarae praerogativas omnes Patronis minus principalibus competentes attribuit, et petitas lectiones proprias imposterum recitari posse, benigne concessit. Die 14 Decembris 1720 — Cardinalis Paulutius Pro-praefectus — Nicolaus Maria Tedeschi Episcopus Liparitanus S. Rit. Congregationis Secretarius. Gratis, etc. — Adest sigillum.

Licet, etc. extracta est praesens Copia a suo proprio originali sistente in Archivio hujus Archiepiscopalis Curiae penes me infrascriptum Cancellarium, et Notarium Apostolicum, quo facta collatione concordat meliori semper salvo, etc. Sic fateor Ego D. Dominicus Thomas Viscanti Apostolica Authoritate Notarius Altamuranus, qui rogatus signavi, etc. Laus Deo etc.

Locus ✠ Signi.

DIE V. DECEMBRIS.

IN FESTO S. PETRI CRYSOLOGI EPISC. CONF. ET ECCL. DOCT.

DUPLEX.

Omn. de Comm. Confess. Pontif. praeter ea, quae hic habentur propria.

In Hymno dicitur Meruit supremos Laudis honores.

Ad Magnificat.

Antiph. O Doctor optime.

Oratio

Deus, qui Beatum Petrum Chrysologum Doctorem egregium, divinitus praemonstratum ad regendam, et instruendam Ecclesiam tuam eligi voluisti : praesta quaesumus, ut quem Doctorem vitae habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in coelis. Per Dominum nostrum.

In I. Nocturno Lect. Fidelis sermo *de Comm. Conf. Pontif. 1. loco.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Petrus, qui ob auream ejus eloquentiam Chrysologi cognomen adeptus est, foro Cornelii in AEmilia honestis parentibus natus, a prima aetate animum ad Religionem adjiciens, Cornelio romano, tunc ejusdem Urbis Corneliensis Episcopo, operam dedit: a quo etiam, scientia, et vitae sanctitate cum brevi profecisset, Diaconus creatus est. Postmodum contigit, ut Ravennates ob mortem Archipraesulis sui alium (ut moris erat) ab eis electum Romam ad Sanctum Sixtum Papam Tertium pro confirmatione miserint una cum legatis suis, et cum praedicto Cornelio, qui eumdem Levitam secum perduxit. Interim sanctus Petrus Apostolus, et Martyr Apollinaris Summo Pontifici in somnis apparuerunt, mediumque habentes hunc juvenem, jusserunt, ut illum, et non alium in Archiepiscopum Ravennae crearet. Hinc Pontifex, mox ut vidit Petrum, cognovit eum a Domino Deo praeelectum:

propterea rejecto illo, quem ipsi offerebant, hunc solum, anno Christi quadringentesimo trigesimo tertio, illi Metropolitanae praefecit Ecclesiae. Quod cum Legati Ravennatenses aegre ferrent, audita visione, Divinae voluntati libenter acquiescentes, novum Archiepiscopum maxima cum reverentia susceperunt. — Tu autem.

℟. Inveni David servum meum.

LECTIO V.

Petrus igitur, licet invitus, in Archipraesulem consecratus Ravennam deducitur; ubi a Valentiniano Imperatore, et a Galla Placidia ejus matre, ac ab universo populo maxima laetitia exceptus est. Et ille ab eis id unum petere dixit, ut quando tantum oneris pro ipsorum salute subire non recusavit, studerent ipsi monitis suis obtemperare, Divinisque praeceptis non obsistere. Duorum Sanctorum tunc ibi defunctorum corpora, optimis unguentis condita sepelivit, Barbatiani videlicet presbyteri, et Germani Antisidorensis Episcopi, cujus etiam cucullam, et cilicium sibi vindicavit in haereditatem. Projectum, et Marcellinum in Episcopos ordinavit. In Classe fontem extruxit magnitudinis vere admirabilis, et Templa quaedam magnifica aedificavit tum Beato Andreae Apostolo, tum aliis Sanctis. Ludos ab hominibus personatis cum variis saltationibus Kalendis Januarii fieri solitos concione cohibuit acerrima: ubi inter alia illud praeclare dixit: Qui jocari voluerit cum Diabolo, non poterit gaudere cum Christo. Jussu Sancti Leonis Papae Primi

scripsit postea ad Chalcedonense Concilium adversus haeresim Eutychetis. Respondit praeterea ad Eutychen ipsum et alia epistola, quae eidem Concilio in novis editionibus praefixa, et in Annales Ecclesiasticos relata fuit. — Tu autem.

℟. Posui adjutorium super potentem.

Lectio vi.

Dum publice sermones haberet ad populum, adeo vehemens erat in dicendo, ut prae nimio ardore vox illi interdum defecerit: sicut contigit in concione mulieris Hemorrhoissae. Unde Ravennates commoti, tot lacrymis, clamoribus, et orationibus locum repleverunt, ut postea ipse gratias ageret Deo, quod in lucrum amoris verterit damnum ejusdem sermonis. Cum tandem annos circiter decem et octo eam Ecclesiam sanctissime rexisset, laborum suorum finem adesse divinitus praenoscens, in patriam se contulit. Ubi Sancti Cassiani Templum ingressus magnum diadema aureum, gemmis distinctum pretiosissimis offerens, super Altare majus posuit; nec non aureum craterem, et patenam argenteam, quam tum rabidi canis morsus, tum febres sanare saepius expertum est, aqua inde demissa. Ex tunc Ravennates, qui eumdem secuti fuerant, dimisit, admonens, ut in eligendo optimo Pastore invigilarent attente. Mox Deum humiliter precatus, et Sanctum Cassianum Patronum, ut benigne animam ejus exciperet, tertio nonas Decembris placide ex hac vita migravit, anno Domini circiter quadringen-

tesimo quinquagesimo. Sacrum illius Corpus communi totius civitatis fletu, ac pietate, prope Corpus ejusdem Sancti Cassiani, honorifice conditum, nostris etiam temporibus religiose colitur: cujus tamen brachium auro, et gemmis ornatum, Ravennam delatum in Ursiana Aede veneratur. — Tu autem.

℟. Iste est, qui ante Deum.

In tertio Nocturno, Homilia S. Augustini Episcopi in Evang. Vos estis sal terrae, *de Communi Doctorum.*

In Laud. fit Comm. Feriae Adv. ac S. Barbarae Virg. et Mart.

Antiph. Simile est regnum coelorum.

℣. Diffusa est.

Oratio. Deus, qui inter caetera.

In secund. Vesp. fit comm. Feriae, ac Sancti Sabbae Abbatis.

DIE VIII. DECEMBRIS.

IN FESTO IMMACULATAE CONCEPTIONIS B.M.V.

PRIMAE AC PRINC. PATR. REGNI NEAP.

DUPLEX I. CLASSIS CUM OCTAVA.

Ad Vesperas.

Antiph. Sicut Lilium. *cum reliq. de Laud.*

Psalm. ut in ejus Officio parvo.

Capitulum *Prov. 8.*

Dominus possedit me in initio viarum suarum, ante-

quam quidquam faceret a principio. Ab aeterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego iam concepta eram.

Hymn. Ave Maris Stella, *ut in Brev.*

℣. Immaculata Conceptio est hodie Sanctae Mariae Virginis.

℟. Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

Ad Magnificat.

Antiph. Beata Dei Genitrix Maria Virgo perpetua, templum Domini, Sacrarium Spiritus Sancti, sola sine exemplo placuisti Domino nostro Jesu Christo, alleluja.

Oratio.

Deus qui per Immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum praeparasti, ejus nobis intercessione concede, ut cor et corpus nostrum immaculatum tibi, qui eam ab omni labe praeservasti, fideliter custodiamus. Per eumdem Dominum nostrum.

Ad Matutinum.

Invitator. Immaculatam Conceptionem Virginis Mariae celebremus,* Christum ejus Filium adoremus Dominum.

Psalm. Venite exultemus.

Hymn. Quem terra, pontus, sidera, *ut in Brev.*

IN I. NOCTURNO.

Antiph. Multae filiae congregaverunt divitias, tu supergressa es universas.

Psalm. ut in ejus Offic. parvo.

Antiph. Manus Domini confortavit te, et ideo eris benedicta in aeternum.

Antiph. Noli metuere, non morieris: non enim pro te, sed pro omnibus haec lex constituta est.

℣. Deus praecinxit me virtute.

℟. Et posuit immaculatam viam meam.

De Libro Ecclesiastici.

LECTIO I. *Cap. 24.*

Ego ex ore Altissimi prodivi primogenita ante omnem creaturam. Ego feci in coelis ut oriretur lumen indeficiens, et sicut nebula texi omnem terram. Ego in altissimis habitavi, et thronus meus in columna nubis. Gyrum coeli circuivi sola, et profundum abyssi penetravi: in fluctibus maris ambulavi, et in omni terra steti: et in omni populo, et in omni gente primatum habui: et omnium excellentium, et humilium corda virtute calcavi; et in his omnibus requiem quaesivi, et in haereditate Domini morabor. Tunc praecepit, et dixit mihi Creator omnium: et qui creavit me requievit in tabernaculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhabita, et in Israel haereditare, et in electis meis mitte radices. — Tu autem.

℟. Quae est ista quae ascendit sicut aurora consurgens: * Pulchra ut Luna, electa ut Sol?

℣. Quasi arcus refulgens inter nebulas, et quasi flos rosarum in diebus vernis. — Pulchra ut Luna.

Lectio II.

Ab initio, et ante saecula creata sum, et usque ad futurum saeculum non desinam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi. Et sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei haereditas illius; et in plenitudine sanctorum detentio mea. Quasi Cedrus exaltata sum in Libano, et quasi cipressus in monte Sion. Quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rosae in Jerico. Quasi oliva speciosa in campis, et quasi platanus exaltata sum juxta aquam in plateis. Sicut cinnamomum et balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrra electa dedi suavitatem odoris: et quasi storax, et galbanus, et ungula, et gutta, et quasi Libanus non incisus vaporavi habitationem meam, et quasi balsamum non mixtum odor meus.—Tu autem.

℟. Vidi speciosam sicut columbam ascendentem desuper rivos aquarum: * Cujus inestimabilis odor erat nimis in vestimentis ejus.

℣. Quae est ista quae ascendit de deserto deliciis affluens, innixa super dilectum suum?— Cujus.

Lectio III.

Ego quasi terebinthus extendi ramos meos, et rami mei honoris et gratiae. Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris: et flores mei fructus honoris, et honestatis. Ego mater pulchrae dilectionis, et timoris, et agnitionis, et sanctae spei. In me gratia omnis viae, et veritatis: in me

omnis spes vitae et virtutis. Transite ad me omnes, qui concupiscitis me, et a generationibus meis implemini. Spiritus enim meus super mel dulcis: et haereditas mea super mel et favum. Memoria mea in generationes saeculorum. Qui edunt me, adhuc esurient: et qui bibunt me, adhuc sitient. Qui audit me non confundetur: et qui operantur in me non peccabunt. Qui elucidant me, vitam aeternam habebunt. — Tu autem.

℟. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum: * Quia cum essem parvula placui Altissimo.

℣. Fecit mihi magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus. — Quia. — Gloria Patri. — Quia.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. Eripuit me de inimicis meis fortissimis, et factus est Dominus protector meus.

Antiph. Sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Antiph. Fundatur mons Sion exultatione universae terrae, latera aquilonis, civitas Regis magni.

℣. In hoc cognovi quoniam voluisti me.

℟. Quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Ex libro S. Ambrosii Episcopi de Virginibus.
Lib. 2. sub. init.

Lectio iv.

Sit vobis tanquam in imagine descripta virginitas, vitaque beatae Mariae; de qua velut in speculo refulget species castitatis, et forma virtutis. Hinc sumatis licet

exempla vivendi, ubi tanquam in exemplari magisteria expressa probitatis, quid corrigere, quid effugere, quid tenere debeatis, ostendunt. Primus discendi ardor, nobilitas est magistri. Quid nobilius Dei matre? Quid splendidius ea, quam splendor elegit? Quid castius ea, quae corpus sine corporis contagione generavit? — Tu autem.

℟. Fundamenta ejus in montibus sanctis: * Diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob.

℣. Gloriosa dicta sunt de te Civitas Dei. — Diligit.

Lectio v.

Nam de ceteris ejus virtutibus quid loquar? Virgo erat non solum corpore, sed etiam mente, quae nullo doli ambitu sincerum adulteraret affectum. Corde humilis, verbis gravis, animi prudens: loquendi parcior, legendi studiosior, non incerto divitiarum, sed in prece pauperis spem reponens, intenta operi, verecunda sermone, arbitrum mentis solita non hominem, sed Deum quaerere: nullum laedere, bene velle omnibus, assurgere majoribus natu, aequalibus non invidere, fugere jactantiam, rationem sequi, amare virtutem. — Tu autem.

℟. Nihil inquinatum in eam incurrit: * Candor est lucis aeternae, speculum sine macula.

℣. Hortus conclusus soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus. — Candor.

Lectio vi.

Quando ista vel vultu laesit parentes? quando dissensit

a propinquis? quando fastidivit humilem? quando derisit debilem? quando vitavit inopem? Eos solos solita coetus virorum invisere, quos misericordia non erubesceret, neque praeteriret verecundia. Nihil torvum in oculis, nihil in verbis procax, nihil in actu inverecundum. Non gestus fractior, non incessus solutior, non vox petulantior: ut ipsa corporis species simulacrum fuerit mentis, figura probitatis. — Tu autem.

℟. Beatam me dicent omnes generationes: * Quia ancillam humilem respexit Deus.

℣. Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit. — Quia — Gloria Patri — Quia.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. Ave gratia plena Dominus tecum.

Antiph. Venite et videte, et narrabo quanta fecit Deus animae meae.

Antiph. A dextris est mihi Dominus ne commovear : propter hoc dilatatum est cor meum.

℣. Elegit eam Deus et praeelegit eam.

℟. In tabernaculo suo habitare fecit eam.

Lectio Sancti Evangelii Secundum Matthaeum.

LECTIO VII. *Cap. 1.*

Liber generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.
Lib. 2. de Consensu Evang. c. 1.

Matthaeus Evangelista sic orsus est: Liber generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Quo exordio suo satis ostendit generationem Christi secundum carnem se suscepisse narrandam. Secundum hanc enim Christus filius hominis est: quod etiam se ipse saepissime appellat, commendans nobis quid misericorditer dignatus sit esse pro nobis. Nam illa superna, et aeterna generatio, secundum quam Filius Dei unigenitus est ante omnem creaturam, quia omnia per ipsum facta sunt, ita ineffabilis est, ut de illa dictum a Propheta intelligatur: Generationem ejus quis enarrabit? — Tu autem.

℟. Signum magnum apparuit in coelo, Mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus, * Et in capite ejus corona stellarum duodecim.

℣. Filia Sion tota formosa et suavis est.—Et in capite.

LECTIO VIII.

Exsequitur ergo humanam generationem Christi, Matthaeus, ab Abraham generatores commemorans quos perducit ad Ioseph virum Marie, de qua natus est Jesus. Neque enim fas erat, ut ob hoc eum a conjugio Mariae separandum putaret, quod non ex ejus concubitu, sed virgo peperit Christum. Hoc enim exemplo magnifice insinuatur fidelibus conjugatis, etiam servata pari consensu continentia, posse permanere vocarique conjugium, non permixto corporis sexu, sed custodito mentis affectu: prae-

sertim quia nasci eis etiam filius potuit sine ullo complexu carnali, qui propter solos gignendos filios adhibendus est. — Tu autem.

℟. Benedixit te Dominus in virtute sua; * Quia per te ad nihilum redegit inimicos nostros.

℣. Hodie nomen tuum ita magnificavit Dominus, ut non recedat laus tua de ore hominum. — Quia. — Gloria Patri. — Quia.

Lectio ix. *Cap. 2.*

Cum autem evidenter dicat Apostolus Paulus ex semine David secundum carnem Christum: ipsam quoque Mariam de stirpe David aliquam consanguinitatem duxisse, dubitare utique non debemus. Cujus foeminae, quoniam nec sacerdotale genus tacetur, insinuante Luca, quod cognata ejus esset Elisabeth, quam dicit de filiabus Aaron; firmissime tenendum est, carnem Christi ex utroque genere propagatam, et regum scilicet, et sacerdotum, in quibus personis apud illum populum Haebraeorum etiam mystica unctio figurabatur, idest chrisma, unde Christi nomen elucet; tanto ante etiam ista evidentissima significatione praenuntiatum. — Tu autem.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES, ET PER HORAS.

Antiph. Sicut lilium inter spinas, sic amica mea inter filias.

Antiph. Dilectus meus mihi, et ego illi, qui pascitur inter lilia.

Antiph. Tota pulchra es, amica mea, et macula non est in te.

Antiph. Benedicta es tu, filia, a Domino Deo excelso prae omnibus mulieribus super terram.

Antiph. Tu gloria Jerusalem, tu laetitia Israel, tu honorificentia populi nostri.

Capitulum. *Prov. 8.*

Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab aeterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram.

Hymn. O gloriosa Virginum.

℣. Immaculata Conceptio est hodie Sanctae Mariae Virginis.

℟. Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

Ad Benedictus.

Antiph. Ait Dominus Deus ad serpentem: inimicitias ponam inter te, et mulierem, et semen tuum et semen illius: ipsa conteret caput tuum. Alleluja.

Oratio.

Deus, qui per Immaculatam, *ut supra.*

Ad Primam.

In ℟. *br. dicatur:* Qui natus es de Maria Virgine.

Ad Tertiam.

Antiph Dilectus meus.

Capitulum. Dominus possedit me, *ut supra.*

℟. Deus * Praecinxit me virtute. — Deus.

℣. Et posuit immaculatam viam meam. — Praecinxit. — Gloria Patri. — Deus.

℣. In hoc cognovi quoniam voluisti me.

℟. Quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Ad Sextam.

Antiph. Tota pulchra es.

Capitulum *Ezech: 44.*

Porta haec clausa erit, non aperietur, et vir non intrabit per eam, quoniam Dominus Deus Israel ingressus est per eam: eritque clausa Principi. Princeps ipse sedebit in ea.

℟. In hoc cognovi, * Quoniam voluisti me. — In hoc.

℣. Quoniam non gaudebit inimicus meus super me. — Quoniam. — Gloria Patri. — In hoc.

℣. Elegit eam Deus, et praeelegit eam.

℟. In tabernaculo suo habitare fecit eam.

Ad Nonam.

Antiph. In gloria.

Capitulum *Prov. 8.*

Beatus homo qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino.

℟. Elegit eam Deus * Et praeelegit eam. — Elegit.

℣. In tabernaculo suo habitare fecit eam.—Et praeelegit. — Gloria Patri. — Elegit.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis.

℟. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

In II. Vesperis.

Omnia ut in primis, praeter Ant. ad Magnif.

Antiph. Conceptio tua Dei Genitrix Virgo, gaudium annuntiavit universo mundo: ex te enim ortus est Sol justitiae Christus Deus noster, qui solvens maledictionem dedit benedictionem, et confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam. Alleluja.

DIE IX. DECEMBRIS

Secunda infra Oct. semidupl. Omnia ut in Festo.

In 1. Noct. LL. de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO

Sermo S. Epiphanii Episcopi.
Or. de Laud. S. Mariae Deip.

LECTIO IV.

Quid dicam? et quid proloquar? Quo pacto beatam praedicabo gloriae radicem? Solo enim Deo excepto, cunctis superior existit; natura formosior est ipsis Cherubim, Seraphim, et omni exercitu angelico: cui praedicandae caelestis, ac terrena lingua minime sufficit, imo vero nec

Angelorum. Etenim ipsi quidem hymnum, laudem, honorem protulerunt. Laetabantur vero Angeli, tanquam ipsi dumtaxat Deum haberent; quibus Sanctissima Virgo superior facta, Deum habitantem in coelis concepit in terra, ut hac ratione exercitus Angelorum traheret in terram, et versaretur cum hominibus. Ipsa enim est caeli, et terrae mediatrix, quae unionem naturaliter peregit.— Tu autem.

℟. Fundamenta ejus.

LECTIO V.

O Beata Virgo, columba pura, et sponsa coelestis Maria, Coelum, Templum, et Thronus Divinitatis, quae coruscantem in coelo et in terra solem habes Christum; nubes lucida, quae fulgur de coelo lucidissimum ad illuminandum mundum deduxisti Christum. Nubes coelestis, quae tonitruum Spiritus Sancti in se ipsa reconditum deduxit in mundum, et imbrem Spiritus Sancti in universam terram, ad producendum fidei fructum, cum impetu demisit. Ave gratia plena, porta coelorum, de qua Propheta vaticinatus est his verbis: Ecce porta clausa, et nullus ingredietur per eam, nec egredietur, praeter quam Dominus Deus solus: et erit porta clausa duci, quia dux ipse vocabitur, et in ipsum sperabunt omnes gentes. De hac porta etiam in Canticis Propheta in decursu orationis plane, et aperte proloquitur inclamans: Hortus conclusus soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus. — Tu autem.

℟. Nihil inquinatum.

LECTIO VI.

Angeli accusabant Evam, nunc vero Mariam gloria prosequuntur, quae mulierum infirmitatem vere gloriosam reddidit; quae lapsam Evam erexit, et Adamum e paradiso dejectum in coelos misit; quae paradisum clausum aperuit, et per latronem rursum Adamum complantavit. Per te enim, o Virgo, medius obstructionis paries inimicitias dissolvit; per te pax caelestis donata est mundo; per te homines facti sunt Angeli; per te homines appellati sunt amici, servi, et filii Dei; per te homines meruerunt esse conservi Angelorum, et cum eis familiariter conversari; per te notitia coelestis a terra transmittitur in coelos; per te homines fiduciam habent in coelo erga Altissimum; per te Crux resplenduit per universam terram, in qua quidem Cruce pependit Filius tuus Christus Deus noster; per te mors conculcatur, et spoliatur infernus. — Tu autem.

℟. Beatam me dicent.

IN III. NOCTURNO

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthaeum.

LECTIO VII. *Cap. 1.*

Liber generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia Sancti Hieronymi Presbyteri.
Lib. 1. Comment. in Matt. in init.

In Isaia legimus: Generationem ejus quis enarrabit? Non ergo putemus Evangelistam Prophetae esse contrarium, ut quod ille impossibile dixit effatu, hic narrare incipiat: quia ibi de generatione Divinitatis, hic de Incarnatione est dictum. A carnalibus autem coepit, ut per hominem Deum discere incipiamus. Filii David, filii Abraham. Ordo praeposterus, sed necessario commutatus. Si enim primum posuisset Abraham, et postea David, rursus ei repetendus fuerat Abraham, ut generationis series texeretur. — Tu autem.

℟. Signum magnum.

Lectio viii.

Ideo autem ceteris praetermissis, horum filium nuncupavit, quia ad hos tantum facta est de Christo repromissio. Ad Abraham: In semine, inquit, tuo benedicentur omnes gentes, quod est Christus. Ad David: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Iudas autem genuit Phares, et Zaram de Thamar. Notandum, in genealogia Salvatoris nullam sanctarum assumi mulierum, sed eas, quas Scriptura reprehendit: ut qui propter peccatores venerat, de peccatoribus nascens, omnium peccata deleret. Unde, et in consequentibus Ruth Moabitis ponitur, et Bethsabee uxor Uriae. — Tu autem.

℟. Benedixit te Dominus.

Lectio ix.

Jacob autem genuit Joseph. Hunc locum objecit nobis Julianus Augustus de dissonantia Evangelistarum, cur Evangelista Matthaeus Joseph dixerit filium Jacob, et Lucas eum filium appellarit Heli: non intelligens consuetudinem Scripturarum, quod alter secundum naturam, alter secundum legem ei pater sit. Scimus enim hoc per Moysen, Deo jubente, praeceptum: ut si frater, aut propinquus absque liberis mortuus fuerit, alius accipiat uxorem ad suscitandum semen fratris, vel propinqui sui. Joseph virum Mariae. Cum virum audieris suspicio tibi non subeat nuptiarum. Sed recordare consuetudinis Scripturarum, quod sponsi viri, et sponsae vocentur uxores — Tu autem.

Te Deum.

DIE X. DECEMBRIS.

Ubi non celebratur Festum cum Missa et Officio propriis Translationis Almae Domus Laurentanae B. Mariae Virginis, fit De tertia die infra Octavam Conceptionis. Semidupl. Officium ut in Festo. Lectiones vero I. Nocturni de script. occ.

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Thomae Archiepiscopi Valentini.
In Concept. B. M. V.

Lectio iv.

Non est facta in pondere, et mensura Virgo. Omnibus

dedit, omnia replevit. Et quemadmodum Sol justitiae Christus Deus noster oriri facit lumen suum super bonos, et malos ; sic lumen indeficiens Virgo sacratissima, radios evibrans misericordiae suae, omnibus indifferenter sese exorabilem omnibus clementissimam praebet, omnium denique necessitates amplissimo quodam miseratur affectu. Omnibus omnia facta est ; sapientibus, et insipientibus copiosissima charitate debitricem se fecit ; omnibus misericordiae sinum aperuit, ut de plenitudine ejus accipiant universi, captivus redemptionem, aeger curationem, tristis consolationem, peccator veniam, justus gratiam, Angelus laetitiam, denique tota Trinitas gloriam, Filii persona carnis humanae substantiam. — Tu autem.

℟. Fundamenta ejus.

Lectio v.

O lampas lucidissima, quantos laetificasti, quando divino splendore illustrata in utero matris immaculata apparuisti! Conceptio tua, Dei Genitrix Virgo, gaudium annuntiavit universo mundo. Merito epithalamii praecentor ille a longe in ortu tuo, te intuitus, quae, inquit, est ista, quae progreditur quasi aurora consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol, terribilis ut castrorum acies ordinata? Sicut aurora valde rutilans in mundum prodiisti, o Maria, quando veri solis fulgore adumbrata in Conceptione tua Immaculata fuisti. Ipse enim sol justitiae de te processurus, ortum tuum quadam matutina irradiatione praeveniens, in te suae lucis radios copiosissime trans-

fudit, quibus potestates tenebrarum, quas Eva produxerat, in fugam convertisti. — Tu autem.

℟. Nihil inquinatum.

LECTIO VI.

Tu pulchra ut luna diceris, eique non immerito compararis; illa enim omnium astrorum sola, soli simillima, comparatione, et candore venusta, inter millia astrorum Deo assistentium, omnigena puritate in coelo gloriosa praefulges. Tu ergo pulchra es ut luna, imo et pulchrior luna, quia tota pulchra es, et maculae neque originalis, neque actualis umbra non est in te. Tu electa es ut sol. Ille, inquam, sol, solis conditor, ille electus est ex millibus virorum; tu electa ex millibus foeminarum. Tu terribilis ut castrorum acies ordinata. An non horruerunt principes tenebrarum, quando viderunt praeter morem immaculate conceptam, armatura omni fortiore instructam contra se procedere foeminam? Quin et in animatione tua acies validas spiritualium Virtutum, et innumerabilium beatorum spirituum militiam delegatam fuisse nullatenus ambigimus; utpote qui custodirent lectulum Salomonis purissimum, ne preparatum aeterno Regi hospitium alienus hospes invaderet. — Tu autem.

℟. Beatam me dicent.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthaeum.

LECTIO VII. *Cap. 1.*

Liber ge..erationis Jesu Christi filii David, filii Abraham.

Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia Sancti Ambrosii Episcopi.

Expos. Evang. secundum Luc. Cap. 3.

Ideo justos duos generis auctores Evangelista delegit: unum qui promissum accepit de congregatione populorum: alterum, qui de generatione Christi oraculum consecutus est. Et ideo licet ordine sit successionis posterior, prior tamen quam Abraham in Domini generatione describitur; quia plus est promissum accepisse de Christo, quam de Ecclesia; quoniam Ecclesia ipsa per Christum. Ergo unus princeps generis secundum carnem, alter princeps generis secundum spiritum; alter secundum seminis gratiam, alter secundum populorum fidem; potior enim qui salvat eo qui salvatur. Et ideo David filius dicitur: Liber generationis Jesu Christi filii David. Ejus enim primo loco debuit filius dici, cui dari filius est promissus; licet Apostolus etiam Abrahae Christum dicat esse promissum. Abrahae enim dictae sunt promissiones, et semini ejus. Non dicit, et seminibus; tanquam in multis, sed sicut in uno; et semini tuo; qui est Christus: ut alteri proprietas generationis, principatus alteri deferatur. — Tu autem.

℟. Signum magnum.

Lectio viii.

Illi delatum est, ut Jesus ejus filius diceretur: huic quasi principi, familiae gentiumque praerogativa servatur; ut ab

Abraham generationis Dominicae manaret exordium. Qui enim fidei auctor est, ipsum adserere Scriptura quoque debuit divinae generationis auctorem. Unde et Lucas ad Deum putavit originem ejus esse referendam: quod verus Christi generator Deus sit, vel secundum veram generationem pater, vel secundum lavacri regenerationem mystici muneris auctor. Et ideo non a primo generationem ejus coepit describere; sed posteaquam baptismum ejus explicuit, auctorem omnium Deum per baptismum cupiens demonstrare, Christum quoque a Deo ordine manasse successionis adseruit: universa contexens, ut et secundum naturam, et secundum gratiam, et secundum carnem Dei Filium demonstraret. — Tu autem.

℟. Benedixit te.

LECTIO IX.

Quod vero per Salomonem Matthaeus generationem derivandam putavit, Lucas vero per Nathan: alter regalem, alter Sacerdotalem Christi familiam videtur ostendere. Quod non ita accipere debemus, quod alterum altero verius; sed alter alteri pari fide, et veritate concordet. Fuit enim vere, et secundum carnem regalis, et sacerdotalis familiae: rex ex regibus, sacerdos ex sacerdotibus, licet oraculum non de carnalibus, sed de coelestibus exprimatur; quoniam et rex in Dei virtute laetatur cui judicium a Patre rege defertur, et sacerdos est in aeternum, secundum quod scriptum est: Tu es Sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech. Bene igitur uterque tenuit fidem, ut Matthaeus per reges ductam originem compro-

baret, et Lucas per sacerdotes a Deo transmissam in Christum seriem generis deducendo, sanctiorem ipsam originem declararet — Tu autem.

DIE XI. DECEMBRIS.

Officio, et Missae S. Damasi P. C. additur Commem. Immac. Conceptionis.

DIE XII. DECEMBRIS.

Quinta infra Oct. semid.

Omnia ut in Festo.

In I. Nocturno Lect. de Script. occ.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

De duodecim praerogativis B. V. Mariae.

Lectio IV.

Mulier, inquit, amicta sole. Plane amicta lumine tanquam vestimento. Non percipit forte carnalis; nimirum spirituale est, stultitia illi videtur. Non sic videbatur Apostolo, qui dicebat: Induimini Dominum Jesum Christum. Quam familiaris ei facta es Domina! Quam proxima, immo quam intima fieri meruisti, quantam invenisti gratiam apud eum! In te manet, et tu in eo; et vestis eum, et vestiris ab eo. Vestis cum substantia carnis; et vestit ille te gloria suae majestatis. Vestis solem nube, sole ipsa vestiris. Novum enim fecit Dominus super terram, ut mulier circumdaret virum, nec alium

quam Christum, de quo dicitur: Ecce vir, Oriens nomen ejus. Novum quoque fecit in coelo, ut mulier sole appareret amicta. Denique et coronavit eum, et vicissim ab eo meruit coronari. — Tu autem.

℟. Fundamenta ejus.

LECTIO V.

In capite, inquit, ejus corona stellarum duodecim. Dignum plane stellis coronari caput, quod et ipsis longe clarius micans, ornet eas potius quam ornetur ab eis. Quidni coronent sidera quam sol vestit? Sicut dies verni, ait, circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Nimirum laeva sponsi sub capite ejus, et jam dextera illius amplexatur eam. Quis illas aestimet gemmas? quis stellas nominet, quibus Mariae regium diadema compactum est? Supra hominem est coronae hujus rationem exponere, indicare compositionem. Mihi sane singularis rutilat fulgor, primo quidem in Mariae generatione, secundo in Angelica salutatione, tertio in Spiritus superventione, quarto in filii Dei inenarrabili conceptione. — Tu autem.

℟. Nihil inquinatum.

LECTIO VI.

Quid ergo sidereum micat in generatione Mariae? Plane quod ex regibus orta; quod ex semine Abrahae; quod generosa ex stirpe David. Si id parum videtur, adde quod generationi illi ob singulare privilegium sanctitatis, di-

vinitus noscitur esse concessa: quod longe ante eisdem Patribus coelitus repromissa, quod mysticis praesignata miraculis, quod oraculis praenuntiata propheticis. Hanc enim sacerdotalis virga, dum sine radice floruit: hanc Gedeonis vellus, dum in medio siccae areae maduit: hanc in Ezechielis visione orientalis porta, quae nulli unquam patuit, praesignabat. Hanc denique prae ceteris Isaias nunc Virginis de radice Iesse orituram praenunciabat; nunc evidentius virginem parituram. Merito signum hoc magnum in coelo apparuisse scribitur, quod tanto ante de coelo noscitur fuisse promissum. — Tu autem.

℟. Beatam me dicent.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Mattaeum.

LECTIO VII. *Cap. 1.*

Liber generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

Homil. 2. in Matth. post init.

Auditu quidem mirabile est, quod ineffabilis Deus, et qui nec sermonibus explicari potest, nec cogitationibus comprehendi, Patrique per omnia coaequalis, per Virginis ad nos venit uterum, et fieri ex muliere dignatus est, et habere progenitores David et Abraham: et quid dico David et Abraham? etiam illas, quod magis stupen-

dum est, faeminas, quas paulo ante memoravi. Haec igitur audiens mente consurge, nihilque humile suspiceris, sed potius propter hoc ipsum maxime mirare, quia cum verus, et dilectus filius sit sempiterni Dei, etiam filius David esse dignatus est, modo ut te filium faceret Dei: servum patrem habere dignatus est, ut tibi servo Patrem faceret ipsum Deum. — Tu autem.

℟. Signum magnum.

Lectio VIII.

Vides ab ipso statim principio, quam laeta sint haec nuntia. Quod si ambigis de his, quae ad tuum spectant honorem, ab iis quae illius sunt, etiam tua disce credere. Quantum enim consequi potest humana ratio, multo est difficilius Deum hominem fieri, quam hominem Dei filium consecrari. Cum ergo audieris quia filius Dei filius sit et David, et Abrahae, dubitare jam desine, quod et tu qui filius es Adae, futurus sis filius Dei. Non enim semetipsum ita humiliasset, nisi nos esset exaltaturus. Natus est enim secundum carnem, ut tu nascerere spiritu: natus est ex muliere, ut tu desineres filius esse mulieris. — Tu autem.

℟. Benedixit te Dominus.

Lectio IX.

Propterea duplex facta generatio est, haec scilicet nostrae similis, illa nostram eminenter excedens. Quod enim natus ex femina est, et nobis competit: quod vero non

ex sanguine, neque ex voluntate carnis, aut viri, sed ex Spiritu Sancto, aliam nobis sublimiorem, futuramque, et spiritu consequendam generationem promittit. Sed alia quoque omnia ex simili diversitate constabunt. Nam et baptisma profecto tale suscepit, quod haberet quidem aliquid veteris, haberet et novi. Quod enim baptizatus est a Propheta, expressit vetus : quod autem descendit Spiritus, adumbravit novum. — Tu autem.

DIE XIII. DECEMBRIS.

Offic. et Miss. S. Luciae V. et M. cum Comm. Immac. Concept. B. M. V.

DIE XIV. DECEMBRIS.

De Sept. die infra Oct. Immac. Concept. Semidupl.

Omnia ut in Festo.

Lectio I. Noct. de Script. Occurr.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Joannis Damasceni.

Serm. 2. in Nativ. B. M. V.

Lectio IV.

Cum homo per immensam Dei bonitatem in rerum naturam edendus esset, in primis coelum extenditur, substernitur terra, suis mare terminis clauditur, coeteraque omnia, quibus utraque complenda essent, in universi ornatu una producta sunt. Tum postremum homo, regio cultu in paradiso velut in virtutis schola ponitur, ac nisi

violasset praeceptum, a vitali illo loco nunquam exulasset; cumque expers indumenti esset, nisi divinis consiliis obstitisset, haud quaquam in multis variisque affectionibus obnoxiam mutationem cecidisset, ut Dei monarchae loco plura numina coleret. Cunctis itaque, ut verbo expediam, interitioni deditis, miserante Deo, ne quem suis ipse manibus formasset, in nihilum cederet, penitusque aboleretur, coelum aliud novum, terramque ac mare fabricat, in quibus propensiori consilio humanum genus reformaturus ipse caperetur, qui capi nusquam potest. Isthaec porro est beata multipliciterque celebranda Virgo. — Tu autem.

℟. Fundamenta ejus.

Lectio v.

O rem miram! Coelum quidem est, cum velut ex penitissimis virginitatis thesauris Solem justitiae proferat: terra vero, ceu quae ex intemeratis lumbis vitae spicam edat: mare tandem, utpote quae ex uteri sui sinu spiritalem margaritam prodit. Nunc itaque nova ejus, qui capi nequit, creatura, eluxit: universorum Regis regalis aula parata est, ejus qui incomprehensibilis est, ratione utens diversorium instructum. Quam mundus iste magnificus est! Quam stupenda creatio, quae virtutum arboribus venustatem habet, castitatis odore fragrat, sensorum splendoribus claret, cunctisque bonis aliis nulla penuria fruitur: digna denique prorsus est, in qua Deus ad homines veniens inhabitet! Quinimo, inquit, mundus

anterior quam maxime est admirabilis. Tum enim, cum creata sunt sidera, laudaverunt me voce magna Angeli mei, et praedicaverunt: nihil vero sic Deo decens gratumque fuit, uti sancta, omnibusque modis miranda Virgo. — Tu autem.

℟. Nihil inquinatum.

Lectio vi.

O indulgentiae demissionem! Qui eximie bonus est, proprii figmenti proles audire non renuit, amore captus illius, quae creatis omnibus speciosior est, illam amplexus, quae coelestibus virtutibus dignitate praeit. De hac itaque summe admirabilis Zacharias ait: Gaude et laetare, filia Sion, quia ecce venio, et habitabo in medio tui, dicit Dominus. Sed et beatissimus Joel de eadem, ut quidem existimo, ita propemodum noscitur clamare: Confide terra, gaude et laetare, quia magnificavit Dominus ut faceret tibi. Terra namque est, in qua sacratissimus Moyses umbraticae legis calceamentum solvere ob gratiae commendationem iussus est. Terra est, in qua ille carne fundatus a spiritu canitur, qui fundat terram super stabilitatem suam. Terra est, in qua nulla peccata e nata spina; secus vero per cujus germen illud potius evulsum est. Terra est, non uti prior maledicta, ac cujus fructus spinis ac tribulis horrescant: sed super quam benedictio Domini fuit, et cujus fructus ventris benedictus, ut sacro dictum est oraculo. — Tu autem.

℟. Beatam me dicent.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

LECTIO VII. *Cap. 1.*

Liber generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Iacob. Et reliqua.

De homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

Unde supra paulo post.

Cujus vero rei gratia librum ipsum generationis Christi vocat, ubi non sola utique generatio, sed tota prorsus ipsius mysterii dispensatio continetur? Quia totius scilicet dispensationis caput, radix atque principium omnium nóbis in hoc consistit bonorum. Ut enim Moyses librum coeli appellavit, ac terrae, cum certe non de coelo solum, terraque loqueretur, sed de cunctis quae inter ista subsistunt; ita etiam Evangelista ab ipso omnium fonte et capite bonorum librum vocavit. — Tu autem.

℟. Signum magnum.

LECTIO VIII.

Qua vero de causa non eum ante filium Abrahae, et postea filium David nuncupavit? Non, sicut opinantur aliqui, ab inferioribus volens ad superiora conscendere. Ceterum fecisset, quod fecit et Lucas; nunc autem e contrario facit. Cur ergo commemoravit priorem David? Quia ipse procul dubio in omnium versabatur ore, ob insigne honoris, et gloriae, ob ipsius quoque temporis spatia jun-

ctiora. Etsi enim utrique promiserat Deus, sed tamen illud quasi antiquum reticebatur hoc vero, quasi novum, et recens, ab omnibus celebrabatur. — Tu autem.

℟. Benedixit te Dominus.

LECTIO IX.

Ipsi namque Judaei dicunt: nonne ex semine David, et Bethlehem castello, unde erat David, venit Chistus? Nemo igitur illum filium Abrahae; sed omnes filium David nominabant; qui etiam honorabiliores quosque de sanctitate Reges, qui post David fuisse referuntur, ab illo omnes vocabant. Nec ipsi solum, verum etiam Deus; nam et Ezechiel, et alii Prophetae dicunt David surrecturum esse eis, atque venturum: non de illo utique mortuo jam loquentes, sed de iis, qui illius virtutem erant imitaturi. Propterea igitur a notiore interim, et celebratiore persona sumit exordium; et tum demum ad antiquiorem recurrit parentem. — Tu autem.

DIE XV. DECEMBRIS

OCTAVA IMMACULATAE CONCEPT. B. M. V.

DUPLEX

Omnia ut in Festo.

Lect. 1. Noct. de Scriptura; verum occurrente Feria IV. Quatuor Temporum Ego Sapientia, *ut in Festo Dedic. S. Mariae ad Nives, die V. Augusti.*

IN II. NOCTURNO

Sermo Sancti Bernardi Abbatis
Hom. 2. super Missus est.

Lectio IV

Laetare, pater Adam, sed magis tu, o Eva mater, exsulta, qui sicut omnium parentes, ita omnium fuistis peremptores; et quod infelicius est, prius peremptores, quam parentes. Ambo, inquam, consolamini super filia, et tali filia; sed illa amplius, de qua malum ortum est prius cujus opprobrium in omnes pertransivit mulieres. Instat namque tempus, quo jam tollatur opprobrium, nec habeat vir quid causetur adversus foeminam; qui utique, dum se imprudenter excusare conaretur, crudeliter illam accusare non cunctatus est, dicens: Mulier, quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno, et comedi. Propterea curre, Eva, ad Mariam, curre mater ad filiam; filia pro matre respondeat: ipsa matris opprobrium auferat; ipsa patri pro matre satisfaciat; quia ecce si vir cecidit per foeminam, jam non erigitur nisi per foeminam. — Tu autem.

℟. Fundamenta ejus.

Lectio V.

Quid dicebas, o Adam? Mulier, quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno, et comedi. Verba malitiae sunt haec, quibus magis augeas quam deleas culpam. Verumtamen Sapientia vicit malitiam, cum occasionem veniae, quam a te Deus interrogando eligere tentavit, sed non potuit, in

thesauro indeficientis suae pietatis invenit. Redditur nempe foemina pro foemina, prudens pro fatua, humilis pro superba; quae pro ligno mortis gustum tibi porrigat vitae, et pro venenoso cibo illo amaritudinis, dulcedinem pariat fructus aeterni. Muta ergo iniquae excusationis verbum in vocem gratiarum actionis, et dic: Domine, mulier, quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno vitae, et comedi; et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificasti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Virginem. O foeminam singulariter venerandam, super omnes foeminas admirabilem, parentum reparatricem, posterorum vivificatricem! — Tu autem.

℟. Nihil inquinatum.

Lectio VI.

Quam tibi aliam praedixisse Deus videtur, quando ad serpentem ait: Inimicitias ponam inter te et mulierem? Et si adhuc dubitas, quod de Maria dixerit, audi quod sequitur: Ipsa conteret caput tuum. Cui haec servata victoria est, nisi Mariae? Ipsa proculdubio caput contrivit venenatum, quae omnimodam suggestionem tam de carnis illecebra, quam de mentis superbia deduxit ad nihilum. Quam vero aliam Salomon requirebat, cum dicebat: Mulierem fortem quis inveniet? Noverat quippe vir sapiens hujus sexus infirmitatem, fragile corpus, lubricam mentem. Quia tamen et Deum legerat promisisse, et ita videbat congruere, ut qui vicerat per foeminam, vinceretur per ipsam, vehementer admirans ajebat: Mulierem

fortem quis inveniet? Quod est dicere: si ita de manu foeminae pendet et nostra omnium salus, et innocentiae restitutio, et de hoste victoria; fortis omnino necesse est ut provideatur, quae ad tantum opus possit esse idonea.— Tu autem.

℟. Beatam me dicent.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthaeum.

LECTIO VII. *Cap. 1.*

Liber generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Iacob. Et reliqua.

De homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

Unde supra paulo post.

Duo sunt, quae pariunt quaestionem. Unum, quae causa sit ut in generationum catalogo Virgo sileatur; alterum vero, qua ratione Joseph memoretur, cui certe nihil cum Christi generatione est commune. Videtur enim, et unum abundare, et alterum deesse. Quid ergo dicemus? quod utique primum illud necesse fuerit memorari, quemadmodum ex David Virgo descenderit. Unde hoc itaque discemus? Audi ad Gabriel loquentem Dominum: Vade ad Virginem desponsatam viro, cui nomen Joseph, ex domo et familia David. Quid vis audire manifestius, cum ex Domo et familia David illam Virginem esse cognoscas? — Tu autem.

℟. Signum magnum.

Lectio viii.

Non erat mos apud Hebraeos generationum catalogum per foeminas texere. Ut ergo et morem custodiret, neve in ipso statim principio videretur antiqua destruere; et nobis Virginem certius indicaret, parentes ejus reticens, atque majores, de Joseph generatione non tacuit. Sive enim haec fecisset in Virgine, novitatis non effugisset invidiam; sive Joseph reticuisset, non agnosceremus, ex qua tribu Virgo subsisteret. Ut ergo et nos disceneremus, quae esset Maria, vel unde, et consuetudo legis permaneret immobilis, generationum catalogum usque ad sponsum ejus perduxit, ac de domo illum David esse monstravit. — Tu autem.

℟. Benedixit te Dominus.

Lectio ix.

Hoc enim declarato, illud quoque pariter ostendit, quod scilicet inde esset et Virgo; quia utique nequaquam justus iste pateretur uxorem sibi aliunde quam unde lex praecipiebat, eligere. Possumus vero aliam quoque, et altiorem quidem proferre rationem, ob quam parentes Virginis praetermissi sunt. Sed quae ea est? Noluit Evangelista recenti adhuc tempore, novi illius, admirantique partus, Judaeis esse manifestum, quod Christus natus fuisset ex Virgine. Neque proprius noster hic sermo est, sed a nobis de patrum, atque insignium virorum traditione susceptus.

Iis in locis, in quibus Off. Immac. Concept. B. M. V.

recitatur in Sabbatis, erit hoc idem quod in Festo, ritu semid. Lect. 1. Noct. de Script., 2. vero et 3. Noct., ut supra per Oct. adnotantur, nimirum mensibus.

Januario, et Februario.

Ut in secunda die inf. Oct. IX. Decembr.

Martio, et Aprili.

Ut in tertia die infr. Oct. X. Decembr.

Majo, et Junio.

Ut in quinta die inf. Oct. XII. Decembr.

Julio, et Augusto.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Joannis Damasceni.
Serm. 1. in Nativ. B. M. V.

Lectio IV.

O Joachim, et Annae sanctissima filia, quae principatibus et potestatibus, ignisque maligni telis latuisti: quae in Spiritus thalamo versata es, et sine macula custodita, ut Sponsa Dei, naturaque Dei mater esses! O sacratissima filia, quae in maternis ulnis cerneris, apostaticisque virtutibus formidabilis es! O sacratissima filia, quae matris uberibus lactaris, atque ab angelis undique cingeris! O cara Deo filia, parentum decus, quam, ut abs te vere dictum est, generationes omnes beatam dicent! O digna Deo filia, humanae venustas naturae, primigenae parentis Evae emendatio? Tuo namque partu, quae ceciderat erecta est. O sacrosancta filia, foeminarum gloria! Quamvis enim

prima Eva praevaricationis rea extiterit, ac per eam mors, dum illa serpenti adversus primum parentem inserviret, ingressa sit; attamen Maria divinae obsequens voluntati deceptorem anguem ipsa decepit, ac mundo immortalitatem invexit. — Tu autem.

℟. Fundamenta ejus.

LECTIO V.

Vere res omnes conditas dignitate antecelluisti. Nam ex te sola summus ille opifex partem assumpsit, massae nostrae primitias. Caro ejus ex tuis sanguinibus concreta fuit. Quin Deus ex tuis mamillis lac suxit, tuaque labia Dei labiis cohaeserunt. O miracula, mentis captum et sermonem excedentia! Dignitatem tuam praecognoscens universorum Deus, et proinde dilexit, dilectamque praedestinavit, atque extremis temporibus produxit, ac Deiparam matrem, suique Filii, ac Verbi nutritiam fecit. Laetare, beata Anna, quod foeminam pepereris. Haec enim foemina Dei mater natura est, porta lucis, fons vitae, et foeminarum crimen abolevit. Hujus foeminae vultum deprecabuntur omnes divites plebis. Foeminam hanc reges gentium muneribus oblatis adorabunt. Hanc foeminam Deo universorum Regi offeres, virtutum tamquam fimbriis, aureis circumamictam elegantia, Sanctique Spiritus gratia ornatam, cujus gloria ab intus. — Tu autem.

℟. Nihil inquinatum.

LECTIO VI.

O divinum, vivumque simulacrum, cujus conditor Deus

pulchritudine delectatus est, quod mentem quidem divinitus gubernatam habet, Deoque soli addictam; cupiditatem vero omnem, ad id quod solum expetendum est, et amore dignum intentam; iram autem contra peccatum dumtaxat, ejusque parentem. Vitam natura potiorem habebis. Habebis autem non tibi ipsa: quippe quae non tui ipsius causa genita sis. Quocirca Deo hanc habebis, cujus gratia in mundum prodiisti, ut orbis universi saluti obsequaris; Deique antiquum consilium, nimirum Incarnationis Verbi, ac nostrae deificationis, per te impleatur. Appetitus tuus divinis sermonibus nutrietur, hisque pinguesces tanquam oliva fructifera in domo Dei; tanquam lignum plantatum secus decursus aquarum Spiritus, tanquam vitae lignum, quod fructum vitae dedit, praefinito suo tempore: Deum scilicet incarnatum, et aeternam universorum vitam. Cogitatum omnem alumnum habens et animae proficuum, ac supervacaneum omnem, et animis exitiosum prius reprobans, quam eum degustes. Tota thalamus Spiritus, tota civitas Dei vivi, quam laetificant fluminis impetus, Sancti inquam Spiritus gratiarum fructus. Tota pulchra, tota Deo propinqua: haec enim Cherubim superans, et super Seraphim evecta, proxima Deo exstitit. — Tu autem.

℟. Beatam me dicent.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

LECTIO VII. *Cap. 1.*

Liber generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham autem genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

De homilia S. Hieronymi Presbyteri.
Lib. 1. Comm. in Matth.

Iacob autem genuit Joseph. Hunc locum obiecit nobis Julianus Augustus de dissonantia Evangelistarum, cur Evangelista Matthaeus Joseph dixerit filium Jacob, et Lucas eum filium appellarit Heli: non intelligens consuetudinem Scripturarum, quod alter secundum naturam, alter secundum legem ei pater sit. Scimus enim hoc per Moysen, Deo jubente praeceptum, ut si frater aut propinquus absque liberis mortuus fuerit, alius accipiat uxorem ad suscitandum semen fratris vel propinqui sui. — Tu autem.

℟. Signum magnum.

LECTIO VIII.

Ioseph virum Mariae. Cum virum audieris, suspicio tibi non subeat nuptiarum: sed recordare consuetudinis Scripturarum, quod sponsi viri, et sponsae vocentur uxores. Et a transmigratione Babylonis usque ad Christum generationes quatuordicim. Numera a Ieconia usque a Joseph, et invenies generationes tredecim. Quartadecima ergo ge-

neratio in ipsum Christum reputabitur. Christi autem generatio sic erat. — Tu autem.

LECTIO IX.

Quaerat diligens lector et dicat : Cum Joseph non sit pater Domini Salvatoris, quid pertinet ad Dominum generationis ordo deductus usque ad Joseph ? Cui respondebimus, primum non esse consuetudinis Scripturarum, ut mulierum in generationibus ordo texatur. Deinde ex una tribu fusse Joseph, et Mariam, unde ex lege eam accipere cogebatur ut propinquam: et quod simul censentur in Betlehem, ut de una videlicet stirpe generati. — Tu autem.

℟. Benedixit te Dominus.

Septembri, et Octobri.

Ut in die sept. infra Oct. XIV. Decembr.

Novembri, et Decembri.

Ut in die Octava XV. Decembris.

DIE X. DECEMBRIS

IN FESTO TRANSLATIONIS ALMAE DOMUS LAURET. B. M. V.

DUPL. MAJUS.

In toto Statu Ecclesiastico, et alibi.

Ad Vesperas.

Antiph. Domum tuam, *cum reliq. de Laud. ut infra.* *Psalm.* Dixit Dominus *cum reliquis ut in Offic. parvo B. M. V.*

Capitulum *Eccli. 24.*

In omnibus requiem quaesivi, et in haereditate Domini morabor. Tunc praecepit, et dixit mihi Creator omnium. et qui creavit me, requievit in tabernaculo meo.

Hymnus. Ave Maris Stella, *ut in fol. 67, et in Offic. parvo B. M. V.*

℣. Haec est Domus Domini firmiter aedificata.

℟. Bene fundata est supra firmam petram.

Ad Magnificat.

Antiph. Sanctificavit Dominus tabernaculum suum, quia haec est Domus Dei, in qua invocabitur nomen ejus, de quo scriptum est : Et erit nomen meum ibi, dicit Dominus.

ORATIO

Deus, qui Beatae Mariae Virginis Domum per Incarnati Verbi Mysterium misericorditer consecrasti, eamque in sinu Ecclesiae tuae mirabiliter collocasti; concede, ut segregati a tabernaculis peccatorum, digni efficiamur habitatores Domus sanctae tuae. Per eumdem Dominum.

In utriusque Vesp. et Laud. fit comm. Feriae.

Ad Matutinum

Invitatorium. Salvatorem mundi in Domo Virginis de Spiritu Sancto conceptum, * Venite, adoremus. — *Psalm.* Venite exult.

Hymnus.

Coelestis Urbs Jerusalem,
Beata pacis visio
Quae celsa de viventibus
Saxis ad astra tolleris,
Sponsaeque ritu cingeris
Mille Angelorum millibus.
O sorte nupta prospera,
Dotata Patris gloria,
Respersa Sponsi gratia,
Regina formosissima,
Christo jugata Principi,
Coeli corusca Civitas.
Hic margaritis emicant,
Patentque cunctis ostia:
Virtute namque praevia
Mortalis illuc ducitur,
Amore Christi percitus
Tormenta quisque sustinet.
Scalpri salubris ictibus,
Et tunsione plurima,
Fabri polita malleo
Hanc saxa molem construunt,
Aptisque juncta nexibus
Locantur in fastigio.
Deus Parenti debitum
Sit usquequaque Altissimo,

Natoque Patris unico,
Et inclyto Paraclito,
Cui laus, potestas, gloria
Aeterna sit per saecula. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. Elevata est magnificentia tua super coelos.

Psalm. Domine Dominus noster. *cum reliq. prout in Officio parvo B. M. V.*

Antiph. In sole posuit tabernaculum suum, et ipse tamquam Sponsus procedens de thalamo suo.

Antiph. Quis ascendet in montem Domini? aut quis stabit in loco sancto ejus? Innocens manibus, et mundo corde.

℣. Domum tuam, Domine, decet sanctitudo.

℟. In longitudinem dierum.

LECTIO I. *Cap. 8.*

De libro tertio Regum.

Stetit autem Salomon ante altare Domini in conspectu ecclesiae Israel, et expandit manus suas in coelum, et ait: Ergone putandum est quod vere Deus habitet super terram? Si enim coelum, et coeli coelorum te capere non possunt, quanto magis Domus haec, quam aedificavi? Sed respice ad orationem servi tui, et ad preces ejus, Domine Deus meus: audi hymnum et orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti super Domum hanc nocte, ac die: super Domum, de

qua dixit: Erit nomen meum ibi, ut exaudias deprecationem servi tui, et populi tui Israel, quodcumque oraverint in loco isto; et exaudies in loco habitaculi tui in coelo, et cum exaudieris, propitius eris. — Tu autem.

℟. Vidi speciosam sicut columbam, ascendentem desuper rivos aquarum, cujus inaestimabilis odor erat nimis in vestimentis ejus: * Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum et lilia convallium.

℣. Quae est ista, quae ascendit per desertum sicut virgula fumi, ex aromatibus myrrhae et thuris? — Et sicut.

Lectio II.

Si u gerit populus tuus Israel inimicos suos (quia peccaturus est tibi) et agentes poenitentiam, et confitentes nomini tuo, venerint, et oraverint, et deprecati te fuerint in Domo hac: exaudi in Coelo, et dimitte peccatum populi tui Israel, et reduces eos in terram, quam dedisti patribus eorum. Si clausum fuerit Coelum, et non pluerit propter peccata eorum, et orantes in loco isto, poenitentiam egerint nomini tuo, et a peccatis suis conversi fuerint propter afflictionem suam: exaudi eos in coelo, et dimitte peccata servorum tuorum, et populi tui Israel, et ostende eis viam bonam, per quam ambulent, et da pluviam super terram tuam, quam dedisti populo tuo in possessionem. — Tu autem.

℟. Quae est ista, quae ascendit sicut aurora consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol, * Terribilis ut castrorum acies ordinata?

℣. Filia Sion tota formosa, suavis es, pulchra ut luna, electa ut sol. — Terribilis.

Lectio III.

Si quis cognoverit plagam cordis sui, et expanderit manus suas in Domo hac, tu exaudies in coelo, in loco habitationis tuae, et repropitiaberis, et facies ut des unicuique secundum omnes vias suas, sicut videris cor ejus (quia tu nosti solus cor omnium filiorum hominum) ut timeant te cunctis diebus, quibus vivunt super faciem terrae, quam dedisti patribus nostris. Insuper et alienigena, qui non est de populo tuo Israel, cum venerit de terra longinqua, propter nomen tuum (audietur enim nomen tuum magnum; et manus tua fortis, et brachium tuum extentum ubique), cum venerit ergo, et oraverit in hoc loco, tu exaudies in coelo, in firmamento habitaculi tui et facies omnia, pro quibus invocaverit alienigena; ut discant universi populi terrarum nomen tuum timere, sicut populus tuus Israel, et probent quia nomen tuum invocatum est super Domum hanc. — Tu autem.

℟. Quae est ista, quae processit sicut sol, et formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam filiae Sion, et beatam dixerunt, et Reginae laudaverunt eam.

℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. — Viderunt. — Gloria Patri. — Viderunt.

IN II. NOCTURNO

Antiph. Diffusa est gratia in labiis tuis: propterea benedixit te Deus in aeternum, et in saeculum saeculi.

Antiph. Sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Antiph. Homo natus est in ea, et ipse fundavit eam Altissimus.

℣. Domine dilexi decorem Domus tuae.

℟. Et locum habitationis gloriae tuae.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.
Sermone 52. de diversis.

Lectio iv.

Sapientia, quae Dei erat, et Deus erat, de sinu Patris ad nos veniens aedificavit sibi Domum, ipsam scilicet Matrem suam Virginem Mariam, in qua septem columnas excidit. Quid est in ea septem columnas excidere, nisi ipsam dignum sibi habitaculum fide et operibus praeparare? nimirum ternarius numerus ad fidem propter Sanctam Trinitatem, quaternarius pertinet ad mores propter quatuor principales virtutes. Quod autem in beata Maria Sancta Trinitas fuerit, fuerit dico per praesentiam Majestatis, ubi solus Filius erat per susceptionem humanitatis, testatur Nuntius coelestis, qui ei arcana mysteria reserans, ait: Ave gratia plena, Dominus tecum; et post pauca: Spiritus Sanctus superveniet in te, et Virtus Altissimi obumbrabit tibi. Ecce habes Dominum, habes Virtutem Altissimi, habes Spiritum Sanctum, habes Patrem, Filium, et Spiritum Sanctum. — Tu autem.

℟. O quam metuendus est locus iste! * Vere non est hic aliud, nisi Domus Dei, et Porta Coeli.

℣. Haec est Domus Domini firmiter aedificata, bene fundata est supra firmam petram. — Vere.

LECTIO V.

Utrum autem et quatuor principales virtutes, tamquam quatuor columnas possederit, inquisitione dignum videtur. Primum ergo videamus an fortitudinem habuerit, quae nimirum virtus quomodo illi abesse potuit, quae abjectis saecularibus pompis, spretisque voluptatibus carnis, soli Deo in virginitate vivere proposuit? Ni fallor, haec Virgo est, quae apud Salomonem legitur: Mulierem fortem quis inveniet? procul et de ultimis finibus pretium ejus. Porro, quod temperans, et justa fuerit, ex Angeli collocutione, et sui ipsius responsione, luce clarius comprobamus. Salutata quippe tam venerabiliter ab Angelo: Ave gratia plena, Dominus tecum: non se extulit, quasi quae ex singulari gratiae privilegio benediceretur, sed siluit, et qualis esset insolita haec salutatio, secum cogitavit. Qua in re, quid, nisi temperans fuit? at vero, cum de coelestibus mysteriis ab eodem Angelo doceretur, diligenter quaesivit, quomodo conciperet, et pareret, quae virum utique non cognosceret, et in hoc sine dubio prudens extitit. — Tu autem.

℟. Fundata est Domus Domini supra verticem montium, et exaltata est super omnes colles, * Et venient ad eam omnes Gentes, et dicent: Gloria tibi, Domine.

℣. Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos. — Et venient.

Lectio vi.

Iustitiae autem praesefert insigne, ubi se ancillam Domini confitetur: nam quod justorum sit confessio, testatur, qui ait: Verumtamen justi confitebuntur nomini tuo. Fuit igitur beata Virgo Maria fortis in proposito, temperans in silentio, prudens in interrogatione, justa in confessione. His itaque quatuor morum columnis, et tribus fidei praedictis extruxit in ea sibi Domum Sapientia coelestis, quae adeo mentem ejus replevit, ut de plenitudine mentis fecundaretur et caro. Ipsius autem Virginis natalis Domus divinis mysteriis consecrata, Angelorum ministerio ab infidelium potestate in Dalmatiam prius, deinde in Agrum Lauretanum Picenae Provinciae translata fuit, sedente Sancto Caelestino Quinto, eamdemque ipsam esse, in qua Verbum caro factum est, et habitavit in nobis, tum Pontificiis diplomatibus, et celeberrima totius Orbis veneratione, tum continua miraculorum virtute, et coelestium beneficiorum gratia comprobatur. Quibus permotus Innocentius Duodecimus, quo ferventius erga Matris amantissimae cultum Fidelium memoria excitaretur, ejusdem sanctae Domus Translationem anniversaria solemnitate in tota Piceni Provincia veneratam, Missa etiam, et Officio proprio celebrari praecepit. — Tu autem.

℟. Domus mea Domus orationis vocabitur, dicit Do-

minus: in ea omnis qui petit accipit, et qui quaerit invenit: * Et pulsanti aperietur.

℣. Petite, et accipietis: quaerite, et invenietis. — Et pulsanti.— Gloria Patri.—Et pulsanti.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. Tollite hostias, et introite in atria ejus, adorate Dominum in aula sancta eius.

Antiph. Viderunt omnes populi gloriam eius.

Antiph. Cantate Domino canticum novum, quia mirabilia fecit Dominus, alleluja.

℣. Domum tuam, Domine, decet sanctitudo.

℟. In longitudinem dierum.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de Domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia Sancti Bernardi Abbatis.

Ex homilia 2. super Missus est.

Quae est haec Virgo tam venerabilis, ut salutetur ab Angelo; tam humilis, ut desponsata sit Fabro? Pulchra permixtio virginitatis et humilitatis, nec mediocriter placet Deo illa anima, in qua et humilitas commendat virginitatem, et virginitas oxornat humilitatem, sed quanta

putas veneratione digna est, in qua humilitatem exaltat fecunditas, et partus consecrat virginitatem? Audis virginem, audi humilem; laudabilis virtus virginitas, sed magis necessaria humilitas, illa consulitur, ista praecipitur.— Tu autem.

℟. Diffusa est gratia in labiis tuis, * Propterea benedixit te Deus in aeternum.

℣. Myrra, et gutta, et casia a vestimentis tuis, a domibus eburneis, ex quibus te delectaverunt filiae Regum in honore tuo. — Propterea.

Ex Homil. 2. super eodem loco.

LECTIO VIII.

Missus est, inquit, Angelus ad Virginem; virginem carne, virginem mente, virginem professione, virginem denique, qualem describit Apostolus, mente et corpore sanctam, nec noviter, nec fortuito inventam, sed a saeculo electam, ab Altissimo praecognitam, et sibi praeparatam, ab Angelis servatam, a Patribus praefiguratam, a Prophetis promissam, ut pauca loquar de pluribus, quam sibi aliam praedixisse Deus videtur, quando ad serpentem ait: Inimicitias ponam inter te et mulierem? Etsi adhuc dubitas, an de Maria dixerit, audi quod sequitur: Ipsa conteret caput tuum: cui haec servata victoria est, nisi Mariae? —Tu autem.

℟. Beata es Virgo Maria, Dei Genitrix, quae credidisti Domino, perfecta sunt in te, quae dicta sunt tibi:

ecce exaltata es super choros Angelorum: * Intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum.

℣. Ave, Maria, gratia piena: Dominus tecum. — Intercede. — Gloria Patri. — Intercede.

Ex Homil. 3. super eodem loco.

LECTIO IX.

Et ingressus Angelus ad eam, dixit: Ave, gratia plena: Dominus tecum. Quo ingressus ad eam? Puto in sacrarium pudici Cubiculi, ubi illa fortassis clauso super se ostio orabat Patrem in abscondito. Solent Angeli adstare orantibus, et delectari in his, quos vident levare puras manus in oratione. Holocaustum sanctae devotionis gaudent se offerre Deo in odorem suavitatis. Mariae autem orationes quantum placuerint in conspectu Altissimi, Angelus indicavit, qui ingressus ad eam tam reverenter salutavit. — Tu autem.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES, ET PER HORAS.

Antiph. Domum tuam, Domine, decet sanctitudo in longitudinem dierum.

Antiph. Domus mea, Domus orationis vocabitur: in ea omnis qui petit, accipit: et qui quaerit, invenit: et pulsanti aperietur.

Antiph. Propter Domum Domini Dei nostri quaesivi bona tibi.

Antiph. Domine Deus, exaltasti super terram habitationem meam.

Antiph. Domum majestatis meae, et locum pedum meorum glorificabo.

Capitulum.

In omnibus requiem quaesivi etc.

Hymnus. Alto ex Olympi, *prout in Festo Dedicationis Ecclesiae.*

℣. Introibimus in tabernaculum ejus.

℟. Adorabimus in loco, ubi steterunt pedes eius.

Ad Benedictus.

Antiphona. Ecce tabernaculum Dei cum hominibus, et habitabit cum eis, et ipsi populus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eorum Deus.

Oratio. Deus, qui Beatae Mariae etc.

Ad Primam in ℟. *brevi dicitur* ℣. Qui natus es de Maria Virgine.

Ad Tertiam. Antiph. Domus mea.

Capitulum. In omnibus requiem quaesivi; *ut supra.*

℟. *Brev.* Hic Domus Dei est, * Et porta coeli — Hic Domus.

℣. Et vocabitur Aula Dei — Et Porta — Gloria Patri — Hic Domus.

℣. Domine dilexi decorem Domus tuae.

℟. Et locum habitationis gloriae tuae.

Ad sextam. Antiph. Propter Domum Domini.

Capitulum *Eccli. 24.*

Et sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei haereditas illius, et in plenitudine Sanctorum detentio mea.

℟. *brev.* Domine, * Dilexi decorem Domus tuae. — Domine.

℣. Et locum habitationis gloriae tuae. — Dilexi. — Gloria Patri — Domine.

℣. Domum tuam, Domine, decet sanctitudo.

℟. In longitudinem dierum.

Ad Nonam. Antiph. Domum Majestatis meae.

Capitulum *Eccli. 24.*

In plateis, sicut cinnamomum et balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa, dedi suavitatem odoris.

℟. *brev.* Domum tuam, Domine, * Decet sanctitudo — Domum tuam.

℣. In longitudinem dierum. — Decet sanctitudo. — Gloria Patri. — Domum tuam.

℣. Hic Domus Dei est, et Porta Coeli.

℟. Et vocabitur Aula Dei.

In II. Vesperis, omn. ut in prim. praeter Antiph. sequentem.

Ad Magnificat. Antiph. O quam metuendus est locus iste! Vere non est hic aliud, nisi Domus Dei, et Porta Coeli.

DIE XIII. DECEMBRIS.

IN OCTAVA S. NICOLAI EPISC. ET CONFESS.

DUPLEX.

Omnia ut in Comm. Confes. Pont.
Lect. I. Noct. de script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

De Sermone Sancti Gregorii Papae.
Part. 2. Pastoral. Cap. 1.

LECTIO IV.

Tantum debet actionem Populi actio transcendere Praesulis, quantum distare solet a grege vita Pastoris. Oportet namque, ut metiri se solicite studeat, quanta tenendae rectitudinis necessitate constringitur, sub cujus aestimatione populus grex vocatur. Sit ergo, necesse est, cogitatione mundus, actione praecipuus, discretus in silentio, utilis in verbo, singulis compassione proximus, prae cunctis contemplatione suspensus, bene agentibus per humilitatem socius, contra delinquentium vitia per zelum justitiae erectus, internorum curam in exteriorum occupatione non minuens, exteriorum providentiam in internorum sollicitudine non relinquens — Tu autem.

℟. Inveni David servum meum.

LECTIO V. *Ibid. Cap. 9. et 10.*

Considerandum quoque est, quia cum curam populi ele-

ctus Praesul suscipit, quasi ad aegrum medicus accedit. Si ergo adhuc in ejus corpore passiones vivunt, qua praesumptione percussum mederi properat, qui in facie vulnus portat? Ille modis omnibus debet ad exemplum bene vivendi pertrahi, qui cunctis carnis passionibus moriens, jam spiritaliter vivit, qui prospera mundi postponit, qui nulla adversa pertimescit, qui sola interna desiderat: cujus intentioni bene congruens, nec omnino per imbecillitatem corpus, nec valde per contumaciam repugnat spiritus, qui ad aliena cupienda non ducitur, sed propria largitur. — Tu autem.

℟. Posui adiutorium super potentem.

Lectio vi. *Ibid. Cap. 8.*

Unde ipsum quoque Episcopatus officium boni operis expressione definitur, cum dicitur: Si quis Episcopatum desiderat, bonum opus desiderat. Ipse ergo sibi testis est, quia Episcopatum non appetit, qui non per hunc boni operis ministerium, sed honoris gloriam quaerit. Sacrum quippe officium, non solum non diligit omnino, sed nescit, qui ad culmen regiminis anhelans, in occulta meditatione cogitationis, ceterorum subiectione pascitur, laude propria laetatur, ad honorem cor elevat, rerum affluentium abundantia exsultat. Mundi ergo lucrum quaeritur sub ejus honoris specie, quo mundi destrui lucra debuerant. — Tu autem.

℟. Iste est, qui ante Deum.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Homo peregre proficiscens vocavit servos suos, et tradidit illis bona sua. Et reliqua.

Homilia S. Ambrosii Episcopi.

Lib. 2. de voc. Gent. cap. 2.

Datur unicuique hic sine merito , unde tendat ad meritum ; et datur ante ullum laborem unde quisque mercedem accipiat secundùm suum laborem. Quod ita esse Evangelicae veritatis testimonio agnoscitur, ubi per comparationem dicitur, quod homo péregre proficiscens, vocavit servos suos , et tradidit illis substantiam suam : et uni dedit quinque talenta, alii autem duo, alii vero unum unicuique secundum propriam virtutem, idest secundum propriam, et naturalem possibilitatem; non autem secundum proprium meritum ; quia aliud est posse operari , aliud operari: et aliud est posse habere charitatem, aliud habere charitatem. — Tu autem.

℟. Amavit eum Dominus.

Lectio viii.

Non itaque omnis reparabilis reparatur, nec omnis sanabilis sanatus est: quia reparabilem, et sanabilem esse, de natura est: reparatum autem, et sanatum esse de gratia est. Denique isti quibus secundum modulum capaci-

tatis suae, quem in eis distributor substantiae praevidebat, dispar creditus est numerus talentorum, non meriti remunerationem, sed operis accipere materiam. — Tu autem.

℟. Sint lumbi vestri praecincti.

LECTIO IX.

In qua duorum servorum vigilantissima industria, non solum gloriosis laudibus honestatur, sed etiam in aeterna Domini sui gaudia intrare praecipitur. Tertii vero pigrum otium, et desidiosa nequitia sic punitur, ut et vituperationis dedecoretur opprobrio, et portione, quam acceperat, exsuatur. Dignus enim erat perdere inutilem fidem, qui non exercuerat charitatem — Tu autem.

Te Deum laudamus.

DIE XIV. DECEMBRIS.

IN FESTO S. SPIRIDIONIS EPISC. ET CONF.

DUPLEX.

Omnia de Comm. Confess. Pontif. praeter seq.

ORATIO.

Da quesumus, omnipotens Deus, ut beati Spiridionis Confessoris tui atque Pontificis, veneranda solemnitas, et devotionem nobis augeat et salutem. Per Dominum.

In I. Noctur. Lectiones de Script. occurr. Si fuerit in Quatuor. Tempor. legunt. Lect. Fidelis sermo de eodem comm. et IX. lect. de Homilia Feriae occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Spiridion, Tremithuntis urbis Cypri Episcopus, unus fuit ex iis Confessoribus, qui Maximiano Imperatore, dextero oculo eruto et sinistro poplite succiso, ad metalla relegati sunt. Hic, Constantino Imperatore, Nicaeno Concilio cum interesset, philosophum Ethnicum, Christianae Religioni insultantem, miro prorsus modo devicit, et ad fidem perduxit. Sardicensium Patrum consessum, sua quoque praesentia, ut Beatus Athanasius testatur, ornavit. Triphyllium Ledrensem Episcopum, virum omnium suae aetatis eloquentissimum, in Synodo orantem, quod simplici divinae Scripturae voce uti dedignatus esset, palam reprehendit. Interea beatus Spiridion Ecclesiam sibi commissam cum sanctissime regeret, non prophetiae dono solum, sed miraculorum etiam virtute clarus extitit: nam caritate fervens, ut innocentem capite damnatum liberaret viam agebat, et torrente valde exundante impediebatur; at imperio Spiridionis stetit torrens, et sibi aliisque viatoribus patuit via. — Tu autem.

℞. Inveni David.

Lectio v.

Quadam nocte cum ad caulas ovium fures venissent, factus enim Episcopus, propter singularem animi modestiam, oves etiam pavit, et manus improbas, quo aditum educendis ovibus facerent, extendissent; invisibilibus quibusdam vinculis restricti, usque ad lucem velut traditi

sortoribus permanserunt. Cum vero oves ducturus ad pascua matutinus se ageret senior, videt juvenes absque humanis vinculis in caulis pendere districtos. Cumque caussam noxae comperisset, absolvit sermone, quos meritis vinxerat; et ne eis inanis nocturna cederet occupatio: Tollite, inquit, o juvenes, unum nobis arietem, ne sine caussa venisse videamini, quem melius prece, quam furto quaesisse convenerat. Antiochiam jussu Constantii Imperatoris profectus, eumdem morbo laborantem solo tactu sanavit: ubi cum quidam Aulicus illius sacrae maxillae incussisset colaphum, promptus ad Dominicam legem implendam illi praebuit et alteram. — Tu autem.

℟. Posui adjutorium.

LECTIO VI.

Filiam habuit sanctus Episcopus Irenem nomine, (duxerat enim ipse, dum laicus esset, uxorem, cum qua paucos annos honeste traduxit) quae cum bene ei ministrasset, virgo defuncta est. Post ejus obitum venit quidam, dicens, se ei quoddam depositum commendasse. Rem gestam ignoraverat pater. Perquisitum in tota domo nusquam, quod poscebatur, inventum est. Persistebat tamem ille qui commendaverat, et fletu ac lacrymis perurgebat: vitae suae quoque illaturum se esse exitum, nisi commendata reciperet, testabatur. Permotus lacrymis ejus senex, ad sepulchrum filiae properat, atque eam ex nomine clamitat. Tum illa de sepulcro, quid vis (ait) Pater? Commendatum, inquit, illius ubi posuisti? At illa

locum designans : Illic (ait) invenies defossum. Regressus domum, rem, sicut filia de sepulchro responderat repertam, tradidit reposcenti. His aliisque rebus divinitus gestis, clarus prudentia pariter et Christiana simplicitate, singularique erga peregrinos et pauperes pietate admirandus, cum Ecclesiam Tremithuntinam mirifice gubernasset, plenus dierum obdormivit in Domino. Ejus corpus, ad quod multa miracula facta leguntur, longo post tempore ex loco, ubi primum sepulturae traditum fuerat, Corcyram delatum, pia fidelium veneratione colitur. Celebratur beati Spiridionis dies festus apud graecos pridie idus Decembris. — Tu autem.

℟. Iste est qui ante Deum.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Homo peregre proficiscens. *De Comm. Confess. Pontif.*

DIE XVI. DECEMRIS.

IN FESTO PATROCINII S. JANUARII EPISC. ET MART.

DUPLEX MAJUS.

In I. Vesperis.

Antiph. Suscitabo mihi, *cum reliquis ex Laudibus. Psalmi de Dominica, et loco ultimi Psalm.* Laudate Dominum omnes gentes.

Capitulum,

Fratres: Sancti per Fidem vicerunt règna, operati sunt

justitiam, adepti sunt repromissiones: obturaverunt ora leonum, extinxerunt impetum ignis, effugerunt aciem gladii, convaluerunt de infirmitate, fortes facti sunt in bello, castra verterunt exterorum.

Hymnus. Deus tuorum militum, *ut in Communi unius Martyris.*

℣. Ne cesses pro nobis clamare ad Dominum.

℟. Ut salvet nos de manu inimicorum.

Ad Magnificat.

Antiph. Beatus Januarius Praesul et Martyr inclytus extinxit impetum ignis, obturavit ora ferarum, et in occisione gladii pro Christo mortuus, legitimi certaminis coronam accepit.

ORATIO

Deus, qui per beati Januarii Martyris tui atque Pontificis confessionem et sanguinem, admirabili testimonio ac triumpho Ecclesiae tuae Fidem illustrare dignatus es: quaesumus; ut ejusdem nos Fidei consortio et patrocinio munitos triumphi etiam et gloriae participes efficias. Per Dominum nostrum.

Ad Matutinum.

Invitatorium, de Comm. un. Mart.

HYMNUS.

Praesulis Clerus, populusque nomen
Martyris laudet, celebresque palmas;
Et suo laetis modulis Patrono
Concinat hymnos.

Bestias, ignes, gladios minatur,
Ac necem judex furibundus ira:
Addit athletae validas superna
Gratia vires.
Horret idolis adolere thura;
Dentibus, clamat, minuar ferarum,
Igne consumar, feriar securi
Victima Christi.
Hinc vomit flammas metuenda fornax;
Rugiunt illinc truculenta bruta;
Jussa lictores faciunt, eumque
Perdere certant.
Angelus coelo volitans ab alto
Imperat flammis crepitante in aestu;
Quae recedentes venerantur almi
Praesulis artus.
Inde procumbunt feritate missa
Ad pedes ejus placidi leones:
Strenuo optatam pugili coronam.
Detulit ensis.
Sint tibi plausus, decus, atque virtus,
Cuncta qui nutu regis, et beatum
Martyrem claro decoras triumpho
Omne per aevum. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. Sacerdos magnus , qui in ascensu altaris sancti gloriam dedit sanctitatis amictum.

Psalm. Beatus vir, *cum reliquis de Comm. un. Mart.*

Antiph. Curavit gentem suam, et adeptus est gloriam in conversatione gentis.

Antiph. Beati qui te viderunt, et in amicitia tua decorati sunt.

℣. Ne cesses pro nobis clamare ad Dominum.

℟. Ut salvet nos de manu inimicorum.

Lection. I. Noct. A Mileto, ℟℟. *ut infra.*

I. ℟. Beatus Januarius in conspectu Praesidis bonum certamen Fidei certans, * Confessus est bonam confessionem coram multis testibus.

℣. Nolite praecogitare quid loquamini; sed quod datum fuerit vobis in illa hora, id loquimini: non enim vos estis loquentes, sed Spiritus Sanctus.—Confessus est.

II. ℟. Haec dicit Dominus: * Quum ambulaveris in igne non combureris, et flamma non ardebit in te.

℣. Magistratus et judices et potentes regis contemplabantur virum illum, quoniam nihil potestatis habuisset ignis in corpore ejus, et capillus capitis ejus non esset adustus. — Quum ambulaveris.

III. ℟. Martyrem tuum, Domine, suspenderunt in equuleo: * Et fecerunt in eo quaecumque voluerunt.

℣. Tyrannus, et qui cum ipso erant mirabantur Martyris animum, quod tamquam nihilum duceret cruciatus.— Et fecerunt. — Gloria Patri, — Et fecerunt.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. Fortitudo mea, et laus mea Dominus, et factus est mihi in salutem.

Antiph. Persecutionem patimur, sed non derelinquimur: dejicimur, sed non perimus.

Antiph. Zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituum, et quaerunt animam meam, ut auferant eam.

℣. Hic est qui multum orat pro populo.

℟. Et universa sancta civitate.

LECTIO IV.

Ianuarius, Beneventi Episcopus, Diocletiano et Maximiano in Christianos saevientibus, ad Timotheum Campaniae Praesidem ob Christianae Fidei professionem Nolam perducitur. Ibi ejus constantia varie tentata, in ardentem fornacem conjectus, ita illaesus evasit, ut ne vestimentum aut capillum quidem flamma violaverit. Hinc Praeses accensus iracundia, Martyris corpus imperat usque eo distrahi, quoad nervorum compages artuumque solvantur. Festus interea ejus Diaconus, et Desiderius Lector comprehensi, vinctique una cum Episcopo, ante rhedam Praesidis Puteolos pertrahuntur; et in eumdem carcerem, in quo Sosius Misenas, et Proculus Puteolanus Diaconus, Eutyches, et Acutius laici ad bestias damnati detinebantur, simul conjiciuntur. — Tu autem.

℟. Manus Domini facta est super servum suum; accinctisque lumbis currebat ante rhedam Praesidis: * Donec veniret ad locum martyrii.

℣. Neque iniquitas mea, neque peccatum meum, Domine: sine iniquitate cucurri et direxi. — Donec.

LECTIO V.

Postero die omnes in amphitheatro feris objecti sunt, quae naturalis oblitae feritatis, ad Januarii pedes se prostravere. Id Timotheus magicis cantionibus tribuens, cum sententiam capitis in Christi Martyres pronuntiasset, oculis repente captus, orante mox beato Januario, lumen recepit: quo miraculo hominum millia fere quinque Christi Fidem susceperunt. Verum ingratus judex nihilo placatior factus beneficio, sed conversione tantae multitudinis actus in rabiem, veritus maxime Principum decreta, sanctum Episcopum cum sociis gladio percuti jussit. — Tu autem.

℟. In sua simplicitate * Liberatus est de ore leonum.

℣. Paveant omnes habitatores in universa terra Deum: ipse est salvator faciens signa et mirabilia, qui liberavit servum suum de lacu leonum. — Liberatus est.

LECTIO VI.

Horum corpora finitimee urbes, pro suo quaeque studio certum sibi Patronum ex iis apud Deum adoptandi, sepelienda curarunt. Januarii corpus Neapolitani Divino admonitu extulere: quod primo Beneventum, inde ad Monasterium Montis Virginis, postremo Neapolim translatum, et in majori Ecclesia conditum, multis miraculis claruit. Sed illud in primis memorandum, quod erumpentes olim e monte Vesuvio flammarum globos, nec vicinis modo, sed longinquis etiam regionibus vastitatis me-

tum afferentes, extinxit. Praeclarum illud quoque, quod ejus Sanguis, qui in ampulla vitrea concretus asservatur, cum in conspectu Capitis ejusdem Martyris ponitur, admirandum in modum colliquefieri et ebullire, perinde atque recens effusus, ad haec usque tempora cernitur. — Tu autem.

℟. O Timothee Januario gratias age: * Nam propter eum tibi Dominus lumen donavit.

℣. Ecce manus Domini super te, ut eris caecus, et non videns solem usque ad tempus. — Nam propter. — Gloria Patri. — Nam propter.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. Dabo prodigia in coelo sursum, et signa in terra deorsum, sanguinem et ignem, et vaporem fumi.

Antiph. Januarius Christi martyr per fidem defunctus, mortuum prophetavit corpus ejus: in vita sua fecit monstra, et in morte mirabilia operatus est.

Antiph. Quum ignis egressus esset, et plaga desaeviret, beatus Januarius pro populo deprecatus est, et plaga cessavit.

℣. Sperate in eo, omnis congregatio populi.

℟. Effundite coram illo corda vestra.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

LECTIO VII. *Cap. 10. b.*

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrisostomi.
Homil. 54. in Matth. post init.

Cum Dominus omnem sollicitudinem a discipulorum cordibus ejecerit, et ostensione signorum armaverit, atque ab omnibus negotiis saecularibus alienatos, et ab omni temporalium rerum cura liberatos, ferreos quodammodo, atque adamantinos fecerit; tum denique eventura illis adversa praedicit. Multa enim ex hac praedicatione futurarum rerum commoda consequebantur. Primum, ut ejus praescientiae vim ediscerent. Deinde ut nemo suspicaretur ex Magistri infirmitate tam gravia mala descendere. Praeterea ne, qui ea passuri erant, subito ac inopinato rerum eventu perturbarentur. Denique, ne cum ista sub ipsum passionis suae tempus audirent, nimium commoverentur. — Tu autem.

℟. Exaudi me, Domine, exaudi me, ut discat populus iste, quia tu es Dominus, Deus: * Et tu convertisti cor eorum.

℣. Multi autem crediderunt, et factus est numerus virorum quinque millia. — Et tu.

Lectio viii.

Iam vero, ut intelligant novum hoc esse belli genus, et insolitum praeliandi morem, cum illos nudos mitteret, una indutos tunica, sine calceis, absque virga, et absque zona et pera, et ab excipientibus ali juberet, non fecit hic dicendi finem, sed inexplicabilem virtutem suam pro-

ferens: etiam sic euntes, inquit, mansuetudinem tamen ovium ostendite, quamvis ad lupos ituri, nec simpliciter ad lupos, sed etiam in medio luporum (neque vero ovium tantum mansuetudinem habere jubet, sed etiam columbae simplicitatem); sic enim virtutem meam maxime ostendam, cum ab ovibus lupi superabuntur: et quamvis illae sint in medio luporum, et innumeris morsibus lacerentur, non modo non consumptae fuerint, verum etiam illos in sui naturam trasmutaverint. — Tu autem.

℟. Vidi animas decollatorum propter testimonium Jesu, et verbum Dei: * Qui non adoraverunt bestiam, neque imaginem ejus.

℣. AEstimati sumus sicut oves occisionis; sed in his omnibus superamus propter eum, qui dilexit nos. — Qui non adoraverunt.

LECTIO IX.

Majus certe, atque admirabilius est, mentem adversariorum commutare, et animum in diversum transferre, quam illios occidere: praesertim cum duodecim tantum essent, et lupis plenus esset Orbis universus. Erubescamus igitur qui longe diversa facientes, tamquam lupi in adversarios ruimus. Nam quamdiu oves fuerimus, vincimus; etiam si mille circumstent lupi, superamus, et victores sumus; quod si lupi fuerimus, vincimur. Tunc enim a nobis Pastoris auxilium recedit, qui non lupos, sed oves pascit. — Tu autem.

Te Deum laudamus.

Antiph. Suscitabo mihi Sacerdotem fidelem, qui juxta cor meum, et animam meam faciet.

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliquis de Dominica.*

Antiph. Esto fidelis usque ad mortem, et dabo tibi coronam vitae.

Antiph. Nihil horum timeas, quae passurus es: ecce missurus est diabolus aliquos ex vobis in carcerem, ut tentemini.

Antiph. Nihil horom vereor, nec facio animam meam pretiosiorem quam me; dummodo consummen corsum meum, et ministerium verbi.

Antiph. In omni opere dedit confessionem Sancto et Excelso in verbo gloriae.

Capitulum ut in Vesperis.

HYMNUS.

Mira, quae patras, tua Januari
Civitas gaudens recolit: stupentes
Advenae cernunt: resonantque totum
Nota per orbem.

Namque concretus diuturno ab aevo
Sanguis ampulla vitrea liquescens
Bullit: ac rebus populo est sinistris
Dulce levamen.

Tu parens adsis; Patriaeque custos
Se fac insignem pietate avita
Praebeat semper, Fideique vera
Dogmata servet.

Tu probos mores docili juventae,
Tu senectuti placidam quecietem,
Alma tu Regno bona pacis omnes
Impetra in annos.
Pelle tu Pestem, furiasque belli,
Tu famem, terrae subitosque motus,
Atque Vesevi fera damna nostris
Moenibus arce.
Laus sit excelsae Triadi perennis,
Quae tibi sertum tribuens coruscum,
Te viam nobis famulis precante
Pandat ad astra. Amen.

℣. Protegam Civitatem istam.
℟. Ut salvem eam.

Ad Benedictus.

Antiph. Igne me, Domine, examinasti, et non est inventa in me iniquitas: propter hoc laetatum est cor meum, et exultavit lingua mea.

Ad Tertiam — Capitulum ut in Vesp.

℟. *brev.* Ne cesses pro nobis * Clamare ad Dominum.
℣. Ne cesses.
℣. Ut salvet nos de manu inimicorum. — Clamare.
℣. Gloria Patri.— Ne cesses.
℣. Hic est qui multum orat pro populo.
℟. Et universa sancta civitate.

Ad Sextam — Capitulum.

Alii vero ludibria et verbera experti, insuper et vincula et carceres: lapidati sunt, secti sunt, in occisione gladii mortui sunt.

℟. *brev.* Hic est qui multum * Orat pro populo. — Hic est.

℣. Et pro universa sancta Civitate. — Orat. — Gloria Patri. — Hic est.

℣. Sperate in eo omnes congregatio populi.

℟. Effundite coram illo corda vestra.

Ad Nonam — Capitulum.

Et hi homnes 'testimonio Fidei probati inventi sunt in Christo Jesu Domino nostro.

℟. *brev.* Sperate in eo * Omnis congregatio populi. — Sperate.

℣. Effundite coram illo corda vestra. — Omnis. — Gloria Patri. — Sperate.

℣. Protegam civitatem istam.

℟. Ut salvem eam.

In II. Vesperis omnia ut in primis; et loco ult. Psalm. Credidi.

Ad Magnificat.

Antiph. Liberasti me, Domine, a rugientibus praeparatis ad escam, et a pressura flammae, quae circumdedit me, et in medio ignis non sum aestuatus.

DIE XVII. DECEMBRIS.

IN FESTO S. EUSEBII EPISC. VERCELLENSIS ET MARTYRIS.

SEMIDUPLEX.

Antiph. Iste sanctus. ℣. Gloria et honore coronasti eum etc.

Oratio.

Deus qui nos beati Eusebii martyris tui, atque Pontificis annua solemnitate laetificas: concede propitius; ut cujus natalitia colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum.

Deinde fit comm. Feriae Adventus. In I. Nocturno Lect. de Script. occurr. Sed si fuerit in Quatuor Temp. erunt A Mileto. *de Comm. uni. Mart.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Eusebius natione Sardus, Romanae Urbis Lector, post Vercellensis Episcopus, ad hanc regendam Ecclesiam merito est creditus divino electus judicio: nam quem numquam ante constituti Electores cognoverant, posthabitis civibus, simul ut viderunt, et probaverunt, tantumque interfuit, ut probaretur, quantum ut videretur. Primus in Occidentis partibus in eadem Ecclesia eosdem Monachos instituit esse, quos Clericos, ut esset in ipsis viris

et contemptus rerum, et accuratio Levitarum. Arianis impietatibus ea tempestate per Occidentem longe lateque traductis, adversus eas viriliter sic dimicavit, ut ejus invicta fides Liberium Summum Pontificem ad vitae solatium erigeret. Quare hic sciens, in ipso fervere Spiritum Dei, cum ei significasset, ut penes imperatorem una cum suis legatis patrocinium Fidei susciperet, mox cum illis profectus est ad Constantinum, apud quem enixius agens, quidquid legatione petebatur, obtinuit, ut Episcoporum nempe coetus celebraretur. — Tu autem.

℟. Honestum fecit.

LECTIO V.

Collectum est Mediolani anno sequenti Concilium, ad quod a Constantino invitatum Eusebium, concupitumque, ac vocatum a Liberii legatis, tantum abest, ut malignantium Synagoga Arianorum contra sanctum Athanasium furentium in suas partes adduceret, ut potius diserte statim ipse declarans e praesentibus quosdam sibi compertos haeretica labe pollutos, Nicaenam imo fidem proposuerit iis subscribendam, antequam cetera tractarentur. Quod Arianis acerbe iratis negantibus, nedum in Athanasium recusavit ipse subscribere, quin sancti Dionysii Martyris, qui deceptus ab ipsis subscripserat, captivatam simplicitatem ingeniosissime liberavit. Quamobrem illi graviter indignantes, post multas illatas injurias, exilio illum mulctarunt: sed sanctus vir excusso pulvere, nec Caeseris minus veritus, nec enses obstrictos, exilium ve-

luti sui ministerii officium accepit, missusque Scythopolim famem, sitim, verbera, diversaque supplicia perpessus, pro Fide strenue vitam contempsit, mortem non metuit, corpus carnificibus tradidit. — Tu autem.

℟. Desiderium animae ejus.

LECTIO VI.

Quanta in eum tunc Arianorum crudelitas fuerit, ac effrons inverecundia, ostendunt graves litterae plenae roboris, pietatis ac religionis, quas e Scythopoli scripsit ad Vercellensem Clerum, et populum aliosque finitimos, e quibus etiam est exploratum, ipsorum nec minis inhumanaque saevitia potuisse unquam eum deterreri, nec serpendina blanda subtilitate ad eorum societatem perduci. Hinc Cappadociam, postremoque ad superiores AEgipti Thebaidas pro constantia sua deportatus, exilii rigores tulit ad mortem usque Constantii; post quem ad gregem suum reverti permissus, non prius redire voluit, quam reparandis fidei jacturis ad Alexandrinam Synodum sese conferret: postque Medici praestantis instar peragrans orientis provincias, in Fide infirmos ad integram valetudinem restitueret, eos instituens in Ecclesiae doctrina. Inde salubritate pari digresso in Illyricum, tandemque in Italiam delato, ad ejus reditum lugubres vestes Italia mutavit: ubi postquam psalmorum omnium expurgatos a se commentarios Origenis edidit, Eusebiique Caesaraeensis, quos verterat de Greco in Latinum, demum tot egregie factis illustris ad immarcescibilem gloriae coro-

nam tantis aerumnis promeritam sub Valentiniano , et Valente, Vercellis migravit — Tu autem.

℟. Stola jucunditatis.

In III. Noct. Homil. S. Gregorii. Papae in Evang. Si quis vult post me venire , *ut in Comm. unius Mart. 2. loco.* ℟. *VII.* Domine praevenisti.

Si fuerit in Quat. Temp. Lect. IX. de Homilia Feriae et comm. in Laudibus.

OFFICIA PROPRIA SANCTORUM

CELEBRANDA IN DIOECES. NULLIUS

ALTAMURAE ET AQUAEVIVAE

INDEX

MENSE JANUARII

MENSE FEBRUARII

MENSE MARTII

MENSE APRILIS

MENSE MAJ

MENSE JUNII

MENSE JULII

MENSE AUGUSTI

MENSE SEPTEMBRIS

MENSE OCTOBRIS

MENSE NOVEMBRIS

MENSE DECEMBRIS

—

Laus Deo, et Immaculatae semper V. M. sine labe conceptae, ac B. Eustachio.

PRESIDENZA

DEL CONSIGLIO GENERALE

DI PUBBLICA ISTRUZIONE

Rip.° — Car.° — N.° 3. — *Oggetto.*

Napoli gennaio 1859

Vista la dimanda de' tipografi Francesco e Gennaro de Angelis, con la quale han chiesto di porre a stampa l'opera intitolata: *Officia Sanctorum pro cleris Regalium Palatinorum etc.*, per conto di Monsignore Giovan-Domenico Falconi.

Visto il parere del Regio Revisore sig. D. Giulio Canonico Capone.

Si permette che l'opera indicata si stampi; ma non si pubblichi senza un secondo permesso, che non si darà se prima lo stesso Regio Revisore non avrà attestato di aver riconosciuto nel confronto esser l'impressione uniforme all'originale approvato,

Il Consultore di Stato
Presidente provvisorio
Capomazza

Il Segretario Generale
Giuseppe Pietrocola

COMMISSIONE ARCIVESCOVILE PER LA REVISIONE DE' LIBRI.

Nihil obstat.
Hyeronimus d'Alessandro
Censor Theologus.

Imprimatur
pro Deput.
LEOPOLDUS RUGGIERO.